

Giới thiệu *Suru Quỷ Thực Lục*

Suru Quỷ Thực Lục là một trong những bộ truyện thuộc thể loại truyện ma-kinh dị được đánh giá cao về sự rùng rợn về những tình tiết đầy bất ngờ làm cho người đọc tìm đập thành thịch.

Ta bị giam cầm ở như vậy một cái rửa lí: bí mật của ta, không thể nói cho bất luận kẻ nào. Trừ phi ta chết, không có người ngoài có thể nhìn đến do ta viết ghi lại. Cho nên, khi người nhóm nhìn đến của ta ghi lại, chỉ có một khả năng. Ta đã chết.

Liệu có bí mật gì ẩn chứa sau tất cả, nỗi lo sợ kinh hoàng những lo lắng khôn nguôi, hay tại ta quá yếu lòng hay chỉ là lời đồn thổi, sự việc ngã ngũ ra sao? Là ảo giác hay là thực, liệu những gì trông thấy có thể xảy ra, rồi còn gì tiếp diễn nữa, mời bạn đón đọc truyện..

Bạn đang đọc truyện *Suru Quỷ Thực Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Trước lục nhất

Dưới chuyện mặc dù không có phát sinh ở trên người ta, nhưng cùng của ta ghi lại có liên quan. Ở thị cục công an một cái không có dấu hiệu tử sát lí, cùng chuyện này tương quan tư liệu giấu ở một cái đồng dạng không có dấu hiệu trong cặp hồ sơ. Chỉ có người biết chuyện hiểu được, loại này không có dấu hiệu cặp hồ sơ, nhưng thật ra là tiêu lên ẩn hình đồ tươi "Tuyệt mật" hai chữ.

"Tiếp tục!"

"Lại thử một lần!"

"Xong rồi!" Khám gấp làm bầu gánh trị y sư dùng khinh đắc không thể lại nhẹ thanh âm tuyên cáo. Tâm điện ba sau khi biến mất, lâm sàng tổng hợp lại giám hộ nghi phát ra lạng yên đơn điệu "Đồ" thanh âm, sử phòng cấp cứu lộ ra đắc phá lệ yên tĩnh, y sĩ trường miệng ngập ngừng ra ngoài hai người này tuyệt vọng chữ hung hăng đập sở hữu ở đây chữa bệnh và chăm sóc nhân viên màng tai.

Trên bàn mổ bệnh nhân - - hiện tại đã là người chết - là một hồi trọng đại tai nạn xe cộ sau bị xe cứu thương đưa tới, tới thời điểm có chừng một chút tức giận, một luồng vi mạch, nhưng đã con sóc, đoán chừng là đụng vào trí mạng, hai mắt còn tròn tròn, nói tai nạn xe cộ phát sinh khi trong nháy mắt cảm giác sợ hãi. Đây là một vị tuổi trẻ nữ tử, nàng kết quả chặt đứt bao nhiêu xương cốt, bác sĩ không có thượng đếm, vội vàng truyền máu, khí quản sập quản, tâm phế hồi phục, nên làm, có thể làm, đều làm.

Ngày đầu tiên đến phòng cấp cứu thực tập liền gặp được người chết, các nàng vừa muốn nói ta là xui xẻo quỷ.

Hộ hiệu thực tập sinh Lục Sắc đại khái là cả căn phòng lí tới uể oải người. (không thể nói lời đắc như vậy tuyệt đối, cái kia người chết nhất định là chung cực uể oải.)

Lục Sắc theo sinh ra liền cùng bất hạnh chuyện này quan hệ họ hàng mang cổ. Đầu tiên là mẹ bởi vì hậu sản khôi phục bất lương, nghi sanh nhất hươu chính là bốn năm, chờ rốt cục có thể đi làm, nguyên lai nhà xưởng lại đảo bể.

Còn có, cùng nàng cùng nhau ở công viên ngoạn nhi biểu ca biểu muội đều suất đoạn quá cánh tay bẻ gãy quá chân.

Còn có, nàng đầu óc thiếu rất nhiều gân phụ thân theo thượng thế kỷ đã nghĩ làm ngôi sao ca nhạc, trong nhà tiền đều dùng đi mua nhạc khí cùng ghi âm thiết bị. Kết quả, ngôi sao ca nhạc không có làm thành, điều đầu hoàn lại ăn được nghiện, đành phải lại đem nhạc khí cùng ghi âm thiết bị đều quy ra tiền bán.

Còn có, năm trước ở hộ hiệu thời điểm, chờ đợi ngàn năm tình yêu rốt cục khoan thai đến chậm, cuối cùng có một phụ cận trường y không tính là rất tuần tú soái ca theo đuổi nàng. Nhưng là, ước hội không đến ba vòng bán, soái ca đã bị chẩn đoán thành bệnh tâm thần phân liệt, tiến vào bệnh tâm thần tổng viện.

Người nói bây giờ nhiều người yếu ớt nha! Ta như vậy trải qua tang thương người đều không có tinh thần phân liệt, hẳn dựa vào cái gì!

Có đôi khi nàng thậm chí nghĩ, vị kia y học Sanh ca đại khái là bị bệnh tâm thần về sau mới đến truy của ta, giống như có bình thường ý nghĩ đều sẽ không có truy của ta dũng khí. Xem ta, hấp dẫn đều là nhân vật nào!

Tranh thủ thời gian, Lục Sắc lại liếc mắt nhìn kia người chết. Tuy rằng về mặt đầy người máu đen, nhưng nhìn ra được, nàng sinh tiền thật là vị mỹ nữ đầu: quần short jean hạ hai cái không công thật dài chân, thiên nhiên đen thui thẳng thuận tóc dài, nhẵn nhụi chất da, mắt hai mí cũng không phải dùng dao cắt. Rất đáng tiếc nha! Nàng nói không chừng hay là mò ra xe riêng ra tai nạn xe cộ đâu. Ngắm lại hay là biết đủ đi, chính hấn một tướng mạo thường thường mỹ nữ, ít nhất còn ôn hoà nhã nhặn, có điểm xui xẻo khỏe mạnh còn sống.

Nàng ôm thương hại, dè dặt cẩn thận chia tay, đem người chết vẫn mở to hai mắt khép lại.

Sau đó tiếp tục sửa sang lại sắp quần, tẩy trừ đồng hồ hỗn độn. Nàng cảm khối ẩm băng gạc, cảm thấy ít nhất nên đem cái chết người mặt sát tĩnh.

Nhưng tay nàng một trận co rút: cặp kia bị bản thân tự tay khép lại mất bỗng nhiên lại mở ra!

"A!" Lục Sắc kêu sợ hãi.

"Sống, nàng lại sống đến giờ! ... Nàng không chết!" Người thứ nhất phát hiện tượng bình mã, ba sao đôi, thấy ngoại tình nhân người, đại khái đều không có Lục Sắc kích động như vậy.

Khoảng cách gần nhất chính là vị bác sĩ nội trú, bước nhanh đi tới, ổng nghe bệnh nghe tiếng tim đập, không có; hơi thở, không có. Hẩn lắc đầu, nhìn chăm chăm Lục Sắc, về mặt nghi hoặc, mắt kính sau lưng ánh mắt đờ đẫn sát khí.

Có thể lý giải, cứu giúp không thành công vốn là làm cho người ta suy yếu, lúc này còn muốn nhận này hộ sĩ thực tập sinh trò đùa dai?

"Thật sự... Ta vừa rời cho nàng nhắm mắt con ngươi, nhưng là quay người lại, ánh mắt lại mở ra." Lục Sắc giải thích.

Bác sĩ nội trú nói: "Có thể hay không, ngươi nhớ lộn, ngươi căn bản không có đi hợp ánh mắt nàng?" Thay lời khác hỏi ý tứ là: đầu ngươi có hay không nước vào?

Phó y tá trưởng nghe được hô to gọi nhỏ cũng tới rồi, hoà giải nói: "Đột tử bệnh nhân cơ bắp lại đột nhiên cứng ngắc, khả năng ngươi buông nàng xuống níu mắt, nhưng theo sau lại vắng ra ." nàng vươn tay, đem người chết hai mắt lại khép lại."Chúng ta thí nghiệm một chút đi."

Mấy song mở mắt ra trùng mắt cặp kia khép chặt mắt.

Khép chặt mắt không còn có mở.

Mấy song chất vắn mắt trùng mắt Lục Sắc cặp kia xấu hổ vô cùng mắt.

Ngày đầu tiên ở phòng cấp cứu thực tập tự ra lớn như vậy làm trò cười cho thiên hạ, các nàng, cùng nhiều hơn các nàng, bọn họ, càng muốn nói ta là xui xẻo quỷ.

Nàng nào biết đâu rằng, xui xẻo chuyện này còn xa không có chấm dứt.

Hai giờ sáng qua đi, phòng cấp cứu dần dần an tĩnh lại, bác sĩ các y tá cũng có thể hảo hảo lấy hơi, đại đa số mọi người ở ngủ gật.

Lục Sắc cũng mệt rã rời, nhưng ngủ không được, trong bụng ở xao trống đại, nàng đói bụng. Dù sao chỉ có mười bảy mười tám tuổi, tuy rằng đáng người rất trọng yếu, Lục Sắc vẫn cảm thấy mỗi thời mỗi khắc đều muốn ăn cái gì. Trong phòng cấp cứu có thể vào miệng chỉ có nước muối sinh lý đường glucô nước cũng còn, cũng may thực tập sinh ký túc xá ngay tại bệnh viện mặt sau, nàng hẳn là có đầy đủ thời gian trở về hướng bát mì ăn liền. Nàng còn có thể thuận tiện chăm sóc một chút nuôi ở trên cửa sổ hoa hướng dương - - trời quá nóng, vào ban ngày vô pháp tưới nước, buổi chiều ra đi làm rồi đi phải gấp, cũng không có thượng tưới nước, lúc này vừa vận bổ cứu một chút.

Môn khám gấp đại lâu cùng khu nội trú đại lâu từ nhất cái hành lang thật dài liên kết thông, vì duy trì điện, đêm khuya sau trong hành lang tắt đèn một nửa, đi ở trong đó, có loại lúc sáng lúc tối cảm giác - - xác thực nói, có loại sờn tóc gáy cảm giác, càng là làm Lục Sắc phát hiện, chính đường hành lang, chỉ có một mình nàng ở đi.

Nàng có điểm hối hận, hẳn là túm thượng cùng tồn tại phòng cấp cứu thực tập vạn phương cùng đi. Nhưng vạn phương đang cùng một gã quen bạn mới ở viện y luận bàn "Tình bạn", mình tại sao không biết xấu hổ làm như vậy ngăn người chỉ, vạn người trách móc chia rẽ uyên ương hành động vĩ đại? Nàng đành phải an ủi mình, hai giờ sáng nhiều, ngoại trừ mất ngủ nhem mắt chữa bệnh và chăm sóc nhân viên, thiên tài sẽ ở bệnh viện này lí du đăng.

Cũng chính là nghĩ đến cái ý niệm này thời điểm, Lục Sắc nhìn thấy bóng lưng của nàng, ở cuối hành lang.

Theo bóng dáng có thể nhìn ra, nàng là bệnh nhân, bởi vì nàng đi đường tư thế, cực độ kỳ quái gian nan; cả người xương cốt, tựa hồ tan tác giả một loại, phẳng phát tùy thời đều đã nhìn không được của nàng túi da, đồ sập xuống. Của nàng song chương bình thân trứ, ý đồ vẫn duy trì cân bằng, nhưng tay phải căng tay buông xuống dưới, theo đi lại nhất lay một cái, như đồng hồ quả lắc.

Nhưng đồng dạng theo bóng dáng có thể nhìn ra, nàng không thể nào là bệnh nhân.

Bởi vì nàng đã chết!

Tóc dài, vết máu loang lổ áo trắng, quần short jean, chân dài, Lục Sắc có thể khẳng định, hành lang đầu kia chính là không lâu cứu giúp thất bại bị tuyên cáo tử vong nữ tử!

Một giờ trước, Lục Sắc tận mắt nhìn thấy của nàng thi thể bị hộ công đẩy đi - - trong bệnh viện, cứu giúp không có hiệu quả trạm tiếp theo, bình thường là nhà xác.

Lục Sắc kêu sợ hãi, sau đó làm một cái có lý trí xui xẻo quỷ phải làm, thật nhanh chạy trở về phòng cấp cứu.

"Nàng không chết, nàng thật sự không chết! Ta lại thấy nàng!" Lục Sắc chạy đến phó y tá trưởng trước mặt, mình cũng kính nể bản thân, cứ nhiên đang kịch liệt bồn chồn chạy sau, vẫn có thể kêu lên này đó tương đối đầy đủ.

Như vậy vừa gọi, đuổi đi y tá trưởng buồn ngủ, nàng cau mày nói: "Ngươi không nên như vậy hô to gọi nhỏ được không được, ổn định một chút, có lời gì, từ từ nói."

"Cái kia bị đâm chết nữ ... Cứu giúp thất bại cái kia... Đưa đi nhà xác cái kia... Lại sống đến giờ, ta nhìn thấy , ở phòng khám bệnh bộ phận cùng khu nội trú trung gian trong hành lang!" Lục Sắc càng nói, càng thấy thật hoang đường, ngay cả mình đều không thuyết phục được.

Nhưng nàng tin tưởng hai mắt của mình.

Nàng tin tưởng hai mắt của mình, rõ ràng nhìn thấy cái kia chết mà phục sinh, gian nan hành tẩu nữ tử, tựa như nàng tin tưởng hai mắt của mình, rõ ràng thấy bác sĩ các y tá ánh mắt, đều giống như đang nói: hôm nay đây là thế nào? Đã chết một cái, lại điên rồi một cái.

Lúc trước tham gia cứu giúp bác sĩ nội trú nói: "Kia chết nữ nhân kiếp trước khẳng định có thù oán với ngươi, trong chốc lát hướng ngươi nháy mắt, trong chốc lát lại cùng ngươi tàn bạo." Tất cả mọi người nhìn xuống không cười, nhưng Lục Sắc mặt hay là đỏ.

"Ta không nghe lầm chứ?" Y tá trưởng hỏi lại? Nàng không sai biệt lắm là Lục Sắc mẹ tuổi, công tác thời điểm tuy rằng có nề nếp, đối tiểu hài tử mẫu tính hay là biểu lộ một chút.

"Ta tận mắt nhìn thấy ... Ta thị lực rất tốt."

Y tá trưởng ngẫm lại nói: "Được rồi, ta cùng đi với ngươi nhìn một chút."

Nhưng là, trong hành lang ngoại trừ các nàng hai cái, rỗng tuếch. Kỳ thực, nhanh đến cuối hành lang là khu nội trú nhập khẩu một trong, có đang lúc tiểu đình, bình thường đều có bảo vệ cửa gác. Phía sau quá đi xem, tiểu đình lí bảo vệ cửa đang ngủ ngon.

Lục Sắc biết y tá trưởng khả năng muốn nói gì, lắp bắp mở miệng trước: "Ta biết, người chết lại phục sinh là không thể nào, nhưng ta thật là nhìn thấy."

Y tá trưởng ôn thanh nói: "Có thể hay không, là ngươi lần đầu tiên thượng suốt đêm khám gấp ca đêm, còn không phải thật thích ứng, mệt nhọc quá độ, lại gặp cứu giúp thất bại, thật uể oải, cho nên bị hoa mắt?" Lục Sắc nghĩ kháng nghị nói: ta làm sao có thể như vậy vô dụng? Nhưng nghe đến y tá trưởng còn nói: "Vì đánh mất của ngươi nghi ngờ, ta cùng ngươi đi nhà xác đi một chuyến, xác thực chứng nữ sinh kia thi thể còn tại, được không được?" Lục Sắc cảm thấy không có gì khả oán trách, liên tục gật đầu.

Nhưng nàng lập tức bắt đầu tâm hoảng hốt, lòng bàn chân có chút run lên, lúc này, đi... Nhà xác? Nàng chưa bao giờ cho là mình nhát gan, bằng không cũng sẽ không thể muốn làm hộ sĩ, nhưng là tối nay hiểu biết khó tránh khỏi làm cho nàng có chút nghi thần nghi quỷ.

Sợ cái gì, cũng không phải một mình ngươi đi.

Y tá trưởng phảng phất cũng nhìn thấu ý tưởng của nàng, cười nói: "Hoặc là, ngươi trước tiên có thể quay về phòng cấp cứu, bản thân ta nhìn; hoặc là, ngươi đi theo ta đi, đến nhà xác, bọn ngươi ở cửa, bản thân ta vào xem liếc mắt một cái tự ra đến."

Lục Sắc nghĩ rằng, cũng không thể ở y tá trưởng trước mặt rụt rè, đây là thêm ấn tượng phân tốt nhất thời điểm. Vì thế nàng nói: "Ta... Ta không sợ, ta cùng ngươi cùng nhau đi vào."

Nàng không biết, đây là cỡ nào quyết định sai lầm!

Theo hành lang đầu kia xuất ra, là bệnh viện khu nội trú hoa viên, xéo xuống xuyên qua hoa viên, lại đi trở về, xuyên qua phòng giặt quần áo, chính là bệnh viện nhà xác. Bảy tháng Giang Kinh lúc rạng sáng, mặc dù là một ngày đến độ ẩm thấp nhất thời đoạn, vẫn là oi bức, cùng nhau đi tới, Lục Sắc cái trán đã hơi hơi đổ đầy mồ hôi, nhưng khi nàng đến gần nhà xác chỗ ở kia sắp xếp nhà trệt, lập tức cảm thấy một mảnh râm mát, dồn sức đánh khỏi rừng mình.

Có lẽ là bản thân miễn cảm .

Nhưng đừng quên, ta Lục Sắc vốn chính là đối xử xèo sự vật miễn cảm.

Kia nhà trệt chỉ có một cánh cửa, không khóa lại, y tá trưởng hiển nhiên không cảm thấy có cái gì kỳ quái, đẩy cửa ra đi thẳng vào. Lục Sắc theo sát ở phía sau, hận không thể bắt lấy y tá trưởng bạch áo ba-đờ-xuy, đồng thời ở trong lòng đại tán y tá trưởng như thế trấn định xuất nhập này quỷ môn.

Đi vào nhà trệt sau, hay là một đoạn hành lang, y tá trưởng quen thuộc ở trên tường khám sáng đỉnh đầu đèn, đèn huỳnh quang hôn ám, nhưng quanh mình hết thấy rõ ràng khả nhận thức. Duyên hành lang đồ trừ tam trường đầy giường, Lục Sắc nghĩ, không biết kia bị đâm chết tóc dài nữ sinh lúc tiến vào nằm chính là từ nào giường. Càng đi về phía trước, một cánh cửa chắn ở trước mặt, y tá trưởng nói: "Đây mới thực là nhà xác . Làm tốt chuẩn bị tư tưởng, bên trong có thể so với góc lạnh. Cô bé kia là đi đường thời điểm bị xe đụng , trên người không mang gì giấy chứng nhận, ngay cả điện thoại đều không có, bệnh viện cùng cảnh sát không có bất kỳ manh mối liên hệ người nhà, cho nên thi thể nhận lãnh còn không biết muốn đợi bao lâu, ta phòng chừng nếu sáng sớm mai còn không có tin tức, thi thể cũng sẽ bị chuyển dời đến kho lạnh lí... Kho lạnh ngay tại nhà xác mặt sau."

Lục Sắc tiếp tục ở trong lòng kính ngưỡng y tá trưởng, nàng giới thiệu nhà xác, tự nhiên thoải mái, hình như là ở giới thiệu nhà mình phòng ở: "Nơi này là phòng khách, nơi này là phòng ngủ chính, nơi này cấp bảo bảo ở, phòng bếp thoát khí phiến trực tiếp khai đi ra bên ngoài..."

Y tá trưởng đang chuẩn bị đẩy ra nhà xác môn, bỗng nhiên dừng lại, ôn nhu hỏi Lục Sắc: "Người thật sự không sợ? Thật sự không cần ở cửa chờ?"

Lục Sắc nghĩ: ở cửa chờ, khả năng càng cảm thấy đặc khủng bố, còn là theo chân người là tốt hơn. Nàng lắc đầu, nói: "Chúng ta cũng xem qua nhiều lần thi kiểm, đối thi thể không sợ. Ta với người đi vào."

Y tá trưởng nói một tiếng hảo, đẩy cửa ra, thuận tay ở cửa bên tường nhìn đèn sáng, ngọn đèn sái ở trong phòng đồ ngũ khôi thi bày lên.

Lục Sắc đi theo y tá trưởng đi đến trong đó một trương ngừng thi trước giường. Y tá trưởng đem thi vải đột nhiên nhắc lên, Lục Sắc tìm đập rồi đột nhiên nhanh hơn!

Thi bày ra là vị râu tóc bạc trắng, hình dung tiêu tụy lão nhân.

Y tá trưởng nói: "Lại thử một lần vận may đi." Đi đến một cái khác trước giường, lần này, thi bày ra là vị vượt qua béo trung niên nam tử.

Vén đến tờ thứ tư giường thời điểm, y tá trưởng ý vị thâm trường nhìn Lục Sắc.

Thi bày ra, là cái kia tai nạn xe cộ sau cứu giúp thất bại nữ hài, đen thùi tóc dài che khuất nửa bên mặt, ánh mắt nhắm - - xem ra lúc này là vĩnh viễn nhắm lại.

Hiển nhiên, vị này tóc dài nữ tử cũng không có xuất môn "Tân bộ", sau đó trở về tiếp tục ngủ.

"Tiểu Lục, người bây giờ yên tâm đi. Ta xem người nhất định là bởi vì mệt nhọc, nhìn lầm rồi. Như vậy đi, hiện tại cũng không còn sớm, phòng cấp cứu nơi đó cũng không có gì nhiều lắm cần nhân thủ, người quay về ký túc xá nghỉ ngơi đi. Không cần quá lo lắng, người hôm nay biểu hiện tốt lắm." Y tá trưởng một bên cấp Lục Sắc thợ khéo chỉ, một bên đem thi vải một lần nữa đắp kín.

Lục Sắc lúc này đích xác vừa mệt vừa đói lại cảm thấy ừ ừ, nói: "Được rồi, ta nghe lời của lão sư." Bỗng nhiên, nàng ần ần cảm thấy không đúng.

Y tá trưởng cười cười nói: "Nhất định phải ngủ ngon nga, không nên suy nghĩ bậy bạ."

"Chờ một chút, không thích hợp nhì!" Lục Sắc lại kêu lên.

Y tá trưởng biến sắc: "Như thế nào?"

"Người vừa rồi cho nàng bật kín vải trắng thời điểm, ánh mắt nàng, giống như lại mờ ra!" Lục Sắc giọng nói có chút run đầu.

"Không... Không có khả năng." Y tá trưởng tựa hồ cũng bị giật mình. Nàng lại vạch trần thi vải.

Mắt khép chặt. Lục Sắc lại nhìn lầm rồi.

Y tá trưởng nhất định là cố nén "Người xong chưa" biểu tình, thở dài nói: "Tiểu Lục..."

"Còn có," Lục Sắc chỉ vào nàng kia mặt. "Đưa tới nhà xác phía trước, chúng ta cho nàng sát qua trên mặt vết máu, đương nhiên, còn có giúp nàng nhắm mắt. Ta nhớ được rất rõ ràng, lau mặt thời điểm, giúp nàng đem tóc hướng sau tai gỡ, lộ ra cả khuôn mặt, hơn nữa người tự mình giúp nàng đem hai con mắt nhắm lại. Nhưng bây giờ, người xem, tóc tán đến phía trước đến, che khuất đem gần một nửa mặt, cũng che ở một con mắt!"

Y tá trưởng cẩn thận nhìn, quả thế, ngưng thần nghĩ nghĩ nói: "Là có chút kỳ quái... Bất quá cũng không tính rất không thể tưởng tượng nổi, thi thể này, bị hộ công theo phòng cấp cứu giường bệnh, mang lên đây xe thương, theo đây xe, lại mang lên đây ngừng thi trên giường, thật có thể là ở những quá trình này trung lầm rồi loạn tóc của nàng."

Y tá trưởng giải thích trên cơ bản thỏa mãn Lục Sắc. Hai người đóng cửa đèn, đi ra nhà xác, đi ra kia trảng nhà trệt, cáo biệt, mỗi người đi một ngã.

Chẳng qua Lục Sắc cũng không có "Duơng tiêu", nàng nhìn y tá trưởng thân ảnh biến mất ở một cái lại một cái đèn đường quang ảnh sau, lại đem bước chân dời về phía kia sắp xếp không chớp mắt nhà trệt.

Hiển nhiên, y tá trưởng giải thích cũng chưa xong toàn mãn chứng Lục Sắc, nàng không tin tới hôm nay thấy liên tiếp biến cố đều là hai mắt của mình đang tác quái - - nàng cấp kia thị lực 2. 0 ánh mắt cơ hồ là nàng duy nhất đáng giá kiêu ngạo, một chút cũng không gặp xui tài sản đâu.

Hơn nữa, nàng vốn là không là cái đặc biệt người nhất gan nữ hài. Nàng thậm chí cảm giác mình trong khung có phụ thân cái loại này không sợ trời không sợ đất di truyền - - chỉ có không sợ trời không sợ đất nhân tài sẽ ở bản thân không có gì mới Hoa Thiên phân dưới tình huống muốn đi làm ngôi sao ca nhạc, không phải sao?

Đẩy ra nhà trệt môn khoảnh khắc, Lục Sắc đã cảm thấy một cổ lái đi không được âm lãnh khí, như là dính ở trên thân, lái đi không được, phảng phất từ thân lạnh lẽo móng vuốt cùng thân thể gắt gao bóp chặt nàng toàn thân.

Quay đầu đi, còn không tính quá muộn.

Khả là của nàng lòng hiếu kỳ hay là chiếm thượng phong. Liền liếc mắt nhìn, nhìn một cái rồi đi.

Mở ra hành lang đèn sau, Lục Sắc thoáng thở phào nhẹ nhõm. Xem, hết thấy cũng khỏe. Nếu như mình bất hạnh ở một cái phim kinh dị lí, đèn này khẳng định mở không ra .

Nàng bước nhanh đi đến phòng chứa xác cửa, lại đẩy cửa, bật đèn. Đèn không làm gì giấy dựa sáng lên. Nàng lại thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù có sáng ngời đèn huỳnh quang thêm can đảm, Lục Sắc hay là đang thi trước giường do dự một chút, bàn tay hướng thi vãi, lại do dự một chút.

Nhắc lên của người khăn voan đến, nhường ta nhìn xem mắt của người.

Nàng ở trong lòng đếm, một, hai, ba, chợt nhắc lên thi vãi.

Tiếng kêu sợ hãi vang vọng nhà xác.

Sau đó, phòng chứa xác đèn tắt.

Trước lục nhị Dưới sự kiện đồng dạng cùng của ta ghi lại có liên quan, đồng dạng ẩn sâu ở thị cục công an cái kia thần bí không có dấu hiệu tử sát lí. Nghe nói chỉ có một người có cái kia tu sĩ sắt chìa khóa, hẳn là hình cảnh đại đội trọng án tổ tổ trưởng Ba Du Sinh. Cho nên ta không thể nào thấy được về chuyện này kiện gì miêu tả.

Nhưng là, ta có thể "Nhìn đến" chuyện này kiện. Ta là ở sự phát sau, nghe người ta nói về, xâm nhập điều tra, lại thêm lấy tưởng tượng, cho là cả sự kiện rành rành trước mắt.

Tám tháng lục hào mười một giờ khuya tả hữu, Cố Chí Hào võ trang đầy đủ, một người đi đến mẽ lung pha văn hóa khảo cổ hiện trường. Cái gọi là "Võ trang đầy đủ", kỳ thực hay là "Vũ khí lạnh" là việc chính, chủ yếu là dịch mang theo khảo cổ đào móc công cụ, Lạc Dương xẻng, khả co duỗi tham châm, lưỡi dao, tiểu chùy, trường câu, đương nhiên còn bao gồm một cái đại công suất đèn pin.

Cố Chí Hào mới mười chín tuổi.

Nhưng Cố Chí Hào đã xem như cái nhỏ nhỏ truyền kỳ. Hắn có thể thật tự hào nói, bản thân hẳn là chín mươi sau vị thứ nhất "Chuyên nghiệp" trộm mộ người. Hắn thậm chí ở "Nghệ giới" đã có chút danh tiếng, từng đã tham dự chấn động cảnh sát đền bắc hán mộ trộm cướp "Công tác", cũng từng đảm nhiệm nam phái tam thúc trộm mộ chuyên nghiệp cổ vấn.

Khi hắn xem ra, gì tổ tiên vật lưu lại, cổ mộ cũng tốt, di chỉ cũng tốt, tựa như đầy đường mỹ nhân, chỉ cần người có bản lĩnh, cũng có thể âu yếm. Dựa vào cái gì mẽ lung pha khảo cổ công tác, liên nhất định phải bị Giang Kinh đại học khảo cổ sở cùng tỉnh khoa học xã hội viện khảo cổ sở chiếm lấy?

Giờ phút này, mẽ lung pha thượng hoàn toàn yên tĩnh. Đây là cách thanh An Giang không xa một chỗ hờ ra dốc thoải, nghe nói bát ngàn năm trước còn có người ở lại. Ở ở bờ sông cao pha thượng, ký có thể đầy đủ lợi dụng thiên nhiên con sông tài nguyên, lại có thể rời xa lũ định kỳ nước sông uy hiếp. Mẽ lung pha này bát ngàn năm trước nhân loại ở lại sử, liền trở thành các nhà khảo cổ học miệng nói chuyện say sưa "Gạo lung văn hóa", nghe nói sắp tới khai quật thành quả một khi thông qua xem xét, cái gì bán pha văn hóa, văn hoá Ngưỡng Thiều, đều phải kêu "Gạo lung" một tiếng ca.

Kỳ thực, mẽ lung pha khai quật đã lục tục tiến hành rồi chừng mười năm, lúc ban đầu tiến triển thập phần thông thả, thẳng đến gần nhất thứ ba kỳ đào móc, mới có đột phá tính tiến triển, khai quật một đám có thể hành động lớn khảo cổ văn về văn vật, đồ gốm, chôn nuôi thiết bị, thậm chí vũ khí. Máy thứ này có lẽ giá trị Liên Thành, nhưng đối với Cố Chí Hào khẩu vị mà nói, nhạt nhẽo như gạo trắng cháo loãng. Mục tiêu của hắn, ở càng sâu địa hạ.

Căn cứ kinh nghiệm của hắn, thượng cổ này dân bản xứ nhân dân, bản thân đất được cặn bã không nói, còn thích nhất đem đáng giá gì đó hướng đất phía dưới giấu. Hiện nay khai quật này đồ văn vật hiển nhiên đều là vật dụng hàng ngày, đã xem như giá trị Liên Thành, nhưng nhất định còn có càng có giá trị bảo vật, chôn ở càng sâu trong đất.

Vân rất dày, oi bức không chịu nổi. Luôn luôn trừ bị chu toàn Cố Chí Hào đã sớm điều tra khí tượng dự báo, đêm nay tùy thời đều đã có mưa rào có sấm chớp. Hắc ám là bằng hữu tốt nhất của hắn, nước mưa có thể cuốn đi không cần thiết làm người biết dấu vết.

Khai quật hiện trường dùng vài tầng lưới sắt vây quanh, nhập khẩu có người gác cổng, có bảo an, phỏng chừng đã tùy mộng xuyên việt về gạo lung trong năm, nhưng Cố Chí Hào không có đánh khuấy đảo ý tứ của hắn, rời xa nhập khẩu, lấy ra một cái cực thấp táo mini chạy bằng điện cắt cơ, nửa phút sau, liền cho mình ở lưới sắt đang lúc mở một cửa.

Tiến vào khai quật hiện trường, đầu tiên thấy là lều trại, tứ đỉnh dài và hẹp hình đại trưởng bông, giống phục trong bóng đêm bốn con con cộp, không chút sứt mẻ. Lều trại phía dưới, nhất định chính là chân chính khai quật điểm, nhất hào hồ, số 2 hồ là ở nhất cái lều hạ, 3, 4, số năm, ở một cái khác lều trại hạ... Mãi cho đến sắp tới đào móc số chín hồ.

Không biết tại sao, Cố Chí Hào một trận không yên.

Luôn luôn đã quên nói, Cố Chí Hào sở dĩ có thể còn tuổi nhỏ liền trở thành trộm mộ giới tân sùng, rất trọng yếu một nguyên nhân chính là hắn vượt qua thường nhân trực giác. Dạ dạ dạ, trộm mộ cũng tốt, khảo cổ cũng tốt, quý ở kiên trì không ngừng nghiên cứu, tỉ mỉ chuẩn bị, thiên văn địa lí lịch sử, tam giáo cửu lưu bồ quý Xà thần, biết được càng nhiều càng tốt, tìm kiếm công tác càng nhẫn nại càng tốt. Nhưng thành công "Địa hạ công tác người", sâu sắc trực giác không thể thiếu.

Lúc này, Cố Chí Hào cảm giác là, có một đôi mắt đang nhìn hắn.

Ấn lễ thường, này cảm giác thật vớ vẩn, càng tiếp cận ảo giác. Khai quật nhập khẩu người gác cổng ngoại có cốc đèn chân không, nhưng ngọn đèn mỏng manh, chiếu không tới hần vị trí này, hần nhìn không thấy gì ánh mắt, người khác ánh mắt cũng nhìn không tới hần, đương nhiên, này "Người khác" tồn tại, bản thân cũng rất vớ vẩn. Hần không có nói cho bất luận kẻ nào của hần hành trình, cũng không tin thiên hạ có như vậy khéo sự, ở đồng một buổi tối, sẽ có người tới đến đồng nhất cái hỏ lánh khảo cổ địa điểm đi trộm.

Hần phục hạ thân mình, vẫn không nhúc nhích, lẳng lặng nghe, ngoại trừ xa xa con sâu nhỏ đề mình, không có bất kỳ tạp âm. Hần xuất ra đèn pin, hoàn chiếu một vòng, cũng không có bất kỳ người nào ảnh, không có bất kỳ tránh né động tĩnh. Hần cười lạnh, bản thân dám làm như vậy, chính là biết không sẽ có người tới cùng hần "Giành ăn "

Đêm nay, này nổi tiếng mẽ lung pha khảo cổ điểm, là hần Cố Chí Hào công viên trò chơi, mặc hần giẫm lên.

Nhưng là, cái loại này cảm giác kỳ quái từ đâu mà đến?

Hần một đầu chui vào tối dựa vào nam lều trại, kia phía dưới chính là số chín hỏ, mới nhất sâu nhất đào móc điểm.

Không biết tại sao, vừa vào lều trại, cái loại này kỳ quái bị nhìn trộm cảm giác phảng phất cũng theo vào lều trại. Bất thường! Hít sâu, bảo trì trấn tĩnh. Mọi nơi một mảnh tối đen, Cố Chí Hào hoài nghi mình có phải không phải đột nhiên được giam cầm sợ hãi chứng hoặc là hắc ám sợ hãi chứng.

Tiến lều trại sau chuyện thứ nhất, chính là lấy tay điện quét một vòng, nhìn xem có hay không khảo cổ đội lưu lại canh cận thịt thừa.

Không có, vườn không nhà trống.

"Thao!" Cố Chí Hào bỗng nhiên kêu sợ hãi.

Đèn pin quang dừng lại, sau đó không được run run.

Một cái bà lão, ít nhất nhìn qua giống bà lão một nữ nhân, tà ngồi ở năm thước có hơn, cúi đầu, ở nhất chậu gốm trung mân mê trứ cái gì. Trên người của nàng, cùng với nói là mặc một bộ quần áo hoặc váy bào, không bằng nói là khoác bao tải phiến, chất liệu càng giống vỏ cây ma thảo một khối vải, qua loa bao lấy toàn thân. Nói nàng lời thôi lếch thếch, nhất định là quá khách khí, đơn giản là lời thôi, một đầu xám trắng tóc dài hỗn độn, chỉ có trên cổ treo một chuỗi hạt châu xem như trang sức. Còn có của nàng lỗ song chường... Cố Chí Hào tâm một trận chặt lại.

Nữ nhân kia cánh tay giống là một cây cây khô can, hoàn toàn phù hợp nàng bà lão thân phận. Nhưng đây chỉ là của nàng nhất cánh tay.

Một khác căn cánh tay, tron bóng như son ngọc, thiếu nữ mới có thể có da thịt.

Cố Chí Hào thể này mới chú ý tới, hần vừa rồi chính là nhìn đến nữ nhân kia nửa bên mặt, bà lão mặt, hiện tại, nghiêng đầu nhìn bên kia mặt, là trương thanh xuân, sáng loáng mặt, mặt mày thanh tú, thậm chí được cho mình điểm.

Phía sau, một loại thành công cùng không thành công trộm mộ nhân sĩ, đều hần là nhanh chân bỏ chạy.

Nhưng Cố Chí Hào không hề động, hần không là một loại trộm mộ nhân sĩ. Hiện tại chúng ta có thể công bố Cố Chí Hào thiếu niên đặc chí nguyên nhân thực sự: nếu đảm lượng có thể giống chỉ số thông minh như vậy có thể cân nhắc, Cố Chí Hào đảm lượng điểm đại khái có thể cùng Einstein chỉ số thông minh điểm ở đồng nhất cái cấp bậc.

"Người quả nhiên so với hần lợi hại." Nữ nhân kia giống như cũng không có mở miệng, nhưng thanh âm liên truyền tới, thanh âm kia cũng thật hai mặt, có chút tang thương giống bà lão, có chút trong trẻo giống thiếu nữ.

"Hần là ai vậy?" Cố Chí Hào hỏi, thanh âm vẫn còn có chút run lên.

"Hần là nàng, nữ nhân nàng."

"Người là ai?" Hần đã có vài cái đoán, càng là thấy nữ nhân kia trong tay chậu sứ, có nhàn nhạt màu văn, rõ ràng như là trong truyền thuyết số chín hỏ khai quật "Hưng nông bát".

"Ta là ta."

"Người ở đây mân mê cái gì?"

"Người."

Cố Chí Hào tâm lại một nhanh. Hần gan lớn, nhưng cũng không chết lạng, hần suy nghĩ, có lẽ, thật sự nên rời đi.

Ai ngờ, rời đi trước chính là nữ nhân kia, trong nháy mắt, liền như vậy biến mất nơi tay điện quang hạ, bốc hơi lên đặc ngay cả một điểm hơi nước cũng chưa lưu lại.

Cố Chí Hào đi về phía trước hơn mấy bước, đi tới nữ nhân kia vừa rồi ngồi địa phương.

Nếu hẳn thật sự tin tưởng thần linh quý quí, vừa rồi nữ nhân kia nhất định là "Trộm mộ tiên" Tiên Nhân Chi Lộ. Hẳn đêm nay thu hoạch, hẳn là sẽ ở đó nữ nhân dưới thân trong đất.

Rút ra cấp vô số trộm mộ người mang đến quá vận may cùng vận rủi Lạc Dương xềng, Cổ Chí Hào bắt đầu "Khởi công".

Mấy xềng đi xuống sau, Cổ Chí Hào trong tay đã hơn vài cái thô sáp tiểu vật. Ghé vào đèn pin quang hạ nghiên cứu một phen sau, Cổ Chí Hào lộ ra mỉm cười. />

Đây là từng viên một hình cầu cốt châu.

Vừa rồi nữ nhân kia mang , hiển nhiên chính là một chuỗi cốt châu.

Cổ Chí Hào đoán đáng tin, phía dưới này quả nhiên có bảo vật, nói không chừng, đội lát nữa sẽ phát hiện kia chậu gốm! Giá trị ngàn vạn chậu sứ!

Hắn lấy ra một cái tinh xảo gỗ lim hộp, đem kia mấy mai cốt châu để vào, tiếp tục đầu nhập thi công. Lại là mấy xềng đi xuống, bắt tri bắt giác đã đào ra hai thước sâu huyết động, lúc này xềng ảnh bán thân là đụng phải cái gì cứng hơn gì đó, tạm thời bị nghẹt. Cổ Chí Hào trong lòng một trận khoan khoái, đưa tay điện quang nhắm ngay đáy động.

Thấy không rõ, giống như chính là đất thạch, đương nhiên cũng không thể bài trừ là đồ gốm. Biện pháp tốt nhất, là dùng thủ kiểm tra.

Cổ Chí Hào đội một đôi móng như cánh ve nhưng vững như thép bao tay (một vị Italy "Trộm hữu" đưa của hắn quả sinh nhật), hẳn phục trên mặt đất, đèn pin thả tại bên người đào ra tiểu đồng đất thượng, tay phải đưa vào trong huyết động sờ soạng.

Cúi đầu nghiêng mặt qua thời điểm, hắn vô tình thấy chỗ cao đèn pin dư quang chiếu vào trên đất thả cốt châu hồng trong hộp gỗ, trong đó một quả cốt châu tựa hồ thay đổi dạng.

Kia cốt châu, lớn nhỏ hay là nguyên dạng, đường kính hai cm tả hữu, nhưng hình dạng thượng, tựa hồ biến thành hình... Đầu hình dạng... Bộ xương khô!

Lại cẩn thận nhìn, sờ hữu sáu miếng cốt châu, đều không còn là nguyên lai địa cầu hình, đều biến thành một đám tiểu tiểu khô lâu!

Nếu hẳn đem một cái trong đó bộ xương khô cốt châu đưa cho hình trình nhà khoa học đi phục hồi như cũ, ở bộ xương khô thượng, dựa vào sinh lý học, nhân loại học cùng máy tính trợ giúp, phụ cấp thêm cơ bắp làn da, sẽ phục hồi như cũ thành nhất vị nam sinh diện mạo.

Nam sinh kia sẽ cùng Cổ Chí Hào thật giống nhau.

Nhưng ở trong nháy mắt đó, hắn không sinh ra nhiều như vậy ý niệm, chính là rốt cục cảm thấy, đêm nay đây hết thấy tựa hồ không tốt đẹp như vậy thông thuận, vội xiết xoay tay lại.

Nhưng đã là chậm quá.

Đáy động, có tay kia thì, nắm chặt tay hắn!

Đi xuống túm.

Nếu có người nhìn từ đằng xa, sẽ phát hiện Cổ Chí Hào đầu dưới chân trên, đang từng tác chui vào trong đất, phảng phất vị này trộm mộ thiên tài dưới đất không ngừng phát hiện trữ văn vật chí bảo, đương nhiên, chỉ có không ngừng giãy dựa vận vẹo hai chân cho thấy này hơn xa một cái thích ý quá trình.

3 phút sau, cũng chỉ có một đôi chân lộ ở bên ngoài.

Hơn nữa, không giãy dựa nữa.

Chính văn (nhất) Hiện tại, nên nói ta.

Ta gọi Âu Dương Phi, Giang Kinh thứ hai đại học y khoa (giang y) y học buộc năm năm chế tân sinh.

Các người khẳng định có thể đoán được ta đại khái tuổi này , thường thường có người sẽ bào căn vấn đề, hỏi ta chúc cái gì, cảm tình con khi, cảm tình con gà, hay là cảm tình con chó.

Ta chúc quý.

Hoặc là nói, ta họ quý.

Này không hoàn toàn đúng mở vui đùa, ta có cái tiểu cô, kêu Âu Dương Thiển, là ba ta đường muội. Âu Dương Thiển các người khả năng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, nhưng là nghe nói ở giang y còn có chút danh tiếng. Nàng bây giờ là giang y thứ nhất phụ thuộc bệnh viện một gã bác sĩ phó chủ nhiệm, nhưng của nàng "Danh" hay là ra ở nàng ở giang y đọc sách niên đại, hình như là thập niên 90 sơ, đại khái là ta đây "Thạch hầu xuất thế" trước một hai năm. Nàng cùng nàng khuê mật Diệp Hình, phá hoạch cùng nhau quý dị liên hoàn án giết người, bị viết ở nhất bộ kêu "Kỳ án ánh trăng" trong tiểu thuyết.

Ba ta một cái khác nhỏ hơn đường muối, của ta một cái khác tiểu cô, kêu Âu Dương San, cũng là giang y kết quả, bắt quá nàng hai năm trước liền tốt nghiệp, hiện tại ở phổ y đức viện học nghiên cứu sinh. Âu Dương San cũng coi như là có chút danh tiếng khí, chủ yếu là bởi vì bộ dạng tương đối hoa hậu giảng đường, cũng bởi vì nàng cùng giang y năm đó một cái phong Vân soái ca mẩu chốt "Tình như huynh muội" . (thông minh các người khẳng định đoán được, mỹ nữ soái ca nếu như không có ký kết lương duyên, mà là tình như huynh muội, khẳng định thật cốc chén.) nàng cùng mẩu chốt cốc chén, bị viết ở một khác bộ phận kêu "Nỗi đau đom đóm" trong tiểu thuyết.

Ta hai người này tiểu cô, hai vị mỹ nữ Âu Dương, có một cộng đồng đặc điểm - - đều rất có quý duyên.

Ta cũng vậy theo "Kỳ án ánh trăng" trong tiểu thuyết mới biết được, Âu Dương Thiên thiếu nữ thời đại, sinh liên tục sống ở "Thiên Nữ U Hồn" lý tưởng quý giới lý, ta cũng vậy từ tiểu thuyết lý mới biết được, nàng năm đó làm sao tìm được đến trong sinh mệnh nàng Ninh Thái Thần, làm sư sinh yêu.

Âu Dương San cùng ta gần tuổi nhau, nàng chuyện này ta trực tiếp nghe nói chút, nghe nói nàng thụ Âu Dương Thiên hun đúc, chui nhon đầu cân nhắc quý sự, chỉ hận bản thân báo sai lầm rồi chuyện nghiệp, không có tìm được cái nào đại học ban phát "Quý học chuyên nghiệp" văn bằng. Nàng từng đã ở hiệu báo cùng vườn trường trên mạng viết quá nhất thiên kêu "Giang Kinh thập đại quý" cường văn, các người ở trên mạng khẳng định có thể tìm thấy được, nghe nói đến nay page view lượng đã vượt qua một trăm lần.

Hai vị mỹ nữ bộ dạng cũng giống, đều là cao gầy vóc dáng, mặt đều có chút tái nhợt, chụp phim ma không cần hoá trang cái loại này.

Cho nên ta trung học bạn học xem qua hai người anh hùng sự tích (kêu "Quý tích" thích hợp hơn chút), nhìn nhìn lại đồng dạng mặt có chút tái nhợt ta, đều cho rằng ta nhất định cũng là quý duyên mệnh mông, quý khí tận trời.

Này đó cái nhìn, đều là gặp quý.

Ta đối cái quý gì nha trách nha, kỳ thực một chút hứng thú đều không có. Tỷ như ta đi xem này giả thần giả quỷ phim kinh dị, cũng không biết có phải hay không là lừa đảo bản thân kỳ lạ vô cùng, hay là con người của ta trời sinh đặc biệt có hải hước cảm, luôn nhìn một chút liền cười rộ lên, nếu như là ở trong rạp chiếu bóng, người bên cạnh sẽ rất hồng mắt, bởi vì ta tiếng cười sẽ làm cho bọn họ mất đi khủng bố khoái cảm cùng kinh tiếng hét chói tai xúc động.

Ta không tin có quý, nhưng đây chỉ là ta cũng không có quý duyên cùng lúc; kỳ thực nếu quả như thật có quý, người đoán ta sẽ đi cùng bọn họ, các nàng, chúng nó kết cái gì duyên sao? Ta chạy cũng không kịp, quý cái gì duyên thôi!

Cho nên nhập học ngày đầu tiên ban đêm, các bạn cùng phòng nằm ở trên giường nói theo học trường nơi đó nghe được cũ rích trường y quý chuyện xưa, ta lại giống nghe xong khúc hát ru, buồn ngủ, thẳng đến cách vách trải lên Lã Giai Hân điểm của ta danh: "Âu Dương Phi bạn học a, người sẽ không cùng "Kỳ án ánh trăng" lý Âu Dương Thiên có quan hệ gì đi?"

Hi, lại tới nữa, tự vạch áo cho người xem lưng.

Ngày hôm sau, cấp cao sư phụ huynh sư tỷ đều trở lại trường, trong vườn trường có chút kín người hết chỗ cảm giác. Đồng thời, toàn trường các nơi bảng thông báo cũng lập tức bị dán đầy, rất nhiều xã đoàn vì khước trương, cũng bắt đầu dụ dỗ tân sinh. Vườn trường trên mạng, càng là tràn ngập các loại quảng cáo, bán sách cũ, bán xe đạp cũ kỹ, giao hữu.

Lúc xế chiều, ta chuyện lo lắng nhất nhi đã xảy ra. Khai hoàn niên cấp đại sẽ sau trở lại chúng ta ở 13 hào túc xá lầu, các người đoán là ai chờ ở lầu cửa?

Nêu lên một chút: dáng người cao gầy, sắc mặt có chút tái nhợt mỹ nữ?

"Cấp tiểu cô thỉnh an." Ta hướng Âu Dương San chào hỏi thanh âm nhẹ điểm, chỉ đủ bản thân nghe thấy. Mỗi lần gặp Âu Dương San, ta đều rất khó duy trì lạnh nhạt, nguyên nhân thật phức tạp. Nhất là nàng nhìn qua so với ta không lớn hơn mấy tuổi, ta lại đặc biệt kể nàng kêu cô cô. Ta biết, ta biết, Dương Quá kêu Tiểu Long Nữ cô cô (trong phim truyền hình là hai mươi tám tuổi Hoàng Hiểu Minh kêu mười tám tuổi Lưu Diệc Phi cô cô), nhưng đó là một cái nguyên nhân đánh một cái nguyên nhân. Ta nhưng là bị vội vã. Còn có nguyên nhân chính là Âu Dương San "Quý khách" thân phận, ta là nhân khí rất đủ, đứng ở quý hữu bên người, tổng hội có điểm âm dương thụ thụ bất thân.

Bắt quá, của ta lo lắng hơi nhiều dư, của ta tiếp đón đánh cho lại vang lên, cũng sẽ không có người nghe thấy, bởi vì không biết bao nhiêu người, đều ở sau lưng chỉ trỏ, như là dân chúng ở trong xe điện ngầm đột nhiên nhìn thấy Phạm Băng Băng.

"Này không phải là Âu Dương San thôi!"

"Chính là "Kỳ án ánh trăng" lý Âu Dương Thiên đường muội sao!"

"Thật khá nga!"

"Nghe biểu ca ta nói, nàng là chúng ta y học buộc hoa hậu giảng đường đâu, người theo đuổi nàng, vòng quanh sân thể dục có thể lập vài vòng đâu."

"Y học buộc hoa, chỉ có thể là hệ hoa lâu?"

"Người thế nào như vậy tam bát?"

Là đủ tam bát, thật giống như ta không tồn tại dường như! ! !

Âu Dương San nói: "Phi Phi, mẹ ta riêng phân phó, muốn ta tới thăm người một chút, nhìn người còn thiếu những thứ gì, có phải không phải còn thích ứng? Cha mẹ người ở ngoại địa, từ nay về sau, người cuối tuần nhất định phải đến nhà của ta đi ăn cơm!" Âu Dương San càng nhiệt tình, ta càng cảm thấy có điểm xấu hổ vô cùng. Tối làm ta sầu khổ, là của ta quý thân phận bại lộ.

Ta làm bộ khách khí một chút: "Có muốn đi lên hay không ngồi một chút?" Nói xong cũng hồi hận.

"Tốt nhất, người phân ở một chút ký túc xá?"

"405." Lúc này, thanh âm của ta khinh đặc ngay cả bản thân ta đều không nghe được.

Âu Dương San một phen ôm sát ta, ta càng không thể bình tĩnh, mau nói ra, người khác coi chúng ta như nữ đồng làm sao bây giờ? Nhưng Âu Dương San hiển nhiên đã tiến vào nơi tuyệt hảo, hoặc là nói linh hồn xuất khiếu, cái gì đều chẳng quan tâm, cảm xúc pháp phỏng nói: "Biết người là thiên hạ vận khí người tốt nhất sao? Biết 13 hào lâu 405 là cái dạng gì thánh địa sao?"

"Đừng quên, ta cũng đọc qua 'Kỳ án ánh trăng', không phải thể nào thi được giang y? 13 hào lâu 405 là năm đó Diệp Hình cùng Âu Dương Thiên tiểu cô chiến đấu trôi qua ký túc xá. Uy chấn tứ hải '405 án mưu sát' liền phát sinh ở chỗ kia." Ta cùng Âu Dương San cùng đi lên thang lầu, Lã Giai Hân cùng một khác hai cái bạn cùng phòng theo ở phía sau, một bộ mài dao soạn soạn hướng heo dê tư thế, phòng chừng đêm nay sẽ đối với ta có một phen khảo vấn.

Âu Dương San bước chân nhẹ nhàng, đi ở phía trước, giống như không là ta dẫn nàng đi chúng ta ký túc xá, khen ngược giống nàng dẫn ta đi các nàng ký túc xá, nàng vừa đi vừa nói chuyện: "Ta mới vừa vào hiệu thời điểm, từng đã yêu cầu đổi phòng ngủ, ở đến 405 đi, kết quả không được đến phụ đạo viên phê chuẩn, tiếc nuối cả đời a."

Ta nghĩ thâm, các người phụ đạo viên không coi người là bệnh tâm thần đưa vào bệnh viện, cũng rất nhân từ, nhưng vẫn là an ủi nàng nói: "Bất quá là một gian ký túc xá thôi, ta ở một đêm, cũng không cảm thấy dính vào cái quý gì khí nha?"

Vào ký túc xá về sau, ta hướng Âu Dương San giới thiệu của ta các bạn cùng phòng, sách của ta bàn, của ta giường ngủ, còn có... Từng đã rất nhiều người nhảy trôi qua cửa sổ. Âu Dương San kích động bộ dáng, giống như tùy thời cũng sẽ từ trong cửa sổ nhảy ra ngoài.

Rốt cục, tình cảm mãnh liệt qua đi, Âu Dương San khôi phục thành nghiêm cứu sinh trang trọng bộ dáng, nàng hỏi ta: "Của các người giấy điện..."

"Lên mạng không thành vấn đề, tốc độ bình thường, một loại viện trợ giao tế trang web cũng có thể đồ bộ." Ta biết Âu Dương San sẽ không nghe không ra của ta vui đùa.

Quả nhiên, nàng cười cười nói: "Người nói chuyện không đứng đắn, cùng ta Đường tỷ chân tướng."

Trời ạ, người cũng lấy ta cùng Âu Dương Thiên so! Ta cơ hồ muốn té xỉu.

Nàng lại hỏi: "Người có bản thân máy tính?"

Ta gật gật đầu: "Là Âu Dương Thiên tiểu cô đưa của ta, là cho ta thi được giang y lễ vật." Ta có thể cảm giác, trong ký túc xá, mấy tia mắt như lợi nhận xuyên qua ta thân.

Đồng thời, ta đột nhiên cảm giác được, Âu Dương San hỏi ta những lời này, giống như đều không phải tùy ý. Ta xuất ra Laptop, hỏi: "Người đến ta ký túc xá đến, không riêng gì đến chiêm ngưỡng cách mạng thánh địa đi?"

"Rất chính xác!" Âu Dương San nhất tiểu bách mị sinh, "Người thật sự thật thông minh, điểm ấy cũng giống ta Đường tỷ, người biết, nàng thích nhất trình thám."

Ta khởi động máy tính, lại hỏi: "Tiểu cô xin phân phó đi."

"Thượng tá nội võng diễn đàn." Âu Dương San quả nhiên có mưu đồ khác, nàng người này rất khiêm tốn, nàng, mới là thật thông minh.

Tiến vào trong trường võng diễn đàn, nàng lại để cho ta page view "Tân sinh quan hệ hữu nghị" phân diễn đàn.

Sau đó page view một cái đã bị mai thật sự phía dưới bài thiếp "Tự tổ chức thành đoàn thể đội, 'Kỳ án ánh trăng' cũ một đêm du".

Thật là có người nhàm chán như vậy!

Nhìn bài thiếp, mới biết được lâu chủ nhàm chán trình độ vượt quá xa ta như vậy bình thường mỹ nữ tướng tượng. Toàn văn như sau:

"Xem qua giang bác sĩ tất đọc Quỳnh Hoa Bảo Điện 'Kỳ án ánh trăng' sao? Người còn lưu luyến Tiểu Diệp Tử, Âu Dương Thiên, Tiểu cháy, là lướt quý ảnh rạng sáng sao? Đêm nay, thỉnh hòa quý duyên thứ nhất Âu Dương thế gia hậu nhân Âu Dương Sương kết bạn đồng du 'Kỳ án ánh trăng' cảnh, ôn lại cái loại này tâm quý cảm giác, vì lại một năm nữa buồn tẻ trường y cuộc sống tiêm nhất châm thuốc kích thích.

Tập hợp thời gian: 21:30(không thể lại sớm, lại đã sớm là đúng quý mị bất kính)

Địa điểm tập hợp: giải phẫu lầu cửa (còn sẽ có tốt hơn địa điểm sao? !)

Nhân số: không hạn, nam nữ già trẻ ăn hết

Tự mang đồ dùng: đèn pin (tốt nhất là mau không điện), đơn bạc quần áo (tốt nhất là có thể bảo đảm không cảm mạo lại cảm thấy hơi lạnh), kiểu cũ radio (tốt nhất là dây anten đứt đi vừa mở ra duy nhất thanh âm chỉ có hừng khờ lạp lạp vang lên), di động (tốt nhất là đã quên chức phí)

Tạm định tham quan cảnh điểm: giải phẫu lâu (hết thấy phát sinh sâu xa), sân thể dục (Diệp Hình cùng Âu Dương Thiên tư gia hội thoại nơi), hội học sinh văn phòng (Diệp Hình cùng Tiêu Chấn lần đầu gặp nhau), tiểu kịch trường (Diệp Hình chủ trì vườn trường ca sĩ thi đấu nơi sân), hoa viên vườn urom (Diệp Hình bị bảo vệ khoa đuổi giết), vườn trường trạm radio (Diệp Hình gặp được Trịnh Kinh Tùng Quý Hồn kinh hách chỗ), đương nhiên còn có 13 hào lâu 405 thất, hệ liệt nhảy lầu án án phát , Diệp Hình cùng Âu Dương Thiên tá túc bỏ.

Khác: Diệp Hình ở qua bệnh tâm thần tổng viện đang ở liên hệ trung, có thể làm của chúng ta cuối tuần hoạt động mục tiêu."

"Có cảm tưởng gì?" Âu Dương San hỏi ta.

Ta muốn nói nhất là, tác giả liên hệ bệnh tâm thần tổng viện mục đích, đại khái là nghĩ cho mình an bài một cái giường vị. Chuẩn bị cái gì "Kỳ án ánh trăng" một đêm du liên đủ biến thái, càng làm người giận sôi chính là giả mạo chúng ta "Âu Dương hậu nhân". Tôi không thể dễ dàng tha thứ , là một đêm du điểm cuối dĩ nhiên là ta thái bình thể giới tá túc bỏ, ta cam đoan, nếu bọn họ tới, ta sẽ thật anh vượt qua đem bọn họ một cước một cước đạp ra ngoài. Nhưng ta bận tâm hình tượng, hay là ra về thực nữ nói: "Người này nhưng thật ra rất có tình cảm mãnh liệt , ta còn không biết, chúng ta ở trong trường học còn có như vậy người bà con xa."

Âu Dương San cười: "Người đừng nói, vị này lâu chủ thật đúng là cái quý."

"Lý Quý." Ta nhớ tới thượng cổ thời đại "Thủy Hử Truyện" lí đối sơn trại bản nhân vật tôn xưng

Âu Dương San nói: "Xem, người mới là chúng ta quý duyên thứ nhất Âu Dương thế gia hậu nhân đâu, nghĩ đến người quý tiểu cô trong lòng đi."

Ta nghĩ: người không thấy được ta về mặt viết bi ai thôi? Ta hỏi nàng: "Người chuẩn bị lấy nàng như thế nào? Muốn đi tìm hai chiếc thuyền song song từ sao?"

Nàng nhìn ta cười xấu xa, ta có chút hiểu: "Tiểu cô nha, không muốn không muốn, ta cho người quý xuống, người thật chẳng lẽ muốn ta đi..."

Âu Dương San nói: "Tróc quý! Chính là cái này kế hoạch, vốn ta có thể tự thân xuất mã , đáng tiếc, ta buổi tối an bài giải phẫu, không phân thân ra được, cho nên đành phải mời người đại lao."

"Nhưng là, ta đêm nay..." Xem ra đầu óc của ta phản ứng còn chưa đủ mau, cư nhiên biện không ra nhất lý do.

"Ta điều tra qua , các người trong hệ cùng lớp học đều không có an bài hoạt động, tân sinh hội ái hữu ngày mai mới khai đầu, đúng hay không? Ta cũng không tin người tới trường học sau, trong vòng hai ngày liền gặp được soái ca đây chưa?"

Bên cạnh luôn luôn tại nghe lén Lã Giai Hân không mất thời cơ bán đứng ta: "Ta đảm bảo, nàng bây giờ còn khuê nữ. Hôm nay nhưng thật ra có vị Hàn Quốc lưu học ca phao đến mị nhãn, phỏng chừng muốn tới ngày mai tân sinh hội ái hữu khi mới có thể phát động chính thức tiến công."

"Yên tâm đi, ta sẽ đi. Vốn thôi, vì Âu Dương thế gia chính danh, thất quý có trách!" Dù sao trốn không thoát, không bằng khẩu hiệu kêu đắc vang một ít.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chính văn (nhị)

Chín giờ rưỡi tối, ta đến đứng giờ giải phẫu lâu thời điểm, đối cái kia "Âu Dương Suong" lại một vòng vô danh lửa giận bốc đi lên, ngay cả đột nhiên tới mưa đều gọi bắt diệt - - lửa này cũng là bởi vì trận này mưa sinh lên! Như vậy một cái hạ xuống mưa ban đêm, vào ban ngày khô nóng không khí đột nhiên trở nên mát lạnh vui vẻ người, đang hẳn là thư thư phục phục dựa vào ở trên giường, nhường ướt át gió thổi tiến ký túc xá, lên mạng, hoặc là xem tiểu thuyết, hoặc là lên mạng xem tiểu thuyết. Đây mới gọi là hưởng thụ nhân sinh. Mà bây giờ, ta lại muốn một thân ướt sũng, một cước bùn ba đứng ở một cái ban ngày đi vào đều đã làm người ta nhút nhát hài cốt tiểu lâu trước chờ một cái sơn trại bản Âu Dương thế gia hậu nhân.

Tức nhất , là này đàn độn hoạt động người tổ chức bản nhân nhưng lại không có lộ diện!

Ta nhìn xem trên di động thời gian, 9: 34, lại cho người này ba phần bán chung, ta trở về ký túc xá đi, sau đó đến diễn đàn thượng cùng thiếp, "Suong" nhất "Suong" này "Âu Dương Suong" .

Một phút đồng hồ đi qua. 2 phút đi qua.

"A!" Giải phẫu trong lâu đột nhiên truyền ra nhất tiếng thét chói tai.

Lòng một trận kinh hoàng, trong đầu trống rỗng, chiếc dù che mưa ném xuống đất, hướng lên bậc thang, nhảy quá kia đạo chẳng biết tại sao trúc đặc thật cao cửa, đẩy ra khép chặt lâu môn.

Đập vào mặt chính là vô tận hắc ám

Không là điềm tốt, tối đen trung truyền đến thét chói tai, không thể nào là tốt sự kiện.

Ta ở trên tường điên cuồng mà lục lọi, rốt cục, bên trái sườn trên tường mờ tối một cái chốt mờ, hướng về phía trước vừa nhắc, hành lang đèn sáng.

Tiền phương hành lang chính giữa, đứng một vị đeo kính tóc dài nữ hài, song chương ôm ở trước ngực, liền tiếp run. Nàng đại khái kinh ngạc cho hành lang đèn đột nhiên lóe sáng, thất hồn lạc phách quên trừ ta.

"Ngươi không có chuyện gì chứ!" Ta dè dặt cẩn thận đi vào.

"Này... Trong gian nhà này... Có người chết!" Thân thể của nàng còn tại run rẩy.

"Ừ... Giống như thật sự thật dọa người." Ta nỗ lực làm ra thật đồng tình bộ dáng, nỗ lực bảo trì không có trêu chọc lần điệu, "Nhưng là, bạn học a, chỗ này hình như là kêu giải phẫu lâu, giải phẫu trong lâu không có chết người, tựa như Khổng Đức kê lí không bán cơm trưa, người nói có đúng hay không?"

Cô bé kia gật gật đầu, nói: "Ta kỳ thực biết nơi này có thi thể, chính là tận mắt thấy, cùng thư thượng khán đến, khác biệt rất lớn, càng là trong gian nhà này một cái, vừa mới chết không lâu, nhìn qua còn thật non tươi..." Non tươi? Người cho là ở mua thức ăn sao? Bất quá, kia giọng cô bé gái còn có chút run lên, đại khái là hoảng không lựa chọn từ.

"Vậy ngươi liền đứng ở chỗ này ngây ngô... Vì sao không ra đèn?" Ta hỏi cái này vị hảo long Diệp Công.

"Ta không đụng đến... Hôn nữa, đèn đèn tương đối có khủng bố cảm."

"Đèn pin của ngươi..." Ta nhìn thấy nữ hài dưới chân nằm một căn thô to đèn pin.

"Không pin."

Ta bình tĩnh đại ngộ: "Ngươi chính là trong truyền thuyết..."

"Âu Dương Song, ta gọi Âu Dương Song." Nữ hài bắt đầu có điểm tự tin, thậm chí có điểm tự hào, xem ra Âu Dương này họ còn có thể đưa đến thuốc kích thích tác dụng.

Nguyên lai chính là ngươi, đem ta hong ở bên ngoài gặp mưa, mình ở bên trong cùng từ thi chơi giấu Miêu Miêu.

Ta vươn tay, hỏi: "Có thể xem xem đệ tử của ngươi chứng sao?"

"Thế học sinh?" Nữ hài ngây ngẩn cả người.

"Không có ý tứ gì khác, chỉ là muốn xác thực chứng một chút, ngươi có phải không phải quý duyên thứ nhất Âu Dương thế gia hậu nhân."

Nữ hài lúng túng cười cười: "Không cần, không cần, ta là son trại Âu Dương thế gia hậu nhân, Âu Dương Song chỉ là của ta tên trên mạng, ta gọi Dương Song Song."

Thì ra là thế.

Ta thờ dãi, nói: "Hạnh ngộ, không công." Quay đầu rời đi.

Dương Song Song ở sau thân ta kêu: "Đừng... Chờ đi... Nếu không, mời ngươi kêu ở bên ngoài chờ đợi bạn học tiến vào, ta... Của chúng ta... Một đêm du, từ nơi này bắt đầu."

Ta xoay người nói: "Ngươi thật sự rất biết giảng cười lạnh nói, thật chẳng lẽ không biết, bên ngoài có vài ngàn lo lắng chờ đợi fan sao? Nho nhỏ này hành lang chen lấn hạ sao?"

Nàng sửng sốt, rốt cục nghe được ta ý tứ trong lời nói, thuyết minh nàng còn không có bị quý duyên hôn mê đầu, nét mặt như đưa đám treo lên mặt, lúc này là nàng thờ dãi: "Chỉ một mình ngươi, phải hay không?"

Ta nghĩ thầm, ngươi nếu biết ta đến nguyên nhân thực sự, sẽ làm bị thương tâm đến lập tức đuổi học. Không biết thế nào, mềm lòng, khuyên nàng nói: "Chủ yếu là đột nhiên hạ mưa to thôi, lại nói... Được rồi, ta nói thật, khả năng ngươi hay là thật cực kỳ thích "Kỳ án ánh trăng", nhưng đó là cực kỳ lâu trước kia chuyện xưa, thậm chí... Thậm chí... Là chúng ta sinh ra phía trước chuyện xưa. Bây giờ mọi người thật triều, khẳng định cảm thấy, cùng "Kỳ án ánh trăng" tương quan hết thảy, đều vô cùng Auth. Ngươi cứ nói đi!"

Dương Song Song nghĩ nghĩ nói: "Nhưng là, cổ cung cũng rất già , nhưng vẫn là không thiếu người nhìn a?"

Này đều ai được với sao?

Ta nói: "Này đại trời mưa xuống , nếu không, ta cùng người cùng nhau quay về ký túc xá đi."

Dương Song Song ngo ngác đứng ở nơi đó, hảo một trận không nói lời nào. Hành lang đèn, xa chưa nói tới sáng ngời, nhưng ta còn là có thể thấy, nàng mắt kính mặt sau giống như có chút âm. Lòng lập tức nhuyển thành bần nhảo , theo cửa nàng góc độ ngấm lại, từ nhỏ liền bắt đầu mê luyến một cái này nọ, vẫn lấy làm hào ham mê, đây ngập hi vọng đêm nay tìm vài cái cùng chung chí hướng "Quý hữu", đột nhiên phát hiện người khác đều không xem ra gì, tất cả này đó tốt đẹp nguyện vọng, lập tức đều tan vỡ, sẽ có nhiều khó chịu.

"Nếu không..." Ta nói, "Đêm nay một đêm du... Liền hai chúng ta đến đây đi."

Ta nào biết đâu rằng, đây là cỡ nào sai lầm một cái quyết định, một cái bị hủy ta cả đời quyết định.

"Hảo, tốt, người thật tốt!" Mắt kính phía sau còn ngán lẹ, nhưng nụ cười lập tức trở lại Dương Song Song trên mặt. Ta đây mới chú ý tới, nàng có trương miệng mà động lòng người mặt, càng là cười lúc thức dậy, hai cái sâu không lường được má lúm đồng tiền, rất ngọt thật mê người.

Lúc này, gay mũi Formalin đem ta sắc ra nhất nháy mũi , ta nói: "Bất quá, nơi này liền miễn, dù sao về sau thượng giải phẫu tiết học, ba ngày hai bữa đều phải tới, không bằng... Không bằng đi trước chút hoàn cảnh tốt điểm nhi địa phương."

Dương Song Song liên tục gật đầu, nói: "Hảo... Tốt, Diệp Hinh cùng Âu Dương Thiên thường xuyên sẽ ở sân thể dục nói chuyện phiếm tâm sự sự... Còn có vườn ươm, Diệp Hinh bị bảo vệ khoa người đuổi theo, cơ trí xuyên qua vườn ươm sau, thành công thoát khỏi truy binh."

Ta nghĩ nghĩ, hai nữ sinh, trời mưa xuống vây quanh sân thể dục xoay quanh, có điểm quá mức lãng mạn chút, đi xem hoa hoa thảo thảo ngược lại còn hơi có chút ý tứ, vì thế nói: "Nếu không phải đi vườn ươm đi dạo đi, hạ xuống mưa, đi nhiều lần địa phương cũng không tiện, có thể ngày khác. Bất quá, vào hôm nay hoạt động lúc kết thúc, ta còn sẽ cho người kính hi." Ta là nghĩ như vậy, nếu đến lúc đó một đường quay về ký túc xá, nàng sớm hay muộn phải biết rằng ta ở nơi đó gian phòng ngủ, không bằng chủ động dẫn nàng tham quan một chút.

Mưa còn tại hạ. Dương Song Song nói cho ta, Giang Kinh thời tiết, càng là đến cuối mùa hè đầu mùa thu, thường xuyên như vậy âm tình bất định, ban ngày oi bức, buổi tối trời mưa.

"Nói như vậy, người là người địa phương?"

Dương Song Song nói: "Đúng vậy, bất đại tổ tông đều ở đây Giang Kinh. Thật sự, ta điều tra gia phả, đã làm nghiên cứu, tám đời phía trước theo Hà Nam di dân đến Giang Kinh tới."

"Nhà người vận khí tốt, kịp thời thoát đi Hà Nam, miễn cho đến bây giờ bị chửi." Vườn ươm cách giải phẫu lâu cũng không xa, cho dù ở trong mưa được, tam năm phút đồng hồ cũng liền đi tới. Cảm tạ khoá trước giảng y lãnh đạo đều rất trọng thị xanh hoá, vườn ươm giữ lại đến nay.

"Dù sao ta là đặc biệt thích Giang Kinh... Phải nói ta như vậy thích quý quý người, nhất định sẽ thích Giang Kinh. Đạo lý rất đơn giản, Giang Kinh là cái không giống người thường địa phương." Dương Song Song có chút đặc ý nói.

Vườn ươm ngoại là nhất phiên song sắt cái môn, lộ về một phen đại khóa sắt. Ta nói: "Xem tới nơi này cũng đi không được ."

"Ồ "Kỷ án ánh trăng" kia niên đại, vườn ươm ngoại chỉ là một trúc lan môn, rất có mùi vị, Diệp Hinh năm đó chính là theo trúc lan đang lúc chui vào , đáng tiếc hiện tại đổi thành như vậy lạnh như băng cửa sắt." Dương Song Song nụ cười già tạo một chút, "Bất quá, không cần lo lắng, người đi theo ta."

Ta đi theo Dương Song Song, vây quanh vườn ươm vòng vo nửa vòng, lại là một cái song sắt cái môn, đại khái xem như cửa hồng. Dương Song Song chỉ vào cửa kia nói: "Người xem, đều sắp xếp xong xuôi."

Cẩn thận nhìn, trong đó một căn song sắt cái không biết bị ai kéo cong , hiện ra một cái khá lớn không gian. Ta cùng Dương Song Song trên cơ bản đều tính yếu điệu thực nữ hình thể, chui vào hẳn là không có vấn đề.

Ta nói: "Nhất định là có tình bạn muốn mượn này tốt đẹp hoàn cảnh lãng mạn một chút, mới có lớn như vậy động lực, Đại Lực Kim Cương, kéo ra song sắt." Dẫn chui vào trước.

Vừa vào kia song sắt môn, ta liền hơi hơi rung mình một cái. Nói không nên lời là vì sao, cũng không phải nhất lan chi cách, nơi này vĩ độ liền đề cao đến bạch lam eo biển phụ cận, mà là này vườn ươm lí, tựa hồ tản mạn trữ lạnh hơn không khí.

Hoặc là, là cây cối bụi hoa đang lúc truyền đến này hơi chút tế tốc thanh âm, phảng phất có người đang nhìn trộm, có người ở nghe lén hai cái đầu óc đều có điểm hư người xấu nói chuyện phiếm.

Chờ Dương Song Song cũng theo vào đến, ta hỏi nàng: "Người... Người có không có nghe được một trận tất tất lẩm lẩm điều lẩm điều thanh âm?"

Dương Song Song mặt, ở dưới bóng đêm xám trắng, ôm ngực nói: "Người không nên làm ta sợ được không được!" Nàng đứng ở đằng kia vẫn không nhúc nhích nghe xong trong chốc lát, run giọng nói: "Giống như... Hình như là có..."

Ta đang muốn đề nghị nói: "Vậy thì thật là tốt, chúng ta trở về đi." Nàng lại cường đả khởi đảm lượng nói: "Bất quá... Không có quan hệ, chúng ta không là có hai người thôi... Thanh âm kia... Có lẽ... Khả năng... Chính là mưa đánh ở trên lá cây thanh âm, hoặc là... Có chút nhỏ nhỏ động vật." Nàng gất gao núm lại của ta cánh tay, dường như muốn đem ta giống cái cọc gỗ giống nhau dính trên mặt đất.

Ta chỉ dễ tìm đề tài nói: "Người nói, Giang Kinh thế nào cái không giống người thường pháp? Chẳng lẽ với người ham... Quý cái gì, có quan hệ?"

"Rất có quan hệ. Người có biết Âm Dương Ngũ Hành phong thủy cách nói đi?"

Ta gật gật đầu, điểm thật sự cố sức, bởi vì nhất nghe cái gì Âm Dương Ngũ Hành, đau cả đầu.

Dương Song Song nói: "Với người so khá đơn giản nói đi, trên cơ bản tất cả địa phương, theo Ngũ Hành góc độ xem, đều sẽ không thập toàn thập mỹ, tỷ như Hà Bắc tuần hóa Thanh triều hoàng thất phần mộ tổ tiên đông lăng, ở tiêu chuẩn long mạch thượng, phong thủy hơn mấy hồ không thể soi mói, càng là ở âm dương đầu mối then chốt, nói đơn giản, thập phần hài hòa. Nhưng theo Ngũ Hành thượng khán, thiếu nước cùng thiếu kim. Thầy phong thủy khẳng định cùng hoàng đế nói, cho nên hoàng thất cố ý ở đông lăng bên trong tru hoạch một ngục kim giếng, định kỳ sẽ hướng bên trong ném Kim Châu tài bảo. Thế cho nên ném đống quá nhiều, xuất hiện 'Trần đầy kim' vấn đề, nói cách khác, kim thành phần quá nhiều, thất được..."

Ta nghĩ thầm, thần a, cứu cứu đứa nhỏ này đi. Xem nàng miệng đầy đều ở đây nói hươu nói vượn cái gì nha!

"... Sau lại thế nào đâu? Dân quốc thời điểm, đông lăng lọt vào quân phiệt Tôn Điện Anh tùy ý đánh cướp, nói cách khác, bị binh đao tai ương, chính là nhiều lắm 'Kim' đưa tới. Hiện tại chúng ta quay về đến nói một chút Giang Kinh đi, cần thận phân tích một chút Giang Kinh địa lý hoàn cảnh chỉ biết, Giang Kinh rất không giống người thường, thật kinh sợ một loại không giống người thường! Giang Kinh, đại khái là toàn Trung Quốc duy nhất địa phương, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành đều thiếu!"

Ta cảm thấy có chút kỳ quái: "Người dám khẳng định sao? Ít nhất, ta cảm thấy, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ lý, Thủy là tuyệt đối không thiếu, Giang Kinh lại có thanh An Giang, lại có chiều dương hồ, cho dù so ra kém Giang Nam cùng Hồ Quảng vùng sông nước, giống như cũng không xê xích gì nhiều, làm sao có thể thiếu nước đâu?"

"Có con sông hồ nước cũng không có nghĩa là Ngũ Hành không thiếu nước, thanh An Giang cùng chiều dương hồ vấn đề, là chúng nó đi đều là Giang Kinh ngoại duyên."

Chân dẫm trên đất ẩm ướt cỏ dại thượng, chúng ta đi quá hàng loạt thấp bé cây sồi xanh cùng cây tùng. Ta dám đánh cược, vườn uôm lý chỉ có hai chúng ta người, như vậy ngày mưa, ngay cả người yêu nhóm đều không ra ngoài, cổ tình hai chúng ta như vậy tích cực, nếu để cho người nhìn thấy, nhất định sẽ miên man bất định.

Cũng không biết là ta ở miên man bất định, hay là thật có chuyện lạ, của ta trong lỗ tai, lại truyền tới kia tất tất lẩm bẩm điều lẩm bẩm thanh âm. Ta dừng bước lại, nghiêng tai lắng nghe.

Thanh âm kia cũng dừng lại.

Đây là cái gì địa phương quý quái! Ta ở trong lòng hướng mình cam đoan, 3 phút sau nhất định dẹp đường hồi phủ. Ta hỏi: "Khả ta còn là không nghe được, Giang Kinh Ngũ Hành đều thiếu, tại sao phải cho người hưng phấn như thế?" Kỳ thực không là vấn đề, chính là một câu bình luận.

"Này... Đây là một loại tương đối có tranh luận lý luận, có người cho rằng, Ngũ Hành đều thiếu địa phương, sẽ là một cái thật tự do vô ước thúc địa phương, hoặc là nói, một cái thật hỗn loạn địa phương, sẽ là... Sẽ là Âm Dương giới tương giao địa phương."

"Trời ạ, cũng chính là sẽ có quý địa phương!" Ta cảm giác nàng bịa đặt lung tung, giảng bài vớ vẩn như vậy, ta đây cái làm học sinh, dù sao cũng phải có chút thu hoạch.

"Xong, toàn bộ, đang, xác thực!" Dương Song Song hiển nhiên cũng vì của ta thông suốt cảm thấy vui vẻ. "Kỳ thực này không phải của ta phát hiện mới, Giang Kinh cổ nhân nhóm chẳng những biết, hơn nữa vận dụng này phát hiện, nói thí dụ như, chúng ta bây giờ vị trí vườn uôm, sai sai trước kia là cái gì địa phương tốt?"

Ta bỗng nhiên dừng bước.

Ta chợt ngẩn ra, sợ ngây người, xem choáng váng.

Một cỗ âm nhè nhẹ phong, hôn lên mặt ta, sau đó bắt đầu nhẹ nhàng găm trứ của ta da thịt, ta ở đột nhiên lạnh tới cực điểm.

Dương Song Song hiển nhiên không chú ý của ta biến hóa, còn đang làm nũng: "Sai sai thôi, tùy tiện đoán một cái, người khẳng định không nghĩ tới."

"Mộ địa." Ta cuối cùng từ si ngốc trạng thái trung thoát khỏi ra một điểm, bán si ngốc nói.

Lúc này là Dương Song Song dọa đến, nàng cũng ngẩn ra: "Người... Người lặp lại lần nữa!"

"Mộ địa." Ta lặp lại, "Này chẳng lẽ không đúng người muốn đáp án?" />

"Vâng... Là, nhưng là, làm sao người biết?" Dương Song Song đẩy một cái mắt kính, hiển nhiên bởi vì ta này không hề trời phú, không hề quý duyên tên

nói đúng đáp án, nàng sợ "Rót phá mắt kính" .

Ta tiếp tục ở một trận, suy nghĩ thế nào nói cho nàng biết của ta phát hiện, rốt cục, ta chuẩn bị ăn ngay nói thật: "Ta nhìn thấy ... Ta không biết xảy ra chuyện gì... Không biết vì sao, ta bây giờ nhìn đến nơi này, là một mảnh mộ địa, rất nhiều mộ phần, mộ bia."

Phảng phất chính là trong nháy mắt, vườn ươm lí này cây sồi xanh cùng cây tùng đều không thấy nữa, trước mặt của ta là từng ngọn phần mộ, dưới chân ta là thừa thốt cỏ tranh, ta trên đầu là một vòng lạnh như băng ánh trắng. Cơ thể của ta, bị kia thủy chung lái đi không được lạnh như băng bao quanh. Nhưng đối trước mắt cảnh tượng kinh ngạc, nhưng lại nhường ta đã quên run run.

Hơn nữa, theo Dương Song Song thần sắc kinh ngạc có thể thấy được, trước mặt nàng, vẫn là vườn ươm lí cây nhỏ cùng hoa nhỏ, hai chúng ta, tựa như đồng thời đồng , thân ở ở hai thế giới.

Hai người lại đứng ngây thật lâu, Dương Song Song hỏi: "Người là nói, người bây giờ, đã không ở vườn ươm? Người là nói, người bây giờ, là ở một mảnh mộ địa trung?"

Ta gật gật đầu, hỏi lại: "Nhưng là người, hay là đang vườn ươm lí? Người không có thấy gì mộ phần mộ bia?"

Dương Song Song cũng gật gật đầu.

Ít nhất, chúng ta có thể thấy đối phương.

"Nơi này, quá khứ là mộ địa, kỳ thực toàn bộ Giang Kinh năm đó cơ hồ chính là cái mộ địa chi thành!" Dương Song Song tiếp tục xem lịch sử, "Đại khái hơn một trăm năm trước, nơi này bắt đầu biến hóa, rất nhiều mộ địa đều bị dời đi hoặc là dứt khoát trọng lấy trọng chính, xây xong nhà lầu, xây tô giới."

"Nhưng là, Dương giáo sư người giúp ta giải thích giải thích, vì sao ta còn là thấy được mồ?"

"Bởi vì mộ địa bị phá hư sau, thật thế tuy rằng không tồn trên thế giới này, nhưng vẫn tồn tại cho thế giới kia lí, chính là nếu nói Âm Dương giới! Đây đúng lúc là xác nhận, Giang Kinh thật là cái Âm Dương giới chi! Đây cũng có thể giải thích, vì sao nhiều như vậy quý sự, đều phát sinh ở Giang Kinh! Tại sao phải có 'Giang Kinh thập đại quý' cách nói!"

Tất tất lăm điều lăm điều thanh âm lại vang lên. Tuy rằng hơi chút, ở trong tai ta lại phóng đại vô số lần, lần quá Dương Song Song lời lẽ uyên bác.

Cũng chính là vào lúc này, nó, rồi đột nhiên đánh về phía ta!

Ta kinh kêu một tiếng, bản năng lui về phía sau. Nhưng nó chính là đem kia trương xấu xí mặt lưu lại ở trước mặt của ta, hai rất nặng mí mắt túi không được đột mắt thẳng vào nhìn ta.

Đây là một con rắn, nhưng lại trăm phần trăm không là một con rắn. Bởi vì theo ta có hạn động vật học tri thức, xà chẳng những không có chân, hơn nữa không có tứ chân. Đây quái vật đầu cực kỳ giống xà, cùng vườn bách thú thường xuyên có thể nhìn thấy măng xà đầu không sai biệt lắm đại, bất đồng là, bên miệng một tả một hữu, lộ ra hai quả sắc nhọn răng nanh, như là hai cây chùy thủ.

Nó như vậy nhìn chăm chăm ta chừng nửa phút, đột nhiên lại bỏ nhào về phía trước.

Ta đã không né tránh kịp nữa trốn tránh, dứt khoát nhắm mắt lại. Nếu như là ác mộng, khiến cho nó lúc này chằm dứt đi.

Nhưng đây hết thảy thật là ác mộng, hơn nữa không có một chút muốn chằm dứt ý tứ!

Cái kia cỗ quái loài bò sát thân thể bỏ nhào ở giữa không trung, như là đụng phải nhất bức tường vô hình, tuy rằng đem hết toàn lực chỉ điểm ta tiến công, đối với ta tiến hành cản xé, nhưng không cách nào đột phá kia vô hình chướng ngại.

Ta không biết là nên cảm thấy may mắn hay là bị ai, nhưng vẫn không tự chủ được rút lui hai bước.

Dương Song Song thanh âm lại vang lên: "Người đang làm gì? Vì sao giống như thật sợ hãi bộ dáng?"

Ta có thể thấy nàng đi về phía ta, dẫm nát trên mộ địa.

"Con rắn kia... Quái vật kia..." Ta không biết nên giải thích thế nào.

"Cái gì xà? Nơi đó có quái vật?" Hiển nhiên, vườn ươm lí may mắn nhất người là Dương Song Song, nàng nhìn không thấy ta nhìn thấy gì đó.

"Mộ địa lí, ở đây... Cái kia... Âm Dương giới lí, có con như con rắn quái vật, muốn cắn ta, nhưng giống như lại cắn không đến... Nó hiện tại, xám xịt đi đi rồi..."

Xác thực nói, nó thật nhanh chạy đi. Tứ con thô ngắn chân, bước nhanh như ngỗng vùn tái phong, dài nhỏ cái đuôi tựa hồ đã ở trợ giúp nó bôn chạy, trên mặt đất khê vấp khê vấp, đảo mắt sẽ không ở một mảnh mộ bia sau.

Người chạy trốn nơi đâu?

Lời nói thật nói, ta lúc ấy thật sự không biết đầu óc là thế nào nghĩ, cứ nhiên đuổi theo.

Lại là một cái đáng giá hối hận quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chính văn (tam)

"Người làm gì!" Dương Song Song tiếng bước chân đi theo phía sau của ta.

Ta quay đầu kêu: "Ta muốn xem nó đi nơi nào!" Ta lập tức a a kêu một tiếng, ót giống như đụng phải vòm urom lí đích nào đó cây. Ta đây mới nhớ tới, ta bây giờ là Âm Dương giới người sáng suốt, cũng là hiện thực trong thế giới nhất người mù.

Ta chỉ hảo dừng bước lại, nhưng đã là chậm quá - - ta thấy được hết thấy.

Ta thấy được làm ta cả đời khó quên, nhất định sẽ nhiều lần xuất hiện tại trong mộng của ta cảnh tượng.

Đầu tiên, ta phát hiện tuy rằng thăm nguyệt cao chiếu, trên đất nhưng không có của ta bóng dáng. Mà này mộ bia cao thấp bóng dáng lại rành rành trước mắt. Không cần Dương giáo sư phân tích, ta cũng biết, ta trước mắt vẫn chỉ là người đứng xem, ta cũng không có tiến vào cái kia gấp xui tám đời xúi quẩy thế giới, cho nên cái kia "Có chân xà" cũng cần không đến ta.

Đồng thời, ta trên mặt đất nhìn thấy một cái ẩn ẩn di động bóng đen.

Màu đen hình chiếu, trên mặt đất quỷ mị một loại phiêu di.

Ta ngẩng đầu, hôn bạch dưới ánh trăng, là một cái cực đại chim, giống chim ưng, lướt đi xuống.

Cám ơn trời đất, mục tiêu của nó không là ta.

Mà là phía trước một cái tái nhợt thân ảnh.

Đó là nhất người nữ tử nhỏ nhắn mềm mại bóng lưng, bạch y Như Sương, tóc dài như bực. Trên người nàng váy áo, không biết là kia niên đại, cũng không hôm nay lưu hành tân khoản, hình như là mấy trăm năm trước thời thượng. Nàng mở ra trứ song chương, ngửa mặt lên trời.

Ta cơ hồ phải gọi ra tiếng đến, bởi vì dưới chân nàng, nằm vừa rồi ý đồ tập kích của ta cái loại này giống như xà phi xà quái vật.

Không là một cái, mà là lục con.

Mà cái kia từ trên trời giáng xuống chim to, lúc này có thể thấy rõ nó sắc mặt một hai, như là ưng, nhưng giống như so hung ác nhất ưng khuôn mặt càng hung ác gấp trăm lần. Để cho ta khắc cốt minh tâm, là nó một đôi đỏ tươi hai mắt.

Đỏ tươi như máu.

Lưỡng đạo huyết quang lao thẳng tới hướng kia không hề phòng bị bạch y nữ tử.

Nhiều hơn huyết quang.

Cơ hồ đồng thời, trên đất kia lục con rắn dạng quái vật, cũng đều chui lên nàng kia toàn thân.

Ta kêu sợ hãi! Người vì sao không trốn? Người vì sao không phản kháng?

Nàng vẫn là như vậy, giang hai cánh tay, tay áo dài nhẹ nhàng, giống trong gió Phiêu Linh hồ điệp, mặc cho sáu ác điều găm cắm

Có lẽ, nàng ở kêu rên, nhưng ta không nghe được. Ta chỉ là cái quần chúng. Ta muốn giúp trợ nàng, nhưng bất lực.

Ta bưng kín hai mắt. Trong lòng bàn tay là lệ.

"Người làm sao vậy? Vì sao như vậy kêu... Trời ạ, người thế nào đang khóc?" Dương Song Song thanh âm lại vang lên.

Ta thả tay xuống, phát hiện nàng liền ở trước mặt ta, nhìn kỹ hai mắt của ta.

"Không có... Không có..." Ta nỗ lực bảo trì lãnh khốc hình tượng, "Ta chỉ là ngấp một cái mà thôi... Quái vật kia lại làm ta giật cả mình."

Ta lại phóng mắt nhìn đi, tựa hồ thấy vừa rồi nàng kia đứng thẳng chỗ, chỉ còn lại có một khối trắng hếu thi cốt. Hết thấy giống như đều mơ mơ hồ hồ, nhìn không chân thiết.

Nói thật, ta cũng không muốn xem rõ ràng. Mặc kệ này có phải không phải cái gì Âm Dương giới, đây không phải là thuộc loại thế giới của ta!

Nhưng là, ta lúc ấy cũng không biết, ta đợi lát nữa muốn xem thấy cảnh tượng, so vừa rồi giết chóc càng muốn thâm thiết không biết gấp bao nhiêu lần!

"Nhưng là..." Ta bắt đầu hoảng hốt, "Ngươi còn không có nói cho ta, ta tại sao có thể từ nơi này bãi tha ma tránh ra, thế nào quay về đến trong hiện thực vườn ươm?" Rốt cục, nàng kia thi cốt cũng theo trong tầm nhìn của ta biến mất, giống như vừa rồi thật sự chỉ là một ác mộng. Giờ phút này trước mặt của ta, đêm tối lờ mờ sắc hạ, mệnh mông vô bờ đều là nấm mồ cùng mộ táng. Nếu dựa theo phương hướng chính xác đi đến túc xá lâu, đêm nay ta chỉ có thể ghé vào một cái mộ phần tiến tới đi vào giấc mộng hương.

Cũng may, ta có thể thấy Dương Song Song mất kính sau ánh mắt lóe ra, nàng cũng nghĩ đến đồng dạng vấn đề.

Rốt cục, nàng mở miệng, lần này, ngữ điệu trung lộ ra một loại cảm giác là lạ, có chút hồ nghi, có chút mong đợi, có chút hưng phấn, thậm chí, có chút kinh hãi: "Ngươi... Ngươi là ai?"

Ta đây mới nhớ tới, vừa rồi luôn luôn không có hướng nàng tự giới thiệu, dù sao của ta ước nguyện ban đầu là tới "Ân núp" thôi. Nhưng bây giờ không có giấu diếm đi xuống đích tình đề ý, ta nói: "Ta gọi... Ta gọi Âu Dương Phi."

Nếu lúc này ta lấy điện thoại di động ra cấp Dương Song Song chụp Trương Đại Đầu chiếu, ngươi sẽ thấy sử thượng biểu tình phức tạp nhất tới rồi rầm gương mặt, kinh ngạc, uể oải, kích động, mê hoặc, vui sướng, sợ hãi...

"Ngươi tên là Âu Dương..." Xem ra, họ Âu Dương là được rồi, có hay không mặt sau tên đều không sao cả.

"Phi, Âu Dương Phi." Ta còn là muốn bảo trì tự thân hoàn chỉnh.

"Âu Dương Thiên là của ngươi..."

"Tiểu cô."

"Âu Dương San là của ngươi..."

"Nho nhỏ cô."

Dương Song Song chân động toàn thân, lui về phía sau hai bước, nhìn ra được, là nao núng lui về phía sau: "Ngươi là chân chính Âu Dương thế gia hậu nhân!"

"Này... Này không phải lỗi của ta a, họ Âu Dương không phải của ta quyết định a..."

Dương Song Song bỗng nhiên xông lên, ôm chặt lấy ta, miệng tái diễn: "Ngươi là chân chính Âu Dương!" Ta giờ mới hiểu được, nguyên lai nàng vừa rồi lui về phía sau, chỉ là vì cấp này ôm ấp làm chạy lấy đã.

Bị một cái gấp mặt không vượt qua nửa giờ "Đồng tính bạn bè" nóng như vậy liệt ôm ấp trứ, ta nghĩ đổi lại các ngươi nhất định cũng sẽ cảm thấy có chút mất tự nhiên, cũng may, phía sau, ta còn thực cảm tạ "Nhân khí".

Nàng bỗng nhiên lại buông tay ra, của ta hô hấp cũng thông thuận chút, nghe nàng vui mừng nói: "Tin tức tốt, ta có thể ôm lên ngươi, thuyết minh thân thể của ngươi còn tại vườn ươm, ở trong hiện thực thế giới; chẳng qua, hiện tại xem ra, là ánh mắt ngươi... Ánh mắt ngươi, có thể thấy Âm Dương giới cảnh tượng..."

"Nhưng là..." Ta kháng nghị, "Loại sự tình này từ trước đến nay không có phát sinh quá!" Còn có kia âm âm lạnh lùng phong, giống một đoàn ti ma, gát gao quần quít lấy ta.

"Ngươi cho là Âm Dương giới không chỗ nào không ở à... Đây chỉ là thuyết minh, ở nơi này riêng địa điểm, riêng thời gian, ngươi có thể thấy trăm năm trước hoang mộ phần..."

"Nhưng vì sao ngươi nhìn không thấy? Tại sao là ta?"

Dương Song Song ánh mắt lướt qua gọng kính nhìn chăm chăm ta: "Ngươi là thật không biết hay là giả bộ hồ đồ?"

"Dương giáo sư, ngươi liền khai đạo khai đạo ta đi."

"Tại sao là ngươi? Ngươi thật sự không biết? Vậy ngươi tổng phải biết, bản thân họ Âu Dương đi?"

"Họ Âu Dương người ngàn vạn!"

"Nhưng là cùng Âu Dương Thiên, Âu Dương San nhất mạch tương thừa cũng chỉ có ngươi một cái! Tốt lắm, tốt lắm, xem ra ngươi thật là không biết, "

Dương Song Song đối với ta, có loại bất trị tuyệt vọng "Ta nói ra đến, ngươi không nên kỳ quái, không cần phải sợ, ta nha, bởi vì đối Âu Dương Thiên đặc biệt sùng bái, cho nên đối với các ngươi Âu Dương gia, làm cực kì xâm nhập cẩn thận điều tra..."

"Ngươi... Ngươi... Là có điểm đáng sợ."

"Kỳ thực hoàn hảo lạ, khi đó, ta còn nhỏ thôi, không có ý xấu. Chính là rất ngạc nhiên, dựa theo bây giờ cách nói, chẳng qua là 'Thịt người' một chút... Đương nhiên, so 'Thịt người' hay là muốn càng sâu nhập, càng hoàn toàn chút, hẳn là tính 'Xương người', 'Người gân cốt', 'Máu người'..."

"Ta hiểu được ý của ngươi là, nói mau của ngươi kết quả nghiên cứu đi!"

"Thiên hạ họ Âu Dương, truy bản Tổ Nguyên, đều là 'Năm gai ném mặt' cái kia Việt vương Câu Tiễn hậu đại, từ xưa đến nay, ra quá không ít danh nhân, Âu Dương chiêm, Âu Dương Tu, Âu Dương biển, Âu Dương Chân Hoa, Âu Dương Phong..."

"Âu Dương Phong hình như là biến ra ngoài danh nhân!" Ta lại kháng nghị.

Dương Song Song cùng giống như không nghe thấy: "Các ngươi này nhất buộc Âu Dương thế gia không giống người thường, Minh triều khi, tổ tiên ra quá một vị vang dội cổ kim đại ma pháp sư."

"Âu Dương Potter?"

"Kém không nhiều lắm, ngươi có thể tra được một ít Minh triều cùng Thanh triều người viết ghi lại, nói một vị kêu Âu Dương Thanh Phong cao nhân, phi đạo phi Phật, phi Đông xưng phi Cẩm y vệ, nhưng sao biết được quá khứ vị lai, am hiểu nhất, chính là nhập Âm ti làm việc, tra xét chết oan đại án; muội muội của hắn, Âu Dương Minh Nguyệt, nghe nói công lực so với hắn còn mạnh hơn, có thể cầm giết làm hại nhân gian tà quỷ yêu nghiệt." Bách Gia bực giảng nếu thành Dương Song Song khai bếp, nhất định sẽ kiếm tiền thị đỉnh núi cao.

Ta thờ dài: "Hiểu, hai vị bà thầy cúng, đây chính là ta nhóm cái gọi là Âu Dương gia quý duyên lai lịch?"

"Chúc mừng ngươi, xem ra ngươi chiếm được phần này đặc thù gen."

"Chúc mừng? Ta có thể bảo đảm không khóc, cũng đã thật vĩ đại! Nhưng là, ngươi vẫn không có nói cho ta, tại sao có thể từ nơi này mồ li đi ra?"

Dương Song Song nói: "Ngươi thật sự là hôn mê ta, nói nửa ngày, ta nghĩ đến ngươi đã đã hiểu!"

"Ngươi kêu ta Âu Dương nhị đi."

"Sẽ giải thích cho ngươi một lần đi, thân thể của ngươi, kỳ thực luôn luôn ở trong hiện thực thế giới, ngươi chính là nhìn thấy Âm Dương giới bộ dáng, ngươi hoàn toàn là người đứng xem, ngươi thấy được mộ bia, mồ, có phải không phải như là một trương bức tranh, hoặc là, một tấm hình? Không tin, ngươi có thể đi sờ này mộ bia, nhìn xem là cảm giác gì."

Đích xác, trước mắt một màn, chẳng những như là là một tấm hình, hay là một trương hắc bạch âm đậm ảnh chụp. Ta đi lên vài bước, đưa tay ra sờ khoảng cách gần nhất một khối mộ bia, không đụng đến thạch chất, ngón tay lại bị đâm một chút, như là nhánh cây. Ta nhẹ nhàng kêu lên thanh.

"Ngón tay ngươi, đụng phải một đoạn vừa bẻ gãy nhánh cây. Thân thể của ngươi, còn tại giang y vườn ươm."

Dương Song Song đứng vậy, của ta xác thực chính là bằng quan này mộ địa. Cơ thể của ta, còn tại kiên định, hiện thực trên đất. Cảm ơn trời đất.

Nhưng ta chỉ là vừa thở phào nhẹ nhõm, lại bị một trận âm lãnh thấu xương gió thổi đặc rừng mình không thôi.

"Ngươi vì sao luôn miệng nói ta nhìn thấy là cái gì Âm Dương giới, có thể hay không, ta chỉ là nhìn thấy đi qua cảnh sắc nơi này, rất giống hai mắt của ta xuyên việt về mấy trăm năm trước... Ngươi không phải nói, trước kia nơi này đều là mộ địa sao?"

Dương Song Song ngẫm lại nói: "Có đạo lý, Âm Dương giới cách nói, hoàn toàn là suy đoán của ta. Đương nhiên, muốn chứng minh ngươi thấy được có phải không phải chỉ là đi qua cảnh tượng, ngươi có thể thử đọc trên mộ bia ghi lại niên đại, nếu đều là mấy trăm năm trước người chết, thuyết minh ngươi thấy được, có khả năng chính là đi qua một màn. Thuyết minh ngươi có thể 'Biết qua lại', liền giống như trước giang y cái kia lý kỳ nam sinh máu chốt, có thể đoán trước tương lai."

Còn giống như thật có điểm đạo lý.

Vì thế ta gần đây bắt đầu, từng cái đi đọc trên mộ bia văn tự, càng là chỗ ghi tên niên đại ghi lại. Ánh trắng như trước lạnh lùng chiếu vào trên mộ địa, nhưng thật ra cho ta cung cấp một điểm cơ bản đọc ánh sáng.

"Vĩnh Lạc tám năm"

"Hoàng Lịch nguyên niên"

"Vạn Lịch hai mươi một năm"

"Khang Hi bốn mươi ba năm"

"Quang Tự hai năm "

</>Ta lại thờ phào nhẹ nhõm, cơ hồ muốn kết luận, xem ra, trước mắt ta không là cái gì mơ hồ này huyền Âm Dương giới, mà là đi qua cảnh tượng: trăm năm trước giang y vờn uơm, kỳ thực chính là nhất tăng lớn mộ địa.

Nhưng này định luận bị lập tức phủ định, bởi vì ta thấy được từ lúc chào đời tới nay tôi không thể suy nghĩ hồi ức một màn.

Đồng thời, trái tim ta tựa hồ trong một sát na ngừng đập, phảng phất mộ địa đang lúc quanh quẩn âm phong động lại của ta thể xác và tinh thần.

Ta thấy được phần mộ của mình!

Có thể ở như thế phần đông phần mộ trông được đến nó - - của ta "Quy túc" - - hình như là thật ngẫu nhiên thật đúng dịp thấp xác suất sự kiện, kỳ thực đều không phải như thế. Lúc ban đầu, của ta xác thực chính là ý lựa chọn sử dụng một ít mộ bia đến đọc, nhưng không lâu đã bị một chuỗi dài sắp xếp Reed ngay ngắn chỉnh tề mộ bia hấp dẫn ở. Nơi này tuyệt đại đa số phần mộ, mộ chỉ cùng mộ chỉ trong lúc đó, bao nhiêu có chút khoảng cách, chẳng chít sắp xếp vãi, không có gì quy luật, giống như phá bỏ và rời đi nơi khác đội đem thiên hạ sở hữu mồ li mộ táng đều đào lên, sau đó giống đổ đồ bỏ đi giống nhau hết thấy bỏ ở nơi này. Nhưng này một hàng mộ bia không giống người thường, xếp thành một hàng, cơ hồ là theo sát, đếm một chút, tổng cộng mười hai toà.

Ngoài cùng bên phải kia khối trên mộ bia mặt, viết "Âu Dương Phi chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày tốt."

Nếu đúng lúc là một người tên là Âu Dương Phi người nhìn thấy này khối mộ bia, nàng nếu không điên mất, chính là đã điên rồi thật lâu.

Trong nháy mắt đó, phảng phất có nhất cái tay vô hình, đưa qua đến, lấy đi rồi lòng.

Kia mộ bia làm còn miễn cưỡng được cho chuyên nghiệp, đá cẩm thạch gạch, bi văn là thể chữ Lệ thể, có điểm tiếc nuối chính là, bi văn nội dung rất không sinh động, không có nhiều viết điểm nhi ta ngăn ngại cả đời công tích vĩ đại. (ngẫm lại xem, nhưng thật ra cũng không có quá nhiều hảo viết .) bất quá, nhìn xem cách vách vị kia mộ bia, cũng không có nhiều lắm khả oán giận .

Ở của ta mộ bia bên trái kia khối mặt trên, viết "Lý Tiểu Long, 199 cây trồng hai năm, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày tốt." Xem, cùng một thể hệ công phu siêu sao cùng tên nhân vật, trên mộ bia cũng bất quá là mấy chữ này. Ta đương nhiên lập tức chú ý tới, này mai thăng xui xẻo sẽ cùng ta cùng một ngày qua đời.

Hay là, này sắp xếp phần mộ chủ nhân, đều là cùng một ngày tử vong?

Ta lại nhìn Lý Tiểu Long mộ hàng xóm, đồng dạng bia thượng viết cơ hồ đồng dạng bi văn "Bạch Liên chi mộ, một chín chín tư năm sinh, nhị lệ một một năm tháng năm mươi tám ngày tốt."

Xem ra của ta giả thiết không thành lập, hàng này mộ bia chủ nhân chết ngày cũng đều không giống với.

Ta đột nhiên cảm giác được, nơi này có cái gì bất đại đối kính địa phương... Vô nghĩa, nhìn đến phần mộ của mình đã thật không được bình thường, còn có cái gì...

Mấy ngày nay kỳ, đều là tương lai ngày! Địa Cầu còn không có chuyển tới địa phương!

Nói cách khác, có người đoán trước ta, cùng mấy khác xui xẻo quỷ tử vong, lập bi kỷ niệm

Lúc này, bên tai truyền đến Dương Song Song tiếng kêu: "Âu Dương Phi! Âu Dương Phi! Người ở đằng kia nhìn cái gì!"

Ta đây mới nhớ tới, bên người còn có cái Dương Song Song, ra về không chán nản nói: "Ta ở đây... Ta ở xem ta mộ bia."

Dương Song Song sững sốt, theo sau cười nói: "Người người này thực đậu, thích nói lung tung, điểm ấy cũng rất giống..."

"Âu Dương Thiên? !" Ta dứt khoát thay nàng nói, càng chính xác ra, là bệnh tâm thần rít gào."Nhưng ta không phải là mở vui đùa ! Nếu người tin tưởng, ta thật sự có như vậy song... Ách... Các người quý học đại sư xưng là 'Âm Dương Nhân' gì đó. Nơi này một loạt mười hai cái giống nhau như đúc giản dị mộ bia, cuối cùng này, liền là của ta, viết tên của ta, sinh ra năm, hòa... Tử vong ngày, liền qua sang năm!"

Dương Song Song đại khái nghe ra hát biến điệu nữ cao âm không là đang nói đùa, miệng đại giương, thật lâu mới nom nớp lo sợ nói: "Đáng sợ... Là một ngày kia?"

Mọi người gần chết, một ngày kia có như vậy quan trọng hơn sao? Ta còn là nói: "Ngày mười sáu tháng sáu." Không biết lúc này hẳn là lên tiếng khóc lớn, hay là cất tiếng cười to, khóc bản thân sắp kết thúc mạng nhỏ, cười đây hết thấy hoang đường vô lý.

Dương Song Song lại là sau một lúc lâu không mở miệng, đại khái là ở cân nhắc này ngày đặc thù ý nghĩa. Hoặc là, nàng này lăm la lăm lét tên, đã kinh biết đến này ngày đặc thù ý nghĩa.

Ta cúi đầu, tiếp tục xem còn thừa vãi cái mộ bia.

Đều là cuộc sống tương lai.

Nếu người nhìn thấy bản thân mộ bia, đoán trước trừ người không lâu tương lai từ kỳ, người sẽ có cảm tưởng gì?

Ta đột nhiên cảm thấy đầu đau muốn nứt, ta biết, đêm nay sau, cuộc đời của ta đều đã thay đổi.

Dương Song Song rốt cục còn nói: "Người có biết... Có khả năng... Chính là có ai như vậy trò đùa dai. Ta tuy rằng... Tuy rằng yêu quý sự, nhưng vẫn không thể tin tưởng..."

Ta dừng bước, quay đầu nói: "Có phải không phải trò đùa dai, chúng ta ngày mai sẽ có thể điều tra rõ ràng."

Dương Song Song kinh ngạc ngẩng đầu.

Ta nói: "Này sắp xếp trên mộ bia ngày, đều không phải đều phát sinh ở tương lai, bên trái nhất hai cái mộ bia, mặt trên từ kỳ, phát sinh ở đi qua... Đi qua trong hai tháng."

Người thứ nhất mộ bia chủ nhân, tên là Lục Sắc.

Người thứ hai mộ bia chủ nhân, tên là Cổ Chí Hào.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Chính văn (tứ)

"Kỳ thực, không ai nói người có Âm Dương Nhân." Tân sinh hội ái hữu thượng lại nhìn thấy Dương Song Song, đây là nàng lão nhân gia đưa của ta câu nói đầu tiên.

Ở nàng biết ta đã bị phán tử hình, hoãn lại chấp hành (không đến một năm) sau ngày hôm sau, ở nàng hoàn toàn có thể lý giải ta cả một ngày đều bị vây cái xác không hồn trạng thái điều kiện tiên quyết, nàng nhìn thấy ta, không có an ủi, không có docks lòng, không có bày mưu tính kế, không có rêu rở rất thâm thiết điều vẫn, lại chỉ nói một câu nói như vậy.

"Đồng ý, " ta phần nộ nói."Ta tới hôm qua chính là hồ nói một câu, tự xưng có Âm Dương Nhân, kỳ thực ngay cả Âm Dương Nhân định nghĩa cũng không biết. Kỳ thực, gọi là gì mất đều không sao cả, dù sao ta thấy được hoàn toàn không nên thấy này nọ. Đúng rồi, người nhưng thật ra nói nói, ta vì sao thấy được mộ địa?"

Dương Song Song nói: "Âm Dương Nhân cách nói, vốn chính là mê tín bả."

"Ha ha!" Ta nhìn không được bật cười. Dương Song Song một bộ nghiêm trang bộ dáng, giống như nàng là cái cùng mê tín bả không giáp với vệ đạo nhân sĩ.

"Thật sự. Nói thí dụ như, rất nhiều người đều nói "Kỳ án ánh trắng" lý Diệp Hình là Âm Dương Nhân, nàng có thể thấy qua đời phụ thân và đã chết thật nhiều năm Tiêu Cháy, nhưng là nàng căn bản không phù hợp cái gọi là Âm Dương Nhân định nghĩa - - nàng nhìn không thấy gì khác Quý Hồn, cũng nhìn không thấy phát sinh ở chuyện đã qua. Mà người, ngay cả Quý Ánh tử cũng chưa gặp một cái, chính là nhìn thấy một cái mộ địa, một cái thật có thể là Âm Dương giới mộ địa, tựa như... Tựa như nhìn thấy một bức họa, người không thể thân ở trong đó, cũng nhìn không thấy gì ở phát sinh chuyện." Dương Song Song một bộ nghiêm trang hiển nhiên không là giả vờ, là trải qua nghĩ sâu tính kỹ, ngược lại càng lộ vẻ buồn cười.

Ta thay nàng tổng kết một chút: "Người là nói, ta có thể thấy Âm Dương giới, nhưng không có Âm Dương Nhân, hảo hảo hảo, ít nhất ta không là người lưỡng tính."

Đồng ký túc xá Lã Giai Hân lại thấu lại đây: "Cái gì người lưỡng tính, ai là người lưỡng tính?"

Ta giới thiệu Dương Song Song, nhường hai người nhận thức. Ta cùng Lã Giai Hân là y học tam ban, mà Dương Song Song là nhất ban. Nhất ban tên gọi tắt "Người phóng khoáng lạc quan tử", bảy năm chế, bán Anh ngữ dạy học, là thi vào trường cao đẳng điểm không thể nghi ngờ cao nhất một cái ban, bình thường có thể đi vào lớp này bạn học, một nửa là thiên tài, một nửa là học tập máy móc, trăm phần trăm mang kiếng cận.

Lã Giai Hân bên người còn có nàng một cái đồng hương, hai người không có ở chúng ta nơi này phát hiện người lưỡng tính, hàn huyên vài câu sau, liền đều đi ra ngoài.

Lâm sàng trường y tân sinh hội ái hữu thiết lập tại tân trang hoàng xây dựng thêm trôi qua nhiều chức năng phòng học, để cho tiện nói chuyện với nhau, cái bàn đều bị kéo đến bên tường, chính là chính giữa ba hàng cái bàn dài và hẹp thượng thả chút điểm tâm hoa quả. Vừa rồi học viện lãnh đạo cùng hội học sinh cán bộ lên tiếng sau, trên cơ bản chính là tự do hoạt động, những học sinh mới biết nhau cùng nói chuyện phiếm.

Ta tuy rằng "Địa vị cao quý" Âu Dương thế gia hậu nhân, nhưng có cùng thường nhân giống nhau tâm lý phản ứng, tối hôm qua nhìn đến phần mộ của mình sau, một đêm không ngủ yên định là tất nhiên, vào ban ngày cũng vẫn muốn sinh tử đại sự, có nên hay không tin tưởng hai mắt của ta? Muốn hay không đem thấy này đó nói cho ba mẹ?

Còn phải hỏi sao? Đương nhiên không cần!

Cho nên thân ở hội ái hữu hoàn cảnh như vậy, ba chữ có thể khái quát của ta trạng thái: không tâm tư.

Không tâm tư nhận thức bạn học mới, không tâm tư chụp lão sư ngựa, không tâm tư theo học trường nơi đó bộ kinh nghiệm, không tâm tư cùng soái ca mặt mày đưa tình.

"Có một việc, chúng ta nhất định phải làm." Dương Song Song hiển nhiên đổi chuyện tối ngày hôm qua cũng có tâm tư.

"Đem tối hôm qua thấy này nợ quên mất." Đây là trong lòng ta nói.

Dương Song Song lắc đầu liên tục, tuyệt nữa muốn đem mắt kính bỏ lại phía sau: "Hoàn toàn tương phản, chúng ta hẳn là lại đi một lần vườn ươm, xác thực chứng người thật sự có thể thấy cái kia mộ địa."

"Người chẳng lẽ cho rằng... Ta tối hôm qua là ở nói hưu nói vượn?"

"Đương nhiên không là, ta còn không ngu như vậy. Nếu người tối hôm qua là nói vậy, đêm nay vẫn là có thể nói vậy, lại đi một lần cũng chứng minh không xong bất kỳ vật gì." Dương Song Song hay là rất nghiêm túc, hơn nữa, ta lần đầu tiên trong đời bởi vì năng Logic cũng cũng không tệ.

"Vậy thì vì cái gì nếu đi một lần? Nếu ta lại chiêm ngưỡng một lần của ta mộ bia, sẽ rất ảnh hưởng cảm xúc." Càng không cần phải nói, còn có thể sẽ thấy dài chân xà cùng giận ác diệu, còn có bị lăng trì, bị chà đạp, bị cắn nuốt bạch y nữ tử.

"Là như vậy, có nhớ hay không tối hôm qua chúng ta rời đi vườn ươm, ta lôi kéo tay người, che chở đầu người, chui ra song sắt cái môn về sau, lại đi rồi một đoạn đường, trước mắt người mộ địa mới dần dần biến mất, đúng hay không? Điều này nói rõ, người chính là tại kia cái vườn ươm có thể thấy mộ địa; thậm chí, người khả năng chính là ở thời gian như vậy - - nói thí dụ như, mười giờ tối hôm qua tả hữu - - tài năng thấy mộ địa."

Không hiểu ra sao, ta lại bắt đầu hoài nghi nghiêm trọng Dương Song Song Logic. Bất quá ngẫm lại năng có thể thượng "Người phóng khoáng lạc quan ban", hẳn là có ít nhất cao hơn bình quân chỉ số thông minh, vì thế gạt đầu nói: "Kỳ thực không cần đi."

Dương Song Song sững sốt, theo sau hiểu được: "Người, đã, lại đi qua?"

Ta thờ dãi nói: "Đương nhiên rồi, người suy nghĩ một chút, ta tỉnh dậy, sẽ cảm thấy tối hôm qua làm nhất giấc mộng đẹp sao? Nhất định là nếu xác thực chứng một chút, có phải không phải nên cấp bản thân ta liệu lý hậu sự."

"Kết quả đâu?"

"Cái gì đều không phát hiện. Vườn ươm hay là vườn ươm, Tiểu Tùng cây hay là Tiểu Tùng cây, hoa hoa thảo thảo hay là hoa hoa thảo thảo, đừng nói của ta mộ bia, ngay cả chết chìm đều không gặp đến một cái. Đương nhiên, ta là giữa trưa đi, buổi tối đi hiệu quả như thế nào, liền khó mà nói, có lẽ của ta Âm Dương Nhân... Bất âm bất dương mắt, chỉ có đến tối mới khai đầu."

Dương Song Song nở nụ cười: "Như vậy hội ái hữu sau khi kết thúc, người khả nhất định phải kêu lên ta."

"Nguy rồi!" Ta bỗng nhiên bất an.

Nhất đưa con trai nghênh diện đi về phía ta - - Lã Giai Hân đoán trước đặc chuẩn, là vị kia Hàn Quốc lưu học ca, đại khái ở một bên xoa tay chờ ta cùng Dương Song Song nói chuyện với nhau chấm dứt, rốt cục chờ không kịp, chuẩn bị xuất thủ.

Hàn Quốc lưu học ca bộ dạng lại tương đối phản Hàn, chẳng những không là bánh nướng mặt, xương gò má thật cao đồ rất có góc cạnh. Đầu hấn dầu dưỡng hắc, bán loạn hơi dài, trong ánh mắt có loại độ cao tự tin, giống như này khắp phòng cận thị mắt nữ hài không nghĩ qua là đều đã sai đem hấn nhận thức làm Rain hoặc là Trương Đồng Kiện.

Hấn vươn tay, dùng khẩu âm không tính là rất nặng tiếng phổ thông nói: "Ta gọi Lý Minh Hoán."

Ta cùng hấn kỳ quái bắt tay: "Âu Dương Phi."

"Vương Phi Phi?"

Ta quay đầu, hướng Dương Song Song nhát ma, xem, cuối cùng có người không hỏi "Âu Dương Thiên Âu Dương?"

"Người nhận thức cái kia Lý Minh Hoán?" Ta vừa mới nhìn đến hấn và Dương Song Song chào hỏi, nói hai câu.

Dương Song Song nói: "Đúng vậy, hấn cũng là chúng ta bệnh viện tâm thần."

"Bệnh viện tâm thần?"

"Người không có nghe nói nha?" Dương Song Song cười cười nói, "Chúng ta này bảy năm chế ban, nghe nói bao năm qua đến cạnh tranh đặc biệt kịch liệt, một đám đọc sách vô cùng chơi bạc mạng, kết quả đương nhiên chính là mỗi người cũng có chút thần kinh như vậy, cho nên lớp này, các người đều bảo chúng ta 'Người phóng khoáng lạc quan tử', chúng ta tự xưng là bệnh viện tâm thần."

"Thật là khiêm tốn."

"Sau đó thì sao?" Dương Song Song hỏi.

"Cái gì sau đó?" Ta làm bộ nghe không hiểu ý của nàng.

"Lý Minh Hoán cùng người đáp lời, hẳn muốn thế nào?"

"Ta là người lương tính, hẳn có thể làm gì ta?" Ta mạnh miệng trứ, kỳ thực có điểm phiền não... Kỳ thực không là một điểm phiền não, mà là thập phần phiền não.

Có soái ca từ phương xa tới, bắt diệp nhạc hồ, nhưng ta không tâm tư.

Dương Song Song trầm mặc một trận, bỗng nhiên nói: "Ta hiện tại... Rất cực cảm thấy có điểm thực xin lỗi người."

"Người tại sao nói như thế?"

Dương Song Song sầu khổ nói: "Nếu không phải là bởi vì người tối hôm qua hảo tâm, theo giúp ta đi cái gì một đêm du, liền sẽ không nhìn đến... Của người mộ bia, người cũng sẽ không có bây giờ phiền não, người có thể thông suốt phóng khoáng cùng hẳn cùng đi Starbucks uống cà phê..."

"Chờ một chút! Làm sao người biết hẳn muốn mời ta đi Starbucks uống cà phê?"

"Bởi vì... Hẳn là Lý Minh Hoán nha, người cũng không phải là hẳn người thứ nhất thỉnh đi uống cà phê. Hẳn đã thỉnh quá chúng ta ký túc xá quý phiền..."

"Thì ra là thế." Ta có chút thất vọng, đại khái đa tình công tử Lý Tầm Hoan cùng hẳn người thứ nhất truy đuổi đối tượng không hài lòng.

"Còn có cách Bích Túc bỏ Suna lệ."

"A?"

"Còn có chúng ta ban ban trưởng Vương Việt ninh."

"A? !" Ta tính tính, tân sinh báo danh mới ba ngày!

"Ta nói này đó, cũng không phải là muốn cho người đối với hẳn thất vọng..."

Ta lại thờ dãi: "Người không cần lo lắng, ta vốn là không có đáp ứng, chỉ nói là ta gần nhất bề bộn nhiều việc." Vội vàng lần lượt đi thường thức bản thân mộ bia.

Đến vườn urom cái kia không trọn vẹn song sắt trước cửa, hai chúng ta không hẹn mà cùng ôm chặt song chương. Kia trận âm âm lương lương phong vừa chuẩn khi xuất ra hoan nghênh ta, ôm ấp ta, nói cho chúng ta biết trời thu đã không xa, dám can đảm không mặc kiện tay áo dài, tụt ra đến đêm bốn.

Hai người đi đến tối hôm qua ta nhìn thấy khung bố phim nhựa địa phương, nhưng giờ phút này, trước mắt ta ngoại trừ ải ải cây nhỏ nhóm, chính là mình cùng Dương Song Song hai cái té gầy bóng dáng.

"Không phát hiện?" Dương Song Song hỏi.

Ta lắc đầu, nói: "Ta hiện tại nhưng thật ra có 90% nắm chắc, tối hôm qua ta chỉ là bị mưa dính về sau, phát ra cấp tính bệnh tâm thần, xuất hiện ảo giác, chiều sinh thời điểm thực hẳn là trực tiếp đem ta trúng tuyển đến các người bệnh viện tâm thần."

Dương Song Song trầm mặc, ở phụ cận chậm rãi thông thả bước, thật lâu mới nói: "Xem ra, ta được nhiều hơn nữa xem chút thư, nhiều làm chút nghiên cứu. Người tình huống như vậy, giống như không có tiền lệ."

"Dương muội muội, người không có nghe gấp ta nói sao? Đây có thể hay không, hoàn toàn, là của ta ảo giác? Hàng năm bị thi vào trường cao đẳng ép điển kháng định có thể trạng nắn một cái nhiều chức năng phòng học! Có thể hay không, ta chính là một người trong đó đâu?" Tuy rằng, bản thân ta cũng cảm thấy lo lắng không đủ. Nhưng ta thà rằng càng tin tưởng mình bị bệnh tâm thần, cũng không nguyện tin tưởng mình chỉ có không đến một năm sinh mệnh.

"Lục Sắc, Cố Chí Hào!"

"Như thế nào?" Ta biết rõ còn cố hỏi.

"Người ngày hôm qua không vốn định tốt lắm? Chúng ta phải tìm được hai người kia, điều tra rõ tình huống của bọn họ, tỷ như, có phải không phải còn sống."

"Bọn họ khẳng định..." Ta nghĩ nói bọn họ đương nhiên đã chết. Nhưng này dạng không phải chứng minh rồi, ta nhìn thấy này mộ bia, đích xác tiên đoán sinh từ ngày?

Ta, , chết, kỳ.

Dương Song Song bỗng nhiên tiến lên, giữ chặt tay của ta, ôn nhu nói: "Ta cuối cùng cảm giác, người tối hôm qua thấy mộ bia, không là một loại ngẫu nhiên, mà là có đặc thù ý nghĩa. Có lẽ, này đang thuyết minh, người hẳn là vận dụng của người trời phú..."

"Ta có trời phú? Thế nào ngay cả các người bệnh viện tâm thần ban còn không thể nào vào được?" Ta mặc danh kỳ diệu trứ, nhưng hiểu Dương Song Song ý tứ.

Kỳ thực, hôm nay một ngày ta đều ở đây nghĩ chuyện này, nghĩ ta nên làm cái gì bây giờ.

Ta nhớ được tiểu cô Âu Dương Thiên đưa ta Laptop thời điểm, nói cho ta thích ứng đại học đích thực trải qua: muốn vĩnh viễn bảo trì lạc quan, cũng muốn làm hảo tề nhất tính toán.

Ta quyết định chuẩn bị cho trường hợp xấu, liền là tánh mạng của ta có thể sẽ qua sang năm tháng sáu mươi sáu ngày chấm dứt. Kia tro đen mộ bia, là cái rửa, là vận mệnh trò đùa dai an bài.

Làm quyết định này sau, ta phát hiện chỉ cần chuyên tâm làm một chuyện.

Ta muốn đánh vỡ này rửa, ta muốn xoay vận mạng an bài.

Bạn đang đọc truyện *Sư Quỷ Thực Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chính văn (ngũ)

Lục Sắc chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một linh năm bảy tháng mười ba ngày tốt

Cổ Chí Hào chi mộ, năm 1991 sinh, nhị lệ một linh năm tám tháng hai mươi một ngày tốt

Thư đào chi mộ, 199 cây trồng hai năm, nhị lệ một linh năm chín tháng hai mươi tám ngày tốt

Lục Hồ chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một linh năm tháng mười một tứ ngày tốt

Dư Tinh Hoa chi mộ, 198 chín năm sinh, nhị lệ một linh năm tháng mười hai hai mươi bốn ngày tốt

Vinh Trí chi mộ, 199 linh năm sinh, nhị lệ một một năm một tháng ba mươi một ngày tốt

Hồng sáng rực chi mộ, một chín chín tư năm sinh, nhị lệ một một năm hai tháng hai mươi ngũ ngày tốt

Nguyên hạo chi mộ, 198 chín năm sinh, nhị lệ một một năm tháng năm mươi tám ngày tốt

Kính lại được chi mộ, 198 chín năm sinh, nhị lệ một một năm tháng năm mươi tám ngày tốt

Bạch Liên chi mộ, một chín chín tư năm sinh, nhị lệ một một năm tháng năm mươi tám ngày tốt

Lý Tiểu Long chi mộ, 199 cây trồng hai năm, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày tốt

Âu Dương Phi chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày tốt

Đây là mười hai cái trên mộ bia sở hữu nội dung. Ta đương nhiên không có đã gặp qua là không quên được bản sự, bằng không sẽ không bởi hỏi ở Dương Song Song cái kia "Bệnh viện tâm thần" mũi nhọn ban ngoài cửa. Tối hôm đó, ta đem những tên này cùng ngày chuyển điện thoại di động ta thượng address book lí, hiện tại, ta nhất nhất sao chép trên giấy.

"Có chút thú vị quy luật." Dương Song Song nói."Theo hai tháng trước bắt đầu, trên căn bản là một tháng chết một cái, nhưng sang năm 5, 6 tháng tương đối đặc thù." Năng đại khái lập tức phát hiện bởi vì ta ở bên cạnh, "Một tháng chết một cái" cách nói không dễ nghe, ý đồ vấn hỏi, "Ta cũng không phải nói nhất định sẽ chết... Ta là nói... Một tháng một cái tên..."

Nghĩ một đám tuổi trẻ sinh mệnh liền như vậy chung kết, nghĩ mình cũng chính là một cái trong đó xui xẻo quý, trong lòng ta run lấy bầy, ngoài miệng còn nói: "Không cần lo lắng, lòng ta ngực thật trống trải, liên tính là một tháng chết một cái tốt lắm... Vấn đề là, đây rốt cuộc có đúng hay không? Tỷ như, dẫn đầu phía trước hai vị kia, căn cứ trên mộ bia ngày, hẳn là đã trở thành 'Đi qua khi', nhưng ai lại biết, bọn họ là thật giả mất."

Dương Song Song nhất chỉ trước mặt máy tính: "Tìm xem xem bộp."

Chúng ta Bách Khoa Google cùng nhau sưu "Lục Sắc" cùng "Cổ Chí Hào". "Lục Sắc" hiển nhiên là cái tương đối hẻo lánh tên, ra ngoài kết quả lác đác lơ thơ, chủ yếu tồn tại cho một ít internet trong tiểu thuyết, chúng ta rất nhanh liền buông tha cho.

"Cổ Chí Hào" tên này muốn "Nóng" nhiều lắm, trước hết nhảy vào chúng ta tầm mắt mấy cái đều cùng nhất người thần bí vật có liên quan.

Dương Song Song chắc chắn tán thưởng: "Oa, hẳn cư nhiên ở hồ động bách khoa lí đâu!"

Ta trang khóc nói: "Có cái gì chuyện bé xé to, ta kia hai cái tiểu cô, hai cái phổ thông đặc không thể lại người bình thường, ở hồ động bách khoa lí còn có từ con đâu."

Dương Song Song quay đầu, dùng phụ đạo viên một loại ánh mắt nhìn ta, ân cần dạy bảo nói: "Người kia hai cái tiểu cô, cũng không phải là người thường! Đầu tiên, các nàng là Âu Dương thế gia hậu nhân, tiếp theo, các nàng kế thừa phát triển các người Âu Dương thế gia quý duyên tốt đẹp truyền thống!" Ngụ ý, ta đây cái Âu Dương thế gia hậu nhân càng như là cái "Bại gia nữ".

"Các nàng hai cái từ con là người biên soạn đi!" Ta bừng tỉnh đại ngộ.

"Chúng ta còn tiếp tục bảo trì internet nặc danh chế đi, " Dương Song Song hồng nhuận mặt trưởng thành một khối tân nương khăn voan, chuyển hướng máy tính, "Nhìn xem này Cổ Chí Hào, giống như có chút ý tứ."

【 bản từ con từ tam giác long sáng tạo, cùng sở hữu 4 vị hiệp tác người biên tập 6 thứ. Mới nhất hiệp tác người: Karla là con mèo, Reggie nhi, Khỏ Liên Trà, tam giác long.

Cổ Chí Hào, Chiết Giang thuyền sơn quần đảo người, phụ thân vì ngư dân, độc lập khảo cổ nhân sĩ. Tự mười sáu tuổi bắt đầu theo cha rời bến, phát hiện này phụ thân phận chân thật cùng chủ yếu thu vào nơi phát ra là thuyền đắm vớt, toại đánh nhau lao bảo tàng sinh ra hứng thú. Này phụ cho năm 1999 qua đời. Bắt đầu đào móc hoạt động tới nay, trước sau tham dự hoặc một mình hoàn thành bao gồm thuyền sơn hải vực Lixbon hoàn hảo thuyền đắm, Vân Nam hải môn miệng Thanh Đồng văn hóa, tìm ra lời giải phủ tiên hồ nước hạ kiến trúc đàn, Liêu Ninh Hồng Sơn Ngũ Đế mộ táng chờ nhiều hạng trọng đại vớt hoặc khảo cổ hạng mục. Mặc dù không có ở trong ngoài nước tập san phát biểu quá gì khảo cổ chuyên nghiệp luận văn, Cổ Chí Hào đối khảo cổ phương diện bác học cùng phong phú lịch duyệt khiến cho hắn trở thành thi Cổ Giới lớn nhất một bí mật. Hắn ngoại trừ thường xuyên nhận tư gia khảo cổ kế hoạch cổ văn ngoại, nhiều lần vì trộm mộ loại tiểu thuyết tác giả cung cấp tư liệu sống cùng kỹ thuật cổ văn. Cổ Chí Hào khảo cổ cổ văn phòng luật ở thuyền sơn thị Phố Đà khu Đông Hải lộ 23 hào 2 lầu tá, ngay tại chỗ danh khí không thua gì Holmes ở Baker phố 221 hào B tư nhân trình thám văn phòng luật. Cổ Chí Hào cho năm 2010 8 nguyệt mất tích. 】

Ta nói câu thật không chiều sâu lời nói: "Là có chút ý tứ, hẳn mất tích." Xem ra, bất kể là ai thiết này mộ bia, không một chút có lừa gạt người ý tứ. Ta có phải thật vậy hay không nên trở về đi "Liệu lý hậu sự" ?

Hiển nhiên, Dương Song Song nhìn thấu một khác tầng ý tứ: "Nhưng là, người chẳng lẽ không cảm thấy được kỳ quái, hẳn chỉ là 'Mất tích' mà thôi!"

"Mà thôi?" Ta suýt nữa ngắt đi, người có ý tứ gì! Chẳng lẽ phải muốn hắn đã chết mới cam tâm?

"Ta... Ta không là ý tứ này." Dương Song Song nàng vội vàng giải thích, "Ta là nói, chúng ta hẳn là nhìn đến hi vọng mới đúng, kia trên mộ bia viết, cũng không hoàn toàn chuẩn xác... Cũng không có trăm phần trăm thực hiện, Cổ Chí Hào chỉ là mất tích, còn có sống trên đời khả năng!"

Ta đương nhiên thà rằng tin tưởng Cổ Chí Hào vẫn tiêu dao trên đời, thốt ra: "Cho nên chúng ta nhu phải tìm được hắn, chứng minh hắn còn sống."

Dương Song Song nhìn chăm chăm máy tính mà ngơ ngẩn cả người: "Vấn đề là..."

"Làm sao tìm được đến hắn?" Ta kỳ thực cùng Dương Song Song cùng nhau đang ngẩn người, nghĩ chính là vấn đề giống như vậy.

Chúng ta lại đem từ con hoàn chỉnh đọc một lần. Từ con chính văn bộ phận trên cơ bản chính là trích yếu mở rộng, tương đối tường tận, ba hoa chích choè giảng thuật Cổ Chí Hào như thế nào cơ trí dũng cảm khai quật cổ mộ, như thế nào gặp nạn, như thế nào thoát thân, hình như là ngăn trộm mộ tiểu thuyết. Thông qua cái từ này con xem, Cổ Chí Hào này nếu nói "Độc lập khảo cổ nhân sĩ" càng như là cái "Độc lập trộm mộ nhân sĩ", "Xuất quỷ nhập thần", "Ngày ngủ đêm ra", hết sức điệu thấp, phá lệ chú trọng riêng tư, cho dù đồng hành bạn tốt, cùng sinh ý lui tới hộ khách, thường xuyên chỉ nghe này thanh âm, hoặc là nhiều nhất "Thấy một cái bóng dáng". Hiển nhiên, đó là một thần bí đặc không thể lại người thần bí. Điều này cũng không kỳ quái, theo hẳn nghề nghiệp này đến xem, nếu hắn nhất quán trắng trợn táo bạo rêu rao khắp nơi, phỏng chừng đã sớm tại nào đấy ngục giam xếp hàng đánh com.

Mấu chốt nội dung ở toàn bộ từ con chốt nhất:

"Hắn cuối cùng xác thực âm tín là ở năm 2010 8 nguyệt 22 ngày, từ dạo sau không có bất kỳ xác thực chứng mục kích cùng tin tức."

"Nơi này có chút bất đại đối kính nhi." Ta nói, "Trên mộ bia rõ ràng viết, cái chết của hắn kỳ hắn là tám tháng ngày hai mươi mốt, nhưng nơi này ý tứ hình như là, sau một ngày, cũng chính là tám tháng hai mươi hai hào, còn có người thấy được hắn, hoặc là, thu được của hắn âm tín."

Dương Song Song trong thanh âm dẫn theo điểm hưng phấn mà nói: "Này bất chính thuyết mình, kia mộ bia một chút cũng không chính xác!"

Ta nghĩ, một ngày chỉ kém, chưa nói tới "Một chút cũng không chính xác" đi. Ta ngược lại là cảm thấy chuẩn xác đặc có điểm làm người ta uể oải.

"Hơn nữa, xem ra hẳn thật sự chính là mất tích, bằng không... Nếu hẳn thực là chết, chừng mười ngày trôi qua, làm sao có thể không phát hiện thi thể đâu?" Dương Song Song tiếp tục gầy còm lạc quan.

Ta tiếp tục tuyệt không gầy còm bi quan: "Đừng quên, vị này Cố lão huynh luôn đi cái loại này vết người rất hiếm địa phương, nếu hẳn thật sự bất hạnh, đợi khi tìm được hẳn..." Ta nhất thời không biết phải hình dung như thế nào, theo sau nói, "Nói không chừng chính hẳn cũng đã trở thành một cụ xác ướp cổ ." Vì không hiện đặc một mặt bi quan, ta nỗ lực đưa ra tính kiến thiết ý kiến: "Ta cảm thấy hứng thú nhất , hay là kia tám tháng hai mươi hai ngày cuối cùng âm tín, là cái gì?"

"Cho nên việc cấp bách hay là trước phải tìm được hẳn, hoặc là, thu được hẳn cuối cùng âm tín người." Dương Song Song lăm bằm lăm bằm, "Nhưng là, này từ con lí không đầu mỗi gì."

Này ta ngược lại là nghĩ thông suốt: "Manh mối đương nhiên là có, cũng thật sự ở nơi này cái từ con lí. Người xem nơi này lặp lại cường điệu hẳn là như thế nào thân long kiến thủ bất kiến vĩ, như thế nào ẩn nấp, giống như trên thế giới này không ai có thể cùng hẳn tiếp xúc gần gũi; đồng thời, của hẳn 'Sự tích' lại bị như vậy sinh động như thật viết ra, giống như tận mắt nhìn thấy giống nhau, người nghĩ, cái từ này con người biên tập sẽ là ai?"

Dương Song Song ánh mắt sáng lên: "Bản thân của hẳn..." Nàng liếc mắt nhìn từ con người khai sáng, "Tam giác long", hiệp tác người là "Tam giác long" cùng "Khô Liên Trà" . "Không có khả năng, không ai sẽ nói mình mất tích... Vậy nhất định là cùng hẳn vô cùng người quen!"

Ta nói: "Cho nên chúng ta nhu phải tìm được này 'Tam giác long' hoặc 'Khô Liên Trà', ta có cảm giác, bọn họ chính là thu được Cố Chí Hào cuối cùng âm tín người."

"Hào, ta thông qua hồ động bách khoa vồng trạm nội tín cùng hai người kia liên lạc một chút." Dương Song Song ngón tay lập tức bắt đầu ở trên máy tính bôn chạy.

"Các người nào nhiệt như thế đang thảo luận cái gì?" Phía sau đột nhiên truyền tới một ôn nhu dễ nghe từ tính mang tí xú khẩu âm giọng nam, lòng đột nhiên bắt đầu mãnh liệt chứng minh nó còn tại nhảy.

Tôi là Lý Minh Hoán.

Hắn mang trên mặt một loại thư viện này học tập thánh địa lí không nên có lấy lòng nữ hài tử nụ cười, đương nhiên ta còn là thu nhận, cũng thành thành thật thật trả lời: "Nơi này là thư viện, chúng ta đương nhiên là đang thảo luận học tập..." Ta đột nhiên nhớ tới ngày mai mới là chính thức lên lớp ngày đầu tiên , vội nói, "Khô Liên Trà."

"Cái gì?" Lý Minh Hoán ngây ngốc bộ dáng cũng còn đáng xem lại.

"Khô Liên Trà, " ta tái diễn, "Một loại mùa hè thường xuyên dùng được được vật đồ uống, càng là mỗi lứa khí khá lớn người... Đối cả phê uống quá nhiều, nội tiết tố rất tràn đầy, tinh thần đầu rất chừng người... Thật mới có lợi."

Lý Minh Hoán cười cười nói: "Nghe vào giống như thật thích hợp ta, nơi nào có thể mua được sao?" Cũng không biết hẳn có phải thật vậy hay không nghe được của ta ngấm ngấm hại người.

"Đây là Âu Dương thế gia tổ truyền phối phương, người đời này khả năng ăn không được ." Dương Song Song tức giận nói, quả thực liền là ở hạ lệnh trực khách.

Nàng nào biết đâu rằng, này ngược lại là giúp Lý Minh Hoán mở ra microphone.

"Nga, đúng rồi, nói đến các người Âu Dương thế gia, ta vừa vặn thật có hứng thú đâu." Lý Minh Hoán nói, "Nghe nói các người tổ tiên ra quá suu quý sử?"

"Suu quý sử?" Ta nghĩ hỏi, quý cũng sẽ kéo phân? Nhưng lập tức nghĩ đến tối hôm đó Dương Song Song cho ta bỏ gia tộc sử tiết học, Âu Dương Thanh Phong, Âu Dương Minh Nguyệt, đến Âm ti phá án cái gì, vì thế lập tức trang làm ra một bộ hiểu rõ trong lòng bộ dáng, "Đúng, đúng vậy, người nói là Âu Dương Thanh Phong, Âu Dương Minh Nguyệt bọn họ đi? Thật giống như ta thật sự thật dính bọn họ quang, thi vào trường cao đẳng còn thêm phân đầu." Ta hướng Dương Song Song nháy nháy mắt con người, Dương Song Song nhin xuống không bật cười.

"Không là", Lý Minh Hoán vẽ mặt thành thật: "Ta nói là Âu Dương Cẩn."

Chưa nghe nói qua tên này. Ta phản xạ có điều kiện tính đưa mắt đầu hướng ta sở hữu "Quý tri thức" nơi phát ra Dương Song Song, lại phát hiện nàng vĩnh viễn hồng nhuận mặt đột nhiên trở nên giống chúng ta vừa mua áo dài trắng giống nhau tái nhợt.

"Nga, Âu Dương Cẩn a, người nói là nàng... Nha." Ta căn bản không biết Âu Dương Cẩn là của ta cái gì quý thân thích, thuận miệng ứng phó.

Dương Song Song bỗng nhiên đứng lên, hung ba ba đối Lý Minh Hoán nói: "Chúng ta... Chúng ta tiểu tổ học tập thời điểm, không chào đón bị đột nhiên cắt đứt, còn hỏi... Hỏi cái này chút chút nào không liên hệ vấn đề."

Lý Minh Hoán cũng không có bị Dương Song Song hù nhã, một mặt lãnh khốc nói: "Xem ra, ngươi có biết ta đang nói cái gì, đúng hay không?" Sau đó, ý vị thâm trường liếc nhìn ta, có lẽ là ta tự mình đa tình, ánh mắt kia, tà tà, âm âm lạnh lùng.

Sau đó hần nghênh ngang mà đi, lập tức đi hướng xa xa một cái bàn thượng đang ở tìm đập thành thịch một vị nữ sinh, hiển nhiên tìm được mới cà phê bầu bạn.

"Hai người các ngươi, " ta giảm thấp xuống thanh âm đối Dương Song Song nói, "Ngươi cùng Lý Minh Hoán, các ngươi hai người này lắm la lắm lét người, đem của ta tò mò thất tìm lại, cho nên ngươi phải nói cho ta, Âu Dương Cần là ai?"

Dương Song Song nói: "Ta có thể lựa chọn không trả lời nha. Ngươi thực nếu muốn biết, đi thỉnh hần uống cà phê tốt lắm " Xem ra nàng quật cường đứng lên, ngay cả càn quật cường ta đều kéo không trở lại.

"Nhưng là, các ngươi đây cũng quá không có nhân đạo!" Ta cơ hồ muốn kêu lên, lại đổi nói, "Ta cũng sẽ tìm tòi, chính là ta có bản thân hậu sự muốn liệu lý, cho nên không nghĩ lãng phí rất nhiều thời gian!"

Dương Song Song có điểm mềm nhũn ra: "Ngươi thật sự không cần lãng phí thời gian tìm tòi, Âu Dương Cần là tam hơn trăm năm trước người, trên mạng không có của nàng bất kỳ tin tức gì, một loại trong thư viện cũng sẽ không có... Ngươi không nên gấp gáp, tin tưởng ta, ta không có ác ý gì giấu điểm ngươi... Chờ thời cơ chín muồi, nhất định sẽ nói cho ngươi biết."

Nàng chân thành nói, nhượng ta hưng sư vấn tội thích thú đảo qua mà quang. Nàng luôn luôn tại giúp ta tìm kiếm đáp án, nàng suy nghĩ ngây thơ, ta không có bất kỳ oán giận lý do.

Ta đối Âu Dương Cần hứng thú, thế nào cũng sẽ không thể lớn hơn bảo trụ tự bản thân cái mạng nhỏ hứng thú.

Hướng chỉ, phía sau, "Khô Liên Trà" hồi âm.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chính văn (lục)

"Khô Liên Trà" dung mạo cùng nàng tên trên mạng kém vạn dặm, chẳng những một chút cũng không khổ tương, hơn nữa thật xinh xắn. Sở dĩ dùng "Xinh xắn" để hình dung, là vì nàng một lời nhiệt huyết hướng "Triều" lí trang điểm, cảm giác có chút quá nóng, phản mất sắc đẹp. Từng đã mái tóc cắt thành con nhím đầu, nhuộm lam, chanh nhĩ sắc, tai trái hoàn là cái bóng bàn kích cỡ đích quyền quyền, tai phải mang cái mắt thường khó phân biệt tiểu tam giác hình bông tai. Ánh mắt của nàng vốn là rất lớn rất tròn, bóng mắt lại bôi đặc tùy ý, giống bị một vị nào đó hào phóng đại sư vẩy mực sau Kungfu Panda; trên mặt trang điểm, là một tầng bột bạc, giống như không cần thận bị văng lên nước sơn.

Dương Song Song thông qua bách khoa hồ động vòng cùng Khô Liên Trà liên lạc với sau, giảng cũng may Giang Kinh kịch kịch cửa học viện tiểu khách sạn gặp mặt. Giang diễn cùng giang y giống nhau ở văn vườn khu, hai trạm dừng giao thông công cộng là có thể đến, chúng ta vừa vận cần ăn cơm chiều, chuẩn bị cùng nàng nấu rượu luận chí hào.

"Các ngươi đi ta blog xem qua sao?" Khô Liên Trà hỏi, "Ta thường xuyên sẽ đổi mới của ta Cosplay tác phẩm.. Ta là biên đạo chuyên nghiệp, hiện tại ở trên mạng làm Cosplay đã có điểm danh tức giận, fan tràn đầy. Năm đó Cổ Chí Hào tiểu tử này cũng là bởi vì sợ bại lộ thân phận, thường xuyên muốn hoá trang, mới cùng ta biết."

Ta nói: "Trở về nhất định chú ý ngươi! Chúng ta là muốn hỏi một chút, Cổ Chí Hào mất tích chuyện."

Khô Liên Trà về mặt hồ nghi, bột bạc cũng chưa có thể che khuất: "Các ngươi vì sao đối với hần như vậy quan tâm?"

"Chúng ta có lý do tin tưởng, Cổ Chí Hào khả năng đã chết." Dương Song Song vừa mở miệng, ta đã nghĩ giả say. Có nói như vậy à?

Quả nhiên, Khô Liên Trà bị dọa đến nhất cơ trí, nhưng nàng lập tức cười cười nói: "Buồn cười, hần đã chết, các ngươi làm sao có thể biết? Kỳ thực ta biết hần vì sao mất tích."

"Ngà?"

"Hần muốn chạy trốn hôn."

"Đào hôn?" Ta cùng Dương Song Song giờ phút này biểu tình, nhất định giống hai cái chuẩn ngu ngốc.

Khô Liên Trà giờ lên thủ, nói: "Ta chỉ biết, các ngươi nhất định không thể tưởng được, Cổ Chí Hào này lãng tử, cũng sẽ đính hôn." Thoa màu tím son móng tay ngón áp út thượng, là một quả óng ánh trong suốt nhẵn ngọc.

Ta nói: "Đương nhiên, khẳng định là bởi vì người mị lực thật sự rất khổng lồ." Nhưng là Cố Chí Hào mới mười cửu, hai mươi tuổi không đến!

"Đây là hán cho ta chiếc nhẫn đính hôn, hán ngọc, Hán triều ngọc."

"Giỏi quá, nhìn qua so song song cùng ta trói lại đều đáng giá, người hán là cấp ngón tay người bảo vệ cái hiểm." Ta nói. "Nhưng là, nếu cầu hôn, hán tại sao muốn rời đi? Tại sao muốn trốn?"

"Các người còn nhỏ, còn không biết nam nhân..." Khổ Liên Trà thở dài, nàng kỳ thực nhìn qua nhiều lắm so với ta đại như vậy mấy tháng. "Nam nhân một khi cảm giác mình cũng bị buộc lại, muốn chịu trách nhiệm, tựa như có cây đuốc ở đốt bọn họ quần..."

"Chúng ta hay là gọi món ăn đi." Dương Song Song hiển nhiên đối Khổ Liên Trà miêu tả có chút kinh sợ.

"Tam giác long' là gì?" Ta nhớ tới cái kia từ con người khai sáng.

"Đương nhiên là Cố Chí Hào bản thân. Hồ động bách khoa thượng 80% từ con giống như đều là ở bản thân thôi bản thân..." Khổ Liên Trà lườm ta một cái, đại khái phát hiện ta trong ánh mắt nghi vấn: Cố Chí Hào là cái tận lực điều thấp người, e sợ cho bị người chú mục, như thế nào sẽ bản thân cho mình thiết từ con? Khổ Liên Trà dừng một chút, rốt cục nói: "Được rồi, ta thừa nhận, là ta buộc hán cho mình thiết từ con, ai bảo ta thật sung bái hán đầu."

Ta né qua Khổ Liên Trà ần ần ánh mắt, hỏi: "Người ở đây hồ động bách khoa nâng lên đến, có người ở tám tháng hai mươi hai ngày còn nhận được quá Cố Chí Hào âm tín? Người kia là ai?"

"Đương nhiên là ta."

Này trả lời một chút cũng không thỉnh linh bất ngờ, nhưng ta còn là cả kinh, nói như vậy, trên mộ bia thời gian thật sự không chính xác, Cố Chí Hào cũng không có "Tốt cho" tám tháng ngày hai mươi một.

"Người nhìn thấy hán?"

"Các người rốt cuộc là loại người nào?" Khổ Liên Trà bắt đầu cảnh giác.

Ta xuất ra mới tinh thể học sinh nói: "Chúng ta là giang y học sinh. Ta... Chẳng biết tại sao, ta làm một cái mộng, mơ thấy có một kêu Cố Chí Hào người, chết vào năm nay tám tháng ngày hai mươi một. Rất kỳ quái, ta ngay cả Cố Chí Hào người này là cái dạng gì đều chưa thấy qua. Nhưng ta còn là hi vọng này mộng ngàn vạn không cản trở thành sự thật, cho nên có liên lạc người."

Khổ Liên Trà nói: "Thật là bất thường. Bất quá, ta có thể cam đoan với người, ít nhất ở tám tháng hai mươi hai ngày ngày đó, ta... Kỳ thực... Ta xem như gặp được hán." Trên mặt của nàng, bỗng nhiên xuất hiện một loại cổ quái biểu tình, có như vậy vài tia sợ hãi, lại có như vậy vài tia ngọt ngào.

"Xem như?" Dương Song Song kinh hỏi, "Muốn không phải là nhìn thấy, muốn không phải là không phát hiện, vì sao nói 'Xem như' nhìn thấy Cố Chí Hào?"

"Bởi vì..." Khổ Liên Trà trừng khời con mắt thật to, ánh mắt bên cạnh càng khổng lồ bóng mắt tựa hồ cũng tràn ngập tức giận, "Bởi vì người đại khái tương đối thuần khiết so khá đơn giản tương đối giống cái các máy ảnh kỹ thuật số, chẳng lẽ chưa nghe nói qua, người cảm giác, có đôi khi không là trực tiếp ngũ quan nhận?"

"Ta càng hồ đồ." Dương Song Song không có lui bước ý tứ.

Khổ Liên Trà uống một ngụm trước mặt nước dừa, tựa hồ ở trấn định cảm xúc, ần ần nói: "Ta cũng không thể nói trực tiếp nhìn thấy hán, nhưng ta biết, ngày đó, của hán xác thực tới. Ngày đó lúc nửa đêm, đại khái là ta đang ngủ cảm giác được cái gì, cảm giác được tựa hồ có người trong bóng đêm nhìn ta, cho nên đột nhiên giật mình tỉnh lại."

"Ta cùng chí hào ở nhà bảo tàng phụ cận mượn một bộ một phòng hộ nhà trọ. Tối hôm đó hán nói hán muốn đi 'Làm công', có thể sẽ suốt đêm, ta biết trong phòng chỉ có một mình ta, nhưng khi ta kinh lúc tỉnh, ta cơ hồ dám khẳng định, còn có một người, trong bóng đêm, vẫn không nhúc nhích nhìn ta. Ta cơ hồ sẽ kêu to lên, có lưu manh, có biến thái! Nhưng không biết tại sao, ta cảm giác, kia đứng lặng bất động nhìn người của ta, chính là chí hào. Đồng thời, ta lại cảm thấy đó không phải là chí hào, bởi vì một chút cũng không giống hán. Hán bình thường đều cùng ăn thuốc kích thích dường như, nếu phát hiện ta tỉnh lại, nhất định sẽ đến cái nhanh như hồ điệp vỗ mồi..."

Dương Song Song ho khan một tiếng, ánh mắt liếc hướng cách vách trên bàn đồ ăn, tựa hồ tùy thời cũng muốn nhanh như hồ điệp vỗ mồi. Khổ Liên Trà căn bản không có ớ ý Dương Song Song xấu hổ, nói tiếp: "Ta chìa tay đi kéo tủ đầu giường bên đèn bàn, nhưng đèn kéo không sáng, giống như trong phòng đột nhiên cúp điện. Ta hơi sợ, run run rẩy rẩy hỏi: 'Là ai ở đâu? Chí hào, là người sao?' không có người trả lời, nhưng ta cơ hồ có thể khẳng định, một bóng người, xem dáng người thật là chí hào, ở hướng ta đến gần. Ta còn nói: 'Chí hào, người giờ trò quý gì?' kia bóng người ở trước mặt ta dừng, chậm rãi đưa tay ra..."

"Ta... Ta muốn đi một chút toilet." Dương Song Song bỗng nhiên từ trên chỗ ngồi nhảy xuống, thật nhanh chạy ra.

Khổ Liên Trà nhần nhần tu thành một đường mi: "Người người bạn này có vấn đề hay không?"

Ta hơi kém nói, nàng là bệnh viện tâm thần ra ngoài, lâm thời sửa miệng nói: "Không có chuyện gì... Nàng... Khả năng thật sự nghĩ đi toilet."

Khổ Liên Trà lại uống miệng nước dừa, trên mặt hơi có chút vẩn vọ, phảng phất uống không là ngọt đồ uống, mà là... Khổ Liên Trà. Nàng nói: "Bóng đen kia từ vron tay, ta sợ tới mức kêu lên: 'Người đừng khai này vui đùa! Người muốn làm gì!' bóng đen kia không có phản ứng, chính là đùa thù, giống như muốn kéo ta, muốn cùng ta bắt tay. Ta cũng chỉ có sợ hãi phần, muốn biết hắn có phải không phải chí hạo, lại không dám để sát vào nhìn. Bỗng nhiên nghĩ đến, vron tay, cùng hắn nắm chặt tay, đồ vừa vẩn có thể giảm xóc một chút, giảm xóc ta sợ hãi tâm tình, cũng giảm xóc một chút hắn không nói một lời cổ quái. Vì thế ta cũng đưa tay ra, vốn tưởng rằng có thể chạm tới hắn, nhưng là bóng đen kia thủ bỗng nhiên một phen, ta cảm giác hai cái lạnh lạnh vật nhỏ rơi vào lòng bàn tay ta.

"Ta hỏi: 'Người rốt cuộc là ai? Đây là cái gì nha?' nhưng là, thời gian một cái nháy mắt, cái bóng đen kia liền biến mất, như là đột nhiên hóa ở trong không khí."

Lòng luôn luôn băng bó trứ, tùy thời muốn nhảy ra miệng, nghe đến giờ phút này, nghe được bóng đen kia biến mất, tâm giống cái bóng rõ đột nhiên đập xuống đất, băng băng băng không ngừng bắn ngược trứ.

"Người là nói, từ đầu đến cuối, người cũng không có thấy cái bóng đen kia là ai?"

"Nhưng ta biết hắn là ai vậy." Khổ Liên Trà chia tay, theo tà khoá bên hông tiểu trong túi lấy ra một cái nhỏ tiểu nhân hồng hộp gỗ, mở ra, lúc này Dương Song Song cũng trọng trọng dừng khí phản hồi bên cạnh bàn, cùng nhau đứng lên trước quan khán."Chỉ có hắn, chí hạo, sẽ tặng cho ta vật như vậy."

Tĩnh xảo hồng hộp gỗ nội bộ cửa hàng từ hồng vải nhung, trong hộp là hai quả màu xám nhạt hạt châu.

"Đây hai hạt châu, nhìn qua bình thường đúng hay không? Tối hôm đó ta vừa nhận ở trong tay thời điểm, này hạt châu thượng còn bọc nê. Ta tìm được chí hạo một cái bán đồ cổ bằng hữu, thỉnh hắn xem xét một chút, hắn nói đây là có bảy tám ngàn niên lịch sử cốt châu... Xương cốt mài thành hạt châu." Khổ Liên Trà theo bản năng bốn phía nhìn xem, rất nhanh đem hòm xây dựng.

Ta rốt cục có thể lý giải, Khổ Liên Trà tại sao phải cho rằng cái kia đột nhiên biến mất bóng đen là Cố Chí Hạo - - ngoại trừ Cố Chí Hạo, ai sẽ đưa nàng như vậy lễ vật?

"Gần nhất vài ngày nay, ta liên lạc sở hữu nhận thức chí hạo người, hỏi thăm tung tích của hắn, nhưng là không có ai biết hành tung của hắn... Đây kỳ thực cũng không kỳ quái, hắn làm việc luôn luôn lén lút , cũng khó trách hắn, bọn họ chuyển đi này, chú ý chính là nhanh chân đến trước, nếu không ai biết của hắn mục tiêu kế tiếp, nhất định sẽ đoạt của hắn sinh ý, cho nên hắn như vậy 'Bóc hơi lên', chẳng phải không phát sinh quá. Chẳng qua, bình thường hắn đều đã nói cho ta đại khái sắp xếp hành trình, để tránh ta quá lo lắng, sẽ không đi không từ giả." Khổ Liên Trà "Một đường mi" gắt gao túc cùng một chỗ, sầu lo ở trên mặt tràn ngập.

Ta hỏi: "Hơn nữa, người nói, tối hôm đó, hắn đi suốt đêm 'Làm công', hắn là ở Giang Kinh phụ cận, không có đi xa kế hoạch?"

Khổ Liên Trà gật đầu nói: "Hắn mang theo của hắn thường dùng trang bị, nhưng không có túi du lịch, đôi giặt quần áo cái gì, tuyệt đối không là đi xa nhà."

Dương Song Song như có cảm kích: "Nhưng là, hắn ở nửa đêm lại phản hồi, lưu lại cho người hai khóa cốt châu, nói cái gì cũng chưa nói, liền lại biến mất."

"Cho nên ta hoài nghi hắn là đào hôn, muốn chạy trốn hôn, có nương nương, đưa hai ta khóa cốt châu, xem như lưu cái kỷ niệm, có lẽ tối hôm đó hắn gặp cái gì khác nữ hài tử..."

Ta vội vã cắt đứt nàng không chính xác ý nghĩ: "Lúc hắn trở lại, là vài điểm? Người nói là nửa đêm, cho nên có thể là một ngày trước buổi tối, cũng có thể là tân một ngày rạng sáng."

"Ta xem đầu giường di động, biểu hiện chính là rạng sáng một điểm hơn mười phần, chắc chắn sẽ không sai. Kỳ thực, sớm ngày, chậm một ngày, có cái gì quá lớn quan hệ đâu? Chẳng lẽ cũng là bởi vì của người cái kia mộng? Có thể hay không của người mộng không lớn chuẩn?" Khổ Liên Trà tiếp tục đối với chúng ta tỏ vẻ hồ nghi.

Ta vội nói: "Đích xác không quá quan trọng... Người không có báo nguy, làm như mất tích án?"

Khổ Liên Trà lắc đầu liên tục: "Chí hạo làm nghề, tôi sợ sẽ là cùng cảnh sát giao tiếp, ta cũng không muốn vờ ngơ ngẩn."

"Kia... Người có nghĩ là tìm được hắn?"

"Ta là học biên đạo , người hỏi những lời này nếu xuất hiện tại điện ảnh và truyền hình tác phẩm lí, tên là vô nghĩa."

"Ta có biện pháp, nói không chừng có thể tìm được hắn."

Khổ Liên Trà thăm thị ta, trong ánh mắt mang theo cơ hồ không tồn tại tin tưởng. Không thể trách nàng, chúng ta hai người này ngây ngô tiểu quả hồng, có thể có biện pháp nào tìm được xuất quỷ nhập thần Cố Chí Hạo?

Ta hiện ra cực độ có tin tưởng nói: "Đầu tiên, hắn tối hôm đó xuất môn, hắn là ở Giang Kinh bản địa trộm... Khảo cổ; sau lại, hắn trở về cho hai người khóa cốt châu, mặt trên còn có non tươi bùn đất, thuyết minh đây là hắn tân khai quật ra ngoài bảo bối; chúng ta nếu như có thể tìm được có liên quan chuyên gia, tỷ như khảo cổ chuyên gia, nói cho chúng ta biết này hai khóa cốt châu khả năng xuất xứ, không phải có khả năng tìm được hắn tối hôm đó khảo cổ địa điểm? Nói không chừng hắn còn tại phụ cận, có lẽ khai quật đến một cái thật to bảo tàng hồ đâu."

Khổ Liên Trà vỗ về lòng bàn tay Tiểu Hồng hộp gỗ, hỏi: "Như vậy, người cần lấy này hai khóa cốt châu đi tìm chuyên gia?"

"Đúng vậy, muốn mượn dùng một chút."

"Nhưng... Người có biết tìm ai sao?"

"Này..." Của ta xác thực không biết, nhưng nghĩ tới phụ cận Giang Kinh đại học, nơi đó nhất định có khảo cổ học chuyên gia đi.

"Ta biết tìm ai!" Dương Song Song bỗng nhiên kích động kêu lên.

Mục tiêu của chúng ta, Miêu Phán Phán, là Giang Kinh đại học khảo cổ buộc nghiên cứu sinh. Ở của ta truy vấn dưới, Dương Song Song cuối cùng bộc trực, nàng cùng Miêu Phán Phán nhận thức, là ở một người tên là "Giang Kinh đồng thành điệp danh" blog đàn thượng. Dương Song Song nói, này đồng thành "Tập đề", đã có hơn ba ngàn cái bác hữu. Ta đoán Dương Song Song nhất định có đã gặp qua là không quên được năng lực, mới có thể nhớ kỹ mấy ngàn cái điệp danh người lí có như vậy một cái khảo cổ học nữ nữ. Dương Song Song thật sự có đã gặp qua là không quên được năng lực, bằng không cũng sẽ không thể thi được bệnh viện tâm thần. Song song, nhìn chăm chăm, đều là điệp danh, cũng đều có thời gian rồi đi tham gia cái kia blog đàn.

"Người không biết đi, điệp danh người điểm giống nhau khá hơn." Dương Song Song giải thích, "Tỷ như, có điệp danh người nữ sinh chiếm đa số... Mông dừa dừa có thể là ngoại lệ, trừ phi người sẽ đem Hàn Hàn cùng lang sáng tính cả... Còn có, có điệp danh người, đều tương đối bị cung chiều, bởi vì rất nhiều tên của người chính là theo 'Bảo bảo, Bối Bối' diễn sanh ra; còn gì nữa không, có điệp danh lòng người suy nghĩ đều tương đối đơn thuần, này cùng cha mẹ của bọn họ có liên quan, cha mẹ cấp đưa nhỏ lấy điệp danh, vốn chính là vì có một dễ nghe đáng yêu xưng hô, không có sảm tạp nhiều lắm giang sơn xã tắc, chiều tài tiền bảo hi vọng; còn gì nữa không, có điệp danh nhân tính cách đều tương đối sáng sủa..." />

Có điệp danh Miêu Phán Phán quả nhiên hợp Dương Song Song miêu tả, sáng sủa thẳng thắn, một chút không có lão học tử cái giả. Khổ Liên Trà dè dặt cẩn thận nâng ra cái kia hồng hộp gỗ, Miêu Phán Phán lấy ra trong đó một quả cốt châu cẩn thận chu đáo. Ta cho rằng nàng sẽ lấy tiền một cái nào đấy phòng thí nghiệm, cẩn thận làm một phen xem xét, không ngờ, 2 phút sau, nàng đã hạ xuống kết luận. "Đây là mẽ lung pha văn hóa cốt châu, hẳn là có tám ngàn năm lịch sử, cùng chúng ta khảo cổ đội trước đó không lâu khai quật ra một ít cốt châu không có sai biệt." Nàng tò mò nhìn Khổ Liên Trà, "Người là từ đâu nhí nhất được này hai khóa cốt châu?"

Khổ Liên Trà nhăn nhó cái mũi nói: "Một người hay là làm khảo cổ, nghe nói qua đây đất có thể nhất được bát ngàn năm trước cốt châu à?"

Miêu Phán Phán sùng sốt, mặt treo không vui, thẳng hướng hướng nói: "Ta chỉ là đoán, người không giống làm khảo cổ; huống chi, mẽ lung pha văn hóa đảo móc là giang Đại Hòa tỉnh xã khoa viện khảo cổ sở cộng đồng tổ chức, ngoại nhân không có khả năng..." Nàng đột nhiên đoán được cái gì, cảnh giác nhìn Khổ Liên Trà.

Khổ Liên Trà càng cảnh giác, một phen cầm lấy cốt châu, lại bay nhanh đem gỗ lim nắp hộp thượng, trách cứ nhìn chúng ta, nói: "Xem, nói mấy câu liền giảng đến nấn cầm đề tài. Thảo luận chấm dứt!"

Trong lòng ta cảm thán, hôm nay nơi này là châm chọc râu đại tự hội, vội hoà giải nói: "Này cốt châu thế nào tới không trọng yếu, chính là chúng nó xuất xứ cùng một cái tánh mạng con người an nguy tương quan. Người nhìn ra chúng nó là gạo cái gì pha kết quả, chính là giúp chúng ta đại ân đầu. Chúng ta cái này đi xem."

Miêu Phán Phán lại một thất thần: "Nhìn xem? Nhìn cái gì?"

Ta nói: "Nhìn xem người kia có hay không cái kia gạo cái gì pha phụ cận."

Miêu Phán Phán lắc đầu: "Các người đừng nói giỡn, mẽ lung pha văn hóa đảo móc hiện trường là 'Người rảnh rồi đừng nhập', bốn phía đều bị lưới sắt vây lại, chỉ có khảo cổ đội người có thể ra vào. Tháng trước vừa có đồng thời khai quật công tác chấm dứt, trước mắt đảo móc hiện trường cũng không có bất kỳ công việc gì nhân viên..."

Đây đúng là Cổ Chí Hào cần cơ hội! Ta cơ hồ có thể khẳng định, Cổ Chí Hào tới hôm đó đúng là đi mẽ lung pha tiến hành "Độc lập khảo cổ công tác". Nhưng là, hẳn vì sao đi mà phục quay về, cấp Khổ Liên Trà để lại hai khóa cốt châu, lại biến mất đâu?

Nhìn Miêu Phán Phán vẻ mặt thành thật bộ dáng, ta linh quang thoáng hiện: "Người là khảo cổ chuyên gia, nhất định có thể đi đi. Nếu không, người dẫn chúng ta đi xem đi, liền tính là tham quan." Đồng thời trong lòng cầu nguyện, ngàn vạn đừng nói "Dựa vào cái gì?!"

"Dựa vào cái gì?!" Miêu Phán Phán hiển nhiên cùng ta giống nhau cảm thấy này đề nghị thật quá đáng, "Các người cũng không phải..."

"Mang chúng ta đi thôi," Khổ Liên Trà đột nhiên lên tiếng, hơn nữa vừa mở miệng, liền mang ra khỏi Khổ Liên Trà hương vị. "Xem như giúp ta một chút... Cho ta hai người này cốt châu người, là chồng ta, hẳn đã có mười ngày không đã trở lại, khả năng chính là đi của các người đảo móc hiện trường về sau... Ta nghĩ hẳn... Ta có điểm xấu cảm giác..."

Đầy nước mắt, là hữu lực nhất thuyết phục.

Miêu Phán Phán một bên từ trên bàn viết trù khăn giấy cấp Khổ Liên Trà, một bên cẩn mật nghĩ tâm tư, cuối cùng vẫn còn bị thuyết phục: "Được rồi, ta mang bọn người đi xem, nhưng đáp ứng ta, các người đến đảo móc hiện trường sau, nhất định không cần hành động thiếu suy nghĩ."

Thừa dịp Miêu Phán Phán đi tìm túi công cụ thời điểm, Dương Song Song nhẹ nhàng đối Khổ Liên Trà nói: "Thực bội phục ngươi, không hổ là giang diễn, biểu diễn thực tăng lực, nói khóc liền khóc." Ta muốn ngăn cản này thiếu nội tâm đưa nhỏ, nhưng đã không còn kịp rồi.

Quả nhiên, Khổ Liên Trà phần uất nói: "Ngươi nghĩ rằng ta là già vò? Ta là thật đang khóc ... Lão công của ngươi nếu mười ngày không trở về nhà, ngươi có thể hay không khổ sở?!"

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Chính văn (bảy)

Mễ lung pha ở Giang Kinh Bắc Giao, tuế sơn dãy núi trọng núi non trùng điệp cùng uốn lượn thanh An Giang trong lúc đó, là một mảnh cao hơn mặt bằng không vượt qua trăm mét cao pha. Chúng ta đáp taxi tới pha dưới chân thời điểm, chân trời cuối cùng một đạo sáng mờ đã chuyển thành màu xanh đậm, thanh An Giang nước sóng nước trong veo tựa hồ còn ý còn chưa hết ngưng lại trừ không lâu lạc nhạt còi từ chanh hồng, nhưng chợt thành một mảnh hồi lam.

Dọc theo đường đi, Miêu Phán Phán đã hướng chúng ta quán thâu mễ lung pha văn hóa vĩ đại ý nghĩa, giờ phút này Dương Song Song hữu cảm nhi phát: "Oa, ngươi nói bát ngàn năm trước này lão tổ tông nhiều có tình điệu, chỗ ở, phía trước là giang cảnh, sau lưng là sơn cảnh."

Miêu Phán Phán không thờ dài, nhưng trong lời nói của nàng hoàn toàn có thể nghe ra thờ dài thanh: "Đội lát nữa nhìn thấy các lão tổ tông ở liên kết thể biệt thự, ngươi liền sẽ không hâm mộ bọn họ."

"Liên kết thể biệt thự" đương nhiên sớm sụp xuống ngàn năm, hiện tại đã vô chấn ở bốn dài và hẹp hình to lớn đại trường bông phía dưới. Miêu Phán Phán hướng bảo vệ cửa lấy ra khảo cổ đội công tác chứng minh, dẫn chúng ta vào đào móc hiện trường đại môn, đi hướng một cái trong đó lều trại, vừa giống như hướng dẫn du lịch, lại giống như lão sư giới thiệu nói, mễ lung pha "Dân bản xứ" nhóm, phòng ốc kết cấu cùng loại bán pha thôn bản địa huyết thức kết cấu, mùa đông có thể giữ ấm, tránh gió; đồng thời, ở nhà chỉ lí lại phát hiện quá vãng, có thể là ở mùa mưa hoặc là thanh An Giang lũ định kỳ khi phòng hộ thi thố.

"Đây là đồng thời đào móc công trình địa chỉ cũ, các ngươi xem một chút đi, nhìn xem có hay không ở bên trong thừa lương." Miêu Phán Phán cũng là nói chuyện không lớn cô kị người, trong bóng đêm, càng không thể nào thấy Khổ Liên Trà nhú. Ta còn là nghe thấy phía sau Khổ Liên Trà hơi chút mà bất mãn tiếng hừ.

Miêu Phán Phán đèn pin đồng sáng lên, chiếu đồng thời công trình hai cái hố, hoàng thổ cùng một ít ảm ảm màu trắng vôi phấn dấu hiệu, một ít thi công hiện trường thường xuyên gặp được bàn tay kích cỡ đích là cơ.

Một cái ý niệm trong đầu nhô ra, ta hỏi Miêu Phán Phán: "Ngươi mới vừa nói, toàn bộ khảo cổ công tác đã đến tam kỳ, tam kỳ là mới nhất đồng thời?"

Miêu Phán Phán nói: "Đúng vậy, thứ ba kỳ đào móc là thu hoạch lớn nhất, trước mắt vừa đã xong một vòng, đào ra rất nhiều bảo bối, chúng ta gần nhất cường độ đối với chúng tiến hành sửa sang lại cùng nghiên cứu, Quốc Khánh sau chuẩn bị lượt tiếp theo đào móc."

Nếu ta là "Độc lập khảo cổ công tác người" Cố Chí Hào, nhất định sẽ thừa dịp quan phương khảo cổ bộ đội động thủ trước, nhanh chân đến trước.

Vì thế ta đề nghị: "Nếu không, ngươi dẫn chúng ta đi thứ ba kỳ đào móc địa chỉ xem một chút đi."

Tam kỳ công trình ba cái đào móc hố ở một cái khác lều trại hạ, từng cái hố đều có non nửa cái sân bóng lớn như vậy. Đèn pin lại sáng lên, như thường là hoàng thổ cùng dấu hiệu.

Còn có âm lĩnh cùng đau đớn!

Ngay tại tiến vào lều trại trong nháy mắt, tựa hồ có căn băng trụ đột nhiên đâm vào của ta trong ngực, tựa hồ có bàn tay băng lãnh, chiếm lấy trái tim ta! Cửa ta ngũ quan mất đi bình thường công năng, trong nháy mắt, ta nhìn không thấy, không nghe được, kêu không ra tiếng.

Không biết qua bao lâu, bên tai mơ hồ truyền đến Khổ Liên Trà thanh âm: "Nơi này thật là nóng bức."

Trong bóng đêm, ai cũng thấy không rõ ta ở vết nứt lí gãy dựa, run run, mặc dù các nàng nhìn thấy, cũng sẽ thấy trên trán ta bởi vì đau nhức toát ra mồ hôi lạnh, cũng sẽ đã cho ta chẳng qua là bị nóng bức dày vò. />

Các nàng lại càng không sẽ thấy, trước mắt ta, hiện ra một đôi chân.

Một đôi chân, đầy giày hương thiên, mắt cá chân ở đất mặt, không có chân, không có thân thể, hoặc là nói, chân cùng thân thể, đã bị đất giấu không!

Ta biết các nàng khẳng định nhìn không thấy, bởi vì cặp kia chân lộ ra đất mặt hình ảnh, tựa như tối hôm đó ở vườn urom nhìn đến mộ bia hình ảnh giống nhau, như là hắc bạch ám đậm ảnh chụp.

Ta chợt phát hiện bản thân có thể nói chuyện, nhẹ giọng hỏi Khỏ Liên Trà: "Cố Chí Hào mặc giày, có cái gì đặc thù? Nói thí dụ như... Đầy giày có phải không phải thật bóng loáng, giống cổ ý bị ma binh?"

Khỏ Liên Trà kinh thanh thở nhẹ: "Làm sao ngươi biết? ! Hẳn xuất môn một loại phòng bị hai cặp giày, một đôi mặc ở trên chân, bình thường là giày thể thao, nhưng đầy giày bị hấn ma binh, như vậy khả để tránh cho lưu lại có đặc thù dấu chân, còn có một đôi giày để rặng vẫn nhiều, chuyên môn dùng để leo núi lộ treo tường cái gì."

Ta không biết nên thế nào đối Khỏ Liên Trà nói ra suy đoán của ta, cũng không biết nên thế nào nói cho nàng biết kia giấy lát lướt qua hắc bạch hình ảnh, đoạn đường này đến, ta đã có thể cảm giác được lòng của nàng ở một chút đi xuống trầm, ở một chút nghiền nát, bị điểm xấu cảm giác che phủ càng ngày càng gấp, chẳng lẽ ta muốn cho dù nàng họa vô đơn chí?

Ta chỉ hảo tạm thời không trả lời Khỏ Liên Trà vấn đề, đối Miêu Phán Phán nói: "Có thể hay không mượn đèn pin của ngươi dùng một chút?"

Đáng tiếc vừa rồi giấy lát lướt qua hình ảnh là mặt bằng, ta thế nào cũng phán đoán không ra cặp kia chân chỗ ở phương vị, đành phải nhậm đèn pin quang quyền trên mặt đất bắn khoắn, cúi đầu, cẩn thận nhìn đất thạch đang lúc bị lằm nhảm dấu vết. Nhưng là, xem đến xem đi đều là phí công, bởi vì đây đất đều là đất thạch bị lằm nhảm dấu vết - - ta đã quên nơi này là cái khảo cổ đào móc.

Cổ tình phía sau, âm lãnh cảm giác đau đớn lại xâm nhập của ta cốt tủy. Ta nhịn không được kêu sợ hãi - - thậm chí có thể xưng là kêu thảm thiết, đèn pin rơi xuống. Lành ánh sáng ngấm hạ đi khoảng khắc, trong bóng đêm có song lạnh như băng hữu lực thủ, thép kim một loại bóp chặt của ta cổ. Kêu thảm thiết biến thành rên thảm hừ, ngay sau đó, tất cả cảm quan lần nữa biến mất.

Xác thực nói, phía sau biến mất, là hiện thực thế giới cảm quan, ta nhìn không thấy trước mắt số chín hồ, nhìn không thấy té trên mặt đất đèn pin, nhìn không thấy phía sau ba nữ tử.

Nhưng ta có thể thấy nhất tám hình, mấy cây cây khô, một tòa trù hình phòng cũ, một cái ba lô, cùng một cái thân ảnh mơ hồ, gần ngay trước mắt, nhưng thấy không rõ bộ mặt, tóc dài cơ hồ muốn cúi đến bên hông, đưa hai tay... Gắt gao chộp trứ ta cổ một đôi tay!

Ta cảm giác mình tùy thời đều sẽ bị cắt đứt khí, chìa tay đi búng cặp kia thủ, như tiều tụy, dày đặc bạch cốt thủ.

Lạnh như băng, trí mạng thủ, không còn sinh khí dày đặc bạch cốt, xúc đi lên cảm giác giống như ác mộng.

Ta đột nhiên phát hiện, hết thảy trước mắt không còn là mặt bằng hắc bạch ảnh chụp, mà là lập thể tam duy thế giới; cây khô là lập thể, cổ quái hình dạng phòng cũ từ là lập thể, hai vai ba lô là lập thể, nghi bóp chết tay của ta cũng không thể nghĩ ngờ là lập thể - ta cũng không còn là những người đứng xem, ta trở thành người trong tranh, kịch người trung gian.

Thậm chí, hình ảnh đã không hoàn toàn đứng hắc bạch, ta tựa hồ có thể thấy rõ trên đất cái kia hai vai ba lô là màu xanh cỏ.

Cảm giác này là như thế nhường ta khiếp sợ, nhưng lại nhường ta ở ngăn ngừa một khắc đang lúc bị mất bản năng cầu sinh phản ứng, đình chỉ giấy dựa.

Cặp kia thủ, thừa thế cô càng chặt hơn, ta khôi phục tranh đấu chuyên chú, làm thế nào cũng bề không ra cặp kia bạch cốt thủ.

Vì thế ta chỉ hảo vậy Ngụy cứu Triệu, dùng thừa lại không nhiều lực khí lực, một quyền đánh vào trên mặt người kia.

Nhất tiếng thét chói tai, nữ nhân thét chói tai. Cặp kia tay buông lỏng ra.

"Âu Dương Phi, ngươi làm sao vậy?" Dương Song Song thanh âm, Miêu Phán Phán thanh âm, Khỏ Liên Trà thanh âm.

Ta lại trở về thuộc loại thế giới của ta.

Thấu xương đau đớn dần dần rồi đi, ta lớn tiếng ho khan một trận, thủ chống đất, định rồi một lát thần, nhẹ nhàng nói: "Không... Không có gì, đại khái là cơm chiều không thể nào ăn, có điểm tuột huyết áp phản ứng"

Dương Song Song lấy tay sờ trên trán ta: "Thật sự là làm ta sợ muốn chết! Ta chỗ này có kẹo cao su, ngươi có muốn ăn chút gì hay không?"

Ta tạm thời không có khí lực nói cho nàng biết, ăn kẹo cao su trên cơ bản khỏi không đến no bụng tác dụng, hay là Khỏ Liên Trà giúp ta nói: "Ngươi nghĩ dính của nàng ruột sao? Ta trong túi có chocolate!"

Kỳ thực của ta yết hầu miệng vẫn từng trận phát đau, ăn chocolate nhất định sẽ nghẹn trứ, vội chuyển hoá đề tài: "Không cần lo lắng cho ta lập... Cố Chí Hào ba lô, có phải không phải màu xanh cỏ, tương đối sâu cái loại này màu xanh cỏ?"

Dương Song Song thủ không xuất ra chocolate, cũng đang kinh ngạc dưới bụng miệng: "Làm sao ngươi biết!"

Ta nỗ lực nhớ lại, vừa rồi hình ảnh thượng ba lô trên mặt đất phương vị, hình như là bên phải tiền phương, chừng năm thước. Ta dựa theo trong đầu tồn lưu ấn tượng đi lên phía trước, bắt đầu lấy tay lật trên đất đất thạch.

"Không cần lấy tay!" Miêu Phán Phán ở sau thân ta ngăn cản trứ, "Trên đất trong đất thật có thể sẽ có sắc nhọn gì đó, ngươi như vậy rất nhanh sẽ thương tổn được thủ, thậm chí trúng độc. Hơn nữa, nơi này là khảo cổ công tác điểm, ngươi cũng không thể..."

Nàng đi lên phía trước, trong tay đã nhều ra một phen ngắn nhỏ cái xẻng, nhất định là đã sớm mang ở nàng trong bao công cụ một trong. Nàng ngồi xổm xuống, nhẹ giọng hỏi ta: "Chẳng lẽ người cho rằng..."

Ta cũng nhẹ giọng nói: "Nơi này có thể sẽ có một cái ba lô. Khó Liên Trà lão công ba lô."

Miêu Phán Phán bắt đầu dùng xẻng nhỏ một chút phù đi trú trên mặt đất, có quy luật và hữu hoa, cùng với nói là đang đào đào, càng giống ở sàng chọn, nàng nói: "Nơi này là trọng điểm văn vật đào móc điểm, cho nên chúng ta không thể cứ như vậy lỗ mãng liều lĩnh xuống đất đào sâu, bằng không dễ dàng phá hư hiện trường. Chúng ta dù sao không là này trộm mộ, tằm bảo, cảm giác nơi đó có bảo bối, liền bắt chấp tất cả đến nhất Lạc Dương xẻng."

Khó Liên Trà run giọng hỏi: "Các người... Các người đang đào cái gì?" Ta biết, nàng muốn hỏi, các người chẳng lẽ cho là hán... Nhưng nàng hỏi không được.

"Chúng ta đang đào... Chúng ta chính là tùy tiện lấy lấy." Miêu Phán Phán thanh âm cũng có chút run run. "Người không cần lo lắng, chúng ta khả năng cái gì đều tìm không thấy... Cũng có thể có thể... Tìm được một cái... Di động."

Đèn pin quang hạ, Miêu Phán Phán trong tay, là một cái hơi đầu thổ kiểm di động, xác thực nói, là một cái iPhone.

"Đây là... Là... Di động của hán." Khó Liên Trà thanh âm đang run run, thủ cũng đang run run - - tay run rẩy đưa điện thoại di động cuộn lại đây, nơi tay cơ lưng xác thượng, dán một đôi Thái Diệp. "Ta tự mình làm, tự tay phụ cấp thêm, này hai con bướm."

Mười ngày đi qua, iPhone xú danh rõ ràng cực ngắn pin sống lâu nhất định tay này cơ đã sớm dầu hết đèn tắt, nhưng Khó Liên Trà vẫn đang điên cuồng khảm trừ nó chốt mở, phảng phất trong di động lưu trữ Cố Chí Hào đi về phía manh mối. Khi nàng rút cực tuyệt vọng dừng tay, nước mắt từng giọt từng giọt, dừng ở bị long đông trên màn hình, nơi tay điện quang hạ trong suốt đặc làm cho lòng người toái.

"Hán nhất định đang ở phụ cận! Hán nhất định đang ở phụ cận! Tay này cơ, hán theo bắt ly thân!"

Ta giữ chặt tay nàng, ôn nhu nói: "Chúng ta đi ra ngoài, người theo giúp ta hít thở không khí đi."

Sau đó đổi Miêu Phán Phán nói: "Chúng ta khả năng cần một loại khác đào móc!"

Đánh xong 110 báo nguy điện thoại sau, chúng ta bốn người nữ hài đứng ở ngoài lều, một bên dứt thu muối, một bên lặng lẽ chờ cảnh sát đã đến. Ta hi vọng cảnh sát đến sau, có thể cho bọn hán một cái tinh ranh hơn xác thực phương vị, vì thế mượn Miêu Phán Phán đèn pin cùng cái xẻng, lại tiến vào lều trại.

Có lẽ các nàng biết của ta này "Động cơ" sau sẽ cảm thấy ta có phải không phải tinh thần xảy ra vấn đề, nếu các nàng biết, của ta một cái khác động cơ, là muốn lại đổi mặt cái kia muốn cùng ta liều mạng tóc dài nữ nhân, nhất định sẽ cảm thấy ta quả thực có thể làm bệnh viện tâm thần lãnh tụ tinh thần.

Nếu nàng cấp ta cơ hội nói chuyện, ta nghĩ hỏi nàng, người là ai? Tại sao muốn một mắt một còn? Chẳng lẽ người không biết, của ta đại nạn là chín tháng sau? Người dựa vào cái gì có thể thay đổi?

Của ta đại nạn, thật chẳng lẽ chính là chín tháng sau?

Nếu Cố Chí Hào trên mộ bia đoán trước đúng cái chết của hán kỳ, tại sao muốn hoài nghi ta từ kỳ độ chuẩn xác?

Cửu Âm Bạch Cốt trào không có tái xuất hiện, tóc dài nữ nhân cũng không có tái xuất hiện, không có tê tâm liệt phế thảm thiết quyết đấu, ta giống cái tự mình đa tình tịch mệnh cao thủ, một chỗ ở trong bóng tối, đột nhiên cảm giác được bản thân thật suy yếu.

Ta nghĩ tìm được Cố Chí Hào, lại sợ tìm được Cố Chí Hào.

Tìm không thấy Cố Chí Hào, ta sẽ vĩnh viễn sinh sống trong bóng tối, không biết vận mệnh sở chung; tìm được Cố Chí Hào, ta sẽ vĩnh viễn cuộc sống ở trong tuyệt vọng, đối mặt với trên lịch ngày cái chết của mình kỳ lấy nước mắt rửa mặt.

Ở Cố Chí Hào di động bị phát hiện chỗ, ta lại ngồi chồm hồm xuống, cố ý quên mất nơi này là quốc gia trọng điểm bảo hộ văn vật khai quật địa điểm, bắt đầu giống cái Bạo Đồ Bàn điên cuồng mà xẻng trừ buồng làm đất.

Xe cảnh sát tiếng sáo từ xa lại gần truyền đến thời điểm, một cái tron nhãn đáy giày hiện ra đất mặt.

Giày hạ, trắng bạch, là mấy cây xương khô.

Cố Chí Hào rốt cực bị tìm được. Xác thực nói, là bị đào ra. Càng xác thực nói, đào lên cũng không phải là Cố Chí Hào, mà là nhất bộ xương khô!

Các người không nhìn lầm, Cố Chí Hào chỉ mất tích mười ngày, nói cách khác, nhiều lắm đã chết mười ngày, nhưng da hán chỉ không tồn, lông mọc vào đầu, thịt cũng biến mất, thậm chí không có bất kỳ vết máu lưu lại, lấy mở đầu ghi lại tốc độ biến thành một khối xương khô. Ta còn không có chính thức khai sử y học kiếp sống, cũng biết này có bội bất cứ sinh vật nào học cùng pháp y học lẽ thường.

Nhưng là, ta gặp, cùng sắp đổi mặt, lại sẽ có bao nhiêu sự không tính là có bội lẽ thường?

Mề lung pha khảo cổ hiện trường, ngay tại trong nháy mắt huy gát đang lúc, ngay tại chúng ta này tứ người nữ sinh bá phóng sau, trở thành mề lung pha phạm tội hiện trường.

Đương nhiên, ngoại trừ Cổ Chí Hào xuất môn khi nhất bộ quần áo, cặp kia giày ma bình Adidas cùng phụ cận tìm được di động ngoại, không có bất kỳ chứng cứ nào có thể cho thấy cái kia đầu dưới chân trên bị vùi lấp thi cốt tiền thân chính là độc lập khảo cổ nhân sĩ Cổ Chí Hào. Nhưng là, còn cần nhiều hơn chứng cứ sao? Khổ Liên Trà khiến lòng run sợ tiếng khóc cùng ngày đó ở giang y vườn urom thấy liên kết thể mộ bia, đủ để cho ta rất tin không nghi ngờ.

Càng không cần phải nói kia trong bóng đêm, tựa hồ theo trong Địa ngục vườn cặp kia thù, suốt nửa cũng đem ta đưa vào chỗ chết.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chính văn (bát)

"Đây là thị cục bát đội trưởng, " đã hỏi ta một chuỗi vấn đề cảnh sát đứng lên, chỉ vào mới vừa vào cửa một vị đeo kính cảnh quan."Hắn nếu hỏi người một vài vấn đề."

Kia bộ xương khô bị phát hiện sau, chúng ta bị đưa gao lung công an phân cục lấy khẩu cung. Cảnh sát cùng phi cảnh sát đều có thể thấy được, đó là một lý kỳ đặc không thể lại lý kỳ án tử, bốn nữ sinh viên, ở một quốc gia cấp trọng điểm khảo cổ hiện trường, phát hiện một khối đã chết mười ngày liền biến thành bộ xương khô thi thể, hơn nữa, các nàng đều không phải "Vô tình" phát hiện, mà là cố ý tới tìm tìm này bộ hài cốt.

Các nàng làm sao mà biết, mề lung pha khảo cổ hiện trường, mai trừ này bộ hài cốt?

Vị kia được xưng là "Bát đội trưởng" cảnh quan ở ta đối diện ngồi xuống đến, mang trên mặt thật khách khí mỉm cười, đồ thật giống như ta là lãnh đạo của hắn, khó trách đến bây giờ mới chỉ là "Bát đội trưởng", nếu càng hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, vênh vao tận trời diêm, nói không chừng đã có thể làm được đại đội trưởng hoặc nhị đội trưởng... Còn có, hắn đeo mắt kính, càng giống trong trường học một vị nghiên cứu sinh hoặc tuổi trẻ giảng sư, người như vậy, căn bản cũng không có đại đội trưởng chi tương.

"Người là Âu Dương Phi?" Bát đội trưởng mỉm cười bộ dáng hòa ái cực kỳ. Ta gật gật đầu.

"Nói chuyện người là thể nào phát hiện kia bộ hài cốt đi." Bát đội trưởng hỏi vừa rồi vị kia cảnh sát đã hỏi vấn đề.

Ta lập lại một lần đáp án của ta, ta thể nào ở trong mộng nhìn đến mộ bia, bia trên có Cổ Chí Hào tên, internet tìm tòi sau tìm được Khổ Liên Trà, thông qua cốt châu tìm được Miêu Phán Phán, sau đó tìm được mề lung pha.

Tình huống cơ bản là thật. Nhưng là đều nói không làm việc trái với lương tâm người không cần phải nói dối, điểm ấy ta không dám gạt bừa. Ta dù sao vẫn là bẻ cong một chút sự thật, đem "Âm Dương Nhân" thấy đích tình cảnh đổi thành cảnh trong mơ, đạo lý rất đơn giản, ta còn không có tuyệt vọng đến hi vọng bất luận kẻ nào cho là ta là bệnh tinh thần người hoặc là nghiệp dư vu bịa.

Bát đội trưởng luôn luôn tại chuyên chú nghe, thật giống như ta nói một chút cũng không hoang đường, ngược lại làm cho ta chột dạ, nói: "Ta biết, này đó nghe vào đều thật khoa trương..."

"Người có thể cẩn thận nói một chút, người là làm sao mà biết, kia thi cốt xác xác thật thật ngay tại số chín hố cái kia phương vị... Kia cái lều dưới có 7, 8, cửu số 3 hố, từng cái hố đều có gần ngàn m², muốn chuẩn xác định vị, quang dựa vào vận khí giống như không đủ." Bát đội trưởng nhìn chằm chằm mặt ta, giống như đang nói, ta tuy rằng tuyệt đối ôn nhu, nhưng trong ánh mắt cũng xoa không tiến hạt cát.

"Ta có thể nói cho người biết, nhưng người tuyệt đối sẽ không tin tưởng." Ta chỉ hảo chọn dùng trước phòng hồ sách lược.

Bát đội trưởng lại mỉm cười: "Người nói ra đến thử nhìn một chút, ta sẽ sẽ không tin tưởng... Nói thật, ta đã tin tưởng rất nhiều khó có thể tin gì đó."

Ta chỉ hảo thành thật khai báo, nói ta tiến vào lều trại sau, tựa hồ thấy cái kia phương vị có hai chân lộ ở đất trên mặt, giống nhau phương vị còn có cái ba lỗ. Đương nhiên, điều này cũng đều không phải hoàn toàn thành thực giao đãi, cho dù ta có công năng đặc dị, tổng so kéo ra cái gì Âm Dương giới đến đòi đáng giá đồng tình.

Bát đội trưởng này giờ giờ lên, đại khái rốt cục cảm thấy ra của ta nghiêm trọng tư duy thác loạn, nhưng hắn hay là ôn thanh nói: "Bất quá, chúng ta cần thận đi tìm, phụ cận cũng không có phát hiện cái kia ba lỗ."

Ta nghĩ: nếu ta nói cho các người biết, trong lều trại kỳ thực còn có cái tóc dài nữ nhân, cơ hồ đem ta bóp đến Âm Dương giới, người khẳng định cũng sẽ nói cũng không có phát hiện nữ nhân kia dấu vết. Trong lòng ta vừa động: có lẽ, kia ba lỗ đúng là bị nữ nhân kia dẫn tới Âm Dương giới, mới không có ở "Nhân thể" bị phát hiện.

"Kia... Ta đây liền không rõ lắm.. Ta nói thôi, chỉ biết người sẽ không tin tưởng." Ta chơi xấu tiêu chuẩn còn có đội đề cao, nhưng phía sau đành phải

kiên trì ra chiều.

"Cổ của ngươi như thế nào?"

"Cổ? Cổ của ta như thế nào?" Ta thật si ngốc tái diễn, nhưng đại khái đoán được hắn đang nói cái gì, bị kia tóc dài nữ nhân bóp qua đi nỗi khổ riêng dần dần đậm nhạt, hay là còn để lại ấn ký?

Bát đội trưởng dùng ngón tay gật một cái hắc cổ của mình, nói: "Trên cổ của ngươi, giống như có luồng đạo biến thành màu đen dầu. Có điểm như là tụ huyết."

Đáng chết tóc dài quý bà! Đưa ta niên độ đẹp nhất khăn quàng cổ(1 kiểu mạng xh).

Ta dùng sức xoa nắn một chút cổ, giống như vậy là có thể đem hắc ấn lau đi đường như, nói quanh co nói: "Không rõ ràng lắm, đại khái là... Ở chỗ lưng pha đào hàm thời điểm dính đất." Trên mặt ta nhất định là trộm đường ăn đũa nhỏ bị nắm ở khi biểu tình.

Cũng may bát đội trưởng không có miệt mài theo đuổi, lại hỏi chút vấn đề, thẳng đến ta ngáp liên thiên, hắn mới nhìn nhìn đồng hồ nói: "Nga, thời gian không còn sớm... Ngày mai là các ngươi ngày đầu tiên lên lớp, đúng hay không?"

Ta gật đầu nói: "Đúng vậy, ngươi nói con người của ta có phải không phải thật gặp may mắn, đại học ngày đầu tiên còn chưa bắt đầu, ta liền phát hiện nhất cổ thi thể, không biết còn có cái gì kích động lòng người chuyện chờ ta đâu." Trong lòng ta thật sự là muốn như vậy, nhưng sau khi mở miệng có rất hối hận, cảm giác mình đột nhiên biến thành Dương Song Song, nói chuyện không ngăn cản đứng lên.

Cám ơn trời đất bát đội trưởng thật không có quá để ý, rất đại độ đứng dậy chuẩn bị tha ta một mạng, thậm chí nói, đã trễ thế này, nhường chúng ta mấy nữ sinh này tự hành quay về trường học không quá an toàn, sẽ phái người khai xe cảnh sát đưa chúng ta trở về. Ta nghĩ thầm, hẳn cuối cùng có thể bãi điểm "Đội trưởng" giả tử.

Nhưng là, chờ ta lên xe mới phát hiện, bát đội trưởng "Phái" lái xe chính là bát đội trưởng bản nhân. Hiển nhiên hẳn ngay cả cái có thể làm lái xe tiểu cảnh sát đều sai khiến bất động.

Trong xe thật yên tĩnh, ta cùng Dương Song Song một tả một hữu ngồi ở Khổ Liên Trà bên người, nàng không biết chảy qua bao nhiêu thăng nước mắt, dù sao trên mặt bột bạc đã rửa sạch, lộ ra trơn nhẵn da thịt, vừa lớn vừa tròn hai mắt bị sung mí mắt chen lách thành nhìn không thấy quang minh một đường. Ta nắm khời tay nàng, không nói gì nói, biết phía sau, nhiều lời nữa ngữ thượng an ủi đều là dư thừa, nàng cần chính là âm áp, là nhường nước mắt chảy tẫn.

Nàng nằm ở đầu vai ta, bắt đầu không tiếng động nỉ non.

Trong xe càng tĩnh. Tĩnh đến mức làm cho lòng người chiến.

Khổ Liên Trà mặc dù ở ra ngoài trường phòng cho thuê ở, nhưng đêm nay bát đội trưởng hay là đưa nàng đến giang diễn túc xá lầu cửa - - Khổ Liên Trà "Quan phượng" địa chỉ. Sớm có giang diễn lão sư ở lầu trước cửa chờ, hiển nhiên sớm liền được cảnh sát thông tri. Ta nhẹ giọng nói cho Khổ Liên Trà, ngày mai sau khi tan lớp sẽ đến bồi nàng, Khổ Liên Trà thu nước mắt, kéo vừa thấy liền rất trầm trọng bước chân xuống xe, vào túc xá lầu.

Bát đội trưởng cùng giang diễn lão sư nói nói mấy câu sau, trở lại lái xe vị thượng. Ta nói: "Ta thừa lớn nhất nỗ lực an ủi nàng, trưng sạch hay là như vậy thương tâm, kỳ thực, ta thậm chí nghĩ nói cho nàng biết, kia cụ xương cốt còn không thấy phải là Cố Chí Hào đâu... Tuy rằng, đây chỉ là thật xa vời khả năng." Trưng sạch là Khổ Liên Trà ở thân phận chứng cùng thể học sinh thượng tên.

"Chúng ta đang thử tìm kiếm Cố Chí Hào nha khoa bệnh sử, thông qua thẩm tra răng nanh xác định thân phận của hắn; mặt khác, hình trình phỏng thí nghiệm người đang ở cẩn thận lấy mẫu phân tích, trên quần áo hắn hẳn là có chút lưu lại bộ lông, da vụn chờ còn thừa vật... Hi vọng có bao lớn sẽ rất khó nói." Bát đội trưởng một bên đem xe chạy ra giang diễn, vừa nói.

Ta đây khi mới chú ý tới, bên cạnh Dương Song Song có chút khác thường, như đứng đống lửa, như ngồi đống than bất an. Ta đây mới nhớ tới, đáng thương nàng, tuy rằng mười vạn phân ái mộ cho âm dương quái khí hết thấy, đã có hảo long Diệp Công một loại đảm lượng, đêm nay này đó kinh nghiệm bản thân thiếu nhi không nên hiểu biết, tuyệt không thể để cho nàng cảm thụ đêm đọc Liêu Trai thích ý.

Vào giang y, đến y học buộc nữ sinh túc xá lầu dưới, bát đội trưởng xuống xe cho chúng ta lái xe môn. Ta xuống xe thành khẩn nói lời cảm tạ thời điểm, phát hiện ánh mắt của hắn, xuyên thấu qua rất có "Chiều sâu" thấu kính, ở trên mặt của ta dừng lại như vậy không tính là ngăn ngại cũng không tính dài dòng một khắc, chút cũng không có tà niệm ánh mắt, nhưng có chút thâm trầm, có chút ân tình, có chút muốn nói lại thôi. Ta đoán hẳn nhất định là suy nghĩ tìm tòi, như thế nào đem ta chửi mắng một trận, trách móc ta nói dối như thế chẳng chuyên nghiệp - - làm rồi đi cục công an thời điểm, có người ở ta cô miêng vết thương lấy dạng, hơn phân nửa đã phân tích ra được, không là đào hàm khi dính vào nê. Ta đang suy nghĩ muốn hay không tự thú sám hối, hẳn lại trước tiên là nói về: "Ngươi... Ngươi sẽ không cùng Âu Dương San có quan hệ gì đi?"

Thì ra là thế! Ta tưởng tượng thấy bản thân đứng ở nhất cái gương trước, mặt tái nhợt, tóc dài đen nhánh, so tuyệt đại đa số bạn học nữ hơi chút cao đáng người. Trường y lý một cái họ Âu Dương nữ học sinh, làm sao có thể cùng Âu Dương San không quan hệ đâu? Ta nghĩ nói, bát đội trưởng, vốn nghĩ đến ngươi có thể ngoại lệ ...

Một đường trầm mặc Dương Song Song bỗng nhiên mở miệng, mở miệng cũng không như câm miệng: "Bát... Bát..." Ta căng thẳng trong lòng, cảm thấy nàng nhất định là bị kích thích, bát đội trưởng không tính là uy mãnh khốc suất, nhưng là không chu đáo làm ba người nông nổi đi? Dương Song Song mọi cách nỗ lực, rốt cục nói ra một câu nguyên lãnh nói: "Bát... Bát đội trưởng, có thể hay không muốn ngươi một cái ký tên?"

Lên lầu thời điểm, ta mới hiểu được Dương Song Song "Thất thố", cũng mới hiểu được bát đội trưởng chẳng phải thứ ở bát, mà gọi là Ba Du Sinh thị cục hình trình đại đội trưởng, trọng án tổ tổ trưởng. Cho nên bát đội trưởng trên đỉnh đầu, không có đại đội trưởng hoặc là nhị đội trưởng, hẳn chính là Giang Kinh làm hình trình một tay.

"Người... Nói người không có thuốc chữa đều là rất nhẹ! Một người hay là Âu Dương San chất nữ, ít nhất hẳn là xem qua người tiểu cô làm như nữ chính "Nỗi đau đom đóm" đi! Ba Du Sinh là "Nỗi đau đom đóm" lí nhiều trọng yếu một nhân vật!" Dương Song Song cách bị tức điên đã sai đặc không xa.

"Cái gì nữ chính nha? Nhiều lắm là nữ số 2 đi. Thậm chí là nữ số 3." Ta bắt đầu lấy Dương Song Song làm bia ngắm, rèn luyện chơi xấu kỹ xảo."Lại nói lap, "Nỗi đau đom đóm" lí, Ba Du Sinh chính là cái không lớn không nhỏ cảnh quan, ai ngờ đến hẳn hiện tại sẽ làm đội trưởng!"

"Đồ Lạp kéo đều thăng chức, Ba Du Sinh chẳng lẽ sẽ không thăng cấp?" Dương Song Song lắc đầu, vẫn đối với ta hiểu biết nông cạn cảm thấy bi ai." "Nỗi đau đom đóm" là ít nhất năm năm trước chuyện xưa, gần nhất trong mấy năm nay, Ba Du Sinh phá hoại thiết nhiều khởi đại án, yếu án, trách án, tuyệt đối là Giang Kinh thị cục công an đệ nhất danh tham..."

"Người ở đây lưng ba đội trưởng mười tốt thanh niên tuyên truyền từ đi? Tốt lắm, đêm nay ép buộc đặc đạt đến một trình độ nào đó, ta cũng nên ngủ." Lúc này chúng ta chạy tới lầu 4, ta kia xú danh rõ ràng 405 thất đang ở trước mắt.

"Người xem, Ba Du Sinh có thể liếc mắt một cái nhìn ra người cùng Âu Dương San quan hệ họ hàng mang cổ, là có thể chứng minh hẳn nhiều thần." Dương Song Song còn đắm chìm ở đối Ba Du Sinh cũng bái bên trong, căn bản không có nghe ra trong lời của ta ủ rũ. Có lẽ, năng thật là bị kích thích.

Ta nhớ tới Ba Du Sinh làm người ta tróc đoán không ra ánh mắt, liên lụy Dương Song Song lời nói: "Ta cuối cùng cảm giác, hẳn lúc ấy còn có cái gì nói muốn hỏi ta... Bất quá, hẳn là cảnh sát, có lời gì sẽ ngưng ngừng hỏi đâu?"

Đúng lúc này, di động của ta tiếng chuông đột nhiên vang lên, ở yên tĩnh cửa thang lầu cùng không người trong hành lang quanh quẩn, lòng một cái giật mình, Dương Song Song bị dọa đến ngay cả lui lại mấy bước, kém chút lẫn xuống thang lầu.

Là Ba Du Sinh.

"Ba... Ba..." Lúc này, đến phiên ta phát ra không thỏa đáng xưng hô, hẳn vì sao lúc này đột nhiên gọi điện thoại cho ta?"Ba đội trưởng, ta lập tức sẽ đang ngủ."

Ba Du Sinh thanh âm nghe vào có chút không giống hình trình đại đội trưởng: "Quấy rầy. Ta vừa rồi luôn luôn có chút do dự, có nên hay không hỏi người vấn đề này..." Không biết tại sao, điểm xấu cảm giác từ trong điện thoại nhô ra, ở bên tai ta nấn ná. Không được, ta không có đồng ý cùng Hàn Quốc soái ca uống cà phê, cũng sẽ không đồng ý cùng ngài lão...

Nhưng lời của hắn, giống kinh lực mười phần tiểu chùy, hung ác xảo hướng ta bởi vì lao lực một ngày chuẩn bị đóng cửa có chút chết lặng màng tai: "Người có hay không nghe nói qua Lục Sắc tên này?"

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Chính văn (cửu)

Khai giảng ngày đầu tiên chính là sớm bắt muộn ngũ sắp xếp đầy tiết học, trừ ăn ra uống cùng với, cơ hồ tìm không thấy gì trống không thời gian, đối với chúng ta này đó ở nhân sinh duy nhất vượt qua dài trong nghỉ hè lười nhác gần ba tháng người rảnh rỗi mà nói, cảm giác so cấp ba còn khản trương. Ăn cơm trưa thời điểm, chính căn ký túc xá mọi người tự nhiên lang thôn hồ yết, để chén cơm xuống thời điểm, về mặt viết "Ta báo sai chuyên nghiệp" tiếu nuối.

Y học lời giới thiệu cùng cao đếm này hai môn tiết học là cùng Dương Song Song "Người phóng khoáng lạc quan tú" ban cùng tiến lên trăm người giảng bài. Ta ý đồ cùng năng mặt mày đưa tình, nhưng người này ngồi ở cầu thang phòng học đầu sắp xếp (xem năng nghe giảng bài cái kia chuyên chú tư thế, nếu điều kiện cho phép, năng sẽ không chút do dự ngồi vào trên bục giảng hoặc là lão sư trên cổ), thân gấp như là dùng cao tuyệt duyên tài liệu bao vây lại, phản xạ rơi xuống sở hữu ngoại giới quấy nhiễu.

Năm giờ chiều, rốt cục thượng xong rồi cả ngày tiết học. Ta chưa kịp quay về ký túc xá quảng xuống tú, liền vội vã hướng phía ngoài cửa trường đi.

"Âu Dương Phi, đứng lại!" Phía sau đột nhiên truyền đến Dương Song Song sắc nhọn tiếng kêu, nếu như nói ở trong phòng học rút một ngày sau ta có chút giống cái xác không hồn, tiếng thét chói tai này hoàn mỹ dẫn ta quay về nhân thế.

Ta không biết phạm vào tội gì, mang lên một mặt vô tội, xoay người đối mặt vượt ngoài tức giận Dương Song Song: "Người không cần dọa người như vậy được không được, giống như muốn cùng ta đầu đường huyết chiến giống nhau."

Dương Song Song dùng cùng vừa rồi tiếng kêu giống nhau sắc nhọn ánh mắt thượng từ trên xuống dưới đánh giá ta, giống như ba đội trưởng thủ hạ thăm vấn phạm nhân trước nóng người vận động: "Người muốn đi đâu?"

Ta có thể nói, phải dùng tới người quân sao? Nhưng này dạng không phải của ta diễn xuất, ta phỏng chừng vĩnh viễn sẽ không đối song song nói như vậy, câu trả lời của ta nhuyển đặc tượng tần lâm hư thối cà chua: "Song song, người hãy nghe ta nói..."

"Người nghĩ một người đi tìm Lục Sắc?"

"Lục Sắc đã chết!" Tinh thần nại của ta đang bị một tia rút đi, "Lục Sắc, Cố Chí Hào, đều chết hết, đều ứng nghiệm, chết lại cứu người như vậy về sau, chính là ta tận thế, của ta tận thế. Người có của người cuộc sống, của người học tập, người có của người bệnh viện tâm thần muốn lần vào, ta có quyền gì đảo loạn của người cuộc sống? Ta có quyền gì đem người cuốn vào hoang mộ phần, thi cốt, tử vong bên trong? Chẳng lẽ, tối hôm qua trải qua còn chưa đủ kích thích sao?"

Dương Song Song tức giận tựa hồ đem đi xuống một ít, nhiều hơn là một loại thật bị thương về mặt: "Điều này nói rõ, người còn chưa hiểu rõ ta."

"Bạn học a, ta mới nhận thức người ba ngày không đến!"

"Vậy người thì càng hẳn là kêu lên ta, tiếp tục nắm lấy cơ hội, tiếp tục mở nhận thức ta." Dương Song Song lời kéo ta đi ra cổng trường, "Người đừng tưởng rằng đây chỉ là người chuyện của mình, thật tư nhân sự... Mặc dù là người chuyện của mình, người cũng cần trợ giúp. Ta cuối cùng cảm giác, người gặp ta, sau đó đi đến vườn ươm, thấy này mộ bia, đều không phải là ngẫu nhiên. Ta cũng vậy trong đó nhất hoàn, hất ta ra, toàn bộ vòng cổ liền chặt đứt. Ta có phải không phải tự mình đa tình?"

Ta thờ dài nói: "Ta sợ người là tự mình chuốc lấy cực khổ. Ngắm lại tối qua đi, minh nguyệt Thanh Phong, thật tốt một cái cuối hè ban đêm, chúng ta lại chạy đến một cái cũ đồng đất, đào ra nhất cỗ thi thể."

"Sinh hoạt muôn màu muôn vẻ, phong hồi lộ chuyển." Dương Song Song cười một cái, "Ta biết ta nhát gan, thuyết minh ta càng cần nữa rèn luyện." Nàng đem thoại đề vừa chuyển: "Không giống người, lá gan khá lớn, lại dám hướng Ba Du Sinh nói dối, nói người chưa nghe nói qua Lục Sắc."

"Nghe nói mà nói, ta cũng không có nói lời nói dối, của ta xác thực không 'Nghe nói' quá Lục Sắc, chính là tinh thần thác loạn thời điểm nhìn thấy tên của nàng mà thôi. Ta không biết nàng lớn lên trong thế nào, đang ở nơi nào, tính cách như thế nào, ta thậm chí không biết nàng là người nữ sinh... Chủ yếu nhất, ta không nghĩ trước bất kỳ ai giải thích của ta Âm Dương Nhân. Bởi vì ta chính mình cũng không biết là chuyện gì xảy ra." Ta không hi vọng người khác đem mình làm quái vật, điểm ấy nhĩ tự tôn ta vẫn phải có.

Dương Song Song hiển nhiên lại không đồng ý: "Nhưng là, ta còn là nghĩ cường điệu một chút: người nhu phải trợ giúp, có thể lấy được trợ giúp đều không cần buông tha cho. Ba Du Sinh đại khái là toàn bộ giang thành phố Bắc Kinh tôi có thể bang trợ người của người, hẳn có thể vận dụng cánh lực điều tra, hẳn khả nghĩ đến người cung cấp bảo hộ, quan trọng nhất, hẳn sẽ tin tưởng người nói hết thật. Người còn nhớ rõ "Nổi đau đom đóm" lí chuyện xưa đi, cái kia kêu máu chốt nam sinh sẽ thấy người khác bị giết tình hình..."

Ta đột nhiên dừng bước lại, nỗ lực lời nói thăm thía nói: "Ta có loại cảm giác, chuyện này, chỉ sợ không phải Ba Du Sinh có thể giúp được. Cố Chí Hào thi thể bộ dáng người nhìn thấy không? Hẳn đã chết nhiều lắm mười ngày, thi thể biến thành như là chôn dưới đất thật nhiều năm một đồng bạch cốt. Người cảm thấy, đây là vì sao sao?" Kỳ thực ta có lý do tốt hơn, nhưng không biết nên không nên nói ra miệng.

"Người có cái gì gạt ta." Có lẽ có người (bao gồm ta) sẽ cho rằng Dương Song Song thiếu như vậy điểm tâm nhãn nhĩ, đó là một vô pháp tha thứ sai lầm, "Trên cổ của người, bây giờ còn có biến thành màu đen dấu vết dấu, người cho là người đánh rất nhiều phần, có thể toàn bộ che khuất? Còn có tối hôm qua, người tiến lên trại sau, đột nhiên có người run, như là có cái gì rất thống khổ chứng bệnh phát tác, nhưng không lâu lại tốt lắm, trong lều trại rất đen... Người nghĩ rằng ta không có thấy?"

"Ta không biết người là cảm tình con mèo ." Ta qua loa tắc trách trừ, biết đối mặt này thiệt tình phải trợ giúp ta bằng hữu, phải thẳng thắn thành khẩn.

Vì thế ta đem ở trong lều trại phát sinh hết thật nói cho nàng, này chỉ có ta có thể thấy cùng cảm nhận được , thấu xương âm lãnh đau đớn, cô ở ta cần cỗ một đôi sát thủ, cây khô, hoang mộ phần, Cố Chí Hào ba lỗ.

"Có thể hay không, giết Cố Chí Hào người, cùng muốn bóp chết người của ta giống nhau, vô ảnh vô hình? Có thể hay không, bọn họ cũng không tồn tại ở thế giới này? Tựa như viết tên chúng ta mộ bia, cũng không ở nơi này hiện thực thế giới. Có thể hay không, này nghĩ đưa chúng ta vào chỗ chết người, là từ một cái khác âm u thế giới lại đây, giết chúng ta ở vô hình? Ít nhất, ta cảm thấy đây là ta đối này một loạt hiện tượng quý dị tốt nhất giải thích. Mà Ba Du Sinh, vô luận hẳn là cái dạng gì thần thám, có thể giải quyết Âm Dương giới đang lúc hung án?"

Ta càng nói càng cảm thấy hết hồn, nhưng không biết tại sao, Dương Song Song lại càng nghe càng hai mắt tỏa ánh sáng, nàng vô hạn hướng về kéo tay của ta nói: "Người biết không? Chính người có hay không ý thức được? Người đã hoàn toàn tiếp nhận rồi, người có quý duyên chuyện thực!"

"Ta là hoàn toàn điên mất rồi!" Ta nói ra hôm nay nói câu đầu tiên lời trong lòng, "Nếu này quý duyên ý nghĩa ta muốn bị 'Phải giết', ta thà rằng chấp tay tổng xuất này quý duyên... Không đúng, ta không biến thái như vậy, ta hi vọng bắt luận kẻ nào, hữu duyên không duyên , tên của bọn họ đều không cần xuất hiện tại Âm Dương giới lí trên mộ bia!"

Dương Song Song trầm mặc một trận, đại khái lời của ta thật khó khăn tiêu hóa . Hai người yên lặng đi rồi một trận, nàng nói: "Ta rốt cuộc biết người tại sao muốn đi tìm Lục Sắc . Người nghĩ tra ra nàng là chết như thế nào, đúng hay không? Người nghĩ tìm được đầu sỏ gây nên, như vậy thừa lại những người đó đều sẽ không bị hại."

"Cảm giác ngoại trừ chờ chết, này hình như là duy nhất nên làm." Ta cảm giác mình nho nhỏ nhân sinh còn không có bước ra vài bước, đã đến cùng đường tình thế (ruộng đất).

Dương Song Song nói: "Bất quá, rất bội phục người, đã lừa gạt Ba Du Sinh không nói, còn theo trong miệng hắn moi ra đến Lục Sắc rơi xuống."

Lục Sắc hơn một tháng trước bị giết. Nàng sinh tiền ở Giang Kinh thứ hai đại học y khoa thứ hai phụ thuộc bệnh viện khoa cấp cứu thực tập. Nàng là danh hộ hiệu học sinh.

Đây là sở hữu theo Ba Du Sinh miệng "Moi ra đến" tin tức, nhưng đã đủ vừa lòng nhường chúng ta vào tay.

Ta từ trong túi xách lấy ra buổi chiều sinh vật tiết học vừa xuyên qua bạch áo ba-đờ-xuy thay, ở trong bệnh viện đi động, rất giống cái không hiểu bác sĩ thực tập. Dương Song Song không có mang bạch áo ba-đờ-xuy đến, đành phải ở một bên giúp ta "Túi xách". Ta ở nhị phụ viện trong phòng cấp cứu đi vòng vo một trận, nhắm ngay một vị cực thấp linh nữ y tá, bắt lấy một cái chỗ trống, đi lên phía trước đáp lời.

Ta đã chú ý tới, kia nữ y tá trước ngực cũng không có "Giang y nhị phụ viện" chữ đỏ, đoán chuẩn nàng là cái hộ hiệu thực tập sinh: "Bạn học, xin hỏi người là giang chữa bệnh và chăm sóc hiệu à?"

Cô bé kia tức giận liếc nhìn ta, gât gât đầu, không nói gì, ta phiên dịch là không muốn quan tâm ta. Giờ phút này đã qua hạ nửa thời gian, theo cô nàng này nhi khuôn mặt mỗi một đó có thể thấy được, nàng bận rộn một ngày, đã đến đầu hết đèn tắt bên cạnh, chẳng trách nàng. Ta cố ý giảm thấp xuống thanh âm, thật cảm giác thần bí hỏi: "Xin hỏi người nhận thức Lục Sắc sao?"

Tiểu hộ sĩ nhất thời tỉnh lại, khôi phục nói chuyện công năng, nhiều hứng thú nhìn ta, thật giống như ta cho nàng một nhọc buồn khổ một ngày mang đến một luồng không mang theo gì y dùng còn vị Thanh Phong: "Nàng đã mất... Người hỏi nàng làm chi?"

Ta thừa nhận, thái độ của nàng còn xa phi thân cận, ta chỉ hận mình không thể biến hóa nhanh chóng thành một vị suất đến đỉnh nam sinh. Ta còn là mặt dày hỏi: "Ta cũng vậy nghe nói nàng... Nàng mất, ta chỉ là rất ngạc nhiên, nàng là chết như thế nào?" Nói hỏi lên, mình cũng cảm thấy rất xấu xí, giống thuyết tam đạo tử toái miệng bà.

Quả nhiên, tiểu hộ sĩ đúng lý hợp tình cho ta một cái "Người là toái miệng bà" xem thường, trong lòng ta hoảng hốt, sợ nàng cự tuyệt cùng ta cùng nhau toái miệng, không ngờ, nàng cũng giảm thấp xuống thanh âm nói: "Nàng... Nàng bị chết rất kỳ quái, thật thần bí, cho dù cùng nàng đồng ký túc xá người, đều không phát hiện của nàng thi thể. Nhà trường cùng bệnh viện đều nghiêm cẩn giữ bí mật, chỉ có cảnh sát cùng số ít bệnh viện người biết nàng là chết như thế nào. Người nếu muốn biết tình huống cụ thể, lớn nhất có thể là theo chúng ta phòng cấp cứu phó y tá trưởng nơi đó thám thính một chút." Nàng đại khái xem ta có chút khó xử, còn nói: "Ta dẫn người đi gặp phó y tá trưởng đi, nói như vậy, y tá trưởng đều tương đối nghiêm túc, nhưng chúng ta này phó y tá trưởng đặc biệt hòa khí, cam đoan so với ta mẹ mẹ người đều càng ôn nhu."

Ta ngay cả thanh cảm tạ: "Đội lạt nữa ta mời người đi ăn kem."

Phó y tá trưởng chẳng những so với ta mẹ ôn nhu, so bà nội ta bà ngoại còn ôn nhu. Nàng hãy nghe ta nói hết ý đồ đến, lưỡng đạo nhân nhật lòng mi nhẹ nhàng từng một chút, nhẹ giọng nói: "Người tại sao muốn hỏi thăm chuyện này?"

Ta đã sớm nghĩ xong lời nói dối, nói: "Ta là Lục Sắc tiểu học bạn học, sơ trung bạn học, từ nhỏ ở nhất căn đại viện, cùng nhau lớn lên, nghe nói nàng là ở trong bệnh viện này xảy ra chuyện, đã nghĩ tới hỏi hỏi rõ sở. Nhà chúng ta phụ cận, láng giềng đang lúc truyền lưu lời đồn khả hơn." Trên đời cao minh nói dối đều là lấy lý lẽ nói rõ lấy tình đề cảm động, ta đều không phải trong đó cao thủ, cũng không biết mình sơ thí mũi nhọn trình độ như thế nào.

Phó y tá trưởng nhìn nhìn dẫn ta tới tiểu hộ sĩ, hỏi nàng có cái gì không khác công tác phải làm, hiển nhiên là muốn đem nàng chi khai. Tiểu hộ sĩ nghe hiểu, hướng ta làm cái nắm bắt dẫn đồng ăn kem động tác, xoay người đi rồi, tùy tay khép cửa, đem Dương Song Song quan tại bên ngoài.

Hộ sĩ trong văn phòng chỉ còn lại có phó y tá trưởng cùng ta hai người, phó y tá trưởng nói: "Người xem như tìm đúng rồi người. Lục Sắc lâm chung buổi tối ấy, luôn cùng ta cùng một chỗ." Nàng hiển nhiên khuôn mặt hơi hơi vận vận, nhất định là nhớ lại chưa xót kinh khủng chuyện xưa. Có thể tưởng tượng, bên người nàng đột nhiên mất đi giống Lục Sắc như vậy như hoa năm tháng nữ hài tử, xúc động nhất định khắc sâu.

"Tối hôm đó, chuyện quái dị không ngừng, đầu tiên là một cái cấp cứu bệnh nhân cứu giúp thất bại, Lục Sắc kiên trì nói người chết hai mắt nhắm lại sau lại đột nhiên mở... Sau lại, nàng còn nói..." Phó y tá trưởng thật dài thờ dài, nói: "Người đi theo ta, ta mang người xem cái này nọ."

Nàng ở hộ sĩ cửa phòng làm việc hướng mặt khác vài vị hộ sĩ dẫn dò vài câu công tác, mang theo ta đi ra cửa khám gấp đại lâu. Xuyên qua một cái bãi đỗ xe, đi đến nhất tọa tiêu lâu trước. Nàng nói đây là bệnh viện hành chính lâu, dẫn ta ở tầng dưới cùng nhất gian phòng làm việc trước dừng lại. Trên cửa bài từ viết "Bảo vệ khoa".

Bảo vệ khoa lí một người trung niên can sự cùng phó y tá trưởng chào hỏi, phó y tá trưởng nói: "Phiên toái người đem bảy tháng mười ba hảo buổi tối kia đoạn lục tượng lại giúp chúng ta thả một lần." Bảo vệ khoa can sự ngồi vào trước bàn, bắt đầu ở trên máy tính tìm kiếm, y tá trưởng nói cho ta: "Bệnh viện chúng ta bảo an công tác hay là thật đúng chỗ, một ít chủ yếu bộ vị đều cài đặt camera, hiện tại cho người xem một đoạn tối hôm đó cùng Lục Sắc có liên quan lục tượng."

"Tìm được." Bảo vệ can sự nhường hai chúng ta thẩu đến trước máy vi tính, bắt đầu truyền phát một đoạn video clip. Hần giải thích nói: "Đây là theo môn khám gấp đại lâu đi thông khu nội trú đại lâu một đoạn hành lang, hình vẽ không là rất rõ ràng, ánh sáng không được, bởi vì duy trì điện duyên có, giữa khuya qua đi trong đại lâu chỉ có một nửa đèn mở ra." Ta nhìn kỹ hình ảnh góc phải phía dưới thời gian, năm 2010 7 nguyệt 13 ngày, 2: 27.

Không lâu, một người mặc bạch áo ba-đờ-xuy, dáng người bé bỏng nữ sinh xuất hiện tại hình ảnh trung.

"Là nàng." Ta cùng Lục Sắc chưa từng gặp mặt, nhưng đoán nhất định là nàng. Thanh âm của ta nghe vào nhất định thật dè dặt, lòng đúng là đi xuống trầm, vực sâu không đáy. Ta đã kinh biết đến cô gái này vận mệnh, giờ phút này, tro mắt nhìn, vô pháp thay đổi.

Y tá trưởng lại là một tiếng thờ dài, cũng là đang cố gắng dè dặt bi tình.

Bảo vệ can sự đột nhiên nói: "Các người chú ý, chính là chỗ này, bắt đầu có chút kỳ quái."

Hình ảnh thượng, đang ở tiền lên Lục Sắc đột nhiên dừng bước lại, hơi hơi mang đầu, như là cuối hành lang có cái gì kỳ dị cảnh quan hấp dẫn ánh mắt của nàng, làm cho nàng rung động. Nàng từ từ từ về phía trước bước một hai bước, về phía trước nghiêng thân mình, tựa hồ muốn nhìn rõ cái gì, thậm chí nghĩ xông lên trước xem cái kết quả.

Vấn đề là, phía trước không có gì cả. Hành lang dài vắng vẻ trống không.

Không hề dự triệu, Lục Sắc chợt xoay người, bốn chạy ra hình ảnh, chỉ để lại bán mình bán áo không có một bóng người hành lang, ngay cả quỹ ảnh cũng chưa một cái.

"Quỹ ảnh" hai chữ này ở trong đầu ta chợt lóe, ta đối bảo vệ can sự nói: "Phiền toái ngài đem video clip trở về đồ một chút, trở về đến nàng lúc ngừng lại."

Bảo vệ can sự quay đầu nhìn ta một cái, giống như nói, chẳng lẽ nặng như vậy buồn pha quay chậm người cũng chưa xem đủ chưa? Nhưng vẫn là theo lời làm. Ta trọn to cặp kia bắt âm bắt dương ánh mắt cẩn thận nhìn, trống rỗng hay là trống rỗng, ngoại trừ tùy thời muốn chạy trốn Lục Sắc, trong hành lang thật là tuyệt không bóng người.

Nhưng trọng đầu xem một lần đều không phải không hề thu hoạch, ta chú ý tới, hình ảnh ở xa, cũng chính là hành lang một đầu khác, trần nhà cùng tường chỗ giao giới cũng có một camera, đối diện trừ bởi vì không có ngọn đèn mà tạo nên một bóng ma, tranh tối tranh sáng "Ám" chỗ. Ta cảm giác mình tương đối quá đáng, nhưng vẫn là hỏi: "Xin hỏi ngài có hay không, ở đồng nhất thời đoạn, hành lang đầu kia camera ghi xuống video clip?"

Bảo vệ can sự cười cười nói: "Người còn rất chu toàn, cục công an người cũng hỏi ta muốn quá, cho nên ta cũng cất xuống dưới, vừa vặn đã ở ta trong máy vi tính."

Hắn lại mở ra một đoạn video clip. Quả nhiên là hành lang một cái góc độ khác, có thể ẩn ẩn thấy Lục Sắc đang về mặt ở xa dừng bước lại, kinh ngạc nhìn phía chúng ta. Qua một trận, thật nhanh xoay người chạy đi.

Bảo vệ can sự nói: "Xem, trong hành lang không có gì cả."

Ánh mắt của ta, lại dính vào trên màn hình. Trong miệng ta, như uống thả cửa nhất trong tô thuốc một loại cay đắng tung hoành. Ta nói: "Có, là nàng."

Phó y tá trưởng thanh âm liên vang ở bên tai ta: "Nàng? Người nói ai? Nơi này chẳng lẽ có người?"

Tranh tối tranh sáng trong hành lang, nàng ở "Bán áo" bóng mờ trung. "Một cái... Nhất người nữ, thật tóc dài, màu trắng không có tay áo, cao bồi khoảng cách ngắn, rất kỳ quái, nàng toàn thân xương cốt như là tan tác giá, đi đường vừa lệch uốn éo, một đoạn cánh tay như là thoát cữu, cúi ở nơi nào, cái tay kia, tái nhợt, giống xương cốt..." Ta có thể cảm giác hô hấp của mình bắt đầu lần biến đổi đột ngột thô, ta cơ hồ có thể khẳng định, nàng chính là cái kia ở mễ lung pha ý đồ bóp chết nữ nhân của ta.

Phó y tá trưởng cùng bảo vệ can sự đưa mắt nhìn nhau, nhất định cảm thấy ta là đang nói lời vô nghĩa nói mớ. Ta có chút hối hận, liều lĩnh nói ra tại kia vùng bóng râm hạ thấy nữ tử, Âm Dương Nhân chứng kiến cần phải ở lại âm dương trong đầu, không cần kinh sát phổ thông quân chúng.

"Thực xin lỗi, rất mơ hồ, đem người nhóm dọa đến đi." Ta bắt đầu mờ mịt chung quanh, vì mình tìm kiếm đường lui.

Ta thế nào cũng không nghĩ tới, phó y tá trưởng lại còn nói: "Ta tin tưởng người." Ta giờ mới hiểu được vừa rồi kia vị y tá không có khoa trương, này y tá trưởng cũng quá hiền lành! Ta đều không nhớ nổi ta thân ái mẹ bao lâu từng ôn nhu lại kiên định nói với ta: "Ta tin tưởng người".

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Chính văn (mười

Ta thế nào cũng không nghĩ tới, phó y tá trưởng lại còn nói: "Ta tin tưởng người." Ta giờ mới hiểu được vừa rồi kia vị y tá không có khoa trương, này y tá trưởng cũng quá hiền lành! Ta đều không nhớ nổi ta thân ái mẹ bao lâu từng ôn nhu lại kiên định nói với ta: "Ta tin tưởng người".

Ta vô tâm hừ nhưng có chút đuôi lý nói: "Cám ơn đã ủng hộ." Duy trì ta ăn nói bừa bãi.

Phó y tá trưởng nói: "Ta là thật tin tưởng người." Ra bảo vệ khoa văn phòng sau, nàng lại nhẹ giọng nói: "Lục Sắc cũng nhìn thấy người nói người kia."

Ta nhìn nàng, tượng gỗ một loại ngưng ở trên mặt đất.

Lục Sắc cũng có thể thấy nữ nhân kia, sau đó nàng đã chết.

Phó y tá trưởng lời nói tiếp tục ở bên tai chuyển: "Lục Sắc miêu tả nữ nhân kia bộ dáng cùng người nói giống nhau như đúc, cũng chính là tối hôm đó cứu giúp không có hiệu quả tử vong người bệnh nhân kia. Lục Sắc ở trong hành lang nhìn thấy của nàng thời điểm, theo lý thuyết, nàng hẳn là nằm ở nhà xác lí. Kỳ quái là, ta cùng Lục Sắc theo sau đi ra nhà xác đi thăm dò xem, nữ nhân kia thì thể thái thái bình bình nằm ở đằng kia, không có bất kỳ di động trôi qua bộ dáng"

"Kia Lục Sắc nàng rốt cuộc là thế nào..."

Phó y tá trưởng nói: "Người đi theo ta."

Ta không khỏi âm thầm lấy làm kỳ, này phó y tá trưởng thật là hợp tác, so với nàng, ta đối Ba Du Sinh ngay cả móng vuốt mang lừa , phong cách tương soa không thể lí kể. Ta hỏi: "Đi chỗ nào?"

"Đương nhiên là nhà xác."

Ta ngần ngại: "Nhà xác? Ta... Điều kiện của ta thành thực sao?"

"Người không là y học sinh sao? Sớm hay muộn muốn quá cửa ải này."

Phó y tá trưởng ở phía trước bước nhanh như bay đi, đây là bí mật hộ sĩ nhiều năm luyện thành kiến thức cơ bản, đi đường có phong. Nhưng nàng một đường đến không nói gì, như là đột nhiên sinh ra đầy bụng tâm sự, không biết kể cho ai.

Nhà xác ở bệnh viện phòng giặt quần áo phụ cận một tòa không chớp mắt nhà trệt lí, bất quá ngẫm lại một tòa bệnh viện nhà xác nếu thật thu hút lời nói, đó cũng không phải là cái gì tốt xấu. Trên cửa chính chứa một cái an toàn điện tử khóa, phó y tá trưởng ở mặt đồng hồ thượng khám kiện đưa vào mặt mã sau, cửa mở. Nàng nói: "Này nhà xác toàn bộ thiên đồ dùng được, cho nên trước kia rất ít khóa lại, nhưng từ Lục Sắc gặp chuyện không may sau, bệnh viện tăng cường phòng bị thi thố, mới đưa vào này điện tử khóa."

Hai chúng ta xuyên qua nhất đường hành lang, ở cuối hành lang trước một cánh cửa dừng lại. Phó y tá trưởng đại khái rốt cục không nhìn được, sau khi thờ dài, nhẹ giọng khóc nức nở đứng lên. Ta nhất thời tay chân luống cuống: phải an ủi như thế nào một cái mẹ cấp bậc trưởng bối đâu?

"Ta cùng Lục Sắc, ngay tại nàng trước khi chết không lâu, còn quá nơi này, nhìn nhìn, nữ nhân kia thì thể ngay tại thi trên giường. Sau đó chúng ta liền ra đi, nàng quay về ký túc xá đi nghỉ ngơi, nàng thậm chí nói cho ta, nàng muốn đi cho nàng nuôi một chậu hoa hướng dương tưới nước, "y tá trưởng nghẹn ngào nói, "Nhưng là, nhiều lắm nhất hai giờ sau, nàng đã bị giết."

"Bị giết? Ngài bởi vì nàng là bị giết?"

"Người nếu biết nàng bị phát hiện khi bộ dáng, là có thể thể hội của ta khó chịu, cũng sẽ hiểu được, của nàng chết, cũng sẽ không thể là cái sự kiện ngẫu nhiên."

"Nàng bị phát hiện khi bộ dáng... Là cái dạng gì tử đâu?" Lòng ở rút chặt, nhìn y tá trưởng ở lác đầu, tựa hồ nói không ra lời. Ta không tự chủ được, nhưng lại gan lớn trườn trời đây ra bên người kia phòng chứa xác môn, phảng phất bên trong có chân chính đáp án.

Quả nhiên, nàng là ở chỗ này, nằm ở thi trên giường, nửa thanh tái nhợt cánh tay vươn thi vãi, nghiêng đầu, vô thần song mắt thấy ta, phảng phất ở lạnh nhạt cười ta tới quá muộn, chậm gần hai tháng.

Ta từng bước một đi hướng trước, của nàng một nửa tóc đen buông xuống thi giường, ta mỗi đi từng bước, tóc của nàng đều đã hơi hơi lay một cái."Là ai hại người?" Ta nhẹ giọng hỏi, phảng phất sợ đem phòng chứa xác lí mặt khác hai cổ thi thể bùng tỉnh.

Nàng hay là lạnh như vậy mặc nhìn ta, phảng phất nhìn một cái bi kịch. Dần dần, hai mắt của nàng theo không hề thần thái biến thành tràn ngập sợ hãi, biến thành tuyệt vọng, đồng tử tản ra đến, toàn bộ ánh mắt vô hạn tròn to, thậm chí chạy ra khỏi hốc mắt, hốc mắt biến da thịt đã mất đi sức đàn, thả lỏng xuống, dần dần biến mất.

Nàng toàn bộ cơ mặt làn da đều ở đây biến mất, hai mắt chỗ, đã biến thành hai cái cực đại hắc lỗ thủng.

Nàng lơ lửng nửa thanh tái nhợt cánh tay, đã biến thành bạch cốt.

Ta nghĩ thét chói tai, nhưng kêu không ra tiếng.

Bởi vì ta đã vượt ngoài sợ hãi.

"Là ai hại người?" Ta rốt cục có thể nói chuyện, lại một lần nữa hỏi, nhưng là phí công, ta đối mặt là nhất bộ xương khô.

Đèn sáng.

Ta như là từ trong con ác mộng tỉnh lại, trên thực tế ta nhất định chính là từ trong con ác mộng tỉnh lại, bởi vì đèn huỳnh quang sáng lên sau, trước mặt của ta rõ ràng chính là tấm vé thi giường, có tam trường là không, có trên hai giường lớn đang đắp ần có "Nhị phụ viện" chữ màu trắng giường bệnh sáng đan.

Ta đi đến trong đó một trường không thi bên giường, xoay người đứng đối nhau ở cửa phó y tá trưởng nói: "Lục Sắc chính là chết ở chỗ này, chính là chết ở trên chiếc giường này."

Phó y tá trưởng cả người chấn động, cơ hồ bị chấn ra phòng chứa xác, ngay cả ngay cả lui về phía sau mấy bước: "Ngươi... Làm sao ngươi biết? Ngươi vừa rồi, vì sao một người im ắng đứng ở trong hắc ám, đèn cũng không khai một cái."

Tay của ta, đưa về phía kia trường thi bên giường, nhẹ nhàng nắm giữ Lục Sắc thủ.

Tay nàng còn tại, mềm nhũn tái nhợt tay nhỏ bé. Nàng còn tại, chính là đối với ta đã không lời nào để nói. Ánh mắt của nàng, trống rỗng ánh mắt tuyệt vọng, nhường lòng ta toái. Nàng chẳng những đã chết, hơn nữa thất hồn lạc phách.

Ta xoay người, sắc mặt của ta nhất định khó coi phải nhường người nghĩ nôn mửa, ít nhất phó y tá trưởng biểu tình hình như là như vậy, hoặc là, nàng chẳng qua là cảm thấy ta như là cái ngoại tộc, một cái biến chủng. Ta nhàn nhạt nói: "Ta nhìn thấy, ta có thể lý giải của ngươi khiếp sợ cùng mê hoặc. Tối hôm đó các ngươi chia tay sau, Lục Sắc nhất định là lại trở về nhà xác, nàng tin tưởng cặp mắt của mình, nàng tin tưởng nữ nhân kia không là cụ phổ thông thi thể. Nàng tiến vào sau, lại nhìn kia cụ nữ thi... Tiếp theo như thế nào, ta không biết, nhưng ta đoán, có một đôi tay, găt gao kết trụ cổ của nàng, thẳng đến bóp đặc nàng tắt thở. Nữ nhân kia liền đem Lục Sắc thi thể - - phía sau đại khái đã biến thành nhất bộ xương khô - - đặt ở thi trên giường.

"Cho nên nói, chờ các ngươi phát hiện Lục Sắc thời điểm, nàng đã biến thành nhất bộ xương khô, đúng hay không?" Ta cũng cảm thấy lạnh băng băng như vậy đối đãi âm như xuân phong y tá trưởng, tựa hồ có điểm quá lạnh khốc.

Phó y tá trưởng lắc đầu, ta khó hiểu: "Chẳng lẽ ta nói sai?"

"Ta là không thể tin được, không thể tin được ngươi cư nhiên biết được như vậy tường tận."

"Ngươi hẳn là tin tưởng, ít nhất hẳn là tin tưởng ba đội trưởng."

Phó y tá trưởng một mặt mờ mịt: "Cái gì? Ngươi nói cái gì ba đội trưởng."

"Ta chính là nhất cô gái xa lạ, ần lẽ thường, vì chú trọng riêng tư, ngươi nên đem ta từ chối ngoài cửa, nhưng ngươi như vậy kiên nhẫn tiếp đãi ta, mang ta lại khán lục tượng, lại xem nhà xác, không hề giữ lại, đều là vì thị cục công an ba đội trưởng trước đó dặn dò ngươi, nói ta có thể sẽ tới tìm ngươi hỏi Lục Sắc đích tình huống. Đúng hay không? Lục Sắc thi thể trong một đêm thành bộ xương khô, là trách đặc không thể lại trách án tử. Mà ta ngày hôm qua, mắt thấy một cái cùng loại trách án, người bị hại thi thể cũng là rất nhanh trở thành một đôi bạch cốt. Ba đội trưởng rất nhanh đem này hai khởi án kiện liên hệ cùng một chỗ, đoán được ta sẽ tìm đến ngươi, còn cố ý 'Lỡ miệng', đem Lục Sắc sinh tiền rơi xuống nói cho cho ta.

"Cho nên đây hết thảy, nhưng thật ra là cái cục... Ba đội trưởng 'Cục công an', cho ngươi tới đón đối đãi, để cho ta tới chứng thật hai khởi án kiện liên hệ, hẳn muốn biết, ta rốt cuộc nhìn thấy cái gì! Đây là vì sao hẳn ngày đó dễ dàng như thế liền đặt ta quay về trường học, cũng không có truy cứu ta nói dối..." Ta cảm giác có loại bị "Lợi dụng" cảm giác, đồng thời lại cảm thấy gieo gió gặt bão, ai bảo ta che che lấp lấp trước đây đâu!

"Tổng kết thật sự sâu sắc!" Không biết khi nào thì, Ba Du Sinh đã đứng ở phòng chứa xác cửa. "Ta hi vọng chúng ta có thể hợp tác, có thể mau chóng tra ra hung thủ là ai."

Ta cơ hồ không hề nghĩ ngợi, nói: "Thư đào... Mời ngươi giúp ta tìm được một người tên là thư đào nữ hài."

Thư đào chỉ mộ, 199 cây trồng hai năm, nhị lễ một linh năm chín tháng hai mươi tám ngày tốt.

Nếu ngươi có một hiếm thấy họ, cùng một cái hiếm thấy danh, cùng sinh ra niên đại, ở tin tức này điện tử hóa niên đại, người khác phải tìm được ngươi cũng không khó, càng là này "Người khác", là công an cục hình trình đại đội.

Nhưng là, rất nhiều nhìn như chuyện dễ dàng đều không phải chúng ta tưởng tượng đặc dễ dàng như vậy.

"Ngươi đem ngươi ngày đó thấy, đều nói cho hẳn biết?" Dương Song Song dè dặt cẩn thận hỏi ta.

"Tất cả nội dung. Mộ bia, mặt trên sở hữu tên của người, tương lai tử kỳ, cái kia muốn bóp chết nữ nhân của ta, tất cả nói." Ta vừa cùng Ba Du Sinh đã xong lại một vòng nói chuyện, nhưng trước mắt hay là Lục Sắc hướng ta vurun cái kia không giúp, tái nhợt tay nhỏ bé, lái đi không được.

"Cho nên chúng ta bước tiếp theo kế hoạch, là tìm đến cái kia kêu thư đào tương lai người bị hại?" Dương Song Song trong thanh âm lộ ra không kèm chế được hưng phấn.

"Chúng ta bước tiếp theo kế hoạch? Hẳn là cảnh sát bước tiếp theo kế hoạch đi! Ta chuẩn bị buông tay, làm cho bọn họ toàn quyền xử lý." Tuy rằng vừa ăn cơm tối xong, ta lại cảm thấy mỗi một không chịu nổi.

Dương Song Song chìa tay kéo lại ta, cái loại này học làm lão sư thần sắc lại hiện lên ở trên mặt nàng: "Ngươi là ở lừa mình dối người đi? Hai giờ trước, ngươi còn nói qua, chuyện này, cảnh sát năng lực sẽ có hạn, muốn cứu vớt thừa lại này vô tội sinh mệnh, cần của ngươi đặc dị năng lực!"

Ta biết, ta đương nhiên biết. Ta từng nắm Lục Sắc thương Bạch Băng lạnh tay nhỏ bé, ta biết, có lẽ chỉ có ta có thể ngăn cản đây hết thảy.

"Được rồi, Dương lão sư, ta hiểu được, ta chỉ là có chút mệt mỏi, cảm xúc dao động khá lớn. Ba Du Sinh bọn họ ít nhất có thể trợ giúp chúng ta tra tìm đến thừa lại này mong muốn người bị hại. Ta vừa rồi đi phía trước liền nghe lên đến, bọn họ đã ở tra cái kia thư đào thân phận, bắt quá phát hiện Giang Kinh hộ tịch đăng ký lý cũng không có người này."

Dương Song Song "Nga" một tiếng, thật lâu mới nói: "Xem ra, muốn tự chúng ta đi một đám tìm này đó tương lai người bị hại, đại khái phải muốn đuổi học mới được."

Ta nghĩ, đúng vậy, thường xuyên nghe nói có người thôi học về sau trở thành ức vạn phú ông hoặc là bestseller tác giả, ta nếu thôi học sẽ trở thành cái dạng gì vì nhân đâu?

Trong đầu ta toát ra nhất bộ xương khô.

Không biết này đặc uất ức chứng người có phải không phải đều có cùng ta giống nhau trải qua.

Dương Song Song cuối cùng nhớ ra một cái nhưng ta tỉnh lại vui vẻ biện pháp: "Xét thấy người mệt như vậy, chúng ta làm chút thoải mái chuyện thú vị nhi chế thuốc một chút đi..." Nàng rất nghiêm túc nghĩ nghĩ, nở nụ cười, "Ta có ý kiến hay, cầm lên chúng ta hai ngày nay đã dùng qua sở hữu giáo tài cùng bút ký, đem hôm nay học nội dung cẩn thận ôn tập một lần, sẽ đem ngày mai muốn học nội dung chuẩn bị bài một lần..."

Đó là một minh nguyệt sao thừa đêm, trên mặt đất có thể xem thấy mình nhàn nhạt bóng dáng. Ánh mắt của ta, theo bản thân bóng dáng chuyển qua loang lổ bóng cây, lại chuyển qua này mộ bia hình chiếu.

Ta ở giảng y vườn uơm.

Ta ở thế giới kia một mảnh mộ hoang trong lúc đó.

Trong không khí là nhàn nhạt mùi hôi thối nói, phảng phất này mộ bia tồn tại vẫn chưa đủ lấy thuyết minh nơi này không có bất kỳ sinh mệnh sức sống.

Trong tay ta, nắm bắt một đóa hoa hướng dương, đóa hoa tươi ngon hoàng, Hoa Nhị tông chanh, hoa nhánh xanh đậm, là này hắc bạch trong thế giới có chừng sắc thái, tuy rằng ta không biết này Hoa nhĩ từ đâu mà đến, lại vì sao mà hái.

Lục Sắc, Cổ Chí Hào, thư đào... Ta lặp đi lặp lại nhìn kia mỗi một cái tên, đem chúng nó thật sâu ấn vào trong đầu ta.

Hi vọng tiếp theo, ta sẽ không tới đặc quá muộn.

Ta muốn ngăn cản này hoang đường điên cuồng hết thảy.

Ta là ai? Ta chẳng lẽ không chính là trên mộ bia khác một cái tên? Ta có năng lực gì, ung thuận như vậy trống rỗng hứa hẹn?

Tóc dài ma quỷ, người đang ở đâu? Người là ai?

Ta ngay tại cửa ta phần mộ trước, chúng ta có thể làm một cái đoạn, không cần cái loại này dài dòng tra tấn.

Cho dù ta chỉ có một con đường chết.

Ta thả mực chung quanh, nhưng trông thấy chỉ có hôi mòng mòng một mảnh về lo lắng, lại lượng ánh trăng cũng chiếu không tiêu tan về lo lắng, còn có vô biên vô hạn hoang mộ phần, từng cái mộ phần hạ, có phải không phải đều mai trử một đoạn bí thảm chuyện xưa?

Còn có cái kia tái nhợt tay nhỏ bé.

Lục Sắc thủ, theo cửa nàng mộ bia hạ đưa ra ngoài.

Ta rút cuộc hiểu rõ hoa hướng dương tồn tại ý nghĩa, đem xanh đậm hoa cây đặt ở kia tái nhợt tay nhỏ bé trung.

Hi vọng. Chỉ cần còn có hi vọng, sẽ không cần buông tha cho.

Đáng tiếc, lạc quan tâm chính là thoáng ngẩng đầu, ta đã bị một cái thân ảnh mơ hồ nhiếp đi rồi tầm mắt. Vậy là ai? Thân ảnh kia, tựa hồ cùng ta song song mà đứng, nhưng ta thấy không rõ nó là người hay quỷ, có thể hay không tùy thời hướng ta công kích.

Ta càng không có chú ý tới, bên chân Cổ Chí Hào mộ bia hạ đất, đã ở bùng lóng. Chờ ta phát hiện khi, đã là chậm quá, một đôi dính đầy bùn đất thủ, đột nhiên bắt được của ta song mất cá.

Ta gãy giữa, nhưng vẫn là bị lập tức tha té trên mặt đất, hai tay của ta, giống Lục Sắc thủ giống nhau bắt lực vuron ra, hi vọng có một khác song viện trợ thủ.

Tùy theo, hi vọng bị tuyệt vọng thay thế, bắt lấy của ta chỉ có từ trong đất vuron ra cặp kia thủ, đem ta tha hạ vực sâu không đáy. Ta chỉ có thể thả tiếng

kêu sợ hãi.

Ta đột nhiên tỉnh lại, ký túc xá trong không khí tựa hồ cũng còn tràn ngập cái loại này nhàn nhạt mùi hôi thối nói, màn lí tựa hồ còn quanh quẩn ta không tiếng động thét chói tai, trong bóng đêm tựa hồ còn có Lục Sắc cái kia tái nhợt tay nhỏ bé thoáng hiện.

Cái kia mơ hồ âm đậm thân ảnh, tựa hồ còn ở bên cạnh ta đứng.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Chính văn (mười một)

Đồng ký túc xá Lã Giai Hân đếm trên đầu ngón tay tính quá, khai giảng thứ nhất chu, tổng cộng lên năm mươi lúc nhỏ tiết học, cho nên đến cuối tuần thời điểm, chúng ta này đàn trạch nữ ngay cả ngồi ngắn người khí lực cũng không có, một đám cảnh khô lá héo ủa một loại nằm ở trên giường.

Nhưng là ta một ngày hành trình đã sắp xếp so giang thành phố Bắc Kinh dài còn mãi. Buổi sáng nói hay lắm đi Khổ Liên Trà nơi đó, bồi nằng tâm sự, cùng nhau ăn cơm trưa. Buổi chiều muốn đi một chút nước Vạn công viên tưởng niệm. Sau đó đi tiểu cô Âu Dương San gia lần vào ăn lần vào uống. Ta ý đồ đem bản thân trang điểm đặc trang điểm xinh đẹp, nhưng trải qua khai giảng thứ nhất chu gây vọt lên, lại thể nào giả dạng cũng là cảnh khô phấp phới.

Lần này Khổ Liên Trà không có trang điểm, nằng nói nằng đã vẹn vẹn một tuần không có bất kỳ Cosplay tác phẩm, linh cảm cũng làm cho quý ả. Không lên trang điểm nằng tỏ rõ đặc thanh thuần xinh đẹp, hơi chút hắc hốc mắt, nhàn nhạt cau mày, tái nhợt dung nhan, làm cho đau lòng người không thôi. Ta theo Ba Du Sinh dẫn, không nên cùng bất luận kẻ nào nói đến Lục Sắc tình tiết vụ án, cho nên không có cùng Khổ Liên Trà nói lên một khác cộc cùng Cố Chí Hào bị giết cùng loại án kiện. Chúng ta hàn huyền một trận, chủ yếu là nghe nằng giảng thuật Cố Chí Hào trước kia trộm mộ một ít truyền kỳ chuyện xưa. Cơm trưa sau, chúng ta hẹn xong, lần tới thỉnh nằng đến dạo giang y, ta làm ông chủ, kêu lên Dương Song Song cùng nhau chơi đùa nhì.

Rời đi Khổ Liên Trà sau, ta ở giang diễn phụ cận một nhà cửa hàng bán hoa mua một bó hoa hướng dương, thẳng đến nước Vạn công viên tưởng niệm. Đến phía trước, ta liền theo Ba Du Sinh nơi đó chiếm được Lục Sắc mộ chí hào. Ta điều tra mộ chí phân bố đồ sau, bước nhanh đi đến mới mở ích "Vĩnh chí vườn", tìm được Lục Sắc nho nhỏ mộ.

Của nằng mộ không khó tìm, bởi vì ta liếc mắt một cái nhìn thấy trước mộ một nhánh hoa hướng dương!

Nghĩ nhớ kỹ người của nằng không thôi ta một cái, kỳ thực cũng không có gì khả chuyện bé xé to . Nhưng ta còn là ả ả cảm thấy khác thường dạng, ngắm nhìn bốn phía, hi hi lặc lặc có mấy cái đến tảo mộ , cũng không có nhìn thấy khả nghi nhân sĩ.

Ta cúi người xuống, suy nghĩ của nằng mộ bia.

Trên mộ bia viết "Ái nữ Lục Sắc an bình" chữ, dưới cùng là sinh tuất ngày: "Sống ở năm một chín chín ba tháng sáu mười sáu ngày, tốt cho nhì là một linh năm bảy tháng mười ba ngày."

Ta không khỏi cả người run lên, lập tức lấy điện thoại di động ra. Khổ Liên Trà nhận điện thoại: "Cái này nghĩ tỷ tỷ người?"

"Cố Chí Hào sinh nhật là một ngày kia?"

"Tháng sáu mười sáu." Khổ Liên Trà không cần nghĩ ngợi.

Các người hiện tại cuối cùng biết sinh nhật của ta sao?

Ta ở Âm Dương giới nhìn thấy mười hai cái mộ bia, kia mười hai cái thẳng xui xẻo, xem ra đều là tháng sáu mười sáu sinh nhật.

Trên mộ bia tiên đoán, ta cũng vậy qua sang năm tháng sáu mười sáu ngày một mạng quy thiên, đúng lúc là ta mười tám tuổi sinh nhật. Cho nên ngày đó ta vừa thấy cái kia mộ bia thời điểm, tưởng cái tàn khóc vui đùa.

Tại sao là tháng sáu mười sáu?

Ngoại trừ là sinh nhật của ta ngoại, tháng sáu mười sáu còn giống như là rất quen thuộc một ngày, đã gặp nhau ở nơi nào.

Ta lại xoay người, đem kia thúc hoa hướng dương, khinh khê đặt ở trong tay nằng.

Ta cả kinh nhảy dựng lên, tâm rồi đột nhiên chạy như điên.

Ta không có nhìn lầm, thật là tay nằng, tái nhợt mà bất lực!

Ta không nên cảm thấy quá mức ngạc nhiên, trên thực tế ta hôm nay tới mục đích, không phải là đang đợi giờ khắc này hiện ra. Ta chỉ là không nghĩ tới, hết thầy phát sinh đặc nhanh như vậy.

Nói cho ta, là ai hại người? />

Ngay tại ta đứng ngây trứ đôi cảnh tượng trước mắt vô pháp giải thích thời điểm, nàng lại xuất hiện.

Lần này, tay nàng từ phía sau đột nhiên đánh úp lại, hay là như vậy đem hết toàn lực dùng mười căn khô trúc một loại ngón tay bóp chặt của ta cổ, một cổ âm lãnh khí theo mười ngón tay của nàng rót vào của ta da thịt, tiến vào máu của ta thịt, chảy vào của ta cốt tủy. Của ta toàn thân ngấm ở lạnh như băng cùng đau đớn trung, cơ hồ ma túy không khả năng nhúc nhích.

Nàng so sánh với quay về cũng có lực, càng trí mạng.

Đây là đang trong đầu ta chợt lóe lên ý niệm, của ta giấy dựa cũng cũng không có yếu bớt, biết muốn dùng hai tay đi kéo ra của nàng giam cầm rất khó, chỉ có ở bản thân còn có dư lực khi phản kích. Hai tay của ta về phía sau đánh trả, hy vọng có thể đánh tới đầu nàng sọ.

"Bóp", "Bóp".

Như là xương cốt bạo liệt thanh âm.

Ta đánh trúng nàng, cũng chạm đến mái tóc dài của nàng cùng tính chất như cứng rắn cách cổ quái da thịt, nhưng không cho là mình có như vậy kinh thể võ công, có thể một quyền đánh nát sọ, đoán rằng này tóc dài nữ quỷ phòng chừng đã sớm là một phen lạn xương cốt, trải qua không được phát.

Ngón tay nàng thoáng thả lỏng, xem ra dã quỷ cũng biết đau đau. Nhưng nàng lập tức gia tăng mạnh mẽ, ta đã đến hít thở không thông bên cạnh.

Bỗng nhiên, tay nàng chấn động mạnh một cái, buông lỏng ra. Phía sau truyền đến ngã xuống đất tiếng vang.

Ta đây mới phát hiện, ta đã hoàn toàn sáp nhập vào này âm trầm thế giới, chẳng những có thể xem, có thể cảm giác, thậm chí có thể nghe thấy tiếng vang.

Kịch liệt ho khan, ta xoay người, chỉ thấy trên đất lẫn lộn hai cái thân ảnh.

Hai cái thân ảnh!

Ta ở nơi này bất âm bất dương thế giới, cho tới bây giờ chỉ thấy quá một cái Quỷ Ảnh tử, chính là cái kia không biết kiếp trước theo ta có cái gì thù, đều tưởng muốn ta mạng nhỏ tóc dài nữ nhân. Tại sao lại ra đến một cái?

Ta lập tức lại nghĩ đến mấy ngày hôm trước cái kia mộng, ta đứng ở Lục Sắc bị tiên đoán bỏ mình trước mộ, bên người xuất hiện qua một cái thân ảnh mơ hồ.

Ta định rồi một chút thần, phát hiện không có càng nhiều thời gian tiếp tục khôi phục - - tóc dài nữ nhân đem một người áp té trên mặt đất, hai tay kẹp chặt cổ của hắn.

Thấy rõ, đó là một nam sinh, cùng ta tuổi xấp xỉ. Vừa rồi phải là hắn, đem ta theo tóc dài nữ nhân ma trào hạ kéo ra, chỉ bắt quá hắn hiện tại thay thế ta, tần lâm hít thở không thông.

Ta hít sâu một hơi, xông lên trước, nghĩ chúng ta Âu Dương thế gia các tổ tiên, Thanh Phong, minh nguyệt hoặc là đại mặt trời, cho ta tất cả lực lượng đi, một quyền đánh về phía tóc dài nữ nhân cái gáy.

Không tưởng được chuyện đã xảy ra. (đương nhiên, cùng nhất nữ quỷ đã đấu vốn là không ở của ta 'Ý tưởng' trong phạm vi.) của ta đôi bàn tay trắng như phấn còn không có đụng tới tóc dài nữ nhân, nàng liền bay, xám trắng váy áo bay lượn, như là bị một trận mạnh mẽ dòng khí thổi trên trời điều.

Nhưng nàng đều không phải điều, áo trắng lí còn có một pho dữ tợn khung xương. Bộ xương này trùng trùng rơi xuống ở mười thước ngoại trên đất, thành liền vuốt toái cốt.

Ta đây mới có như vậy một điểm nhân hạ quét mắt một vòng bốn phía cảnh tượng, đây là đang một cái hoang pha thượng, cách đó không xa lóe u ám ba quang, hình như là một vùng hồ nước. Đây là nơi nào?

Kia đưa con trai ngồi dậy, xoa bị Cửu Âm Bạch Cốt trào âu yếm trôi qua cổ, liếc mắt một cái thấy tán bại trên mặt đất tóc dài nữ nhân, toàn thân ngưng lại, phát ra một tiếng thét kinh hãi: "Oa, người... Người là phương nào ngưu nhân, ta mới vừa rồi còn nghĩ anh hùng cứu mỹ nữ, không nghĩ tới người lợi hại như vậy!"

Của ta kinh ngạc không thể so đưa bé trai kia thiếu nửa phần, lắc đầu nói: "Ta? Lợi hại? Ta... Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì?"

"Xảy ra chuyện gì? Để cho ta tới nói cho người biết xảy ra chuyện gì! Người vừa rồi cứ như vậy một quyền đánh qua, người nữ nhân điên này liền bay lên... Phải biết rằng, đây cũng không phải là một loại nữ nhân điên, mấy giây trước nàng thiếu chút nữa nhĩ đem ta bóp chết." Đưa bé trai kia mặc một bộ in cái đại bộ xương khô hết sức thân màu đen áo lót, trời rất nóng cũng đang áo lót ngoại lại chụp vào kiện màu xanh đậm mã giáp, rộng rãi quần dài,

màu đen đầu to giày da. Hắn có trưng hơi chút mặt tái nhợt, ánh mắt hơi có chút sung, ánh mắt nhìn lên người đến mê mẩn Ly Ly, sẽ cho người trái tim nhẹ nhàng như vậy nhảy dựng.

Đương nhiên, này "Người" là ta.

"Nhưng là, ta cũng không biết ta có lớn như vậy khí lực... Hơn nữa, ta còn là muốn cảm ơn ngươi, nếu không ngươi từ phía sau kéo nàng mở, hiện tại nằm trên mặt đất liền vuột tán xương cốt, chính là ta." Ta nhìn thoáng qua cách đó không xa trên đất tóc dài nữ nhân.

Nam hài cười cười nói: "Sau đó ngươi lại đã cứu ta, hiện tại huê nhau thanh toán xong." Của hắn cười cũng có chút mê người.

Này "Người" hay là ta.

Hắn đi về phía trước hai bước: "Ngươi nói nữ nhân này... Có phải không phải đã chết?"

Lời này nhường ta nhất thời tay chân lạnh như băng, trời ạ, chẳng lẽ, ta đã giết người! Bất quá, ai có thể biết, nàng kết quả có phải là người hay không?

"Ngươi... Ngươi cẩn thận một chút nhì!" Ta kêu sợ hãi trứ.

Nam hài quay đầu nói: "Có cái gì đáng sợ? Nếu nàng lại phát uy, cùng lắm thì, ngươi sẽ thấy cho nàng một quyền, lúc này đây, tranh thủ đánh nàng quay về Đồi Đường đi."

"Đồi Đường? Tại sao là Đồi Đường?"

Nam hài thở dài, hoàn toàn xoay người đối mặt ta, lời nói thâm thúy bộ dáng: "Các ngươi người tuổi trẻ này à, cả ngày trầm mê ở Chu Kiệt Luân à, Tào cách à cái gì, đã không biết chân chính hảo âm nhạc. Như vậy nói với ngươi, nói cho ngươi hay, ta mới vừa rồi là mở cái vui đùa, 'Đánh quay về Đồi Đường' sử dụng chính là 'tĩnh mộng Đồi Đường' bài hát này tên, 'tĩnh mộng Đồi Đường', nghe nói qua sao?"

Ta lắc đầu, than thở nói: "Ta nghe nói qua 'tĩnh mộng mộ địa'" "

"Cái gì?" Nam hài không nghe rõ.

"Không có gì, ta không có tĩnh mộng quá Đồi Đường. Khi nào thì ca? Không phải là Đồi Đường thời kỳ đi."

"'tĩnh mộng Đồi Đường' là Trung Quốc từ trước tới nay tốt nhất nhạc rock 'n roll đội Đồi Đường tốt nhất Rock and roll khúc, 199 hai năm xuất phẩm" Nam hài cảm thấy ta không thể cứu.

"199 hai năm? ! Ta khi đó còn không có sinh ra đến đâu, lão huynh... Phỏng chừng ngươi cũng không sinh ra đến đâu!"

"Bất hủ ca khúc là không có..."

"Cẩn thận!" Ta kinh thanh kêu.

Ngay tại cửa chúng ta không coi vào đâu, cương thì một loại nằm trên mặt đất tóc dài nữ nhân toàn thân tán loạn xương cốt tựa hồ lại từng cục gom góp đến cùng nhau, nàng lại trở thành một cái hoàn chỉnh thân thể... Hoặc là nói là một khối hoàn chỉnh bộ xương khô, lao đảo đứng lên, cứ việc nhìn qua cả người hay là giống tan tác giá giống nhau.

Nàng đứng lên sau chuyện thứ nhất, chính là đánh về phía đang ở đối với ta Rock and roll vỡ lòng giáo dục kia đứa con trai.

Cũng ngay trong nháy mắt này, ta nhìn thấy mặt nàng.

Ta có thể thấy nàng từng đã khuynh quốc khuynh thành dung nhan, phương hoa trong nháy mắt lão, ở tuyệt vọng cùng oán độc trung khô kiệt tiêu tụy.

Ta vốn cho là mình nhắc nhở cũng đủ nhường đứa bé trai kia lắc mình tránh né, nhưng trên mặt hắn chợt phát hiện ra không thể chịu đựng được đau nhức biểu tình, song chương khép lại bản thân, chậm rãi cúi người xuống.

Mất thấy tóc dài nữ nhân liền lại lần nữa đưa hắn té nhào vào, ta vươn tay, bắt lấy hắn kia lỗi thời mã giáp, lôi kéo hắn về phía sau nhảy dựng.

"Hai người các ngươi... Không có chuyện gì chứ!"

Ta ngẩng đầu, trước mặt hạ thấp người đứng một người trung niên phụ nữ, thân thiết nhìn chúng ta. Lại nhìn bốn phía, bằng phẳng trên mặt, lớn lớn nhỏ nhỏ mộ bia một mảnh, chúng ta lại trở về nước Vạn công viên tưởng niệm!

"Không có chuyện gì!" Ta vội đứng lên, "Ngượng ngùng, dọa đến ngài đi."

Phụ nữ trung niên nói: "Không có chuyện gì là tốt rồi... Các ngươi vừa rồi giấu ở đâu, thế nào đột nhiên lập tức nhảy ra, liền ngã sấp xuống ở trước mặt ta." Nàng lại hồ nghi mọi nơi nhìn xem, phụ cận ngoại trừ thấp bé đặc ngay cả cỏ hoang cũng đỡ không nổi mộ bia, không có khả năng có bất kỳ chỗ ẩn thân.

Ta chỉ háo nói bấy nói: "Không có a, chúng ta vừa rồi luôn luôn tại nơi này . Ngươi xem..." Ta nhất chỉ phía trước Lục Sắc trước mộ hoa hướng dương, "Đây chính là ta nhóm mang đến ."

Phụ nữ trung niên trên cơ bản yên tâm, nhưng còn không có buông tha ý của chúng ta là: "Nga, là các ngươi người nào nha?"

Ta nhất thời không biết nên trả lời như thế nào cho phải, bên cạnh nam hài khàn giọng nói: "Là muội muội ta."

Phụ nữ trung niên sừng sốt, quan sát nam hài một lần, vỗ vỗ ngực, như là làm bầm lâu bầu nói: "Còn trẻ như vậy, thật là... Làm vậy..."

Chờ phụ nữ trung niên theo tầm nhìn hoàn toàn biến mất, ta ở đứa bé trai kia đầu vai trùng trùng vỗ một cái, bất quá, cũng không có giống đánh tóc dài nữ nhân như vậy thân công cái thể đưa hấn đánh quay về Đồi Đường: "Ngươi thật đúng rất sẽ nói hươu nói vượn ! Ngươi biết không? Đây là đối người chết bất kính!"

Đứa bé trai kia hay là thật bị đá kích, xoa đầu vai, miệng a đặc có thể trang bị một cái bóng bầu dục: "Ai nói hươu nói vượn ! Ngươi không phải nói Lục Sắc sao? Nàng thật là muội muội ta!"

Ta nửa tin nửa ngờ: "Không thể nào, ngươi mới vừa lớn lên nhi a? Cũng là cửu linh sau đi!"

"Chúng ta là song bào thai, mình bạch chưa? !" Đứa bé trai kia giận dữ theo bên cạnh ta tránh ra, lại đứng ở Lục Sắc trước mộ, ngồi thân, thấy ta thả kia thúc hoa hướng dương, ngăn người, quay đầu dùng bất khả tư nghị ánh mắt nhìn ta.

Ta đứng ngẩn người, đồng thời tiếp nhận trứ một loại điềm không may rồi đột nhiên dâng lên cảm giác.

Lục Sắc song bào thai ca ca!

Lục Sắc chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một linh năm bảy tháng mười ba ngày tốt.

Lục Sắc sinh nhật, cùng sinh nhật của ta giống nhau, là tháng sáu mười sáu ngày.

Chẳng lẽ hấn...

"Ngươi là Lục Hồ?" Ta chậm rãi đi lên phía trước.

Có lẽ là trong ánh mắt của ta tràn ngập sợ hãi, có lẽ là ta đột nhiên kêu lên tên của hấn nhường hấn khiếp sợ, có lẽ là vừa rồi ở Âm Dương giới phát sinh hết thấy bắt đầu phản gặm thân kinh của hấn, đứa bé trai kia hai mắt tràn đầy hoang mang cùng kinh hãi.

"Ngươi là Lục Hồ?" Ta lại hỏi một lần.

"Làm sao ngươi biết? Là nhỏ sắc nói cho ngươi biết ? Ngươi là ai? Ngươi là bạn học của nàng? Ta thế nào cho tới bây giờ không có nghe tiểu sắc nói về ngươi? Làm sao ngươi biết nàng thích hoa hướng dương?" Xem ra hấn có quá nhiều nghi vấn.

Nhưng là, nghi vấn của hấn có ta hơn sao? !

Ta nghĩ nói cho hấn biết, ta là ai cũng không trọng yếu, quan trọng là, ngươi, là, Lục Hồ.

Lục Hồ chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một linh năm tháng mười một tứ ngày tốt

Mười hai cái mộ bia trung thứ tư người bị hại.

Ta há miệng thở dốc, lại không có thể nói ra nói. Ta nên nói cái gì đâu?

"Này... Nói rất dài dòng."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chính văn (mười hai)

"Ngươi là nói, cái kia Lục Hồ, cũng có thể cũng y như ngươi tiến vào Âm Dương giới?" Dương Song Song nghe ta ở trên điện thoại di động nói xong vừa rồi gặp được, như là nghe được Thiên Phương dạ đàm.

"Hấn nói, đây cũng chính là hai ngày nay phát sinh chuyện. Lục Sắc sau khi, hấn khổ sở đặc chỉ có thể dùng của hấn nhạc rock 'n roll để hình dung, tóm lại vô cùng thương tâm, thường xuyên sẽ tới Lục Sắc trước mộ đến lẳng lặng đứng mình tưởng, tưởng niệm trứ muội muội của hấn..."

Dương Song Song thán trứ: "Dùng tốt tình nhất vị nam sinh."

"Song bào thai lẫn nhau trong lúc đó tình cảm, khả không phải chúng ta này đó dòng độc định có thể thể hội , " nghĩ đến Lục Hồ, lòng bỗng nhiên trở nên thật nhuyền."Đại khái một tuần trước bắt đầu, hần phát hiện mình ở muội muội trước mộ, nhớ đi nhớ lại, tựa hồ liền tiến vào một cái kỳ quái cảnh giới, giống như không ở nước Vạn công viên tưởng niệm , mà là đang một cái hoang pha thượng, bầu trời thật âm u, không có bóng người, thậm chí không có bất cứ sinh vật nào một chỗ. Hần còn nói..." Ta đột nhiên cảm giác được dưới nội dung có chút thiếu nhi không nên.

"Hần nói cái gì? Thành thật khai báo!" Dương Song Song dữ tợn khuôn mặt cách di động ta đều có thể nhìn đến.

"Nói người không được ý nghĩ kỳ quái." Ta chỉ hảo đi trước cảnh cáo, "Hần nói hần mấy ngày hôm trước đã làm một cái mộng, lại đây đến muội muội trước mộ, chẳng qua cái kia mộ bia, cùng nước Vạn công viên tưởng niệm lí mộ bia không quá giống nhau, cảnh vật chung quanh, cũng càng như là cái kia kỳ quái cảnh giới, âm u hoang vắng vô cùng, nhưng trên mộ bia, hay là viết Lục Sắc tên, đồng thời còn có một loạt mười mấy mộ bia đặt song song cùng nhau..."

Dương Song Song kêu sợ hãi: "Hần cũng nhìn thấy kia mười hai cái mộ bia!"

"Còn nhìn thấy bên người một cái khác mơ mơ hồ hồ thân ảnh."

"Cùng người tối hôm đó làm mộng giống nhau!" Dương Song Song cao vút thanh âm nhượng ta lại hoài nghi năng đối việc này hưng phần nhiều kinh ngạc."Các người thì ra là đồng... Mộng... Dị giương!" />

"Nói cho người biết không cần ý nghĩ kỳ quái. Nhưng hổng biết chính là, hần hiển nhiên cũng không phát hiện bản thân mộ bia, cũng không biết mình chính là người thứ tư cũng bị làm hại người." Không biết tại sao, một loại không hiểu phiền muộn không đầu không đuôi về phía ta đập tới. Ta nên làm cái gì bây giờ?

"Ta nên làm cái gì bây giờ?" Hướng Dương Song Song thỉnh giáo xã giao tương quan vấn đề, thuyết minh ta có cùng đường nguy hiểm.

Dương Song Song cũng là nghiêm túc giúp ta giải đáp: "Còn có thể như thế nào, đương nhiên là muốn nói cho hần biết lời nói thật..."

"Người bảo ta làm sao nói nha?" Lục Hồ bạn học, đang vì người muội muội qua đời khổ sở rất nhiều, nhượng ta cho người biết tin tức tốt, người cũng mau mất mạng!" người nói ta có thể làm như vậy sao?"

Dương Song Song trầm mặc một lát, nói: "Vậy người liền cái gì cũng không nói đi, chờ cảnh sát tìm được hần đi."

"Nhưng là..." Ta dần dần tiếp cận phiền não căn nguyên."Ta cũng không có khả năng cái gì cũng không nói nha."

"Người cùng hần bắt quá là bèo nước gặp gỡ... Trời ạ, các người còn lại gặp mặt , đúng hay không? Các người chẳng lẽ... Người không nhượng ta ý nghĩ kỳ quái, mình làm chuyện như vậy."

"Loại nào chuyện?" Ta cảm giác mình giống như cũng bị treo biển hành nghề tử đạo phổ, "Chúng ta chính là cho nhau lưu điện thoại di động hào mà thôi."

Buổi tối ở tiểu cô Ấu Dương San gia ăn cơm chiều, nhưng ta theo vừa vào cửa liền bắt đầu mất hồn mất vía, thực sợ ăn cơm ăn được một nửa lại bắt đầu cùng cái kia tóc dài nữ nhân nhảy phổ múa. Ta có thể cảm giác Ấu Dương San bao nhiêu lần đầu đến thăm xin ý kiến ánh mắt, nhưng chỉ hảo làm bộ không phát hiện. Trốn không được chính là về trên cổ ta vết thương hồi ý, cũng may ta vẫn có chút nói dối kiến thức cơ bản, tự xưng là ở giang y vườn ươm ngắm hoa khi bị nhánh cây tìm một chút.

Ấu Dương San là cha ta đường muội, ta quân ba nàng kêu tam gia gia, mẹ nàng dĩ nhiên là là tam nãi sữa. Cũng may ta còn không gặp đến một cái khác tiểu cô Ấu Dương Thiên mẹ, bởi vì Ấu Dương Thiên ba ba là Nhị gia gia, theo đạo lý ta muốn kêu Ấu Dương Thiên mẹ Nhị nãi nãi, tên gọi tắt nhị nãi... Các người biết tính nghiêm trọng của vấn đề thôi?

Tam nãi sữa cùng Ấu Dương San giống nhau, từ trước đến nay đều cùng ta đặc biệt hợp ý, bởi vì chúng ta đều là khoái nhân khoái ngữ yêu trên ghẹo tính cách. Nhưng tam nãi sữa nói, Ấu Dương Thiên mẹ xa nhà chỉ quân (Nhị nãi nãi) càng là cái nói chuyện khôi hài khôn cùng người. Tam gia gia cung cấp chứng cứ nói mỗi lần hai vị nãi nãi xúm lại nói chuyện, trong nhà thì trách cười liên tục, có điểm như là ở đức văn xã tạp bãi.

Lúc ăn cơm, tam nãi sữa nói: "Phi Phi a, thế nào nửa năm không gặp, như là thay đổi cá nhân dường như? Khi đó thi vào trường cao đẳng áp lực lớn như vậy, người đều có thể đem một bàn người vui vẻ trở mình, hiện tại thi lên đại học , thế nào ngược lại trở nên giống cái trầm mặc son dương dường như?"

Ấu Dương San nói: "Mẹ người chớ nói nhảm, trầm mặc son dương là người bị hại ý tứ."

Ấu Dương Phi chỉ mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một một năm tháng sáu mười sáu ngày tốt

Ta đương nhiên là cái đợi làm thịt son dương.

Ta cười cười nói: "Son dương liền son dương đi, ta bên gối đầu thả chính là Hồng Thái Lang oa nhi, các người không biết đi?"

Tam nãi sửa nói: "Ta xem ngươi biến thành cái dạng này, chỉ có hai khả năng.."

"Yêu thương hoặc là thất tình." Âu Dương San nhận lấy nàng mẹ lời nói.

Ta sót ruột nói: "Các ngươi là không là muốn thiếu nhi không nên?"

Tam nãi sửa một chút không muốn tha ý của ta: "Đúng rồi, ta nghe khoan thai nói về, giống như có một Hàn Quốc soái ca muốn truy ngươi?"

"Xem mẹ con các ngươi lưỡng, thế nào không tam câu liền bắt đầu bắt quai. Có phải không phải luyện ái, Phi Phi sẽ thông tri của chúng ta, đúng hay không? Đại khái còn không có phát triển đến trình độ này đi, dù sao vừa khai giảng thôi." Tam gia ở mặt ngoài ở thay ta giải vây, kỳ thực đang bầy lời của ta, hẳn so với ai khác đều bắt quai.

Lời đồn chính là như vậy gió nổi mây phun, đáng sợ, ta không cách nào, đành phải sử dụng ba mươi sáu kế một chiêu cuối cùng, làm nũng." Tam... Sửa... Sửa..."

"Không cần kêu dọa người như vậy được không được." Tam nãi sửa cười nói."Ta vừa nghe này 'Nãi nãi' hai chữ liền cả người nổi cả da gà, cảm giác mình rất già dường như."

Ta nhìn thấy trả thù cơ hội tới, cười nói: "Ồ thôn chúng ta nhi, giống khoan thai tiểu cô này niên linh nữ hài tử, sinh oa đều đã đi ngang qua. Ngài làm nãi nãi còn không phải thật bình thường."

Cơm nước xong, vì có vẻ chịu khó chút, cũng vì buộc chặt mơ hồ suy nghĩ, ta chủ động giúp đỡ Âu Dương San cùng tam nãi sửa thu thập bàn ăn. Nhưng ngay vui ngắn chẳng tày gang, ta lại bắt đầu thất thần, vẫn bị nhìn rõ mọi việc Âu Dương San phát hiện, nàng nhỏ giọng nói: "Phi Phi, cứ như vậy vài cái bát, không cần ngại bận rộn. Ngươi nghỉ ngơi một chút... Ngươi nhìn qua giống như mệt chết đi, có phải không phải không lớn thích ứng trường y tiết tấu? Năm đó ta cũng có đồng cảm, thi vào trường cao đẳng sau buổi lòng lâu như vậy, không nghĩ tới trường y công khóa chặt như vậy."

Nhanh.

Như điện quang chợt lóe, trong đầu ta toát ra cái tên.

"Âu Dương Cần."

"Rào rào", góm sứ bàn rơi xuống đất toái, tựa hồ cũng đem ta bừng tỉnh.

Ta nghĩ che miệng lại, lại chậm. Ta vì sao nói ra Âu Dương Cần tên?

Càng ý vị sâu xa vấn đề là, Âu Dương San vì sao nghe được tên này sau thất thủ quảng ngã mồm

Âu Dương San vội ngồi thân thu thập, không được miệng che dấu bản thân vừa rồi thất thố: "Xem ta vụng về thủ ngu chân, lại đập cái khay." Giống như tạp mồm là nàng hàng năm bị thỉnh thượng tiết mục cuối năm giữ lại tiết mục.

Có phải không phải toàn bộ Âu Dương thế gia, chỉ có ta đây một cái quai thai chưa nghe nói qua Âu Dương Cần?

Đáng giá an ủi chính là, tam nãi sửa hiển nhiên cũng chưa nghe nói qua Âu Dương Cần: "Cái gì Âu Dương Cần? Các ngươi Âu Dương gia còn có cái gì thân thích ta không biết?"

Ta xem Âu Dương San liếc mắt một cái, nói: "Không có người như vậy, ta chỉ là đột nhiên nhớ tới cái tên như thế, nghe vào rất không sai, nhưng khẳng định không có Âu Dương San hoặc là Âu Dương Phi đọc thuộc lòng."

Tam nãi sửa thở dài: "Các ngươi Âu Dương gia nữ hài tử, mỗi một người đều quý quai tinh linh, tương phản, Âu Dương gia nam, tỷ như ba ngươi cùng ngươi tam gia, đầu óc đều là thành thực nhi..."

Tam gia ở trong phòng khách kêu lên: "Ồ khen ta cái gì đâu? Ta đều nghe thấy được."

Ở Âu Dương San trong khuê phòng, ta lặng lẽ nhìn tiểu cô đem một quyển bản cùng năm thứ nhất đại học tương quan phụ đạo thư cùng laptop từ trên giá sách lục ra đến, đôi ở trước mặt ta.

Rốt cục, nàng không đành lòng lại nhượng ta nặng như vậy im lặng đi xuống, hoặc là không đành lòng làm cho mình nặng như vậy im lặng đi xuống, đại khái đã lâu trong lịch sử chưa bao giờ hai cái họ Âu Dương nữ sinh từng đã tương đối không nói gì vượt qua 3 phút. Nàng nói: "Về..."

"Âu Dương Cần." Hai chúng ta đồng thời nói ra tên này.

"Ta nghe nói qua Âu Dương Cần, cũng biết một ít chuyện của nàng. Không là ta không nghĩ nói cho ngươi biết, thật sự là bởi vì... Kỳ thực ta hiểu biết ngươi, biết ngươi từ nhỏ đối quý thân thân quai cái gì đặc biệt phản cảm. Cho nên về Âu Dương Cần chuyện, không nói cho ngươi đối với ngươi không có gì tổn thất, nói cho ngươi biết, ngược lại có khả năng sẽ làm ngươi không thoải mái." Âu Dương San lúc này bộ dáng, không giống trong ấn tượng của ta bướng bỉnh cổ quái tiểu cô, đồ giống cái rõ đầu rõ đuôi người trưởng thành, một vị chân chính trưởng bối.

Ta tiếp tục cố gắng: "Nhưng là, nếu ta 'Chuyển hình' đâu, đột nhiên thừa kế Âu Dương thế gia quang vinh truyền thống đâu? Ngươi có thể hay không nói

cho ta?"

Nàng dùng Âu Dương thế gia cho đến tận này tới trang điểm nhất cặp mắt sáng nhìn ta, dường như muốn thấu thị ra ta tất cả bí mật. Sau đó, chậm rãi như có đam chiêu nói: "Nếu quả thật là như vậy, hiện tại liền càng không thể vội vã nói cho người biết, chờ thời cơ chín muồi, ta nhất định sẽ nói cho người biết."

Cùng đáng giận Dương Song Song một cái làn điệu!

Càng nhiều sách điện tử tải xuống hoan nghênh phỏng vấn tân thanh niên xã khu

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chính văn (mười ba)

Hai ngày nay, ta luôn luôn có loại dự cảm, ta cùng Lục Hồ chuyện xưa - - hai chúng ta cùng một chỗ chuyện xưa - - còn xa không có chấm dứt. Chính là không nghĩ tới, điện thoại của hắn tới sớm như vậy, nhanh như vậy.

Hơn nữa tới như vậy kịp thời.

Đúng lúc là ở một tiết trăm người giảng bài thượng.

Vừa vặn ta chuông điện thoại di động đã quên thủ tiêu âm lượng, đã quên thiết thành chấn động.

Vì thế, các người nhất định có thể tưởng tượng đến, cái gì là chân chính chấn động!

Đây là một tiết làm người ta buồn ngủ cao đến tiết học, ngoại trừ lão sư đơn điệu thanh âm, mọi âm thanh đều tịch.

"Buông, buông, buông, buông lỏng ra tay người ..." Hứa tung "một người đi chung đường" theo ta trong túi xách thật hợp với tình hình vang lúc thức dậy, vô số đạo ôn nhu tràn ngập tình yêu ánh mắt giống Cupid thần tiễn một loại bắn về phía ta.

Đương nhiên, ôn nhu nhất dừng quá mức trên bục giảng chỉ điểm giảng trong núi cao đến lão sư. Bạch trên sàn vi phân và tích phân phương trình lý nữ lai nữ khứ ký hiệu nhóm xoay đến một nửa, người đã trung niên cao đến lão sư chậm rãi xoay người, mắt sáng như đuốc... Ánh mắt như cửa, dữ tợn về phía ta chỗ này cắt lại đây. Ở trong phút chốc hắn cơ hồ muốn buông, buông, buông, buông tay ra lý bạch bản bút, làm ám khí giống nhau bay về phía ta, nhưng nhất định là nhớ tới trong tay không còn là năm đó này giá rẻ cục phấn, đành phải đem bút buông, nhân phần nộ mà tay run rẩy cắm vào trong túi quần, phẳng phất tùy thời sẽ lấy ra một khẩu súng.

"Trong trường học tam lệnh ngũ thân, khi đi học muốn tắt điện thoại di động, cổ tình còn có chút bạn học cảm giác mình có thể hưởng thụ xanh biếc thông đạo... Các người kia con phù hợp tiêu chuẩn? Lão, yếu, hay là bệnh, tàn?"

"Sắp chết" có tính không một cái?

Mặt ta nóng đỏ có thể luyện thép, nhanh chóng tắt điện thoại di động, cúi đầu bảo trì không nói.

"Người có không có một chút cơ bản làm người thương thức? !" Ta đối di động bảo nổi, đem lớp học thượng khắc cốt铭 tâm quần bách mà sinh ra tức giận phun tắt đến Lục Hồ trên đầu. "Làm như một cái trường y tân sinh, mười giờ sáng bán tả hữu nhất định là đang đi học, mà không phải ở trên bãi cỏ phơi mặt trời!"

Lục Hồ bị của ta tức giận "Chấn" ở, lăm bằm vài câu ai cũng nghe không hiểu tiếng Nga, mới nói: "Ta... Ta làm sao mà biết, ta cũng không phải trường y tân sinh."

"Không không cần biết người là cái gì học sinh, chẳng lẽ mười giờ sáng bán không là đang đi học?"

"Máu chốt ta không là gì học sinh." Lục Hồ bắt đầu đúng lý hợp tình.

Ta sừng sốt, thế này mới nhớ tới thi vào trường cao đẳng học lên dần còn xa không có đạt tới trăm phần trăm, đành phải đổi một cái góc độ công kích: "Hơn nữa, người có chuyện gì, chẳng lẽ sẽ không gửi tin nhắn?"

"Gửi tin nhắn cùng nghe thấy người ta nói nói so sánh với, cảm giác kém quá xa... Bất quá, nếu biết nghe thấy chính là người hiện tại loại này thanh âm, đồ còn không bằng gửi tin nhắn đâu." Lục Hồ tiểu tử này còn rất thật sự.

Của ta tức giận đánh xuống đi một ít, nói: "Cũng là ta không tốt, đã quên đem di động chuông đóng, ta từ trước đến nay không có ở khi đi học thu được điện thoại, khinh địch."

"Chuông điện thoại vang lên một khắc kia, có phải không phải đặc biệt 囧?" Ta tựa hồ có thể nghe thấy Lục Hồ tại kia đoạn cười khanh khách.

"Người vui sướng khi người gặp họa!" Ta mài dao soàn soạt.

Lục Hồ vội nói: "Không có không có, chỉ là muốn đến, có điểm coke, không bình thường sao? Tính ta không đúng tốt lắm, ta sẽ hướng người bồi rượu thỉnh tội." Là cái có điểm đáng giận nhưng thật sáng khoái nam sinh.

Ta còn là dẫn theo điểm cảnh giác: "Bồi rượu? Chúng ta người xuất gia là không uống rượu."

"Đồ uống cũng có thể, thật sự, thứ sáu buổi tối chúng ta sẽ ở nhất quán bar diễn xuất, người nếu làm của ta khách quý, đồ uống có thể miễn phí."

"Diễn xuất?" Ta giật mình, hần đang làm cái gì trò? Lần trước cùng hần ở nghĩa địa công cộng gặp nhau, chỉ lo cùng tóc dài nữ nhân liễu mạng, Huyết chiến sau, hai người ngoại trừ giao đổi số điện thoại di động, cũng không có cùng nhau đàm lý tưởng đàm nhân sinh. Ta còn thật không biết hần là làm gì hoạt động.

"Chúng ta dàn nhạc diễn xuất. Ta... Ta không là học sinh, ta đuổi học đã hai năm, cùng vài cái cùng chung chí hướng bằng hữu cùng nhau tổ chức một cái dàn nhạc, punk Rock and roll. Mục tiêu của chúng ta, là làm Trung Quốc tốt nhất punk dàn nhạc." Lục Hồ như là ở làm radio thăm hỏi.

Đại khái sở hữu làm dàn nhạc người ngay từ đầu đều muốn như vậy, phải làm Trung Quốc tốt nhất mỗi mỗi dàn nhạc. Cần phải cố vũ một chút. Đáng tiếc ta không có cùng giới giải trí giao tiếp kinh nghiệm, chỉ có thể ngốc hồ hồ nói: "A, giỏi quá. Các người dàn nhạc gọi là gì? Có phải không phải kêu 'Hạt dẻ'?"

"Vì sao kêu hạt dẻ?"

"Người như vậy sùng bái 'Rang đường' (Đời Đường), ăn ngon nhất đương nhiên là hạt dẻ rang đường lạp."

Lục Hồ cười gượng nói: "Ha ha ha, một chút cũng không hài hước. Chúng ta dàn nhạc kêu 'Tam điểm ngũ'. Sai sai là có ý gì?"

Ta lại một ngốc. Tam điểm ngũ?

Vài cái chuẩn bị về lớp học nam sinh đối với ta một mặt cười xấu xa, nhất định là còn tại hiểu ra vừa rồi "Mẫu chuông môn" của ta làm trò cười cho thiên hạ cho bọn hần mang đến vui vẻ. Ta hướng bọn họ ném đi một cái cực ác độc Âm Dương Nhân, chợt nghĩ thông suốt "Tam điểm ngũ" khắc sâu nội hàm

"Không đứng đắn. Tam điểm ngũ chính là không đứng đắn, là các người nhóm người này chân thật hình dung."

"Oa, người có thể đi làm trinh thám rồi." Lục Hồ trong ngữ điệu tựa hồ thực toát ra bội phục hương vị, "Ít nhất thuyết minh chúng ta tương đối có tự mình hiểu lấy, đúng hay không?"

"Nhưng tại sao muốn ta đi?"

Lúc này là Lục Hồ ngăn người. Hần đại khái không nghĩ tới ta sẽ có vấn đề như vậy, hoặc là hần trước kia mời làm khách quý nữ hài đều nghĩa vô phản cố đáp ứng rồi, hần suy nghĩ hồi lâu, mắt thấy trong giờ học nghỉ ngơi sẽ đã xong, hần mới nói: "Bồi vì chúng ta bạn cùng chung họa nạn a. Người tới, đối với ta rất trọng yếu. Người nếu không đến, ta liền punk không đứng dậy, chỉ có thể sửa hát vườn trường dân dao."

Ta có thể cảm giác mình ở đối di động mỉm cười, nhưng này mộ bia theo trước mắt ta hiện lên.

Lục Hồ chỉ mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một linh năm tháng mười một tứ ngày tốt

Ngăn người khoái hoạt Phù Vân một loại bay đi, ta giường mất, lại phát hiện Dương Song Song một mặt quái dị nhìn ta.

"Người cứ như vậy đáp ứng hần!" Căn tin trên bàn cơm, Dương Song Song nghe nói ta vui vẻ tiếp nhận rồi Lục Hồ mời, khẩn trương đắc suất nữa đem chiếc đũa cắn đứt. "Người này liền bắt đầu cùng nam sinh ước hẹn?"

"A? Bất hòa nam sinh ước hội, chẳng lẽ muốn ta cùng nữ sinh ước hội?" Ta cố ý thật cảnh giác liếc nhìn nàng một cái, "Người có phải không phải mẹ ta phải tới tại mất a?"

Dương Song Song cuối cùng nghe ra ta chỉ là ở chế nhạo nàng, dứt khoát thay mẹ ta sắc mặt nói: "Không phải là không cho người đi ước hội, mấu chốt là người đối Lục Hồ người này căn bản không có gì mờ..."

"Thật biết còn cần ước hội sao? Trực tiếp phải đi lấy giấy chứng nhận kết hôn thôi." Ta thán một tiếng, cũng là đối căn tin bát tô đồ ăn kháng nghị, cũng coi như cuối cùng kết thúc nói lung tung một mạch, thật chính phải nói: "Người thật chẳng lẽ không nhìn ra, ta chỉ là muốn, có lẽ đó là một cơ hội tốt, ta có thể nói cho hần biết, trên mộ bia cũng có tên của hần."

"Vì sao không nhường Ba Du Sinh nói cho hần biết?"

"Kỳ thực Ba Du Sinh đã sớm biết, ta cho hần sở hữu mười hai người danh sách sau, hần liếc mắt liền nhìn thấy Lục Hồ tên, ta nghĩ ở điều tra Lục Sắc bị hại án tử khí, Ba Du Sinh nhất định cùng Lục Hồ từng có tiếp xúc. Ta gọi điện thoại cho Ba Du Sinh sau, hần nói, cảnh sát sẽ chú ý Lục Hồ hướng đi,

nhưng sẽ không sớm như vậy liền làm rõ. Ta nghĩ cũng có đạo lý, dù sao này mười hai cái mộ bia cái gì, đều là của ta nhất gia chi ngôn, một cái bệnh tâm thần nói hươu nói vượn; mà tin tưởng khoa học, thực sự cầu thị cảnh sát, không có khả năng giúp ta cùng nhau tàn mê tín cùng lời đồn, người nói đúng hay không?"

Dương Song Song nghiêng đầu nghĩ nghĩ, gật gật đầu.

"Nhưng là, ta cảm thấy Lục Hồ nếu cũng có thể đi vào Âm Dương giới, như vậy hẳn sớm hay muộn cũng có thể xem thấy mình mộ bia, tên của mình. Ta nếu trước tiên nói cho hắn biết, nói không chừng, chúng ta có thể cùng nhau hành động, làm những thứ gì, ngăn cản càng nhiều thảm án phát sinh."

Dương Song Song tựa đầu hướng bên bên kia, lại nghĩ nghĩ, lại gật gật đầu nói: "Nhưng là... Người dù sao... Quán bar loại địa phương đó, người cảm thấy thích hợp sao?"

Nàng như vậy một điểm tỉnh, ta mới nhớ tới, thật là, lớn như vậy, ta còn cho tới bây giờ không đi qua quán bar đâu. Lục Hồ bọn họ dàn nhạc diễn xuất là ở Bách Gia thôn quán bar phổ một cái tên là "Đứng giờ" trong quán bar, theo bọn họ dàn nhạc tên "Không đứng đắn" đến này quán bar tên "Đứng giờ", đều tiết lộ ra nguy hiểm. Ta mặc dù là Âu Dương thế gia thật đáng buồn quý duyên hậu nhân một trong, nhưng là không tới "Thái muội" cấp bậc. Hiện tại suy nghĩ một chút, độc thân đi ước hội, giống như có điểm dừng sấm đăm rờng hang hồ cảm giác.

Nhìn ra của ta do dự, Dương Song Song bỗng nhiên cười, lộ ra miệng đầy đáng yêu com mề lạp: "Cho nên a, ta muốn cùng người đi."

Thứ sáu, thiên tướng tối xuống thời điểm, ta đã chuẩn bị xong, nhưng Dương Song Song chậm chạp không có đến.

Kỳ thực ta không có tận lực chuẩn bị cái gì, chính là đem tóc khoắc lên xuống dưới, tẩy một cái không lâu không ngăn vừa qua khỏi đầu gối hắc bạch điểm vậy, hơi dài màu đỏ đai đeo áo, còn chưa quên phủ thêm màu trắng tiểu áo choàng. Gần nhất trên mặt tiểu đậu đậu số lượng là số lẻ, cho nên không cần tô son điểm phấn. Âu Dương thế gia quý duyên nữ tử màu da đều tiếp cận với tái nhợt, ta cũng không có thể "Ngoại lệ", nhưng giờ phút này soi gương cẩn thận chiếu chiếu, coi như trong trắng lộ hồng, trên cơ bản đơn thuần nhan là có thể gặp người.

Tà đẳng hữu đẳng, Dương Song Song quý ảnh vẫn không có xuất hiện. Ta dứt khoát cầm lên túi sách, thẳng đến nàng ở lầu ba phòng ngủ.

Kỳ thực vốn là nên ta hạ lầu ba tìm nàng, tiện đường xuất phát. Chẳng qua Dương Song Song không chịu buông tha gì một lần bãi phòng năm đó Diệp Hinh cùng Âu Dương Thiên ở qua 405 hào ký túc xá cơ hội, cho nên mỗi lần bọn ta thả rằng nhiều đi một tầng lầu thượng tới tìm ta.

Ta gõ nàng 308 hào phòng ngủ môn, môn khép, ta đẩy ra, bên trong có hai nữ sinh, nhưng đều không phải là Dương Song Song.

Ta bắt đầu ngây ngốc hỏi: "Xin hỏi Dương Song Song..." Này mới phát hiện, một cái trong đó nữ sinh đúng là Khô Liên Trà!

Mà một cái khác "Không là" Dương Song Song, chính là Dương Song Song!

Nhận thức không ra nàng đến, tuyệt đối không phải lỗi của ta. Dương Song Song một đầu thẳng thuận tóc dài bị biến thành hơn mười căn giống người da đen như vậy bím tóc. Mắt kính biến mất, ánh mắt phía dưới rõ ràng là yên huan trang, chẳng qua hun khói đặc qua đầu, quá đen rất bụi, giống như đem toàn bộ đáy nồi thiếp lên đây, so giấu mèo mắt còn khoa trương. Sắc mặt của nàng vốn là hồng nhuận, lại bị tăng thêm màu đỏ son phấn, giống như chín tháng Giang Kinh đột nhiên biến thành Bắc Cực, đem mặt nàng đông lạnh thành sương sau quả hồng. Khô Liên Trà lần trước mang cực đại khuyên tai giả nhận được Dương song hai lỗ tai thượng, ít nhất lúc này là đúng xưng hai; nhưng càng lòi nhân, là nàng mũi biến nhưng lại hơn một cái ngân quang long lánh mũi đinh!

Ta nỗ lực không có ngã xuống đất ngất đi, che ngực nói: "Người chuẩn bị lòi đắc cạc cạc một hồi?"

Dương Song Song đang ở tô lại một loại màu tím bờ môi, không có mà nói nói, Khô Liên Trà thay nàng trả lời nói: "Đi Bách Gia thôn loại địa phương đó, nhất là muốn đi 'Đứng giờ' kia quán rượu, các người phải trang điểm phải thành thực chút, bằng không người khác sẽ nghĩ đến người nhóm là cùng cha mẹ đi lạc đứa nhỏ. Song song đêm nay tạo hình, là ta tỉ mỉ vì nàng thiết kế. Dù triều đủ khóc đi? Không phải sợ, mũi đinh là thiếp, không có thật sự cho nàng cái mũi tạc lỗ. Có muốn ta giúp người một tay hay không cũng dọn dẹp một chút?"

Ta vội vã xua tay nói: "Không cần không cần... Chỉ sợ không còn kịp rồi."

Dương Song Song táp đi một chút màu đỏ tía môi, nhìn xem trên bàn học đồng hồ điện tử, nói: "Thật sự không còn sớm. Đi thôi đi thôi."

Khô Liên Trà bỗng nhiên hung hăng vỗ ta phía sau lưng một chút, suýt nữa đem ta chụp học máu, cao giọng nói: "Người thật giỏi a, cùng 'Tam điểm ngũ' đám người kia lẫn vào lên! Bọn họ nhưng là trăm dặm thôn quán bar đàn lí chạm tay có thể bùng tiểu punk dàn nhạc."

Ta nghĩ thâm, thực không nhìn ra, thật là có người thích không đứng đắn người. Ta cố ý không cho là đúng nói: "Cũng chính là đúng dịp, đừng tới cái kia kêu Lục Hồ tên..."

"Kia người soái ca chủ hát! Biết không, có bao nhiêu nữ fan nguyện vì hắn phao đầu sái nhiệt huyết!"

"Hắn còn chưa tới Lưu Đức Hoa Chu Đồng cấp bậc đi?" Ta tiếp tục làm bộ như không sao cả, nữ fan nhóm đem nhiệt tình đều đặt ở kiến thiết tổ quốc nên thật tốt.

Dương Song Song nói: "Cho nên, ta quyết định mang Khô Liên Trà cùng đi, làm cho nàng tán giải sầu."

Ta chợt phát hiện Dương Song Song nhưng thật ra là cái tâm địa cực thuần khiết thiện lương đứa nhỏ, ngay cả ta đều không nghĩ tới đâu. Ta cười nói: "Vậy thì tốt quá."

Nhưng Khô Liên Trà chính là băng bó trứ miệng lác lác đầu: "Cảm ơn các người, nhưng ta thật không có tâm tư; tức liền đi, tuy rằng chỗ kia sẽ rất náo nhiệt, ta trong lòng vẫn là sẽ rất lạnh thanh; mặc dù có các người cùng, ta trong lòng vẫn là sẽ cảm thấy thật cô đơn."

Ta kéo nhanh tay nàng nói: "Tả hữu đều là cô đơn, không bằng đến náo nhiệt địa phương đi, cho dù cấp hai chúng ta thêm can đảm đi."

Khô Liên Trà giới thiệu nói, "Đúng giờ" quán bar người bình thường là không vào được, đồ không phải là bởi vì cửa dán "Bắt chính chọn người miễn tiền" bài tử, mà là vì mặc kệ người đang bắt chính điểm, căn bản cũng không sẽ tìm được chỗ trống nhĩ, tất cả cái bàn sớm sớm đã bị dự định rớt, ở trong này thường xuyên có thể gặp được phao quán đêm giới diễn viên nghệ sĩ người trung gian, bát quái hãy thượng một nửa tin tức đều là từ nơi này khởi nguyên.

"Đúng giờ" cơ hồ ở Bách Gia thôn quán bar một cái phố chính giữa. Đèn hoa vừa lên, "Đúng giờ" hai cái chữ to cũng chiếu lấp lánh. Ta phát hiện, "Điểm" chữ hạ bán bộ phận bốn điểm, đúng là bốn đèn lồng.

Ba người chúng ta đi vào quán bar, cảm giác chân cũng không biết nên đi nơi nào đứng, nhất là vì bên trong thật sự quá nhiều người, nhĩ là vì vô luận chúng ta như Hà Dịch dung cải trang, cùng nơi này cũng có chút không hợp nhau. Nam sinh ở đây ăn mặc so với nữ sinh càng xinh đẹp gọi cảm, nữ sinh sao... Đều giống như là từ này người thường xuyên có thể ở trên mạng thấy trong ảnh chụp đi ra, xe model, đồ bơi khuôn nha cái gì. Ta tin tưởng Khô Liên Trà nói, nơi này nhất định có rất nhiều giới giải trí người, nhưng không biết tại sao, chúng ta ba người này mà như là hát hí khúc, một cái đoàn xiếc thú hạ đồi lồi đắc cạc cạc, một cái về hưu nghiệp dư Cosplay chuyên gia, cùng ta đây cái cô bé bán diêm.

Cửa một người mặc dính vào thịt áo somi đại nam sinh đem chúng ta từ trên xuống dưới đánh giá sau nói: "Tiểu muội muội nhóm, các người suy nghĩ thêm một chút đi, có phải không phải muốn vào đến, nhất là đêm nay nơi này người thật sự nhiều lắm, rất nhiều người đều chỉ có thể đứng, thứ hai các người... Nơi này khả năng không thích hợp lắm các người."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chính văn (mười bốn)

Dưới ánh đèn, Dương Song Song hồng quả hồng sắc mặt như lửa, nàng cả giận nói: "Ai hiếm lạ a, chúng ta đi thôi!"

Ta giữ chặt nàng, kiên trì đối phục vụ sinh nói: "Chúng ta là 'Tam điểm ngữ' mời tới, ách, Lục Hồ, người hỏi Lục Hồ là được rồi."

Dính vào thịt áo somi cùng lông mi cùng nhau một chút lay động, phục vụ sinh đẩy cõi lòng tò mò lại nhìn ta một cái, nói một tiếng "Các người tại chỗ này đợi trứ", biến mất ở một đồng dính vào thịt cùng lộ thịt áo somi trong lúc đó.

Không đến 2 phút, Lục Hồ cùng dính vào thịt áo somi cùng nhau xuất hiện. Cảm ơn trời đất, hần không có mặc dính vào thịt áo, nhất kiện Đồi Đường dân nhạc T-shirt, T-shirt ngoại hay là kia chiếc áo lót. Tóc của hần chính là bình thường bán tóc, đồng dạng cảm ơn trời đất, không có giống trong phòng này cực kỳ nhiều nam sinh như vậy nhiễm hoàng. Lục Hồ nhìn thấy ta, trong mắt lóe nhường lòng ta nhảy có chút nhanh hơn quang... Ta rất hàm súc, không là có chút nhanh hơn, mà là mau đắc rất lợi hại, thế cho nên trong lỗ tai tràn đầy bang bang nhịp đập thanh âm, nhưng lại không nghe được hần nói câu gì.

"Thực xin lỗi, người lặp lại lần nữa, nơi này quá ồn." Ta chỉ thật là lớn tiếng hỏi.

"Người ở đây giả ngu, đúng hay không? Dễ nghe nói nghĩ nghe nữa một lần? Ta mới không lên này làm đâu." Lục Hồ cười xấu xa.

Ta bĩu môi: "Không nói thôi, dễ nghe nói kỳ thực tiện nghi nhất, đây đường tùy chỗ nhất."

Dương Song Song bỗng nhiên ở sau thân ta nói: "Hần nói, người có thể tới, hần thật cao hứng."

Lục Hồ này mới phát hiện sau thân ta còn có hai vị nữ sinh, hơi sừng sò: "Người... Người nguyên lai không là một người tới."

Dương Song Song đi lên từng bước, phỏng lên hồng phác phác mặt nói: "Chẳng lẽ nơi này chỉ cho Phi Phi một người đến?"

Ta chỉ hảo hoà giải nói: "Các nàng... Các nàng là bạn học ta, là của các người siêu cấp fan, thật nhiệt tình."

Lục Hồ ra về ngại ngùng nói: "Ta còn không biết, các người trong đại học cũng có yêu mến chúng ta âm nhạc."

"có a, ta luôn luôn truy tùy các người trưởng thành." Dương Song Song đại khái đã sớm dự liệu được sẽ có như vậy trường hợp, bắt đầu tiến vào nhân vật, "Ta biết của các người tiền thân, trước kia dân nhạc tên là 'Đor dấy bản thiêu kếm', là người lúc học lớp mười liên tổ kiến, bởi vì kia là của các người lão sư cùng cha mẹ cho các người ôn nhu nhất đánh giá. Các người cho đến tận này tổng cộng có bốn mươi ba thủ nguyên sang, trong đó ba mươi một

thủ là punk Rock and roll phong cách, mặt khác cửu thủ là kim loại nặng. Còn có tam thủ chậm bản tình ca, là vì ứng phó ra điệp đánh băng thương nghiệp hóa cần. Ở quán bar, tiêu rap hát chờ diễn xuất khi, các người cũng sẽ trở mình hát một ít Rock and roll kinh điển, cũng là vì thích ứng người nghe khẩu vị. Tự đi từ năm đó, thông qua chúng miệng tương truyền, các người dần dần bị địa hạ cùng trên đất âm nhạc vòng sở nhận thức, thậm chí chiếm được cùng 'Địa hạ trẻ con', 'AK47' như vậy nhãn hiệu lâu đời nhạc rock 'n roll đội đồng đài diễn xuất cơ hội. Các người cùng 'Thiên cầu' Công ty Địa Nhạc ký hợp đồng đã nói tới cuối cùng giai đoạn, tờ thứ nhất album công việc bếp núc cũng đã bắt đầu tiến hành..."

Lục Hồ nhảy lại đây, bưng kín Dương Song Song miệng, giảm thấp xuống thanh âm nói: "Người... Người rốt cuộc là ai a? Làm sao người biết nhiều như vậy? Chúng ta ký hợp đồng cùng ra album chuyện coi như cái ngành nghề cơ mật, người không cần kêu lên được không được! Người lại là làm sao mà biết..."

Nhìn đến Lục Hồ trứ bộ đáng gấp gáp, ta không nín được muốn cười. Dương Song Song đã gấp qua là không quên được ta là đã lĩnh giáo rồi, nàng nhất định trước khi tới đổi "Tam điểm ngữ" đàn nhạc cùng Lục Hồ tiến hành rồi xâm nhập nghiên cứu, mới có thể giống lưng bài văn giống nhau kéo lên "Tam điểm ngữ" gốc gác.

Dương Song Song nhẹ răng cười nói: "Không cần phải sợ, chủ phụ xướng chủ âm Bass Lục Hồ bạn học, ta còn biết người sinh ra ở năm một chín chín ba tháng sáu mười sáu ngày..."

Nhị là một linh năm tháng mười một tháng tư tốt.

Ta vội nói: "Song song, có thể, không cần lại tra tấn Lục Hồ bạn học."

Lục Hồ vừa liếc nhìn Khô Liên Trà, bắt quả rất nhanh thu hồi ánh mắt, nhất định là lo lắng năng cũng giống song song như vậy miệng phun hoa sen, vội nói: "Các người tất cả đi theo ta đi, an vị chúng ta đàn nhạc bên cạnh tốt lắm."

Quán bar tận cùng là cái không lớn vũ đài, vài cái đàn ghi-ta, cái giá cổ đã bãi phóng hảo, ngọn đèn cũng đã đánh nhau, xem tới trình diễn tùy thời đều phải bắt đầu.

Lục Hồ dẫn chúng ta cách vũ đài gần nhất một loạt phía bên phải một cái bàn thượng ngồi xuống, giới thiệu chúng ta nhận thức đàn nhạc mặt khác ba cái thành viên, bọn họ cũng đều là cùng Lục Hồ tuổi không sai biệt lắm choai choai đứa nhỏ, mỗi người bên người đều có nữ hài tử, nhìn qua vừa tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp cái loại này non mềm khuôn. Không biết tại sao, ta có chút may mắn Dương Song Song cùng Khô Liên Trà theo giúp ta cùng đi, bằng không... Giống bộ đáng gì nữa?

Đàn nhạc thành viên một người trong liếc mắt một cái nhìn qua liền tương đối "3 giờ rưỡi" tiểu tử hướng Lục Hồ tả oán nói: "Chúng ta đâu có, mỗi người chỉ có thể thỉnh một vị 'Khách quý', người thế nào một chút dẫn theo ba?"

Lục Hồ vẫn không nói gì, ta lại nhìn không được nói: "Các người còn được xưng punk đâu, cũng làm bình quân chủ nghĩa a? Hôm nay là ngoại lệ, nếu không hạ hai lần diễn xuất hẳn một cái khách quý không mời, nhường cái danh ngạch cho người, liền huê nhau, như thế nào?"

Tiểu tử kia há miệng thở dốc, biết cùng ta biện luận, tựa như "Tam điểm ngữ" cùng Green Day so với ai khác là punk giáo chủ, căn bản không có phản kháng, liền không nói thêm gì nữa.

Chúng ta phân biệt điểm coke cùng Băng Trà sau, diễn xuất rất nhanh bắt đầu.

Quả nhiên, cùng Dương Song Song thư xác nhận khi nói giống nhau, bọn họ biểu diễn bộ phận bản thân nguyên sang, cũng xen lẫn mấy thủ đại dương bờ đối diện nhãn hiệu lâu đời nam hài punk đàn nhạc Blink-182 cùng The Offspring một ít ca. Ta không là Giang Kinh thứ nhất vui vẻ bình người, nhưng nghe cho ra chính bọn họ sáng tác này ca kém cỏi nhất cũng có thể dùng "Đáng yêu" để hình dung, khoan khoái trào dâng giai điệu, nhưng cam đoan ở người nghe được tam lần đã ngoài sau, có thể nghe ra âm thâm sâu nào; ở ca tụng trứ không biết không sợ, tùy tâm sở dục đồng thời, cũng toát ra đối tượng lại cùng quanh mình này vật chất thế giới mê vờng. Dù sao cũng là một đám đại đứa nhỏ, theo bọn họ ca danh cũng có thể thấy được một ít lòng của bọn họ suy nghĩ, tỷ như "tái kiến khi không cần tái kiến người", "hòa thiếu tương tư cây", "hoa lệ tiểu xoay người", "người sở không muốn, chớ thì với ta", "mười tám năm sau mười tám tuổi sinh nhật", đợi chút.

Trên vũ đài Lục Hồ, như là thay đổi một người.

Cùng Lục Hồ ngắn ngủn hai lần gặp mặt, cho ta ấn tượng là hẳn coi như tương đối văn tĩnh, hơi ngại ngùng cái loại này nam hài, cùng hẳn "Hồ" đại danh chẳng phải thật tương xứng. Ánh mắt của hẳn cùng thân thể đều lộ ra một loại không lớn chấp nhận khí chất, mặc dù ở công viên tượng niệm tượng niệm trứ đồng bào của mình muội muội, hẳn giống như cũng sẽ khoan thai đi ra bị thống.

Nhưng giờ phút này, hẳn thành trên thế giới thứ nhất đài vĩnh động cơ.

Ngón tay bát huyền như bay, hai chân có nhịp nhảy lên, phảng phất trên đất ở có nhịp phun lửa, tùy thời sẽ đốt tới chẳng sợ chi chậm nửa nhịp ca người. Đầu của hẳn cũng đi theo nhịp lắc lư, người cơ hồ đó có thể thấy được mồ hôi theo hẳn trên đầu bốc hơi thành bạch khí, phát ra ở mùi rượu toả khắp bên trong.

Vỗ tay, thét chói tai, vung tay cánh tay, nếu không là không gian thu hẹp, người thật sự sẽ cho rằng đây là hạng nhất đàn nhạc tuần diễn. Lòng, cũng theo bọn họ âm nhạc trầm bổng pháp phồng.

Ta nghĩ, tới nay sau, ta cũng thành này đàn không đứng đắn đứa nhỏ fan.

Thời gian như bay, ta mặc dù không có nhất nhất đếm quá, nhưng đảo mắt bọn họ ít nhất hát mười lăm bài hát. Dân nhạc mỗi người đều mồ hôi như mưa, đều ngồi trở lại chúng ta này cái bàn biên.

Ngoại trừ Lục Hổ.

Lục Hổ lúc này còn đứng ở trên đài, chỉ bé một phen bình thường dân dao đàn ghi-ta.

Hai giờ đến luôn luôn tại punk âm nhạc khích lệ hạ nhiệt lưu bắt đầu khởi động quán bar dần dần an tĩnh lại, tất cả mọi người nhìn cô đơn chiếc bóng Lục Hổ.

Hắn muốn làm gì? Đơn ca?

Bỗng nhiên, ta phát hiện Lục Hổ ánh mắt ở trên mặt ta hơi trù.

Trời ạ, hắn muốn làm gì? Hắn có thể hay không tại đây loại công chúng trường hợp nói một ít tam điểm ngũ lời nói?

Chờ hắn vừa mở miệng, ta mới phát hiện được ta lo lắng tuyệt không dư thừa.

"Phía dưới bài hát này, cũng là chúng ta tới hôm nay cuối cùng nhất thủ, là thủ ca khúc mới, hiến cho nhất bé gái..."

Ta có thể cảm giác Dương Song Song tay gắt gao nắm chặt của ta cánh tay, nhẹ giọng nói: "Hắn chỉ điểm ngươi thô lộ, này... Cái này làm sao giống như "Kỳ án ánh trăng" lí một cái nào đấy kiểu đoạn..."

"... Đó là một cái đối với ta rất trọng yếu nữ hài..."

Ta nhỏ giọng nói: "Chúng ta lui lại đi."

Dương Song Song cười lạnh nói: "Đã quá muộn. Ta dùng đi động giúp ngươi lục video clip."

"... Từng đã, chúng ta như hình với bóng, nhưng là hôm nay, ta sẽ không còn được gặp lại nàng." Lục Hổ thanh âm đột nhiên bắt đầu nghẹn ngào, ta cũng bắt đầu hiểu được vì sao ta là thiên hạ vô song một bên tình nguyện người tình nguyện.

Đây là thủ viết cấp Lục Sắc ca.

Lục Sắc, là Lục Hổ song bào thai muội muội. Ta ở Âm Dương giới chứng kiến mười hai cái mộ bia người thứ nhất chủ nhân. Nàng giờ phút này, đã thành xương khô một khối.

Ngoại trừ song bào thai bản nhân, đại khái không ai có thể thể hội, bọn họ tình cảm sẽ có bao sâu, sẽ có bao nhiêu thông minh sắc xảo.

"Của ta ca từ, mượn tang khắc gia kỷ niệm Lỗ Tấn thơ "có người", do đó thanh minh."

Sau đó hắn bắt đầu kích thích kia đàn ghi-ta huyền, huyền chiến, một tiếng thở dài, một tiếng khóc nức nở.

"Có vài người còn sống

Lại mất đi tất cả mộng

Có vài người đã chết

Lòng của nàng còn đang nhảy nhót

Lòng của nàng còn đang nhảy nhót

Nhảy lên ở ta mất ngủ bầu trời đêm

Lòng của nàng còn đang nhảy nhót

Nhảy lên ở ta khát vọng trong mắt

/>Ta nghĩ muốn tìm kiếm nàng phương hướng

Ta đi không lên núi cao độ bất quá biển cả

Ta hướng thiên sử mượn nhất đôi cánh

Nàng nói ta còn chưa đủ kiên cường

Tưởng niệm là nhất thanh lợi kiếm

Xuyên thấu ta đơn bạc trong ngực

Ngay tại ta ngoái đầu nhìn lại nháy mắt

Nàng vẫn như cũ ở bên cạnh ta

Nàng vẫn như cũ ở bên cạnh ta

Nàng vẫn như cũ ở bên cạnh ta "

Của hần tiếng ca, không là punk, không là Rock and roll, không có rãnh động sầu bi, chỉ có sâu không thấy đáy tưởng niệm, cùng lực bất tòng tâm bất đắc dĩ.

Của ta nước mắt thành sông, ồ ồ chảy tràn về mặt khắp mặt, may mắn bản thân không có nùng trang điểm mặt, bằng không giờ phút này gương mặt nhất định là kinh kịch về mặt.

Cái loại này tưởng niệm, cái loại này tâm liên tâm bị cắt đứt đau nhức, ta không có cao như vậy ngộ tính có thể chuẩn xác cảm thụ, chỉ có thể tưởng tượng, sao một cái khổ chữ đắc.

Hần đối muội muội qua đời cái loại này lực bất tòng tâm cảm giác, ta nhưng có thể thật sâu thể hội: ta nhìn thấy kia mười hai cái mộ bia, ta biết hai cái từ kỳ đã chính xác thực hiện, ta biết vận rủi sẽ lục tục buông xuống ở mặt khác mười người tuổi sống trên người thiếu niên, nhưng ta có thể làm cái gì?

Ta lực bất tòng tâm

Tiếng ca đã nghỉ, nhưng này câu "Nàng vẫn như cũ ở bên cạnh ta" vẫn như muộn chung vang ở trống rỗng hành lang gấp khúc, bách chuyển vọng lại ở bên tai ta. Ta mỗi một nghe thấy cập, trong đầu đều đã hiện ra kia tòa xếp hạng người thứ tư mộ bia.

Lục Hồ chỉ mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lễ một linh năm tháng mười một tứ ngày tốt

Tay chân tình thân, mặc dù cách âm dương mà nan dứt bỏ, thật chẳng lẽ sẽ ở không lâu tương lai, hai người cho dưới cửu tuyền gặp lại?

Ta một bên cùng từng trận đánh úp lại lương ý chống lại, một bên cảm lấy dần dần dâng lên một cái ý niệm trong đầu.

Có lẽ, vận mệnh thật sự có thể thay đổi, chỉ cần người cũng đủ kiên cường.

"Ngượng ngùng, ta cũng không phải cố ý kích thích, làm người khóc..." Lục Hồ dù sao còn nhỏ (chỉ theo ta lớn bằng mà thôi), không biết có mấy lời kỳ thực không cần phải nói.

"Ai khóc." Ta cũng dù sao còn nhỏ, không biết chống chế là tội gây yếu phản kháng.

"Kia trên mặt người nước..."

"Trời nóng lưu hân." Ta nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà, ở ta cần nhất hậu viên đội thời điểm, các nàng cũng đang cùng hai tên nam sinh nói chuyện phiếm.

Ta có phải không phải nên nói cho hần biết? Nói cho hần biết ta nhìn thấy hần mộ? Cái chết của hần kỳ?

"Thiên không còn sớm, chúng ta đặc quay về trường học. Quá muộn quay về ký túc xá sẽ có phiền toái." Ta hướng Dương Song Song vẫy tay, nhưng nàng trở thành gấu mèo mắt về sau ánh mắt tựa hồ càng không miễn cảm, làm bộ không phát hiện.

Lục Hồ trên mặt hiện ra nhàn nhạt thất vọng, không muốn làm cho ta phát hiện, nhưng che dấu thật sự không thành công, đành phải rất lịch sự nói: "Ta đây đưa tiễn các người, đưa đến Bách Gia cửa thôn."

Bách Gia thôn là đường dành riêng cho người đi bộ, ở đầu đường cuối phố có thể chiêu xe taxi. Lục Hồ cùng ta đi ở phía trước, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà đi theo đại khái năm thước ở ngoài, đại khái ngay cả các nàng đều sợ bản thân bóng đèn ánh sáng quá mức mãnh liệt.

Nhưng là các nàng nào biết đâu rằng, ta không có chút nào cùng nam sinh cùng nhau tản bộ hần là có cái loại này ngọt ngọt ngào ngào, hoặc là chẳng sợ non tươi tò mò cảm giác. Ta thậm chí nói không nên lời gì hoạt bát hài hước lời nói giảm bớt một đôi trăm mặc ít lời người xấu hổ. Ta nói không ra lời, bởi vì ta trong đầu chỉ có một ý niệm, chỉ có một vấn đề.

Ta có phải không phải nên nói cho hần biết?

Sự việc là như này?

Đôi ta thật có duyên đâu, ta nhìn thấy quá của người mộ bia!

Người tiếp qua hai tháng sẽ chết !

Đáp án ở phiếu tán ở hư vô mờ mịt đang lúc, nhưng ít ra có một chút rõ ràng vô cùng: ta sẽ không để cho trên mộ bia tiên đoán trở thành sự thật, ta sẽ dùng sức tất cả vốn liếng, không nhường trên mộ bia tiên đoán trở thành sự thật.

Sát hại Lục Sắc cùng Cố Chí Hào, là cùng một cái tóc dài nữ nhân - - hoặc là, một cái tóc dài nữ quỷ, một cái cũng từng chờ không kịp của ta tận thế, ý đồ trước tiên giết ta bạch cốt tinh.

Trừ bỏ cái kia tóc dài nữ nhân, chính là giải trừ Lục Hồ bị hại tai hoạ ngầm, nói không chừng, cũng chính là giải cứu bản thân ta.

Chúng ta phải tìm được nàng, trừ bỏ nàng.

Vì thế hay là ta phá vỡ trăm mặc, nói: "Lục Hồ, ta có ý nghĩ..."

"Chúng ta phải tìm được nàng, xử lý nàng." Ta cùng Lục Hồ, ở cùng thời khắc đó, nói ra lời giống vậy.

"Người nói cái gì? !" Ta cả kinh không biết vì sao, chẳng lẽ Lục Hồ đọc lên tâm tư của ta?

"Cái kia tóc dài nữ nhân, " Lục Hồ cũng kinh ngạc nhìn ta, hoài nghi mình nghe lầm, cho nên tính toán giải thích cho ta rõ ràng, xác thực chứng hay không đang nói đồng dạng ý tứ. "Không biết tại sao, ta cảm thấy, sát hại muội muội ta, chính là ở công viên tưởng niệm lí nhìn thấy tóc dài nữ nhân, tìm được nàng, hỏi rõ sở, vì muội muội ta báo thù. Nếu ta có thể tiến vào cái kia kỳ quái thế giới, nói không chừng có thể đem muội muội ta bị hại chuyện tra rõ ràng."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chính văn (mười lăm)

Ta chân chờ một chút, nói: "Ta nói ... Ta nói, cũng là ý tứ này."

Lục Hồ lắc đầu nói: "Người... Tại sao muốn người? Đây là của chính ta sự, ta cũng không nên người cuốn tiến vào, đây nhất định rất nguy hiểm, có nhớ hay không lần trước ở công viên tưởng niệm, nữ nhân kia loại nào điên cuồng!"

Ta nói: "Cho nên người mới cần phải có người hỗ trợ nha!"

Lục Hồ tiếp tục lắc đầu: "Không được, một mình ta, cho dù thất bại, đã chết, cũng không có gì không dậy nổi, nhưng không thể lại cho người liên lụy tánh mạng."

Có lẽ, đây là hẳn là hướng hẳn làm rõ lúc. Hướng hẳn nói ra ta ở vườn uơm thấy một màn kia, nói cho hẳn biết, chúng ta là đồng nhất sợi dây thượng buộc hạt tiêu, sớm hay muộn đều phải đầu nhập du sâu lửa nóng, đối mặt tất sát vận mệnh.

Âm lạnh lòng gió thổi tới, giống như nhắc nhở ta, cuộc sống tương lai sẽ là như thế nào.

Ta đang muốn mở miệng, quanh mình hết thảy bỗng nhiên kịch biến!

Tuy rằng gần đêm khuya, Bách Gia thôn cái kia phố vẫn là nhộn nha nhộn nháo, vạn đèn lóe ra, nhưng sẽ ở đó trận âm phong phát qua sau, ta phát hiện bên người chỉ còn lại có Lục Hồ. Chúng ta hay là ở trên một con phố, nhưng hai bên đường không là trăm quán rượu xanh vàng rực rỡ, mà là thâm đạm ánh trắng chiếu diệu hạ đồ nát thê lương, đầu đường thậm chí mạn trứ nhân nhạ khí trời. Dưới chân địa mặt là tảng đá cửa hàng liền, chiếu hai cái mơ hồ bóng người.

Ta cùng Lục Hồ bóng dáng.

"Ta cũng không có xung phong nhận việc đến chỗ này..." Ta nhìn khắp bốn phía, nhưng Dạ Quang vô lực, ta chứng kiến rất có hạn. Dương Song Song cùng Khô Liên Trà, khi ta cần nhất hai cái đại bóng đèn chiếu sáng thời điểm, các người ở nơi nào?" Đây là có chuyện gì? Chúng ta thậm chí không là ở công viên tưởng niệm..."

Lục Hồ nói: "Người có cảm giác hay không, vừa rồi có trận thật âm phong?"

"Âm phong... Âm phong đem chúng ta quất đến chỗ này?" Ta cảm thấy giải thích không thông. Nhưng có một chút thật rõ ràng, đây không phải là ta yêu thích lưu luyến cái thế giới kia. "Tại sao có thể rời đi địa phương quý quái này? Mỗi lần ta tiến vào, đều không phải là điều kiện tượng!"

Ta tiếng nói ở làm người ta hít thở không thông giá lạnh không khí lạnh lẽo lí quanh quẩn.

"Người nghe thấy cái gì chưa?" Lục Hồ dùng sức nhấp máy trừ cái mũi.

Hắn nói lời này khi, ta đã nghe thấy được, một cổ mảnh liệt cực kỳ mùi nhĩ, máu mùi tanh.

Mặc kệ đây là cái gì dạng nhất thế giới, hiển nhiên ta luôn luôn tại trong đó tiến hóa: theo mặt bằng, đến lập thể; từ ban sơ bằng quan, đến bây giờ hãm sâu trong đó, từ ban sơ hắc bạch ảnh chụp, càng về sau nhiều màu thể giới (đương nhiên thể giới này nhan sắc vốn là rất có hạn); từ ban sơ không tiếng động điện ảnh, đến bây giờ âm thanh nổi vờn quanh. Hiện tại, ta thậm chí có thể nghe thấy thể giới này mùi.

Ta phát hiện này là hạng nào đại đích bị kịch, ta càng muốn rời xa thể giới này, lại càng thường xuyên bị kéo vào bên trong đó.

"Mùi máu tươi nhĩ." Ta nói, "Chúng ta là thể nào tới? Có thể hay không nhanh chút rời đi nơi này?" Thanh âm của ta như trước ở vọng lại, thể giới này tĩnh đến mức làm cho lòng người kinh.

Kia cổ máu tanh mùi vị dày đặc đã huân nhập của ta não khang, ta có thể cam đoan, lại có một lát, ta sẽ mồm to nôn mửa. Mà tới làm ta bất an, hay là kia giống như chết yện tĩnh.

Lục Hồ nói: "Ta cũng không biết nên thể nào rời đi nơi này." Hắn và ta cùng nhau nhìn chăm chăm trên đất hai chúng ta bóng dáng hết đường xoay xở.

Thẳng đến phát hiện hai cái bóng dáng biến thành ba cái.

Theo bên cạnh chúng ta bay nhanh chạy qua một cái giống cây gậy trúc một loại dài nhỏ thân ảnh. Người nọ chạy đến nhanh như vậy, chúng ta cơ hồ thấy không rõ trên người hắn mặc là cái dạng gì thức quần áo, tóm lại cũng không Bách Gia thôn trên đường thường xuyên có thể nhìn thấy tế chân quần Jeans cùng bên người T-shirt, mà là bộ phiêu phiêu dật dật than chì sắc trường sam, phi chạy, giống trận hỗn độn gió xoáy.

Người nọ không biết là khi nào thì xuất hiện, tóm lại chúng ta không có chút nào nghe thấy, thẳng đến nhìn đến cái kia thân ảnh - - hắn không có tiếng bước chân.

Hắn đang chạy, nhưng không có tiếng bước chân!

Ta đây mới nhớ tới, mỗi một lần tóc dài nữ nhân đột nhiên xuất hiện, hai tay âu yếm của ta cổ phía trước, cũng chưa bao giờ phát ra cái gì tiếng bước chân.

Kỳ quái là, người nọ theo bên cạnh chúng ta xẹt qua sau, phảng phất nhớ ra cái gì đó, lại nhanh chóng đi vòng vèo, dừng ở bên cạnh chúng ta, phảng phất biệt của ta mê hoặc, muốn nhường ta xem thanh hắn mặc đến tốt cùng là cái gì.

Có chút giống hán phục, nhưng tựa hồ Byhahn phục cang hoa lệ, đầu đội đỉnh đầu xông thẳng lên trời mũ, mũ chính giữa là một khối cực đại trân châu (hoặc là thủy tinh châu, thủy tinh cầu...), quần áo nguyệt bạch sắc phiêu dật trường sam, bên hông bọc một điều chuế mẫn các màu châu ngọc hoa mỹ đai lưng, đai lưng biên rừ một thanh trường kiếm. Ta còn chú ý tới, dưới nách của hắn, mang theo một cái dài nhỏ tráp.

Ta nhìn hắn cổ quái trang phục, thật muốn hỏi hắn, người nhận thức không biết Cosplay nữ hoàng Khổ Liên Trà, nhưng ánh mắt của hắn nói cho ta, hắn không là đang đùa cái gì hóa trang trò chơi. Hắn thật nhanh tránh ta liếc mắt một cái, lại thật nhanh nhìn chòng chọc Lục Hồ liếc mắt một cái, đây cũng là ta lần đầu tiên có thể đem "Bay nhanh" cùng "Trần" dùng cùng một chỗ. Sau đó hắn nói: "Đi, rời đi nơi này!"

Thật giống như ta thật nghĩ vậy cái địa phương quý quái đến dường như!

Bỗng nhiên, trong mắt hắn hiện ra một mảnh nồng đậm khủng bố sắc, xoay người như tránh ôn thần một loại né ra đi. Ta cũng tùy theo hiểu được, của hắn sợ hãi từ đâu mà đến:

Ở phía sau chúng ta, ở phổ một chỗ khác kia thiên khí trời trung, hiện ra ba cái khổng lồ bóng đen. Không là từ xa lại gần, không là bọn chạy tới, bọn họ liền như vậy trống rỗng nổi lên, như là theo trong Địa ngục dâng lên.

Đồng thời, kia dày đặc mùi máu tươi cơ hồ đã ở trong không khí đạt tới bão hòa. Ta cũng là bởi vì nhìn thấy bọn họ khi khiếp sợ trung đã quên nôn mửa.

Sau đó ta xem thanh, không là bọn hắn, mà là "Chúng nó" .

Thoạt nhìn xem, chúng nó chính là hình dạng vượt xa người thường chó dữ, so ta đã thấy lớn nhất cầu còn muốn hùng tráng, thẳng đứng lên, có hai người cao - - chúng nó thật là đứng thẳng trứ đi tới, cả người đen thui, hắc đến cơ hồ cùng bốn phía hắc ám hòa làm một thể, phân biệt không rõ hình dáng. Chỉ có một đôi hung thần một loại ánh mắt là huỳnh xanh biếc. Đến gần khi, chúng nó mặt mày hay là chỉ có thể lấy "Chó dữ" để hình dung, chính là treo trên bờ môi răng nanh hơn rõ rệt, như một loạt ngọn gió, nhưng thật ra cùng sói hơn hình tiểu rất giống.

Nhưng không biết tại sao, ta còn là cho rằng chúng nó là cầu.

Kia cổ phục lão nhân bọn chạy như gió, đảo mắt đã đem muốn theo của chúng ta tầm nhìn lí biến mất, nhưng ta lập tức biết hắn còn xa không đủ nhanh chóng. Kia tam điều bóng đen, ba con sẽ đi đường Cự Linh lang khuyến, bỏ nhào về phía trước, toát ra khoảng cách đã đem cổ phục lão nhân bọn chạy khoảng cách bao trùm. Điện quang hỏa thạch trong lúc đó, lão nhân kia đã cùng này tam con ác thú lần đánh ở một chỗ.

Ta ít dừng xem, chỉ biết một vị về mặt kinh hoàng cốt sấu như sài lão nhân cùng tam con Big Mac chó dữ đã đấu, thắng thua lập phán. Quả nhiên, ả không nhìn được kêu rên truyền đến, là người, mà không phải dã thú tiếng kêu.

"Còn đứng ngây đó làm gì!" Ta lôi kéo Lục Hồ thủ, hai người dùng một trăm gạo tiến lên tốc độ chạy, nhưng ngừng lại chúng ta bức này thần tốc, cùng lão nhân một trận gió so sánh với, cùng Cự Linh lang khuyến bỏ nhào về phía trước so sánh với, càng giống chậm chân vịt.

Chờ chúng ta đuối tới hiện trường khi, cổ phục lão nhân cổ phục đã thành vài miếng vụn vật vài rách, một đoạn cẳng chân bị ngâm ở một cái cự chó trong miệng, nhưng cánh tay trái của hắn, vẫn gắt gạo bóp chặt cái kia dài nhỏ tráp. Từ đầu đến cuối, hắn ngay cả rút ra trường kiếm cơ hội đều không có.

"Tránh ra!" Lão nhân mất tiếng thanh âm kêu.

Hắn ở phía sau, còn muốn trừ nhắc nhở chúng ta chú ý an toàn.

Mà này tam con chó dữ, nếu muốn đem ta cùng Lục Hồ xé thành miếng thịt, đại khái cũng không phải việc khó gì.

Ta không có thể ở trên vấn đề này suy nghĩ sâu xa, cơ hồ là theo bản năng đem nắm tay nhắm ngay một cái đang ở đối lão nhân phát ra trí mạng nhất bỏ nhào về phía trước chó dữ trên người, hơn nữa, ta cũng giống chúng nó giống nhau về phía trước đánh tới.

Cơ hồ đồng thời, Lục Hồ cũng cùng ta giống nhau, vuron quyền, đánh về phía một cái khác cự chó, cũng làm ra Lục Hồ chụp mỗi bộ đáng

Của ta một quyền này, đánh trúng kia con chó dữ, nó phi ở giữa không trung, bị thương kêu một tiếng, sau đó trùng trùng rơi xuống đất, trên đất tảng đá văng tung tóe, đá vụn văng khắp nơi.

Lục Hồ đánh trúng kia con chó dữ, vẫn ty chưa động, "Thương hại" nhìn vị này Rock and roll tiêu ca.

Liên trong sát na này, ta đột nhiên cảm giác được trên tay đã nhiều hơn nhất kiện dài nhỏ vật, là cổ phục lão nhân đem kia tráp nhét ở tại trong tay ta.

"Người... Làm gì? Ta không cần!" Ta gọi trứ, xông lên trước muốn đi nâng hắn.

"Cẩn thận!" Lục Hồ kêu.

Một cái khác ngâm lão nhân bán chân lang khuyến bỏ nhào ở giữa không trung, đánh về phía ta, chỉ cần bị nó nện vào, ít nhất sẽ tam hồn xuất khiếu. Cổ tình ta ôm kia hộp gỗ sợ run, đã đến không kịp trốn tránh, càng không cần phải nói ra quyền chống lại.

Cơ thể của ta bị một cái không lồ lực đánh vào ngang đụng ra, té ngã trên đất, nhưng nhào vào trên người ta đều không phải câu mặt Lang Nha ác thú, mà là Lục Hồ.

Đồng thời, lão nhân kia hai tay, gắt gạo nhéo kia lang khuyến dưới cổ lông màu đen.

Kia hai cái bị chúng ta đã đảo chó dữ xa không có bị thương nặng, một cái trong đó từ phía sau cắn lão nhân một cái chân khác.

Ta đang chuẩn bị lại ra tay, lão nhân kia kêu lên: "Tránh ra! Tìm được thủ Linh nô!"

Đây là hắn nói câu nói sau cùng. Thân thể hắn, cùng của hắn cổ phục giống nhau, tứ phân ngũ liệt.

Xương khô căn căn rơi xuống.

Lục Hồ lôi kéo ta đứng lên, ta không có nghĩ nhiều, chẳng quan tâm súng vật bảo hộ hiệp hội kháng nghị, kêu: "Chúng ta cùng nhau, giết chúng nó!"

Sau đó ta hàm chứa đầy ngập oán khí, đầy bụng cừu hận, dùng hết suốt đời khí lực, một quyền đánh về phía cách chúng ta gần nhất nhất con chó dữ, trông cậy vào một quyền này có thể đem nó đánh tới Thiên Gia thôn Vạn gia thôn ngoại.

Nhưng hoàn toàn thành linh bất ngờ, cái gì đều phát sinh. Một quyền kia đánh vào kia chó dữ trên người, như là cho nó ở đám lưng mát xa, nó không có chút nào phản ứng - - cũng không phải là không có một điểm phản ứng, nó ít nhất quay đầu lại, khẽ nhếch khai cự chùy, bỗng nhiên lại đứng thẳng dậy lên.

Ta biết, đây là trí mạng bỏ nhào về phía trước diêm báo.

Ta từng đã thế giáp Phong Lôi trọng quyền, thế nào yễn kỳ tức cổ?

Ta nếu không thể phát ra như vậy trọng quyền, là không có bất kỳ tư cách ở nơi này bắt âm bắt dương thế giới lẫn vào .

Chó dữ trí mạng bỏ nhào về phía trước, chính là tốt nhất thuyết minh.

Ngay tại nó đánh tới đồng thời, ta cảm giác Lục Hồ thủ bắt được tay của ta.

Ta cảm giác thấy hoa mắt.

"Thấy hoa mắt" là Bách Gia thôn tranh kỳ đầu điểm quán bar đèn đuốc ánh sáng ở trước mắt ta nổ rộ. Ta lại trở về xa hoa truy lạc thái bình thế giới.

"Phi Phi, Phi Phi! Rốt cuộc tìm được người!" Dương Song Song cùng Khô Liên Trà tiếng kêu.

Có lẽ còn không có...

Ta còn không có đứng vững, trước ngực xuất hiện một cái màu đen cự móng, lục chỉ như câu, suýt nữa bắt đến ta. Nó một khi bắt đến của ta thân thể mềm mại, tất nhiên có thể dễ dàng đối với ta tiến hành giải phẫu.

Cũng may Lục Hồ lôi kéo ta lại nhanh chóng ngay cả chân mấy bước, màu đen kia chó móng cũng biến mất ở đầu thu trong bóng đêm.

Không nữa xuất hiện.

Ít nhất lúc ấy chúng ta như vậy cho rằng .

"Âu Dương Phi!" Dương Song Song chạy đến bên cạnh ta, nắm chặt của ta cánh tay, "Người vừa rồi... Các người vừa rồi, chạy đến người nào vậy? Nhường chúng ta dễ tìm!"

Khô Liên Trà nói: "Còn có thể đến người nào vậy, người xem bọn hấn tay kéo quá đối không chịu tách ra, đương nhiên là chê chúng ta bóng đèn ngõa đêm không đủ tiết kiệm năng lượng..."

Lục Hồ chạy nhanh buông lỏng ra lôi kéo tay của ta, ngượng ngừng cười, nhìn qua lại như là ở cười xấu xa.

Ta nhẹ giọng hỏi hấn: "Người..."

Lục Hồ bám vào bên tai ta nói: "Ta đã biết, tại sao có thể tùy tâm sở dục ra vào cái kia Âm Dương giới."

Mà đúng lúc này, Dương Song Song phát hiện trong tay ta lấy cái kia tế hợp dài: "Đây là vật gì tốt?"

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Chính văn (mười sáu)

Tháng 9 11 ngày

"Ta không biết có đáng đánh hay không khai nó." Ta nhìn chăm chăm kia hộp gỗ, một bàn tay tựa hồ ở rục rịch, tay kia thì tựa hồ muốn ngăn cản.

Ta theo một đêm kinh trong mộng tỉnh lại thời điểm, chói lọi ánh mặt trời đã ở trên cửa sổ rong chơi thật lâu. Bên giường, Dương Song Song cũng không biết ngồi bao lâu. Nàng người này thật không phải là phạm loại, giống như chưa bao giờ như buồn ngủ dường như, đồng thời còn có thể đã gặp qua là không quên được. Ta nếu ngủ không đủ, chỉ sợ ngay cả mình họ gì đều đã quên mất.

Sau đó, Dương Song Song sẽ nhắc nhở ta, là quang vinh đích nào đó mồ thế gia hậu nhân.

Có lẽ ta đây một loạt xui xẻo chuyện này, chính là cùng này mồ mồ thế gia có liên quan đâu.

Tế hợp dài so thủ đoạn hơi chút tế, không đến dài một thước, bằng gỗ, cẩn thận nghe thấy, còn tản ra nhàn nhạt hương khí. Ta sau khi tỉnh lại chuyện thứ nhất, chính là củ kết xử lý như thế nào này người đến từ thế giới kia lỗi thời, cổ phục lão nhân di vật. Dương Song Song đã nghe ta nói này hộp gỗ lai lịch, nói: "Chúng ta khả năng muốn tìm hòa thượng."

Ta cẩn thận chu đáo một chút Dương Song Song mặt, phát hiện nàng lại là nghiêm túc: "Đây cùng hòa thượng có quan hệ gì?"

"Mở ra không sạch sẽ gì đó phía trước, có thể thỉnh cao tăng niệm kinh trừ rửa. Để tránh mở hộp ra sau, có cái gì tà vật chạy đến." Dương Song Song trong lúc suy nghĩ sâu xa nói.

Ta thở dài nói: "Xem ra ta còn đánh giá thấp của người trúng độc trình độ. Ta bây giờ toàn bộ cuộc sống cũng đã tà đến nhà, mới sẽ không đi quản cái gì tà vật không tà vật. Ta là muốn đánh nhau khai nhìn xem, nhưng lại cảm thấy không quá đạo đức."

"Nhưng là, theo người nói, này cái hộp chủ nhân đã hóa thành mấy xương lão ! Chủ nhân như là đã không ở, người mở ra nhìn xem lại có cái gì không đạo đức?"

"Nhưng hấn trước khi chết bảo ta tìm được cái gì thủ Linh nô, nói không chừng, này hộp gỗ là cho cái kia kêu thủ Linh nô . Nếu ta mở ra xem, chẳng phải là thật không biết lễ phép?" Ta không tự chủ được bắt đầu vuốt ve hộp gỗ, thật bộ đáng ôn nhu, nhưng thật ra là đang sờ nơi đó có khâu có thể mở ra. Ta đây mới chú ý tới, hộp trên người điêu khắc một ít ta cho tới bây giờ chưa thấy qua thực vật cùng quái thú, kỳ diệu hiểu rõ là, ta nhìn chăm chăm này đó hoa văn càng lâu, càng cảm thấy những sinh vật này sẽ theo hộp trên người nhảy xuống.

Tương tượng thấy trước mặt đột nhiên xuất hiện một đồng kỳ hoa trách thảo, dài năm con giáp tam chân dã thú, ta đưa tay theo hộp gỗ thượng dơi.

Dương Song Song lúc này theo ta trên bàn học cầm lấy một cây viết, theo ta lên lớp dùng là laptop lí kéo xuống một trương giấy, tỉ mỉ đem hộp gỗ thượng hoa văn miêu tả xuống dưới. Ta nói: "Nguyên lai ngươi còn ham hội họa, tài nghệ song toàn."

"Đem này đồ đồ hình bức tranh xuống dưới, ta có thể đi tìm tòi một chút, tra chút tư liệu, xem là lai lịch gì." Dương Song Song hoạch định một nửa, ngẩng đầu liếc nhìn ta, "Trước đó, vì an toàn của ngươi, tối hảo không muốn mở ra này cái hộp gỗ tử."

An toàn của ta, có trọng yếu như vậy sao? Đều gần đất xa trời người.

Nhưng ta biết Dương Song Song là một mảnh tình yêu, mỉm cười gật đầu.

Chờ ta rửa mặt chải đầu đi, Dương Song Song cũng bức tranh tốt lắm, đem tờ giấy kia dè dặt cẩn thận chiết hảo, nói: "Ta nên trở về gia thăm viếng, ngươi đi toilet công phu, mẹ ta đã đánh điện thoại di động ta đến thúc dục ta nhiều lần."

Nói được ta cũng bắt đầu nghĩ phụ thân mẹ. Hai tuần lễ không thấy, như cách ba thu.

Ta nói: "Ngươi yên tâm đi, không có của ngươi làm bạn, ta tuyệt đối sẽ không lại đi Bách Gia thôn như vậy địa phương quý quái. Cho dù Lục Hồ mở ra Lục Hồ tới đón ta, ta đều không đi."

Nghĩ đến Lục Hồ, trong lòng một loại ngọt ngào tưởng niệm cảm giác. Một đêm không thấy, như cách ba thu.

Không đến mức đi? Ta hỏi mình.

Dương Song Song đi ra cửa túc xá sau, đột nhiên lại quay lại đến, nói: "Này cái hộp gỗ tử, ngươi muốn cam đoan nó an toàn. Cái kia mặc hán phục lão nhân..."

"Byhahn phục còn lão." Ta cải chính nói.

"Được rồi, cái kia rất già thật lão là lão đầu thác giao phó cấp vật của ngươi, ngươi sẽ không để cho nó dễ dàng rơi vào trong tay người khác, đúng hay không?"

"Ý của ngươi là..."

"Ngươi khả năng gấp thời khắc bảo hộ nó."

Ta có thể nghĩ đến "Thời khắc bảo hộ" kia hộp gỗ biện pháp, chính là thời khắc mang theo nó.

Bao gồm đi ta tiểu cô gia.

Đi ra cổng trường trên đường, ta đang cầm nó; đi hướng Thiết Xa đứng lại trên đường, ta đang cầm nó; ở trên đường sắt ngầm, ta đang cầm nó.

Cuối tuần xe điện ngầm thượng hành khách một chút cũng không so sánh với ban đình núi cao khi thiếu. Kia hộp gỗ lúc trước nâng tại kia vị cột cờ một loại đáng người cô chịu già nhân thủ lí, cũng không có vẻ quá dài quá nặng, nhưng nâng ở ta đây cái bản thủ bản cước mỹ nữ trong tay, lại thành Tôn Ngộ Không Kim Cô bổng, chỉ đồng đánh tây, gõ vài vị hành khách đầu, trong lúc nhất thời chật chội trong xe cư nhiên không người nào dám tới gần ta.

Theo xe điện ngầm thượng "Mở ra một mảnh tân trời đất" sau, ta lại suất nữa đem tiểu cô gia chỗ tiểu khu bảo vệ cửa đả đảo. Cũng may bọn họ không có đem hộp gỗ làm như hung khí tịch thu.

Cuối cùng đến tiểu cô cửa nhà, tay ta dựng kia hộp gỗ không ngừng thờ, tiểu cô nghe thấy chuông cửa sau chạy đến mở cửa, thấy của ta kia phó tính tình, xì nở nụ cười, hỏi ta: "Ngươi chừng nào thì gia nhập Cái bang? Rất đẹp trai một căn đả cầu bổng."

Phía sau nàng xuất hiện một cái cao vóc dáng đeo kính trung niên nhân, là nhỏ dượng. Hắn liếc mắt nhìn kia hộp gỗ nói: "Này cho ta trang dạy học dùng là giải phẫu tập tranh ảnh tư liệu đồ không sai."

Nếu các ngươi bất hạnh xem qua "Kỳ án ánh trăng" hoặc "thương tâm chí tử", hơn phân nửa sẽ đoán được, này tiểu cô là Âu Dương Thiên, phía sau nàng trung niên nhân, là chương vân khôn, giang y trụ cột y học bộ phận Phó viện trưởng, giải phẫu phòng giảng dạy chủ nhiệm. Hai người bọn họ ở "Kỳ án ánh trăng" kia cái chuyện xưa bên trong quen biết, sau đó dần dần mến nhau, kết hôn. Có đôi khi ta thật muốn hỏi bọn họ, nếu thiên hạ tất cả mọi người biết của các ngươi tiểu thuyết tình yêu, các ngươi sẽ sẽ không cảm thấy thật chịu thiệt?

Ta lâm thời suy nghĩ cái nói dối, nói: "Đây là ta một cái bạn học thác ta bảo quản, nàng hôm nay... Đi chơi nhi, sợ đặt ở phòng ngủ bị người đánh cắp, ta giúp nàng một chút." Thực không có biện pháp, lên đại học, nói liên tục dối chất lượng đều giảm xuống.

Cũng may Âu Dương Thiên không có miệt mài theo đuổi, cười khép lại ở ta, kéo ta vào cửa ngồi, hỏi.

Trước kia ta nói rồi, Âu Dương Thiên đối với ta đặc biệt hảo, ta thi được giang y, nàng đưa ta nhất đài Laptop. Hiện tại ta rốt cục hiểu được là tại sao.

Đại khái lúc ta mười tuổi, có một lần ba ba mang ta đến Giang Kinh đến ngoạn nhi, ta đi đại vận, đột phát viêm ruột thừa, Âu Dương Thiên tiểu cô đứng là cái hăng hái chủ trị y sư, tự tay hạ đao, cho ta làm giải phẫu. Ta lúc ấy cũng không biết, cắt bỏ ruột thừa đối ngoại khoa bác sĩ mà nói, tựa như "Nhiều mệt" đối punk dân nhạc mà nói giống nhau trụ cột, cho nên đối với Âu Dương Thiên sùng bái sát đất (tuy rằng vừa bị cắt một đao ta lúc ấy chỉ có thể chống vó, không làm được ngũ thể đầu địa cao như vậy khó khăn động tác). Ta từ đây thế phải làm giống Âu Dương Thiên tiểu cô giống nhau tốt bác sĩ, thi vào trường cao đẳng điền tình nguyện thời điểm điền sở hữu tình nguyện đều là trường y. Thi được giang y sau, Âu Dương Thiên tiểu cô nhất định là bởi vì nàng mô phạm tấm gương đem ta tha lên nhảm thuyền giặc, thật ngưng ngưng, mới mua đài Laptop, xem như đối với ta làm đường lối bước một loại bồi thường.

Nếu nàng biết ta còn ở giang y vườn trường vườn uôm lí thấy được tương lai mình mộ bia, không biết có thể hay không mua cho ta chiếc hai tay xe làm như bồi thường.

Nghĩ đến mộ bia chuyện, tâm tình của ta lại lập tức về tới gian nan thế sự. />

Âu Dương Thiên vỗ vỗ của ta cái ót: "Như thế nào? Có phải không phải phát hiện học y kỳ thực đặc biệt vất vả, ta nhưng là cho ngươi đánh quá dự phòng chăm."

Ta hơi kém vừa muốn hỏi: "Âu Dương Căn là ai?" Nhưng đã biết đáp án: chờ thời cơ chín muồi sẽ nói cho ngươi biết. Vì thế quyết định không tự đòi mất mặt, cười cười, dùng quan phương ngữ khí nói: "Không có gì không thể vượt qua."

"Vượt qua cái gì?" Một cái mềm mại đồng âm theo phía sau đầu ta truyền tới.

Ta nghiêng đầu sang chỗ khác, sofa cùng tường kê hồ trung, toát ra nhất mảnh nhỏ đen sẫm tóc, một cái đầu nhỏ. Ta lập tức biết là ai, cố ý hỏi: "Là ai a? Ta thế nào nghe thấy gấp thanh âm, nhìn không thấy người đâu?"

Tránh ở sofa mặt sau, đương nhiên là Âu Dương Thiên cùng chương vân khôn năm tuổi con chương trấn. Hắn nhất định là nghe thấy ta nhấn chuông cửa, liền bắt đầu cùng giấu Miêu Miêu, chờ khách nhân đến phát hiện hắn.

Âu Dương Thiên nói: "Tốt lắm, tiểu chương cá ca giao cho ngươi, ta cùng đại chương cá ca cùng nhau gói bánh tẻo."

Chương trấn theo sofa mặt sau bò xuất ra, tiểu tử kia tướng mạo thượng khán hoàn toàn là chương vân khôn gen biểu đạt, nhưng này phân nghịch ngợm kính nhi tựa hồ là chúng ta Âu Dương thế gia truyền thừa. Cũng may Âu Dương Thiên cùng chương vân khôn tay chân chịu khó, trong nhà không nhiễm một hạt bụi, chương trấn trên mặt chưa đầy một bụi rác yên hòa sắc. Hắn nói: "Mới vừa rồi là ta nói chuyện, không tính là, ngươi nếu tìm ta một lần. Bịt kín ánh mắt đến tối mười!"

Ta làm bộ nhắm mắt lại, thấy hắn một dãy Yên nhi chạy vào thư phòng.

"Ta tới!" Ta ra về khùng bỏ kêu một tiếng, trước làm bộ đến phòng ngủ của hắn lí điều tra một phen, thật chán nản đến thư phòng, lầm bầm: "Thế nào liền tìm không thấy hắn đâu? Hắn giấu đặc cũng thật tốt quá điểm nhi đi." Phăng phất có thể thấy tiểu chương trấn từ một nơi bí mật gần đó tâm hoa nộ phóng.

Có khả năng nhất giấu kín chỗ là dưới bàn sách mặt cùng thiếp vách tường cái kia cực đại tủ sách bên trong. Ta gọi trứ: "Ta nhìn thấy ngươi, nhất định là ở dưới bàn sách mặt!" Kéo ra ghế dựa, rất nhanh loại bỏ khả năng này. "Lúc này ngươi chạy không thoát!" Tay của ta bắt đầu đụng đưa tủ sách đem thủ, tự nhận là là rất kinh khủng hiệu quả.

Nhưng là, mở ra tủ sách, bên trong chính là chất đầy thư, cũng không có chương trấn bóng dáng.

Ta lại cẩn thận đánh giá tiểu tiểu thư phòng, rốt cục phát hiện, một chỗ bên tường, còn có một phiến tử âm tường môn.

Chạm rai hoành kéo ra tử âm tường môn, ta dùng tối kinh sợ thanh âm nói: "Ra... Đến... Đi..." Nhưng hai mắt cố ý hướng lên trên xem xét - - chương trấn nhất định là trốn trên mặt đất trong một cái góc xó, ánh mắt của ta hướng về phía trước, là có thể làm bộ nhìn không thấy hắn, cùng năm tuổi đưa nhỏ chơi trốn tìm mục tiêu cuối cùng muốn cực kì tiếp cận, nhưng không nhìn được phá.

Quả nhiên, khoe mắt dư quang lí, chương trấn núp ở tử âm tường tận cùng bên trong, nỗ lực nhịn xuống không phát ra cái gì tiếng vang.

Đồng thời, ta phát hiện tử âm tường thượng tầng, chất đầy trang văn kiện dùng là hộp giấy tử. Ta đối nghiên cứu cũ văn kiện không hề hứng thú, đang chuẩn bị xoay người tuyên bố tìm người thất bại, tử âm tường chỗ cao nhất một cái tiêu trứ "Âu Dương" hòm chọt chiếm lấy ánh mắt của ta.

Một đôi vô hình thủ, nâng lên của ta cánh tay, đưa về phía kia cái hộp.

Một cái phổ thông màu trắng hộp giấy tử, đối với ta sinh ra vô cùng ma lực, chỉ là bởi vì trên cái hộp duy nhất nhất mảnh nhỏ hoa văn. Đó là nhất mảnh nhỏ thủ vẽ đi lên hoa văn, bởi vì ánh sáng ám, nhan sắc không rõ, nhưng hình dạng rất rõ ràng, như là nhất mảnh lá cây, chẳng qua là thật cổ quái một loại họa pháp, đường cong khúc chiết quanh co, buộc vòng quanh lá cây hình dạng.

Này đó đều không có gì không dậy nổi. Rất giỏi chính là, đồng dạng lá cây, xuất hiện tại ta hôm nay ôm tới kia cái hộp gỗ tử thượng!

Ta có thể khẳng định hộp gỗ thượng này hình thù kỳ quái đồ văn trung, còn có như vậy nhất mảnh lá cây, chẳng qua ở hộp gỗ thượng tinh xảo kết cấu lí, này phiến nho nhỏ lá cây bé nhỏ không đáng kể, nhưng ở nơi này giấy trên cái hộp, người nào đó đặt nó lớn vẽ ra đến.

Cho nên ai có thể oán ta mở ra hộp giấy tử nắp vung? !

(đồ 1)

Ta điểm trừ mũi chân, nhưng vẫn là vói không tới, vẫn cuộn mình ở trong góc chường trần bên người có chỉ ghế nhỏ tử, ta dùng chân tha lại đây, dẫm xuống đi lên, ôm hạ cái kia hộp giấy tử.

To như vậy giấy trong hòm chỉ có một việc này nọ. Một quyển sách.

Cẩn thận nhìn, cùng với nói là một quyển sách, không bằng nói là nhất quyển tập, hoặc là kêu, sổ sách. Đóng buộc chỉ, mở rộng ra bản, cũ kỹ biến vàng trang giấy.

Ta ở tử âm tường biên lục lợi một trận, đụng đến một cái chốt mở, mở ra, miệng nói xong: "Tiểu chường cá, người rớt cuộc ở nơi nào đâu?" Vẫn giẫm lên ở trên ghế dài, lấy ra quyển sách kia.

Trên bìa mặt, bút lông chữ dựng thẳng viết "Phong nam Âu Dương gia buộc phổ", ta đối thư pháp bán khiêu không thông, không biết đây là cái gì "Thế", chỉ biết là chữ thật phiêu dật tiêu sái.

Phiêu dật tiêu sái, tựa như mở ra sau người kia giống, lập tức nhường ta dưới đáy lòng "Oa" một tiếng.

Trường thân buông lộp, mặt như quan ngọc, sau lưng trường kiếm ầm ầm, trường sam một góc bị hơi hơi thổi bay, tề chút nào phác họa, năm trăm năm trước soái ca thần tượng. Phía sau hẳn là mấy khối dữ tợn quái thạch, quái thạch phục xuống trừ một ít quái vật thi thể, đại khái là bị thần tượng tàn sát yêu ma quỷ quái.

Bức họa phía bên phải dùng chữ triện viết một cái tên, ta đối chữ triện thế không hề nghiên cứu, nhưng giống như nhìn ra là "Âu Dương Thanh Phong".

Sai sai tiếp theo bức tranh vẽ chân dung sẽ là ai?

Quả nhiên, trang kế tiếp, đồng dạng là tiên tử đường cong phác họa, hiển nhiên xuất phát từ đồng nhất cái họa tượng, là trường cổ điển mỹ nữ toàn thân giống. Nàng bạch y trắng tuyết, cơ hồ cùng phía sau mờ mịt đại tuyết hòa làm một thể, chỉ có đôi môi, mặt phẫn, tóc đen, con mắt sáng, một chút màu sắc rực rỡ, hiện lên nàng tuyệt đại Dung Nghi. Bức họa phía bên phải đồng dạng chữ triện thể, dễ dàng hơn công nhận bốn chữ "Âu Dương Minh Nguyệt".

Nga, Âu Dương Thanh Phong, Âu Dương Minh Nguyệt, Âu Dương thế gia kiều ngạo. Truyền tụng muôn đời tiêu diệt quỷ tổ hai người.

Ta cơ hồ lập tức muốn khép lại phần này Âu Dương gia bảng vàng danh dự, nhưng một cái ý niệm trong đầu rồi đột nhiên nhô ra, bắt đầu một trường một trường trở mình đi xuống.

Âu Dương mỡ, Âu Dương mỡ mỡ...

Tiếp theo còn có sáu bảy bức tranh vẽ chân dung, sau đó là chỉ chút chỉ chút tên, sinh nhật, thế gia quan hệ, xinh đẹp cực nhỏ tiểu Khải. Tại nào đấy chút tương đối bỏ Âu Dương người mặt sau, hoặc nhiều hoặc ít sẽ có một chút truyện ký. Nếu người cực kỳ bất hạnh cũng xem qua nhà các người đồng dạng buồn tẻ "Gia phổ", nhất định có thể tưởng tượng đến này nội dung.

Cao tần dẫn lằm nhảm trang sách ngón tay bỗng nhiên dừng lại. Ta thấy được ta nghĩ tìm cái tên đó.

Hoặc là nói, ta không nhìn thấy ta nghĩ tìm cái tên đó.

Bởi vì cái tên đó bị một đoàn mực lau đi.

Làm bản, bôi đen.

Ở đồng nhất trang thượng, có hai chữ bị lau đi. Ta giả thiết đây là đồng một chữ, bởi vì chính quyển tập lí, chỉ có tại đây trang trên có "Bôi đen". Xem qua gia phổ bạn học cũng biết, gia phổ lí nhắc tới người trong nhà, căn cứ duy trì mực, duy trì giấy linh than tinh thần, thường thường sẽ không mỗi lần đều muốn dòng họ viết ra, càng là "Âu Dương" là hai chữ, chữ phồn thể dùng bút lông viết sẽ rất mệt thủ đoạn. Bởi vậy ở nơi này tập lí, thường xuyên là "Thanh Phong" như thế nào, "Minh nguyệt" như thế nào, tỷ như "Thanh Phong" Nhị thúc là "Tần", nói đúng là Âu Dương Thanh Phong Nhị thúc là "Âu Dương tần".

Ở trang bên trái, cũng chính là bản trang nội dung sắp sửa chấm dứt chỗ, có như vậy nội dung: Âu Dương quân cùng La thị có nữ nhi kêu Âu Dương ■, Âu Dương ■ gả cấp miên dương tài tử chu lễ bác, nhưng này cuộc hôn nhân cho tới bây giờ cũng không có thay đổi thành hiện thực.

Không hơn.

Kỳ hoặc hơn chính là trang kế tiếp.

Hoặc là nói, kỳ hoặc hơn chính là không có trang kế tiếp.

Phía dưới vền vền một tờ đều không thấy nữa. Nhưng ở đóng sách chỗ, gáy sách trong vòng, ta có thể thấy một ít lưu lại trang giấy, thuyết minh này một

tờ bị người tê đi.

Ta lại trở mình quay về mang bôi đen kia một tờ, nhìn chăm chăm kia hai luồng hắc. Cẩn thận nhìn, phảng phất từ trước vị này biên tập cố ý làm hậu người để lại dấu mỗi, cái tên đó mặc dù là bị lau đi, nhưng lau xuống đặc cũng không hoàn toàn, chữ ngoài cùng bên phải lộ ra vài đạo "Hoành" bút họa ấn ký.

Vì thế ta đoán đó là Âu Dương Cẩn "Cẩn" chữ.

Không biết Âu Dương Cẩn làm cái dạng gì ㄟ sự, tên của nàng bị lau đi, của nàng truyện ký bị tê đi, tên của nàng bị cấm chỉ nhắc tới.

Ít nhất, ở "Thời cơ không thành thực" khi, cảm kích người cũng không nguyện nhắc tới.

Nhưng hiển nhiên, nàng không là cái phổ thông Âu Dương.

Phổ thông Âu Dương, không có vền vẹn một trương giấy chuyện tích.

Ta lại bay nhanh đi phía trước trở mình, phiên đảo Âu Dương Thanh Phong hòa Âu Dương Minh Nguyệt tranh tuyên truyền sau, quả nhiên, ở Âu Dương Minh Nguyệt bức họa trang sau, cũng có một tờ bị tê đi, giấy căn lưu lại.

Nếu cái thân phận này bị lau đi nữ hài thật là Âu Dương Cẩn, nàng là cùng Âu Dương Thanh Phong hòa Âu Dương Minh Nguyệt giống nhau kiều ngạo.

Ít nhất đã từng là.

"Phi Phi! Tiểu chương cá! Các người đang làm sao đâu? Thế nào không thanh âm?"

Ta bị Âu Dương Thiên thanh âm mạnh mẽ đánh thức, phát hiện mình quên mất bản chức công tác, vội vàng đem gia phổ sách thả lại cái kia hộp giấy từ, đem hộp giấy từ thả lại tủ âm tường tầng cao nhất, cao giọng đáp: "Ta còn đang tìm chương trấn, hẳn thật sự quá khó khăn tìm! Ta chỉ hảo bỏ qua."

"Âu Dương Cẩn rốt cuộc là ai?" Ta nằm ở trong ký túc xá, Dương Song Song ở bên đầu điện thoại kia.

"Cái kia mộc côn tử có khỏe không?"

"Đó là cái hộp gỗ, không là mộc côn tử. Người thế nào không hỏi ta được không được? Chẳng lẽ người cùng kia cái hộp gỗ cũng có tình cảm?"

Dương Song Song thờ dài nói: "Người người này thế nào để ý như vậy mất nhỉ? Người không là so kia cái hộp gỗ nhiều một hơi sao?" Đúng vậy, một hơi đủ ta chống được sang năm tháng sáu mươi sáu. Nàng lập tức phát hiện lại nói sai, bỏ thêm một câu: "Người không có bất cứ chuyện gì."

"Vậy người nói cho ta Âu Dương Cẩn chuyện. Nếu ta không lập tức biết nàng là ai, ta sẽ chết không nhắm mắt." Cường bức lợi dụ cũng là ta thuần thực nắm giữ xã giao kỹ xảo một trong.

"Chờ thời cơ chín muồi..."

"Tàng đá làm kê là vĩnh viễn sẽ không thành thực!" Ta thô bạo cắt đứt Dương Song Song lời nói, "Ta không rõ vì sao tất cả mọi người gạt ta Âu Dương Cẩn chuyện tình!"

Dương Song Song rốt cục nói: "Kia ta cho người biết đi."

"Đây mới là hảo bạn học."

"Âu Dương Cẩn... Nàng là các người Âu Dương thế gia tổ tiên một thành viên."

"Sau đó thì sao?"

"Không có."

Ta vượt ngoài phần nộ: "Người nói ta đã sớm biết! Ít nhất, hôm nay ta liền xác thực chứng. Ta muốn biết, là sở có quan hệ với nàng chuyện này!"

"Người không phải lo lắng, " Dương Song Song thanh âm nhưng thật ra thật trấn tĩnh, "Tâm tình của người ta có thể thể hội, nhưng người cũng muốn lí giải một chút sự khó xử của ta. Dù sao, Âu Dương Cẩn chuyện, là các người Âu Dương gia việc tư, ta đây người ngoài..."

"Nàng là ba trăm năm, năm trăm năm trước nhân vật, sớm liền không có bản quyền. Nơi nào còn có riêng tư cách nói?" Ta có chút vô lực hồi thiên cảm giác.

Dương Song Song nói: "Tin tưởng ta, chờ người có biết Âu Dương Cẩn chuyện xưa ngày nào đó, liền liền đồng ý ta hiện tại không nói cho của người nguyên nhân."

Ta biết Dương Song Song bướng bỉnh ở một mình ta dưới, trên vạn người, không nghĩ sẽ cùng nàng đổ máu, đành phải nói: "Vậy người tuần sau ngũ tới hay không làm bóng đèn?"

"A, các người ước hội như vậy thường xuyên? Đã muốn lần thứ hai?"

"Người đã quên? Chúng ta tối hôm qua lâm lúc chia tay đã nói tốt, thứ Sáu tuần sau muốn muốn dẫn Lục Hồ tham quan giải phẫu lâu?" Ta cảm thấy Dương Song Song như vậy trí nhớ thần đồng sẽ không quên trọng yếu như vậy chuyện. "Nghe ta tiểu dương chương vẫn không nói, giải phẫu phòng giảng dạy gần nhất phá thiên hoang địa một lần chiếm được ngũ cụ non tươi thi thể, tuần sau sẽ đưa đến, trong hai năm này sẽ có thật sung túc tiêu bản."

Dương Song Song nói: "Ta cũng không nghe gặp hai người các người bàn luận xôn xao... Ta có phải không phải còn có một tuần có thể làm quyết định?"

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quy Thục Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chính văn (mười bảy)

Tháng 9 17 ngày

Dương Song Song quyết định một chút cũng không có ra ngoài dự liệu của ta, chẳng những năng tới, còn mang đến Khổ Liên Trà. Vốn chúng ta đã sớm muốn mang năng tham quan một lần này cách mạng thánh địa, nhưng cảm giác đặc năng khả năng còn nhu một chút thời gian. Ta không phải không thừa nhận, Dương Song Song lần này mang năng tới thời cơ tuyển chọn không sai, có đứa con trai tại bên người, ít nhất sẽ không chán kinh dọa.

Thượng đế tạo hai loại người, một loại là sợ giải phẫu lâu, một loại là không sợ. Sợ giải phẫu lâu người, tựa như sợ nhìn phim kinh dị người, càng sợ sẽ càng muốn xem, ô ánh mắt từ giữa kẽ tay xem, xem chính là cái kích thích; không sợ giải phẫu lâu người đâu, không có kích thích, đành phải tìm kiếm kích thích.

Vừa đến giải phẫu lâu cửa thời điểm, này hai loại người liền phân biệt rõ ràng.

Ta cùng Lục Hồ dẫn đầu bước vào giải phẫu lâu kia thật cao cửa, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà giống hai vị hoạn có viêm khớp bà cô nội, cho nhau nâng đỡ trứ, hai chân giống rớt vào trì đường như, mất sức chín trâu hai hồ mới bước vào môn. Ta quay đầu chế nhạo năng nói: "Song song, đây đã là người lần thứ hai tới, còn sợ sao?"

Dương Song Song nói: "Nếu lần đầu tiên ấn tượng không tốt, lần thứ hai cảm giác chỉ biết càng tệ hơn."

Ta nghĩ nghĩ năng nói rất có đạo lý, đã nói: "Vậy hay là ta đến lộ đi. Chuyện thứ nhất, là muốn giống người lần trước như vậy, đem nơi này đèn đều tắt đi, như vậy mới có không khí." Ta trò đùa dai tùy tay đem hành lang trên vách tường chốt mở nhất khám, hắc ám cùng Formalin mùi cùng nhau đập vào mặt.

Khổ Liên Trà ở trong hắc ám kêu lên: "Ta không nhìn, ta đi rồi!" Thanh âm của năng giống bị chịu khổ tra tấn một căn súng bắn đạn, run run không ngừng.

"Hiện tại bước đi? Người khả vừa tới nha! Có hứng thú nhất gì đó người còn không thấy được đâu!" Ta vừa cười, một bên mềm lòng trứ - - mềm lòng điều này, thật là gây trở ngại ta trở thành cả nước tam bát hồng kỳ thủ chính yếu chướng ngại. Ta lòng mềm nhũn, liền càng làm trong hành lang đèn mở ra.

Dưới ánh đèn, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà đang biểu diễn mỹ nữ sốt, Dương Song Song uy hiếp ta: "Không được lại tắt đèn, bằng không đem người nhét vào Formalin ca lí uy..." Năng nhất định nghĩ rõ trang Formalin ca lí không có cá, đành phải sửa miệng nói: "Cho người cùng người chết cùng nhau cùng tắm."

Lục Hồ nói: "Đều nói các người y học sinh khẩu vị trọng, quả nhiên, danh bất hư truyền."

Ta giải thích nói: "Đều là vì công khóa thật chặt, bị ép điên." Ta tùy tay đẩy ra một cánh cửa, phía sau lập tức một tiếng thê lương thét chói tai, là Khổ Liên Trà.

Khổ Liên Trà cùng chúng ta giống nhau, nhìn thấy trong môn ngũ trương thiết giường, trong đó tam cái giường thượng, nằm ba bộ tái nhợt thi thể.

Đương nhiên, không thể hoàn toàn trách cứ Khổ Liên Trà như vậy "Nghiep dư tuyển thủ" bị chiêu sâu kinh hách, kia tam cỗ thi thể, hai nam một nữ, tuy rằng hai mắt nhắm nghiền, cả người trần trụi, nhưng "Trông rất sống động" - - trên thực tế, bọn họ mấy ngày trước hay là "Sinh", nhưng giờ phút này đã sắp trở thành tiêu bản. Ta hướng người ngoài nghề giải thích: "Các người không phải sợ, những thi thể này vừa mới chết không lâu, là mới nhất tươi ngon tiêu bản, cấp cao học trường quản chúng nó kêu 'Non mềm khuông'. Chúng nó không lâu cũng sẽ bị tháo thành tám khối, xử lý thành tiêu bản, chờ bị xử lý thành tiêu bản sau, các người đợi lát nữa sẽ thấy, kỳ thực tuyệt không đáng sợ, yêu học tập y các học sinh sẽ đối với bọn họ yêu thích không buông tay, cả ngày cầm ở trong tay..."

"Đừng bảo là!" Khổ Liên Trà đánh đầu ngăn lại trứ. Ta đây mới phát hiện, cùng thế gian đại đa số giải thích giống nhau, ta càng giải thích càng tệ.

Ta chỉ đâu có: "Chúng ta ít nhất hẳn là tôn kính những thi thể này, đã chết về sau còn tạo phúc nhân loại, trợ giúp y học sinh nắm giữ y học trụ cột tri thức."

Khỏ Liên Trà nói: "Cám ơn người, thầy chủ nhiệm." Nàng nhất định đối của chúng ta đạo đãi khách sinh ra nghiêm trọng nghi vấn, thuyết minh trường y "Tham quan giải phẫu lâu" này nhất truyền thống VIP hạng mục cũng không thích ứng mỗi người.

Quả nhiên, Dương Song Song cũng có đồng dạng cảm giác, đề nghị: "Nếu không, chúng ta liền cưỡi ngựa xem hoa xem một chút đi, không cần phải..."

Của nàng nửa câu sau nói, ta không có nghe thấy.

Bởi vì trong phòng thi trên giường gất gao nằm kia tam cổ thi thể, ngồi dậy.

Dương Song Song cùng Khỏ Liên Trà đối với ta Âu Dương Phi này mặc danh kỳ diệu sớm đã có tương đối thanh tỉnh nhận thức, nhưng lúc đó bị khác, không nghĩ tới ta sẽ nhầm chán đến kia nông nổi. Càng không có nghĩ tới, đây hết thấy, cũng không phải là sắp xếp của ta, mà ta đã không đang giải phẫu trong lâu.

Kia đang lúc tạm thời đồ "Non tươi" thi thể thi phòng, vốn có cốc bán mình không ám đèn chân không, chưa hẳn có thể chiếu sáng lên tốt đẹp tiền đồ, ít nhất có thể bảo đảm người đêm nay đối mặt "Non mềm khuông" sẽ không mất hồn mất vía.

Nhưng nếu như vậy nhất ngọn đèn cũng diệt, đối vốn là tàn lâm mất hồn mất vía người tham quan mà nói, không thể nghi ngờ trở thành nhường lạc đà tai nạn lao động chỉ từ cuối cùng nhất cọng rơm rạ.

Đèn tắt nháy mắt, là Khỏ Liên Trà hí kịch học viện tính thét chói tai.

Dương Song Song dùng bình sinh tối thanh âm nghiêm nghị uy hiếp nói: "Phi Phi, Âu, dương, Phi, ta cảnh cáo người, không thể lại đùa giỡn như vậy! Người hành động như vậy, đã xem như... Bướng bỉnh!"

Trong bóng đêm, không trả lời, phảng phất trong phòng ngoại trừ hai cái đã ở hồng mắt bên cạnh nữ sinh bên ngoài, chỉ có người chết.

Không may, tình huống lúc đó đúng là như thế, trong phòng ngoại trừ Dương Song Song cùng Khỏ Liên Trà bên ngoài, thật sự cũng chỉ còn lại có người chết, tam người chết.

Duy nhất nhường lúc ấy tình hình hơi chút phức tạp, là này tam người chết, ngồi dậy. Mà ở trong một mảnh tối đen, Dương Song Song cùng Khỏ Liên Trà hoàn toàn không biết.

Dương Song Song cùng Khỏ Liên Trà, thủ kéo thủ, sờ soạn đi hướng cửa phòng. Các nàng thể này mới chú ý tới, hành lang đèn cũng diệt.

"Đáng chết Âu Dương Phi!" Dương Song Song nói thầm trứ, nàng hay là nhận định đây hết thấy đều là ta đang làm trò quỷ. Nàng ý đồ dùng này lý luận an ủi Khỏ Liên Trà, "Nhất định là Âu Dương Phi đang trêu cợt người, nàng đây là có di truyền, của nàng một cái cô cô, kêu Âu Dương Thiển, cũng thích tới đây một bộ. Ở "Kỷ án ánh trăng" lý, có một kiểu đoạn cùng này phi thường giống, Âu Dương Thiển cùng Diệp Hình, liền sờ soạn ở trong này, sau lại trong bóng tối đột nhiên truyền đến tiếng bước chân..."

"A? ! Người không nên làm ta sợ!" Khỏ Liên Trà đã hoàn toàn mất đi bất kỳ năng lực chống cự nào, Dương Song Song an ủi, cũng cùng thể gian đại đa số an ủi giống nhau, hoàn toàn ngược lại.

Dương Song Song tiếp tục phí công trứ: "Ta là muốn nói, không có gì đáng sợ, Âu Dương Thiển cùng Diệp Hình hai người, cuối cùng chính là gặp nhất người bình thường mà thôi, một cái xử lý thi thể tiêu bản kỹ thuật viên."

Ở ngưỡng cửa nhà, Dương Song Song mò tới điện chột mở đèn.

Nhưng nàng không có thể mở đèn.

"Đáng giận Phi Phi, nàng nhất định ở công tắc nguồn điện thượng động tay chân!" Dương Song Song khẳng định đã quên, chuyên nghiệp của ta đều không phải điện lực công trình.

Hai người nâng trứ đi ra kia gian nhà, đi tới càng thêm đen trong hành lang.

Các nàng bước tiếp theo rất rõ ràng, rồi đi này kinh hồn vô hạn địa phương.

Đáng tiếc, nữ sinh phương hướng cảm vốn là không tốt, hai người trong bóng đêm càng là chỉ còn lại luống cuống, lâu môn sớm bị trò đùa dai ta được đóng chặt, không có lộ tiền một chút lâu ngoại ánh sáng, vô pháp chỉ dẫn các nàng đi lên chính đạo. Vì thế, hai người hướng lâu môn phản phương hướng đi đến, đi lên lạc lối, đi vào giải phẫu lâu càng sâu chỗ.

Yên tĩnh trong hành lang, chỉ có hai người các nàng nhân khủng hoảng mà không nổi tiếng bước chân, cùng nhất sâu nhất cận tiếng hít thở, thậm chí tim của các nàng nhảy thanh.

Nhưng còn có một loại tiếng bước chân, như thế hơi chút, người bình thường lỗ tai tuyệt đối không nghe được, ngay tại phía sau các nàng, cũng đi theo các nàng ra kia căn phòng nhỏ.

Ta có thể cam đoan, người khẳng định cũng sẽ tin, đây là ta từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên thấy người chết đi đường - - đương nhiên, trung học thể

đục lỗ sư thường nói chúng ta nhất bang nữ sinh chạy bộ thời điểm như là "Cái xác không hồn", này giống như không thể tỉnh .

Ta chẳng những là từ nhỏ lần đầu tiên thấy người chết đi đường, hơn nữa một hơi thấy tam người chết ở đi đường.

Nhưng tam cô thi thể, theo thi trên giường xoay người xuống dưới, hãy cùng theo nhà mình trên giường bò xuống đến giống nhau vô cùng thuần thực. Bọn họ tại hạ giường trong nháy mắt, hiển nhiên cũng không có thấy chúng ta - - ta cùng Lục Hồ.

Này không trách bọn họ, đầu tiên bọn họ đã là người chết, đích xác ngược ngược làm cho bọn họ rất lo lắng, lo lắng đi quan sát cảnh vật chung quanh; tiếp theo bọn họ đã không phải là đang giải phẫu trong lâu chật chội trong phòng nhỏ, mà là hành tẩu ở một cái bụi gai dây đặc trên đường nhỏ, đi ở một cái không nhiều "Quan phương" trong thế giới, cũng nhất định không sẽ nghĩ tới kia bốn cùng cực nhằm chán sinh viên trung gian, có như vậy hai cái cực độ không bình thường người, cũng tiến vào thế giới này.

Ta nhẹ giọng đối Lục Hồ nói: "Ta tổng kết ra tới, mỗi lần có người chết thường lui tới, chúng ta sẽ tiến vào này làm người ta buồn nôn thế giới."

Lục Hồ nói: "Không sai biệt lắm."

"Ta nhớ được người lần trước nói, biết nói làm sao có thể từ nơi này quý thế giới lui ra ngoài?" Ta cảm thấy ta nói nói đến mức này, Lục Hồ lại ngốc, cũng biết ý của ta.

"Đội lát nữa nói cho người biết... Trước xem bọn hắn đi chỗ nào." Lục Hồ quả nhiên so với ta tưởng tượng còn muốn punk.

"Nhưng là..." Ta nghĩ nói, bọn họ đi nơi nào, quan chúng ta đánh rắm! Nhưng lập tức nghĩ đến, Lục Hồ này tò mò mèo lần này kỳ thực thật có đạo lý - - nếu Lục Sắc cùng Cố Chỉ Hào thật là bị cái kia bạch cốt tinh giết chết, năng lực theo Âm Dương giới lý ra ngoài, phải tìm được năng, cũng chỉ có lại đến trong thế giới này đến, càng nhiều hiểu biết này khuyết thiếu "Nhân khí" thế giới.

Nhưng mà kế hoạch của chúng ta tồn tại một cái thật lớn lỗ hổng.

Ba người kia "Người", biến mất.

Vừa mới bắt đầu, ba người kia "Bóng người", tuy rằng mơ hồ, tuy rằng cùng bên cạnh u ám tương dung, nhưng ta còn có thể phân biệt nhận được, nhưng phảng phất cũng chính là ánh mắt nháy mắt một chút công phu, bọn họ cứ như vậy biến mất, chứng phát rồi.

Ta nói: "Mục tiêu không thấy nữa, chúng ta cũng cần phải trở về đi." Ta cuối cùng có loại cảm giác, kia tam cô thi thể nằm lâu như vậy đều ngoan ngoan, vì sao cốt tinh ở mấy người chúng ta đến chiêm ngưỡng các vị dung nhan thời điểm, một đám xuống giường, đi lên "Cuộc sống mới" ?

</>Lục Hồ lại nói: "Tiếp xem, ít nhất, ta muốn biết thế giới này là thế nào vận chuyển ."

Chúng ta mù mờ ngỡ ngàng ngắm nhìn bốn phía, thế giới này không biết là thế nào vận chuyển , hay là giống mấy lần trước như vậy đen tuyền, hời hợt mờ mờ , chỉ có thể mơ hồ nhận ra, bản thân như là thân ở ở một mảnh hoang trung.

Hơn nữa, đây không phải là một loại hoang. Đây là một mảnh cực đại hoang mỗ.

Ta cơ hồ có thể khẳng định, đây là cái kia số mệnh an bài buổi tối ta nhìn thấy bãi tha ma. Cái này cũng không rất kỳ quái, bởi vì ở vườn urom thấy kia thế giới kì dị bãi tha ma, mệnh mờ mờ vô bờ, này giải phẫu lâu khoảng cách vườn urom không vượt qua một ngàn meters, đối ứng ở Âm Dương giới lý, hẳn là đã ở bãi tha ma trong phạm vi.

Nếu ta bắt đầu nhẫn nại tìm kiếm, nói không chừng có năng lực trọng đồ tên của mình bị viết ở trên bia mộ phong cảnh.

Bên cạnh này đáng yêu nam hài cũng sẽ biết, hắn và sinh đôi muội muội sẽ có giống nhau vận mệnh - - nếu chúng ta bây giờ liền nhận thức thua.

Nhưng cũng ác là, nhận thua hay không, chúng ta ngay cả đối thủ là ai cũng không biết, có lẽ là cái kia tóc dài nữ nhân (hoặc là nữ quỷ), có lẽ là trong thế giới này nhiều hơn yêu ma quỷ quái. Hơn nữa, chúng ta không tìm ra manh mối.

Ta rất không tính kiến thiết nói một câu: "Như thế nào, tròn tròn mắt đi?" Đồng thời bản thân rồi rầm đặc rồi tinh rồi mù, ký hi vọng chính hắn phát hiện kia sắp xếp mộ bia, đỡ phải ta về sau không biết thế nào mở miệng nói cho hắn biết; lại hi vọng của hắn há hốc mồm cái gì đều không cần thấy, nhường tốt đẹp bình thản trí nhớ nhiều hơn chút, không cần giống như ta, mỗi ngày giống như đều ở đây cùng tử vong thi chạy.

Chúng ta còn chưa kịp phát hiện này mộ bia, lực chú ý liền lập tức bị chuyển dời đi.

Cách đó không xa là một tòa khí vũ hiên ngang phần mộ, nó cơ hồ là phụ cận tới đồ sộ kiến trúc, có chừng ba thước cao, toàn bộ ngoại hình giống một tòa núi nhỏ, trên núi có tòa miếu, trong miếu có vị lão hòa thượng.

Xác thực nói, chính là cái y phục thường lão hòa thượng, có lẽ là đạo sĩ, dù sao ta phân biệt nhận không ra. Mộ phần đỉnh chỗ miếu cũng không phải thật , chính là cái tinh xảo mô hình. Cửa miếu ngồi cái đồng dạng tinh xảo tạo hình người, có chút tiên phong đạo cốt hương vị, cầm trong tay một quyển sách đang học.

Mà này đó, đều không phải là hấp dẫn chúng ta ánh mắt nguyên nhân chủ yếu.

Đầu tiên là một trận từ nơi không xa bay tới tiếng chuông, không là thật vang, nhưng tựa hồ có loại xuyên thấu lực, xuyên thấu màng tai, ở trong đầu không ngừng quanh quẩn. Ở nhất tầng lớn mộ phần trên không quanh quẩn tiếng chuông, có phải không phải chính là trong truyền thuyết "Chuông tang" đầu?

Cơ hồ đồng thời, một bàn tay, theo trước mộ phần trên mặt đưa ra ngoài.

Sau đó là tay kia thì.

Tiếp theo là nhất mũi đội, cổ trang trong phim truyền hình lưu râu nhân sĩ thường xuyên mang cái loại này mũi, xanh đen sặc.

Ánh mắt ta còn chưa kịp bị hấp dẫn rơi xuống đất, nhất người hoàn chỉnh hình đã từ dưới đất xông ra. Ta ở trong bụng nhẹ giọng nói: "Rốt cục ở nơi này địa phương quý quái lại gặp một cái người quen."

Cái gọi là "Người quen", bất quá là mấy giây trước vừa thấy được của hần mặt mày. Hần chính là mộ phần thượng chùa miếu mô hình trước ngòi ở đằng kia làm bộ đọc sách người. Cửa hần mặc, cùng mô hình người trên giống nhau như đúc, có điểm đường trang kiểu dáng than chì sắc trường sam, màu xám quần, màu đen bán cao đồng giày, cùng chung quanh này tro đen thể giới sắc điệu đặc biệt hài hòa. Hần cận cổ hiếm tuổi này, có nhất bộ cúi đến trước ngực hoa râu bạc cùng vẽ mặt tung hoành nếp nhăn khả vi bằng chứng, nhưng cứ như vậy thoáng nhìn công phu, ta có thể khẳng định hần lúc tuổi còn trẻ hẳn là rất tuấn tú, bộ dạng cùng Lưu Đức Hoa có vài phần giống nhau.

Lão Lưu Đức Hoa nhìn chúng ta, đánh cái trố mắt. Ở người của thế giới này nhìn đến chúng ta, không là ra tay phải giết, chính là bay nhanh chạy đi đi, chỉ thất thần một chút, xem như rất lễ phép phản ứng.

Nhưng hiển nhiên, kia ở bãi tha ma trên không vọng lại tiếng chuông, so với chúng ta đây đối với ngây ra như phỗng kim Đồng Vân nữ cũng có lực hấp dẫn, Lão Lưu xoay người, bay đi.

Ta không nhàn hạ, không viết chữ giản thể, Lão Lưu không là "Thật nhanh chạy đi", mà là xác xác thật thật "Bay đi". Đại khái là trong thế giới này sở hữu lão gia này nhóm đi đường đặc thù, vị này lão soái ca cùng lần trước nhìn thấy cổ phục lão nhân giống nhau, vừa bước chân, tựa như trận gió la, đảo mắt ngay tại hơn mười thước có hơn. Nhìn ra được, chân của hần chân so cổ phục lão nhân càng lưu loát, ngừng lại nếu cổ phục lão nhân lúc ấy cũng có cái tốc độ này, nói không chừng có thể né tránh kia tam đầu chó dữ máu tanh giết chóc.

"Người xem!" Lục Hồ kêu một tiếng, giọng tay lên, chỉ hướng đông, nam, tây, bắc.

Ta đã nhìn thấy, từ phía các nơi trên đất, cũng đều đưa ra một cái cánh tay!

Chợt, toàn bộ trên mộ địa, toát ra vô số con hắc bụi bóng dáng, hướng tiếng chuông truyền đến phương hướng thổi đi.

Lục Hồ nói câu bán nhược trí lời nói: "Nhiều người như vậy đuổi đi qua, nhất định là đã xảy ra chuyện khẩn cấp gì!"

Ta đã chạy ở tại trước mặt hần.

Ngay tại cùng thời khắc đó, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà theo kia đang lúc bãi phóng "Non tươi" thi thể chuẩn bị trong phòng xuất ra đã có vên vện 2 phút, cũng thành công hướng càng sâu hắc ám đi tới vên vên hai thước.

Rốt cục, Khổ Liên Trà nói: "Chúng ta đi đắc quá chậm!"

Dương Song Song cơ hồ muốn khóc lên nói: "Người có thể dạy ta tại sao có thể đi được nhanh chút sao? Nơi này cái gì đều nhìn không thấy ..." Nàng chợt nhớ tới cái gì, nói: "Ta rất choáng váng! Thế nào đã quên này!"

Nàng lấy điện thoại di động ra, page view hai lần, ánh huỳnh quang không rõ, tuy rằng chiếu không rõ hai người rộng lớn tiền đồ, nhưng có chút ít còn hơn không. Nàng nói: "Ta vừa nhớ tới, kia bản kêu "Nỗi đau đom đóm" trong tiểu thuyết, nhân vật chính có dùng di động chiếu sáng."

Khổ Liên Trà oán giận nói: "Vậy người vì sao không sớm chút nhớ tới?"

"Ta không phải nói bản thân ta rất choáng váng thôi, còn muốn ta như thế nào? Viết kiểm điểm sao?"

Đây là hai nữ sinh một chỗ thời điểm (ít nhất các nàng cho là mình là một chỗ) thường xuyên sẽ phát sinh đích tình huống, trộn lẫn cái cái miệng nhỏ nhắn, oán giận vài câu, tựa như ăn hạt dưa cùng nước đá bào, là sinh hoạt một phần, mặc dù ở đen đặc âm trầm giải phẫu trong lâu cũng không ngoại lệ.

Di động chiếu sáng cũng không có thể mang nàng nhóm đi lên đường ngay, hai người tiếp tục hướng hành lang càng sâu chỗ đi đến.

Trong hành lang tĩnh đến mức giống nhà xác, đương nhiên, giải phẫu lâu vốn chính là một loại đặc thù nhà xác. Hai người phía sau bỗng nhiên lại cảm thấy có phải không phải nên tiếp tục cãi nhau, ít nhất có thể gây ra chút động tĩnh.

Đã được như nguyện, "Xôn xao khoảng" một tiếng, rung động động tĩnh, kêu sợ hãi hai tiếng, di động kia hơi yếu quang đột nhiên biến mất!

Khổ Liên Trà cảm giác mình luôn luôn lôi kéo cái tay kia đột nhiên buông lỏng ra. Lòng của nàng cơ hồ muốn nhảy ra yết hầu.

"Cái quý gì này nọ! Vấp ta nhất ngã!" Dương Song Song oán hận mắng.

Khổ Liên Trà nhẹ nhàng thở ra, xoay người lục lọi đi kéo Dương Song Song.

"Đây là cái gì?" Khổ Liên Trà không đụng đến Dương Song Song, lại trên mặt đất mò tới một cái thô sáp hình trụ dạng gì đó.

Dương Song Song vẫn không có thể từ trên mặt đất đứng lên, lại đưa điện thoại di động tình thế lỏng bản khám lường, để sát vào đến Khổ Liên Trà trong tay, phát ra một tiếng thở nhẹ: "Này là đèn pin của ta đồng! ... Ta lần trước rơi ở chỗ này." Nàng nói đương nhiên là lần đó "Thành công" tổ chức "Kỳ án ánh trăng" một đêm du mờ mờ: nàng đợi nửa ngày, đoàn đội nhân số là số lẻ, chỉ tốt bản thân trước tiến vào dò đường, kết quả phản bị dọa đến kêu sợ hãi liên tục, hay là ta "Cứu" nàng.

"Thật tốt quá!" Khổ Liên Trà bắt đầu kích động không thôi khám bắt tay vào làm điện. "Nhưng là, đánh như thế nào không ra a?"

"Không là mở không ra." Dương Song Song cơ hồ muốn khóc lên, "Là không điện! Ta lúc ấy riêng thả hai đoạn mau không điện pin ở bên trong."

"Vì... Vì sao?" Khổ Liên Trà không tin lỗi tai của mình.

Dương Song Song cũng không tin mình lúc trước sẽ làm như vậy sáng suốt quyết định, đành phải nói: "Mỗi người đều có bản thân phương pháp làm việc thôi, với người giảng không rõ ràng lắm."

"Của người làm việc phương pháp chính là chuyên môn nơi tay điện lí thả vô dụng pin? !" Lúc này là Khổ Liên Trà mau muốn khóc lên.

"Tốt lắm! Nói này có ích lợi gì!" Dương Song Song một phen đoạt lấy pin, dùng sức ấn xuống một cái chốt mở, một đạo cực hơi yếu quang nhô ra. "Xem, vẫn có như vậy một chút xiu, bắt quả chúng ta muốn duy trì điện." Nàng tắt đi đèn pin, bỏ dây.

"A... ?" Dương Song Song phát ra một tiếng bất đắc dĩ thống khổ tuyệt vọng thở dài. Nàng phát hiện mình đối mặt với một bức tường - - các nàng rốt cục thành công đi tới cuối hành lang!

Hai người lại cho nhau nâng đỡ trụ đi trở về, cuối cùng biết mình lúc này đi lên chính đồ, cãi nhau khi tâm tình cũng hơi hơi dễ dàng chút. Đi đến vừa rồi kia căn phòng nhỏ cửa, Dương Song Song nói: "Chúng ta lại vào xem, lần này, ta muốn lấy tay điện hảo hảo chiếu chiếu lên, nói không chừng Âu Dương Phi cùng Lục Hồ hai người này thật quý mị tên luôn luôn trốn ở nơi nào, chuẩn bị dọa chúng ta nhảy dựng."

Khổ Liên Trà nói: "Ta mới mặc kệ bọn họ có phải hay không luôn luôn trốn ở nơi nào, mặc dù là, cũng nhất định là ở vô cùng thân thiết..."

"Không nên nói vậy!" Dương Song Song lớn tiếng ngăn lại, "Ta mở Phi Phi, nàng thích nói lung tung, thích trò đùa dai, nhưng vẫn là thật ngây thơ."

"Lại ngây thơ người cũng muốn ở chung, kết hôn, sanh con đi?" Đáng thương Khổ Liên Trà tựa hồ cả đầu lão công đưa nhỏ đầu giường lò sưởi.

Dương Song Song cũng sẽ không bị Khổ Liên Trà bắt thành Logic Logic thuyết phục, nài ép lời kéo trứ Khổ Liên Trà lại đi vào kia phòng nhỏ, khám sáng đèn pin.

Mỏng manh như ma trôi cột sáng do do dự dự bắn ra.

Không có kia hai cái ngây thơ trò đùa dai nam nữ.

Chân chính hồngбет chính là, người nào đều không có.

"A!" Là Dương Song Song phát ra từ phở phở thét chói tai.

Khổ Liên Trà vào cửa trước, vốn chân ngay tại đánh tới, bây giờ nghe như vậy thê lương kêu sợ hãi, dứt khoát ngã nhào trên đất, kêu: "Như thế nào? Người dọa người nào!"

"Không... Không thấy... Không thấy nữa! Kia ba bộ... Tam cô thi thể... Không thấy nữa!"

Các nàng này mới phát hiện, kia làm cho các nàng kinh hãi không thôi ba bộ "Non tươi" thi thể, biến mất.

Hai người theo bản năng nắm chặt thủ, ý đồ trong bóng đêm theo trên mặt của đối phương tìm kiếm an ủi, các nàng thể này mới lĩnh ngộ đến, tam cô thi thể chợt biến mất, so sự tồn tại của bọn họ càng làm người hồng mắt.

Câu kia đặc biệt tục lời nói là thế nào nói đến trứ? Mất đi thời điểm, mới biết được quý trọng từng đã có được.

"Cao tài sinh, này... Này giải thích thế nào?" Khổ Liên Trà nổi lên dừng khí hỏi.

Dương Song Song há miệng thở dốc, "Xác chết vùng dậy" hai chữ không có nói ra, "Hoạt tử nhân" ba chữ cũng không nói ra, nàng kỳ thực có nhất động lớn lý luận, nhưng mỗi một con đều tựa hồ ở hướng nàng kêu to: "Mau rời đi nơi này!"

"Mau rời đi nơi này!" Dương Song Song lớn tiếng kêu, lời Khổ Liên Trà xoay người chạy ra ngoài.

Nhưng đã là chậm quá.

Phòng nhỏ cửa bị trùng trùng đóng lại.

Càng nhiều sách điện tử tải xuống hoan nghênh phòng văn tân thanh niên xã khu www.ikienthuc.org

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Chính văn (mười tám)

Chờ ta cùng Lục Hồ không có biện pháp tiếp tục chạy về phía trước thời điểm, phát hiện phía trước trên cơ bản có thể tính chỉ là "Người ta tấp nập" - - điều kiện tiên quyết là nếu này đó từ trong đất bò ra đều là "Người". Chúng ta hai vị này phi mao thổi không thể nghi ngờ là người cuối cùng tới, cho nên bất kể là người son hay là biển người, chúng ta đều giống như là đã tương du, chỉ có thể ở ngoại duyên chuyển động, ngay cả vậy xem tư cách đều không có.

Ta nói: "Xem ra chân căng chậm, náo nhiệt đều nhìn không tới." Ngoài miệng nói như vậy, thật sự không cam lòng, liền đối phía trước người ta nói: "Phiền toái các vị, nhường một chút, nhường chúng ta đi vào... Kính già yếu trẻ một chút được không được?"

Phía trước người quay đầu lại, ta lập tức bùm miệng.

Đó là một mười tuổi tả hữu đại đích đứa nhỏ, đại hoa thân đối áo, trên đầu một tả một hữu hai đáng yêu bím tóc, không biết là kia niên đại chết non đoá hoa, thấy không rõ là con trai hay con gái, tóm lại của ta "Yêu ấu" khẩu hiệu, đối với nàng mà nói thích hợp hơn.

Nàng nói: "Người vào đi." Kỳ quái là, nàng cũng chỉ là ngoài miệng nói như vậy, cũng không hoạt động.

Nhưng chúng ta hay là đi vào! />

Chúng ta cứ như vậy một đường đi đến tiến vào!

Không ai lắc mình, không ai cho chúng ta nhường đường, không ai giống nghênh đón khách quý như vậy phát ra một cái thăm dò cửa hàng tiêu sái nói, chung quanh hay là hắc áp áp "Đám người", nhưng chúng ta cứ như vậy đi đến tiến vào, rõ ràng là phía trước có thân thể tồn tại, nhưng chúng ta nhưng không có đụng vào một người, trên thực tế, không có bất kỳ va chạm cảm giác, hoàn toàn chính là đi xuyên qua một cái trên đất trống.

Những người đó, tựa như không tồn tại giống nhau.

Mà ta càng đi về phía trước, càng cảm thấy không thích hợp.

Người xem nam nữ lão ấu đầy đủ hết, bọn họ quần áo, theo thượng cổ khoác lên mà treo lụa, đến hiện đại Tây phục giày da, cái gì cần có đều có. Khi chúng ta theo giữa bọn họ lúc đi qua, lực chú ý của bọn họ, cũng không ở trên người chúng ta, mà là đều tập trung ở chỗ không xa nhất vị lão giả trên người.

Hắn chính là vừa rồi chúng ta đã gặp vị kia qua tuổi thất tuần Đường Trang lão nhân. Xác thực nói, sở hữu người xem lực chú ý, cũng không ở trên người hắn, mà là đang trên đất tam cổ thi thể thượng.

Mà khi ánh mắt của ta dừng ở kia tam cổ thi thể thượng, cũng dài lâu không có thể thu hồi.

Các người nhất định đã đoán được, nằm trên đất, chính là chúng ta đang giải phẫu lâu tiêu vốn chuẩn bị trong phòng nhìn thấy kia tam cổ thi thể!

Vì sao? Bọn họ tại sao muốn đi đến thế giới này đến, dù sao còn là trở thành ... Thi thể!

Vị lão giả kia trên tay, nâng nhất tiểu đóm lửa - - ta không có viết sai, trong tay của hắn, thật là cháy sáng nhất tiểu đóm lửa, nhưng không là phòng bếp bếp gas thượng đốt lên cái loại này màu lam cùng màu cam đan xen hỏa diễm, cũng không phải lửa trại cái loại này phiếm hồng quang, mà là một loại trắng bạch vì ánh sáng màu tím ngọn lửa. Hắn một tay nâng kia đoàn hiển nhiên là dùng để chiếu sáng dùng là lửa, tay kia thì cẩn thận giữ trữ trong đó kia cụ nữ thi, nâng kia sinh tiền đại khái tứ chừng mười lăm tuổi, tóc thập phần thưa thớt, bộ ngực có rõ ràng giải phẫu sau vết sẹo, ta đoán có thể là vị ung thư người bệnh, nói không chừng là nữ tuyến ung thư.

Đường Trang lão nhân lại đi kiểm tra trong đó một khối nam thi, không biết tại sao, ta cảm giác lão giả thủ Pháp Tướng làm chuyên nghiệp, giống như sinh tiền đã làm pháp y hoặc là khám nghiệm tử thi đường như. Ta đây mới chú ý tới, lão nhân cách đó không xa còn đứng trữ một vị tương đối tương đối tuổi trẻ ... Lão nhân, đại khái sáu mươi tuổi không đến, mặc không biết như là triều đại nào quan phục, Tổng Triều? Minh triều? Ta là cái lịch sử mù, biết nghĩ nhiều cũng không dùng, chính là chú ý tới hắn mặt trầm như nước, đầy đủ thể hiện trữ đối thế giới này bất mãn.

Theo lý thuyết, của ta hắn là cảm thấy như là ở cái gì kinh kịch trên võ đài hoặc là hoành điểm quay chụp hiện trường thượng, nhưng ta không có một chút cảm giác như thế, ta chỉ cảm thấy từng trận rét run, ta chỉ cảm thấy ta hăm ở một cái biến đổi liên tục ác mộng lí, hơn nữa càng hăm càng sâu.

Kia mặc quan phục lão giả bỗng nhiên mở miệng, nói: "Lão phu thượng một vòng tuần tra trung, còn không gặp đến những thi thể này, vô luận là ai chỉ ác, nhất định là trong thời gian rất ngắn."

Ta hơi có chút kinh ngạc, xem trang phục của hắn, há mầm tất nhiên sẽ là thể văn ngôn, không nghĩ tới ta còn có thể nghe hiểu.

Đường Trang lão nhân kiểm tra xong rồi nam kia thi, đứng lên, ta đây mới phát hiện, hắn giờ phút này sắc mặt, so kia quan phục lão nhân còn muốn tối tăm, hắn nghĩ nghĩ, tựa hồ ở tìm từ, thật lâu sau mới nói: "Lại là một cái điềm không may!"

Ta biết tình thế khẳng định thật nghiêm trọng, nhưng vẫn là trong lòng có chút buồn cười: điềm không may? Đây không phải là vô nghĩa thôi! Tam cô thi thể nằm ở nơi đó, chẳng lẽ sẽ là ngôi sao may mắn cao chiếu sao?

Quan phục lão nhân nhưng thật giống như không có một chút cảm thấy buồn cười bộ dáng, sắc mặt trầm hơn, hỏi: "Này đã là mấy ngày qua lần thứ hai có thi thể bị giết... Thỉnh đại nhân chỉ rõ."

Ta vẫn cảm thấy có chút buồn cười, thì ra là một đám phong kiến còn sót lại, buồn cười nhất chính là câu kia "Có thi thể bị giết", tựa như mẹ ta trước kia thường xuyên cố ý nói sai một câu nói "Tôi hôm nay chúng ta ăn cà chua rang xào cà chua".

Đường Trang lão nhân lên giọng nói: "Các vị, này tam cô thi thể, đều là sống thọ và chết tại nhà, đã cách nhân thể nhiều ngày, vốn không đáp lời này. Nhưng chẳng biết tại sao xuất hiện tại lân cận, hơn nữa, lại gặp tàn sát! Bực này hung án, cũng thật là lại phát sinh, mấy ngày trước, có sứ giả bị hại, như là 'Hỗn đồ' độc thủ..." Ta lập tức nhớ lại cái kia cô phục lão nhân, hay là hắn chính là nếu nói "Sứ giả"? Kia tam con chó dữ, chính là "Hỗn đồ"?... Hôm nay này tam cộc... Vừa mới lão phu cẩn thận tra xem bọn hắn tứ chi, phát hiện bọn họ phía sau cổ, có bị cắn gặm dấu vết."

Hắn đem một khối nam thi lật lại đây, chỉ vào thi thể cái gáy dưới gối.

Ta lại tiến lên vài bước, lão nhân cũng cầm trong tay kia đoàn ánh huỳnh quang nhắm ngay nam thi bị cắn trời qua dấu vết, phía sau cổ là một tả một hữu, hai đen thui động. Lão nhân còn nói: "Hai nơi miệng vết thương vào thịt tiêu sái thể, ngoại viên nội tiêm, chợt xem, như là bị tạc, chui linh tinh khí giới gây thương tích. Nhưng thực không phải, sau lưng của bọn họ trên da thịt, còn có tiểu thú dấu móng tay..." Hắn lại đem kia đoàn ánh sáng nhạt nhắm ngay nam thi lưng, ta đây quay về lại thấy không rõ..." Cho nên theo ta ngu kiến, bọn họ là bị một loại quái thú gây thương tích... Có lẽ là thú loại, có lẽ chính là sâu bọ, tóm lại hình thể sẽ không quá lớn."

Ta nói thầm: "Ta ngược lại là ở các ngươi nơi này gặp qua một loại loài bò sát, có hai cái sắc nhọn răng nanh."

Ta cảm thấy ta lên tiếng thanh âm rất nhẹ, nhưng lão nhân kia còn là nghe thấy, nói: "Thỉnh cô nương chỉ rõ, bậc này đi... Vật ra sao hình dạng?"

"Ta lần trước... Ở nơi này phụ cận, thấy một loại như con rắn quái vật, thân thể giống xà, nhưng có tứ con chân ngắn, có điểm giống rắn lùn, nhưng thân thể lâu, chạy cực nhanh, muốn ăn ta." Ta cũng không có nói ra, kỳ thực có vài con cùng loại có chân xà cùng kia ung dạng quái điều phân thân bạch y nữ tử kia, cảm thấy kia trường hợp thật sự quá mức thiếu nhi không nên.

Tuy rằng ta "Có điều giữ lại", nhưng này Đường Trang lão nhân vốn là tức sát sắc mặt lại khoát lên một tầng nghiêm sương, giống như mùa đông trước tiên tới.

"Cô nương lời ấy thật sao?"

Chẳng lẽ cô nương ta bị bắt chạy đến nơi này quý thể giới thụ nhiều như vậy kinh hách, đều là rảnh rồi cực nhàm chán cùng vui vẻ à? Ta thờ dài nói: "Nếu ta muốn biên chuyện xưa mở vui đùa, khẳng định so với ta thực tế gặp được càng thú vị càng dốc lòng."

Cũng không biết lão nhân hay không nghe hiểu ta tóm hiện đại văn, tóm lại hắn trầm ngâm thật lâu sau, người vậy xem đều có đứng đầu nhăn nheo, đứng gần người ở chỗ đó, chợt có nói nhỏ, cũng là rầu rĩ, giống như từ dưới nền đất truyền tới thanh âm. Cuối cùng vẫn là ta tới không có hàm dưỡng, biết hắn cũng không mù mịt không mạnh mẽ, nói: "Lão tiên sinh, ngài nếu thực có cái gì đoán, chia xé một chút đi!"

Ta cho là hắn nhất định sẽ hỏi trước: "Tiểu nha đầu phiền tử, ngươi là cái nào bên tàu?" Không ngờ, hắn lên giọng, đối với sở hữu vậy xem quần chúng nói: "Xem ra, kể từ hôm nay, ngươi thế giới của ta đem vĩnh viễn không yên bình!"

Ta vẫn cho rằng "Nhất thạch cuồn cuộn nổi lên ngàn tầng lãng" "Thạch" ít nhất phải là văn thạch sao băng cấp bậc, dù sao ta lớn như vậy không thấy được kia khối đá lớn có uy lực lớn như vậy. Bất quá, hôm nay ta xem như thấy được.

Lão nhân vừa thốt lên xong, người ta tập nập người xem cơ hồ không hẹn mà cùng lui về phía sau từng bước, tựa như các đại hội thể dục thể thao khai mạc thức giữ lại tiết mục thể dục đồng diễn như vậy, đều nhịp, nếu như từ trời cao xem, nhất định là "Đóa hoa nở rộ" cái loại này chính thể hiệu quả. Đồng thời, vừa rồi kia linh tinh nói nhỏ, nhanh chóng phóng đại thành một loại ông ông thanh, tại đây một mảnh bát ngát bãi tha ma trên không quay về.

"Chư vị trấn tĩnh vì thượng! Lo sợ nghi hoặc không được!" Lão nhân kia kêu, "Vừa rồi vị cô nương này sở miêu tả, cực kỳ giống trong truyền thuyết 'Công địa'."

"Hệ mét? Chúng ta luôn luôn dùng là hệ mét nha." Ta cố ý ngắt lời.

"Con rết chi công, địa chi địa, cứ nghe công địa, là long chi mười từ." Lão nhân kia đối mặt với ta nói chuyện, bắt đầu đối hai chúng ta thật xuất chúng người sinh ra hứng thú.

"Long thử mười con trai sao?" Ta khờ ngốc hỏi, "Cha mẹ sinh con trời sinh tính, chưa từng nghe nói thử mười con trai nha, con riêng sao?" Khó trách Long Vương không tiếp thu này thử mười con trai, nó như vậy khá đủ đáng khinh .

Lão nhân kia đối với ta trăm phần trăm nhẫn nại, cũng nhất định đoán ra ta không học vấn không nghề nghiệp, nói: "Cha mẹ sinh con trời sinh tính, Từ Nguru, trừng mắt, trào phong, bồ lao, Toan Nghê, Bá Hạ, ngục thất, Phụ Hỷ, mở điều hầu, tuy rằng cũng không Thành Long, nhưng ít ra người người đều là thần linh chi thú, chỉ có này công địa, vừa sinh ra liền sa đọa tới địa hạ âm giới..."

Ta không thể không cắt đứt hân: "Người là nói, nơi này, chính là 'Địa hạ âm giới' ?"

"Không hẳn vậy." Lão nhân nói, "Nơi này là... Một lời khó nói hết, cô nương nếu có chút nhân hạ, ta người có thể tế đàn, tóm lại công địa cũng không thường thường lui tới ta chờ chỗ ở. Nếu vì hại này tam cô thì thể quả nhiên là công địa, chỉ sợ dữ nhiều lành ít."

"Rất chính xác." Ta cảm giác mình có tư cách nhất nói "Dữ nhiều lành ít" bốn chữ này. "Nhưng ta vẫn không hiểu, chính là xuất hiện ác thú một cái, không nhất thiết đối xã hội có lớn như vậy nguy hại đi?"

Lão nhân gật đầu nói: "Công địa bản thân, tính không đủ để làm người ta táng đảm..." Ta nghĩ thầm, người đứng nói chuyện không đau thắt lưng. Người nếu thấy có người bị chúng nó phân thân, sẽ không sẽ nói như vậy thôi..." Chính là, này tà thú xuất hiện, có cực không tầm thường ý tứ hàm xúc. Nói như thế, cô nương nhất định biết, này thì thể trên đất nguyên bản chính là chết người, vấn đề là, vì sao công địa còn muốn cắn bọn họ đâu?"

"Đúng vậy, tại sao vậy chứ? Ta đang đợi ngài trả lời đâu." Van cầu người, đừng thừa nước đục thả câu .

"Cô nương thỉnh tiến lên xem." Đường Trang lão nhân hướng ta vẫy tay, ta đi lên phía trước, luôn luôn làm bộ là cầm chiếc punk nhạc thủ Lục Hồ cũng theo sát sau ta đi tới. Lão nhân ngón tay một khối nam thi trên cổ miệng vết thương, kia hai nơi bị răng nhọn xuyên qua dấu vết, "Lại nhìn kỹ một chút, nhị vị hẳn là có thể thấy rõ, hai cái dấu răng trong lúc đó, còn có một cang thật nhỏ lỗ."

Ta ở âm đạm dưới ánh sáng nỗ lực công nhận, đích xác, gáy chính giữa, còn có một mắt thường cơ hồ nhìn không thấy lỗ nhỏ.

"Công địa chỗ trí mạng, chẳng những là kia hai căn răng nhọn, còn có một con lợi lưỡi. Kia đoán chừng là thiên hạ tối lợi cũng độc nhất một căn đầu lưỡi. Cô nương thử sai sai, nó này căn đầu lưỡi, là hạng nào công dụng?" Xem ra, lão nhân thích làm lão sư.

Ta giống hào học sinh như vậy nghiêm túc nghĩ nghĩ, nói: "Tuý sống! Xem vị trí này, nếu nó đầu lưỡi giống châm chọc như vậy, có thể vừa vụn sáp nhập tuý sống... Nói như vậy, công địa hút này tam cô thì thể tuý sống?"

"Cô nương thông minh hơn người, vừa thấy liền thụ quá lương thiện giáo, nhất định biết, tuý sống đối với người thể công dùng."

Thi ta y học sinh kiến thức cơ bản?"Tuý sống là trung khu thần kinh bộ phận chủ yếu, thượng ngay cả đầu óc, xuống phía dưới phát ra các loại thần kinh, phân bố đến nhân thể các bộ vị, phải nói, là thao túng nhân thể các hạng công năng cùng hoạt động chủ đạo." Ta đem tự mình biết như vậy một chút toàn bộ bán sạch xuất ra.

"Nói cho cùng, cho nên người sau khi, thần kinh công năng là đình chỉ, nhưng tuý sống bản thân, thần kinh bản thân vẫn tồn tại, thần kinh thao túng nhân thể năng lực cũng không có biến mất. Công địa hành hung, là dùng nó kia hai cái răng nhọn kẹp lấy người chết, sau đó đầu lưỡi vói vào đi, nhưng đều không phải đem tuý sống đều hút, mà là ăn một điểm tuý sống sau, lại đem trong miệng mình nước bọt rót vào."

"Thực ghê tởm." Ta cảm thán.

Lục Hồ rốt cục nói chuyện: "Tại sao muốn hướng người chết tuý sống lí nhỏ nước miếng?"

Lão nhân vẫn đang nhìn chăm chăm ta, phảng phất Lục Hồ không tồn tại dường như, nói: "Công địa nước miếng, cũng không tầm thường nước miếng. Đừng quên, công địa là tà thú, tự nhiên có tà ma lực, nó nước miếng, tiến vào người chết tuý sống sau, nhường thần kinh chi phổi nhân thể năng lực lại khôi phục."

Không biết Lục Hồ nhận năng lực như thế nào, dù sao ta là nghe hồ đồ: "Ngài càng nói càng... Giống như không quá đáng tin, ngài chẳng lẽ là nói, công địa cắn những người này, ngược lại nhường những thi thể này thần kinh khôi phục công năng... Bọn họ có năng lực động? Lại còn sống?"

"Nói đúng phân nửa, bọn họ thực sự có thể động, nhưng cũng không có sống lại."

"Bọn họ biến thành... Hoạt tử nhân?" Ta nghe vào như là Dương Song Song đệ Nhị. Nhưng ta lập tức nở nụ cười, cười bản thân ngây ngốc cư nhiên sẽ tin tưởng này Đường Trang lão nhân bịa đặt lung tung, "Ngài lão thật biết nói đùa, bọn họ chẳng lẽ không đứng còn ngoan ngoãn quỳ rạp trên mặt đất, thần kinh công năng còn giống như không có khôi phục..."

Câu nói kế tiếp bị mắc kẹt ở trong cổ họng, bởi vì ta thấy, trên đất tam cô thi thể, phảng phất nghe được của ta chẳng thềm ngó tới, bỗng nhiên chung phát rồi.

"Bọn họ... Bọn họ thể nào không thấy nữa? !" Ta kêu sợ hãi trứ.

"Xem ra, của chúng ta phán đoán đúng vậy, " lão nhân kia sắc mặt âm trầm lập tức liền muốn mưa, "Thật là công địa ở làm ác! Công địa cắn người khi, sẽ trước dụng độc dịch sắp bị hại người ma túy, sau đó hút tuý sống, phóng thích nước bọt, cho nên, bị hại người gặp tập sau, thường thường sẽ hôn mê

một đoạn thời gian, theo sau mới có thể lại 'Động' đứng lên."

"Nhưng là, công đĩa tại sao muốn cắn bọn họ? Tại sao muốn đem bọn họ biến thành 'Hoạt tử nhân'?"

"Bị công đĩa cắn trôi qua người chết, liền trở thành thụ công đĩa thao túng 'Hoạt tử nhân'; mà công đĩa thường thường cũng là bị người thao túng; nói cách khác..."

"Có người thông qua công đĩa, đem này tam cô thi thể biến thành thụ hấn chi phổi 'Hoạt tử nhân'!" Ta cảm thấy đây hết thảy đều không thể tưởng tượng, nhưng ánh mắt ta sẽ không nhìn lầm. Kia tam cô thi thể, đi đến thế giới này, bị quái thú cắn sau, lại biến mất, tựa hồ chỉ có lời của lão nhân có thể giải thích đây hết thảy.

"Cho nên ta nói, này công đĩa xuất hiện, cho thấy của chúng ta thái bình cuộc sống sắp bị quấy rầy, giữa chúng ta, ra âm hiểm mà dã tâm bùng bùng hạng người, đã không chế công đĩa, cũng chính là đã khống chế hoạt tử nhân. Bất kể là ai làm chuyện này, hiển nhiên là muốn gây sóng gió, ý đồ bất chính."

"Ngày đó... 'Hoạt tử nhân', bọn họ đi đâu nhỉ?" Ta đột nhiên mãnh liệt bắt an.

"Từ đâu tới đây, liền đi nơi nào." Lão nhân nhìn chăm chăm ta, một bộ "Người còn ngốc đứng ở chỗ này làm gì" biểu tình.

"Song song! Khô Liên Trà!" Đây là ta nổi lòng bất an căn nguyên, các nàng còn sờ soạn đang giải phẫu trong lâu!

Nhà tư tưởng nhóm đều nói trong lòng có quỷ nhân tài sẽ sợ quỷ, ta cho rằng này tất cả đều là nói hư nói vượn. Dương Song Song đại khái là ta biết thuần khiết nhất một nữ hài tử, nhưng nàng yêu quý yêu phải hơn mệnh đồng thời, lại sợ quỷ sợ đến đòi mạng, càng là giờ này khắc này, nàng chính xác cảm giác được, này tối đen một mảnh giải phẫu trong lâu, giống như đích xác có quỷ, đích xác muốn mạng của nàng.

Phòng nhỏ môn chẳng biết tại sao bản thân đóng cửa sau, Dương Song Song dần dần hiểu được, ta cùng Lục Hồ đột nhiên biến mất, trong phòng nhỏ tam cô thi thể đột nhiên biến mất, đèn điện biến mất, đều không phải là sự kiện ngẫu nhiên, đều không phải là triệu chứng tốt.

Nàng nắm thật chặt Khô Liên Trà thủ nói: "Đi ra ngoài, chúng ta vô luận như thế nào muốn đuổi mau rời đi này giải phẫu lâu!"

"Người nói phải dễ dàng!" Khô Liên Trà tay kia thì nỗ lực lôi kéo môn, nỗ lực chuyển động tay nắm cửa, nhưng này môn như là bị một phen vô hình đại khóa khóa lại, hoặc như là biến thành một bức tường, vô luận như thế nào giằng co, nó tự lù lù bất động.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Dương Song Song lấy ra di động, có lẽ, báo nguy là biện pháp duy nhất.

Dừng di động báo nguy duy nhất có thể lấy thành công có thể là điện thoại di động của người có tín hiệu, cho nên, người có thể tưởng tượng đến, làm Dương Song Song phát hiện chính mình di động căn bản không có tín hiệu, sẽ là cái gì tâm tình!

Giải phẫu lâu bản thân chính là nhất tràng chuyên môn kết cấu tuổi xế chiều lão lâu, chung quanh tuy rằng mấy cây đại thụ, nhưng cũng không thể có thể tạo thành gì cách biệt che chắn vấn đề, cho nên giờ phút này di động tín hiệu biến mất, chỉ có một giải thích, gặp quỷ.

Nàng nhớ được "Kỳ án ánh trắng" lý giống như có một loại tương đối hoang đường lý luận, quý này đây một loại sóng điện hình thức tồn tại. Chẳng lẽ, đêm nay di động tín hiệu biến mất, là chứng minh tốt nhất?

Kỳ thực, mặc dù Dương Song Song lúc này thành công bấm 110, cũng vu sự vô bổ, chờ cảnh sát lấy hỏa tiễn tốc độ đuổi tới khi, cũng đã chậm, nên phát sinh, cũng đều đã xảy ra, không nên phát sinh, phòng chừng cũng đã xảy ra.

Dương Song Song rất nhanh cũng ý thức được điểm này, bởi vì nàng phát hiện, này đang lúc tiểu chuẩn bị thất, đã không còn là nàng cùng Khô Liên Trà hai người cô độc tòa thành.

Trong phòng lại xuất hiện ba người.

Càng xác thực nói, tam người chết.

Ba cái hoạt tử nhân.

Dương Song Song trong tay đèn pin còn sót lại cuối cùng nhất đạo quang tuyến, liền là làm này vĩ đại cống hiến, chiếu gấp một mảnh trắng bạch da thịt, một trương chết lặng mặt, cùng một đôi vô thần mắt.

Đương nhiên, nếu những cảnh tượng này đều là phát sinh ở thi thể giá thượng, nếu da kia, mặt, hai mắt đều là mặt bằng hướng về phía trước nằm ngang trứ, ít nhất sẽ không như vậy nhìn thấy ghê người. Vấn đề là, da kia, mặt, hai mắt đều là vuông góc phân bố. Thi thể kia là đứng thẳng.

Nghe nói theo vượn người đến nhân loại tiến hóa đột phá, là đứng thẳng hành tẩu năng lực, như vậy theo người chết đến hoạt tử nhân đột phá, không hề nghi ngờ cũng là đồng dạng tiến hóa!

Dương Song Song không có thét chói tai, bởi vì nàng đã vượt ngoài hết lên!

Người đang cực độ khủng hoảng khi, sẽ cực độ hồng mắt, cũng sẽ điều động khởi cực độ tiềm năng. Cũng may, tại đây thời khắc này, Dương Song

Song chiếm được người sau.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn sau, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà lần ở tại trong hành lang, cánh cửa kia, bị Dương Song Song anh dừng đánh ngã, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà đạt được tự do!

Nhưng đây là một thiên đại ảo giác.

Hai nữ sinh từ trên mặt đất đứng lên sau, lập tức nghe thấy kia ba bộ đứng thẳng hành tẩu từ thi cũng lục tục cùng đi theo ra phòng nhỏ.

Tiếng bước chân, cứng ngắt cước bộ thanh âm, dầm nát ngã xuống đất trên ván cửa.

Sau đó cùng trứ các nàng.

Tuy rằng hay là ở trong một mảnh tối đen, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà lần này tìm đúng lâu môn phương hướng, lời kéo thủ chạy vội đi qua.

Mười mấy thước hành lang, như là chạy mấy giờ.

Cuối cùng, hai người ở tam cái cương thi bước chân phía trước chạy tới lâu cửa, dùng sức kéo môn, điên cuồng nhìn trứ tay nắm cửa.

Kết quả người đương nhiên có thể đoán được, giải phẫu lâu đại môn, cũng như là treo cự khóa, cũng như là một bức tường, mặc cho hai người như thế nào thi bạo, kiên trì không ra. Hơn nữa lúc này, ngay cả Dương Song Song tiềm năng cũng không phát huy ra được .

Kia tam cổ thi thể tiếng bước chân, dần dần thả chậm, bởi vì chúng nó đã gần trong gang tấc!

Làm tiếng bước chân biến mất thời điểm, Dương Song Song cảm giác cổ của mình bị một đôi thô ráp thủ chặt chẽ kết trụ, hơn nữa đang nhanh chóng buộc chặt, nàng muốn gọi, nhưng phát không ra tiếng, nàng ngay cả nói một câu di ngôn cơ hội cũng không có!

Khổ Liên Trà cũng bị giống nhau đải ngộ, nàng cũng rất nhanh cũng cảm giác được máu của mình lưu tựa hồ sẽ gián đoạn, trong đầu bắt đầu xuất hiện trống rỗng.

Các nàng cách ta cùng Lục Hồ đến thăm cái kia âm u thế giới, chỉ có cách một bước!

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Chính văn (mười chín)

Khi chúng ta phát hiện kia tam cổ thi thể lại từ Âm Dương giới biến mất thời điểm, làm cái kia Đường Trang lão nhân ta nói chúng nó "Từ đâu tới đây, quay về chạy đi đâu" sau, ta lập tức nghĩ đến Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà có thể sẽ gặp nguy hiểm. Lục Hồ cũng nghĩ đến tình thế nghiêm trọng, bắt đầu lời kéo ta trở về chạy.

Ta mặc dù đối với Đường Trang lão nhân còn có một vạn nghi vấn, nhưng biết giờ phút này không là bảo căn vặn để thời điểm, đi theo Lục Hồ cùng nhau chạy vội.

"Giống như chính là nơi này!" Ta cùng Lục Hồ đều thở hổn hển, đứng trước đây không lâu bắt đầu theo dõi kia tam cái cương thi địa phương. Ta hỏi: "Người bây giờ cũng có thể nói cho ta, thế nào trở lại cái kia có điểm nhân khí thế giới?"

"Nắm giữ yếu lĩnh sau, kỳ thực rất đơn giản." Lục Hồ lại kéo tay của ta, "Nhắm mắt lại, trước không cần nghĩ bất cứ chuyện gì, nhường đầu óc bảo trì trống rỗng."

Ta như thường làm. Nhưng là, nghĩ tam cái cương thi đang hướng ta để ý nhất hai bé gái tới gần, ta thế nào cũng không thể khiến đầu óc bảo trì trống rỗng, trừ phi giờ phút này ta đột nhiên biến thành ngu ngốc!

Cho nên, cái gì cũng chưa phát sinh, ta còn là ngoan cố thủ vững ở nơi này làm ta chán ghét Âm Dương giới!

"Phi Phi, nhớ kỹ, cái gì đều không cần nghĩ! Bảo trì đầu óc trống rỗng!" Lục Hồ thanh âm tựa hồ theo thật chỗ xa xa truyền đến.

"Nhưng là, nhiều chuyện như vậy cần nghĩ, làm sao có thể! Làm sao có thể trống rỗng? !" Ta chẳng những lo lắng Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà, trong đầu của ta còn thường thường toát ra một cái mộ bia, viết Lục Hồ từ kỳ.

"Lại thử một lần!" Lục Hồ cũng có chút nóng nảy .

"Thử một lần không được gì đó, thử hai lần liền hữu dụng không?" Có đôi khi ta phát hiện mình thật là một bi quan chủ nghĩa người.

"Vì Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà an toàn, lại thử một chút!"

"Cũng là bởi vì cả đầu đều muốn chính là các nàng, cho nên không có rảnh bạch!"

"Vậy thì đã quên các nàng!"

"Quên một cái ta để ý người, dễ dàng sao? Huống chi muốn quên hai cái!" Ta cảm giác mình có chút bệnh tâm thần, đóng chặt lại mắt, oán hận dậm chân.

Lục Hồ bỗng nhiên trầm mặc một lát. Ta chỉ cảm thấy bốn phía giống như chết yên tĩnh, ta vẫn nhắm hai mắt, còn đang ý đồ nhường trong đầu trống rỗng. Nào biết đâu rằng, giờ phút này Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà, đã bị cương thi bóp đặc trong đầu trống rỗng.

"Lục Hồ! Lục Hồ! Ngươi ở chỗ?"

Rốt cục, Lục Hồ thanh âm lại vang lên: "Ta đã trở về, ta đi giải phẫu lâu, lại đã trở lại."

"Như thế nào?"

"Chậm, các nàng hai cái, cũng đã bị giết."

"A? !" Trong đầu ta trống rỗng.

Cứ như vậy, Lục Hồ đem ta "Lừa" quay về giải phẫu lâu.

Lục Hồ kỳ thực cũng không tính rất khoa trương, chúng ta đuổi tới thời điểm, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà cách "Ngộ hại" đã không xa, giải phẫu lâu trong hành lang nhất mảnh hắc ám, ta chỉ có thể nghe thấy kia hai người tỷ muội trong cổ họng nghẹn ra ngoài hơi chút giấy dựa thanh âm, chỉ có thể mơ hồ thấy hai cái bóng đen, chận đang giải phẫu thất đại môn khẩu.

Ta vùng quyền hướng một cái trong đó bóng đen ném tới, hi vọng kỳ tích xuất hiện, ta có năng lực đạt được lúc trước cùng tóc dài nữ đã đấu khi thần quyền công lực.

Nhưng đó là một bên tình nguyện. Cửa ta đôi bàn tay trắng như phấn hay là kia vô lực đôi bàn tay trắng như phấn, nhiều lắm chỉ có đánh nát bột mì năng lực, nên ở kia cương thi lưng thượng, như là cấp nhất khối đá lớn làm mát xa, tôi bị thương ngược lại là tay của ta.

Ta không biết Lục Hồ thành quả chiến đấu như thế nào, nhưng phát hiện đánh lên như vậy ít nhất tạm thời cứu vãn Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà mệnh. Trong bóng tối truyền đến hai người lớn tiếng thở cùng ho khan thanh âm, đồng thời, kia hai cái mơ hồ bóng đen xoay người.

Hai cái bóng đen.

Tổng cộng tam cái cương thi, chúng ta chỉ nhìn thấy hai vị.

Ta ân ân cảm thấy không ổn, nhưng đã là muộn rồi.

Ta cảm giác sau đầu bị trùng trùng gõ một cái, toàn bộ đầu óc lại bị động "Trống rỗng" một lần.

Đánh lên ta đương nhiên là kia "Bên thứ ba", ta ngược lại nháy mắt, đầu óc thoát khỏi trống rỗng nháy mắt, ta kêu một tiếng: "Các người mau chạy ra ngoài!" Hoàn toàn không biết mình kêu một câu vô nghĩa, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà đương nhiên đã sớm nghĩ cách chạy quá.

Khổ Liên Trà thanh âm truyền tới: "Vô dụng! Chúng ta hướng bên trong trốn!"

Dương Song Song kêu: "Nhưng là, chạy vào bên trong cũng là chỉ còn đường chết!"

Ta rất nhanh tính toán, ba vị này hoạt tử nhân, vô luận sinh tiền có phải không phải kiện tướng thể dục thể thao, võ lâm cao thủ, ở trở thành cương thi sau, tựa hồ trở nên lực lớn vô cùng, ít nhất đánh lên của ta một quyền kia vô cùng thật sự, ta suýt nữa đã bị đánh ngất đi. Chúng ta bốn người người, Lục Hồ đại khái miễn cưỡng có thể cùng ba vị cương thi trung một cái hợp lại một chút, ba người chúng ta nữ sinh, chưa chắc sẽ là khác hai cái cương thi đối thủ, càng là lo lắng đến bọn họ trên cơ bản đã là đao thương bất nhập cảnh giới, vật lộn đứng lên, chúng ta không có bất kỳ ưu thế nào.

Cho nên vẫn là đặc dụng ba mươi sáu kế thượng sách.

"Mặc kệ hướng bên trong ra bên ngoài, nhất định phải rời đi nơi này, để cho bọn họ tới cùng chúng ta chơi trốn tìm!" Ta một bên kêu, một bên giãy giụa đứng lên, lại nghe thấy có người ngã xuống đất thanh âm "Lục Hồ, là ngươi sao?"

"Bọn họ khí lực thật là lớn!" Lục Hồ kêu: "Thật lâu không thống khoái như vậy ầu đã qua." Hắn thực khiêm tốn, nhất định là thật lâu không thống khoái như vậy bị đánh một trận.

Đồng thời, trong bóng đêm lại có một quyền đánh tới, đang đánh vào ta đầu vai, ta phảng phất có thể nghe thấy ta xương bả vai vỡ vụn thanh âm.

"Chúng ta chạy mau!" Ta lại kêu lên. Đứng trong bóng đêm bị đánh nhất định là hạ hạ sách.

Một bàn tay bắt được ta, nhất định là Lục Hổ, hai chúng ta cùng nhau giãy giụa bỏ chạy, thất tha thất thểu về phía cuối hành lang chạy tới. Tiếng bước chân một mảnh hỗn loạn, Dương Song Song cùng Khô Liên Trà lại bước trên chạy về phía cuối hành lang tuyệt vọng cuộc hành trình.

Một loại khác tha kéo dài xấp tiếng bước chân, vang ở chúng ta sau đầu. Cảm ơn trời đất, tam cái cương thi mặc dù có cầm khí lực, nhưng hành động cho dù phi linh hoạt. Không nên cảm ơn trời đất, là bọn hắn tuy rằng động tác có chút ngốc, bước chân lại bước thật sự đại, giống thể thao vận động viên hoặc múa bale diễn viên làm giạng thẳng chân giống nhau, giống như không cần lo lắng quần bị kéo vỡ - - đúng rồi, chúng nó vốn là không có mặc quần!

Gần cuối hành lang phía bên phải là một gian đại phòng thí nghiệm, đồng thời cũng là bình thường thượng giải phẫu tiết học địa phương, bên trong có hơn mười cái bàn dài, không cái bàn thượng đều để nhân thể bộ kiện tiêu bản. Ta gọi trừ: "Mau vào kia đang lúc phòng học, sau đó theo cửa sổ nhảy ra ngoài! Ít nhất tranh thủ đem cửa sổ kính đập nát, hấp dẫn bên ngoài người lực chú ý!"

Đó là một kế hoạch hoàn mỹ, ta bắt đầu bội phục mình.

Nhưng là ta được ý đắc quá sớm!

Người thứ nhất đẩy ra kia đang lúc phòng học chính là Dương Song Song, nhưng nàng lập tức "Oa" kêu lên.

Nàng đụng phải nhất cái cương thi!

Điều này sao có thể?

Kia hoạt tử nhân vẫy vẫy tay, cùng Dương Song Song mặt tiếp xúc gần gũi, nàng nhất thời cảm thấy khuôn mặt lại nóng vừa sưng, mắt kính cũng bay khỏi mũi, không vào trong bóng đêm không biết kết cục ra sao. "Lại là nhất cái cương thi!" Dương Song Song kêu, "... Không đúng, là hai cái cương thi!"

Ta đây mới nhớ tới, sớm đi thời điểm đường dương chương vân khôn nói cho ta biết nói, giải phẫu phòng thí nghiệm tân tiến ngũ cổ thi thể dùng để chế tác tiêu bản, chúng ta lúc ban đầu cái kia chuẩn bị trong phòng chỉ thấy được ba bộ, trở mắt nhìn chúng nó biến thành cương thi, còn có hai cỗ luôn luôn không có xuất hiện, xem ra, hai vị này cũng không có lạc hậu, cũng gia nhập hoạt tử nhân đại quân.

Nếu như nói chúng ta vừa rồi ít nhất còn có người đếm thượng ưu thế, lúc này là số lượng cùng chất lượng đều ở đây hạ phong, nhất định muốn thua cả ván bài!

Mặt sau là tam cái cương thi, phía trước là hai cái hoạt tử nhân, giải phẫu lâu hành lang, đột nhiên có vẻ như vậy hẹp hòi cùng ngắn nhỏ.

Khô Liên Trà run giọng hỏi: "Chúng ta... Nên... Làm sao bây giờ."

Lục Hổ nói: "Còn có thể làm sao, chỉ có liều mạng với bọn hắn này cái mạng già."

Khô Liên Trà nói: "Vấn đề là, của chúng ta mệnh, một chút cũng không lão a!"

Ta rút cục phát hiện, thúc thủ vô sách chân lý.

Ngũ cái cương thi, từng bước một hướng chúng ta tới gần.

Giải phẫu lâu môn đột nhiên mở!

Lâu ngoại tuy rằng cũng là ám dạ, nhưng ít ra còn có chút Dạ Quang, theo lâu môn mở ra, do do dự dự chiếu vào, tô đậm ra nhất lưng gù bóng lưng.

Ừ, không là lưng hùm vai gấu võ sĩ hình dáng, chỉ là một còng lưng bóng lưng.

Tám lưng kia từng bước một đi tới, kéo dài, kéo dài, so cương thi bước chân càng chậm.

Kỳ quái là, làm người tới thông thả bước chân vang lên thời điểm, hoạt tử nhân nhóm tiếng bước chân lại ngưng hẳn. Bọn họ không thu nhỏ hơn nữa đôi vòng vây của chúng ta vòng, mà là giật mình ở nơi nào.

Lúc này nếu người cẩn thận nghe, sẽ phát hiện kia kéo dài kéo dài tiếng bước chân đang lúc, còn kèm theo từng trận trầm thấp lời nói. Lời kia ngữ tuy nhẹ, nhưng rõ ràng vô cùng, chữ chữ lọt vào tai, chính là ta một câu cũng nghe không hiểu, không biết là nước nào ngoại ngữ.

"Cẩn thận!" Dương Song Song lại bảo một tiếng.

Ngũ cái cương thi, lại đi bắt đầu chuyển động!

Ta cả người run rẩy, tùy thời chuẩn bị như Lục Hổ theo như lời, liều mạng này còn có một năm không đến mạng nhỏ.

Nhất cái cương thi đã đến trước mặt của ta!

Sau đó theo bên cạnh ta đi qua, phảng phất ta cũng không tồn tại đường như, phảng phất hẳn chỉ là cái khách qua đường... Hoặc là nói, phảng phất hẳn hiện tại mới ý thức tới, bản thân sớm đã trở thành sinh mạng khách qua đường, hẳn là ngoan ngoãn nằm lại thi phòng đi, không nên trở ra bước chậm vườn trường.

Ta mơ mơ hồ hồ thấy, ban đầu kia hai nam một nữ tam cái cương thi, cùng nhau quay lại thân, đi hướng kia còng lưng bóng dáng.

Mà kia còng lưng bóng dáng, cũng xoay người đi.

Kế tiếp cảnh tượng, nhường ta tạm thời đã quên mình là sinh hoạt tại một cái lý tính là việc chính trên thế giới: ngũ cái cương thi, theo đuôi trừ nhất lưng gù xóc này bóng lưng, nhắm mắt theo đuôi, đi vào hết thấy kinh sợ phát nguyên địa, kia đang lúc tiêu vốn chuẩn bị thất.

Mặt khác tam đứa bé cũng nhất định cùng ta giống nhau không thể tin được bản thân thật xấu không đợi thị lực, ngo ngoe lập trong bóng đêm, chờ cuối cùng một vị hoạt tử nhân thân ảnh biến mất đang chuẩn bị trong phòng về sau, mới cùng đi đi qua.

Vừa rồi thiên hồ vạn hoá cũng không khai lâu môn, hiện tại mở rộng trừ, nhưng ngay cả Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà đều không có như trút được gánh nặng chạy ra đi, mà là đến chuẩn bị cửa phòng, hướng bên trong mặt xem xét.

Hết thấy hay là trong bóng đêm, nhưng chúng ta có thể mơ hồ thấy, ngũ cái cương thi đã khôi phục thành... Ngũ cái cương thi, xác thực nói, ngũ cụ không lại đặc lập độc hành phổ thông thi thể, an tường nằm ở trên giường sắt, hưởng thụ bị ngâm nhập Formalin trước một lần cuối cùng Dạ Quang tắm.

"Các người còn sống ở chỗ này làm gì!" Một cái khăn khăn, thô ráp, thân cận độ là số lẻ hạ ba mươi sáu thanh âm trong bóng đêm đột nhiên vang lên.

Sai sai là ai trước nói được ra lời? Đương nhiên là bất tài. "Cảm ơn ngài, nếu không là ngài, chúng ta này mấy cái mạng nhỏ cũng chưa có..."

"Vậy các người còn sống ở chỗ này làm gì!" Tức giận âm điệu ở trên thẳng, nhưng thân cận độ ấm tiếp tục đang giảm xuống, thấp đủ cho đã quay đầu vọng không thấy bằng điểm.

"Xin hỏi ngài xưng hô như thế nào, chúng ta không biết nên thế nào tạ ngài..."

"Ta ngược lại là biết, các người nên thế nào cảm tạ ta." Thanh âm kia xem ra đều không phải chỉ biết nói một câu "Các người còn sống ở chỗ này làm gì", lúc này, ngữ điệu tựa hồ hòa hoãn chút, "Thứ nhất, các người muốn cam đoan không đem chuyện tôi nay nói cho bất luận kẻ nào; thứ hai..." Hẳn cố ý bán cái nút, sau đó đột nhiên gầm hét lên: "Các người còn sống ở chỗ này làm gì!"

"Đang suy nghĩ gì đấy?" Đi trở về trên đường, Dương Song Song hỏi ta.

Kỳ thực ta phía sau trong đầu trống rỗng - - vì sao ta hẳn là trống rỗng thời điểm, lại không thể trống rỗng đâu? Người chính là như vậy, có đôi khi cả đầu vấn đề thời điểm, ngược lại thành trống rỗng. Tỷ như ta suy nghĩ tại sao phải không tự chủ đi đến cái kia Âm Dương giới; cái thế giới kia đến tột cùng là không là kêu Âm Dương giới; nơi đó cư dân là người hay quỷ; là ai thao túng công đĩa lại thao túng hoạt tử nhân lại thao túng giải phẫu lâu công tác nguồn điện cùng di động vô tuyến tín hiệu; cứu của chúng ta cái kia tức giận cái thế còng lưng thân ảnh là ai? Trải qua đêm nay gây vọt lên, ta muốn là còn có thể Logic rõ ràng suy nghĩ vấn đề, nhất định sớm liền trở thành thánh hiền.

Vừa rồi Lục Hồ đã nói cho ta, hẳn phát hiện mỗi lần chỉ có đang cùng "Chết" tương quan địa phương, mới có thể tiến vào cái kia kỳ quái thế giới, này giả thiết cơ bản thành lập, tỷ như nước Vạn công viên tưởng niệm lí, giải phẫu trong lâu, đã từng là mộ địa vườn ươm lí, mẽ lung pha Cổ Chí Hào thi thể bị phát hiện khảo cổ di chỉ, nhị phụ viện nhà xác, duy nhất có điểm gượng ép chính là đêm đó ở Bách Gia thôn xa hoa truy lạc quán bar một cái phố... Nói đi nói lại, cái kia cao quan cổ phục lão nhân theo sau sẽ chết, còn có kia đi lại khi bí mật mạng theo tình phong huyết vũ chó dữ lập tức xuất hiện, cùng "Chết" hay là chặt chẽ tương quan.

Mà hai chúng ta, ta cùng Lục Hồ, cũng là ở kinh nghiệm bản thân cùng "Chết" tương quan sự kiện sau, bắt đầu cùng cái thế giới kia có tiếp xúc. Ta lúc ban đầu chính là chẳng biết tại sao nhìn thấy cái kia bãi tha ma, chỉ có ở mẽ lung pha Cổ Chí Hào thi cốt phụ cận, mới tính chính thức tiến nhập ta đây cô nói xằng chi Âm Dương giới.

Hiện tại xem ra, cái thế giới kia đều không phải đều là yêu ma quỷ quái, cũng có giống Tiểu Long Nữ như vậy thái bình sinh hoạt tại mộ trung một đám người... Hoặc là quỷ. Tựa như gì nhất thế giới, cái thế giới kia cũng có giống Đường Trang lão nhân như vậy chính phái nhân vật, cùng núp trong bóng tối tà ác thế lực, không biết là hạng người gì vật, trở thành công đĩa loại này "Tà thú" đại Boss, công đĩa hiển nhiên cũng không đến được chúng ta này chân chính thái bình thế giới, cho nên mới phải thao túng cương thi để đạt tới đại Boss mục đích.

Cái dạng gì mục đích? Giết ta sao? Chờ không kịp đến sang năm tháng sáu mươi sáu? Ta biết cái kia tóc dài bạch cốt tinh nhất định là sói ruột khó nén, vừa thấy mặt đã muốn giết ta. Có thể hay không, thao túng công đĩa người chính là kia tóc dài nữ nhân? Nàng vì sao không thể trực tiếp đến chúng ta thế giới này tới giết ta, ở ta lúc ngủ đem ta bóp chết không là được rồi?

Nàng không thể!

Ta cảm thấy lúc này ta ít nhất suy nghĩ mình bạch một điểm, vô luận là Cổ Chí Hào, hay là Lục Sắc, đều là bị một ít ảo ảnh mê hoặc đến cái kia Âm Dương giới, mới bị tóc dài nữ nhân sát hại! Cửa ta vài lần cùng tóc dài nữ nhân giao chiến, kỳ thực cũng đều là ở Âm Dương giới! Mười hai cái trên mộ bia người, Cổ Chí Hào, Lục Sắc, Lục Hồ, cùng ta, đều có có thể đi vào Âm Dương giới năng lực, chẳng qua từ trước đến nay cũng không bị khai phát ra tới mà thôi.

Mà ở Âm Dương giới lí, ít nhất trước mắt mới chỉ, kia tóc dài nữ nhân đều không phải đối thủ của ta, của ta vô địch đôi bàn tay trắng như phấn, chỉ có ở Âm Dương giới lí hiển hách sinh uy, nhưng ở trong hiện thực thế giới lại vô trối gà lực, cho nên hần thuyên chuyển cương thi, muốn đang giải phẫu lâu giết ta!

Nhưng là, nàng nếu vô pháp ở trong này gây sóng gió, làm sao có thể phá hủy giải phẫu lâu mạch? Thì như thế nào che chắn vô tuyến thư từ qua lại? Chẳng lẽ nàng còn có giúp đỡ?

Vấn đề lớn nhất là, ta đây cái ham hòa bình hảo thiếu nữ, rốt cuộc cùng bọn họ có loại gì thâm cừu đại hận, thành vì trong mắt bọn hần đình cái gai trong thịt, phi trừ bỏ không thể?

Người xem, trong đầu ta không có tư thất hai sánh hai vệ mang gara, lại muốn trang nhiều như vậy đồ ngốn ngang, kết quả nhất định là nổ lớn, nổ thành trông rỗng.

"Đang suy nghĩ gì đấy?" Lúc này cổ tình gấp gờ yêu bảo căn vấn đề song song. Hỏi một lần không đủ, phi ép ta lên tiếng.

Ta còn là ngoan ngoãn nói "Lời nói thật", cố ý khiêu chiến nàng: "Ta suy nghĩ, có nên hay không cấp thần tượng của người Ba Du Sinh thúc thúc gọi điện thoại, nói cho hần biết đêm nay phát sinh hết thầy."

"Kia làm sao có thể, chúng ta không là đáp ứng của chúng ta ân nhân cứu mạng, cam đoan không đem chuyện đêm nay nói ra sao?" Dương Song Song đại khái không nghĩ tới thiên hạ còn có ta như vậy khuyết thiếu thành tín người.

"Đáp ứng? Cam đoan? Đó là của hần một bên tình nguyện! Hần căn bản chưa cho ta đàm phán cơ hội, liền đem chúng ta đuổi đi! Giống đêm nay như vậy nghiêm túc sự, tại sao có thể không nói cho cảnh sát? Càng là, chúng ta không biết là ai kéo giải phẫu lâu công tắc nguồn điện, nhưng cảnh sát có thể điều tra, có thể tra vân tay cái gì." Ta tiếp tục sắm vai thất tín tiểu nhân nhân vật.

Dương Song Song nghĩ nghĩ nói: "Bất quá, bất kể là ai kéo công tắc nguồn điện, người cho là hần sẽ lưu lại vân tay sao? Thật giống như lần trước khắp người cổ nữ nhân điên, lưu lại vân tay chưa?"

Trong lòng ta cười khổ một tiếng, đúng vậy, lần trước ở mẽ lung pha, ta bị tóc dài nữ nhân kết trụ cổ, lưu lại thật sâu vết thương, cảnh sát ở trên cổ của ta lấy dạng, đến nay không có nghe Ba Du Sinh nhắc tới gì người hiềm nghi, phỏng chừng không được cái gì vân tay... Cặp kia vốn trên tay đến thật giống như không có gì da thịt, vân tay là đừng hy vọng, nhưng thật ra "Cốt vẫn" có như vậy điểm khả năng.

Ta nói: "Nhưng là, đây hết thầy, đều như vậy kỳ quái, cũng là an toàn tai họa ngầm, nếu cái kia yêu tức giận ân nhân cứu mạng không kịp thời xuất hiện, hiện tại nằm ở kia tám vết thiết trên giường, đại khái chính là chúng ta! Huống chi, người chẳng lẽ không muốn biết, ân nhân cứu mạng thân phận chân thật? Cảnh sát nói không chừng có thể giúp chúng ta tra ra!"

"Ta so với ai khác đều muốn biết!" Dương Song Song thờ dài, "Nhưng là, người kia dặn chúng ta không nói ra đi, nhất định có đạo lý của hần, có của hần khó xử, chúng ta nếu vì bói ý nguyện của hần, có tính không một loại lấy oán trả ơn đâu?"

Đương nhiên là. Ta đột nhiên cảm giác được, ta có thể gặp Dương Song Song, thật sự là vận mệnh một loại tốt đẹp an bài.

Khi nói chuyện, chúng ta chạy tới lầu 4. Dương Song Song phòng ngủ ở lầu ba, nhưng nàng hiển nhiên chưa có trở về bản thân ký túc xá ngủ ý tứ, đi theo ta nhiều bỏ một tầng lầu.

Lúc này đã qua mười một giờ đêm, tuyệt đại đa số phòng ngủ đều tắt đèn.

Nhưng chúng ta 405 thất lại đèn đuốc sáng trưng, hơn nữa nhân khí cường thịnh!

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quỷ Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Chính văn (hai mươi)

Trong ký túc xá sở hữu năm tên bạn cùng phòng đều ở đây, hoặc ngồi hoặc đứng; trong nhà ngoài nhà, còn có hai mươi mấy cái người, ta nhận ra chúng ta phụ đạo viên, mặc bảo an đồng phục ba người, cùng một cái như là bảo vệ khoa cán bộ trung niên nhân, còn lại đều là kéo lê trứ dệp lê xem não nhiệt hiểu rõ bạn học nữ.

Xảy ra chuyện gì?

Mặc kệ xảy ra chuyện gì, phỏng chừng xa nan cùng chúng ta đang giải phẫu lâu lăng mạn đêm so sánh với.

Ta chen vào phòng ngủ, không đợi ta hỏi "Như thế nào", nhưng lập tức hiểu được xảy ra chuyện gì - - bình thường, chúng ta phòng ngủ tuy rằng không tính là không nhiễm một hạt bụi, trên cơ bản còn có thể xưng là gọn gàng ngăn nắp, chính là giờ phút này một mảnh hỗn độn.

Lã Giai Hân thấu lại đây hỏi: "Phi Phi, người đi đâu vậy ! Xảy ra chuyện lớn!"

"Bao lớn chuyện?"

"Có kẻ trộm! Có người đến chúng ta ký túc xá đến trộm này nọ!"

Lòng trầm xuống. Có lẽ gần đây ta quá mức lấy tự ta làm trung tâm, không biết tại sao, ta cảm thấy này trộm cướp án, nhất định cũng có quan hệ tới ta.

"Đã đánh mất cái gì sao?"

Lã Giai Hân nói: "Hoàn... Còn không có thanh toán hảo... Đêm nay chúng ta ký túc xá không có người, ta đi của chúng ta đồng hương tự hội, các nàng có đi xem phim, có đi xã đoàn hoạt động, dù sao theo chín giờ đến 10 giờ rưỡi trong khoảng thời gian này, trong phòng ngủ một người đều không có. Phạm lâm cùng trương hi mộng 10 giờ rưỡi tả hữu trở về, phát hiện cửa ký túc xá mở rộng ra trừ, bên trong chính là phát hiện ở cái dạng này! Của chúng ta sở hữu ruộng tui... Bao gồm của người, đều được mở ra, đã khóa lại túi, đều bị dao nhỏ phá vỡ..."

Bảo vệ khoa vị kia lão sư đi tới, nhìn trong tay nhất cuốn tập, hỏi: "Người chính là Âu Dương Phi?"

Ta gật gật đầu.

"Người đêm nay đi nơi nào?"

"Ở đây... Số bốn giáo học lâu, " số bốn giáo học lâu khác một cái tên chính là giải phẫu lâu, ta nhất chỉ cửa trong đám người kia phò mất mà được lại mất kính, "Ta cùng ta bằng hữu Dương Song Song luôn luôn tại cùng nhau."

Bảo vệ khoa lão sư xoay người, nhìn phía Dương Song Song. Dương Song Song gật đầu nói: "Ta đêm nay từ trước đến nay Âu Dương Phi cùng một chỗ , ở số bốn giáo học lâu."

"Số bốn giáo học lâu? Đó không phải là giải phẫu lâu sao? Các người cuối tuần lễ nghỉ đi vào trong đó làm gì?"

"Mang theo bằng hữu tham quan a, hình như là bản hiệu truyền thống ." Ta vô tội nói.

Bảo vệ khoa lão sư gật gật đầu, hần ở bản hiệu công tác mau ba mươi năm, đương nhiên biết này truyền thống. Ánh mắt của hần lí đã hủy bỏ ta người hiềm nghi thân phận.

Lã Giai Hân nhẹ giọng nói với ta: "Phụ cận trong phòng ngủ mọi người không phát hiện có cái gì người khả nghi, thật sự là kỳ quái. Người gác cổng trực ban cũng không có tiếp đãi quá gì khả nghi ngoại lai nhân viên."

Ta gật gật đầu. Tiến túc xá lâu môn cần quét thẻ, ngoại nhân ra vào nhất định phải đăng ký, cũng có ký túc xá thành viên tiếp đãi mới được, chúng ta túc xá lâu an toàn phòng hộ thi thố coi như tương đối đúng chỗ - ra quá trước kia "Kỳ án ánh trăng" lí những chuyện kia về sau, không tăng mạnh an toàn phòng hộ thật đúng không thể nào nói nổi.

"Nói như vậy, thật có thể là nội gian ... Tỷ như, ở ở trên lầu này người." Ta thuận miệng nói xong, biết rõ không đơn giản như vậy.

"Thậm chí có thể là bản phòng ngủ ..." Lã Giai Hân giảm thấp xuống thanh âm, nàng ánh mắt sáng quắc, nhìn qua muốn chuẩn bị làm "Quét sạch bọn phản động" bộ dáng.

Ta lắc đầu nói: "Khả năng tính không lớn, ta cảm giác bản ký túc xá bạn học đều thật thanh thuần . Huống chi, nếu quả thật là bản ký túc xá người gây, có khi là thời gian cùng cơ hội, nước chảy đá mòn, thế nào cũng không cần gây ra lớn như vậy động tác."

Của chúng ta phụ đạo viên Đỗ lão sư là vị lại bạch vừa gầy lại mang mắt kính thư sinh, đại khái theo không nghĩ tới làm phụ đạo viên không đến một tháng, lớp học tự ra lớn như vậy hình sự án kiện, đứng ở nơi đó chân tay luống cuống bộ dáng, mà như là vừa bị bắt giữ người bị tình nghi. Hần hỏi bảo vệ khoa lão sư: "Ra chuyện nghiêm trọng như vậy, đêm nay, những bạn học này, này đang lúc ký túc xá, có phải không phải hẳn là trọng điểm bảo hộ một chút?"

Bảo vệ khoa lão sư quét ngang Đỗ lão sư tiểu bạch kiểm liếc mắt một cái, giống như nói, trọng điểm bảo hộ? Người tiêu tiền thỉnh sủng vác vai, đạn lên nòng bảo an sao? Ngoài miệng vẫn tương đối khách khí nói: "Như vậy nhập thất trộm cướp án, hàng năm luôn luôn như vậy mấy lên, hơn phân nửa đều là tay chân không sạch sẽ học sinh làm, không đến mức nguy hại sinh mệnh hoặc là lập tức ngược lại gây. Huống chi, trường học chúng ta, cũng không có thực lực như vậy, cho mỗi cái bị trộm phòng ngủ an bài đặc biệt bảo hộ."

Trò khôi hài tan cuộc sau, trong ký túc xá sáu người lại chửi rủa kẻ trộm một trận, thả về tình tiết vụ án một trận, oán trách an ninh trường học một trận. Ta kiểm lại một chút của ta sở hữu tài sản, hoàn hảo không có gì rõ ràng tổn thất, tổng giá trị ba mươi vòng tròn lớn tiểu trang sức nhóm còn tại, âu yếm Laptop còn tại.

Kỳ thực, ta vốn là không lo lắng mấy thứ này mất đi, ta đại khái có thể đoán được này "Kẻ trộm" muốn tìm là cái gì.

Nhưng ta không nghĩ tới chính là, Đỗ lão sư lo lắng một chút cũng không nhiều dư.

Ta là thuộc loại cái loại này nhất ngã xuống giường liền ngủ chết rồi, thẳng ngủ thẳng vĩnh viễn sánh cùng thiên địa loại người như vậy, cho nên nói như vậy, ngoại trừ vượt qua kích thích ác mộng (gần nhất tương đối thường xuyên) hoặc là lí thị thất cấp đã ngoài địa chấn, không có gì có thể đem ta ở nửa đêm đánh thức.

Nhưng đêm nay, ta vừa đúng là nhắm mắt lại sau liền ác mộng liên tiếp - - nếu vị ấy bạn học đã trải qua ta đang giải phẫu lâu cùng Âm Dương giới kia phen ép buộc sau, còn có thể thần nhiên Vô Mộng ngủ một đêm, vậy hấn muốn không phải là lạnh nhạt cao tăng, muốn không phải là không chịu để tâm. Dù sao trước mắt đến xem, phương diện này ta còn tương đối bình thường, vừa vào ngủ, mộng trong thế giới liền gió nổi mây phun, quần ma loạn vũ.

Ta nếu như đem gần nhất từng cái mộng đều nhớ kỹ, sẽ là lại một bản thật dày bút ký, ngày sau thêm cái bìa mặt là có thể trực tiếp làm bệnh tâm thần học giáo tài.

Giờ phút này, nằm trong mộng gió thu cuốn mạnh, một mảnh mát lạnh, ta lập tức tỉnh lại, đồng thời cảm thấy thật sự có nhẹ nhẹ gió lạnh chui vào màn. Ta rõ ràng nhớ được trước khi ngủ đóng cửa cửa sổ, chẳng lẽ là vị ấy sợ buồn bạn học cần thông khí? Không nhiều biết nha, trong phòng ngủ ngoại trừ phạm lâm hơi chút đầy đặn chút, còn lại vài cái đều so với ta còn Lâm Đại Ngọc, một trận gió đều có thể quét đổ, sẽ không đối gió đêm như vậy chung tình.

Ta đem thăm bao quần đắc chặt hơn chút nữa, ở rồi rấm có phải không phải muốn bò xuống giường đi đóng cửa sổ - - ta ngủ chính là giường trên, hành động bất tiện, bình thường là cần phí dịch vụ mới bằng lòng tiếp theo giường - cũng may miễn chần chờ như vậy một chút, mới không có đánh vỡ hấn.

Hấn, hay là nàng, hay là nó, kỳ thực ta cũng không biết, chỉ biết là đó là một bóng đen, đứng ở trên cửa sổ!

Ta ngay lúc đó phản ứng đầu tiên là đại tiếng kêu sợ hãi, có người muốn nhảy lầu!

"Kỳ án ánh trăng" lí, ngay tại ta hiện tại ở này đang lúc 405 ký túc xá, hàng năm đều đã có một bất hạnh nữ sinh, bị oán linh mê hoặc, nhảy lầu tự sát. Nhưng từ "Kỳ án ánh trăng" lí nhân vật chính Diệp Hinh cùng của ta tiểu cô Âu Dương Thiên cùng nhau điều tra rõ xong việc kiện chân tướng sau, nhảy lầu chuyện này không nữa phát sinh quá - - ít nhất này đang lúc trong ký túc xá không nữa phát sinh quá, toàn bộ giảng y, cách cái ba năm năm năm, tổng vẫn sẽ có những người này bởi vì bài vở và bài tập áp lực, vào nghề áp lực, tình cảm vấn đề mà lựa chọn phí hoài bản thân mình.

Chẳng lẽ đêm nay, 405 hào ký túc xá lão truyền thống lại muốn tiếp tục ?

Ta đương nhiên không có kêu lên thanh âm, bởi vì ta biết, nếu tại đây mọi âm thanh đều tịch trong đêm tối đột nhiên một tiếng kêu sợ hãi, mặc dù vị này trên cửa người không có nhảy lầu ý niệm, cũng sẽ bị kinh hách được đi xuống lầu.

Cách thừa thốt mản, nương nhân nhạ Dạ Quang, ta dần dần thấy rõ, người này trăm phần trăm sẽ không nghĩ nhảy lầu, bởi vì hấn đưa lưng về phía cửa sổ, nhảy vào chúng ta phòng ngủ!

Hơn nữa, ta có thể cơ bản kết luận là cái "Hấn", bởi vì hình thể thượng khán, hấn phù hợp sở hữu nam tính đặc thù, dáng người cao, phương phương đầu, vai rộng, ngực phẳng, hấn mặc một thân màu đen y phục bỏ sát người, nếu quả có nữ tính kiểm tra triệu chứng bệnh tật, mặc dù ánh sáng không đủ, ta cũng sẽ không thể đồ vào.

Mặt hấn, ta lại thấy không rõ, không chỉ có là bởi vì ánh sáng không đủ, chủ yếu hơn là vì trên mặt kia băng vài đen.

Hấn rơi trên mặt đất khi, không có phát ra một chút tiếng vang, giống chỉ linh miêu.

Cho nên, người tới cũng có thể là "Nó".

Hai tuần lễ trước, ta là tuyệt sẽ không tin tưởng một cái đứng thẳng hành tẩu xuất hiện tại chúng ta ký túc xá người sẽ là cái "Nó", nhưng từ nhìn thấy bản thân mộ bia sau, của ta nhận thức hệ thống sớm bị đảo điên. Cho nên khi ta nhìn thấy cái bóng đen này xuất hiện tại lầu 4 cửa sổ, lại lặng yên không một tiếng động rơi xuống đất, rất tự nhiên sẽ cho rằng đó là một "Nó".

Chẳng qua, nếu này thật sự là linh thể giới khác lai khách, "Nó" làm cũng là thật thể tục một sự kiện.

Hấn bắt đầu tìm kiếm tất cả rương túi.

Từng sợi khóa kéo bị không tiếng động kéo ra, một đám thùng bị mở ra, trên bàn học hạ, giá sách sau lưng, thậm chí dưới giường, đều bị hấn cẩn thận nhìn quá. Hấn cầm trong tay một cái đèn pin, đem ánh sáng điều thật sự thấp, có thể bang trợ chiếu sáng, nhưng không đến mức hấp dẫn ngủ say người ánh mắt.

Hay là, đây là đêm nay "Trộm cướp án" kéo dài?

Điều này hiển nhiên là cái có trách nhiệm tâm kẻ trộm, hấn mở ra rương túi sau, không có phát hiện muốn tìm này nọ, sẽ đem rương túi khóa kéo kéo hảo.

Ta đang nhìn xem hăng hái, đang đang suy nghĩ cái gì thời điểm là thời cơ tốt nhất hô to "Bắt kẻ trộm", người nọ bỗng nhiên quay người sang, thẳng tắp nhìn phía giường của ta cửa hàng.

Ta trở tay không kịp, đành phải nhắm mắt lại, nỗ lực đều đều hô hấp, giả bộ ngủ đắc tượng lợn chết bộ dáng.

Người nọ nhẹ nhàng đi lên giường của ta!

Ta đang nhìn xem hăng hái, đang đang suy nghĩ cái gì thời điểm là thời cơ tốt nhất hô to "Bắt kẻ trộm", người nọ bỗng nhiên quay người sang, thẳng tắp nhìn phía giường của ta cửa hàng.

Ta trở tay không kịp, đành phải nhắm mắt lại, nỗ lực đều đều hô hấp, giả bộ ngủ đắc tợng lộn chết bộ dáng.

Người nọ nhẹ nhàng đi lên giường của ta!

Của ta hô hấp đều đều, tim đập lại rồi đột nhiên nhanh hơn.

Thật tốt quá, ta hiện tại chẳng những có thể hô to "Bắt kẻ trộm", còn có thể kêu "Bắt lưu manh" !

Người kia vươn tay, ở giường của ta đan tiếp theo trận sờ soạng, nhưng dè dặt cẩn thận cũng không có va chạm vào ta. Hiển nhiên, hắn đang thử dò phát hiện được ta đang đan hạ cùng nệm trong lúc đó, có hay không cất giấu cái gì lớn gói ngân hàng.

Bỗng nhiên, hắn dừng lại, vẫn không nhúc nhích, ta tuy rằng đóng chặt lại hai mắt, nhưng cảm giác hắn đang ngó chừng ta ngủ như lộn chết trương mặt ngân người. Thật đáng ghét, ta bây giờ là không là hắn là cười mỉm?

Không biết tại sao, người nọ khe khẽ thở dài.

Người nói đây là cái gì thể đạo? Người bò lên bốn tiểu thư tú sàng, đối mặt hương trong mộng không hề sức chống cự mỹ nữ, lại thán miêng cái gì khí? Có phải không phải ta ảnh hưởng người "Trực đêm ban" ?

Ta đang định một cước đạp hắn đi xuống, đột nhiên cảm giác được một bàn tay, nhẹ nhàng chạm đến của ta tóc mai.

Ta giờ mới hiểu được xảy ra chuyện gì: hắn nhìn chăm chăm mặt ta phát ra trận ngốc, đại khái rồi rầm trong chốc lát, thở dài, rút cục đưa ra hàm trư thủ!

Càng xác thực nói, hàm trư thủ bộ. Tới vị đại hiệp này hiển nhiên không có ý định lưu lại dấu vết để lại, cho nên võ trang đầy đủ.

Bất quá, ta có thể cam đoan chính là, kế tiếp, không có phát sinh gì hương diễm màn ảnh.

Tay hắn, lưu lại ở ta má bên, đem xúc chưa xúc, thậm chí có một chút run run.

Người này sau này đi trộm kiếp sống li, nhất định sẽ nhớ kỹ hai cái giáo huấn, thứ nhất, ở trong lúc công tác tuyệt đối không thể chần chừ, lại muốn trộm này nọ, lại muốn xem mỹ nữ ngáy ngủ, kết quả có khả năng nhất sự không thành; thứ hai, muốn làm cái gì, nhất định không thể do dự, bằng không, sờ không tới mỹ nữ mặt, ngược lại bản thân sẽ mất mặt.

Bởi vì ta đột nhiên mờ mắt ra, chia tay tím hạ trên mặt hắn kia khỏi nội khó!

Nhưng trong bóng đêm, ta cũng không thấy rõ mặt hắn. Chủ yếu hơn, là bởi vì hắn mặt xoay chuyển rất nhanh. Hắn vốn là bán nằm ở trên giường của ta, nhưng ta vừa ra tay, thân thể hắn liền vòng vo hơn phân nửa vòng, chẳng những đầu xoay trôi qua, còn thuận tay đem trong tay ta kia băng vải đen đoạt trở về.

"Có lưu manh! Có biến thái!" Ta kêu to.

Nữ sinh trong ký túc xá, xưng hô như thế tôi có thể khiến cho các học sinh độ cao cảnh giác.

Vấn đề là, tất cả các học sinh đều ở đây ngủ say trung, mà người kia chạy trốn tốc độ rộng lớn cho các nữ sinh theo ngủ say trung tỉnh lại tốc độ.

Mở cửa, chạy ra phòng ngủ, này một loạt động tác hoàn thành thời điểm, ta kêu kêu lên kia sáu cái chữ dư âm chưa tuyệt.

"Nơi nào?" "Như thế nào?" Lã Giai Hân cùng trương hi mộng thanh âm trước sau vang lên.

Bởi vì ta làm cho khàn cả giọng, cách vách phòng ngủ cũng truyền đến xôn xao thanh.

Không lâu, trong hành lang chật ních sợ hãi lưu manh biến thái nữ sinh, ta siêng năng về phía mọi người giải thích, cái kia miếng vải đen che mặt bóng đen, kéo ra sở hữu rương túi, còn hiện lên giường của ta sờ tới sờ lui.

"Hắn lớn lên trông thế nào?" Có người hỏi.

"Hắn xoay người quá nhanh, ta không thấy rõ." Ta uể oải cực kỳ.

Có người nói thầm: "Thế nào nghe vào giống tiểu thuyết võ hiệp dường như, người này, lợi hại như vậy, có thể theo của các người trong cửa sổ tiến vào, lại rất mau ở trong hành lang biến mất, giống như võ công rất cao nga. Có phải không phải sẽ khinh công a?"

Xem ra của ta thuyết phục lực còn chưa đủ.

"Có thể hay không đều là tưởng tượng nha? Bởi vì vừa phát sinh quá trộm cướp chuyện tình, sợ? Nằm mơ đi?" Bắt đầu có người hoài nghi tinh thần của ta trạng thái, giống như năm đó Diệp Hình chính là như vậy bị buộc lên tuyệt lộ. Đừng cho là ta sẽ dễ dàng như vậy giẫm lên vết xe đổ.

Một vị còn buồn ngủ bảo an rất nhanh bị gọi tới, trong ánh mắt hẩn ngoại trừ "Muốn đi ngủ" bên ngoài, còn có một loại "Thế nào lại là các người này đang lúc ký túc xá" hàm nghĩa.

Hắn làm chút ghi lại, đi đến cửa sổ, nhìn lên trên xem - - mặt trên còn có hai tầng lầu, nếu quả thật có người từ bên ngoài xuất hiện ở trên cửa sổ, tựa hồ càng có thể là từ trên nóc lầu xuống dưới.

Thế nào cái xuống dưới pháp?

Có thể là dọc theo liên tiếp nóc nhà xuống nước ống dẫn, cũng không bài trừ mượn dùng một ít công cụ, theo lầu 6, năm tầng cửa sổ từng tầng xuống dưới.

Bảo an lại đến trong hành lang dạo qua một vòng, hành lang hai đầu cửa sổ đều che đầy trứ, kẻ trộm hoặc biến thái có thể theo chỗ kia bò xuống đi, nhưng người thường rất khó toàn thân mà lui lại không để lại bất cứ dấu vết gì.

"Mẫu chốt, người này khẳng định không là người thường." Ta hướng bảo an giải thích, "Người không phát hiện hắn nhảy đến trên đất khi lại nhiều nhẹ, giống như không có phân lượng đường như."

Bảo an nói: "Của ta xác thực không phát hiện, bất quá người nói người như thế, giống như phim võ thuật lí có." Nói cách khác, bạn học của người có độ tin cậy không đủ. Cũng không hoàn toàn trách hắn, cái tên kia không lưu lại bất kỳ có thể cho bảo an tin tưởng mạnh mẽ, ngay cả kia băng vải đen vậy" hoàn toàn quy Triệu".

"Ta đây cũng không thể được hướng cục công an báo án?" Ta có chút cùng đường.

"Phải báo, cũng phải từ chúng ta bảo an báo lại." Bảo vệ An đại ca có chút không thật cao hứng, "Kỳ thực, mặc dù phải xuất sở đến vài cái trực ban cảnh sát, cũng sẽ cùng của ta kết luận không sai biệt lắm."

Của hắn kết luận nhất định là: một cái bị tối hôm qua trộm cướp án ảnh hưởng, thần kinh yếu ớt, tiểu thuyết xem quá nhiều nữ sinh, nằm mơ mơ thấy một vị ở Nga Mĩ Sơn tu luyện võ lâm cao thủ nửa đêm lại đến tiếp tục đi trộm, thuận tiện đùa giỡn đang ngủ say thiếu nữ...

"Không nhất định a, người có thể thỉnh bọn họ tương đối lợi hại hình cảnh đến xem nha, người kia lại bò, không có khả năng một điểm dấu vết không ở lại, tỷ như ta túm hạ của hắn móng vuốt mặt vải, nói không chừng thủ dính của hắn DNA." Cho dù ta tiểu thuyết xem nhiều lắm tốt lắm.

Bảo an bị ta triển bất quá, nói: "Được rồi, ta cùng bảo vệ khoa cùng các người phụ đạo viên lão sư thương lượng một chút, cho dù hướng cục công an báo án, ta cũng không dám cam đoan, bọn họ sẽ làm giống Ba Du Sinh như vậy cao nhất trình thám đến này 'Trọng án' hiện trường đến."

Ta bình sinh rốt cục có một lần đùa giỡn đại bài cơ hội: "Vậy cũng không nhất định nga, người nói cho bọn hắn biết, truyền lời cấp ba đội trưởng, nói này 'Trọng án', phát sinh ở Âu Dương Phi ở trong phòng ngủ."

Ba Du Sinh dẫn theo một nam một nữ hai cảnh sát đến, kia người nữ trước kia gặp qua, ban đầu ở trên cổ ta lấy mẫu chính là nàng. Lần này nàng lại đang trên tay ta vẽ loạn một phen, thậm chí dùng một cái tiểu cái nhíp ở ta móng tay khâu lí chà xát một trận. Ta cùng Lã Giai Hân ở người gác cổng chờ thời điểm, Ba Du Sinh đi một chuyến mái nhà, lại đang lầu ngoại vòng vo thật lâu. Chờ hắn phản hồi thời điểm, chẳng những không báo cáo với ta thăm dò hiện trường kết quả, ngược lại gọn gàng dứt khoát một điểm không chứa nuôi hỏi ta: "Người nhất định biết, bọn họ muốn trộm cái gì?"

Xem ra Dương Song Song đối với hắn sùng bái không phải không có lý... Ta thậm chí hoài nghi chính là Dương Song Song đang lên lên hướng hắn truyền lại tình báo đầu! Dương nhiên, ta biết đây chỉ là ảo tưởng, song song vĩnh viễn sẽ không làm chuyện như vậy.

Lã Giai Hân tránh ra sau, ta mới nói: "Ta biết đại khái bọn họ nghĩ tìm cái gì, nhưng không biết bọn họ tại sao muốn tìm vật này, cũng không biết vì sao vật này như vậy hấp dẫn người, cũng không biết nói ra nói cho người biết, người có thể hay không cho là ta nói gở mấy ngày liền..."

Ba Du Sinh cười cười nói: "Kỳ thực, ta cảm thấy từ đầu đến cuối, không là ta không tin người, mà là người không có cho ta đầy đủ tin nhiệm. Dương nhiên, ta lí giải người đặc thù tình cảnh, chính là ta nghĩ cam đoan với người, của chúng ta ước nguyện ban đầu độ cao nhất trí, chúng ta đều hi vọng tránh cho nhiều hơn từ vong sự kiện phát sinh, đúng hay không?"

Nói nói đến mức này, ta còn có thể không thẳng thắn được khoan hồng sao?

"Ta nghĩ, bọn họ muốn tìm, có thể là cái té té trường trường hộp gỗ." Ta đem hộp gỗ lai lịch nói một lần, ở Bách Gia thôn, tiến vào thế giới kia, cô phục tăng bốc lão tiên sinh, bí mật mang theo tính phong huyết vũ lang khuyến, đợi chút, vừa nói, một bên quan sát nét mặt, xem Ba Du Sinh sẽ hay không tùy thời vỗ tay, đi vào hai tên tay chân, gác lên ta thẳng đến bệnh tâm thần tổng viện.

Ba Du Sinh hãy nghe ta nói hết, chính là hơi hơi gật gật đầu. Muốn không phải là hắn dối lời của ta chiếu đan toàn bộ thu, rất tin không nghi ngờ, muốn không phải là hắn ở che dấu đối với ta bệnh tình nghiêm trọng xem nhẹ kính ngạc.

Rốt cục, hắn nói: "Như vậy xem ra, người nhất định đem kia... Hộp gỗ, thích đáng bảo tồn tốt lắm?"

Ta nghĩ ta giờ phút này trên mặt nhất định hiện ra cổ nén đắc ý thần sắc: "Dương nhiên, ta đặt ở một cái ai cũng không nghĩ ra địa phương." Thậm chí

ngươi Ba Du Sinh.

Hướng chúng ta phòng ngủ lúc đi, Ba Du Sinh nói cho ta, bọn họ ở trên mái nhà phát hiện một ít khả nghi dấu vết, như là thiết khí câu đào ở mái nhà bên cạnh, thuyết minh đích xác có người theo mái nhà buông xuống, lên vào chúng ta ký túc xá.

"Vậy ngươi nhất định phải viết phân báo cáo giải thích cấp trường học của chúng ta bảo an nghe, nói cho bọn hắn biết ta không là vọng tưởng cuồng."

Ba Du Sinh cười nói: "Không có quan hệ, lần sau có việc, nói cho bọn hắn biết, trực tiếp tìm ta là có thể."

Ta nói: "Oa, đây đại khái là ta nhân sinh huy hoàng nhất một khắc."

Xem, ta chính là như vậy một cái xui xẻo quý - - đều đến mức này, đã kêu ta quý tốt lắm - - mỗi lần đều là ở đặc chó đực ý thời điểm, sẽ gặp đến một cái trọng bổng đắp đỉnh.

Lần này cũng không ngoại lệ.

Ta không có quá nhiều lý do, nhưng đoán được, liên tục hai tốp nhập thất trộm cướp mọi người là hướng về phía kia Âm Dương giới hộp gỗ tối. Mỗi ngày hôm trước ta luôn luôn ngốc người vô địch đang cầm nó chung quanh rêu rao khắp nơi, đến nay "Cây gây mũi" không có đi hồng internet thật sự là kỳ tích. Cảm giác mình nhị đến sắp thăng tam thời điểm, ta rốt cục quyết định vẫn là đem nó giấu đến một cái không có người đoán được địa phương. Chỗ này ký muốn giữ bí mật, vừa muốn ta có thể tùy thời chiếu cố đến.

Lúc ấy là của chúng ta trong phòng ngủ.

Khả là của chúng ta phòng ngủ, một tác vuông nơi, một xu tiền xu rớt xuống đi, cũng có thể theo mười mấy cái góc độ phát hiện nó, cho nên muốn giấu như vậy thân thể hình đặc thù bảo bối, khả thật không dễ dàng. Cũng may ta phúc chí tâm linh, đối với chúng ta ký túc xá xó xó xinh xinh quan sát vô mấy canh giờ sau, rốt cục phát hiện hoàn mỹ bảo tàng.

Nói của chúng ta giường là cao thấp cửa hàng, lữ hợp kim khung giường. Chủ yếu tứ căn khung giường cái là tròn trụ trạng, trên căn bản là thủ nắm chặt phẩm chất. Ta đoán muốn những thứ này khung giường cái nhất định là ánh sáng - chỉ có đặc biệt thực tâm nhân nhi nhân tài sẽ đem lữ hợp kim khung giường cái làm thành thành thực - xao vừa gỗ, lay một cái, quả nhiên là không tâm.

Nhưng là ta từng cái xem kỹ đi sau phát hiện, này tứ căn đỉnh thiên lập địa khung giường cái, đầu trên là phong khẩu, làm khung giường người dù sao còn không có ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu đến làm người ta giận sôi nóng nổi, ít nhất ở cây cột đỉnh xây xong mũ, không có cấp con chuột con gián nhóm lưu một cái chơi đùa không gian.

Cũng may ta tiện đà phát hiện kia khối viên nắp vung cùng cột bản thân đều không phải một khối đồ bê-tông cùng một chỗ, chỉ là một cái sau thêm đi lên mũ, nắp vung. Có chút mũ cùng cây cột miệng tròn là tuyệt phối, có chút mũ tắc không hoàn mỹ, có lẽ là tiên thiên không được đầy đủ, có lẽ là trường kỳ sử dụng sau lực bất tòng tâm, tóm lại có thể phát hiện cái khe, có rãnh từ khả chui.

Ta thỉnh Dương Song Song từ trong nhà mang đến tóc húi cua cái vặn vít cùng mỏ nhọn bàn ê-tô, thừa dịp phòng ngủ lúc không có người ở một cái trong đó cột giường thượng đại hạ khổ công. Ước chừng nỗ lực chừng nửa canh giờ, rốt cục xóc lên một cái mũ.

Vì thế, hộp gỗ có thiên hạ an toàn nhất tủ sắt.

Vì dễ dàng cho ngày sau đem nó vét lên đến, ta còn cố ý dùng dây thun ở trên người nó quấn vài vòng, ở dây thun cuối cái chốt cửa một đoạn dây thừng chất dẻo, dây thừng chất dẻo cuối dùng băng dán dính vào ánh sáng cột giường nội bích. Nếu ngươi không đề ý mở thấu thiên y vô phòng nội hàm, sẽ đến tham quan một chút ta vì hộp gỗ nhà mới thiết trí đi.

Ta chờ xem Ba Du Sinh nhìn thấy hộp gỗ chỗ giấu sau, lộ ra "Hậu sinh khả ử" vẻ mặt.

Các bạn cùng phòng đã một lần nữa lên giường, có chút thậm chí đã đang ngủ, Ba Du Sinh thỉnh hẩn cùng đi cảnh hoa theo ta đi tiến phòng ngủ. Ta hơi có chút thất vọng, biết tạm thời nhìn không thấy "Hậu sinh khả ử" vẻ mặt, nhưng vẫn là rất đặc ý đối cảnh hoa nói: "Ta giấu địa phương, hạng nhất kẻ trộm cũng tìm không thấy."

Ta bò lên giường, mỏ nhọn bàn ê-tô xóc lên cột giường đỉnh đoạn mũ. Đèn pin hướng trong không cột giường bên trong chiếu chiếu, màu đỏ dây thừng chất dẻo còn ngoan ngoãn dính vào trên nội bích - - kỳ thực đêm nay ta đã kiểm tra lưỡng hồi, một lần là vừa quay về ký túc xá, "Trộm cướp án" phát sinh sau, một lần là vừa mới "Lưu manh án" phát sinh sau.

Ta nhỏ giọng đối nữ cảnh sát nói: "Ta có thể đưa cho ngươi, nhưng là... Ba đội trưởng vừa rồi đã đáp ứng, không sẽ lập tức mở ra đến xem."

Cảnh hoa nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không, ta chỉ là chuyển giao cái gây mà thôi."

Ta ẩn ẩn vẫn cảm thấy không lớn thỏa: đây là cỗ phục lão nhân lâm chung phó thác cấp đồ của ta, hơn nữa lúc ấy nói được rất rõ ràng, muốn "Tìm được thủ Linh nô". Ta nhớ được trước kia nghe Bình thư xem tiểu thuyết, giống như trong chuyện xưa người đối với người khác lâm chung phó thác gì đó đều đặc biệt đề ý. Tỷ như có người trước khi chết "Lâm chung ủy thác", ai đó ai mời người giúp ta chiếu cố tốt đứa nhỏ này, người nói người có thể vào chuyển thủ liên đem này cô nhi giống gây như vậy ném cho cảnh sát sao?

Ta một bên tiếp tục do dự, một bên mở ra dính vào dây thừng chất dẻo thượng trong suốt keo dán, nhấc lên dây thừng chất dẻo.

Sau đó hơi kém theo giường trên đến roi xuống.

Ta vừa nhắc tới dây thừng chất dẻo, đã cảm thấy không thích hợp, bởi vì kia hộp gỗ có ít nhất ba bốn cân nặng, nhưng giờ phút này trong tay cảm giác, nhẹ bồng như là dẫn theo một quyển bông vải.

Xuyên ở dây thừng chất dẻo cùng dây thun thượng , không là cổ kính hộp gỗ, mà là tấm vé cuộn thành tề đồng trạng báo chí cũ!

"Ta... Ta không biết là khi nào thì đánh mất." Ta có loại nghĩ lau nước mắt cảm giác, ta đem người khác làm chung uỷ thác "Cô" đã đánh mất! Đi qua mấy giờ nội, ta tuy rằng đã kiểm tra hai lần, nhưng mỗi lần cũng chỉ là nhìn xem dây thừng chất dẻo có phải không phải còn đâu, có phải không phải có một này nó xuyên ở nơi nào, nhưng bởi vì ánh sáng nguyên nhân, chưa từng có chân chính xuất ra hộp gỗ đến nhìn một cái.

Ba Du Sinh bất động thanh sắc nói: "Nói như vậy, kia hộp gỗ có thể là ở tối hôm qua nhập thất trộm cướp trung đánh mất, cũng có khả năng sớm đã bị cầm đi... Càng có khả năng, hay là vào trước tối qua cũng đã bị trộm, bởi vì tối hôm qua phạm tội hiện trường hiển nhiên là một cái mù mịt không mạnh mẽ người chế tạo , chân chính đắc thủ người sẽ tận lực bảo trì điều thấp."

"Nhưng là, ta vẫn không hiểu kẻ trộm là thế nào tìm được, ta giấu rất khá nha!" Ta còn ở phủ nhận trừ bản thân thất bại, biết rõ, giấu đắc được không được vấn đề này, hay là muốn trộm được hộp gỗ người để phán đoán.

Ba Du Sinh không có tiếp tục đả kích ta, nói: "Giảng co nửa đêm, ngươi cũng nên hảo hảo nghỉ ngơi một chút. Chuyện này, không cần rất tự trách, chúng ta sẽ hết sức giúp ngươi tìm kiếm. Đồng thời, ta cũng mời ngươi lại giúp chúng ta một chuyện."

Ta nói không nên lời "Vượt lửa quá sông" như vậy khẩu hiệu, ngược lại lo lắng cùng Ba Du Sinh ở chung càng lâu, càng lỗ miệng nói ra một ít bí mật phiêu lưu, đành phải nói: "Không thành vấn đề, chỉ cần ngươi đáp ứng giúp ta chuyển tới công an đại học đi, trường y đọc sách quá mệt mỏi!"

Hắn nghe ra ta đang nói đùa, nói một tiếng không thành vấn đề, còn nói: "Bất quá, điều thỉnh cầu này, ngươi phải thi cho thật giỏi lo một chút. Chúng ta hi vọng ngươi đi gặp một người... Chúng ta tìm được thư đào."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Chính văn (hai mươi mốt)

Tháng 9 18 ngày

Nếu của ngươi trí nhớ không giống ta tệ như vậy lời nói, nhất định sẽ nhớ được, thư đào là mười hai cái trên mộ bia tên một trong, của nàng tử kỳ, tiếp theo ở Lục Sắc cùng Cổ Chí Hào sau, chính là chín tháng hai mươi tám ngày, cách hôm nay, không nhiều không ít, còn có mười ngày.

Ngươi biết, mỗi nhắc tới chuyện này, ta đều sẽ tự nhiên mà vậy nhớ tới Lục Hồ dự định tử kỳ, tháng mười một tứ ngày, cách hôm nay, còn có bốn mươi bảy thiên.

Còn có ta, hi, còn chưa phải nhắc lên đi.

Thư đào thực tế chỉ so với ta lớn hơn một tuổi, nhưng nhìn qua, so với ta tưởng tượng niên kỉ dài rất nhiều, đại khái là cái gọi là "Phong trần nữ tử" hiệu ứng - - nàng là ở cục công an lần gần đây nhất "Nghiêm quét" trung bị phát hiện . Nàng tháng trước mới đến đến Giang Kinh làm công, không có đăng ký, cũng không có trước khoa, có thể kịp thời bị "Tìm được", cũng là minh minh trung an bài, đối với nàng mà nói, xem như Tái ông mất ngựa, nào biết phi phúc. Trước đó, cục công an thậm chí tìm được nàng lão gia, manh mối lại đoạn ở nơi nào, bởi vì trong lúc nhất thời gia hương thân hữu cũng không biết nàng "Liên tục chiến đấu ở các chiến trường" đến thành thị nào.

Ba Du Sinh riêng an bài phân cục nhất gian phòng làm việc nhường chúng ta gặp mặt, mà không phải dùng truyền thống phòng thẩm vấn. Vào cửa phía trước, ta hỏi hắn ta kết quả nên nói cái gì. Hắn nói, ta mục đích, là khuyên bảo nàng cáo biệt bây giờ cuộc sống như thế cùng phương thức làm việc, nhận cảnh sát giám hộ, càng là ở chín tháng số hai mươi tám ngày đó, cảnh sát hy vọng có thể toàn bộ thiên hai mươi tư giờ giám hộ.

"Các ngươi không là đã đem nàng câu lưu sao? Cũng vẫn xem trừ nàng không phải là ?"

"Nàng là ở quét hoàng trong quá trình cùng nhau mang vào, cũng không có trực tiếp mại dâm chứng cứ, nàng có thể là thuộc loại trước mắt chỉ làm "Trước sân khấu" cái loại này tiểu thư, chúng ta không thể chính thức tiến hành câu lưu." Ba Du Sinh sau khi giải thích, thay ta kéo ra cửa văn phòng.

Ta do do dự dự đi vào, quay đầu hướng Ba Du Sinh tìm kiếm trợ giúp, nhưng hắn không mất thời cơ đóng cửa lại .

Thư đào đứng ở trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ thứ bảy buổi sáng ánh mặt trời sáng rõ. Nàng mặc tay áo ngắn, váy ngắn, làn da hơi đen, ngũ quan đã có dần. Nàng vóc dáng không cao lắm, nhưng có loại mạnh mẽ khí chất, gặp ta giống chim cánh cụt dường như cần nấn tiến vào, chỉ biết ta là cái dễ khi dễ , lớn tiếng hỏi: "Ngươi là ai? Ngươi tới làm gì? Đều đóng ta một ngày hai đêm , khi nào thì có thể thả ta đi ra ngoài? Ta phạm cái gì pháp ? Các

ngươi cục công an còn có nói đạo lý hay không?"

Nàng khẳng định không nghĩ tới ta cái này mới nhìn qua có chút vắn nhọc học sinh muội sẽ nói: "Ngươi không cần kêu lạp! Ta là tới cứu ngươi mệnh."

"Ngươi?" Nàng đi lên phía trước trừng mắt ta, "Ta cần ngươi cứu mạng của ta?"

Ta hít sâu một hơi, biết hôm nay chỉ là giương thương múa kiếm khả năng không đủ dùng là, nhất định phải điều tra máy bay đạn đạo mới được. Ta ra về trấn tĩnh nói: "Ngươi không phải lo lắng, ta có thể hay không cứu mạng của ngươi, cần ngươi nghe ta từ từ nói cho rõ ràng."

"Nói cái gì? Ngươi mới mấy tuổi? Vội tới ta giảng đạo lý lớn sao? Quý trọng thanh xuân cái gì? Ngươi làm ta chưa từng nghe qua, không biết sao?" Thư đào khí thế bức nhân, tuyệt không thư, cũng không giống quả đào một loại ngọt.

Ta nói: "Giảng đạo lý lớn là ngươi chuyện của cha mẹ, ta thật sự là tới cứu ngươi mệnh, mời ngươi nhẫn nại hãy nghe ta nói, được không được? Trước tiên ta hỏi ngươi, ngươi từ nhỏ đến lớn, có hay không nhất loại cảm giác, bản thân thật đặc thù, cũng thường nhân bất đồng?" Nói thật ra, này cái quả đào, ta cũng không biết nên thế nào hạ miệng.

Thư đào cười lạnh nói: "Đương nhiên cùng thường nhân bất đồng, người bình thường có mấy cái có thể xui xẻo như vậy, bị không hề lý do quan lâu như vậy?"

"Bọn họ không là có ý làm khó dễ ngươi, kỳ thực cũng là muốn cứu mạng của ngươi."

Thư đào lúc này từ trên chóc chuyển thành phần nộ rồi: "Ngươi luôn miệng nói cứu mạng của ta, có phải không phải xem ta như đứa ngốc? Ta ngay cả vận mệnh của mình đều nắm giữ không được sao?"

Ta lại hít sâu một hơi, không lớn thích ứng này mỗi câu nói đều giống như ở cái nhau phương thức nói chuyện, khinh du du nói: "Nhiều chúng ta theo quá khứ của ngươi nói đến đi... Đại khái mười năm trước, cho ngươi rất nhiều quan ái nãi nãi qua đời, đúng hay không? Ngươi không phải sợ, đây là cảnh sát nói cho ta."

"Nhưng ngươi có muốn biết hay không, cảnh sát không nói cho ta nội dung? Nãi nãi của ngươi sau khi qua đời, ngươi còn có thể thường xuyên thấy nàng, giống như nàng chưa từng có rời đi ngươi, đúng hay không? Ngươi thậm chí biết nàng là vì đối với ngươi không yên lòng, mới bồi hồi không đi. Chẳng qua, ngươi khi đó đã đủ vừa lòng thành thực, biết chuyện này nếu như nói đi ra ngoài, tất cả mọi người sẽ cho rằng ngươi 'Đầu óc có vấn đề', vì thế ngươi đem bí mật này chôn sâu ở đáy lòng. Đúng hay không? Ngươi thậm chí bởi vậy cảm giác mình thật thất bại, thật cổ quái, thật giống như các hương thân nói đến vu bả tà sự, có tật giật mình. Ngươi bắt đầu đối với mình không lại coi trọng, đối tượng lai, đối giấc mộng, bắt đầu coi rẻ, bắt đầu mất đi hứng thú. Ta nói có đúng hay không?"

Ta ở gặp thư đào trước chuyên môn hỏi qua Ba Du Sinh, nàng là phủ mất đi quá trọng yếu thân nhân. Ba Du Sinh bọn họ điều tra công tác thật thấu triệt, nói cho ta thư đào kỳ thực luôn luôn có điểm "Vấn đề thiếu nữ", càng là ở nàng mất đi nãi nãi về sau. Ta hỏi vấn đề này, mục đích là vì ứng dụng một cái đang ở hình thành trung lý luận.

Của ta lý luận trung tâm là như vậy: bởi vì của ta mỗi lần gặp nạn, đều là ở một cái tràn ngập thần quái cổ quái thế giới, mặc dù những Cương Thi kia, cũng là đến trong thế giới kia bị "Tây nảo" sau mới được vì "Hoạt tử nhân", điều này nói rõ vô luận là ai muốn mạng của ta, nhất định là theo thế giới kia tới, hơn nữa không thể trực tiếp đến bên cạnh chúng ta đến đã thương người. Lục Sắc cùng Cố Chí Hào bị hại, đều là bởi vì hãn nhóm bản thân đang cùng "Người chết" tiếp xúc trung, lơ đãng trung, cùng ta giống nhau nhìn thấy cái kia Âm Dương giới, thậm chí tiến nhập cái kia Âm Dương giới. Tóc dài nữ quý chờ đợi ở Âm Dương giới cùng hiện thực thế giới bên cạnh, có người một khi ngộ nhập, là được người bị hại.

Không là tất cả mọi người có thể thấy này ảo giác (chỉ có ta cùng Lục Sắc có thể thấy tóc dài nữ quý ở bệnh viện hành lang thân ảnh), bởi vì này chút ảo giác dạ trường phát nữ quý ở thế giới kia biểu diễn, chỉ bất quá chúng ta này đó thị lực không quá ổn định Âm Dương Nhân nhìn sang, thế giới kia cảnh tượng sẽ cùng hiện thực thế giới trọng điệp cùng một chỗ. Tổng hợp lại một chút, Lục Sắc, Lục Hồ, ta, có lẽ Cố Chí Hào, chúng ta này đó tháng sáu mười sáu sinh ra thẳng xui xẻo, chúng ta này đó trên mộ bia tên, vừa đúng đều có thể "Gặp quỷ". Đây chính là ta nói "Cùng thường nhân bất đồng".

Khô Liên Trà cũng nhìn thấy Cố Chí Hào sau khi thân ảnh, thậm chí nhận được Cố Chí Hào lưu cho của nàng hai hạt cốt châu, nhưng nàng từ đầu đến cuối không thấy rõ Cố Chí Hào mặt, cũng không có thể cùng hãn trao đổi. Càng có khả năng, là bị hại sau Cố Chí Hào thật nỗ lực trở về xem Khô Liên Trà liếc mắt một cái.

Mà chúng ta mấy cái này trước người chết bất đồng, chúng ta có một loại tiềm năng, có thể thấy không nên thấy chuyện, tiến vào không nên tiến vào thế giới. Chẳng qua, cá nhân trải qua đại bất đồng, tiềm năng xuất hiện có sớm muộn gì, thấy sự vật cùng thế giới kia đích tình cảnh cũng sâu cạn bất đồng, nhưng đều cùng sinh từ tương quan.

Của ta "Âm Dương Nhân" xuất hiện thật sự muộn, có lẽ đang là vì ta cho tới bây giờ cùng chết a sống a quý a thần a giữ một khoảng cách.

Chiều loại này đây, thư đào cũng không ngoại lệ.

Theo thư đào giờ phút này biểu tình xem, suy đoán của ta tính chuẩn vô cùng, lời của ta vô tình động tiếng lòng nàng.

Nước mắt làm chứng.

"Ngươi... Ngươi là loại người nào? Ngươi là làm sao mà biết điều này?" Của nàng ngôn ngữ có lẽ còn sắc bén, ánh mắt của nàng nhưng có chút bị thương.

"Ta cũng như ngươi, sẽ thấy nói ra người khác không tin gì đó." Ta đột nhiên cảm giác được bản thân thật may mắn, Dương Song Song, thậm chí Ba Du Sinh, bọn họ đều tin tưởng ta.

Thư đào hai mắt đã ướt hồng, nàng ngồi xuống, hai tay bưng kín mặt: "Ta không phải là không có hướng bọn họ nhắc tới quá, ta không là chưa nói với bọn họ, ta nhìn thấy nãi nãi, chết đi nãi nãi, bọn họ chính là không tin, bọn họ nói ta đầu óc có bệnh..."

Ta ở cách vách ghé tựa ngồi xuống, ôn nhu nói: "Ngươi không là duy nhất, ngươi không là cô đơn, kỳ thực, có rất nhiều người như vậy, cũng đều sẽ có năng lực như thế, có như vậy gặp được."

"Ngươi cũng có?"

"Ta có."

Thư đào khóc nức nở một trận, dùng giấy khăn lau cái mũi, nói: "Ngươi có biết bí mật của ta, vì huê nhau, nên nói cho ta của ngươi tao ngộ rồi, nói cho ta ngươi vì sao luôn miệng nói muốn 'Cứu ta mệnh'?"

"Hào." Ta lại hít sâu một hơi, "Ta, xem, gặp, , ta, , phản mộ."

"A?" Thư đào hoàn toàn ngừng khóc.

"Còn ngươi nữa."

"Cái gì? Của ta cái gì?"

"Của ngươi phản mộ, ta nhìn thấy của ngươi phản mộ... Của ngươi mộ bia... Một cái mộ bia, viết tên của ngươi, cùng từ kỳ." Ta vừa nói, một bên cảnh giác nhìn thư đào, tùy thời chuẩn bị vật lộn bắt đầu.

Cũng may thư đào hoàn toàn bị này thỉnh linh xảy ra hoang đường tin tức trấn trụ, mà ngờ ngẩn cả người, bắt đầu cười khổ: "Ngươi... Ngươi cũng quá sẽ khô hài thôi, lấy tỷ vui vẻ đúng không? Ta có lẽ không có trải qua đại học danh tiếng, nhưng cũng không phải là nhược trí."

"Ngươi xem bộ dáng của ta, là tại gây cười sao?" Ta chỉ chỉ mặt mình, "Ngươi có biết ta nói ra lời này dễ dàng sao? Ngươi có biết lời nói này xuất ra, khắp thiên hạ 99% điểm mặt sau rất nhiều cửu mọi người sẽ cho rằng ta là bệnh tinh thần, ta dễ dàng sao?"

Cũng may, thư đào vừa vận thuộc loại người bình thường đàn trung trăm phần có 0giờ mặt sau rất nhiều cái linh, lại mặt sau cái kia nhất, nàng tuy rằng khả năng còn chưa tin của ta nói chuyện giật gân, nhưng không lại cảm thấy ta là rảnh rồi cực nhàm chán.

"Vậy ngươi... Ngươi có thể hay không, cụ thể theo ta nói một chút?"

Ta theo kia gian phòng làm việc lúc đi ra, Ba Du Sinh đã ở bên ngoài chờ ta. Cũng không biết hắn là nghe lén, hay là bởi vì hắn là Gia Cát hậu nhân, thật phần chần nói với ta: "Cảm ơn ngươi, ta chỉ biết ngươi sẽ thành công thuyết phục của nàng."

Thư đào đã đáp ứng, vài ngày nay nhận cảnh sát giám hộ. Theo chín tháng hai mươi sáu hào lên, chính thức vào ở cục công an một cái nhà khách. Cái kia nhà khách kia gian phòng khách sẽ có trọng binh gác, thư đào cũng đáp ứng hào, số hai mươi tám ngày đó chân không rời nhà.

Nhưng ta có một loại cảm giác, này đổ ra về chu toàn an bài cảnh giác, kỳ thực có khả năng chính là như muối bỏ biển, hoặc là, trông đánh xuôi, kèn thổi ngược.

Nếu của ta lý luận thành lập lời nói.

Của ta lý luận là, tóc dài cốt cảm nữ nhân cũng không có tới đến này thế gian giết người, mà là đem người bị hại dụ dỗ đến cái kia âm u thế giới, lại hạ độc thủ. Cho nên mặc dù kia đang lúc nhà khách khách phòng trong ngoài bị trông giữ đặc chặt như nêm cối, nếu thư đào bản thân không chú ý, vẫn có khả năng bị tóc dài nữ quý chui chỗ trống. Ba Du Sinh đối này lý luận từ chối cho ý kiến, đương nhiên hắn đưa có không có năng lực như thế nào? Cũng chỉ có gương mặt nhìn - - hắn không có khả năng không chế thế giới này bên ngoài nhân hòa sự.

Có phải không phải, chỉ có ta, có thể ngăn cản này bị kịch phát sinh?

Đại khái là xem ta tâm tình buồn bực trầm trọng, Ba Du Sinh nỗ lực tương đối khoan khoái nói: "Vi hồi báo của ngươi công lao lớn, ta cũng nói cho ngươi biết nhất tin tức tốt... Hắn là xem như tin tức tốt đi, ít nhất là chúng ta ở điều tra Cố Chí Hào cùng Lục Sắc bị hại sự kiện trung một cái trọng yếu đột phá. Còn có nhớ hay không ngày đó ở ngươi vết thương trên cổ chỗ lấy dạng?"

Ta không tự chủ sờ sờ cổ, Cửu Âm Bạch Cốt trào vết sẹo đã rút đi. Ta gật gật đầu.

"Chúng ta vốn không trông cậy vào phát hiện nhiều lắm này nọ, lúc ấy không thu tập được vân tay, sau lại cũng không có thể tách ra DNA, cho nên trên cơ bản có thể nói là không thu hoạch được gì. Bất quá, trải qua đối lấy mẫu kết quả cẩn thận phân tích, chúng ta phát hiện cực vi tiểu, mất thường cơ hồ nhìn không thấy một mảnh đồ gốm mảnh nhỏ."

"Cái gì? Ngươi là nói, tối hôm đó, trên cổ của ta, cư nhiên mang theo nhất mảnh nhỏ lỗi thời?" Có phải không phải nên hỏi hận một phen? Trên cổ nứt

thường đều nhìn không thấy mang vào phẩm, sẽ so với ta toàn bộ cổ đều đáng giá. Kỳ thực người cổ vốn là không đáng giá tiền, ngay cả vệt cổ đều cũng có giá trị đâu.

Ba Du Sinh gật đầu nói: "Thật sự thật nhỏ, kính lúp tài năng thấy rõ. Chúng ta phỏng chừng, là người ở mẽ lung pha bị tập kích thời điểm, người nhắc tới nữ nhân kia, trên tay nàng mang theo trong đất bùn, giáp tạp điểm này điểm mảnh nhỏ - - hàng mẫu lí có rất nhiều bùn đất thành phần."

Ta bỗng nhiên nghĩ đến, tối hôm qua ở Âm Dương giới thấy một màn: một đôi từ dưới nền đất thân ra tay... Nói như vậy, cái kia tóc dài nữ nhân chân chính gia, khả năng cũng là tại kia phiên bản tha ma địa hạ.

Nguyên lai kia đạo vết nhéo lí khám trừ Âm Dương giới bùn đất hàng mẫu.

Ta nói: "Ta đã biết, kia đồ gốm mảnh nhỏ, nhất định là mẽ lung pha văn hóa kia niên đại nổi bát bầu bồng đi, cách nay tám ngàn năm tả hữu?" Miêu Phán Phán lão sư nơi đó bụng tới đồ ăn, ta phát hiện rang xào phát hiện bán. Mẹ ta ở bên cạnh nói, nhất định vừa muốn nói ta yêu khoe khoang.

Mẹ ta ở bên cạnh nói... Cái ý niệm này nhớ tới, thật sự đáng sợ - - mẹ ta bản thân cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là nếu nàng biết đây hết thấy sau hưởng ứng - - học đại học bất quá hai tuần lễ, cũng đã thành cục công an khách quen!

"Kém như vậy điểm... Kia đồ gốm mảnh nhỏ, là Đồi Đường sản phẩm."

"Đồi Đường? !" Ta lập tức nhớ tới Rock and roll siêu sao Lục Hồ muốn đem tóc dài nữ quý "Đánh quay về Đồi Đường" danh nhân danh ngôn."Các người không tra sai đi?"

Ba Du Sinh cũng không cảm thấy thụ ủy khuất, vẫn chỉ là như vậy mỉm cười nói: "Bởi vì hàng mẫu bản thân phi thường nhỏ, có thể dùng nguyên tố không nhiều lắm, niên đại cũng không tính thật Viễn Cổ, cho nên tâm thường văn vật tuyệt tự phương pháp, tỷ như than mười bốn a, nóng thích quang a cái gì, đều không thể thực hiện được." Ta vừa nghe vừa gật đầu, giống như thật trong nghề bộ dáng."Chúng ta hình trình phòng thí nghiệm chuyên gia cũng mất không ít tâm tư, đây là vì sao nhiều ngày như vậy mới cuối cùng có kết quả. Bọn họ thử một loại thay đổi 'Biến chất trắc định phát', rốt cục có chút kết quả. Phổ thông biến chất trắc định pháp, là căn cứ gốm sứ ngoại tầng kia men răng kết cấu biến hóa đến tuyệt tự, niên đại càng lâu xa gốm sứ, men răng biến chất trình độ càng lớn. Mà hình dáng này phẩm thật sự quá nhỏ, hơn nữa còn là men răng cùng đào thể tương giao một cái bộ phận, cho nên chúng ta đem điều này hàng mẫu trần trọc vài cái khảo cổ phòng thí nghiệm sau cũng khó khăn cho ra định luận, cuối cùng vẫn là nhất vị cao nhân nghĩ tới một cái thật cụ phiêu lưu điểm tử. Hẳn đem này vốn là bé nhỏ không đáng kể mảnh vụn phiên tiếp tục cắt, sau đó dùng nhiều đài dụng cụ đồng thời trắc định, tập hợp kết quả, rốt cục cho ra suy đoán, là Đồi Đường đồ gốm."

Ta vẫn còn tiếp tục gật đầu, chẳng qua càng giống là vì buồn tẻ nhanh hơn đang ngủ thời điểm cái loại này gật đầu. Đây ba đội trưởng thật sự là đáng về thư sinh không thay đổi, thật giống như ta đôi này trắc định cái kia trắc định nhiều hứng thú dường như.

"Nói như vậy, cái kia bóp ta cổ nữ nhân, là Đồi Đường người?" Đồi Đường nữ quý bóp quá cổ của ta, ta bị văn vật bóp quá cổ, nhiều vinh hạnh a! Ta hạnh phúc nghĩ mất trọn trắng.

Ba Du Sinh giống như không có ta hưng phấn như vậy, cứng nhắc nói: "Nói cho đúng, nàng cùng mai có Đường Đại dụng cụ cấu tạo và tính chất của đất đai từng có tiếp xúc." Niên độ lớn nhất đại lời nói thật.

Nhưng ta biết, hẳn đồng ý phán đoán của ta, nếu muốn điều tra kia tóc dài nữ lai lịch, đích xác có thể theo Đồi Đường vào tay.

Một cái ý niệm trong đầu ở trong đầu ta dâng lên, không là thật thiết thực một cái ý niệm trong đầu, nhưng con người của ta vốn là không thực tế, càng là ở vườn uơm lí gặp được kia mười hai toà không thực tế mộ bia sau. Ta nói: "Có một việc, ta đã quên cùng người nói." Kỳ thực, kinh nghiệm của ta, có rất nhiều đều "Đã quên" hướng cảnh sát giao đãi, dù sao cũng là bản nhân sinh hoạt cá nhân thôi.

"Kỳ thực, ta thấy rõ nữ nhân kia mặt, là ở một lần khác đánh nhau thời điểm." Xem, ta mới thật sự là vấn đề thiếu nữ.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chính văn (hai mươi hai)

Giang Kinh thị cục công an có được một vị cả nước số một số hai chân dung kỹ sư, tên là Hoàng Hải, ít nhất Ba Du Sinh là như vậy giới thiệu .

Hoàng Hải từ trên mặt xem, mới ba mươi ra mặt bộ dáng, tế bì nộn nhục ; nhưng từ trên đầu xem, lại tuổi trên năm mươi, bởi vì một nửa tóc cũng đã rơi đến hoàng đi trong biển. Ta chú ý tới hẳn có nhất đôi thon dài mềm mại thủ, vô luận là hoạt động họa bút hay là nhấn chuột, đều đặc biệt đáng chú ý. Ba Du Sinh cũng không muốn làm cho của ta "Âm dương quý sự "Lưu truyền rộng rãi, cho nên chính là cùng Hoàng Hải nói, muốn vẽ một cái ta trong mộng nhìn thấy Đồi Đường trung niên nữ nhân, khả năng đối phá án sẽ có trợ giúp.

Nhất bé gái ở trong mộng gặp một cái Đồi Đường trung niên nữ nhân, sẽ đối với phá án có trợ giúp? Ba đội trưởng xem ra đều không phải nói dối cao thủ.

Hoàng Hải trước ở trên máy tính mở ra công an chuyên dụng ảnh hình người về phần mềm, nhưng ta tuyển một số người mặt nguyên tổ cơ bản, tỷ như khuôn mặt, tóc, ánh mắt hình dạng, phần miệng hình dạng hơi chút. Sau đó dùng một loại khả chà lau mực in đóng dấu xuống dưới. Hắn nói, rất nhiều tình ngoài thị cục công an kỹ thuật viên lựa chọn trực tiếp ở trên máy tính về bản đồ, nhưng hắn thích hơn đem cơ bản hình dáng ở trên máy tính tạo thành sau, lấy tay công tiến hành gia công.

Căn cứ của ta tiến thêm một bước miêu tả, Hoàng Hải ở lúc ban đầu hình dáng trụ cột thượng về một trương sơ đồ phác thảo. Sơ đồ phác thảo mặc dù thảo, người nọ mặt giống cùng tóc dài nữ quý bản người đã có vài phần rất giống. Hoàng Hải đem sơ đồ phác thảo xem xét nhập máy tính, bắt đầu tiến hành chính xác sửa chữa.

Cảm giác kể tiếp trong khoảng thời gian này, ta luôn luôn tại tái diễn cùng một câu chỉ lệnh. "Thiếu điểm thật!" "Ít hơn chút nữa thật!" "Lại gầy điểm!" "Hay là rất mập chút!" Thẳng đến Hoàng Hải duyên dáng thủ cơ hồ muốn động kinh, hắn dừng lại, quay đầu nhìn ta hỏi: "Thật sự còn muốn lại gầy đi xuống sao? Chúng ta còn chưa phải là ở bức tranh Đường Đại mỹ nữ a? Đường Đại lấy đầy đặn vì mỹ, tại sao có thể có như vậy gầy người? Người xem nàng, cảm so Phạm Băng Băng càng thêm, giống như so lão bệnh ở động mạch vành mỹ nữ Tây Thi còn bệnh trạng."

Ta nói: "Này thật sự là ta nhìn thấy... Nằm mơ lí thấy nha? Trừ phi con người của ta có công năng đặc dị, ánh mắt có gương biến dạng thành giống hiệu quả, có thể đem người xem bẹp."

Hoàng Hải nhìn chăm chăm ta, ý tứ của hắn ta hiểu được: người có thể mộng vui về Đồi Đường mỹ nữ, người nói người có hay không công năng đặc dị?

Ta chỉ hảo còn nói: "Chúng ta không là muốn gắng đạt tới chính xác thôi! Đã thật tiếp cận hoàn mỹ."

Lại liếc mắt nhìn trên màn ảnh máy vi tính mỹ nữ hình vẽ, ta mới phát hiện, ngoại trừ gầy gò vô cùng, ngoại trừ già yếu dấu vết, này thật sự là trương gần như hoàn mỹ cô điểm mỹ nữ khuôn mặt: ngậm mang u oán, hơi nhếch lên mắt xếch, tinh vi cái mũi, độ cong vừa đúng môi mỏng. Ta thậm chí nhớ lại nàng trán mi trung một điểm chu sa, nhưng Hoàng Hải bỏ thêm đi lên.

Hoàng Hải đột kia mai chu sa sau, đại khái cũng chú ý tới kia chân dung thiên tư quốc sắc, kinh than nhẹ một tiếng, nói: "Được rồi, chúng ta bắt đầu bức tranh phúc sức đi. Nàng mặc cái gì dạng nhan sắc quần áo... Áo choàng hoặc là trường sam? Là cái gì kiểu dáng?"

"Màu trắng.. Ta cũng nói không rõ cái gì kiểu dáng, rất rộng đại cái loại này." Một cái từ trước đến nay không xuất hiện qua ý niệm nhô ra: có thể hay không, tìm ta liệu mạng cái kia tóc dài nữ nhân, chính là ta ở vườn ươm thấy cái kia bị công đĩa cùng quái điều phân thân cái kia bạch y nữ nhân? Điều là tóc dài, đều là bạch y, chẳng qua bị phân thân nữ nhân ta chỉ nhìn thấy bóng dáng, giống như dáng người cũng thật yếu điệu.

"Màu trắng?" Hoàng Hải sừng sốt một chút, "Theo trước mắt lưu lại tranh vẽ xem, Đường Đại mỹ nữ cùng mình thanh hai đời bất đồng, thích hơn xanh đỏ lòe loẹt điểm lệ mặc, mặc đỏ trắng sắc cũng không phải rất nhiều, trừ phi là... Tang phục."

"Vậy rất đơn giản, nàng nói không chừng mặc chính là tang phục." Ta nghĩ, trên tay nàng là nê, lại cả ngày ở mộ địa chuyển động, mặc không là tang phục mới kêu kỳ quái. "Người cứ dựa theo Đồi Đường tang phục kiểu dáng làm cho nàng mặc vào catwalk show đi."

Hoàng Hải dùng là phần mềm lí không biết có phải hay không là có hắn trước kia liên định nghĩa tốt Đồi Đường tang phục khuôn mẫu, tóm lại hắn không có phí quá lớn tinh lực, tóc dài nữ liền mặc vào màu trắng tang phục.

Đến lúc này, trên màn hình già cả mỹ nữ, cùng ta ở Âm Dương giới lí nhìn thấy cơ hồ không hề khác biệt, ta cơ hồ lập tức sẽ bỏ nhào đến trên màn hình cùng nàng lại một vòng vật lộn.

"Người rất thần! Chính là nàng!" Ta giống lãnh đạo đường như vỗ nhẹ nhẹ Hoàng Hải bả vai một chút, sợ đem hắn thừa đắc không nhiều lắm tóc lại đánh rơi xuống cây.

Nhưng là Hoàng Hải nhìn chăm chăm bức họa, động lại tại trong trầm tư, bỗng nhiên cắt đứt của ta vui mừng khôn xiết: "Không đúng!"

"Ai nói không đúng? Hoàn toàn chính xác, cơ hồ giống nhau như đúc!" Người là ta tận mắt nhìn thấy, đúng hay không, rốt cuộc ai định đoạt?!

"Vấn đề ra ở nơi này chu sa nốt ruồi thượng, " Hoàng Hải không có cùng ta loại này kiến thức. "Đồi Đường, nữ hài điểm chu sa nốt ruồi thật phổ biến, xem như trang điểm một phần. Truyền thuyết là Dương quý phi lần đó cạo phá cái trán, miệng vết thương khép lại sau lưu lại dấu, nàng điểm chu sa dùng để che lấp, ngược lại tăng thêm quyến rũ, bởi vậy kéo điểm chu sa thủy triều. Vấn đề là, điểm chu sa bình thường là nghiệp dư tuổi trẻ nữ tử làm sự, người trong mộng nhìn thấy người, ít nhất từ dung mạo thượng khán, đã qua trung niên, một loại không nhiều biết lại điểm chu sa."

Ta nghĩ nói, người chưa nghe nói qua lão đến tiểu sao? Nhưng cảm giác đắc nói như vậy đối ông lão không lớn lễ phép, đành phải nói: "Người chưa có xem qua mau nữ biến chọn sao? Thiết nhiều bác gái đều thật triều."

Nhưng Hoàng Hải đem ta phi chuyên nghiệp bình luận trí chỉ sau đầu, nói: "Như vậy đi, này tám tranh cất giữ, đồng thời ta lại sinh ra một trương đồ, thời gian sử dụng đang lúc đảo ngược công năng, đem mặt nàng dung tuổi trẻ hóa, nhìn xem hiệu quả thế nào."

Hiệu quả kinh người.

Hoàng Hải chân dung phần mềm lí nhất định có "Tuổi trẻ hóa" loại bỏ khí, tóm lại hắn page view vài cái, kia tóc dài nữ nhân dung nhan liền bắt đầu từng tầng lột xác.

Càng đổi càng tuổi trẻ, cuối cùng dừng hình ảnh ở một trương thanh xuân mình điểm không gì sánh nổi khuôn mặt thượng

Hoàng Hải nhẹ nhàng thổi một tiếng huyết gió, thân thể dùng sức sau này ngưỡng, cơ hồ muốn nằm đến ở trên ghế máy vi tính: "Này, mới là chúng ta chân chính nữ chính."

Ta nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, ánh mắt cũng trắng. Ta bản nhân là mỹ nữ, mà mỹ nữ càng hiểu được xem mỹ nữ.

Ta xem choáng váng.

"Quá đẹp vậy!" Ta kinh ao ước trứ. Người lần choáng váng sau, nói ra cũng tương đối không có ý thơ.

Hoàng Hải đại khái một chốc cũng sẽ không thể theo kinh điểm trung tính lại, si ngốc nói: "Người đừng nói, ta còn theo chưa thấy qua đẹp như vậy ... Mỹ nữ, càng là lo lắng đến người này gây đến không giống bộ dáng, nếu bình thường tình huống thân thể hạ, càng không biết nên thế nào mê người đâu; nếu không là người cụ thể miêu tả của nàng diện mạo, bằng vào tưởng tượng, ta cũng tuyệt đối bức tranh không ra đẹp như vậy chân dung. Người thế nào như vậy có bản lĩnh, có thể như thế sinh động mơ thấy một người bộ dáng đâu? Hơn nữa chỉ rõ là Đồi Đường mỹ nữ?"

Ta giả bộ "Không có gì đáng ngại" bộ dáng nói: "Chính là đúng dịp." Trong đầu lại toát ra một cái nghi vấn: Ba Du Sinh này đang làm cái gì trò? Tại sao phải cho kia tóc dài nữ nhân diện bức họa? Chẳng lẽ đem nàng bức họa cầm truy nã? Thiếp tại đường sắt miệng, nhà ga? Các người ai gặp qua như vậy một cái mặc tang phục Đồi Đường nữ nhân?

Nghĩ Tào Tháo, Tào Tháo đến, Ba Du Sinh giống như cầm đứng thời cơ đi tới, nhìn trên màn ảnh khuynh quốc khuynh thành, sừng sốt một chút, xem ra vô luận cái gì cá tính anh hùng, nhìn thấy mỹ nữ, đều sẽ phải chịu rung động. Hắn hỏi: "Chính là nàng?"

Hoàng Hải ra vẻ cười lạnh nói: "Ba đội trưởng có ý tứ gì? Còn chưa đủ kinh điểm?"

Ba Du Sinh cười nói: "Là rất kinh điểm! Trước kia nghe Âu Dương bạn học miêu tả, cho rằng chính là cái khô quắt lão thái bà."

Ta nói: "Khô quắt là tuyệt đối, cũng rất lão, chẳng qua Hoàng Hải bạn học động tay động chân, vì đáp nặn hoàn mỹ thiên tiên, đem nàng tuổi rút nhỏ ba mươi tuổi!"

Hoàng Hải nghĩ Ba Du Sinh giải thích trên trán chu sa lý luận, Ba Du Sinh nói: "Hảo, đem hình vẽ truyền cho lão nhân, phía dưới nên hẳn hiển linh."

Ta lát sau phát hiện, "Lão nhân" cũng không lão, cùng Hoàng Hải không sai biệt lắm niên kỷ, ba mươi xuất đầu, nhưng nếu khán đầu phát số lượng, cũng đang Hoàng Hải một khác cực đoan. Hắn có đầu lông đậm hơn nữa hỗn độn tóc, loạn đắc đã không thể dùng "Loạn thảo" để hình dung, bởi vì loạn thảo trường đến độ so tóc của hắn có quy luật. Bên miệng hắn thượng, trên cằm, cùng gò má cũng có chút không tính là quá lâu loạn thảo, cả người thoát nhìn chính là một mảnh tạp mao, đại khái đây là vì sao chiếm được "Lão nhân" nhã hào.

Nhưng ta theo sau biết được, hắn được xưng là "Lão nhân", chủ yếu nhất hay là bởi vì hắn tới "Bò". Máy tính phương diện, internet phương diện, hắn là thị cục người thứ nhất.

Hắn đối nhân xử thế so Hoàng Hải càng khô hải hiền hoà, tự giới thiệu kêu Trương Sinh, cũng cười nói, hắn và Ba Du Sinh hai cái thả cùng một chỗ, chính là "Song sinh tử", chẳng qua từ khác nhau trong bụng mẹ ra ngoài. Nếu cẩn thận chu đáo một chút hắn, ở trong đầu quét gậy cỏ, sạch sẽ điểm Trương Sinh, mắt kính phiền lóe ra, đích xác cùng Ba Du Sinh có như vậy điểm giống nhau.

"Ba đội trưởng kêu ta giúp người ở cục chúng ta hình vẽ kho số liệu lý nhận thức một người... Người người quen biết, nhìn xem vận khí ta thế nào." Trương Sinh ngồi ở đó loại chỗ tựa lưng có thể trước sau lay động máy tính ghế, nhất lay một cái, biết bao nhàn nhã.

Nguyên lai Ba Du Sinh muốn biết, kia tóc dài nữ nhân là ai? Sau đó thì thế nào đâu? Biết nàng là Dương quý phi hoặc là Võ Tắc Thiên, có năng lực lấy nàng như thế nào?

Ta còn là không nghĩ ra, đành phải kinh ngạc nhìn Trương Sinh page view Hoàng Hải truyền tới hình vẽ văn kiện.

Bỗng nhiên, một tiếng vang thật lớn, bên cạnh Trương Sinh không thấy nữa!

Hắn ngồi trên mặt đất, kia nhất lay một cái máy tính ghế dựa tắc nằm ở trên mặt đất.

Ta kéo hắn đứng lên, hỏi: "Người không sao chứ? Hoàng Hải phụ kiện lý là có bệnh độc vẫn có bom?"

Trương Sinh đứng lúc thức dậy, ta mới phát hiện, cũng không biết là bởi vì té ngã tạo thành, hay là nguyên bản như thế, áo sơ mi của hắn, một nửa dịch tại trong quần, một nửa cúi ở bên ngoài.

Hắn ngưng ngưng cười cười nói: "Không có, không có, không trách Hoàng Hải... Trách hắn, hay là muốn trách Hoàng Hải, hắn đưa cái này người, người miêu tả người mỹ nữ này, bức tranh đắc cũng quá đẹp điểm... Con người của ta, cùng đại đa số nam đồng bào giống nhau, nhìn thấy mỹ nữ, liền cảm thấy kính nể."

Nhìn thấy đặc biệt xinh đẹp mỹ nữ, liền nghiêm nghị nằm sấp? Ta thay hắn bị ai lắc đầu nói: "Cảm ơn người đối với ta cảm thấy kính nể... Của người ý chí lực giống như có thể cường thịnh trở lại điểm nga, càng là..." Ta nhất chỉ trên bàn hắn một cái tiểu gọn kính, "Kia là bạn gái của người, hay là lão bà a? Đã là mỹ đắc rồi tình rồi mù!"

Tiểu gong kính lí là một trương tuổi trẻ điểm Trương Sinh cùng nhất bé gái chụp ảnh chung, cô bé kia mỹ đắc làm cho lòng người chiến, chẳng qua, mỉm cười trên mặt, không biết tại sao, mang theo một chút nhàn nhạt đau thương, cho nên mỹ đắc lại làm cho lòng người thương yêu.

Trương Sinh thở dài nói: "Đừng nói nữa, nàng không là bạn gái của ta, cách lão bà xa hơn."

Nghe được kịch liệt động tĩnh sau, cách vách văn phòng một vị đại tỷ đến vây xem, nghe được Trương Sinh cảm thán, nói: "Đây chính là lão nhân tâm bệnh, ngươi nhưng đừng lại hỏi tiếp."

Ta nói: "Này cũng không nên trách ta, ai bảo hấn đem 'Tâm bệnh' hong ở bàn làm việc thượng đâu?"

Trương Sinh tự nhiên nói: "Đi qua thật nhiều năm chuyện, si tình một điểm có lợi cho công tác thôi!"

Ta quên hết tất cả nói: "Ta còn là muốn nghe a! Nói một chút đi!"

Kia đại tỷ hướng ta chớp mắt: "Như vậy đi, đi tìm bản kê 'thương tâm chí tử' thư nhìn xem, sẽ biết."

"thương tâm chí tử"? Chưa có xem qua, nhưng nghe nói qua, tiểu cô Âu Dương Thiển còn ở bên trong chạy qua áo rồng đầu. Vừa nghe chính là bản giảng thất tình ngôn tình tiểu thuyết, vẫn là đem này gian khổ đọc nhiệm vụ cấp Lễ Giai Hân các nàng đi.

Ta trở lại chuyện chính nói: "Này tuy rằng thật là cái đại mỹ nữ, nhưng chỉ là trong mộng của ta nhìn thấy, chân thực tính thập phần khả nghi; còn có, đây là Hoàng Hải hội họa xử lý trôi qua, dẫn theo hấn cá nhân cực kỳ đại thành kiến, độ chuẩn xác cũng thập phần khả nghi."

Hoàng Hải văn phòng kỳ thực khoảng cách cũng không xa, ta cũng cố ý nói được vang vang lên kích thích hấn, quả nhiên, hấn truyền ra nói đến: "Ta bức tranh đặc mỹ một điểm, là muốn cho lão nhân cảnh đẹp ý vui thôi!"

Trương Sinh nói: "Như vậy song trọng khả nghi tranh vẽ, không là vừa vặn có thể cho ta khoe ra võ công?"

Trên bàn hấn có hai cái màn ảnh, Đường Đại tang phục mỹ nữ chiếm một cái, một cái khác cho thấy một vài dữ liệu mặt biên. Trương Sinh nói: "Chúng ta hệ thống công an hình vẽ số liệu hệ thống có hai đại đặc điểm, nhất là cả nước phạm vi network không quy phạm tính, có điểm 'Quân phiệt hỗn chiến' ý tứ, các tỉnh thị địa khu công an cơ cấu, đều ở đây dùng bất đồng thương gia cung cấp hình vẽ kho số liệu hệ thống, có chút tương đối trí năng, có chút tương đối lạc hậu, lẫn nhau cũng không phân hưởng thụ, điểm này không giống DNA cùng vân tay kho số liệu hệ thống, cả nước network, thống nhất quy phạm; hai là hình vẽ kho số liệu chủng loại phức tạp, bao gồm hình sự tư pháp ngành đặc biệt người hiểm nghi ảnh bán thân hệ thống, cư dân chứng minh thư chiếu hệ thống, công tác thể học sinh kiện chiếu hệ thống, chính phủ nhân viên công tác cùng quân nhân ảnh bán thân hệ thống, ngân hàng video clip theo dõi hệ thống, thành thị giao thông cùng nơi công cộng lực tượng theo dõi hệ thống, vân vân..."

Ta là Đại Vũ hậu nhân, am hiểu nhất chính là trị thủy: nghĩ cách nhường thao thao bất tuyệt người phong khẩu, ta hỏi: "Các ngươi nhiều như vậy con 'Quần', kia trong đó có thể sẽ có một vị mặc tang phục Đồi Đường mỹ nữ?"

Trương Sinh sững sốt một chút: "Này thôi... Trước theo đơn giản một chút trực tiếp kho số liệu lí xem một chút đi. Vô luận dùng kia cái số liệu kho, trọng yếu nhất là có một cao minh ảnh bán thân công nhận xứng đôi hệ thống, một cái tối ưu hóa giải toán phương thức, hết hạn tham số thiết trí muốn chính xác cũng có bao dung tính, như vậy không đến mức..."

Phía sau, di động vang lên, là nhỏ cô Âu Dương San đánh tới: "Phi Phi, ngươi còn tới hay không ăn cơm trưa? Lại không đến, đồ ăn đều phải lạnh!"

Ta nói: "Vừa lúc bị một chút việc quán lý, ta sẽ mau chóng đến!"

"Là bị một chút việc quán lý, vẫn bị một người quán lý?" Âu Dương San phía sau, khẳng định có hai người quá trung niên lão Bát què ở bên lỗ tai lắng nghe.

"Ta như vậy hoa hậu giảng đường, thế nào chỉ biết bị một người cuốn lấy, muốn dây dưa, nhất định là một đám người la." Đúng vậy, thư đào, Ba Du Sinh, Hoàng Hải, Trương Sinh, vân vân.

"Vậy ngươi cũng sắp đào chém loạn triển đi, nhanh chút tới dùng cơm."

Ta lại đưa ánh mắt đầu hướng màn hình, Trương Sinh vừa lúc ở phóng đại một trương mỹ nữ ảnh bán thân, cùng Đồi Đường tóc dài nữ ảnh bán thân song song để đặt: "Ngươi xem, này hai tờ, giống không giống."

Ta đang muốn nói: "Thật là có điểm nhi giống." Nói ra được cũng là giận dữ: "Ngươi thế nào đem thân phận ta chứng ảnh chụp làm đi ra?!"

Trương Sinh nói: "Ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, ngươi mơ thấy mặc dù là Đồi Đường mỹ nữ, nhưng người hiện đại trung, của chúng ta kho số liệu lí, hay là sẽ tìm được cùng nàng tương tự gương mặt, tỷ như ngươi, dùng ta tự định nghĩa rộng rãi giải toán công thức, tính ra tương tự độ là 72%, rất tốt." Hấn nghiêng đầu sang chỗ khác cảm thấy kính nể liếc nhìn ta.

"Ngươi là nói, có khả năng ở người hiện đại trung, tìm được cùng nàng tương tự độ trăm phần trăm... Nói không chừng, sẽ là hậu duệ của hấn cái gì."

"Chỉ là một phương diện, còn có khả năng, ngươi mộng chỉ là có người giả dạng thành mặc tang phục Đồi Đường mỹ nữ, cosplay cái gì." Hấn đã xong đối với ta trò đùa dai, ở thân phận chứng kho số liệu hệ thống lí tìm tòi một phen, đem linh tinh vài cái cao xứng đôi độ ảnh chụp nhìn qua một lần, không

một vừa lòng.

Kể tiếp mười trong vài phút, Trương Sinh lại thay đổi mấy cái số liệu kho, mỹ nữ ảnh chụp nhìn xem hoa cả mắt, nhưng cũng không có tìm được một vị thần đường như.

Ta trêu chọc hần nói: "Như thế nào, ta cho ngươi mang đến bao nhiêu vận may, chỉ chớp mắt nhìn nhiều như vậy mỹ nữ."

Hần lắc đầu nói: "Nhưng ngươi cũng mang đến cho ta lớn như vậy một nan đề, theo đạo lý, như vậy xông ra dung mạo, hần là thật dễ dàng tìm được xứng đôi, cũng có trợ giúp thu nhỏ lại phạm vi, nhưng là... Đại khái là nàng quá đẹp, chủ yếu nhất là ngũ quan phối hợp không phù hợp..."

Xa xa, Hoàng Hải thanh âm vang lên: "Ngũ quan phối hợp không phù hợp nguyên nhân chủ yếu là về mặt không đúng." Nguyên lai hần luôn luôn tại nghe lên.

Ta nói: "Này khó trách, nàng lúc ấy... Ở trong mộng của ta thời điểm, nàng đang cùng ta đánh nhau, cho nên nhất định sẽ là có chút lãnh khốc, mà các ngươi kho số liệu lý này gây chứng nhận chiều mỹ nữ, ít nhất cũng là muốn mỉm cười, về mặt đương nhiên không đúng."

Hoàng Hải lại bảo trứ: "Cái gọi là về mặt, không chỉ là vui cười tức giận mắng, rất nhiều là trời sinh."

Trương Sinh lại quay đầu nhìn ta một cái nói: "Không sợ mạo phạm ngươi, ngươi cùng này Đồi Đường mỹ nữ về mặt nhưng thật ra có vài phần tương tự."

Ta nói: "Vậy ngươi sẽ thấy nghiêm nghị một hồi tốt lắm"

Rốt cục, Trương Sinh đầu hàng, nói: "Trên cơ bản có thể bài trừ ở chúng ta hiện hữu này đó kho số liệu lý tìm được của nàng khả năng..."

"Nguyên lai ngươi cũng có không có cách thời điểm"

"Ta không có cách thời điểm khá." Trương Sinh theo bản năng vừa liếc nhìn trên bàn gong kính lý ảnh chụp chung phiến, "Ta lời còn chưa nói hết, ta vừa rồi điều động này kho số liệu, bên trong chỉ là chân thật ảnh hình người. Kỳ thực ta vừa rồi cũng chỉ là ở nóng người, ôm may mẫn tâm lý, nhìn xem sẽ có cái gì thu hoạch, thuận tiện nhìn xem mỹ nữ. Mà bây giờ là sủng thật đạn thật lúc, chúng ta hôm nay tìm tòi trọng điểm, là muốn đặt ở mặt khác một ít tương đối không thường dùng hình vẽ kho số liệu."

Ta cơ hồ cũng muốn suất đoạn trên mặt đất: "Nguyên lai vừa rồi như vậy vất vả, cũng chỉ là ở 'Nóng người'!"

"Đương nhiên a," Trương Sinh giống như tự giác còn rất có đạo lý, "Ngươi lấy ra một trương Đồi Đường mỹ nữ đồ, làm sao có thể trông cậy vào hơn một ngàn năm sau nhị đại chứng minh thư kho số liệu lý tìm được xứng đôi đâu, đúng hay không?"

"Nhưng là ta vừa rồi... Ngươi vừa rồi... Thôi, lẫn qua lộn lại, đều là chủ ý của ngươi." Không có biện pháp, đây là hần lão nhân địa bàn cùng lão nhân máy tính, trúng chọi đá.

Trương Sinh nói: "Còn có một nguyên nhân, chủ yếu là ảnh bán thân ảnh chụp xứng đôi phương pháp, giải toán trình tự, sử dụng phạm vi tương đối quảng, vẫn tương đối hoàn thiện; ta muốn dùng khác loại hình vẽ kho số liệu, xứng đôi đứng lên có thể so với góc phức tạp. Này đó khác loại kho số liệu, bao gồm các loại công khai cùng giữ bí mật hình ảnh, bức họa, do vì nghệ thuật tác phẩm, cùng chân thật ảnh hình người tổng hội có không ít chênh lệch."

Ta nói: "Này Đồi Đường mỹ nữ giống lúc đó chẳng phải nổi tiếng nghệ thuật gia Hoàng Hải bức tranh thôi, không coi như là nghệ thuật tác phẩm không?"

"Không hoàn toàn giống nhau, Hoàng Hải bức tranh hình vẽ, là căn cứ của ngươi miêu tả, mưu cầu chính xác, mà nghệ thuật tác phẩm lý nhân vật, mặc dù là phác họa, cũng là nghệ thuật hiệu quả là trọng trung tâm, cho nên càng coi trọng ý cảnh, quang ảnh, sắc thái cái gì..."

"Sáu mươi lăm phân." Xa xa Hoàng Hải bình luận thời qua đến, ít nhất nhường Trương Sinh giải thích được đạt tiêu chuẩn phân.

Khi nói chuyện, Trương Sinh một cái khác kho số liệu đã khởi động, hần vận chỉ như bay, viết vài hành trình tự con ngựa, nói cho ta nói hần ở thiết đối lập tham số.

Sau đó chấp hành.

Qua bất quá mười giây, tự ra tờ thứ nhất khả nghi xứng đôi hình vẽ, sau khi mở ra, đúng là Lưu Diệc Phi "tân Thiên Nữ U Hồn" hoá trang đồ, tóc dài, quần trắng, Lãnh Diễm. Không cần hỏi, Trương Sinh lại cảm thấy kính nể một lần.

"Này tám tranh ta giống như không thấy được quá. Rất Auth!" Đáng giận trường y, làm hại ta ngay cả thăm trang giải trí thời gian cũng không có.

Trương sống nguội cười nói: "Chẳng những ngươi không thấy được quá, hơn mười triệu đồng bào cũng không thấy quá đâu, đây là xuất từ giữ bí mật hình ảnh kho một trong, điện ảnh và truyền hình công ty một ít sáng ý chiếu, tuyên truyền chiều thường xuyên là đã sớm chụp hảo, chẳng qua còn chưa tới ra phiên tuyên truyền đỉnh núi cao, bởi vậy tạm thời tuyệt tàng"

Không cần hỏi, Lưu Diệc Phi trên mặt chiều bài trẻ con phi còn như ẩn như hiện, cùng ta gặp được Đồi Đường gây mặt hoàn toàn không hợp.

Trương Sinh tiếp tục tìm tòi.

Nghệ thuật tác phẩm trung cổ điển quần trắng các mỹ nữ ùn ùn kéo đến tham gia biển tuyển chọn, lại một mỗi lần bị đào thải.

Thăng đến sự xuất hiện của nàng.

Đầu tiên, đây là một chân chính kỳ tích, bởi vì ta cùng Trương Sinh thấy nàng về sau, nhìn đến này đập phá thiết hài vô mịch xử hoàn mỹ xứng đôi sau, cư nhiên đều không có ngã sấp xuống ở bàn máy tính hạ. Tiếp theo... Không có tiếp theo, chính là nàng, chọn lựa đầu tiên, duy nhất, nàng.

Nàng ở một trương giấy sắc đã nâu nhạt nhiều năm biểu ngữ cổ họa thượng, kia trương khuynh thành nhưng tiêu tụy mặt, đầu kia xõa xuống tóc dài, kia quần áo quần trắng, ta sẽ không nhận sai. Họa lên nàng ở nhất lão phụ nhân hòa một đứa nha hoàn đến đỡ hạ dựa vào cửa sổ mà đứng, eo nhỏ trong suốt không đủ một nắm tay, gây đến làm cho người ta sinh thương yêu, thể lãnh ánh mắt (ít nhất ta đây sao xem) nhìn phía xa xa càng lúc càng xa một cái lập tức bóng lưng.

Nàng là ai?

Phóng đại, phóng đại. Trương Sinh đem kia trương cổ họa hình ảnh phóng đại sau, cẩn thận đọc biểu ngữ bên trái sườn lạc khoản.

Là nhất bài thơ.

Hoắc vương Tiểu Ngọc nghệ quan kinh, bạc hạnh bình sĩ khoái mã nhẹ.

Từ Ngọc cây trâm cúi hận lệ, mai thân lệ mị mục nan minh.

Không biết khi nào thì, Hoàng Hải đã xuất hiện tại phía sau chúng ta, hần "Oa" một tiếng: "Này... Đây là cái gì đồ, ta thế nào chưa thấy qua? Nếu quả thật là Đồi Đường, cùng này truyền lại đời sau thì nữ đồ kém nhau quá nhiều! Khi đó thật có đem mỹ nữ bức tranh thành như vậy gây!" Ta nhớ tới trung học lịch sử tiết học đến trường đã đến Đường Đại danh họa, mặt trên cung nữ nhóm quả nhiên đều là đầu tròn viên nào.

Trong thơ viết kỳ thực đã rất rõ ràng, nhưng tiếp cận với không học vẫn không nghề nghiệp ta, trong lòng nghĩ hay là: nàng là ai?

"Hoắc Tiểu Ngọc!" Phía sau truyền đến Ba Du Sinh thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Chính văn (hai mươi ba)

Liên tiếp muốn cùng ta vật lộn Đồi Đường mỹ nữ Hoắc Tiểu Ngọc sinh tiền chuyện xưa, có lẽ người đã nghe qua. Nếu người chưa từng nghe qua, cũng lời Bách Khoa một chút, ta vừa vắn có thể nói cho người nghe.

Chuyện xưa của nàng, sớm nhất xuất hiện tại một quyển kêu "Thái Bình Quảng Ký" đại tạp thư lí. "Thái Bình Quảng Ký" là cái loại này ghi chép rất nhiều tin vĩa hẻ, giải trí tin tức đại hợp lưu sách, sở trong vòng chuyện tình, ai cũng không biết là thật hay giả. Hoắc Tiểu Ngọc là Đồi Đường An Sử Chi Loạn về sau hoàng đế Đường Đại tổng thời kỳ một gã cao cấp ca cơ. Của nàng xuất thân coi như không tệ, phụ thân là đường thất phong làm Hoắc vương vương tử, mẫu thân là Hoắc vương một cái tỷ nữ. Hoắc vương kiêu về sau, mẫu thân và Tiểu Ngọc bởi vì không có gì danh phận, bị "An bài" ra Vương phủ. Cũng may Tiểu Ngọc bộ dạng rất xinh đẹp, không lâu là có thể tự mưu nghề nghiệp.

Nàng rốt cuộc có bao nhiêu xinh đẹp? Trương Sinh cùng Hoàng Hải phản ứng các người đều thấy được, vậy hay là nàng sau lại bệnh đặc chỉ còn nhất khối xương cốt thời điểm tư sắc, nguyên lai khỏe mạnh thanh xuân khi nữ mạo, càng thì không cách nào tưởng tượng. Nghe nói nàng là bán nghệ không bán thân cái loại này tiểu thư, thăng đến nàng cực kỳ bất hạnh gặp một vị tên là Lý ích trẻ tuổi người.

Vị này Lý ích soái ca xuất thân thế gia, tài mạo song toàn, đáng tiếc cảnh nhà sa sút, không tính là phú nhị đại. Hoắc Tiểu Ngọc một cái khác bất hạnh là nàng còn yêu đọc thi thư, khi đó Lý ích câu thơ có điểm giống hiện thế Phương Văn Sơn ca từ, trên phố lí hạ đều thật thích, Tiểu Ngọc cũng yêu đọc, cho nên khi Lý ích trải qua dâm môi giới thiệu tìm được Tiểu Ngọc thời điểm, trong lòng nàng mỹ đến nhà, cảm thấy chung thân có chỗ dựa vào, đồng thời biết mình bị kịch bắt đầu.

Bi kịch mấu chốt là Lý ích biết viết thơ. Khi đó, viết thơ viết rất người tốt thật dễ dàng làm được đại quan; không giống hiện tại, viết thơ viết rất người tốt thường xuyên sẽ đi động thiếu phí. Nói hai người vừa mới bắt đầu ở chung thời điểm, Hoắc Tiểu Ngọc thường xuyên dè dặt cẩn trọng, điềm đàm đáng yêu hỏi Lý ích: "Chờ người về sau làm đại quan, nhất định phải cưới môn đương hộ đối mỹ nữ, đến lúc đó sẽ giả bộ chúng ta chưa từng có có yêu, được không được?" Cái này gọi là lấy lùi làm tiến, lấy thủ vì công, tốt vô cùng chiến lược. Lý ích đương nhiên lời thề son sắt, nói: "Ta làm sao có thể như vậy không có suy nghĩ, người làm ta là Trần Thế Mỹ sao?" (nga, khi đó còn giống như không có Trần Thế Mỹ?)

Sau lại Lý ích thật sự làm lên quan, người khẳng định có thể đoán được sẽ phát sinh cái gì, đúng hay không? Lý ích mẹ buộc hẳn nhất định phải cưới một cái đại quan nữ nhi. Lý ích lập trường kiên định... Cưới một người đại quan nữ nhi!

Tiểu Ngọc đâu?

Lý ích đoạn tuyệt hết thầy cùng Tiểu Ngọc liên hệ, không có âm tín, không có thỏa thuận li hôn, không có gì cả, còn dân cả nhà cao thấp, thân bằng hảo hữu, đều không cần cùng Tiểu Ngọc có bất kỳ liên hệ. Cho nên đáng thương Tiểu Ngọc, ngay cả nhị nãi đều làm không lên.

Khi đó, không có blog yêu sách, không có tin nhắn phát, tin tức bế tắc, sử Tiểu Ngọc không biết chân tướng, ở đối Lý ích thật sâu bận tâm trung, ở đối tương lai có thể trở thành hay không chính quy Lý phu nhân mê vờn trung, ưu tư thành tật. Hoắc Tiểu Ngọc hoàn chính là không thuốc chữa bệnh tương tư, cho nên bệnh tình càng ngày càng nặng, người càng ngày càng so hoa cúc gầy. Bởi vì không có làm cao cấp ca kỹ thu vào, của nàng điều kiện kinh tế cũng ngày càng sa sút, thậm chí bị bắt muốn cầm roi xuống theo Hoắc trong vương phủ mang ra ngoài một quả Tử Ngọc Sai.

Mặc dù Đồi Đường như vậy thật làm cho người ta tỉnh mộng niên đại, yêu thích bát quái yêu thích chuyện nhà người cũng chỗ nào cũng có, cho nên Hoắc Tiểu Ngọc bị Lý ích bội tình bạc nghĩa chuyện rất nhanh truyền khắp kinh thành, khó tránh khỏi nhường một ít yêu xen vào việc của người khác chính nghĩa chỉ sĩ cảm giận bất bình. Có một ngày Lý ích cùng một đám đồng dạng bởi vì biết viết thơ mà làm quan người cùng một chỗ ngắm hoa niệm thơ, trong đó có người hướng hần nhắc tới Tiểu Ngọc, nói: "Người muốn đủ nam nhân nói, hần là ngắm lại thể nào bù lại." Cho tới bây giờ, người hần là đã rất rõ ràng, Lý ích một chút cũng không đủ nam nhân, cho nên hần kỳ thực cái gì đều sẽ không làm.

Bên cạnh có vị mặc áo vàng, có điểm giống hào hiệp soái ca nghe trộm được bọn họ nói chuyện, đi tới nói: "Nhà của ta cách đây nhi không xa, ca vài cái nếu quả thật nghĩ giải trí giải trí, không bằng đi nhà mình, có rượu có đồ ăn có karaoke, tới hay chỗ, còn có mĩ mạo tiểu thư bồi ca bồi múa."

Lấy Lý ích cầm đầu mấy tên sắc quỷ vui vẻ theo, áo vàng hào hiệp ca dẫn bọn họ, nhắm thẳng tiểu Ngọc gia phố nhỏ đi. Lý ích càng đi càng cảm thấy đặc không ổn, nhanh đến tiểu Ngọc gia thời điểm nói: "Ta còn có chút công vụ, cáo từ trước." Áo vàng hào hiệp ca nói: "Đều nhanh đến tề xá cửa, còn đi cái gì nha!" Nhéo Lý ích đầu ngựa, sau lại dứt khoát đem Lý ích ôm, giống mang hành lý dường như vào tiểu Ngọc gia.

Hoắc Tiểu Ngọc lúc này đã là hấp hối, nhưng nghe nói Lý ích tới, hay là chỉnh trang điểm gặp nhau. Nàng nhìn thấy Lý ích là cái gì tâm tình, ta chỉ dùng tốt trăm mối cảm xúc ngón ngang để hình dung. Đến lúc này, nàng nhất định hoàn toàn tuyệt vọng, cảm giác vì một người như vậy bỏ ra toàn bộ thanh xuân thực không đáng giá, nhưng là nàng đã bệnh nguy kịch, đã không về được đâu. Càng là nàng biết Lý ích là hào hiệp soái ca ôm tới, ngay cả một điểm tự giác tính đều tìm không thấy, càng là nản lòng thoái chí - - không hoàn toàn đúng "Ý lạnh", nàng sinh ra "Nhiệt độ", báo thù hòa điểm.

Nàng đem Lý ích mắng chửi một trận sau, nói cho hần biết, mình là sống không được bao lâu, sau khi, nàng sẽ biến thành lệ quỷ, nhưng Lý ích vĩnh viễn không chiếm được hạnh phúc tình yêu!

Sau đó nàng rồi rồi đi nhân thế.

Hoắc Tiểu Ngọc nói lời giữ lời, Lý ích sau lại hôn nhân, bọn ta ở trong minh minh chăm sóc trứ, luôn "Trò đùa dai" hiển một ít ảo giác, nhưng Lý ích hoài nghi lão bà hồng hạnh vượt tường, vì thế Lý đại tài từ cách một lần hôn, lại cách một lần hôn...

Ta ở tiểu cô Âu Dương San gia lúc ăn cơm, trong đầu còn nấn ná trứ Hoắc Tiểu Ngọc chuyện xưa.

Tại sao là nàng? Chẳng lẽ, đây hết thầy, chính là một cái "Ngàn năm oán phụ án giết người"? Hoắc Tiểu Ngọc phía trước sự cố nhiên làm người ta đồng tình, thậm chí thôn thức, nhưng nàng thể muốn ép buộc Lý ích, tại sao muốn hơn một ngàn năm sau, cùng một đám tháng sáu mười sáu sinh ra tiểu thanh niên không qua được?

Chính nàng là tháng sáu mười sáu chết? Khi đó có Dương lịch cách nói sao?

Hiện tại, Ba Du Sinh nên làm cái gì bây giờ? Đã biết ở Âm Dương giới bồi hồi hệ liệt tội phạm giết người là cái thật bị thương Đồi Đường mỹ nữ, đây đối với ngăn cản thư đào bị hại lại có cái gì trợ giúp?

Bất quá, đến bây giờ ta đã đổi ba đội trường kính trọng có bỏ thêm, hần là quả hồ lô lí luôn luôn có thuốc người, hần sẽ không mang không mục đích làm một chuyện.

Muốn vấn hỏi trước thượng mộ bia vận mệnh, ta có phải không phải cũng có thể trong hồ lô giấu chút thuốc đâu?

Ta đây khi mới phát hiện, trên bàn cơm hoàn toàn yên tĩnh, Âu Dương San, tam nãi sữa cùng tam gia, đều nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm ta.

Nhìn của ta biểu diễn.

Ta trình diễn chính là vừa ra kịch cảm, cái gọi là kịch cảm liền là cái gì cũng không nói lời nào, không coi ai ra gì nghĩ tâm tư, máy móc tính ăn cơm, ta dám cam đoan lúc này mặc dù dùng chiếc đĩa theo trong chén gấp lên một khối đá cuội, ta cũng có thể nhét vào trong miệng lại tỉnh tề nhắm nuốt.

Ta hoàn toàn đã quên, bản thân chính là bản ăn một phần, còn có ba cái quan tâm người của ta ngồi tại bên người.

Này một nhà ba người, đối tư tưởng của ta vấn đề luôn luôn quá đáng để bụng. Này cũng khó trách, cha ta là duy nhất bay một mình đến nơi khác đi Âu Dương, cho nên ta có thể trở về đến Giang Kinh học đại học, thì phải là đem chung thân phó thác cho tam gia một nhà cùng nhị gia một nhà, hoặc là nói, Âu Dương San gia cùng Âu Dương Thiên gia.

Tam nãi sữa nói: "Phi Phi a, người đến nhà chúng ta đến, nhưng đừng thật sự giống ngoại nhân để làm khách giống nhau như vậy câu nệ, người ở trong trường học có những chuyện gì, có những thứ gì khổ sở điểm mẩu chốt, cũng ngàn vạn chớ tự mình bị đè nén trứ, có thể nói với chúng ta nói, ít nhất cùng

khoan thai nói nói - - nàng coi như là giảng y học sinh cũ thôi."

Ta nói: "Trong trường học chuyện đích xác rất phiền , công khóa lại nhiều..."

Âu Dương San nói: "Vậy ngươi sẽ không nên ở cuối tuần thời điểm còn muốn trù. Tốt lắm, buổi chiều ta dẫn ngươi đi chơi tennis, ngươi cần phải nhắc tới điểm tinh thần."

Tennis chụp cầm ở trong tay, giống một khối thép tấm, đại khái trên cánh tay ta máu đều chạy đến trong đầu trợ giúp mãnh liệt suy xét. Mới vừa đi ra tam gia gia hàng hiên đại môn, Âu Dương San chợt dừng bước, song chương ôm tennis chụp, cơ hồ là lớn tiếng hỏi ta: "Phi Phi, ngươi lời nói thật nói cho ta, ngươi ở trong trường học, đã xảy ra chuyện gì?"

Ta giương mắt xem Âu Dương San mặt, nghiêm sương sơ giáng xuống, khó gặp lạnh như băng.

"Không... Không có gì, thật sự không có gì." Ta ngoan cố chống lại rốt cuộc.

"Trong ký túc xá một buổi tối bị người hai lần đi trộm, còn không có gì?" Âu Dương San chính là lượm một cái tối rõ ràng đột phá miệng đến đề ra nghi vấn ta. Sự phát mới nửa ngày, tin tức truyền đi thật đúng mau, nhất định là blog thượng truyền tới .

"Ta không có quãng cái gì vậy, đương nhiên không cần phải chuyện bé xé ra to, nói ra đồ sẽ làm tam nãi sữa lo lắng. Ta sáng sớm hôm nay vừa cho ta mẹ gọi điện thoại tới, cũng không có nói ra, cũng là sợ nàng lo lắng."

Âu Dương San bỗng nhiên nụ cười giả tạo một chút, chứng minh vừa rồi đều là phô trương thanh thế: "Kỳ thực ngươi nói cho không nói cho ta đều không sao cả lạp, nhưng ta biết sự tình không đơn giản như vậy... Nếu ngươi không có quãng cái gì vậy, nếu không có gì đáng ngại , Ba Du Sinh sẽ không đích thân tới hiện trường, đúng hay không?"

"A... Làm sao ngươi biết..." Ta đây mới nhớ tới Âu Dương San cùng Ba Du Sinh là quen biết đã lâu, Giang Kinh cấp bậc cao nhất trình thám quang Lâm Giang Kinh, phỏng chừng coi như là không lớn không nhỏ một cái tin tức.

"Ta còn biết, đây hết thầy có khả năng cùng người 'Bảo quản' một cái dài nhỏ ống dẫn có liên quan."

Âu Dương Thiên!

Nghĩ đến Âu Dương San cùng Âu Dương Thiên hai cái siêu cấp quý nữ xúm lại bắt quái ta, ta cổ sau ứa ra quý khí.

"Không là ống dẫn, là trap." Ta tiếp tục vô lực chống cự, "Ngươi đã đoán đúng, là cùng kia hộp gỗ có liên quan, là người không quen biết thay ta bảo quản , ta cũng thật không biết thứ kia làm sao có thể như thế hấp dẫn người, ta phát hiện ở hồi hận muốn chết, liên bên trong là vật gì cũng chưa xem"

"Tiểu Thiên tỷ nói, kia hộp gỗ thượng điêu khắc một ít thượng cổ hoa văn, khẳng định không phải là phạm vật, nhất người không quen biết làm sao có thể đem như vậy hiếm lạ gì đồ giao cho người bảo quản..."

Ta vội ngắt lời nói: "Ta có thể không giải thích sao? Ít nhất... Hiện tại thời cơ vẫn không được thực." Đây là đối với các nàng im miệng Âu Dương Cần hữu lực nhất đánh trả.

Âu Dương San cười nói: "Ta căn bản không trông cậy vào ngươi giải thích nha! Nếu đều giải thích xuất ra, còn có ý gì? Chúc mừng ngươi, chính thức kế thừa chúng ta Âu Dương thế gia lắm la lắm lét y bát ! Bất quá..." Sắc mặt nàng lại đứng đắn xuống dưới, "Ngươi có nghĩ tới hay không, kia cái hộp gỗ từ bị trộm, nhất định là theo ngươi nghiêm cần che dấu địa phương lên ra đi, sẽ có người nào biết ngươi đem hộp gỗ giấu ở đâu?"

Kỳ thực, vấn đề này ở đầu óc ta chỗ sâu mạo quá không biết bao nhiêu lần phao phao. Đúng vậy, ta dám nói ngay cả Ba Du Sinh đều không nhất thiết có thể đoán ra hộp gỗ che giấu sở, kia tên mao tặc cư nhiên như thế dễ dàng tìm được? Chỉ có một khả năng, đạo tặc đã sớm biết hộp gỗ giấu ở đâu, hoặc là nói, có người nói cho hắn biết, hộp gỗ chỗ giấu.

Biết hộp gỗ chỗ giấu , chỉ có hai người. Ngoại trừ ta, còn có Dương Song Song.

Bí mật này, ta thậm chí không có nói cho Ba Du Sinh.

Ba Du Sinh gọi điện thoại tới thời điểm, ta vừa toát ra xe điện ngậm miệng, đi hướng giảng đại học y khoa môn. Hắn đương nhiên là đến báo cáo với ta công tác. Có đôi khi ta hoài nghi hắn là không phải là cho tới nay không cần quá cuối tuần - - giống Giang Kinh như vậy một đại thành thị hình cảnh đội trưởng, nhất định là chủ đã định chưa nghĩ ngơi đáng nói.

"Kia tám Hoắc Tiểu Ngọc làm chung đồ..." Ba Du Sinh khe khẽ thờ dài.

"Không là ở Austria cái kia nhà bảo tàng bên trong sao?" Nhắc tới bức họa kia, ta liền sẽ nghĩ tới Hoắc Tiểu Ngọc thế lương, lại sẽ nghĩ tới nàng đem bi ai chuyển hóa thành treo ở trên đỉnh đầu của ta khủng bố trắng, bởi vậy sẽ có chút phần nộ. Trương sanh ở hình vẽ kho số liệu lí phát hiện "Hoắc Tiểu Ngọc làm chung đồ" sau, lập tức là có thể đọc được nên hình vẽ là Austria quốc gia mỹ thuật tạo hình nhà bảo tàng đồ cất giữ. Ba Du Sinh suy đoán, này bức họa tám chín phần mười là bát quốc liên quân năm đó đến Bắc Kinh đến phá phách cướp bóc sau xói mòn đến Austria . Hắn lập tức tỏ vẻ sẽ liên hệ Austria phương diện, cấp này bức họa định vị. Ta vẫn không hiểu vì sao Ba Du Sinh đối Hoắc Tiểu Ngọc bức họa kia như vậy cảm thấy hứng thú. Biết người biết ta cố nhiên trọng yếu, nhưng là Hoắc Tiểu Ngọc là ngàn năm trước quý, sinh hoạt tại một cái hoàn toàn bất đồng thế giới, cho dù hiện thể có một bức vẽ của nàng bức tranh, đối phá án lại có ý nghĩa gì?

"Bức họa kia, không lâu bị trộm." Ba Du Sinh bình bình đạm đạm nói ra.

"A?" Của ta phản ứng không tính là bình thản, "Này... Nhất định không là trùng hợp!"

Ba Du Sinh nói: "Người thật là có chút phá án và bắt giam ý nghĩ. Ta cũng có loại cảm giác này, không là trùng hợp. Sai sai là một ngày kia bị trộm?"

"Này quá khó khăn đi, một năm có hơn ba trăm trời à!"

"Ta đã nói rồi, không lâu, người trước đoán tháng đi!"

Hắn đang làm cái gì trò! Ta bực mình nói: "Tháng sáu?" Đồng thời, trước mắt ta xẹt qua Lục Sắc cùng Cố Chí Hào mộ bia.

Lục Sắc chỉ mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lẻ một linh năm bảy tháng mười ba ngày tốt

Cố Chí Hào chỉ mộ, năm 1991 sinh, nhị lẻ một linh năm tám tháng hai mươi một ngày tốt

"Coi như người lơ mơ đúng rồi. Lại đoán, một ngày kia?" Hắn lại có lòng này suy nghĩ? ! Có lẽ hắn biết ta thích nghe khen tặng. Oa, Phi Phi, quá thông minh!

Ta biết thật tiếp cận chân tướng: "Mười sáu... Tháng sáu mười sáu!" Chờ hắn nói: "Quá thông minh."

"Sai." Đây là hắn chân chính nói ra được một chữ.

"Trò chơi này giống như tương đối nhàm chán." Ta lẩm bầm

"Kỳ thực sai khác không nhiều lắm, án phát cho địa phương thời gian tháng sáu mười lăm đêm khuya, đã là giờ Bắc kinh tháng sáu mười Lục Lăng thần. Coi như người đối cũng không phải thật quá đáng. Vì sao như vậy đoán?"

"Còn phải hỏi sao? Sở hữu người chết... Sở hữu mộ bia chủ nhân đều là tháng sáu mười sáu sinh nhật; người thứ nhất người chết phát sinh ở tháng Bảy, người cuối cùng người chết, chính là bốn cô nương, sắp chết cho tháng sáu mười sáu; nếu bức họa kia cùng này tìm cách trung hệ liệt án giết người có liên quan, nó ở tháng sáu mười sáu theo thủ vệ sâm nghiêm nhà bảo tàng 'Đạt được tự do', chẳng lẽ không đúng rất có tượng trưng ý nghĩa?" Con người của ta chính là chịu không được khen ngợi, bị Ba Du Sinh "Ám khen" một lúc sau, đem bán cái chai dấm chua gốc gác hướng lên trời tận tình hất vẩy.

"Xem ra người đối này án kiện suy xét, so với ta tưởng tượng đặc còn nhiều hơn." Hắn cái này mới nhìn qua không nhiều biết nói vô nghĩa người rốt cục cũng nói một câu vô nghĩa, vụ án này cùng của ta thanh xuân mạng nhỏ sống còn, ta không suy xét, thượng đế đều đã bật cười.

"Nhưng là ta vẫn không hiểu, một bức họa... Một bức mặt bằng bức tranh, sẽ cùng Hoắc Tiểu Ngọc ở Âm Dương giới giết người có quan hệ gì? Chẳng lẽ nàng cần lấy này bức họa làm vật trung gian, mới có thể có ma lực? Nếu nói như vậy, này bức họa khẳng định đã 'Hải quý' ? Ngay tại Giang Kinh?"

Ba Du Sinh nói: "Mấy vấn đề này hỏi rất hay! (đương nhiên, đây là ta Âm Dương Phi hỏi lên vấn đề thôi!) lời nói thật nói, ta cũng không có đáp án, nhưng cảm giác, việc cấp bách, là phải tìm được bức họa kia rơi xuống."

Cùng Ba Du Sinh chấm dứt trò chuyện sau, ta lập tức bấm Lục Hồ di động.

"Lục Hồ, người có thể tới hay không giang y một chút?"

"Tốt, 11 giờ rưỡi tá hữu đi." Di động đầu kia là cùng loại "Đúng giờ" lí ồn ào bối cảnh.

"11 giờ rưỡi? Hiện tại tám giờ cũng chưa tới, người chẳng lẽ là trong truyền thuyết 'Cần nhẫn hồ' sao?"

"Không là, đêm nay có diễn xuất, diễn xuất vừa kết thúc ta liền tới tìm người, được không được?"

"Diễn xuất? Diễn cái đầu của người à? Ta gọi người tới, là bởi vì ta có cái kia tóc dài nữ nhân lai lịch, muốn lập tức tìm được nàng... Muốn tới cái kia nắm mồ thế giới đi tìm nàng, cho nên mời người hỗ trợ... Nhưng thật ra là giúp đỡ tương trợ đúng hay không? Không đến thôi, bản thân ta độc sâm đàm rỗng hang hồ đi, bản thân đi dứt công địa đi."

Lục Hồ ha ha cười hai tiếng nói: "Ta nhưng là kêu Lục Hồ nga, không có ta, người hỗ cái gì huyết nha! Được rồi, ta đây cứ tới đây, Tiểu Tà là của chúng ta thay thế bổ sung chủ hát, hẳn định một hồi không thành vấn đề."

Ta thấy hắn chịu được khảo nghiệm, cười cười nói: "Được rồi, ta chỉ là nói vậy, cái nào sẽ thật muốn người làm diễn xuất đâu! Người hát xong sau lại đến đi, lại không kém mấy canh giờ này." Ta nghĩ, chúng ta nhiều nhất còn có cứu thiên.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chính văn (hai mươi tư)

11 giờ rưỡi tà hữu, Lục Hồ thân ảnh xuất hiện tại giải phẫu lâu cửa. Ta hảo bội phục mình, tại như vậy làm ta đầu vầng mắt hoa, suy nghĩ ào ào, đè nén uế oải trong cuộc sống, lòng lại còn có thể có ngấn ngùi vui mừng.

Ta theo âm thầm chột chui đi ra, đứng ở phía sau hắn, ra về thâm trầm nói: "Đứng lại, đem tiền túi giao ra đây!"

Lục Hồ cười xoay người, nói: "Ta trong ví tiền chỉ có sát nước mũi giấy, không biết ngươi muốn làm gì."

Hắn đi đến trước mặt của ta, trong tay đang cầm một cái hộp bằng giấy tũ, nói: "Đến điểm bữa ăn khuya đi, hôm nay chúng ta diễn xuất cái kia câu lạc bộ đêm, kiểu dáng Âu Tây điểm tâm là Giang Kinh tiền tam, ta tuyển chút hàng mẫu, chúng ta muốn lên ca đêm, có thể ăn lót bụng."

Ta cười lắc đầu: "Cám ơn ngươi hảo ý, ngươi không muốn trở thành ta giảm béo trên đường chường ngại đi?"

Lục Hồ cao thấp đánh giá ta: "Giảm béo? Dùng nhĩ lão lời nói nói: giảm cái đầu của ngươi a! Ngươi tổng cộng không có hai lạng thịt, còn thể nào giảm a? Đến điểm nhi đi, nghe nói một chút cũng không gây."

Ta không lay chuyển được, hay là ý chí bạc nhược một hồi, ăn nửa Napoleon, quả nhiên là tuyệt phẩm.

Lục Hồ đại khái cả đêm punk xuống dưới, tiêu hao vĩ đại, đem còn dư lại bánh kem đều lang thôn hổ yết.

Chúng ta cùng nhau nhảy vào giải phẫu lâu cửa kia thật cao cửa.

Kế hoạch của ta là, lợi dụng giải phẫu trong lâu tràn đầy tử khí, tiến vào cái thế giới kia, sau đó bắt đầu tìm kiếm Hoắc Tiểu Ngọc.

Mở ra hành lang đèn, chúng ta lập tức đi hướng cái kia nằm ngũ cổ thi thể thi thể xử lý thất.

Tối hôm qua truy giết của chúng ta kia ngũ cổ thi thể bình yên nằm, giống như không biết mình đã làm chuyện xấu đường như. Lục Hồ kéo tay của ta, nhẹ giọng nói: "Nhắm mắt lại, nhớ kỹ kia trống rỗng." Ta nghĩ hắn nhất định dễ dàng làm được, bởi vì vừa rồi kia một chút bánh kem đại tiệc, hắn phát hiện ở trong đầu nhất định là bơ một loại trống rỗng. Tương phản, giống ta lãnh đạo như vậy người một ngày kiếm tỷ bạc, ban ngày buổi tối còn có vô số xã giao hoạt động, nếu muốn trống rỗng, thật đúng cần đại trí tuệ mới được.

Ta dù sao đến có chuẩn bị, nhắm mắt lại, bắt đầu dùng "Trống rỗng" lên tư gia pháp bảo: ta suy nghĩ, nếu đến sang năm tháng sáu mười sáu, ta sẽ như thế nào.

Ta sẽ chết đi.

Chết đi cảm giác là cái gì?

Trống rỗng.

Chiều này thật sự thật linh, ta lại mở mắt ra thời điểm, đã cùng Lục Hồ sóng vai đứng ở đó phiến hoang mò thương.

Lục Hồ hỏi: "Nói ngươi đã kinh biết đến kia cái tóc dài nữ nhân rơi xuống..."

"Chưa nói tới biết rơi xuống," ta theo quần Jeans trong túi tiền lấy ra một trương chiết tam chiết giấy, sau khi mở ra, lại từ một cái khác trong túi tiền lấy ra một cái nhỏ đèn pin, chiếu sáng trên giấy, đúng là Hoàng Hải hội chế kia trương Hoắc Tiểu Ngọc ảnh hình người. "Ít nhất ta biết nàng là ai."

"Ừ, hình như là nàng, ta lần đó không thấy rõ mặt nàng."

"Nhưng ta thấy rõ ràng, cục công an cao thủ cấp vẽ ra đến, còn tìm được lai lịch của nàng. Nàng kêu Hoắc Tiểu Ngọc, là Đồi Đường người... Cho nên ngày đó ngươi nói 'Đánh quay về Đồi Đường', còn nói đúng đâu."

Lục Hồ cười khò nói: "Nguyên lai Đồi Đường đồ diễn cũng rất nhiều... Đợi chút, vì sao Đồi Đường nữ quý muốn tìm phiền phức của chúng ta?"

"Ngươi đây cần phải hỏi Đồi Đường nữ quý mình. Theo bản thân nàng thân thể mà nói đâu, nàng bị người bội tình bạc nghĩa, tuổi còn trẻ, hơn hai mươi tuổi liền thương tâm chí tử, hay là rất đáng thương."

"Lại đáng thương cũng không thể sát hại vô tội người! Muội muội ta bị nàng sát hại thời điểm, ngay cả mười tám tuổi cũng chưa tới!" Lục Hồ giận đến cơ hồ muốn khóc lên.

"Ta biết, ta biết." Ta phải an ủi như thế nào hắn đâu? Không nên tức giận, chờ ngươi lại bị làm hại thời điểm, cũng là mười tám tuổi cũng chưa tới, còn có ta, so ngươi vận khí tốt chút, sẽ chết ở mười tám tuổi sinh nhật ngày đó. "Nàng đương nhiên là muốn lọt vào chúng ta trầm đả kích nặng..."

"Ngươi xem, ta dẫn theo này đến." Lục Hồ theo quần mặt bên một cái trong túi tiền lấy ra một căn dài nửa xích ngắn bao kiếm, rút ra một cây chùy thủ,

sắc bén lưỡi dao, nơi tay điện chiếu rọi xuống trắng hếu phiếm thị huyết quang. Hấn nhẹ nhàng vung, lưỡi dao rút vào chuôi dao, lại một vung, lợi nhận tái hiện.

Không biết tại sao, ánh dao kia chợt lóe thời điểm, trong lòng ta khẽ run lên, giống như đao phong kia mang theo trứ một loại nhắm vào của ta dữ tợn. Ta vỗ vỗ ngực, nói: "Mau mau thu hồi đi, ta người xuất gia nhìn không được như vậy hung khí... Đây... Chẳng lẽ chính là nếu nói súng bắn đạn đao?"

"Súng bắn đạn đao? Người làm ta là Young and Dangerous sao? Tuyệt đối không phải! Súng bắn đạn đao cũng có thể co duỗi, nhưng không phải như vậy sủy lai sủy khứ. Đây là ta ở nhà tìm được, cha ta nói nó giống như có chút tuổi đời." Hấn đem chùy thủ nhét vào vỏ trung, ta mở hồ thấy vỏ kiếm kia nhìn qua còn rất tinh xảo, phù điêu trứ hoa văn.

"Ừ, này nói không chừng có thể phái thượng công dụng ... Bất quá, đợi khi tìm được nòng, chế phục nòng sau này hãy nói đi."

Lục Hồ nói: "Ta xem như đã biết của người 'Thiết Quyền', ít nhất ở trên cái thế giới này còn giống như là rất dùng được. Ta đối với người lợi hại như vậy, đành phải cho mình vỗ già bộ một chút."

"Thiết cái gì quyền nha, cũng là cùng sốt đường như, trong chốc lát có, trong chốc lát không có. Đợi khi tìm được nòng về sau, lại xem ta phát huy đi." Đến bây giờ ta cũng không hiểu được vì sao quả đấm của ta sẽ ở thép quyền cùng đầu hủ quyền trong lúc đó chuyển hoá.

"Người mặc dù có tấm tranh, nhưng thế nào cái tìm pháp?"

"Đầu tiên, thử tìm nòng phần mộ." Ta nghĩ, Ba Du Sinh trăm phương nghìn kế đào ra Hoắc Tiểu Ngọc lai lịch, đã biết Hoắc Tiểu Ngọc tên này, nói không chừng chính là nhường ta dùng để tìm mộ bia.

Nhưng tìm được mộ bia sau đâu?

Còn có thể như thế nào, thỉnh nòng xuất ra.

Đào đất ba trượng, cũng phải đem nòng đào ra.

Ta đã sớm vì lần này tìm việc chuẩn bị sẵn sàng, đưa cho Lục Hồ một cái khác đèn pin nhỏ, nói: "Chúng ta không cần tách ra quá xa, nhưng vì chương tiết kiệm thời gian, có thể phân khu tìm kiếm."

Ta còn chuẩn bị kỹ càng, nhường Lục Hồ bản thân phát hiện kia mười hai cái mộ bia, như vậy có thể so với góc tự nhiên. Sau đó ta làm bộ chấn động: trời ạ, phía trên này viết là cái gì nha!

Ta biết ta vô pháp chính mồm nói cho hấn biết, ta nhìn thấy hấn mộ bia, ta biết ở ta mở miệng phía trước, sẽ sớm có nước mắt rửa mặt, sau đó là nghẹn ngào khôn kễ, sau đó là gào khóc, sau đó là tiếp tục lấy nước mắt rửa mặt.

Nghĩ đến đây cái, ngực của ta đã bị buồn bực chặn đắc tràn đầy, ở trong phút chốc mất hết can đảm.

Ám thầm thở dài không biết bao nhiêu khẩu khí sau, ta nhớ tới Âu Dương lão ba đi qua không hài lòng khi thường xuyên làm một sự kiện: đầu nhập trong công việc.

Chúng ta bắt đầu phân công nhau tìm kiếm, một cái mộ bia một cái mộ bia nhìn sang, đảo mắt liền trôi qua hơn một giờ.

Không thu hoạch được gì.

Đầy mắt là nào đó mỗi năm mỗi năm tử vong nhân vật, trước kia người lười, ngay cả là cái gì triều đại cũng không tiêu, ta là lịch sử ngu ngốc, chỉ đại khái nhớ được Đồng Trị hình như là Tống Triều niên kỉ hào, Vạn Lịch hình như là Thanh triều niên kỉ hào. Cho nên nếu lần sau lại đến làm loại này việc ngốc, ta nhất định sẽ mang cái Trung Quốc các triều đại niên hiệu biểu, nhìn xem lịch sử gia nhóm có hay không đổ vào một hai cái niên hiệu.

Không biết có phải hay không nên vui mừng, Lục Hồ cũng không có phát hiện kia sắp xếp mười hai cái mộ bia. Ta cảm thấy này sách lược khả năng không là thật đi đắc thông, chán nản kêu một tiếng: "Tiểu Hồ ca, quá muộn, ánh mắt đều không mở ra được, chúng ta hay là lần tới lại đến thành quý đi."

Dưới bóng đêm, Lục Hồ trên mặt cũng là một bộ bạch mang hoạt hơn một giờ sau nên có mỗi một cùng phần uất về mặt. Hấn đi tới nói: "Nếu không, ta đưa người sẽ ký túc xá."

"Sau đó thì sao? Người nghĩ trở về tiếp tục tìm?" Ta mặc dù là vui vẻ mù, nhưng cần phải xem như của hấn tri âm đi.

"Đúng vậy, " hấn oán hận đá một cước trên đất vô tội bần đất, "Ta còn chưa tin, liền tìm không thấy nòng!"

Ta phóng tầm mắt nhìn lại, hơn một giờ, hai chúng ta người chỉ tra xét toàn bộ bãi tha ma nhất mảnh nhỏ khu vực, muốn đem điều này vô biên vô hạn bãi tha ma toàn bộ suu một lần, chỉ sợ mười ngày cũng không đủ đâu.

"Như vậy đi, chúng ta áp dụng phương án thứ hai." Ta đột nhiên cảm thấy bản thân tương đối ngốc, sớm biết rằng tra mộ bia khó như vậy, phương án thứ hai hấn là chọn lựa đầu tiên phương án.

"Còn có phương án thứ hai?"

"Đi theo ta."

Ta dẫn lộ, đi rồi đoạn đường, dừng ở phụ cận tới khí phái một tòa trước mộ.

"Có nhớ hay không nơi này?" Ta hỏi.

"Mới qua một ngày, làm sao có thể không nhớ rõ?" Lục Hồ suy nghĩ này tòa khí thế rộng rãi mộ.

Tối hôm qua, chúng ta tới đi vội vàng, lại bị chui từ dưới đất lên mà ra quỷ mị thân ảnh sở rung động, chỉ chú ý mộ táng ly kỳ bề ngoài, mộ đình miếu thờ trạng kiến trúc, cùng lão giả sinh tiền hình dạng mô hình, nhưng không có chuyên tâm đi nghiên cứu mộ chủ đến tột cùng là ai.

Mộ bia bản thân cũng không giúp một tay, ngẫm đến bia thể, trải qua năm tháng ăn mòn, mặt trên chữ viết mờ hồ ám đạm, tối hôm qua chúng ta vừa không có mang đèn pin, nếu như có thể thấy rõ đó mới kêu kỳ tích.

Ta đưa tay điện chiếu đi lên, tấm bia đá góc trên bên phải, mờ hồ khó phân rõ, là "Địch xà nhà công bia" bốn chữ, sau đó là nhất đồng lớn thoát nhìn tương đối đầu đầu chữ phồn thể, cũng may là chính Khải, ta còn có thể miễn cưỡng đọc biết, chẳng qua người cổ đại không cần dấu chấm câu thói quen tốt nhưng ta cơ hồ muốn mất hơi thở.

"Triều tán đại phu đi Thượng Thư Lại bộ viên ngoại lang biết nhuận châu quân châu sự thượng kỵ Đô Úy ban thưởng Tử Kim cá tui Phạm Trọng Yên "

"Ha, " ta dài thờ phào, "Cuối cùng xem hiểu, đây là Phạm Trọng Yên mộ bia... Lão đầu kia là Phạm Trọng Yên?"

Lục Hồ nói: "Người thực sẽ khôi hài, thấy một cái biết tên sẽ không nhìn xuống? Phạm Trọng Yên ba chữ sau còn có cái 'Soạn' chữ, thuyết minh này bị vẫn là Phạm Trọng Yên viết. Bia chủ nhân tự ứng cái thị 'Địch xà nhà công'."

Ta nhìn kỹ một chút, có đạo lý."Địch xà nhà công lại là cái gì người đầu?"

"Nhất định là cái so Phạm Trọng Yên bị chết sớm hơn người." Lục Hồ vuốt cằm nói. Xem ra ta xa xa đánh giá thấp Lục Hồ nói vô nghĩa bản lĩnh."Địch xà nhà công... Hẳn là họ Địch đi."

Ta chỉ hảo tiếp tục nhìn đầu đọc đi xuống:

"Trời đất đồng cái nào đem ích yên nhật nguyệt thực cái nào đem khuếch yên cao ốc phó cái nào tương khôi yên thần khí rơi vào cái nào đem cử yên nham nham hồ mà khi này nhậm người duy xà nhà công chi vĩ dư công kiêng kị nhân kiệt chữ nghi ngờ anh Thái Nguyên người cũng tổ tông cao liệt..."

Ta đọc được "Công kiêng kị nhân kiệt", rốt cục hiểu được, mộ bia chủ nhân là ai.

Vị này Đường Trang lão nhân, kêu "Địch xà nhà công", "Kiêng kị nhân kiệt", nhất định là Địch Nhân Kiệt.

"Có lầm hay không." Ta lầm bầm lầu bầu nói. Đúng vậy, gì một cái có bình thường trạng thái tinh thần người (cái này loại bỏ bệnh viện tâm thần mỹ nữ Dương Song Song), đều đã có ta giống nhau cảm thụ. />

Sự thực chứng minh, Lục Hồ cùng Dương Song Song là cùng một vật loại. Hẳn một bộ không sao cả bộ đáng nói: "Này có cái gì kỳ quái, đã có Đồi Đường mỹ nữ Hoắc Tiểu Ngọc, sẽ có Đồi Đường lão nhân Địch Nhân Kiệt. Người vừa rồi cũng nhìn thấy, nơi này mai đều là đi qua niên đại người, có tiếng có họ, thực tế tồn tại người. Địch Nhân Kiệt sinh tiền là Đồi Đường tể tướng, này mộ cũng tương đối khí phái, hết thấy đều thật hợp tình hợp lý."

Ta kém chút sẽ nói: "Nơi này không riêng mai chính là đi qua niên đại người, còn có này niên đại người, bao gồm hai cái đứng ở chỗ này người." Một cái ý niệm trong đầu nhô ra: một hàng kia mộ bia hạ, rốt cuộc mai là vật gì? Thật chẳng lẽ là của chúng ta thi cốt, hay là treo đầu dê bán thịt chó, phô trương thanh thế, mộ bia hạ chính là hoàng thổ một đồng? Ta chỉ đâu có: "Dạ dạ dạ, thật sự thật hợp tình hợp lý, Địch Nhân Kiệt từ dưới đất bò ra đến, sau đó tiếp tục ở âm phủ phá án. Xem ra ở dương gian sẽ chọn xong chuyên nghiệp, bằng không xui xẻo vô cùng vô tận. Người nghĩ quá sao? Nếu một người sinh tiền là ở nhà tang lễ làm việc, đã chết về sau đến âm phủ làm cái gì đấy?"

"Đây rốt cuộc là địa phương nào đầu?" Lục Hồ hỏi.

"Dù sao không là chỗ của người ở." Ta cũng dùng vô nghĩa hòa cùng, "Chúng ta phải nghĩ biện pháp đem vị này Địch Nhân Kiệt lão Công Công mời đi ra... Người cảm thấy hán lớn lên là không là có điểm giống Lưu Đức Hoa?"

"Lưu Đức Hoa là ai?" Lục Hồ rất nghiêm túc hỏi. Ta đây mới nhớ tới tiểu tử này là Rock and roll xuất thân. Hắn lập tức nói: "Cùng người mở vui đùa, đó cũng là Lưu Đức Hoa lớn lên giống Địch Nhân Kiệt mới đúng."

"Lưu Đức Hoa là người nào?" Một thanh âm ở phía sau chúng ta vang lên.

Không biết tri độn Lục Hồ là cảm giác gì, dù sao ta là giật nảy mình, suýt nữa nhào tới trước ôm lấy kia mộ bia.

Ta rất nhanh nghe được, đúng là lần trước từ dưới nền đất bò ra cái kia Đường Trang lão nhân thanh âm. Xem, ta hiện tại cảm thấy xưng hô hắn là Địch Nhân Kiệt vẫn còn có chút khó chịu.

Hai chúng ta mọi người xoay người, nhìn Dạ Quang hạ cái kia thân ảnh mơ hồ.

Là hắc, như cũ là kia thân đường trang, trong tay cầm một quyển thư, vừa thấy thì không phải là trường y tân sinh - - nếu hắc giống chúng ta như vậy có nhiều như vậy công khóa cùng ôn tập phải làm, chắc chắn sẽ không có nhân tâm xem tập thư.

"A, là người là người... Người là... Định lão?" Ta tự cho là nhanh mồm nhanh miệng, kỳ thực không phải vậy.

Hắn đi tiến lên một bước, ta cơ hồ có thể thấy rõ ánh mắt hắn, tuy rằng của hắn hết thấy vẫn còn có chút mơ hồ. "Cô nương, tái kiến hạnh ngộ! Nhưng không biết các người nói Lưu Đức Hoa là người phương nào!"

Lục Hồ nói: "Ngài lão không cần như vậy khí thế bức nhân được không được! Lưu Đức Hoa chính là nhất... Đào kép, xướng ưu hạng người. Chúng ta chỉ nói là hai người các người bộ dạng có điểm giống."

Không biết Định Nhân Kiệt nghe hiểu không có, sắc mặt thoáng chậm lại, ánh mắt nhìn chằm chằm ta: "Các người thật là theo thượng giới tới?"

Ta lắc đầu nói: "Cái gì thượng giới? Chúng ta không là thiên binh thiên tướng, Vương Mẫu nương nương cái gì, chúng ta chỉ là người sống."

"Người sống... Không sai, người sống chỗ, đối với ta chờ mà nói, là vì thượng giới."

"Người nhìn thấy chúng ta, thế nào cũng không giống như chuyện bé xé to." Đây vẫn là vấn đề của ta, cuối cùng có cơ hội hỏi lên.

"Kính ở trong lòng, vì sao phải lộ thanh sắc?" Hắn còn rất thật sự.

"Điều này nói rõ, người gặp qua chúng ta như vậy theo 'Thượng giới' xuống người, đúng hay không? Cho nên không biết là rất kỳ quái, đúng hay không? Tỷ như Âu Dương Thanh Phong, Âu Dương Minh Nguyệt cái gì, đúng hay không?"

Định Nhân Kiệt tiếp tục dấu điểm thanh sắc, ta bỗng nhiên cảm giác, thần thái của hắn, cùng cái kia có khi đáng giận có khi lại đáng yêu ba đội trường có điểm cùng loại.

"Cô nương đi mà quay lại, không phải là không có việc gì mà đến."

Ta nghĩ nói, người mới không có việc gì đâu, nửa đêm xem tiểu thuyết. Nhưng vẫn là thật tôn kính nói: "Ta có rất... Nhiều nghi vấn muốn hỏi người, thật không hiểu từ đâu hỏi. Nhưng chúng ta thời gian không nhiều lắm, hay là trước thỉnh giáo một cái vấn đề trọng yếu nhất: có chưa từng thấy qua vị nữ sĩ này?"

Ta lấy ra Hoắc Tiểu Ngọc kia bức tranh vẽ chân dung, đưa cho Định Nhân Kiệt, nhưng cố ý không cầm đèn pin mở ra - - ta nghĩ lại xem hắn xuất ra cái kia chiếu sáng dùng là tiểu hỏa cầu.

Ai ngờ, Định Nhân Kiệt nói: "Mượn cô nương trong tay đèn pin dùng một chút."

Không biết Đồi Đường có hay không "Lão kè dối trá" này cách nói, ta nghĩ khẳng định không có "Đèn pin" cái từ này nhĩ: "Người... Người thế nào cư nhiên biết..."

"Cô nương người thông minh, mới có thể nghe ra ta đối cô nương vừa mới vấn đề giải đáp." Định lão ý tứ giống như nói, ta nghĩ đến người rất thông minh, ai ngờ là ngốc nữ một cái - - ta vừa rồi hỏi hắn, nhìn thấy chúng ta không kỳ quái, là không phải là bởi vì trước kia cũng đã gặp cùng loại chúng ta như vậy "Thượng giới" xuống người, hắn từ chối cho ý kiến. Hiện tại hắn nếu nhắc tới "Đèn pin", thuyết minh tại trước chúng ta, đích xác còn có người đã tới, hắn mới có đèn pin tri thức... Thuyết minh tới nơi này, ngoại trừ Âu Dương Thanh Phong, minh nguyệt, thậm chí còn có người hiện đại! Kia sẽ là ai?

Ta chỉ hảo đã khỏi đèn pin, chiếu vào Hoắc Tiểu Ngọc trên bức họa, vẫn không cam lòng nói: "Công bằng một điểm, ta cho người xem đèn pin, người cũng có thể nhường ta nhìn xem kia đoàn đáng yêu tiểu hỏa cầu."

Định Nhân Kiệt lắc đầu: "Cũng không là lão phu keo kiệt, nhị vị cũng biết hỏa cầu kia từ đâu mà đến?"

Lục Hồ bỗng nhiên nói: "Ma trời?"

Định Nhân Kiệt gật đầu: "Vị này tiểu ca nói không sai, quả thật ma trời."

Ta thờ dãi: "Cái quý gì lửa, đều là gạt người này nọ, không phải là thi thể phân giải sau lần hóa khinh tự cháy hiện tượng, chúng ta hóa học tiết học học qua."

Định Nhân Kiệt hay là như vậy bình thân nói: "Không biết các người là phủ lưu ý, nơi này phần mộ dày đặc, nhưng không hề ma trời lóe ra, cũng là vì sao?" Hắn thích giả mạo lão sư bệnh cũ lại tái phát.

"Bởi vì nơi này mai người đều đã chết cực kỳ lâu..." Lục Hồ bạn học trả lời, lại quan sát Định lão sư liếc mắt một cái, không hiểu lắc đầu, "Hoặc là, căn bản cũng không có chết."

Định lão sư cũng không một chút có chuẩn bị công bố sinh tử đại sự ý tứ, chính là gật đầu nói: "Không sai, tóm lại, năm rộng tháng dài, ma trời khan hiếm - - cần biết nơi đây trừ âm đạm thiên nhật ngoại, không còn chiếu sáng chi nguyên, ta cũng vậy nhiều năm tỉ mỉ thu thập, mới có thể cất giữ bộ phận

ma trôi..."

Càng nói càng hoang đường, ta cẩn thận hỏi tướng trung học hóa học còn không có trả lại cấp lão sư bộ phận, giống như không nhắc tới nhiều lắm về lân hóa khinh tri thức, chỉ biết là loại này dịch nhiên không ổn định khí thể, hơn phân nửa là chứa đựng ở can lí. Dịch Nhân Kiệt lại là thế nào "Thu thập"? Không sao, dù sao ý tứ của hắn thật rõ ràng, không tính toán dễ dàng lãng phí của hắn ma trôi tài nguyên, chỉ có chờ lần tới lại nhìn của hắn ma thuật biểu diễn.

Thượng đế phù hộ, hay là ngàn vạn không cần có "Lân tới" đi!

Dịch Nhân Kiệt nơi tay điện quang hạ cẩn thận nhìn Hoắc Tiểu Ngọc ảnh bán thân, sau một lúc lâu không nói.

Không là điềm tốt, nếu hắn gặp qua này nữ sát thủ, nhất định sẽ lập tức nói: "Thì ra là nàng!" Sẽ không như vậy khó xử.

Rất cực, hắn mở miệng nói: "Có một chuyện cực kì kỳ quái."

Chỉ có một chuyện kỳ quái? Hắn lão cũng quá khiêm nhường, ta thế nào cảm giác kỳ quái sự so nơi này mộ phần đều nhiều hơn đâu!

"Ngươi nói đi, ta là trò chơi xếp hình bản chủ."

"Nữ tử này..." Dịch Nhân Kiệt lấy tay đốt Hoắc Tiểu Ngọc ảnh bán thân.

"Hoắc Tiểu Ngọc, là của ngươi Đồi Đường đồng hương."

"Nàng vốn nên là cô gái trẻ tuổi, vì sao có này phó thoáng nhìn thương lão dung nhan?" Dịch Nhân Kiệt nhìn chăm chăm ta, hình như là ta đây vu bà đem Hoắc Tiểu Ngọc trẻ tuổi dung mạo lẫn lão dường như.

Ta cố ý hỏi: "Sao thấy được nàng là cô gái trẻ tuổi?"

"Rõ ràng, này chu sa nốt ruồi..."

"Nguyên lai ngươi cũng biết! Ngươi không là Dương quý phi phía trước người sao? Dương quý phi mang động thời thượng, ngươi thế nào cũng biết?"

"Dương quý phi? Điểm chu sa là hồ truyền đến tập tục, từ lúc bản triều sơ thiếu nữ đang lúc mặc dù truyền lưu, nơi nào cần Dương quý phi dẫn dắt nhất thời không khí? Huống chi, ta ở đây sau, cũng đã gặp hơn điểm chu sa nữ tử, đều là cực tuổi trẻ liền qua đời. Vị này Hoắc tiểu thư qua đời năm kia thọ như thế nào?"

"Giống như hai mươi ba hai mươi bốn tuổi đi."

"Kia đích xác hay là điểm chu sa niên kỷ, nhưng nhị vị cảm thấy này gương mặt, như là hai mươi ba bốn tuổi sao?" Dịch Nhân Kiệt giống như đặc biệt thích lấy câu hỏi kết thúc.

Ta nói: "Này kỳ thực cũng là ta hỏi vấn đề của ngươi, đến các ngươi nơi này đến thường trú người, có thể hay không lẫn lộn?"

Dịch Nhân Kiệt lắc đầu nói: "Tại nơi này người, có thể nói 'Dung mạo như sinh', chính là cùng hắn qua đời trước dung mạo giống nhau, sẽ không sửa đổi."

"Vì sao?"

"Vì sao? !" Dịch Nhân Kiệt lại lộ ra "Ta nguyên tưởng rằng cô nương băng tuyết thông minh, không ngờ là..." Thần sắc.

Ta chỉ đâu có: "Chẳng lẽ, là bởi vì ngươi nhóm đã không có sức sống? Các ngươi chính là một ít hồn? Của các ngươi hình tượng, chính là... Chính là giống nhất kiện áo khoác, giống một trương tranh vẽ..."

"Việc này nói rất dài dòng..."

"Vậy ngươi liền ngắn nói nói, có chưa từng thấy qua vị này Hoắc tiểu thư?"

"Không từng." Nói nửa ngày, phải có được như vậy hai chữ.

Ta thất vọng nói: "Quên đi. Hay là cảm ơn ngươi... Nếu dung mạo của nàng lẫn già đi, thuyết minh nàng không có khả năng ở các ngươi thế giới này, cũng tốt, ta cũng không cần trở lại."

"Không phải vậy." Dịch Nhân Kiệt nhàn nhạt nói, "Chỗ này mọi người tụ cư địa, lớn nhỏ có vài chục vạn tòa phần mộ, từ đây chỗ xem có thể nói vô biên vô hạn, nhưng hơn xa thế giới này duy nhất đoạn. Bãi tha ma ở ngoài, có khác trời đất sơn xuyên. Chúng ta cũng không thể giới này duy nhất sinh linh. Bãi tha ma ở ngoài, có khác yêu ma quỷ quái."

Trong lòng ta cả kinh: "Nói như vậy, các ngươi nơi này, cũng không quá bình?" Ta thực hận bản thân lại hỏi vô nghĩa, ta ở thế giới này bị Hoắc Tiểu Ngọc tập kích quá, lại tận mắt nhìn thấy kia cô phục cao quan lão nhân bị "Rõ ràng" cắn chết, phòng giải phẫu những thi thể biến thành cương thi, đương

nhiên không là cái gì thái bình địa giới.

"Thái bình hay không, đều vì tương đối mà nói." Dịch lão sư còn thật duy vật biện chứng pháp. "Nơi này đồng nghiệp, hết lòng hết sức, bảo thủ thái bình, nhưng hơn xa thế ngoại đảo nguyên, gió êm sóng lặng." Hắn nhìn đến ta càng ngày càng mê hoặc, càng ngày càng thất vọng bộ dáng, lại an ủi nói: "Người muốn tìm vị này Hoắc tiểu thư, vẫn có khả năng thường lui tới nơi đây, chẳng qua, nàng dung nhan biến chất, nói không chừng cùng thượng giới vẫn có chưa hết việc."

Trong lòng ta lại một trầm: "Người là nói, nàng vẫn có khả năng có thể đi vào thế giới của chúng ta?" Dung mạo của nàng lần lần, chẳng lẽ cũng là bởi vì bại lộ ở "Thượng giới" trung làm cho? Nói như vậy, nàng đều không phải ma quỷ một cái, mà là có "Sức sống", có "Tức giận"?

"Cô nương quả nhiên thông minh." Dịch Nhân Kiệt tiếp tục an ủi ta, "Tuy rằng lão phu cùng vị này Hoắc tiểu thư chưa bao giờ gặp mặt, nhưng kể từ hôm nay, nhất định lưu ý, cũng sẽ quang vi hời."

Ta biết, "Quang vi hời" một đám chừng không ra mộ người chết, chưa nói tới là tốt nhất phá án và bắt giam thủ đoạn, nhưng vẫn là nói: "Thật sự là rất cảm tạ người, này tấm tranh là đưa cho người copy, người giữ đi."

Ta cùng Lục Hồ phần nộ đi trở về, đi ra hai bước, ta nhìn không được lại quay đầu lại hỏi: "Lần trước cái kia theo 'Thượng giới' đến, sở trường điện người..."

"Nhất người nữ tử..."

"Tuổi? Tính danh?"

"Rất nhiều năm trước, cùng cô nương người một loại tuổi, họ Diệp."

Họ Diệp?

Ta lại đi ra vài bước, Dịch Nhân Kiệt ở sau người kêu: "Ba ngày sau, thỉnh cầu cô nương lại tới một lần, hay không tra được Hoắc Tiểu Ngọc rơi xuống, lão phu sẽ cho cô nương một cái công đạo."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chính văn (hai mươi lăm)

Lần này theo Âm Dương giới lâm quay về giải phẫu lâu thời điểm, ta lại gặp "Vô pháp trống rỗng" phiên toái. Đây đương nhiên vẫn là không thể oán ta, ai bảo gia sự quốc sự chuyện thiên hạ đều phải ta quan tâm đâu. Ta luôn luôn tại nghĩ, Hoắc Tiểu Ngọc đến tột cùng là thuộc loại kia thế giới? Hiện nhiên nàng không là Dịch Nhân Kiệt cái kia bãi tha ma tiểu khu nghiệp chủ, hơn nữa của nàng dung nhan sẽ lần lần, thuyết minh nàng còn có sức sống... Nàng kia kết quả là người hay quỷ?

Hoắc Tiểu Ngọc, nhất hơn nghìn năm trước mỹ nữ, chuyện xưa của nàng cũng bị truyền tụng ngàn năm, sau đó nàng xuất hiện... Người nói nàng là người hay quỷ?

Nhưng là nàng tại sao muốn giết người? Tại sao phải làm hệ liệt tội phạm giết người? Nàng hiện tại sẽ ở nơi nào? Là ở Âm Dương giới, còn là chúng ta thượng giới?

Nếu nàng có thể đồng thời thường lui tới Âm Dương giới cùng thượng giới, như vậy vấn đề phức tạp hơn, nàng muốn gia hại thư đào, cũng có Âm Dương giới cùng thượng giới hai loại lựa chọn. Nàng có thể thông qua Âm Dương giới, đột nhiên xuất hiện tại hiện thực thế giới, tỷ như cục công an an bài khách sạn trong khách phòng, xuất kỳ bất ý là có thể sát hại thư đào; hoặc là, nàng vẫn là có thể đem thư đào lừa nhập Âm Dương giới, tựa như sát hại Lục Sắc cùng Cố Chí Hào như vậy đột nhiên bóp chặt thư đào cổ. Muốn hay không nói cho Ba Du Sinh, hắn sẽ có loại gì đối sách?

Còn có, ngoại trừ ta cùng Lục Hồ hai người này quá thái, lại còn có người cầm đèn pin xâm nhập quá bãi tha ma tiểu khu. Họ Diệp? Nàng là ai? Nàng đang tìm ai?

Lục Hồ punk đầu hiển nhiên thật dễ dàng liền trống rỗng, hắn trở lại giải phẫu lâu ba lượt, ta vẫn còn ở bãi tha ma thượng ngàn người, trong miệng niệm "Trống rỗng", "Trống rỗng mau tới", "Ta còn không tin, trống rỗng không xong người!" Lục Hồ đành phải lại nhớ tới bãi tha ma thượng, đột nhiên mở miệng đem ta chửi mắng một trận. Hắn trách móc ta tự cho là thông minh, tự cho là đúng, tự ta cảm giác quá tốt, tự quyết định, lẩm mồm... Thiên hạ không nên trách móc nữ sinh lời nói hắn đều mắng ra.

Ta bị chửi đổng một trận nổi giận, tức giận đến trong đầu trống rỗng.

Này mới trở lại giải phẫu lâu kia đang lúc thi thể xử lý thất.

Trở lại giải phẫu lâu chuyện thứ nhất, chính là ở Lục Hổ trên đầu hung hăng xao một cái, cũng đủ đem hân xao thành trống rỗng: "Người có thể hay không đổi cái ôn nhu một chút biện pháp nương trong đầu ta trống rỗng a? Có phải không phải mượn cơ hội sẽ trách móc ta?"

Lục Hổ cư nhiên rất không then thùng "A a" kêu một tiếng, thanh minh nói: "Ta nhất sốt ruột, đã nghĩ ra biện pháp này, ai bảo người nhiều lần như vậy cũng chưa tiến bộ đâu?" Hân lại thả mềm nhũn thanh âm nói: "Ta là thật sốt ruột, cái kia bụi không lưu thu thể giới, đầy đất hoạt tử nhân, lưu một mình người ở đằng kia, ta yên tâm sao? Đành phải cực đoan điểm, hi vọng người nhanh chút học hội."

Ta có ý đùa hân: "Người là nổi tiếng tiểu punk, lại còn sẽ có lo lắng?" Trong lòng kỳ thực mỹ mỹ.

Lục Hổ nói: "Punk lo lắng chuyện này khả hơn, lớn đến tư tình nhi nữ, nhỏ đến thiên hạ đại sự, chi bất quá chúng ta giới về ở cần trống rỗng thời điểm lập tức tìm được cục gồm."

"Người cứ tiếp tục thôi đi, xem có thể hay không đem này mấy cỗ thi thể lại thôi lật người." Nghĩ đến ngay tại một ngày trước, kém chút bị này mấy cỗ thi thể biến thành bọn họ đồng loại, ta không khỏi rùng mình. "Muốn phế nói chúng ta cũng hay là đi ra ngoài nói đi, tổng cảm thấy nơi này không là khai tiệc trà địa phương."

Lục Hổ không cho là đúng: "Ta cuối cùng cảm thấy, trong thế giới này, lại kinh sợ địa phương, đều so kia cái Âm Dương giới lí tối thái bình địa phương càng làm cho ta cảm thấy kiên định."

Này ta ngược lại cũng là có đồng cảm

Lát sau mới biết, đây là cỡ nào sai lầm "Đồng cảm".

Chúng ta đi ra kia đang lúc thi thể xử lý thất về sau, nếu gọn gàng dứt khoát đi ra giải phẫu lâu, nên cái gì sự cũng không có. Cố tình chúng ta đi ở tối đen trong hành lang thời điểm, thủ nắm tay, trong lòng như là có con thỏ nhỏ ở gõ trống thời điểm, chúng ta nghe thấy không nên nghe thấy một loại thanh âm.

Đầu viên ngồi trích thủy thanh âm.

Ta cho rằng nghe lầm, vầy vầy đầu, hơi kém cộng cứu giúp mắt cân đối suất đến trên đất, lại cẩn thận nghe, quả nhiên là nghe lầm.

Không là đầu viên ngồi trích thủy thanh âm, là ào ào tiếng nước.

Ta hỏi Lục Hổ: "Nghe thấy được sao?"

Lục Hổ nói: "Nghe thấy được, phi lưu thẳng xuống ba ngàn thước." Tiểu tử này đại khái thực cho là mình đi một lần Đồi Đường, còn rất có thi hứng.

"Ta hoài nghi này giải phẫu trong lâu có phải không phải có một tấm vôi sen cái gì, tỷ như kỹ thuật viên xử lý tốt thi thể tiêu bản, thuận tiện tắm rửa một cái cái gì." Bản thân ta đều cảm thấy có chút Thiên Phương dạ đàm, bất quá là muốn thuyết phục mình và Lục Hổ, không cần đi tìm tòi nghiên cứu kia tiếng nước nơi phát ra.

"Khả năng chính là cái nào vôi nước đã quên quan, chúng ta đi bắt nó đóng đi, miễn cho nước mạn Kim Sơn." Lục Hổ cơ hồ không do dự, liền bắt đầu theo tiếng nước đi đến.

Tiếng nước đang giải phẫu lâu chỗ sâu. Ta ở trên tường sờ soạng một lúc sau, mở ra đèn điện.

Triệu chứng tốt, xem ra không ai chuẩn bị đang âm thầm tính kế chúng ta.

Hoặc là, không ai biết, mặc dù ở dưới ánh đèn, chúng ta giống nhau là dao thót đang lúc cá thịt.

Càng đi hành lang chỗ sâu đi, kia tiếng nước càng vang.

"Nếu không, chúng ta gọi điện thoại cho an ninh trường học, để cho bọn họ tới đi." Ta nghĩ tới tới hôm qua ngũ thi đại chiến tuyệt vọng trường hợp.

"Quan một cái vôi nước cũng muốn kêu bảo an? Cừ thủ chi lao chuyện, người tốt ý sao?" Lục Hổ nhất định cảm thấy của ta can đảm đã có thể cùng Dương Song Song bị dục đủ bay.

Kỳ thực ta cũng chẳng phải sợ hãi, chính là ần ần có chút bận tâm.

Tiếng nước là từ một gian dạy học trong phòng thí nghiệm truyền tới, tới hôm qua có hai cái "Hoạt tử nhân" chính là trốn ở chỗ này. Lục Hổ đẩy cửa thời điểm, ta nói: "Người phải cẩn thận, phương diện này có hai giá bộ xương khô mô hình, trợ giúp các học sinh học tập các loại xương cốt, chớ đem người cướp làm sợ."

Lục Hổ cười cười nói: "Người vừa nói, ta sợ hơn." Sau đó đẩy ra môn.

Tiếng nước đập vào mặt, đồng thời đánh tới còn có một cỗ mãnh liệt mùi máu tanh!

Cẩn thận nghe, nước này thanh có chút quái dị, giống như mặc dù ở lưu động, lại chảy tràn thập phần trầm trọng, không có cái loại này thanh thúy dễ nghe rầm rầm thanh.

Ta mở ra đèn điện, đầu tiên đập vào mắt đương nhiên là căn phòng học này lí tưởng hai giá bộ xương khô mô hình. Ta đồng thời phát hiện phòng học một góc có một bồn rửa tay, hiển nhiên là cấp chặm đến quá thì thể tiêu bản bạn học rửa tay dùng là.

Đây là tiếng nước nơi phát ra, một cái không có nhĩ thượng vòi nước.

Chảy máu!

Thủ ô ở trên miệng, ta suýt nữa kêu lên thanh. Lục Hồ cũng chợt ngẩn ra, nhìn chăm chăm nhất tri máu loãng ngẩn người.

Là của ai trò đùa dai?

Lục Hồ lại bắt đầu đi về phía trước, đi hướng kia bồn rửa tay, lại bị ta nắm chặt, ta ghé vào lỗ tai hắn nói: "Người chẳng lẽ còn không nhìn ra, đây hết thấy đều là hướng về phía chúng ta tới? ! Đi mau!"

Chúng ta quay đầu liền hướng phòng học ngoài cửa chạy, Lục Hồ chạy đến quá nhanh quá mạnh, không cẩn thận đánh ngã một trận bộ xương khô mô hình, kia bộ xương khô té trên mặt đất, một đoạn cánh tay cốt cũng suất thoát. Lục Hồ phía sau lại còn chưa quên trang thân sĩ, xoay người chuẩn bị đi đỡ khỏi kia mô hình, ta gọi nói: "Mặc kệ nó, chạy mau!"

Lại đã là chậm quá.

Kia giá bộ xương khô mô hình, bản thân đứng lên!

Nếu không phải là bởi vì một ngày trước vừa gặp qua tử thi "Bản thân" theo thi trên giường đi xuống, lúc này ta nhất định sẽ không tin mình ánh mắt - - trên thực tế, ta không tin mình ánh mắt đã có hai nhiều tuần lễ.

Xem ra, có người có ý chỉ điểm chúng ta chứng minh vật chất bất diệt, người chết bất tử lý luận.

Nói kia bộ xương khô mô hình đứng lên sau, lại ngã trên mặt đất.

Chẳng qua té trên mặt đất chính là Lục Hồ.

Sau đó là ta.

Ta tuy rằng bị trường y cùng nữ nữ quý Hoắc Tiểu Ngọc hành hạ đến không có thời gian hưởng thụ gì giải trí, nhưng còn không có tuyệt vọng đến chuẩn bị lưu ở trong phòng học xem rồi gỗ biểu diễn, nhưng ngay tại quýnh mông chạy mau xuất môn trước, dưới chân bỗng nhiên bị vấp một cái, giống như ở trong tiểu học thường xuyên phát sinh chuyện: người ở trong phòng học không đầu không đuôi vui mừng nhảy bốn chạy, sau đó một vị rất có tình yêu nam sinh đột nhiên hoành ra một chân, vì thế người chẳng biết tại sao cùng sản hôn môi.

Chẳng qua, lần này hoành ra một chân chính là bộ xương khô, cho nên càng xác thực nói, nó là hoành ra một chân cốt.

Ta đang chuẩn bị không để ý thực nữ hình tượng, chập vật không chịu nổi đứng lên, thật cốt cảm một chân lại đá phải trên lưng ta, cơ thể của ta bán phi trên không trung, đụng ngã lăn tằm vé thí nghiệm trước đài cao ghế nhỏ sau, toàn thân không một chỗ không ở đau đớn nằm trên mặt đất.

Đồng dạng động tĩnh ở bên tai, Lục Hồ nhất định cũng bị đồng dạng đãi ngộ.

Ta trên mặt đất "Nằm" không đủ một giây, lập tức lấy càng chặt vật không chịu nổi tư thế bò lên. Ta biết, tối nay, sinh tử thường thường buộc cho này một giây.

Đứng dậy sau, ta thấy rõ tình thế, trong phòng học cùng sở hữu tam giá bộ xương khô, chẳng qua chúng nó không là mô hình, mà là chân chính bộ xương khô! Nguyên bản hai giá bộ xương khô mô hình ta thật lâu trước liền "Thường thức" quá, so chân nhân hơi nhỏ hơn, cao thấp nhất trí hoàng bạch nhan sắc, tuyệt không đáng sợ. Nhưng phục kích của chúng ta tam giá bộ xương khô, "Cốt sắc" là càng "Thuần khiết" khỏi bụi sắc, chẳng qua, cực không "Thuần khiết" chính là, này xương cốt thượng, còn quần nhè nhẹ từng đợt từng đợt gì đó, có lẽ là chưa cời tẩy cơ, có lẽ là chúng nó không biết từ đâu đầm lầy lí bò ra đến khi treo lên vật kỷ niệm. Nhất định là vì chứng minh mình không phải là mô hình, vì chứng minh còn có một sợi dây thanh tồn tại, chúng nó phát ra một trận "Bộp khu a" Hán ngữ ghép vắn. Nếu chúng nó không là một bộ muốn làm rơi xuống của chúng ta bộ đáng, ta thực sẽ rất đồng tình.

Hợp với trong phòng tràn ngập mùi máu tanh, ngay cả ta như vậy ý chí có một chút kiên cường người, đều muốn tận tình nôn mửa một hồi.

Nhưng giờ này khắc này, ta không có khả năng phun ra cái gì dùng ăn giá trị, bởi vì ánh mắt của ta bị trong tay bọn họ xích sắt gát gao buộc lại.

Bọn họ vì sao kéo thô thô xích sắt?

Lục Hồ kêu một tiếng: "Phi Phi, người không sao chứ?"

Hắn có phải không phải phạm hành động xem nhiều lần, làm sao có thể ở phía sau nói ra như vậy vụng về lời kịch? Ta bị nhất bộ xương khô bị đá chống vó, làm sao có thể không có việc gì?

Hắn nhìn qua cũng không giống "Không có việc gì" bộ dáng, ôm đầu, lảo đảo di chuyển thân thể, chuẩn bị nhận bộ xương khô nhóm lại một vòng đả kích.

Phòng học cửa sổ đóng cửa, thượng trứ song sắt cái, chui là chui không đi ra, nhưng cũng lấy đập bể kiếng thủy tinh báo nguy. Vấn đề là, giữa khuya qua đi giải phẫu lâu, hay không còn có người ở đi làm? Hay không vừa vặn có người theo trước lâu đi qua?

Huống chi, ta hiện tại lui ở phòng học một góc, cách bên cửa sổ cách hai bộ xương khô. />

Ít nhất đáng giá thử một lần.

Ta theo thí nghiệm trên đài nhất lên một đoạn Formalin ngâm nhiều năm tiêu bản, cũng không thấy rõ là chân hay là cánh tay, hướng cửa sổ vung đi, hy vọng có thể tập miêng thủy tinh cửa sổ, chế tạo một ít kính hải động tĩnh.

Một bàn tay - - một cái bộ xương khô thủ - - bỗng nhiên thân trên không trung, đem cái kia tiêu bản chặn được ở trong tay, đập nát kế hoạch của ta, lại xoay tay lại hướng ta ném lại đây.

Ta vội vàng lắc mình, ngay cả kêu sợ hãi cũng chưa có thượng.

Ta thuận tiện quan sát một chút tình thế: hai bộ xương khô, không chút nào ngượng ngừng về phía ta từng bước một bức lại, một khác bộ xương khô, đã đem Lục Hồ ép đến bên tường. Này tam bộ xương khô, cùng tối hôm qua cương thi không chút nào đồng. Cương thi động tác ngốc, tuy rằng lực lớn vô cùng, nhưng chúng ta vẫn có né tránh cùng bốn đào cơ hội. Mà này tam bộ xương khô, hành tung cùng thường nhân không khác, thậm chí càng nhanh nhẹn.

Đại khái là bị của ta dẫn dắt, Lục Hồ cũng theo thí nghiệm trên đài nhất lên một đoạn thi thể tiêu bản, ra sức hướng đối thủ của hắn vung mạnh, mặc dù không có đánh tới đối phương, nhưng có thể đem kia bộ xương khô cản trở nhất trở ngại, sau đó chạy như bay đến bên cạnh ta, kêu lên: "Người chạy mau đi ra ngoài, ta để che chắn bọn họ!"

Nhất bộ xương khô hiển nhiên hiểu của chúng ta đối thoại, lập tức vung xích sắt ngăn trở ở cửa phòng học. Ta nói: "Xem ra chúng ta nhất định là một cái trong nòi sùi cào ."

Một khác bộ xương khô đã trần trụi đi đến bên cạnh ta, đưa ra đồng dạng dính ti quần quanh bộ xương khô thủ, nắm chặt cánh tay phải của ta. Tay kia thì, giờ lên xích sắt.

Hắn ra tay cực nhanh, ta căn bản không có cơ hội tránh né.

Nhưng ta còn có một chỉ tự do thủ, ta còn không có buông tha cho chống cự.

Ta nhớ được quả đấm của mình, từng đã một quyền đem Đường Đại nữ sát thủ Hoắc Tiểu Ngọc giống điều giống nhau đánh bay trên không trung, từng đã đem mạnh mẽ tượng một loại khổng lồ linh chó đánh té trên mặt đất, là lại thử một lần nó uy lực lúc.

Ta dùng hết khí lực toàn thân, một quyền đánh về phía bên người kia chân chính bạch cốt tinh, hi vọng nhìn đến kia nhất cục xương già bị ta đánh thành một đồng cảnh khô.

Không như mong muốn, quả đấm của ta bị kia phó khung xương cản đắc làm đau, mà kia bộ xương khô thông dong đem xích sắt vòng ở tại trên cổ của ta.

Ta đây khi mới hiểu được, này nhóm sát thủ mục đích, cùng ngày hôm qua "Hoạt tử nhân" tựa hồ vô cùng giống nhau. Chúng nó muốn bắt ta cùng Lục Hồ, mà không phải đơn giản đánh chết.

Chúng nó sẽ đem chúng ta đưa chỗ nào?

Cứ như vậy, ta thành công làm bộ xương khô tù binh.

Cũng đúng lúc này, đại khái là dưới tình thế cấp bách đột nhiên mở khiếu, Lục Hồ cũng rốt cục nhớ tới, hắn còn dẫn theo một cây chủy thủ. Người muốn hỏi ta, ta sẽ nói hay là tỉnh lại đi, này tam bộ xương khô trên cơ bản có thể tính chỉ đao thương bất nhập, đều chỉ còn nhất khối xương cốt, người còn thể nào thương hại chúng nó đâu? Dùng cái đại chủy tử còn không sai biệt lắm.

Nhưng Lục Hồ hay là rút ra thanh chủy thủ kia, có chút ít còn hơn không đi.

Chủy thủ đầu tiên đâm hướng cách hắn gần nhất kia bộ xương khô, hắn không biết muốn thứ cái gì bộ vị, chính là như vậy đâm một cái. Ta có thể thể, ngay tại chủy thủ cùng bộ xương khô tiếp xúc trong nháy mắt, ta nhìn thấy một đạo xích màu cam quang.

Sau đó kia bộ xương khô ngã xuống. Xác thực nói, là nửa đoạn trên khung xương ngã xuống, hạ nửa thanh vẫn như cũ không phục đứng, phảng phất không tin mình đã có "Một nửa kia".

Lục Hồ nếm đến ngon ngọt, chủy thủ lại vung hướng chuẩn bị đem ta tróc nã quy án kia bộ xương khô. Kia bộ xương khô phản ứng thần tốc, lắc mình tránh thoát một đao, nhưng nó vẫn nắm xích sắt một bàn tay lại không có thể tránh thoát, chanh quang lóe ra sau, một đoạn cẳng tay cốt bị nhất tề chặt đứt, xích sắt còn ở lại ta đầu vai, chặt đứt thủ còn ở lại xích sắt thượng, đặc thù một loại cảnh quan.

"Bộp khu a" thanh âm càng dồn dập, hai cổ cũng không bị chém eo bộ xương khô, một cái dùng đan tay vịn chặt hy sinh đồng bạn nửa người dưới, một cái nhật lên nửa người trên. Lục Hồ liền nghĩ tới thấp kém phim hành động lí lờ kịch, giờ chửi thù, lớn tiếng kêu: "Nói, ai gọi các ngươi tới!"

Kỳ thực ta đã kinh biết đến đáp án.

Là "Bộp khu a" .

Bởi vì này tam bộ xương khô sớm mất đi ngôn ngữ hội thoại năng lực!

Đồng thời, chúng nó cũng mất đi tồn tại ý nghĩa.

Hai bộ xương khô, ôm chúng nó "Chết đi" đồng bạn, kéo trầm trọng xích sắt, phi chạy ra phòng học. Chúng nó như vậy "Cốt sấu như sài" thân hình, lại có thể nhanh chóng phụ trọng bốn chạy, ta cùng Lục Hồ lại kinh ngạc một hồi, chờ đuổi theo đến hành lang khi, chúng nó đã biến mất.

"Chúng nó đi nơi nào?" Lục Hồ một chút thời gian tìm kiếm địch nhân của chúng ta, không thu hoạch được gì. Giải phẫu lâu môn như trước đóng chặt lại, chúng ta cũng không phát hiện chúng nó chạy ra phòng học sau hướng đi của.

"Đưa ngươi Dịch Nhân Kiệt một câu danh nhân danh ngôn, chúng nó từ đâu tới đây , quay về đi nơi nào."

Lục Hồ hiểu: "Ngươi là nói, chúng nó đi cái kia địa phương quỷ quái?"

"Đoán mò đoán mà thôi. Này giải phẫu lâu hình như là một cái ra vào hai thế giới hải quan, lại thuyết minh của ngươi lý luận cơ bản thành lập, đại khái là cùng người chết a, âm khí a cái gì có liên quan."

Lục Hồ bước chân lại dời về phía kia đang lúc tiêu bản xử lý thất: "Chúng ta đây lại đi vào một lần, bắt lấy chúng nó, hảo hảo khảo vấn! Chúng nó nhất định cùng cái kia Hoắc Tiểu Ngọc có liên quan, tìm được chúng nó, rất nhiều vấn đề sẽ giải quyết dễ dàng."

Ta nghĩ sự tình không đơn giản như vậy: "Nhưng là, rồi đến cái thế giới kia, chính là chúng nó địa bàn, chúng nó quen thuộc hết thảy, hiện tại tùy tiện đuổi theo, thật có thể sẽ chui đầu vô lưới. Ngươi không có nghe Dịch Nhân Kiệt nói sao, mặc dù bọn họ cái kia nhìn qua thái bình 'Tiểu khu', cũng cất giấu rất nhiều nguy hiểm, thường thường sẽ toát ra cái công địa cái gì. Cho nên chúng ta muốn bắt đầu cẩn thận một chút, mỗi lần đi qua, phải là chuẩn bị sẵn sàng, xuất kỳ bất ý."

Nói thì nói như thế, ta cảm thấy rất không có lo lắng, bởi vì liên tiếp hai đêm gặp được phục kích, thuyết minh hành tung của chúng ta, đều bị người nắm giữ. Nghĩ đến khả năng có song nhân tình không chớp đang âm thầm rình coi, ta từng trận phát lạnh, biết từ nay về sau, lại không có thể như vậy lỗ mãng trở thành cho hai cái giang hồ giữa.

Lục Hồ bị ta thuyết phục: "Được rồi, ta còn là trước đưa ngươi sẽ ký túc xá đi."

"Ngươi nghĩ lừa dối quá quan?" Ta bắt đầu đánh bất ngờ.

"Ngươi nói cái gì?" Lục Hồ nhìn qua là thật không hiểu.

"Còn có cái gì? Của ngươi cây đao kia!"

"Hắn là kêu chửi thù."

"Đao, chửi thù, đoản kiếm, gọi là gì đều không sao cả, ngươi thật chẳng lẽ không biết, nó sẽ có như vậy uy lực?"

Lục Hồ lắc đầu nói: "Ta muốn là trước đó chỉ biết, lần trước cùng Hoắc Tiểu Ngọc đánh nhau thời điểm sẽ dùng tới. Vấn đề đã sớm giải quyết. Lại nói..."

"Nói cái gì nữa?" Ta khí thế bức nhân, cho thấy đời sau đại khái có thể ở cảnh giới đòi chén cơm ăn.

"Lại nói, ta làm sao có thể không nói cho ngươi?"

Trong lòng ta một trận âm áp, nhưng cố ý bất vi sở động nói: "Ta đây giao cho ngươi một cái nhiệm vụ, về nhà hảo hảo trở mình trở mình gia phổ, xem cây đao này là cái dạng gì lai lịch."

Lục Hồ lại bắt đầu không nghe lời: "Nhà chúng ta nào có cái gì gia phổ? Cho dù có, phỏng chừng cũng sớm bị cha ta bán, hoặc là dùng để thuốc lá thảo rút."

"Nghe nói qua làm hết sức cái từ này nhĩ sao? Đi trong nhà nghiêm cẩn sưu tra một chút, hỏi một chút mẹ ngươi, nãi nãi của ngươi, đại cô, nhị cữu mẹ, có thể nghĩ đến thân thích đều hỏi một chút."

"Ta đều mấy trăm năm không cùng bọn họ nói chuyện." Lục Hồ tiếp tục vô lực phản kháng.

"Nhưng điều này rất trọng yếu!" Ta bắt được cánh tay của hắn, lấy biểu hiện tầm quan trọng, "Ngẩng lại Lục Sắc, ngẩng lại..." Ta kém chút muốn nói, ngẩng lại chính ngươi, cùng ta, nhưng ta vẫn là nhịn được..."... Ngẩng lại tại sao có thể nường Hoắc Tiểu Ngọc trừng phạt đúng tội, chúng ta phải lợi dụng

hết thầy có liên quan tin tức!"

Lục Hồ bỗng nhiên nhìn thẳng mắt của ta, trên mặt là trước nay chưa có nghiêm túc: "Nhưng là... Ta nghĩ vì muội muội ta chuyện báo thù, muốn tìm đến hung thủ chuyện, đều là của chính ta sự, ta vẫn không hiểu tại sao muốn người cuốn tiến vào, còn muốn người trải qua nhiều như vậy phiêu lưu, cố tình người có cùng ta giống nhau cổ quái năng lực. Có khi, ta thậm chí sẽ nghĩ..." Hắn nhíu mày, giống như ở xem xét nhất kiện không lâu sẽ bị suất phá đời Minh đồ sứ, "Ta thậm chí nghĩ, có thể hay không, người cũng không có đem hết thầy đều nói cho ta?"

Kỳ thực, chỉ cần một câu nói này, cũng đủ để cho ta đầu óc trống rỗng thật lâu, có thể vĩnh không thôi tức đi tới đi lui xuyên toa vu hai thế giới.

Mà này phiền thật lâu trống rỗng, thay ta tiết lộ chân tướng.

Tệ hơn chính là, ta xem ra trong mắt hắn kia một chút bị thương.

"Vâng... Là như vậy." Nếu như là sáng tác văn hoặc là diễn thuyết, nói như vậy mở đầu, nhất định muốn nghênh không kịp cách cùng trùng thối, nhưng đây là luôn luôn lấy xảo ngôn tự hào ta giờ này khắc này tốt nhất biểu đạt.

Ai có thể nói cho ta, nên thế nào nói cho hắn biết chân tướng?

Lòng ta để kia tối bi quan một thanh âm lặng lẽ hỏi ta, chẳng lẽ ta ở mất đi trước hắn, sẽ mất đi hắn?

"Đừng nói nữa, đi thôi, ta mang người quay về ký túc xá." Hắn vươn một bàn tay, nghĩ khiên tay của ta sao? Nói dối tiểu bằng hữu, ta biết người nói không nên lời lời nói thật đến, ta mang người về nhà.

Thanh âm của hắn, có phải không phải có như vậy một chút lạnh?

Vì thế, ta nói ra bản thân ta cũng không tin có năng lực nói ra: "Không cần, ta có thể bản thân trở về, có lẽ người đúng, chuyện của người, ta không nên cuốn tiến vào. Tựa như chuyện của ta, kỳ thực cũng không cần phải người lo lắng."

Sau đó ta liền so punk còn tiêu sái quay đầu đi rồi, kiên quyết sẽ không để cho hắn thấy nước mắt ta sắp chảy ra, càng sẽ không để cho hắn thấy, này nước mắt, kỳ thực vừa nghiêng đầu thời điểm thì chảy ra, hạng nhất chính là một đường.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chính văn (hai mươi sáu)

Tháng 9 19 ngày

"Chào người, ta đang ngủ, cảm ơn người đem ta đánh thức, biết hiện tại mới vài điểm sao?" Ta đối di động, hướng không nhìn ta cuối tuần hài lòng thần ngủ thói quen Dương Song Song oán giận. />

Dương Song Song nói: "A a, hình như là sớm điểm, mới một giờ chiều bán."

Ta xem xem màn hình điện thoại di động, thật sự, đã là xế chiều. Ta còn là tận lực không biểu lộ "Ngượng ngùng" ngữ điệu, nói: "Dù sao ta đã tỉnh lại, người nói đi, có cái gì chuyện gấp gấp?"

"Kia cái hộp gỗ từ..."

"Người tìm được?" Ta lập tức hoàn toàn tỉnh, ở trên giường ngồi dậy. Đồng thời trong lòng trầm xuống, nàng có phải không phải chỉ điểm ta tự thú? Thật là nàng - - này ngoại trừ ta ra duy nhất biết hộp gỗ chỗ giấu người - - trộm hộp gỗ.

"Ta cũng không như vậy thần!" Dương Song Song trong thanh âm hay là lộ ra hưng phấn, "Nhớ được ta ngày đó đem hộp gỗ thượng đồ án đều về xuống đến nơi sao?"

"Đương nhiên nhớ được, còn nhớ rõ người cho ta một phần sao chép kiện, ta còn nhớ rõ ngày hôm qua đi cục công an, ta đã nhường lão nhân khi hắn hình vẽ kho số liệu lí vợ vét một phen, nhưng không có tìm được gì xứng đôi, nói cách khác, toàn bộ Giang Kinh, thậm chí là cả nước tới bao quát Vạn Tượng hình vẽ kho số liệu lí, đều không có tìm được này cổ quái đồ án lai lịch."

Dương Song Song sững sốt một chút: "Lão nhân là ai?"

Ta nghĩ nghĩ: "Chính là một cái với người có điểm giống tên, có thể là người thất lạc nhiều năm biểu ca, thị cục công an máy tính phương diện quyền uy."

"Xem ra hắn còn chưa đủ quyền uy! Hắn tuy rằng tìm không thấy, ta lại tìm được. Đương nhiên, muốn ở cái gì có sẵn hình vẽ kho số liệu lí đương nhiên

tim không thấy. Ta cũng vậy thúc đẩy một tuần cân não, hôm nay mới có đột phá." Dương Song Song đặc ý loại tình cảm mãnh liệt nghe vào có thể đem chúng ta song phát đi động đều nổ thành mảnh nhỏ - - các người đại khái có thể lý giải, ta gần nhất ý niệm lý bạo lực khuynh hướng đặc biệt nghiêm trọng.

"Nói nghe một chút." Có lẽ, có hộp gỗ thượng đồ án manh mối, thì có tìm được hộp gỗ cơ hội, tìm được trộm hộp gỗ hung thủ, nói không chừng đối đây hết thầy đều có câu trả lời thỏa đáng.

"Nghe nói qua sáo người này sao?"

"Hò thêm? Nghe vào số người này học giỏi giống không được tốt, khác ta cũng không biết."

"Sáo, chính là cổ đại dân tộc thiểu số cái loại này nhạc khí sáo... Tốt lắm, dù sao người này, tên gọi sáo người này, có lẽ người chưa nghe nói qua, nhưng là một cái truyền kỳ."

"Ta đối truyền kỳ lý giải, chính là vô căn cứ ý tứ."

"Vô căn cứ? Ha ha..." Dương Song Song chẳng những không giống thường lui tới như vậy bắt đầu theo ta tích cực, ngược lại cười rộ lên, "Này cũng không phải sai, sáo lời nói, nói như vậy, không ai sẽ tin tưởng."

"Ta đây rất vui mừng ... Nói như vậy, người nhất định là tin!" Ta hiểu rất rõ song song.

"Không tin sáo, liền là không tin chân lý tồn tại... Có biết hay không, ta ở sơ trung khi đi học quá của hần sáng tác, hần đoán trước Mĩ quốc sắp tới nội sẽ xuất hiện người da đen tổng thống..."

"Nguyên lai hần là cái dự Ngôn gia!"

"Dự Ngôn gia chính là một phần, hần là cái thật không giống người thường người, kỳ thực không riêng gì ta, rất nhiều người đối với hần đều sùng bái vô cùng. Chủ yếu nhất là hần viết một quyển kì thư, tên là "Vô cực"."

"Rất có tự mình hiểu lấy thôi, có phải không phải lời nói vô căn cứ ý tứ? Vẫn là cùng cái kia tương đối lạn điện ảnh có quan hệ?"

"Đều không phải là, " nghiêm túc cái kia Dương Song Song xuất hiện, "Sở dĩ kêu 'Vô cực', là vì kia trong sách ghi lại đều là chút thường nhân căn bản không thể tưởng được cùng nhìn không tới gì đó, là chỉ trên đời chuyện kỳ lạ 'Không cực hạn' ý tứ. Tài ba nhất chính là, này đó kỳ quái sự vật, đều là sáo ở chu du giờ quốc tế tận mắt nhìn thấy hòa thân thân trải qua. Quyển sách này sơ thảo viết ra về sau, hình như là vào hai mươi năm trước, luôn luôn không có nhà xuất bản dám cho hần ấn, bởi vì khẳng định không thông qua phê duyệt, cho nên hần chỉ đường như phí xuất bản. Nghe nói lúc ban đầu phiên bản đều là viết tay, sao chép một chút đính thành sách, liền cấp mọi người xem."

"Trong truyền thuyết viết tay bản." Ta có đôi khi sẽ nghe cha mẹ nhắc tới đi qua một ít "Sách cấm".

"Đúng vậy!" Dương Song Song càng nói càng hưng phấn, "Biểu ca ta cho tới một quyển, ta mười hai tuổi năm ấy làm như quà sinh nhật tặng cho ta."

"Kia... Hộp gỗ thượng đồ án, ở trong sách mặt?" Ta cảm giác của chúng ta đối thoại có chút lạc đề.

"Không có."

"Song song bạn học..."

"Đương nhiên không có, bằng không ta ngày đó làm sao có thể nhận không ra? Trong quyển sách kia từng chữ mỗi bức họa ta đều nhớ kỹ trong lòng. Nhưng là sáo sáng tác, khả năng không chỉ kia một quyển."

"Người là nói, sáo viết tay bản, xa không chỉ một quyển."

"Đúng vậy, ta bởi vì một tuần đều tìm không thấy hộp gỗ thượng đồ án manh mối, cho nên ngày hôm qua đưa cho biểu ca ta xem. Biểu ca ta là sáo đoàn fan nòng cốt, ta hỏi hần sáo sẽ sẽ không biết này đó đồ án. Người đoán hần nói như thế nào? Chẳng những sáo khẳng định biết, hơn nữa khi hần còn không có xuất bản một phần bản thảo lí, còn có giống nhau như đúc bản đồ án vẽ ra đến, người đoán kia không có xuất bản bản thảo, tiêu đề là cái gì? "Địa tâm du ký"."

Di động của ta suýt nữa rút xuống giường đi.

Hộp gỗ là từ Âm Dương giới tới, Âm Dương giới người (hoặc Quỷ Hồn) gọi ta nhóm thế giới này vì "Thượng giới", như vậy Âm Dương giới là có thể tính chỉ "Địa hạ", hoặc là "Địa tâm". Ai cũng biết, chân chính muốn tới "Địa tâm" đi "Du", nhất định là cũng bị nóng cháy thành hư ảo. Này sáo lại thế nào thôi, cái gọi là "Địa tâm", nhất định chỉ là một khác loại thế giới.

"Hần viết 'Địa tâm', nói rốt cuộc là cái gì?"

"Một loại ở hiện thực thế giới dưới bất đồng thế giới, một khác tầng không gian, nhưng cùng chúng ta thế giới này lịch sử cùng hoàn cảnh có thiên ti vạn lĩ liên hệ."

Ta có gốc, cũng đã hiểu, sáo là một cái theo ta cùng Lục Hồ giống nhau người, có thể thấy, du lịch cái kia cùng từ vong phân không ra âm u thế giới.

"Cho nên chúng ta muốn đi tìm đến hần." Ta bắt đầu xuống giường, thay quần áo."Khi nào thì?"

"Hiện tại." Dương Song Song nghe vào như là ở bên chạy.

"Đi chỗ nào tìm?"

Sáo ở tại giang thành phố Bắc Kinh bệnh tâm thần tổng viện.

Đối sáo lâm sàng chẩn đoán là nghiêm trọng tinh thần phân liệt.

Tin tưởng sở hữu xem qua "vô cực" hoặc là "địa tâm du ký" người - - Dương Song Song cập kì biểu ca chờ một nắm người ngoại trừ - - đều có thể làm ra như vậy chẩn đoán. Nếu ta không phải là bởi vì hai nhiều tuần lễ trước vườn ươm lí lần đó "Khai Thiên Nhân", nhất định cũng sẽ cho rằng mục đích của chuyến này là tới nghe "Diễn thanh".

Chủ nhật là người nhà thăm hỏi thời gian, ta cùng Dương Song Song đuổi tới bệnh tâm thần tổng viện thời điểm, đã là ba giờ rưỡi chiều, còn có hơn một giờ sẽ chấm dứt sở hữu thăm hỏi hoạt động. Điền "Thăm hỏi người nhà biểu" thời điểm, ta cùng Dương Song Song thương lượng một trận, nói là đoàn fan đáng tin thành viên đảm chắc được không thông, đành phải nói Dương Song Song là sáo cháu ngoại gái.

Sáo bệnh, so với ta tưởng tượng đặc còn nghiêm trọng.

Hần ngoại trừ tinh thần phân liệt chẩn đoán ngoại, còn có nghiêm trọng Parkinson thị tổng hợp lại chứng, có thể rõ ràng nhìn ra không tự chủ lay động. Hần nhìn đến chúng ta, chẩn tướng là nhìn đến cửu biệt trọng phùng cháu ngoại gái giống nhau, vui vẻ ra mặt nhào tới.

"Các người rốt cuộc đã tới!"

Cái này, ngay cả cái gì đều tin Dương Song Song đều không tin lỗ tai của mình, nàng kinh hô: "Ngài thật sự biết chúng ta là ai a?" Ta biết song song vừa thấy được thiếu nội tâm người, thiếu nội tâm vấn đề thì càng thêm nghiêm trọng, một vị lão hộ sĩ rõ ràng liền ở chỗ không xa liếc chúng ta, song song thế nhưng hồn nhiên bất giác. Ta vội che dấu nói: "Chúng ta cho rằng ngài đem người ngoại sanh này nữ đã quên đâu!"

Đừng nói, sáo nhìn qua cùng Dương Song Song thật là có rất giống chỗ, cũng là vi viên gương mặt, đội một bộ tròn tròn mắt kính. Chẳng qua, thoát nhìn xem, hần làm Dương Song Song tăng tổ phụ đều dư dả. Mặt hần, như là Hậu Nghệ Xạ Nhật trước khô nứt đại địa, nhất định là bao năm qua đến lên núi đao xuống biển lửa độn thổ tâm sau thu hoạch. Hần sau đầu bay vài sợi tuyết trắng tóc, nào trước là không có một ngọn cỏ, chỉ phát hiện khô khe suối hoang mạc.

Ta đã quên dẫn ra, sáo còn có cái liếc mắt một cái có thể nhìn ra tật xấu - - mập mạp chứng. Hần ở nhất chiếc ghế sofa ghé ngồi xuống, hai chân hai chân vẫn đang run run, sofa cũng không được tự nhiên lay động.

"Ngài biết chúng ta là ai?" Dương Song Song giảm thấp xuống thanh âm hỏi, tận lực không làm xuất thần bí như vậy bộ dáng. Ta xa xa đứng ở Dương Song Song mặt sau, biết cùng sáo loại người này vật khơi thông, song song càng ở hành.

"Biết... Nói." Hần kéo dài thanh âm, híp mắt nhìn Dương Song Song, kéo tay nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, "Người là ta cháu ngoại gái nha."

Cái này ngay cả ta cũng hồ đồ, không biết hần có phải thật vậy hay không có bệnh.

Dương Song Song giống xúc điện một loại rút tay ra, lui về phía sau hai bước, hồng nhuận kiêu nhĩ trưởng thành Xích Hà, nói: "Người... Người thế nào... Cái dạng này?"

Lúc này hộ sĩ đã đi xa, sáo giống như một bộ thật ủy khuất vẻ mặt nói: "Bộ dáng gì nữa? Các người làm cái gì trò? Các người chẳng lẽ không đúng của ta đoàn fan bộ đội đặc chủng 'Nuơng tử quân' thành viên? Chẳng lẽ không đúng đến hiến thân nhường ta âu yếm à?"

Âu Dương đại phu lại hạ một cái chẩn đoán, sáo còn có tình dục cuồng tật xấu! Ta lặng lẽ hỏi Dương Song Song: "Biểu ca người thế nào cũng không cảnh cáo chúng ta một chút?"

Dương Song Song nói: "Biểu ca ta làm sao có thể biết, này lão sắc quỷ lại không thích nam sinh." Nàng trừng mắt sáo, mặt vẫn sung huyết đỏ bừng, giống tuyên chiến dường như nói: "Chúng ta tới, là tới hỏi người một sự kiện... Cho người xem giống nhau này nọ, người nhất định phải ngoan ngoan nói ra người biết hết thấy, bằng không... Ta sẽ nói cho cảnh sát, nói người lão biến thái!"

Sáo ha ha cười rộ lên, ghé sofa cũng đầu đắc lợi hại hơn, tùy thời chuẩn bị tẩn giá: "Cảnh sát? Cảnh sát biết ta là bệnh tinh thần viện phòng cũ khách... Cảnh sát sợ nhất bệnh tâm thần, tựa như thuần khiết nữ hài sợ nhất lão sắc quỷ."

Hộ sĩ lúc này lại vòng vo lại đây, giống như nhìn ra đầu mối, cười lạnh nói: "Này lão sắc quỷ, ngay cả mình cháu ngoại gái đều không buông tha."

Chờ hộ sĩ lại đi dạo rồi đi, Dương Song Song rút ra một trương giấy, nhét vào sáo trong tay, sau đó lại nhượng bộ lui binh, tránh ở sau thân ta, nói: "Người đội của người kính lão nhìn xem, có biết hay không này đồ đồ án."

"Ta là cận thị mắt, mang kính lão mặc kệ dùng là." Sáo đem tờ giấy kia cầm ở trong tay, nhìn cũng chưa từng nhìn, chính là mang theo một mặt cười xấu

xa nhìn sau lưng ta Dương Song Song. Đương nhiên, ánh mắt của hắn nhất định phải thông qua cửa ta trạm kiểm soát.

Ta lạnh lùng nhìn này bách bệnh quán thân lão sắc quý, thẳng đến nhìn xem hắn lay động không đứng dậy, ta làm bộ đôi thương khuôn mặt tươi cười, từng bước một đi lên phía trước nói: "Người người này thật sự là quá không công bình, thế nào liên tiếp khi dễ song... Người cháu ngoại gái, nhưng đối với ta như vậy không kém chút nào mỹ nữ, lại hồ hững đầu?"

Sáo cặp kia vì ánh mắt nhìn chăm chăm ta, thật lâu sau, vừa sờ qua Dương Song Song hàm trư thủ ở tại ngực, phảng phất tùy thời muốn phát bệnh tim, hắn theo áo somi trong túi tiền sờ làm ra một bộ mắt kính, đội, tiếp tục nhìn chăm chăm ta. Đồng thời, hắn dần dần ngồi ngay ngắn, về phía sau hoạt động, dường như muốn tùy thời một cái sau nhào lộn, trốn được sofa mặt sau đi. Ta cùng hắn tiếp lời sau, vốn trị của hắn Parkinson lắc đầu bệnh - - tập trung tinh thần nhìn chăm chăm của ta thời điểm, hắn không lại run run - - nhưng lúc này hắn lại bắt đầu lắc đầu, không là Parkinson cái loại này lắc đầu, mà là khó có thể tin cái loại này lắc đầu.

"Người... Nguyên lai người là... Thật sự!" Sắc mặt của hắn, không biết là kinh hãi hay là kích động... Cảm giác hay là kinh hãi nhiều kích động.

"Cái gì thiệt hay giả? Người cảm thấy ta thật tượng sáp sao?"

"Không... Không có khả năng... Người đã chết!" Hiện tại trên mặt của hắn, cũng chỉ còn lại có sợ hãi.

Xem ra hắn ở đến chỗ này đến, tuyệt đối không là ngẫu nhiên.

Bất quá ta nghĩ nói cho hắn biết, kém như vậy một chút, không là "Đã chết", mà là "Gần chết".

"Nói như vậy, người rất sợ ta?" Ta dứt khoát nhân tiện nên khoe mẽ.

Sáo lắc đầu nói: "Ta không sợ người, chính là không thể tin được..."

"Có tin hay không là tùy người, nếu không, nhìn xem trong tay người tờ giấy này, nói không chừng, sẽ giúp trợ người tin tưởng." Kỳ thực ta càng muốn hỏi chính là, vì sao nói ta đã chết? Nhưng cảm giác đặc sự tình hay là từng cái từng cái để làm, trước thăm dò này hình vẽ hoa văn lại lịch quan trọng hơn.

Sáo triển khai tờ giấy kia, cúi đầu nhìn kỹ một trận, lại ngẩng đầu, hay là cái loại này "Không thể tin được" ánh mắt: "Người... Người không biết đây là cái gì? Người có phải không phải lấy ta vui vẻ?"

"Bất người vui vẻ?" Kỳ thực càng hắn là ta cảm thấy "Không thể tin được", "Lão gia gia, ta muốn tìm người vui vẻ, bên ngoài có rất nhiều đáng yêu tiểu bằng hữu cùng đại soái ca, tại sao muốn tìm người?"

Sáo gật gật đầu: "Xem ra người là thật không biết." Hắn đem mắt kính hái xuống, thả lại áo somi túi tiền, sắc mặt lại bắt đầu thả lỏng, toàn thân cũng lại bắt đầu đều đều lay động. "Phía trên này vẽ ba loại thực vật, lá cây quải lai quải khứ kêu chuông quay về thảo, tiểu cầu thượng cắm một căn châm dài kêu muện kê từ, này khóa cao lớn rắn rỏi quán đầy xà cây kêu trời ô..."

"Có thể nói hay không nói điểm non tươi tri thức?" Dương Song Song ở sau lưng ta cáo mượn oai hùm nói, "Những tên này chúng ta đã sớm biết... Nga, đã quên nói cho người biết, ta đã đọc qua "địa tâm du ký" di động hầy. Chúng ta muốn biết, này đó đồ hình thuyết minh cái gì..."

"Vậy người khẳng định không biết, thiên ô trên cây triển cũng không phải là tầm thường xà."

"Là công đĩa?" Ta thử hỏi.

Sáo rung mình, run run lại đình chỉ: "Người... Người có biết... Công đĩa? Người còn nói người không có chết?"

"Ta khi nào thì nói ta không có chết? Là chính người trong chốc lát nói ta chết, trong chốc lát nói ta không có chết." Ta cảm giác mình thật thật đáng buồn, khi dễ một vị bệnh tâm thần hoàn lão.

"Nhưng người... Hiên nhiên không có chết." Sáo quả nhiên bị ta vòng hồ đồ, "Bằng không, người làm sao có thể ngay cả công đĩa cùng bạn học đều phân không rõ?"

Ta nói thầm câu: "Trương Học Hữu cùng này đó xà bộ dáng có thể có rất lớn khác nhau nga." Dương Song Song lại móc ra di động chuẩn bị làm ghi lại: "Người lặp lại lần nữa, bạn học, là kia hai chữ?"

"Huyết quang tai ương máu, trùng chữ biên một cái trẻ nhỏ ầu, máu ầu trùng." Sáo buông tiếng thờ dài, "Lần này coi như các người gặp may mắn, ta không thu giảng bài phí."

Dương Song Song lại hỏi: "Này đầu dài tam chân cùng năm con giác quái thú, người ở đây "địa tâm du ký" lí chỉ có một chữ xưng hô nó, 'Tôn', nói là trên mặt đất tâm Thần Cung môn miệng nhìn thấy, có thể lại giải thích giải thích sao?"

Nghe này một già một trẻ đọc diễn cảm "Son Hải Kinh", ta bắt đầu có chút cả người không được tự nhiên, này đều lộn xộn cái gì nha, địa tâm Thần Cung môn miệng? ! Mặc kệ đầu quái thú này có bao nhiêu sao "Tôn", đến lừa nóng địa tâm chính là một cái nường toàn bộ dề... Hoặc là thịt bò canh, còn rong chơi ở cái gì Thần Cung môn miệng sao? Những người này có hay không cơ bản địa lí vật lý thường thức nha?

Sáo liếc ta một cái: "Người... Người hỏi nàng tốt lắm. Nàng lão gia chính là chỗ đó."

Ta rốt cục không thể nhìn được nữa, kéo song song thủ nói: "Tốt lắm, ta cho ngươi biết, hắc là ở nhất phái nói vậy, nơi đó có cái gì địa tâm Thần cung, nói thêm gì đi nữa, có phải không phải còn muốn có địa tâm đại đế, địa tâm nữ hoàng, đứng ở chỗ này lãng phí thời gian. Ta sẽ nói cho ngươi biết, hắc căn bản không đi qua cái gì địa tâm, hắc chính là một cái hàng năm trà trộn phổ phùng, xuất nhập bệnh viện tâm thần hết ăn lại uống kẻ lừa đảo!"

"Oanh" nổ, là sáo ngay cả người mang sofa ngã trên mặt đất. Phòng khách hộ sĩ vội đã chạy tới, đỡ dậy sáo, lại dìu hắc ngồi trở lại sofa, quở trách nói: "Thế nào không cẩn thận như vậy, ngươi cái thân thể này cốt, rốt bề thả không tốt lên đâu." Lại hỏi chúng ta: "Các ngươi nói cái gì bảo, nhường hắc kích động như vậy?"

Ta nói: "Nói vài câu đại lời nói thật mà thôi."

Hộ sĩ đi rồi, sáo thật lâu mới khôi phục bình thường lay động, hỏi ta: "Ngươi... Làm sao ngươi biết... Ta theo chưa từng đi địa tâm?"

Ta cười lạnh lấy độc trị độc nói: "Ngươi thật chẳng lẽ không biết? Ta là theo địa tâm tới nha? Ta đã chết mấy trăm năm."

Hắc từng ngum từng ngum hít sâu trứ, lại qua thật lâu mới nói: "Ngươi... Ngươi thật sự là nàng?"

Ta linh cơ nhất động, biết đây là nhường hắc nói thật tốt nhất thời điểm, ra về ôn nhu nói: "Ta, có phải không phải nàng, ngươi rõ ràng nhất, đúng hay không? Nhường ta cho ngươi biết địa tâm bộ dáng, đúng vậy, nơi đó đích xác có quái thú, có cô quái thực vật, có cô quái người, nơi đó suốt ngày không thấy mặt trời, nơi đó hoang mộ phần khắp nơi, nơi đó tràn đầy tử vong, nơi đó cô hồn du dương..."

"Đù! Đừng bảo là!" Sáo cầu khẩn nói. Trong một khắc kia, ta bỗng nhiên hoài nghi sáo thật là Dương Song Song thất lạc nhiều năm thân thích, hai người giống như cũng có chút Diệp Công thích rỗng.

"Hảo, ta không nói. Vậy ngươi nói đi, ngươi là làm sao mà biết đồ thượng này đó sinh vật cô quái tên?" Ta đoán, sáo mặc dù không có đi qua cái gì "Địa tâm", nhưng đều không phải hoàn toàn là ở ăn nói bừa bãi. Hắc đem ta nhận thức thành một vị thật kinh khủng nhân vật, một cái theo địa tâm người tới vật, cho nên đối với ta thập phần kính sợ, thuyết minh hắc bao nhiêu biết về địa tâm tri thức, có lẽ đối điều tra của chúng ta hữu ích, cho nên ta chỉ có tiếp tục sắm vai nhân vật này, mới có thể đem nói theo trong miệng hắc thống khoái mà móc ra.

"Ta... Nếu... Ta không nói đâu?" Sáo rất có lộn chết không sợ phỏng nước sôi ý chí chiến đấu.

Ta tiếp tục bảo trì ôn nhu chân thành: "Chúng ta trước kia tuy rằng chưa từng gặp mặt, nhưng là ngươi nghe nói qua, ta có thể làm ra cái dạng gì chuyện tình, đúng hay không?"

Mặc kệ sáo đã cho ta là ai, dù sao những lời này hoàn toàn phá hủy hắc vốn là thật suy yếu thường xuyên lay động tường thành, hai tay hắc nắm thật chặt ghế sofa tay vịn, nguyên bản béo đến ngón tay đều phân không ra xoa trên tay, cư nhiên bạo xuất gân xanh. Hắc nói: "Không cần! Không cần! Ta nói, biết đến, đều nói cho ngươi biết!"

"Hảo, ngươi từ đầu nói, lúc ban đầu biết địa tâm, là từ ai nơi đó?"

"Nàng... Một bệnh nhân, cùng ta cùng nhau ở trong này nằm viện một vị bệnh nhân... Đó là hai mươi mấy năm trước chuyện, ta bị chẩn đoán thành tinh thần phân liệt, sẽ đưa tới nơi này. Kỳ thực..." Hắc giảm thấp xuống thanh âm nói, "Ngươi nói không sai, lúc trước tiến vào, thật là ta đang giả bộ bệnh, ta cảm thấy làm một cái bình thường nhà xưởng tiểu tuyên truyền can sự không có ý gì, đã nghĩ tĩnh hạ tâm lại làm chút nghiên cứu, viết nhất bộ có một không hai cự tác. Nghĩ tới nghĩ lui, nơi này là thích hợp nhất, lại yên tĩnh, cũng không cần tiêm giải phẫu cái gì, liền nuốt mấy lọ viên thuốc, cũng có thể nghĩ biện pháp nhổ ra; máu chột là đơn vị cho toàn bộ chữa bệnh bảo hiểm lao động, ngay cả hóa thực phí đều cùng nhau thanh toán, thật tốt nha! Cũng chính là lần đó nằm viện, ta biết nàng."

"Tên của nàng, kêu Ưông Lan San."

"Ưông Lan San!" Dương Song Song không biết dùng xong cái gì kinh công, đột nhiên theo sau lưng ta nhô ra, đảo mắt liền chắn trước mặt của ta.

"Ưông Lan San? Ưông Lan San ở đâu?" Dương Song Song làm cho rất vang, trực ban hộ sĩ cũng chạy tới.

Ta hỏi: "Hộ sĩ đại tỷ, ngươi cũng đã gặp Ưông Lan San?"

Hộ sĩ cơ hồ là sóng lòng sôi sục nói: "Trong truyền thuyết Ưông Lan San, đương nhiên... Chưa thấy qua. Cho nên hắc chính là cái truyền thuyết nha, ta nghe chúng ta y tá trưởng nói về. Nghe nói nàng có người cách phân liệt, có hảo mấy trăm bất đồng nhân cách."

"Cũng không phải muôn nghìn việc hệ trọng, nào có sẽ có nhiều như vậy, hết hạn đến năm một chín chín ba, cũng bắt quá sáu mươi tám loại mà thôi." Dương Song Song lại bắt đầu tích cực.

Cũng may phụ cận một vị bệnh nhân nổi lên xôn xao, hộ sĩ đành phải lại đi ra ngoài.

Ta đối sáo nói: "Ngài tiếp tục. Ưông Lan San ở đâu?"

Sáo nói: "Ưông Lan San đã chết."

Dương Song Song bổ sung nói: "Này chúng ta nghiên cứu quý học người cũng biết, lão thái thái là năm một chín chín ba qua đời, nàng nếu sống đến bây

giờ, có chín mười hai tuổi đầu."

Sáo liếc liếc mắt một cái Dương Song Song nói: "Tiểu cô nương rất có thiên tư thời, cũng thật chăm chỉ! Như vậy đi, ta thu ngươi làm quan môn đệ từ đi, chỉ cần mỗi tuần đến xem ta một lần..."

Ta chỉ hảo nhắc nhở hân: "Ta ngược lại là đang suy nghĩ, có phải không phải muốn vĩnh viễn đóng cửa của ngươi môn, cho nên vẫn là đừng chạy đề đi."

Sáo thờ dài, đành phải nói tiếp: "Toàn bộ trong bệnh viện, cũng chỉ có ta và Uông Lan San tới chơi thân..."

Ngươi tầm ngươi, mã tầm mã.

"Người bình thường, đều chỉ biết là Uông Lan San có người cách phân liệt, hơn nữa có rất nhiều cái bất đồng nhân cách, nhưng không có ai biết nàng tại sao phải có nhiều như vậy trọng nhân cách, có người phân tích nói là vì nàng thích diễn trò, thích bắt chước người khác, từng cái nàng bắt chước người, là được của nàng nhất trọng nhân cách. Những thứ này đều là lời lẽ sai trái! Chân chính biết nguyên nhân, là ta." Sáo dừng lại, đặc chỉ vừa lòng nhìn chúng ta.

Ta nói: "Hồ giáo sư, như vậy độc nhất vô nhị tư mật tin tức, chúng ta phi nghe không thể, cho nên cho ngài giảng bài phí từ linh nguyên gia tăng đến không có tiền."

Sáo than thở nói: "Vốn là không trông cậy vào... Kỳ thực các ngươi thông minh một chút lời nói hân là đã có thể đoán được, Uông Lan San sở dĩ có thể có nhiều như vậy trọng nhân cách - - các ngươi chú ý tới không có, của nàng nặng hơn nhân vật thường thường là người bị chết - - cũng là bởi vì nàng có thể ở thể giới kia nhìn thấy bọn họ."

Ta cùng Dương Song Song không hẹn mà cùng rung mình, ta hỏi: "Ngươi là nói, ta đến từ cái thể giới kia, u linh trải rộng cái thể giới kia?"

Sáo gật gật đầu: "Đáng tiếc, ta không đi qua cái thể giới kia... Tức liền đi, cũng khẳng định đại tiểu tiện không khống chế, tinh thần sẽ thật sự phân liệt đi... Tóm lại nghe Uông Lan San miêu tả đứng lên, cùng ngươi nói không sai biệt lắm. Trong sinh mệnh nàng cuối cùng mười mấy năm trên cơ bản đều là ở trong bệnh viện vượt qua, cho nên đi cái thể giới kia cơ hội không nhiều lắm, nàng nói nàng lúc còn trẻ thường xuyên đi, thậm chí ở nơi nào ngăn ngo chính là mấy ngày, cho nên đã biết rất nhiều nàng sau lại cũng không nguyện nhắc tới chuyện. Nàng người này cách phân liệt bệnh căn nguyên, cũng là nàng lúc ban đầu tiến vào Âm Dương giới nguyên do... Ta gọi cái thể giới kia Âm Dương giới, Âm Dương tiểu thư không đề ý đi?"

Ta lại hơi hơi run rẩy: "Không đề ý, trong thôn chúng ta cũng là như thể này xưng hô ... Ngươi quả nhiên biết của ta lai lịch, ngươi có biết ta họ Âu Dương?"

"Ta cuối cùng sẽ không vô duyên vô cớ thụ ngươi hiếp bức đi?"

Dương Song Song nhìn không được xen vào nói: "Nói tiếp Uông Lan San đi, ta đây đoán, nàng lúc ban đầu tiến vào Âm Dương giới, là vì nàng trầm mê ở đối ngẫu giống mình tinh điện ảnh trang điệp sủng bá, trang điệp bạo sau khi, nàng luẩn quẩn trong lòng, liền tiến Âm Dương giới tìm nàng."

"Cháu ngoại gái, của ngươi trời phú cao như thế..." Sáo nghênh đón ta không kiên nhẫn ánh mắt, đành phải thu kia một bộ nói: "Một điểm không sai, nàng tiến vào Âm Dương giới sau, thật đúng tìm được trang sương khói văn... Cũng chính là trang điệp nguyên danh, nhưng không biết vì sao, cùng trang sương khói văn một phen khơi thông sau, kia chết đi mình tinh điện ảnh hồn rất giống bám vào Uông Lan San trên người dường như, thế nào cũng thoát khỏi không hết. Sau lại nàng mỗi lần đi cái thể giới kia, gặp sinh tiền người quen biết... Những người đó Quý Hồn. Khơi thông sau, cũng đều đem này người chết nhân cách mang về. Cho là nàng bệnh tình càng ngày càng nặng, những người đó cách, phảng phất ở trên người nàng đâm căn, luôn ở lơ dang trong lúc đó nhảy ra. Mà nàng, cũng ở nơi này bệnh viện đâm căn. Không biết bao nhiêu bệnh tâm thần học chuyên gia đối nàng đã làm nghiên cứu, nghĩ làm rõ ràng nàng nhân cách nhiều như vậy thay đổi nguyên nhân, nhưng nàng nhưng vẫn bảo thủ trú bí mật này, chính là đã cho ta một ít ám chỉ, thẳng đến sắp chết, mới hoàn toàn nói cho ta biết. Ta ở "Địa tâm du ký" lý này đồ án cùng một ít miêu tả, cũng là theo nàng nơi đó lấy được... Đương nhiên, còn có rất nhiều là ta hư cấu. Về phần này đồ án kết quả có ý nghĩa gì, đối với các ngươi có cái gì trợ giúp, ngươi cho ta nhiều hơn nữa giảng bài phí, ta cũng không biết."

Ta hỏi: "Vì sao cổ tình nói cho ngươi biết, nàng cảm thấy ngươi đáng yêu nhất sao?"

"Bởi vì nàng biết, chỉ có ta, sẽ tin tưởng chuyện xưa của nàng." Sáo không phải không có tự hào nói.

Ta nhìn chăm chăm ánh mắt hân, đồng thời trong lòng hiện lên một cái ý niệm trong đầu. Ta cố ý đưa mắt thả lạnh, chậm rãi nói: "Hồ gia gia, ngươi vừa đang nói dối."

Sáo mặt mày móm lại khu nhanh sofa tay vịn, điên cuồng mà lắc đầu nói: "Không có, ngươi dựa vào cái gì nói ta nói dối, ta nói những câu là lời nói thật a!"

"Ngươi nói chỉ có ngươi, sẽ tin tưởng chuyện xưa của nàng; ngươi lại cẩn thận suy nghĩ, thật sự chỉ có ngươi sao?"

Sáo sùng sốt, xem ánh mắt hân, là ở bắt đầu cẩn thận nhớ lại. Qua được một lúc, hân mới bừng tỉnh đại ngộ nói: "Nga... Ngươi nói là nàng... Ta đem nàng đã quên... Cái này không thể trách ta, đó là rất nhiều năm trước chuyện tình..."

Dương Song Song nghe hồ đồ: "Các ngươi nói tới ai a?"

Ta nhàn nhạt nói: "Diệp Hinh."

"Diệp Hình!" Dương Song Song tuyệt không nhân nhặt kêu lên.

Kết quả các người nhất định có thể đoán được, hộ sĩ lại chạy tới: "Diệp Hình ở nơi nào nha? Diệp Hình ở nơi nào?"

Hộ sĩ đề ra nghi vấn sáo thời điểm, ta nhỏ giọng đem tới hôm qua trải qua cùng Dương Song Song nói đơn giản, nói đến Dịch Nhân Kiệt nhắc tới cái kia họ Diệp nữ hài.

Dương Song Song kích động đặc cả người run run, phảng phất bị của nàng thần tượng lây bệnh lên Parkinson chứng, ta đem hết tất cả sắc mặt, nàng mới nỗ lực giảm thấp xuống thanh âm nói: "Nói như vậy, Diệp Hình cũng có thể đi Âm Dương giới! Nàng.. Nàng là đi Âm Dương giới tìm Tiêu Cháy!"

Cơ hồ đồng thời, ta nhìn thấy Dương Song Song mắt kính phiến bắt đầu xuất hiện sương mù, sau đó là hồng hồng trên má nước mắt.

Hộ sĩ lại rời đi, sáo ở một bên nói: "Đừng vậy, kia họ Diệp nữ hài, cũng ở nơi đây ở qua một đoạn thời gian... Nàng thật sự rất đẹp, tư lự giống nhau tóc, tính xảo tinh vi ngũ quan, điển hình Giang Nam..."

Dương Song Song nổi lên dũng khí, ở sáo ghế sofa trên đùi đá một cước, lão sắc quỷ cuối cùng đã xong ý nghĩ kỳ quái, thanh tỉnh nói: "Vâng, Diệp Hình sau khi xuất viện không lâu, lại tới tìm Uông Lan San một lần, hai người nói chuyện thật lâu... Diệp Hình hiển nhiên đã khóc không biết bao nhiêu quay về, một đôi có thể nóng chảy lòng người ánh mắt sưng đỏ đặc trưng lần trước một vị nữ fan mang đến cho ta đặc quý danh châu tây. Ta sau lại hỏi Uông Lan San tiểu cô nương này vì sao đi mà quay lại, Uông Lan San nói, nàng muốn đi tìm một người, ta cho nàng chỉ một con đường. Sau đó không lâu, Uông Lan San liền phát bệnh tim nằm viện, chưa tới một trận, liền qua đời."

Ta cùng Dương Song Song liếc nhìn nhau, Diệp Hình quả nhiên là muốn tới Âm Dương giới tìm Tiêu Cháy. Điều này nói rõ, chúng ta đoán được còn tương đối đáng tin, cái kia âm u trong thế giới, đóng ở trừ một ít Quỷ Hồn, có lẽ là một đám không muốn rời đi nhân thể quá xa Quỷ Hồn. Diệp Hình cảm thấy Tiêu Cháy sẽ không thật sự liên xa như vậy cách nhân thể, nhất định cũng là cảm thấy ra bản thân có thể đủ tiến vào Âm Dương giới năng lực, vì thế hướng Uông Lan San chứng thực, Uông Lan San nói cho nàng biết tiến vào cái thế giới kia phương pháp, tỷ như, tìm được giống giải phẫu lâu như vậy không khí trầm lắng địa phương, trong đầu bảo trì trống rỗng đợi chút.

Nghĩ đến trống rỗng, ta lại nghĩ tới Lục Hồ.

Lục Hồ Lục Hồ, người đang ở đâu? Người xem ta cỡ nào khoan hồng độ lượng, mới qua một đêm, ta kỳ thực đã không giận người.

Ta nỗ lực làm cho mình lấy lại tinh thần, lại nghĩ nghĩ, tiểu cô Âu Dương Thiên trong nhà chứa gia phả hộp giấy từ thượng, cái kia chuông quay về thảo đồ án, nói không chừng cũng là Diệp Hình hướng khuê mật miêu tả ra ngoài. Âu Dương Thiên nếu thực đọc qua gia phả, đương nhiên biết Âu Dương Thanh Phong Âu Dương Minh Nguyệt đến cái gọi là Âm ti phá án chuyện xưa, có Diệp Hình mục kích, đương nhiên cũng sẽ biết Âm Dương giới tồn tại.

Ta lại nghĩ nghĩ, rốt cục hỏi vấn đề mấu chốt nhất: "Người bây giờ có thể nói cho ta biết, người có biết bao nhiêu về chuyện của ta? Ta là ai? Người lại không đi qua Âm Dương giới, tại sao biết của ta?"

Sáo lại bắt đầu bất an, ở ta lăm lăm dưới ánh mắt, trầm ngâm một trận, bỗng nhiên đứng lên nói: "Các người chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại."

"Người muốn chạy trốn? Trốn đi, người có biết ta sẽ không bỏ qua người!" Ta lớn tiếng truy kích.

Đã đi rồi vài bước sáo quay đầu lại nói: "Ta còn không như vậy lớn mật tử, ta biết ngài lão sẽ không bỏ qua của ta."

Dương Song Song khẩn tức trừ mảy hỏi ta: "Này kết quả sao lại thế này? Người rốt cuộc nghĩ biết cái gì?"

"Ta muốn biết tất cả người cũng không chịu nói cho ta sự tình." Ta có chút lạnh lùng nói, đồng thời chú ý song song biểu tình. Không ngoài sở liệu của ta, Dương Song Song trên mặt hiện lên một chút sợ hãi.

Trầm mặc trung, chờ tới sáo, trong tay hần dẫn theo một cái có chừng bảy trăm năm lịch sử hắc da cặp công văn, ngồi trở lại đến ghế sofa thượng, ngón tay run rẩy, mở ra túi, ngón tay tiếp tục run rẩy, lục lọi ra một trương ó vàng giấy.

"A?" Dương Song Song kinh hô.

Ta dưới đáy lòng kinh hô.

Đây là ta bức họa.

Xác thực nói, nhìn qua, là của ta bức họa.

Nhưng là ta chưa từng có quá như vậy nghệ thuật chiếu, không có mặc quá như vậy một thân phiêu phiêu như tiên tuyết trắng trường sam, không có lưng quá một thanh thon dài bảo kiếm, không có làm ra quá như vậy Lãnh Diễm ánh mắt. Dưới chân ta, không có phù phục quá hai cái làm người ta buồn nôn công đĩa, trên hông ta, không có mang quá kia linh lung ngọc bội.

Nhưng ta biết nàng là ai.

Tờ giấy này, như là bị theo nhất cuốn tập lý tê xuống, giấy biên tê vết còn đang. Nếu lấy tờ giấy này tê vết, cùng tiểu cô Âu Dương Thiên từ âm tường lý

kia bốn tộc phổ lí một trang tê vết tương đối, người sẽ phát hiện chúng nó vừa vắn ăn khớp.

Đây là gia phả lí bị tê đi kia bức tranh vẽ chân dung.

Trên bức họa người chính là Âu Dương Cẩn.

Trên bức họa người tựa như Âu Dương Phi.

Sáo cho là ta chính là Âu Dương Cẩn.

Sáo nhìn qua e ngại Âu Dương Phi.

Sáo trong đáy lòng e ngại Âu Dương Cẩn.

Âu Dương Cẩn là ai?

Ta nỗ lực giữ vững bình tĩnh, nhẹ nhàng hỏi sáo: "Người không để ý lời nói, tờ giấy này ta nhận."

Sáo liên tiếp điểm đầu, cũng không biết là thiệt tình đồng ý, còn chỉ là bởi vì Parkinson đồng ý. />

Ta lại hỏi: "Là Ưông Lan San để lại cho người?"

Sáo tiếp tục gật đầu: "Nàng nói nàng lúc tuổi còn trẻ, ở Âm Dương giới nhật được."

Của ta ngữ khí không thay đổi, chính là mình cũng cảm thấy, hơn phân nửa khí, chậm rãi hỏi: "Nếu ta muốn người nói cho ta về người này chuyện xưa... Về 'Ta' chuyện xưa, người cảm thấy, thời cơ có phải không phải thành thực?" Ta cố ý mắt liếc về phía Dương Song Song.

"Phi Phi..." Dương Song Song muốn nói cái gì, mặc kệ nàng nói cái gì, ta đều đã làm bộ như không nghe được.

Phòng khách điều hòa luôn luôn không nghỉ, nhưng sáo cái trán toát ra mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu. Hẳn cư nhiên "Cả gan" không trả lời vấn đề của ta, thật lâu mới nói: "Ta... Kỳ thực... Không biết gì về nàng... Về của người chuyện xưa."

Ta chậm rãi lắc đầu: "Nói dối đùa nhỏ không là hảo hảo tử, nói dối lão nhân cũng không phải hảo lão nhân nga." Không biết tại sao, ta thế nào bảo trì hài hước, đều cảm thấy trong giọng nói có cỗ tử ác độc.

"Thật sự, ta nói là sự thật! Người đến bây giờ còn chưa tin, ta nào dám lại đối với người nói láo! Ưông Lan San cho ta này bức tranh vẽ chân dung thời điểm, ta đương nhiên chảy nước miếng hỏi qua, vị mỹ nữ này là ai? Nàng nói nói mấy câu sau, sợ tới mức ta vài buổi tối đều không ngủ." Lời của hắn âm li, cơ hồ có thể nghe ra tiếng khóc.

"Nói nghe một chút, khảo nghiệm một chút của ta đảm lượng thế nào." Ta dùng một loại làm người không thể kháng cự ngữ khí nói.

"Ưông Lan San nói... Nàng nói... Nếu nhìn thấy trên bức họa người... Nhìn thấy người... Ta phải đi tưởng tượng làm ta sợ hãi nhất chuyện tình, máu tanh nhất chuyện tình, tôi sống không bằng chết chuyện tình, sau đó liền... Vì mình chuẩn bị hậu sự. Bất quá, cũng không có gì hay chuẩn bị, vì vậy người... Nàng... Người... Xuất hiện thời điểm, toàn bộ thế giới, cũng không sai biệt lắm muốn xong đời."

Đi thẳng đến túc xá lầu cửa, ta cùng Dương Song Song đều không có một câu nói.

Này liền có chút kỳ quái.

Bởi vì nghe sáo buổi nói chuyện sau, trong đầu ta chết đi sống lại ép buộc là có thể lý giải, bình thường phía sau Dương Song Song tổng hội tìm hai câu, thật không thành công an ủi ta một chút, nhưng là hôm nay, lời an ủi chậm chạp không đến, nàng dựa vào cái gì cũng bảo trì trầm mặc đầu?

Ta đang muốn nhắc nhở nàng an ủi ta, nàng lại lên tiếng: "Trước khi đi, người đã quên hướng sáo nói xin lỗi."

"Giải thích?" Ta cơ hồ muốn nhảy đến túc xá lầu trên lầu chót, "Hắn nhìn thấy ta giống nhìn thấy cạp mẹ muốn ăn thịt người, còn có hắn về ta, về Âu Dương Cẩn kia đoạn nghe rộn cả người lời nói, trên cơ bản muốn bị hủy ta ngăn người khi còn sống, ta còn muốn xin lỗi hắn? Giải thích cái gì đầu?" Thực xin lỗi, không để cho người tiếp tục vuốt ve song song muội muội mây trắng cánh gà?"

"Ta là nói người đối thái độ của hắn, giống như ở thâm một cái tội ác tày trời người xấu, người có nghĩ tới hay không, hắn là cái bệnh tâm thần phân liệt người bệnh, hơn nữa còn là cái thật người nhất gan!" Dương Song Song ngay từ đầu tranh luận thời điểm, sắc mặt sẽ từ hồng nhuận chuyển thành vô cùng hồng nhuận.

Ta nói: "Ta không cảm thấy ta hung ba ba nha? Ta sau lại luôn luôn bảo trì vững vàng ngữ điệu."

"Ngữ điệu vững vàng không có nghĩa là ngữ khí vững vàng, người làm ta nghe không hiểu sao? Người cùng hắn lúc nói chuyện, tràn đầy uy hiếp ngữ khí, một bộ 'Người muốn không thành thật khai báo, ta sẽ nhường người cầu sinh không thể, muốn chết không được' đe dọa khang. Người có tất yếu sao? Đối một cái người già yếu ở một thân bệnh tâm thần người? Ta ngược lại là đoán được, người sờ dĩ trước đó chỉ biết sáo bối cảnh, nhất định phải nhờ sự giúp đỡ người cùng ba đội trưởng đặc thù quan hệ đi, người gọi điện thoại hỏi qua hắn, đúng hay không? Cảnh sát nhất định đã sớm chú ý quá hắn, Ba

Du Sinh nói không chừng cũng đã sớm đoán ra hẳn có thể là ở bệnh viện tâm thần già ngây già dại, chẳng qua thời gian lâu dài, lại tiếp xúc Uông Lan San người như vậy, hẳn thật sự có chút tinh thần thất thường , đúng hay không? Người nếu cũng biết này đó, làm gì đối với hẳn cái kia bộ dáng?"

Ta biết song song nói có đạo lý, nhưng càng cảm thấy đắc nạng đối với ta chỉ trích thật sự quá đáng, nói: "Ta chẳng như vậy, hẳn có thể thống thống khoái khoái cái gì đều nói cho chúng ta biết sao?"

Dương Song Song dừng bước lại, nhìn chăm chăm mặt ta nói: "Vậy người chẳng lẽ không muốn quá, của người thực hiện, có phải không phải ở hướng sáo chứng thật, Uông Lan San lúc sắp chết cảnh cáo, có lẽ đều là thật sự?"

Ta cảm thấy ngực như là bị nhát thanh lợi kiếm xuyên qua, không hiểu đau đớn, ta không khỏi lui về phía sau từng bước, kinh ngạc nhìn Dương Song Song: "Người chẳng lẽ nói... Ta thật sự sẽ... Người hoài nghi ta..." Của ta kinh ngạc lại nhanh chóng chuyển thành phần nộ, "Có lẽ, người nếu sớm một chút nói cho ta Âu Dương Cần chuyện, ta không cần phải bộc lộ ra của ta 'Bộ mặt thực' ."

Dương Song Song cũng bị lời của ta kinh trụ, mặt nạng đã sắp bài trừ máu đến: "Ý của người là, đây hết thấy phần mà là lỗi của ta ? Người có hay không cảm thấy, người như vậy, rất lấy tự ta làm trung tâm ? !"

"Nếu ta thật sự thật lấy tự ta làm trung tâm, liền sẽ không bày đặt rõ ràng nhất vấn đề không đi miệt mài theo đuổi... Thậm chí, không có nói cho cảnh sát, cũng là bởi vì ta bản khoản đến đây hết thấy đối với người cuộc sống có thể sẽ sinh ra ảnh hưởng... Người có biết ta đang nói cái gì đi?" Ta đúng là vẫn còn không không chế được, tóm ra đây lòng một mảnh kia về lo lắng.

Rốt cục, Dương Song Song mặt dưới da máu ở trong một cái nháy mắt chảy trở về đến không biết như thế nào chỗ, chỉ còn lại có một trương tái nhợt gương mặt.

"Người... Hoài nghi ta... Trộm hộp gỗ?"

Sau đó nạng liền phi xoay người, chạy đi lên lầu.

Giờ khắc này ta đột nhiên cảm giác được bản thân vô cùng cường đại, cư nhiên ở trong vòng một ngày, đem ta học đại học sau để ý nhất hai người theo bên cạnh ta cưỡng chế đi dời.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chính văn (hai mươi bảy)

Tháng 9 21 ngày

Hai ngày nay, đều là cùng mình bóng dáng cùng nhau vượt qua . Hơn trăm người giảng bài thời điểm, rõ ràng có thể thấy Dương Song Song ngồi ở hàng trước, thâm tình nhìn chăm chăm bạch bản bảng đen, lại cảm giác người này đã đến Canada, cách ta có ngàn dặm vạn dặm xa. Mặc dù gặp thoáng qua, hai người cũng chính là giống Nhật Hàn phụ nữ như vậy thật có lễ phép điểm đầu chào hỏi. Có đôi khi thực cảm thấy dứt khoát ai cũng không để ý ai khả năng thoải mái hơn mau chút, cổ tình chúng ta đều là gia giáo tốt như vậy lại như vậy biết lễ phép hảo hải từ.

Ta không có hướng Dương Song Song giải thích tính toán, bởi vì ta môn tự vấn lòng ngồi thiền bái thần, thế nào cũng tìm không ra gì giải thích lý do. Ta cũng không có hướng Lục Hồ giải thích tính toán, lý do liền càng nhiều, đầu tiên ta là nữ sinh, nữ sinh sở dĩ có thể đứng ngạo nghễ cho phong Vân Thiên hạ, cũng là bởi vì sẽ không hướng nam sinh giải thích; tiếp theo, ta còn là tìm không ra gì giải thích lý do, càng là tìm không ra muốn trước sau hướng hai người giải thích lý do.

Cứ như vậy, ta thành công độc thân mười mấy giờ.

Đương nhiên, đồng ký túc xá Lã Giai Hân, phạm lâm các nạng luôn luôn theo ta bảo trì thân mật khăng khít , cùng ăn cơm, cùng lên lớp, cùng thí nghiệm, cùng muộn tự học, ta cũng không có tạ các nạng, bởi vì cảm giác đây là tình yêu bạn cùng phòng phải làm nghĩa vụ, ta dù sao cũng cho các nạng cuộc sống mang đến vui vẻ thoải.

Trương đối phạm sâu , là khi ta lại xuất hiện tại giải phẫu lâu trước cửa thời điểm.

Lã Giai Hân các nạng, thay thế không xong Lục Hồ.

Lã Giai Hân trong óc, mặc dù ở trống rỗng thời điểm, đều đã lưu trữ bát quái thủy ấn; nạng xem gặp nhất con nhện, đều sẽ lập tức gọi 110.

Lục Hồ, người này mèo lười, ở nơi nào?

Hẳn có ít nhất một điểm nói không sai, ta không thể không phân trường hợp tiến vào cái thế giới kia, chỉ có đang cùng tử vong tương quan địa phương. Đối với ta này khuyết thiếu sức tưởng tượng người đến nói, giải phẫu lâu cũng chính là gần nhất tiện nhất "Nhập khẩu" . Mặc dù ngày cả nói hai ngày ở

trong lầu bị cương thi cùng bộ xương khô phức tạp nhiệt tình làm bạn, ta còn là quyết định đi lên đường xưa.

Ở cùng một chỗ người ngã nhào là đứa ngốc, ở cùng một chỗ té ngã hai lần chính là... Ta.

Ta đẩy ra giải phẫu lâu môn, vượt qua kia thật cao bậc thềm, không biết tại sao, lại có một loại không hiểu e ngại cảm.

Này không phải người Âu Dương Phi? Âu Dương thế gia thứ nhất bại gia nữ?

Đều là bị Lục Hồ tiểu tử này cấp làm hại, làm hại ta đều sinh ra ý lại.

Ý lại là một loại nguy hiểm cảm xúc, muốn trăm lập quyết.

Ta còn chưa kịp nghĩ rõ ràng nên dùng cái dạng gì dao nhỏ đến "Chém", liền đi vào cái thế giới kia.

Tối nay có phong, tiếng gió quanh quần ở trên không khoáng không cùng bãi tha ma thượng, như là ai ở mức nở trũng chiều hôn. Bất quá, đêm nay ta không là đến tát anh hùng lệ mỹ nữ lệ, ta là tới phó ước.

Ba ngày trước, Dịch Nhân Kiệt đã đáp ứng ta, vô luận là phủ tìm được Hoắc Tiểu Ngọc rơi xuống, nhất định sẽ cho ta cái trả lời thuyết phục. Ta ấn tượng giữa, người cổ đại tuy rằng di động so người hiện đại thiếu, nhưng thành tín so người hiện đại nhiều, cho nên rất tin không nghi ngờ phải nhận được Dịch Nhân Kiệt một cái công đạo.

Đáng tiếc đây là một bên tình nguyện.

Ta đứng ở Dịch Nhân Kiệt phần mộ trước, nhìn chăm chăm mộ phần thượng giả phòng ở giả người, bị âm lãnh gió thổi đến cơ hồ cũng tưởng tìm cái hang trốn đi.

Chung quanh đều không có Dịch Nhân Kiệt bóng dáng, ta rốt cục mất đi nhẫn nại, đối với phần mộ kêu to: "Dịch Nhân Kiệt, người giữ lời nói sao? Ta tới, người xuất ra một chút đi!" Sau đó tại kia cái Phạm Trọng Yên sáng tác, Hoàng Đình Kiên viết trên mộ bia sờ tới sờ lui, giống như cho rằng như vậy là có thể lấy ra cánh cửa chuông.

Vẫn không có Dịch Nhân Kiệt gì âm tín.

Cũng đúng lúc này, ta lại nghe thấy được kia tiếng chuông.

Kia tiếng chuông, liền vào mấy ngày trước nghe qua, lúc ấy đây không tính là vang vọng, nhưng xuyên thấu lực vô cùng chung thanh vang lúc thức dậy, một đôi tay ngay tại trước mắt ta từ dưới đất vươn, sau đó, Dịch Nhân Kiệt liền từ dưới đất bò xuất ra; còn có này "Tiểu khu" lí vô số cư dân, vô số hai tay, thăm dò mặt, hiện lên mặt.

Nhưng là lần này, không ai theo Dịch Nhân Kiệt trước mộ phần bò ra đến.

Bốn phía trên mặt, cũng không có vươn kia từng đôi thủ, leo ra một đám "Người".

</>Cũng không ai, ở hướng tiếng chuông phương hướng chạy như bay.

Lần trước, tiếng chuông phương hướng nằm ba bộ bị công đĩa cán trôi qua thi thể, lập tức, chúng nó liền trở thành cương thi sát thủ, hoành hành đang giải phẫu trong lầu.

Điềm xấu cảm giác, lập tức hoàn toàn chiếm lĩnh lòng.

Trống trải vô ngần bãi tha ma thượng, tiếng chuông cô độc vang, ta cô độc đi tới.

Từng bước một đi hướng không biết về lo lắng.

Tối nay thế giới này, so sánh với hai lúc trở lại càng âm u, trên đầu là dày đặc mây đen, phảng phất tùy thời đều đã cắn nuốt nơi này hết thảy, bao gồm uể oải tiếng chuông cùng đã không cảm giác bản thân tim đập ta.

Lần này không có "Người ta tập nập", nhưng của ta tiến lên không có chút nào thoải mái hơn. Nơi này khả năng vừa xuống mưa, dưới chân xộp lầy lội, giày thể thao sớm thành một đôi nề móng. Nhưng đó cũng không phải liên lụy của ta nguyên nhân chủ yếu.

Ta từ từ chậm lại bước chân.

Có làm hay không, phía sau, ta phải làm nhất, là lập tức làm cho mình tiến vào trống rỗng, rồi đi này địa phương quý quái! Ngay cả giống ta như vậy đứa ngốc cũng có thể cảm giác được, ta ở đi hướng vô cùng nguy hiểm.

Dịch Nhân Kiệt đâu có, sẽ cho ta một cái đáp lại.

Ta cũng phải tìm được Hoắc Tiểu Ngọc, cách chín tháng hai mươi tám ngày chỉ còn lại có một chu, nếu mười hai cái mộ bia không phải của ta ảo giác, thư đào sinh tử, toàn hệ ở có không tìm được Hoắc Tiểu Ngọc, xác thực chứng Lục Sắc cùng Cố Chí Hào nguyên nhân cái chết điều này mạnh mẽ

thượng.

Sau đó là Lục Hồ sinh tử, càng nhiều người sinh tử, của ta sinh tử.

Ta bước nhanh hơn.

Đi đến tiếng chuông ngọn nguồn.

Lần trước ta cùng Lục Hồ đi theo tiếng chuông nhìn đến Định Nhân Kiệt khám nghiệm tử thi, lại cũng không có thấy chung bản thân, bởi vì đuổi tới khi, tiếng chuông đã ngừng lại, chúng ta tất cả lực chú ý đều ở đây kia tam cô thi thể thượng. Nhưng lần này, ta chẳng những nhìn thấy kia cái chuông, còn nhìn thấy gỗ chuông người.

Gỗ chuông người cách nói kỳ thực cực không chính xác, bởi vì gỗ chuông thật sự đã không tính là cá nhân, mà là một cái đang ở biến mất hình thể.

Định Nhân Kiệt hình thể!

Chân của ta lại còn chống đỡ trứ ta đi đến bên cạnh hân, này đã là kỳ tích, bởi vì cảnh tượng trước mắt, cùng đi qua đếm chu lí không ngừng thấy này cảnh tượng cùng nhau, không biết sẽ hành hạ ta bao lâu.

Thân thể hân chính diện, không có đường trang, không có một chút một luồng, nhưng ta cũng nhìn không thấy của hân gì một tác da thịt, triển lãm trên mặt đất, chỉ là một gần như trong suốt thể xác, hơn nữa đang tiếp tục trong suốt đi xuống, phảng phất tùy thời đều đã làm nhạt ở trong không khí. Kia trương thương lão mặt, ta còn có thể mơ hồ nhận ra, lúc tuổi còn trẻ từng đã tuần lãng khuôn mặt, giờ phút này cũng thay đổi đặc càng ngày càng mờ hồ. Của hân nhất cánh tay, cũng chính là hơi mờ hai đoạn xương khô, bán lộ lưng trong không trung, một căn trong bóng đêm công nhận không rõ chung nút thắt khi hân đồng dạng ở biến mất trên tay, cơ hồ là có nhịp mỗi một tiếng gõ một ngum treo cao chung.

Kia chung trói chặt ở bên cạnh ta một gốc cây khô thượng, cách mặt đất chừng năm thước cao, màu xám đen bề ngoài, cùng vỏ cây, bóng đêm hòa làm một thể, lạnh lùng quan sát dưới thân khôn cùng hoang mộ phần khô mộ.

Nếu muốn ta vì nó mệnh danh, ta còn là chỉ có thể nghĩ ra "Chuông tang" này nhất không hề sức tưởng tượng tên.

Một cái sắp biến mất người, gỗ trứ bản thân chuông tang.

Không, đây là vì ta gõ chung, của ta chuông tang.

"Địch lão, Địch lão gia, Địch lão gia gia!" Ta gọi, hi vọng hân có thể trả lời, chẳng sợ nói ra một hai chữ.

Địch Nhân Kiệt miệng, nếu vậy còn xem như há miệng lời nói, tựa hồ ở thì thảo áp ứng động, hân nhất định có rất nhiều lời muốn nói, hân sẽ nói cho ta Hoắc Tiểu Ngọc rơi xuống, sẽ nói cho ta là ai giết hân, sẽ nói cho ta hân đoán trước địa tinh chuẩn, thuộc loại thể giới của hân đem vĩnh không có ngày lạnh.

"Là ai hại người!" Ta vô lực hỏi trứ.

Ta tuy rằng chỉ cùng hân vội vàng gặp mặt hai lần, vô thân vô cố, nhưng nghĩ đến hân khả năng cũng là bởi vì trợ giúp ta tra tìm Hoắc Tiểu Ngọc rơi xuống mà bị hại, phải rời khỏi hân sống lâu ở nhiều năm thế giới, trong lòng toan đắc chỉ có thể nhường nước mắt biểu đạt.

Làm nước mắt rơi thời điểm, ta cũng phát hiện một cái kỳ quái.

Địch Nhân Kiệt gần như trong suốt dưới thân, cùng phụ cận trên đất giống nhau, cũng có chút lầy lội, ở đèn pin của ta chiếu sáng diệu dưới, có thể thấy lầy lội đang lúc có ấn ký - - tha động tới ấn ký. Giống như thân thể hân, nằm té trên mặt đất sau, lại hoạt động quá, hơn nữa còn là có quy luật, hướng một cái phương hướng hoạt động.

Ta nghĩ nghĩ, có lẽ, là Định Nhân Kiệt nỗ lực động dậy thân thể, để bắt lấy chung dây.

Nhưng ta lại cẩn thận nhìn Định Nhân Kiệt cầm chung dây phương vị, kỳ quái đến cực điểm, kia cánh tay, cơ hồ là đi vòng qua đầu mặt sau cầm lấy dây thừng, hoàn toàn là xá cận cầu viễn, mà nếu hân không từng hoạt động, ngược lại sẽ thuận tay hơn. Cho nên của hân hoạt động, không thể nào là vì đi bắt chung dây, mà là vì... Vì hoạt động mà hoạt động.

Còn có một vấn đề, này lầy lội đang lúc tha động dấu vết, tuy rằng nhìn qua là thân thể hân tạo thành, nhưng có thể hay không có những nguyên nhân khác. Nhớ được lần trước cùng Lục Hồ theo "Người ta tập nập" đang lúc đi qua mà qua, người nơi này tựa hồ là không tâm, không có sức nặng. Không có sức nặng người, lại làm sao có thể lòi ra dấu vết như vậy?

Ta nhẹ nhàng nói một tiếng: "Xin lỗi." Vươn tay, đưa đến của hân thân thể phía dưới. Thân thể hân chính diện quần áo tuy rằng sớm không thấy, nhưng dưới thân còn có vài vóc cảm giác. Ta dùng sức vừa nhắc, trên tay rõ ràng còn có sức nặng, tuy rằng xa không có một tươi sống nhân thể nặng như vậy, nhưng có đầy đủ phân lượng, cũng đủ ở lầy lội trên đất mài ra dấu vết.

Ta biết Định Nhân Kiệt sinh tiền là cái tử tướng, cũng là cái cao minh trinh thám, tóm lại là cái yêu động não người, hân làm mỗi sự kiện, càng là ở "Lâm chung" trước dùng cuối cùng điểm ấy khí lực việc làm, nhất định không phải là mù quáng hành động.

Hoạt động, tại sao muốn hoạt động?

Hoạt động sau, thân thể hẳn liền thay đổi phương hướng.

Hắn muốn chỉ rõ một cái phương hướng?

Ta đưa hắn "Thi thể" buông, đem chung dây theo trong tay hắn dòi, tiếng chuông ngừng lại.

Hắn trở thành một khối xương khô. Căn cục xương, đều là hơi mờ, đã ở dần dần biến mất.

Ta theo hắn vừa rồi hai chân hướng hướng, đi về phía trước. Ta không biết đi rồi rất xa, đèn pin quang trên mặt đất lo lắng hơi ý trứ, nhưng cái gì cũng không phát hiện.

Có lẽ, của ta giả thiết là sai lầm; có lẽ, của ta lí giải đúng, nhưng phải đi chính là một phương hướng khác, đầu hướng hướng.

Nhưng ta đã lựa chọn cái phương hướng này, bây giờ trở về đầu, lãng phí rất nhiều lộ trình, chỉ có lại đi một đoạn.

Lại đi rồi chừng 10 phút, trong lòng ta vừa động, dừng bước.

Ta nhìn thấy Dịch Nhân Kiệt vạt áo trước!

Trước hết thấy chính là nhất mảnh nhỏ thanh vải màu xám, nếu không là dùng tảng đá áp ở ta quen thuộc một khối mộ bia trên đỉnh, ta căn bản không sẽ lưu ý.

Kia mộ bia, cơ hồ hàng đêm ở trong mộng của ta xuất hiện, là của ta mộ bia.

Âu Dương Phi chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày tốt

Một hàng kia mười hai khối mộ bia như trước ngay ngắn chỉnh tề sắp hàng trứ, giống như cùng chung quanh mộ bia giống nhau, đều là kinh nghiệm phong sương lão hộ gia đình.

Ta khinh khê chạm vào thuộc loại của ta kia khối, nghĩ rằng, có thể hay không, từ bên trong leo ra một vị sắc mặt tái nhợt, lẳng lẳng mỹ nữ. Nàng sẽ mặc cái gì dạng áo liệm? Từ thân ở trên người nàng sẽ lưu lại có loại gì dấu? Hoặc là, nàng cũng giống Lục Sắc cùng Cố Chí Hào như vậy, chỉ còn một bộ bạch cốt?

Trên mặt không có vuron tay ra đến, địa hạ Âu Dương Phi, đại khái cùng "Thượng giới" Âu Dương Phi giống nhau, cũng yêu ngủ nướng, kiên trì.

Ta rất nhanh đem suy nghĩ bắt trở lại, nhìn chăm chăm mộ bia trên đỉnh kia mảnh nhỏ thanh vải màu xám. Ta sờ dĩ đoán đó là Dịch Nhân Kiệt quần áo một phần, là vì vừa rồi hắn kỳ quái trang phục, khuyết thiếu vạt áo trước, nhưng trường sam phía sau lưng bộ phận vẫn còn giữ lại một ít. Mà này khối bố, như là tùy tay theo lớn hơn nữa một khối bày lên kéo xuống đến, cạnh góc so le.

Cách mấy khối mộ bia, ở Lục Hồ bia trên đỉnh, cũng dùng tảng đá đè nặng một khối đồng dạng nhan sắc vải. Ta dưới đáy lòng thờ dài, xem, chúng ta thật sự là thiên sinh một đôi.

Đương nhiên, vẫn chỉ là của ta một bên tình nguyện, ta cùng Lục Hồ mộ bia trong lúc đó, một người tên là "Nguyên hạo" tương lai thẳng xui xẻo, mộ bia đỉnh cũng đè nặng như vậy một khối vải.

Xa hơn chỗ một vị Thanh triều Quang Tự trong năm người nào đó mộ bia trên đỉnh, cũng đồng dạng đè nặng một khối vải. Đi lên trước nữa, ta phát hiện hơn mười cái mộ bia, bia trên đỉnh đều có Dịch Nhân Kiệt trên quần áo một khối vải.

Hắn đang làm cái gì? Vì sao tại đây chút trên mộ bia áp khối bố.

Ta ngẩng đầu, rơi vào tầm mắt lại là một gốc cây cây khô.

Này tòa sù thượng lớn nhất bãi tha ma, cũng không giống ta đi qua nghĩa địa công cộng như vậy buông bách thành hàng, mà là cách rất xa mới có như vậy một hai khóa "Gân đất xa trời" cây già khô cọc, giống như e sợ cho không cần thận lưu lạc ở đây du khách không biết nơi này là bãi tha ma giống nhau. Này cực trần quý mấy trên cây không có lá cây - - đó là một vô pháp sinh ra sự quang hợp thế giới, có lá cây đồ tương đối kỳ quái - - ta là không nghĩ ra này đó cây là thể nào trừ hàng.

Khéo chính là, nơi này còn có như vậy cây cổ thụ.

Ta nghĩ nghĩ, nhích người bò lên.

Trèo cây quá trình, ta không nghĩ nhiều miêu tả, bởi vì lại tao nhã lại thoát tục mỹ nữ, trèo cây bộ dáng đều không có gì hay để nói, thật sự là nhất định phải hình dung, cũng chỉ dùng tốt chặt vật không chịu nổi bốn chữ. Ta không là tiểu thuyết vô hiệp lí cái loại này phi tiên, ta lên cây bộ dáng mời người không cần suy nghĩ giống.

Nhưng ta may mắn mình làm quyết định này, bởi vì ta bám ở trên chạc cây nhìn xuống khi, đèn pin quang nỗ lực mở mắt ra khi, thấy này trên mộ bia vải,

này đè nặng vài tảng đá, cùng nhau xếp thành hai chữ, mơ hồ khó phân rõ.

"Vân mộng "

Đây là Dịch Nhân Kiệt trước khi chết muốn nói cho lời của ta.

Hắn nhất định cảm thấy bản thân nguy hiểm tình cảnh, ở một chỗ mộ bia đàn đang lúc để lại manh mối, để lại hai chữ này. "Vân Mộng" .

Hoắc Tiểu Ngọc ở Vân Mộng.

Địch Nhân Kiệt chưa kịp chính mồm nói cho ta, kỹ lưỡng hơn nói cho ta, liền chết thảm. Ở sắp chết là lúc, hắn chưa quên chỉ thị ta, này manh mối phương hướng.

"Vân" chữ dùng xong gân thể, tiết kiệm vài nét; "Mộng" chữ hay là dùng là phồn thể. Nhất định có người nhắc đến với Địch Nhân Kiệt, hiện thời "Thượng giới" dùng là đều là chữ giản thể , nhưng hắn khả năng còn chưa kịp học viết "Mộng" giản thể.

Ta đem này đó miếng vải nhất nhất thu thập, một bên thu, một bên nhường nước mắt tùy ý chảy xuôi.

Hắn cứ như vậy đi. Mấy ngày trước còn bày mưu nghĩ kế, tinh thần lão nhân quắc thước, vì đáp ứng của ta một sự kiện, tặng tánh mạng của mình - - trên thế giới này tánh mạng. Ta thậm chí không có nói quá, Hoắc Tiểu Ngọc rơi xuống hòa hảo vài người sống còn, hắn liền nghĩa vô phản cố giúp ta đi tìm, giúp ta đi thăm dò, thẳng đến rước họa vào thân.

Ta đang cầm này đó vài vụn, đi trở về, đi hướng nơi xa kia một khác khóa cây khô.

Ít nhất, này đó vài vụn có thể bao lại hắn khô kiệt biến mất thân thể.

Nói "Trần trường qua lại vô vương bận" mọi người là không dùng đầu óc người. Mọi người là trần trường tới, nhưng khẳng định đều phải mặc y phục đi.

Hiển cho thi thể cho chúng ta giải phẫu phòng giảng dạy cao thượng mọi người ngoại trừ.

Ta đi đến kia đôi chung dưới tàng cây, chuyện lo lắng nhất đã xảy ra.

Địch Nhân Kiệt thân thể, đã hoàn toàn biến mất.

Rất nhiều năm sau, nếu quả có các nhà khảo cổ học không cẩn thận đào được Địch Nhân Kiệt chân chính phân mộ, sẽ phát hiện, mộ chủ trường sam, khuyết thiếu vật áo trước, lần sau cũng ít một nửa.

Ta phía sau nhưng không có suy nghĩ nhiều như vậy, ta chỉ cố khóc.

Người xem, con người của ta kỳ thực thật vô dụng, ta có thể ở tới đen giải phẫu trong lâu vui vẻ, nhưng ta chịu không nổi này người tốt bị thương tổn.

Ta cũng chịu không nổi, đi thương hại này đối ta tốt người.

Lục Hồ, ta sẽ nhận lỗi với người, có lẽ ta thậm chí sẽ nói cho người biết chân tướng.

Song song, ngày mai, ta cũng sẽ nhận lỗi với người. Người có lẽ không biết, ta ở bệnh viện tâm thần khảo vấn sáo một khác kia, bản thân ta cũng cảm thấy, giống như biến thành một người khác.

Biến thành ai đó? Âu Dương Cầm?

Ngày mai ta cũng sẽ đi cấp sáo này lão sắc quý an ủi, giải thích.

Ngày mai, ta còn muốn nói cho song song, của người thiện lương, ngây thơ, không là gì cao minh kỹ thuật diễn có thể biểu đạt , cho nên thật muốn hoài nghi trộn hộp gỗ người, ta sẽ trước hoài nghi mình, cũng không nên hoài nghi người.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, nếu còn có ngày mai.

Vì vậy thời điểm, ta cảm giác được phía sau lạnh yên xuất hiện ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Chính văn (hai mươi tám)

Không biết nguyên nhân gì, ta đến thế giới này sau, sẽ trở nên tương đối miễn cảm, đều nói nữ sinh giác quan thứ sáu tương đối mạnh, lúc này ta cảm thấy ta đã vượt ngoài giác quan thứ sáu, thế nhưng có thể rõ ràng cảm giác được phía sau ánh mắt.

Ta xoay người, liếc mắt một cái trông thấy chính là bốn con phiếm màu xanh mắt.

Thật sự, vừa lúc mới bắt đầu, ngoại trừ bốn con bệnh tăng nhãn áp, ta không có thấy gì những thứ đồ khác, bởi vì mặc kệ tới là ai, bốn mắt ở ngoài, đều che dấu trong bóng đêm, hoặc là nói, cùng hắc ám hòa làm một thể.

Ta chẳng quan tâm lễ phép, đưa tay điện mở ra, LED trắng bệch quang thẳng soi đi qua. Ta đây mới nhìn rõ, vì sao vừa rồi chỉ có thể nhìn thấy bốn con lục mắt, bởi vì tới hai người - - tạm thời coi bọn họ là người đi - - khoác cùng quanh mình âm u cơ hồ cùng màu hắc bào, đôi mắt đen mù, mặt của bọn họ... Bọn họ căn bản không có mặt, chỉ có một mảnh tối đen, có lẽ là đeo màu đen mặt nạ bảo hộ, có lẽ dưới mũ mặt chính là trống rỗng... Không hắc, chỉ có màu xanh hai mắt. Ta không có thể xem thấy bọn họ thủ, nhưng bọn họ hẳn rõ ràng vác lên một phen vừa giống như cái cuốc vừa giống như búa một loại dài cán chuối vũ khí - - ít nhất ta không cho là đây là bọn họ dùng để làm quái trạng dùng là.

Đèn pin quang hiển nhiên không là trong tay ta làm bọn họ sợ hãi vũ khí, ta thậm chí đó có thể thấy được bọn họ bệnh tăng nhãn áp lí cười nhạo. Ta hỏi: "Các người là ai? Các người muốn làm gì?" Biết rõ đây là phí lời, đầu óc bay nhanh xoay xoay, nghĩ đối sách. Đồng thời bốc lên nắm tay.

Của ta vô địch thần quyền gần đây biểu hiện vô cùng thật đáng buồn, đánh ra đi luôn không đến nơi đến chốn, ông trời của ta sinh thần lực hình như là chẳng biết tại sao tới, lại chẳng biết tại sao rồi đi, căn bản không lo lắng cảm tình của ta cũng sẽ như vậy bốn bề sóng dấy.

Hôm nay một quyền này chém ra? Sẽ là như thế nào? Sơn băng địa liệt hay là gãi không đúng chỗ ngứa?

Ta cơ hồ có thể tưởng tượng đầu hủ đôi bàn tay trắng như phấn thất bại khi bệnh tăng nhãn áp lí càng mãnh liệt cười nhạo.

"Trong tay các người lấy là vật gì tốt? Dùng để làm gì?" Ta đã bị buộc đắc ở nói hưu nói vượn.

"Đào mộ dùng là." Không đầu không mặt mũi không miệng người lại còn có thể nói. Thanh âm kia có một loại không chân thực cảm, giống như không phải từ miệng phát ra, nhưng đích xác vang ở bên tai ta. "Hơn nữa còn là miễn phí."

Lại giả bất thiện! Có lẽ này tổng kết cũng không tính rất có sức tưởng tượng, nhưng ít ra làm ta hiểu ra, rốt cục nghĩ ra đối sách.

Nếu ta có thể giống Lục Hồ này ý nghĩ đơn giản tên như vậy tùy thời tùy chỗ có thể làm được trong đầu trống rỗng, ta sẽ trước ý đồ trở lại hiện thực trong thế giới, nhưng ta có tình là cái một ngày kiếm tỷ bạc suy nghĩ triển miên phí sức người, cho nên trống rỗng bình thường tới không được, ta cũng khó ở hai thế giới xuất nhập tự nhiên. Cho nên lúc này có thể làm chỉ có bốn đào.

Ta một bên đem hết toàn lực bốn chạy, một bên quay đầu quan sát chiến cuộc. Kia hai người mặc áo choàng đen, bốn con đầu xanh mắt, giống hai cực đại con dơi, theo sát ở sau thân ta, cơ hồ như là ở giữa không trung lướt đi.

Ta chạy đến mau nữa, cũng chạy không được phi nhân!

Ta chỉ hảo buông tha cho chạy trốn chiến lược, đột nhiên dừng ngay, hướng về bay nhanh đánh tới hai cái bóng đen, một quyền một cái.

Chung cực tới thượng kết quả, hẳn là một quyền một cái, đem hai người đều đá đảo, đánh bay, đánh ra Âm Dương giới.

Nhưng sự thật tương đối tàn nhẫn, một quyền một cái, như là đánh vào trong không khí, một quyền một cái, bị khóa lên dây thừng - - trên cổ tay ta, bị hắc bào nhân đột nhiên ném đi ra tình thế dây thừng bao lấy. Một tích tắc này ta đây đột nhiên cảm thấy bản thân thật là ngu, ngay cả cái kia so với ta còn ngốc tên Lục Hồ cũng biết buổi tối xuất ra muốn dẫn đem Tiểu Đào, ta ngược lại hảo, giống như thực cho là mình là Âu Dương Thanh Phong Âu Dương Minh Nguyệt tái thế, không hai cái tay sẽ đến Âm Dương giới lâu lóng. Lúc này, có đem Tiểu Đào, cắt đứt này dây thừng, nên thật tốt!

Dưới tình thế cấp bách, ta đột nhiên lại nghĩ đến, bản thân tuy rằng không mang Tiểu Đào, nhưng trên đầu còn có tóc mắc kẹt, kẹp tóc mặt trái cái cặp, bên cạnh vẫn tương đối sắc bén. Nhưng giờ phút này ta hai tay túi chữ nhật, tiêu chuẩn "Đã bị kiểm chế", bản thân rất khó nắm trong tay, đành phải cúi đầu, tựa đầu tiến đến trong tay, lấy xuống kẹp tóc.

Kẹp tóc đối kia tình thế dây thừng không dùng được, cổ của ta cũng lập tức bị khóa lên nhất sợi dây, hơn nữa càng lặc càng chặt!

Ta chỉ hảo lại đem cổ tiến đến trong tay, dùng kẹp tóc đi phí công cát.

"Không cần uống phí khí lực, " "Này dây thừng là cửu độn phiên kim tâm ti làm, xuân tâm đến Từ Tị phương tần, kim tâm có cửu mệnh, chúng nó ti cũng là vạn lần cứng cõi cho tâm thường tư tưởng, kiên thẳng cho dây kéo, nhận thẳng cho Thanh Đăng, hoan nghênh người tiếp tục cắt."

Ta nghe rõ ý tứ của hắn, hoan nghênh người tuyệt vọng.

"Các người là ai?" Ta phát ra ngoài thanh âm giống như vào hai vị tới om sát thủ hắc động, dù sao ta là không nghe được, này muốn cảm tạ trên cổ đáng yêu kim tâm cung nước bọt phân bố vật, lặc đặc ta có một loại ở trên treo ngược tự sát cảm giác, chớ đừng nói chỉ là phát ra cao vút câu hỏi.

Vô mặt Hắc Quỷ cư nhiên nghe thấy được, nói: "Theo chúng ta đi, một ngày nào đó người sẽ minh bạch chúng ta là ai, hiện tại không thể nói cho người biết, bởi vì thời cơ vẫn không được thực."

Thành thực người hắc đầu to! Xem ra toàn bộ vũ trụ mọi người học xong đối phó biện pháp của ta, không nghĩ nói cho ta cái gì, đã nói không thành thực.

Đồng thời ta cũng nghĩ thông suốt một điểm, hai người này Hắc Quỷ hiển nhiên không là muốn giết ta, bọn họ cùng lần trước bộ xương khô nhóm giống nhau, bất quá là nghĩ bắt ta đi. Nói như vậy, kia mấy cái cương thi, nói không chừng cũng chỉ là muốn đem ta chụp choáng váng, sau đó mang đến chỗ này.

Thậm chí, Hoắc Tiểu Ngọc bóp ta, cũng không phải nghĩ bóp chết ta, khả năng cũng chỉ là muốn đem ta bóp nghẹn thở, sau đó có thể lưu ta ở thế giới này.

Vì sao?

Lưu ta ở chỗ này, thẳng đến tháng sáu mười sáu sao? Sau đó thì sao? Vì sao không trực tiếp đem ta giết?

Nhưng có một chút, ở ta hiện tại cổ bị lạc đến vô pháp suy xét dưới tình huống cũng có thể suy nghĩ cẩn thận, vô luận là muốn giết ta hay là muốn đem ta bắt cóc, đều không phải là chuyện gì tốt!

Nhưng là ta hiện tại mặc dù nghĩ vọt tới trước mặt bọn họ thử một lần ta hay không còn có cường đại quyền lực, cũng bước tiếp bước là tiếp nối gian nan, ta chỉ đầu có: "Thôi, các người siết chết ta thôi!" Ta kỳ thực căn bản kêu không ra tiếng âm đến, đông đưa đầu giãy giụa, có điểm giống khóc lóc om sòm... Liền tính là khóc lóc om sòm đi, ta hi vọng như vậy có thể dụ khiến cho bọn hắn đối với ta buông tay.

"Không cần giãy dụa!" Một người trong đó kêu lên, "Kim tâm ti hay sống, người càng giãy dụa, lực càng chặt, càng bị chết mau." Trong ngữ khí của hắn thật sự để lộ ra kích động. Quả nhiên, bọn họ không hi vọng ta cứ như vậy chết đi.

Của ta từ kỳ là sang năm tháng sáu mười sáu, xoay lịch sử bánh xe, bất kể là mau vào hay là rút lui, hậu quả đều thật nghiêm trọng!

"Vậy các người liền buông ra ta!"

"Đúng vậy, buông nàng ra!" Một cái Hắc Quỷ kêu.

"Nhưng là, ta vừa rồi đánh là tới chuyên nghiệp 'Lòng có Thiên Thiên kết', không ai có thể mở đắc khai." Một người khác kêu, tùy thời sẽ khóc lên.

Ta rốt cục hiểu được tự bản thân thứ khả năng làm được qua đầu, hai cái tay đi bắt ở trên cổ tơ thừng - - vô mặt tiểu nhị hắc đã sợ đến buông lỏng ra kiểm chế ta hai tay dây thừng - - nhưng càng bắt càng hồng bết, tơ thừng phảng phất đang tức giận phản kháng, lực càng chặt hơn, đem ngón tay ta đầu cũng lực cùng một chỗ.

Ta dần dần vô pháp hô hấp, trong đầu bắt đầu trống rỗng. Có tình như vậy trống rỗng vô pháp mang ta trở lại trong cuộc sống.

"Cái này chúng ta khả thâm." Trong tai mơ hồ truyền đến hắc y vô mặt người hối tiếc, phải chết chính là ta, bọn họ lại trước hết nghĩ đến chính là mình thâm! Hai người này không có nhân tính tên!

Chẳng lẽ ta cứ như vậy đi? Ta vô pháp bảo hộ thư đào, vô pháp bảo hộ Lục Hồ, ta ngay cả cái mạng nhỏ của mình đều bảo vệ không đến tháng sáu mười sáu.

Khi ta cảm giác mình thật sự thật thâm, nước mắt sắp rơi xuống thời điểm, trên cổ kim tâm ti dây bỗng nhiên buông lỏng ra.

"Người là ai? !" Một cái tiểu nhị hắc đang gọi, "Người dám can đảm chặt đứt cứu đời phiến kim tâm ti đây!" Cảm giác hắn lập tức sẽ giống nhà trẻ tiểu bang hữu như vậy kêu "Người bôi đến, người bôi đến!"

Có người chặt đứt kim tâm ti đây? Không là được xưng kiên thắng cho dây kéo, nhận thắng cho Thanh Đằng à? Làm nửa ngày là bán thuốc tăng lực à?

Ta mở mắt ra, bỗng nhiên hoàn toàn hiểu.

Bên cạnh ta nhiều ra một cái thanh tú nam hài, trong tay một phen ngắn ngắn kiếm, hoặc là chủy thủ, ta cho tới bây giờ nói không rõ ràng hung khí. Là Lục Hồ, mang theo hắn "Tổ truyền" Tiểu Dao.

Lục Hồ nói: "Ta chẳng những dám chặt đứt chó này rắm ti, còn dám chặt đứt người!"

Hắn cử dao nhắm phía một người trong đó hắc y lang, ta vội kêu: "Chú ý lưu người sống!"

Hắc y vô mặt bệnh tăng nhân áp thích tích cực sức mạnh hiển nhiên không thua cho Dương Song Song, một bên giơ tay lên lí đào mộ cái cuốc, vừa nói: "Sống cái gì mệnh? Nếu chúng ta vốn là không là sống đâu? Nếu vốn là không có mệnh đâu?"

Đừng nói, còn có mấy phần đạo lý.

Nhưng ta không biết bọn họ cử binh khí còn có ý nghĩa gì, nếu Lục Hồ chủy thủ có thể chặt đứt so dây kéo Thanh Đằng còn cứng cỏi kim tâm ti, cùng này căn cái cuốc va chạm sau sẽ như thế nào đâu?

Cái cuốc chỉ còn lại có "Quét", bởi vì "Đào" đoạn trên mặt đất.

Lục Hồ đắc đề ý không buông tha người, đầu đao nhắm ngay một người trong đó hắc y trách, hỏi: "Người nói, Hoắc Tiểu Ngọc ở đâu?"

Hai cái Hắc Quỷ bốn con bệnh tăng nhãn áp nhìn nhau một chút, một người trong đó nói: "Hoắc Tiểu Ngọc là ai?"

Sau đó bọn họ cũng đã ở ít nhất năm thước ở ngoài.

Sau đó là mười thước, hai mươi gao...

Lục Hồ nỗ lực cường thịnh trở lại mạnh mẽ, cũng chỉ có theo không kịp.

Bọn họ hoàn toàn biến mất.

Ta kéo Lục Hồ thủ, nói: "Chúng ta muốn đuổi mau rồi đi nơi này."

"Cảm ơn người đã cứu ta." Ta vốn là muốn nói, tiểu tử người cư nhiên theo dõi ta! Nhưng ta quyết định một lòng hướng thiện, cho nên khôi phục ta thực nữ bản tính, rất lễ phép nói.

Ai sẽ nghĩ tới Lục Hồ cư nhiên sững sờ, nhìn ta, như là nhìn một vị theo Âm Dương giới lưu lạc đến nhân gian bà: "Cám tạ ta? Ta nghĩ đến người sẽ chỉ vào lỗ mũi của ta hỏi, 'Tiểu tử người cư nhiên theo dõi ta'!"

Thật sự là tri âm tri kỷ gặp tri âm, ta chỉ hảo tạm thời đè nén xuống thực nữ bản tính, chỉ vào mũi hắc nói: "Đúng vậy, tiểu tử người cư nhiên theo dõi ta!"

"Ai theo dõi người!" Lục Hồ cả gan phản kháng trở, ta đương nhiên thích hắc như vậy, nếu khúm núm, đành phải cho hắc cái danh kêu lục mèo. "Ta vài ngày nay buổi tối, chỉ cần có rảnh rỗi, kỳ thực đều đã đến cái kia quỷ thế giới đi, hy vọng có thể tìm được Hoắc Tiểu Ngọc phần mộ, đào ra xem cái kết quả, ta còn muốn thử xem có thể hay không vừa vận gặp năng, cùng năng đánh nhau một trận. Đêm nay nhớ tới người cùng Dịch Nhân Kiệt có ước định gặp mặt, liền đến xem, ai biết vừa vận gặp người cùng kia hai cái đen thui tên chơi nhay dây..."

"Người mới cùng bọn họ chơi nhay dây đâu." Chúng ta vừa rồi vội vã chạy ra cái thế giới kia, không có làm từng bước theo lão căn cứ địa giải phẫu lâu xuất ra, mà là đang hắc bào thật mất mặt tên biến mất chỗ ngay tại chỗ "Trống rỗng" đến trong vườn trường. Giờ phút này hai chúng ta cách vườn ươm không xa, trong lòng ta bị vô số cái tiểu dấu chấm hỏi câu đặc đau xót đau xót - - nếu không muốn nói cho hắc biết?" "Xét thấy người hôm nay đã cứu ta, ta hướng người nói lời xin lỗi đi. Của ta thật có chút sự không có nói cho người biết, chỉ cần là bởi vì thời cơ hoàn..." Trời ạ, ta cũng muốn bắt đầu niệm này "Thạch kê không quen" chú ngữ sao?

Lục Hồ đột nhiên giọng trở lên, chấn của ta trước mặt: "Miễn bàn chuyện như vậy, muốn xin lỗi hay là ta đến nói xin lỗi đi. Là ta không nên nghĩ nhiều, kỳ thực, kia cái trong lòng cô bé không có bí mật, đừng quên, ta có cái muối muối, ta cái kia cơ hồ cùng ta đồng thời từ trong bụng mẹ bò ra muối muối, cũng không biết có bao nhiêu tâm tư giấu điếm được ta đâu." Nhắc tới Lục Sắc thời điểm, ánh mắt hắc sáng long lanh, xuyên thấu hắc ám.

Nếu không muốn nói cho hắc biết? Nếu không muốn nói cho hắc biết?

Ta cơ hồ muốn khóc lên: người không biết, không đồng dạng như vậy!

Vì phòng ngừa bản thân thật sự sẽ khóc lên, ta chỉ chuyển biến tốt đẹp đổi đề tài: "Người đem người Tiểu Dao... Đoàn kiểm... Chử thủ, miễn phí lại nhưng ta nhìn xem được không được?"

Lục Hồ rút ra kia đem bắt phạm chử thủ, trong bóng đêm, không biết thế nào, đao phong kia nhưng lại tỏa ra nhất đạo lượng quang, dữ tợn, thị huyết, lại để cho lòng một trận kinh hoàng, hô hợp cái loại này kinh hoàng.

"Mau thu hồi đi... Ta cũng không phải là muốn xem đao này bản thân... Ta là nói, người bắt nó nhét vào vỏ đao lí, toàn bộ lấy cho ta xem."

Lục Hồ liếc ta một cái, có điểm như là thương thức một chuyện nhi mẹ cảm giác, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đem chử thủ vào vỏ, cùng nhau đưa cho ta.

Lúc này, ta mới phát hiện ta đã từng là cỡ nào sợ ý là.

Ta sớm nên phát hiện, vỏ kiếm này thượng, cùng trên chuôi kiếm, đều có trứ hình thù kỳ quái hoa văn, nhưng ta nhận thức ra một người trong đó khắc đặc cực kỳ tinh xảo đồ hình, đó là một đầu ba chân ngũ giác quái thú.

Nếu sáo diên nói diên ngữ còn có vài câu có thể tin lời nói, con quái thú kia hẳn là tại kia thế giới kia xuất hiện qua, tên là "Tôn".

Nói như vậy, cây chử thủ này, cùng kia bị trộm hộp gỗ giống nhau, cùng chứa Âm Dương thế gia gia phá hộp giấy từ thượng lá cây đồ tiêu giống nhau, đều là đến từ kia thế giới kia.

Có thể hay không, Lục Hồ tên tại kia mười hai cái trên mộ bia, hơn xa ngẫu nhiên?

"Người nói thực ra, nhà các người, có hay không gia phổ gia phả?"

Lục Hồ lắc đầu nói: "Nhà chúng ta, khuôn nhạc có rất nhiều, gia phổ gia phả khẳng định không có."

Ta cây chùy thủ trả lại cho Lục Hồ, nói: "Xem ra, cây đao này..."

"Chùy thủ."

Ta lật hắt liếc mắt một cái: "Người cây chùy thủ này, lúc ban đầu nhất định là đến từ cái kia cổ quái thế giới. Có nhớ hay không ở Bách Gia thôn, cái kia bị chó cắn chết lão nhân ném cho ta một căn hộp gỗ? Kia hộp gỗ mặt trên có chút đồ án, cùng người cây đao này... Chùy thủ thượng đồ án giống nhau."

"Này... Thuyết minh cái gì?"

"Thuyết minh người muốn hảo hảo lưu trữ nó, nói không chừng..." Ta nghĩ nói, nói không chừng sẽ cứu cái mạng nhỏ của người, nhưng sửa miệng nói: "Nói không chừng, về sau kéo bè kéo lũ đánh nhau thời điểm còn lại dùng thượng nó."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Chính văn (hai mươi chín)

Tháng 9 22 ngày

Thứ tư là chương trình học tối nhanh một ngày, giống như trường học an bài việc học, cũng là dựa theo Gauss đường cong đến phân bố , hai đầu hơi chút thoải mái chút, thứ tư là đỉnh sóng, phân tử sinh vật học, vật lý, hoá học vô cơ thí nghiệm loại này tương đối khảo nghiệm người trí lực môn chính đều vào hôm nay.

Dương Song Song tiếp tục không nhìn sự tồn tại của ta, đem qua ta vốn nghĩ đến hảo hảo , hôm nay sẽ cùng nàng nhẹ lời mềm giọng, gián tiếp bồi đền cái không là, nhưng thấy nàng này phó cự nhân ngoài ngàn dặm bộ dáng, ta cũng vui vẻ đặc không cần bớt làm cao.

Dù vậy gian khổ, ta còn là bớt thời giờ cấp Ba Du Sinh gọi điện thoại, hẩn cư nhiên nhận. Ta húc đầu liên hỏi: "Các người chuẩn bị khi nào thì đem chân tướng nói cho Lục Hồ đâu?"

"Nghe vào, người có vẻ ở xung phong nhận việc." Ba Du Sinh người này so với ai khác đều kẻ đối trá.

"Ta tuyệt không anh dũng, hướng chi, ở cảnh sát các người đồng chí trước mặt anh dũng, không là múa rìu qua mắt thợ sao?"

Ba Du Sinh đành phải nói: "Chúng ta trước mắt còn không có kế hoạch cụ thể, nghĩ chờ một chút, quan sát thư đào chuyện như thế nào sau làm tiếp kết luận."

"Có chút đạo lý." Ta nói là lời thật lòng: vạn nhất Lục Sắc cùng Cố Chí Hào chết chính là ngẫu nhiên, mà tinh thần của ta chứng bệnh trạng là tất nhiên đâu? Nói vậy, đương nhiên không nên hưng sư động chúng. Nhưng nếu thư đào gặp nạn, thậm chí ngộ hại, thuyết minh ta nhìn thấy mười hai toà mộ bia đích đích xác xác đoán trước mười hai đứa bé vận mệnh bị thảm."Trộm ta hộp gỗ người, các người tìm được chưa?" Ta biết, Ba Du Sinh rất ít sẽ "Xung phong nhận việc" nói cho ta bọn họ phá án đích tình huống.

Ba Du Sinh nhẹ nhàng thở dài: "Không có gì rõ ràng. Bao gồm hai nhóm lên vào các người ký túc xá người, tuy rằng bọn họ nhìn qua rất liêu lĩnh, nhưng gây thời điểm tay chân rất sạch sẽ, không lưu lại dấu mồi gi..."

Hàm trư thủ kém chút sờ lên của ta mặt, còn gọi hành động bí mật?

"... Tương đối thú vị chính là, ban đêm lên vào các người gian phòng người, theo trước mắt dấu vết lưu lại xem, thật sự có điểm giống trong truyền thuyết phi tặc, theo nóc nhà 'Rốt xuống', cùng theo hành lang cửa sổ chạy trốn, dùng là đều là chuyên nghiệp phi bắt, giác hút, ta ở Giang Kinh làm hình trình trong năm năm, tình huống như vậy vẫn chỉ là lần thứ ba nhìn thấy, hai lần trước đều là khóa tình trộm cướp đại án, ăn cắp đối tượng đều là truyền lại đòi sau nghệ thuật trân phẩm hoặc giá trị Liên Thành châu báu, cho nên lần này đích tình huống có chút đặc thù."

Ta nói: "Ý của người là, kia cái hộp gỗ từ lý không là nghệ thuật trân phẩm hoặc là sang quý châu báu? Quá coi thường vị kia cổ phục lão nhân tài phú thôi, trên người hẩn bộ kia trang phục và đạo cụ lột xuống đến, là có thể câu dẫn đến một đồng khóa tình trộm cướp đại án đâu."

Ba Du Sinh hắc hắc cười cười: "Ta đương nhiên không là ý tứ này, ta là nói, chuyên nghiệp như vậy đạo tặc, tại sao muốn thừa dịp người ở lúc ngủ lên vào các người phòng, vì sao không giống nhóm đầu tiên kẻ trộm như vậy, thừa dịp các người khi đi học, hoặc là cuối tuần ký túc xá lúc không có người âm thầm vào đến? Thuyết minh hẩn phòng chừng người sẽ đem hộp gỗ, hoặc là mồi bên trong hộp bảo bối, tùy thân mang theo. Mặt khác, không thông thường chuyên nghiệp công cụ, cũng nói người tới..."

"Là không lâu mới đến Giang Kinh ngoại lai nhân viên!" Ta kỳ thực vừa rồi liền nghĩ đến điểm này , có thể không đặc ý đoạt trước trả lời sao?

"Đương nhiên chính là rất có khả năng. Bởi vì chuyên nghiệp đạo tặc đặc sắc là, bọn họ sẽ không hành quân lạng lẽ thật lâu, gây dục vọng sẽ cháy được bọn họ khó chịu, không có khả năng ở Giang Kinh chưa bao giờ lưu lại quá phạm tội dấu vết; nếu không là chuyên nghiệp đạo tặc, lại rất nan giải thích

những công cụ đó cùng hành vi, càng khó giải thích tại sao phải nhắm vào người, nhắm vào kia cái hộp gỗ tử?"

Ta thuận miệng nói: "Có phải hay không là Hoắc Tiểu Ngọc phải tới." Nói ra cũng cảm thấy là tốt hơn cười, Hoắc Tiểu Ngọc là vị tuổi trẻ oán quỷ người đàn bà chanh chua, cho dù nàng ngẫu nhiên có thể ở Âm Dương giới cùng hiện thực thể giới xuyên qua, tưởng tượng nàng thuê trừ một đám trộm cướp cao thủ, thật sự có chút cùng nàng "Thân phận" không quá tương xứng.

Có cái gì không tương xứng đâu? Thông qua công địa thao túng cương thi, điều động có thể xuyên qua lượng nặng thể giới bộ xương khô, ở Âm Dương giới sát hại Dịch Nhân Kiệt, sai khiến lấy mạng Hắc Vô Thường, che chắn đi động tin hiệu, khóa lại giải phẫu lâu đại môn, việc này, ngoại trừ Hoắc Tiểu Ngọc ý đồ ngăn cản ta cùng Lục Hồ chấp nhất điều tra, còn sẽ là ai làm? Nếu nàng có thể khu động lượng nặng trong thể giới nhiều như vậy quái vật, mua được hiện thực trong thể giới thấy tiền sáng mắt vài vị chuyên nghiệp đạo tặc lại có cái gì khó?

Ba Du Sinh lời nói cắt đứt sự suy nghĩ của ta: "Bất kể là ai phải tới, hiển nhiên cùng của người khác gặp được có liên quan, chỉ bất quá chúng ta thực ở không có quá nhiều manh mối vào tay... Người... Hai ngày nay, còn tốt lắm?" Ta hiểu được ý tứ của hắn: gần nhất lại đã gây họa sao?

Xuyên qua cầu thang phòng học cửa sau, ta có thể thấy Dương Song Song mặt cơ hồ muốn áp vào sách giáo khoa thượng hôn mê, thờ dài nói: "Ngoại trừ có điểm chúng bạn xa lánh, ta cuộc sống quá đặc cũng không tệ."

Thứ tư nặng nề việc học cao trào đương nhiên là buổi chiều hai giờ "chủ nghĩa Mác nguyên lý" tiết học. Ta đưa vào cả đầu ngựa nguyên sau, giác ngộ đề cao vài cảnh giới, tự ta cảm giác không hồ là "Thượng giới" cư dân, bỏ lại túi sách liền hướng vườn trường ngoại chạy.

Đứng ở cửa sân trường chờ giao thông công cộng thời điểm, một chiếc chạy chậm xe đột nhiên hét lên một tiếng, ngừng ở ven đường, đem ta theo trông rỗng rí tinh lại. Cửa sổ xe buồng, lộ ra một trương Hàn Quốc soái ca mặt: "Âu Dương gia tuyệt thế mỹ nữ cũng muốn ngồi giao thông công cộng, ông trời quá không công bình."

Ngang nhau xe vài vị học sinh đều không có hảo ý nhìn ta, thật giống như ta lập tức sẽ nhảy vào tiểu trong xe thể thao đi cùng Lý Minh Hoán tầm hoan tác nhạc đường như. Ta còn là nỗ lực bảo trì lễ phép cười cười nói: "Trong lịch sử, Âu Dương gia tuyệt thế mỹ nữ còn ngồi quá xe lửa đầu, ông trời đối ta vẫn tương đối chiếu cố."

Lý Minh Hoán tự cho là tiêu sái vậy tay nói: "Muốn đi đâu, ta mang người một đoạn."

"Tốt, bệnh tâm thần tổng viện như thế nào?" Ta cười lạnh nói.

Bên cạnh chờ xe bạn học có nhìn không được, cũng có chẳng biết tại sao. Lý Minh Hoán sừng sốt, lập tức hiểu được ta là đang nói đùa: "Người rất có hài hước cảm, lên xe đi, nói cho ta, người muốn đi đâu?"

"Bệnh tâm thần tổng viện, có đi hay không?" Ta thật nghiêm túc nói.

Lý Minh Hoán trên mặt hơi có vẻ giận: "Âu Dương bạn học, ta là một mảnh thiện ý..."

"Lý Minh Hoán bạn học, ta luôn luôn tại nói thật. Nếu không tin, đợi lát nữa người có thể đi theo giao thông công cộng, xem ta ở nơi nào xuống xe, đi tới chỗ nào đi, chứng thật một chút nhân phẩm của ta." Ta lúc này đột nhiên tưởng niệm khởi Dương Song Song đến, nếu nàng tại bên người, hai người cùng nhau lực đánh vào nhất định sẽ mãnh liệt hơn chút.

Lý Minh Hoán lại thay tuấn dật nụ cười: "Người mời ta theo dõi người?" Ta cảm giác bên người có hai nữ sinh trên mặt đã viết "Nếu người không đi, nhưng ta lên xe cũng có thể đi" không kiên nhẫn biểu tình.

"Theo dõi còn cần mời sao?" Ta có chút lấy Lý Minh Hoán dây dưa không có biện pháp, thậm chí muốn cùng hắn lên xe thôi, đỡ phải hắn ở trong này cho ta mất mặt xấu hổ. Bỗng nhiên lại cảm thấy ta loại ý nghĩ này tương đối ngựa nguyên, đây chẳng phải là đặt bản nhân hoa hậu giảng đường địa vị thời cơ tốt nhất sao?

Vấn đề là ta không có một chút kế hoạch đi đặt không đến một năm hoa hậu giảng đường địa vị, ta phải mau chóng đuổi tới bệnh viện tâm thần.

Có chút đi cười xe đạp tan tành người bắt đầu đối chận ở ven đường chạy chậm xe phần nộ khảm chuông, ta cũng hi vọng quần chúng nhóm có thể đem hắn đuổi đi, nhưng Lý Minh Hoán bưng tỉnh không nghe thấy, lại hỏi: "Ta đương nhiên tin tưởng lời của người, có thể hỏi một chút đi bệnh viện tâm thần làm gì sao?"

"Đi bệnh viện tâm thần còn có thể làm gì? Đương nhiên là nằm viện lâu." Nhìn người còn chưa phải là "Đương nhiên tương tin lời của ta".

Cửa ta kéo dài chiến thuật rốt cục thành công, xe buýt không phụ sự mong đợi của mọi người đuổi tới, lái xe bắt đầu phần nộ cuồng khảm loa, Lý Minh Hoán bắt đầu đi, oán hận liếc nhìn ta, đem Lexus chạy chậm xe lái đi.

Đuổi tới bệnh tâm thần tổng viện thời điểm, thăm hỏi bệnh nhân thời gian sớm chấm dứt, may mắn ta sớm có sở liệu, mang đến bạch áo ba-đờ-xuy, mặc vào về sau, thế nhưng thông suốt đi vào sáo chỗ ở bệnh khu.

Phòng bệnh trống rỗng, nhưng cách cửa sổ, có thể thấy một đám bệnh nhân đang ở trong hoa viên giải sầu, có chút ngồi ở trên ghế dài ngăn người, bản thân nói chuyện với mình, có chút đi tới đi lui, bản thân nói chuyện với mình, cũng có số ít bệnh nhân nhiệt liệt thảo luận, nếu người cẩn thận nghe, kỳ thực bọn họ đã ở bản thân nói chuyện với mình.

Sáo ngồi tại dưới một thân cây đút thu sau muỗi, trong tay đang cầm thật dày một quyển sách đang học, mặc dù là như vậy ngồi lẳng lặng, thân thể còn tại không tự chủ run run. Ta đột nhiên cảm giác được này suy nhược mê hoặc lão nhân là như thế đáng thương, có lẽ Dương Song Song rồi hướng một lần, ta lần trước đích xác không nên như vậy giống hung thần ác sát một loại đe dọa hấn, giống Âu Dương Cần như vậy đe dọa hấn...

Ta = Âu Dương Cần = hung thần ác sát?

Ta đánh cái thật to rùng mình.

Trong hoa viên, hai cái dẫn đầu hộ sĩ đang nói chuyện phiếm, ta đẩy cửa đi ra ngoài, đại khái bởi vì mặc bạch áo ba-đờ-xuy, hộ sĩ tuy rằng nhìn thấy ta, ta cũng triều các nàng mỉm cười một chút, các nàng cũng không có ở ý, mặc cho ta đi đến sáo trước mặt.

Ta dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ một cái hấn quyển sách trên tay, hấn mạnh ngẩng đầu, thấy là ta, sắc mặt ở mặt trời chiều chiếu ánh hạ thế nhưng vẫn trở nên trắng bạch, hồ hấp rõ ràng dồn dập: "Người... Lại là người!"

"Người không phải sợ, " ta nỗ lực dùng ôn nhu nhất ngữ khí, "Ta đến, đầu tiên là chỉ điểm người nói tiếng xin lỗi."

"Thực xin lỗi?" Sáo khẩn trương hơn. Ta đây mới nhớ tới, có đôi khi ác bá người xấu hành hung trước, cũng sẽ nói "Thực xin lỗi", càng như là loại uy hiếp.

"Nếu thực xin lỗi nghe vào tương đối nguy hiểm, giải thích như thế nào? Ta hướng ngài giải thích. Lần trước đối với ngài quá ác, trách ta từ nhỏ tùy hứng, không biết lễ phép." Ta ăn nói khép nép nói.

Sáo nhưng không có gì bị cảm động, cảm giác sợ hãi ngược lại tới cực điểm: "Người... Người rốt cuộc muốn làm gì?"

Ta cơ hồ vừa muốn nổi giận, thế nào liền là không tin thành ý của ta đâu! Nhưng ta vẫn kiên trì ôn nhu nói: "Ta thật sự là hướng ngài chịu tội, lần trước không nên dữ như vậy. Người nên biết, ta chẳng phải cái gì Âu Dương Cần, ta chính là một người học sinh bình thường."

Sáo nhìn chằm chằm ánh mắt ta, thật lâu mới nói: "Quả nhiên, nàng quả nhiên không có nhìn lầm người."

Lúc này là ta hồ đồ: "Nói cái gì đó? Ai không có nhìn lầm ta?"

"Nàng nói người sẽ đến nhận lỗi với ta, nàng thật không có nói sai, của nàng tiên đoán, so với ta đối Obama đoán trước còn chuẩn." Sáo lầm bầm nói, giống ở niệm tâm kinh.

"Ai? Ngài rốt cuộc nói ai?"

Ta lập tức hiểu. Khóe mắt trung, ta nhìn thấy khác một người mặc bạch áo ba-đờ-xuy đeo kính nữ hài tử đi vào hoa viên.

Song song!

Dương Song Song có chút do dự đã đi tới, sáo cách thật xa đã kêu: "Dương bác sĩ a, người nói không sai, nàng thật sự tới nói xin lỗi!"

Dương bác sĩ?

Ta đây mới nhớ tới, Dương Song Song có thể ở chỗ này thông suốt, nhất định là ở giả mạo bác sĩ thực tập.

Dương Song Song đã đi lại đây, kéo tay của ta: "Ta chỉ biết, sẽ không nhìn lầm người!"

"Người có nhiều như vậy ánh mắt, lại nhìn sai liền không tốt lắm. Huống chi, ta đời này làm bộ ôn nhu lễ phép một hai hồi, sẽ không rất khó chịu." Ta mạnh miệng như trước. "Hai ngày nay, người chẳng lẽ đều đã để an ủi hấn?"

Dương Song Song thờ dài nói: "Đúng vậy, đến xem quá hấn hai lần. Hấn kỳ thực thật đáng thương, như vậy già đi, đưa mắt không quen, mặc dù có đoàn fan, nhưng này đó fan nhóm, nếu không cũng đã tiến bệnh viện tâm thần, nếu không liền đang tiếp thụ tâm lý cố vấn, chân chính có thể cùng hấn thường xuyên trao đổi rất ít người. Ta cảm giác hấn ngày đó bị của người kinh hấn, cho nên..."

Ta giảm thấp xuống thanh âm hỏi: "Hấn không có đùa giỡn người?"

Nàng xem sáo liếc mắt một cái, cũng nhẹ giọng nói: "Người xem hấn cái kia bộ dáng, không cũng chính là ngoài miệng hồ nói hai câu, ta không đi thật sao là được."

Ta không có lại giải thích hoài nghi nàng trộm hộp gỗ chuyện, cảm thấy lại giải thích thêm đều là dư thừa.

Ta xoay người đến sáo trước mặt, mỉm cười nói: "Tốt lắm, người bây giờ sẽ không sợ ta, đúng hay không? Ta còn là muốn xin người giúp một chuyện, hỏi người một vấn đề."

"Ta muốn là không trả lời đâu?"

Thật không công bằng! Ta chuyển biến, sáo nhưng không có lần!

Hơn nữa ta là thực thay đổi tốt hơn, cư nhiên không có nỗi giận: "Ta hi vọng ngài trả lời, bởi vì này quan hệ đến hảo vài cái tánh mạng con người an nguy. Kỳ thực, đối với ngài như vậy bác học người đến nói, đây cũng là cái rất đơn giản vấn đề."

Sáo không nói chuyện, híp mắt, phàng phắt đang ngủ một loại.

Ta chỉ hảo trực tiếp hỏi: "Thỉnh ngài chỉ điểm ta một con đường, thế nào tài năng đi Vân Mộng?"

Sáo thân thể có quy luật run run đột nhiên dừng lại một chút, sau đó lại càng nặng liệt run lên, mới dần dần khôi phục nguyên lai nhịp, hần nỗ lực đứng lên, nói: "Các người đi theo ta một chuyến, ta đi tìm phân Trung Quốc bản đồ."

Ta ngăn cản hần nói: "Ngài đừng phí sức, ta biết ngài muốn chỉ vào Hồ Bắc Vũ Hán nam diện một cái huyện nói, này chính là Vân Mộng huyện... Nhưng ngài nhất định cũng biết, ta hỏi, không là Vũ Hán Vân Mộng huyện."

"Tiểu cô nương thật sự có điểm tiểu thông minh." Sáo có điểm bất đắc dĩ liền gật gật đầu, "Người chẳng lẽ là đang hỏi trong truyền thuyết Vân Mộng trạch?"

Ta thờ dãi nói: "Ngài là có đại trí tuệ người, đương nhiên biết ta hỏi khẳng định cũng không phải trong truyền thuyết Vân Mộng trạch, bởi vì mặc kệ lại thế nào truyền thuyết, trước đây Vân Mộng trạch hay là đang Hồ Bắc Trường Giang lưu vực, hơn nữa khẳng định đã biến mất, huống chi, ta cũng không có ý định chạy đến xa như vậy. Ta nói là..." Ta chỉ hảo lại hạ giọng nói, "Ta nói là cái kia âm dương không rõ không sờ trong thế giới một chỗ danh, đã kêu Vân Mộng."

Sáo một bên hướng trong phòng bệnh đi, một bên cười lạnh nói: "Chưa hiểu rõ hết thôi? Ta nói Vân Mộng trạch, thật là trong lịch sử vô số người miêu tả trôi qua hồ lớn đàn. Đồng thời, cũng là trong thế giới kia một chỗ danh."

"Ta nghe hồ đồ."

"Thật đáng mừng!" Sáo giọng mỉa mai, ta làm bộ nghe không hiểu, "Người phải biết, thời cổ Vân Mộng trạch, bởi vì khí hậu cùng hoàn cảnh biến hóa, dần dần biến mất, tựa như cùng qua đời một loại. Mà ở trong một thế giới khác, Vân Mộng trạch như trước tồn tại; thật giống như trong thế giới kia cư dân, cũng đều là rời đi nhân thế thì cốt!"

Ta cư nhiên thừa nhận, hần nói được không phải không có lý. Trên đời này biến mất gì đó, giống như đều đã chạy đến cái kia Âm Dương giới, tỷ như ta ở Dịch Nhân Kiệt trước mộ thấy kia tòa mộ bia, từ Phạm Trọng Yêm sáng tác, Hoàng Đình Kiên viết "Dịch xà nhà công bia", Dương Song Song nghiên cứu cho thấy, nguyên bia sớm không ở nhân gian, ta nhưng có thể ở trong thế giới kia thấy.

"Thỉnh ngài chỉ con đường đi, ta phải tìm được cái kia kêu Vân Mộng địa phương." Ta cơ hồ là đang cầu xin khăn.

Sáo nhìn chằm chằm ta nhìn ra ngoài một hồi, dường như muốn xác thực chứng ta đều không phải ba ngày trước kia người nữ ma đầu, rốt cục nói: "Các người chờ một chút." Sau đó đi thông thả trở về phòng bệnh.

Ta lập tức đem tối hôm qua gặp được cùng Dương Song Song nói một lần, giống như đi qua ba ngày rừng mình chưa bao giờ phát sinh quá giống nhau. Dương Song Song nghe được Dịch Nhân Kiệt thì cốt biến mất thời điểm, thấu kính thượng sương mệnh mông. "Ta mấy ngày nay lật không ít sách lịch sử cùng dã sử bút ký, rốt cục hiểu được vì sao sống thọ và chết tại nhà Dịch Nhân Kiệt sẽ ngưng lại ở Âm Dương giới."

"Nói một chút coi." Của ta lòng hiếu kỳ lên đây.

"Nguyên nhân rất đơn giản, hần đều không phải sống thọ và chết tại nhà! Dịch Nhân Kiệt bởi vì phản kháng Võ Tắc Thiên nhập quá ngục, Võ Tắc Thiên đăng cơ sau, bởi vì tích tài lại đem hần phóng xuất, phá rất nhiều đại án, cũng bởi vậy đắc tội rất nhiều người. Võ Tắc Thiên giống như cũng là càng già càng hoa mắt ù tai, có chút chuyện giả hoài nghi, năng nghe xong người nào đó lời gièm pha sau, cuối cùng vẫn là hoài nghi Dịch Nhân Kiệt trung tâm, đem Dịch Nhân Kiệt bị mật sát hại."

"Nhìn như vậy đến, ở Âm Dương giới lưu lại người... Hoặc là Quỷ Hồn, đều cũng có chút vấn đề. Đều không phải là sống thọ và chết tại nhà."

Dương Song Song gật đầu nói: "Ít nhất cũng có chút không giải quyết vấn đề."

Sáo lại xuất hiện thời điểm, trong tay dẫn theo từng đã cất giấu Âm Dương Cẩn bức họa cũ cặp công văn. Hần ngồi trở lại ghế dài, mở ra cặp công văn, bắt đầu tìm kiếm. Hai người khác yêu xem náo nhiệt bệnh nhân vây quanh lại đây, đồng thời đi tới một cái hộ sĩ, nhìn thoáng qua nói: "Lại là cái kia cặp công văn, vừa muốn Bách Gia bực giảng." Đồng thời xem chúng ta liếc mắt một cái, rốt cục có chút hồ nghi hỏi: "Các người là giang y?"

Dương Song Song đoạt trước nói: "Đúng vậy, Lưu thầy thuốc là của chúng ta đại giáo lão sư." Ta nghĩ này nhất định là thực tập sinh hoặc là kiến tập sinh giảng hồ lẽ sách, liền theo gật đầu.

Hộ sĩ không còn cái gì hoài nghi, chỉ nói là: "Các người nhưng thật ra tìm đúng rồi người, vị này hồ giáo sư có chút chứng bệnh thật điển hình."

Chờ hộ sĩ tránh ra sau, sáo đã lấy ra nhất xếp nhỏ cạnh hoàng trang giấy. Hần đem kia gấp xếp giấy dè dặt cẩn thận triển khai sau cửa hàng ở trên ghế dài, thì ra là trương có điểm giống tranh sơn thủy cực đại bản đồ. Đồ là dùng thủy mặc bút lông vẽ ở luyện tập thi họa dùng là giấy bản thượng, có phác họa biên giới, cũng có dùng cực nhỏ tiểu Khải viết chữ.

Ta tự cho là thông minh hỏi: "Đây là cái thế giới kia bản đồ?"

Sáo xem ra là thật sự cánh cứng cáp , cư nhiên trong ta một cái, nói: "Đây là Giang Kinh bản đồ."

Ta chỉ đâu có: "Tùy người nói như thế nào đi."

"Ta lúc nào sẽ ăn nói bừa bãi? Có lẽ, người đã không chỉ một lần nghe nói qua, theo âm dương phong thủy góc độ xem, Giang Kinh địa khu, có thể nói độc nhất vô nhị."

Ta cảm kích liếc một cái ân sư Dương Song Song: "Đương nhiên nghe nói qua, Giang Kinh này địa phương quý quái, tối chỗ độc đáo, chính là Ngũ Hành đều thiếu."

"Lời lẽ sai trái! Sai lầm cực kỳ vậy! Nhất phái nói vậy!" Chưa bao giờ gặp sáo như vậy nổi giận quá, hần cơ hồ là đang gầm thét . Xem ra âm dương phong thủy học không tốt, lão sư cũng là muốn tức giận." Âm Dương Ngũ Hành thuyết, theo một loại triết học suy nghĩ phân biệt góc độ xem, là có nhất có Logic phép biện chứng duy vật. Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, vòng đi vòng lại, cấu thành thế giới vạn vật một cái hoàn chỉnh sinh thái vòng. Chính là bởi vì này Ngũ Hành thuộc về là tương sinh tương khắc , nhiều, thiếu, đầy, thiếu, tự nhiên sẽ tồn tại, nhưng làm sao có thể toàn bộ đều thiếu đâu? Bất kể là một chỗ, hoặc là một chuyện vật, nếu Ngũ Hành toàn bộ đều thiếu, kia không là được một cái trống rỗng, một mảnh hư vô?"

Ta thật muốn nói: "Đầu óc của ta, đã nghe thành một cái trống rỗng, một mảnh hư vô ." Nhưng vẫn là như có sở ngộ gập đầu, trình bày nói: "Ngài nói có đạo lý, Giang Kinh cao ốc san sát, chạy chậm xe tung hoành xuyên qua, còn bò giống ta như vậy ngồi giao thông công cộng nghĩ tộc mỹ nữ, đương nhiên không là một mảnh hư vô lâu."

"Lời lẽ sai trái! Nhất phái nói vậy!" Sáo lại nhảy quay về tức giận trạng thái.

Ta đang chuẩn bị cùng theo một lúc nổi giận, theo Dương Song Song thấu kính sau ngộ ra, sáo dù sao cũng là cái bí mật bệnh tâm thần viện bệnh cũ hào, ta chỉ đâu có: "Ta thật sự không hiểu."

"Người nói này, cao ốc san sát cái gì, đều là biểu tượng tràn đầy. Nhất tòa lầu cao, hôm nay che lại, minh thiên đại địa đánh nhất nhảy mũi , sẽ sụp xuống. Nếu quả thật muốn nói đến chính thể nhiều duy không gian thượng Âm Dương Ngũ Hành giống, Giang Kinh vùng, thật là một cái đại chỗ hỏng." Sáo vuốt mặt ẹp gương mặt thượng ngắn ngắn râu bạc tra, tựa hồ lâm vào trầm tư.

Nói nửa ngày, ta cũng không có nói sai thôi - - Dương Song Song cũng không có nói sai thôi, Giang Kinh xét đến cùng còn là cái gì đều thiếu, hay là một mảnh hư vô!

Cái ý nghĩ này chính là ở trong đầu ta chuyển, biết rõ nói ra, sáo hay là muốn nổi giận, đành phải tiếp tục nghe hần hồ ngôn loạn ngữ: "Cho nên Giang Kinh tòa thành thị này bản thân đều không phải Ngũ Hành đều thiếu, mà là Giang Kinh vị trí này hoàn cảnh, từ Âm Dương Ngũ Hành Lục Hợp bát quái cấu thành này nhiều duy không gian, trời sinh liền có rất nhiều chỗ hỏng... Đơn giản là vỡ nát! Sở dĩ phải sinh ra thế giới kia, chính là các người luôn miệng nói cái gọi là Âm Dương giới, tụ tập theo trên cái này thế giới biến mất, lại không muốn rời xa thế giới này gì đó."

Hiểu, bởi vì Giang Kinh hãm ở một cái khắp nơi đều là chỗ hỏng đại trong hoàn cảnh, cho nên lưu luyến "Thượng giới" người chết chết này nọ nhóm chui chỗ trống, tạo thành Âm Dương giới. Ta dám khẳng định này nhất lý luận không là xuất từ Hawking "thời gian giãn nở", mà là sáo lung tung thổi ra , cho nên cũng không có dùng laptop ghi chép xuống, chính là đem lực chú ý chuyển dời đến kia tấm bản đồ thượng.

Ánh mắt đầu tiên là bị bản đồ góc phải phía dưới nhất đại khu vực hấp dẫn, nơi đó ghi chú "Chưa hết" hai chữ, về rất nhiều cái tiểu Phương cách. Ta nhớ mạng máng "Chưa hết" giống như chính là "Chưa hết" ý tứ, vì thế lung tung liên tưởng, hỏi sáo nói: "Hay là, nơi này là nhất nắm mồ, chôn rất nhiều không có sống thọ và chết tại nhà, Hòa Dương thế còn có chút ân oán khúc mắc người chết?"

Sáo nói: "Này người nhưng thật ra đoán đúng, Ưông đại tỷ đích xác nói như thế ." Ưông đại tỷ, đương nhiên chính là đại danh鼎鼎 Ưông Lan San.

"Nói như vậy, này chính tấm tranh, đều là Ưông Lan San... Ưông nãi nãi bức tranh ?"

"Sai. Là ta bức tranh ." Sáo không khỏi đắc ý.

Dương Song Song nói: "Nói như vậy, là Ưông Lan San miêu tả xuất ra, từ người bức tranh ra ngoài?"

Sáo trên mặt hiện ra ôn nhu cùng vẻ tán thành, hần chỉ vào Dương Song Song nói: "Người..." Lại một thẳng ta, "So nàng, thông suốt hơn."

Trả thù, trần trụi trả thù!

Nhưng là, ai bảo lòng ta ngực như thế rộng rãi đâu. Ta chuyên chú đồ, rất nhanh phát hiện "Vân Mộng" hai chữ.

"Vân Mộng" hai chữ, viết ở một cái hình dạng không lắm quy tắc lòng tròn lớn lí, toàn bộ diện tích không thua gì kia khối "Chưa hết" bãi tha ma. Ta đánh giá tính một chút khoảng cách, nếu như từ "Chưa hết" bên cạnh một đường đi đến "Vân Mộng" bên cạnh, phải đi bao lâu khó mà nói, nhưng nhất định sẽ đem của ta hai cái chân nhỏ đi tể, kiếp này không lo giảm béo.

Ta hỏi sáo: "Này tấm tranh, ngài là thế nào định phương hướng? Cũng là thượng bắc Hạ Nam tả tây bên phải đông?"

Sáo cười lạnh nói: "Người cho là cái thể giới kia, cũng cùng thể giới này giống nhau buồn tẻ, cái gì cũng phải có cái cố định phương hướng? Cảm ơn người không có tiến thêm một bước hỏi ta kinh độ và vĩ độ, hỏi ta GPS lí có hay không này cái địa danh. Nói như thế, chúng ta sinh hoạt thể giới này, nhưng thật ra là cái mặt bằng..."

Ta cơ hồ muốn dùng đầu cụng vào tường - - địa cầu là cái mặt bằng? Xem ra Columbo là bạch lẫn lộn.

"... Nhưng là ở đâu lại bắt đồng, đó là một cái bất quy tắc thể giới, phương hướng, độ cao, vị trí dời chút, đều ở một cái không ngừng biến hóa trong quá trình. Ông đại tỷ nói qua, nàng phát hiện, mỗi lần tiến vào cái thể giới kia, mặc dù là cùng hiện thực thể giới hoàn toàn đúng ứng một chỗ điểm, nếu như là cách một đoạn thời gian phỏng vấn, vị trí cùng hình dạng đều đã thay đổi. Ta đây tám tranh, là hai mươi năm trước nghe Ông đại tỷ miêu tả sau bức tranh ra ngoài, khi cách nhiều năm, ta rất khó tưởng tượng các nơi phương vị vẫn bảo trì tại chỗ."

"Nhưng là cơ bản hẳn là chuẩn xác, đúng hay không?" Ta không đợi hắn trả lời, lại hỏi Dương Song Song: "Người có hay không mang một trương Giang Kinh bản đồ?"

Dương Song Song kinh ngạc nói: "Ta là ở Giang Kinh lớn lên, tại sao muốn Giang Kinh bản đồ?"

"Hảo, vậy người đem trong đầu người Giang Kinh bản đồ phóng xuống đến, nếu giang y đối ứng chính là nơi này," ta chỉ vào trên bản đồ "Chưa hết" vị trí, "Như vậy này kêu 'Vân Mộng' địa phương, sẽ là đối ứng Giang Kinh chỗ nào."

Dương Song Song cau mày nói: "Nhưng là, ta cũng không biết Hồ lão trên bản đồ chừng mực..."

"Người liền đại khái đánh giá coi một cái, cơ bản phương vị." Ta mặc dù đối với Giang Kinh địa lí biết rất ít, nhưng đã có cái đại khái đoán, chính là hi vọng được đến Dương Song Song căn cứ chính xác thực.

"Hướng cái phương hướng này đi... Cảm giác là hướng chiều dương hồ phương hướng."

"Bên này, chiều dương hồ này một bên, chính là nước Vạn công viên tưởng niệm, đúng hay không?" Ta tại trên bản đồ khoa tay múa chân trứ, giả thiết "Vân Mộng" chính là chiều dương hồ.

"Đối, là như vậy."

Ta sớm nên nghĩ đến: lúc ấy ở nước Vạn công viên tưởng niệm thương tiếc Lục Sắc, ngộ nhập cái thể giới kia, gặp đồng dạng ngộ nhập Lục Hồ, cùng Hoắc Tiểu Ngọc vật lộn, hoàn cảnh nơi đây, ta còn nhớ rõ một hai, lúc ấy xa xa tựa hồ có thể thấy một mảnh thủy vực, nói không chừng chính là "Vân Mộng". Chẳng qua ta vẫn cho rằng Hoắc Tiểu Ngọc hành tung luôn luôn mơ hồ không chừng, theo mề lung pha đến bệnh viện nhà xác, mà nàng không mơ hồ thời điểm, cũng có thể chôn ở "Chưa hết" đích nào đó tòa mộ phần hạ, cho nên luôn luôn không có đem nước Vạn công viên tưởng niệm, chiều dương hồ đồng "Vân Mộng" cùng Hoắc Tiểu Ngọc chỗ ẩn thân liên hệ tới.

Ta lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, Dương Song Song nhẹ giọng hỏi: "Người muốn tìm Lục Hồ?"

Ta gật gật đầu, nàng lại hỏi: "Bắt đầu hành động?"

Ta lại gật gật đầu: "Theo đêm nay bắt đầu."

Bạn đang đọc truyện *Sư Quỷ Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Chính văn (ba mươi)

Tháng 9 24 ngày

Ta ngáp ở phòng học cuối cùng sắp xếp vừa ngồi xuống, một cái cà phê cốc giấy xuất hiện ở trước mặt của ta, ta mắt nhấp nhem mắt buồn ngủ không thấy rõ là ai như thế làm ta cảm động, Starbucks lục con dấu nêu lên một chút, đại khái đoán được. Bên cạnh Lã Giai Hân miệng phát ra một trận quỷ dị "Chặc chặc" thanh âm, ta hỏi nàng: "Lã Triều Tiên quốc nhập khẩu kia căn hoa tâm đại la bạc?"

Lã Giai Hân nói: "Người người này cũng là, nhà người ta cô nương, có thể được đến Lý công tử như vậy ân cần, tiết học đều đã thượng không tốt đâu, người có vẻ không cảm kích dường như."

Ta nói: "Người có hay không nghe nói qua, tủy ông chi ý không ở cà phê cách nói?"

"Người nào không biết hắn là ở đánh chủ ý của người, nhưng lại có cái gì không đúng sao? Người cũng không phải phụ nữ có chồng, nữ tu sĩ, hoặc là Diệt Tuyệt sư thái."

Ta nghĩ nói, đương nhiên không đúng, nhưng cảm giác đặc Lã Giai Hân nói cũng không có cái gì không đúng. Đành phải nỗ lực nâng lên tinh thần lên lớp.

Nói thật, ta có thể ương ngạnh bỏ xuống giường đi lên tiết học, đã là rất làm cho kẻ khác kính nể hành động vĩ đại. Liên tục hai buổi tối, ta đều cùng Lục Hồ hẹn xong, ở nước Vạn công viên tưởng niệm phụ cận tập hợp, cùng nhau tiến vào Âm Dương giới. Từ nơi đó trở ra, quả nhiên ở chỗ không xa có thể thấy nhất tầng lớn tựa hồ vĩnh viễn phiêu sương mù đầm nước, tin tưởng thì phải là nếu nói "Vân Mộng". Chỉ bất quá chúng ta vòng quanh Vân Mộng đi rồi thật lâu, mỗi lần đều đi đến tình bi lực tẫn, mí mắt dán, cũng không có nhìn thấy Hoắc Tiểu Ngọc bóng dáng.

Đều nói mò kim đáy bể nan, hồ lớn lí lao người cũng không dễ dàng nha.

Mỗi lần trở lại ký túc xá, đều đã là bình minh, Lục Hồ người này là không dùng sáng sớm lên lớp, muốn ngủ đến vài điểm đều được, đáng thương chính là ta nha. Đều nói thức đêm thiếu ngủ sẽ tổn thương thanh xuân dung nhan, ta vài ngày nay có thể nói lật thủ tôi hoa một loại tự mình hại mình.

Hơn nữa không chỉ là ta cho là như thế.

Sau khi ăn cơm trưa xong, các bạn cùng phòng cũng đã thay xong quần áo, đi thông thả hưởng sân thể dục đi thượng lớp thể dục, ta đang chuẩn bị bắt cái thời gian kém, ở trong phòng ngủ chop mắt một chút nữa dung năm phút đồng hồ, lại nghe thấy có người bang bang gõ cửa.

"Ai a? Không nhường ta ngủ, người bồi đền được rất tốt ta dung mạo xinh đẹp sao?" Ta hùng hùng hổ hổ đứng dậy mở cửa, "Nga... Đồ lão sư..."

Đồ lão sư là của chúng ta chủ nhiệm lớp, cùng cơ hồ sở hữu chủ nhiệm lớp giống nhau, là một vị nơi khác sinh nguyên lưu hiệu, tùy thời chuẩn bị học nghiên cứu lão tốt nghiệp. Hắn và chúng ta ở chung, càng là cùng nữ sinh chung đụng thời điểm, bao nhiêu còn dẫn theo chút ngưng ngưng, đại khái là bởi vì đại học trong năm năm không có trước hoa dưới trăng lịch lãm. Lúc này hắn cũng không ngoại lệ, trên mặt nhưng lại ứng đo: "Ngủ? Các người không là lập tức sẽ thượng lớp thể dục?"

"Ta chỉ là muốn đánh ngủ gật nhì, sau đó giống chạy như bay đến sân thể dục, chắc chắn sẽ không muộn trốn học." Ta có chút chột dạ giải thích. "Ngài muốn tìm người nào bạn học?"

"Liên... Muốn tìm người." Đồ lão sư cũng không có tiền ký túc xá ý tứ, "Nếu không, chúng ta cùng nhau hưởng sân thể dục đi thôi, ngưng ngưng, không thời gian cho người đánh này ngủ gật nhì."

Ta chỉ hảo mặc vào giày chạy đua, đi theo hắn xuống lầu.

"Có thể hay không nói chuyện, tại sao phải như vậy mệt mỏi, năm phút đồng hồ giấc ngủ, cũng muốn bù lại?" Đồ lão sư xem ra cũng không giỏi về vòng quanh vòng vo.

"Bởi vì..." Ta theo mặc giày chạy đua thời điểm vẫn suy nghĩ lấy cớ, nhưng cũng chính bởi vì giấc ngủ không đủ, cân não xoay chuyển giống dưới lầu bị vút bỏ kia chiếc ri sắt xe đạp bánh xe, cho tới bây giờ, ta cũng không biết nên nói cái gì. "Bởi vì này hai ngày đọc sách nhìn xem quá muộn... Đáng giận suốt đêm phòng học a, đối với ta sự dục hoặc quá lớn."

Nói xong lại cảm thấy thật hối hận, như vậy lời nói dối, nếu lại nghe không hiểu, Đồ lão sư đại khái có thể được tuyên giảng y thuần phác người thứ nhất.

"Ngay cả trực thức đêm, đối thể xác và tinh thần tổn thương, không cần ta nhiều lời đi... Đây chỉ là một phương diện. Tuần trước các người ký túc xá liên tiếp đã xảy ra hai khởi nhập thất trộm cướp án, thậm chí kinh động thị cục công an, hơn nữa giống như đều là nhằm vào của người. Loại thời điểm này, người hẳn là khắp nơi cẩn thận mới là, tránh cho đêm khuya không về..."

"Ta không có đêm khuya không về a, ta là đêm khuya trở về, chưa bao giờ ở bên ngoài qua đêm..." Ta không có gì để ý khả cư, nhưng như thường tranh biện.

Đồ lão sư đem mắt kính đẩy một cái, mặt càng đỏ hơn chút: "Phi Phi bạn học, người không cần cần chữ của ta mắt, ta chỉ là hi vọng người đối an toàn của mình, đối với mình học cùng cuộc sống, càng để ý chút, chớ quên, học đại học mục đích chủ yếu, là nắm giữ đối xã sẽ hữu dụng kỹ năng, có thể đối tượng lai của mình phụ trách, mà không phải lai lịch hiếm, tìm kiếm kích thích."

Nếu là hắn biết tương lai của ta, bất quá là chín tháng, có lẽ có thể lý giải, ta làm hết thấy.

Ta biết Đồ lão sư cùng tất cả lão sư giống nhau, vô luận nói cái gì, đều là một mảnh hảo ý, vì thế gật đầu nói: "Tốt, ta sẽ rất cẩn thận."

"Còn có, nghe nói người cùng một cái nhạc rock 'n roll thù kết giao..."

Ta đang muốn lớn tiếng kháng nghị, Đồ lão sư nhắc tay làm trấn an trạng: "Ta biết, ta biết, người không cần lo lắng, ta không can thiệp gì bạn học một cái nhân tình cảm vấn đề, ta chỉ là nghĩ cường điệu một chút, các người vừa bước vào đại học vườn trường, đối xã hội phức tạp trình độ khả năng còn không hiểu rõ lắm... Nói thật, ta luôn luôn ngồi ở trong đại học vườn trường, năm năm đi qua, đối xã hội phức tạp trình độ hay là không hiểu rõ lắm... Ta chỉ muốn nói, đối vườn trường ngoại xã hội tiếp xúc, cần phải tiến hành theo chất lượng."

"Chúng ta chính là một loại bằng hữu mà thôi." Ta kém chút nói, còn không có bay lên đến đàm hôn luận gả nông nổi, huống chi, Lục Hồ này hài tử đáng thương, của hắn "Tứ ký", định ở hơn một tháng sau. Có bao nhiêu ôn nhu, có thể xoay nhất định bị kịch?

Khi nói chuyện, chúng ta đi đến sân thể dục biên, Đồ lão sư tự ta đánh trống lảng nói: "Ha ha, từ giờ trở đi, ta đại khái là người tối không muốn thấy người."

Ta vội nói: "Sẽ không, sẽ không, ta biết ngài là hào ý."

Trong lòng ta nghĩ chính là: là ai, như thế lắm mồm!

Bất kể là ai lắm miệng, dù sao không ai chủ động tới hướng ta thừa nhận sai lầm. Trong phòng ngủ mọi người ta đều cùng các nàng làm tư tưởng công tác, thẳng thắn được khoan hồng kháng cự bị nghiêm trị cái gì, nhưng các nàng mỗi một người đều đi theo ta cùng nhau thảo phạt mặt báo người, chính là không nhận tội cung. Ta xem sắc trời không còn sớm, liền gọi điện thoại cho Lục Hồ: "Hôm nay trước tiên hành động đi, tình quá muộn cơm, ta sẽ theo căn tin mang mấy cái bánh bao lại đây, chúng ta thiếu ăn tươi một chút, sáu giờ đồng hồ liền bắt đầu như thế nào?"

Lục Hồ nhất do dự: "Nhưng là... Ách... Đêm nay chúng ta có diễn xuất a." Thứ sáu buổi tối bình thường là "Tam điểm ngũ" dàn nhạc tối sinh động thời điểm. Thứ Sáu tuần trước ta đã vắng hợp một lần, tổng không ra trận không được tốt, sẽ bị dàn nhạc khai trừ."

"Ta biết... Ngươi không đến cũng không quan hệ, bản thân ta đi thôi, chúng ta nơi này tiếng gió tương đối nhanh, ta phải ở mười một giờ đêm phía trước quay về tới trường học, bằng không, mọi người sẽ cho rằng ta là bản cấp tân sinh lí xô-fa người thứ nhất hoặc là nhị nãi người thứ nhất."

Lục Hồ ha ha cười cười, nói: "Vậy hôm nay liền nghỉ ngơi một ngày đi, ngày mai là thứ bảy, chúng ta sáng sớm là có thể hành động, suốt cả một ngày đầu."

"Nghỉ ngơi! Ta khả nghỉ ngơi không dậy nổi, cách số hai mươi tám chỉ còn bốn ngày!" Ta lập tức phát hiện nói lỡ miệng.

"Số hai mươi tám? Số hai mươi tám cùng này có quan hệ gì?" Lục Hồ truy vấn.

Ta vội vã ứng biến: "Số hai mươi tám là... Bản thân ta cho mình đặt mục tiêu, muốn ngày hôm đó trước tìm được Hoắc Tiểu Ngọc, như vậy tương đối có động lực... Ngươi biết, con người của ta tương đối lười."

Không biết của ta bậy bạ hay không thuyết phục Lục Hồ, dù sao hần hiện tại đã hiểu được, ta cùng sở hữu thiếu nữ giống nhau, cả đầu bí mật, chỉ cần không phải một bụng ý nghĩ xấu là tốt rồi.

Hần trầm mặc một hồi nói: "Ta vẫn là không yên lòng một mình ngươi xuất động, như vậy đi, ta lại vắng hợp một lần, nhưng sẽ cùng bọn họ cam đoan, thứ Sáu tuần sau... Hần là đã qua số hai mươi tám... Ta sẽ nhất định xuất trường."

"Thật sự là đùa bé ngoan." Ta ngọt ngào nói.

Vô luận sớm muộn gì, Vân Mộng trạch trên mặt nước đều có một tầng khí trời, phảng phất Vân Mộng không hi vọng người khác biết sương mù dưới là thật sâu nước thê. Cả tòa hồ bị vùng dốc thoải bao quanh, không có sông lâu lên lão làng, chỉ có không nhiều lắm mấy đàn cây già Khô Đăng, tựa như các người quen thuộc hơn bãi tha ma "Chưa hết" cảnh tượng.

Thế giới này hiển nhiên cũng có ngày đêm thần hôn, khi chúng ta mới từ nước Vạn công viên tượng niệm phụ cận tiến vào khi, nơi này sắc trời còn sớm, tuy rằng hết thảy là màu xám, nhưng chúng ta ít nhất có thể sử dụng nhìn bằng mắt thường thanh quanh mình sở hữu sự vật. Chúng ta đi một đoạn sau, trước mắt càng ngày càng mờ. Lục Hồ bỗng nhiên nói: "Xem xem chúng ta chỗ ở phương vị đi."

Ta xuất ra sáo kia tấm bản đồ, nói: "Mấu chốt ta không biết chúng ta hướng phương hướng nào đi rồi nửa ngày." Của chúng ta "Hành động", nói trắng ra là là "Mù quáng hành động", bởi vì Dịch Nhân Kiệt làm "Chết" trước chính là để lại "Vân Mộng" hai chữ, cũng không có chỉ ra Hoắc Tiểu Ngọc ở Vân Mộng trạch cái góc nào tấm bản, cho nên chúng ta chỉ có thể ngẫu nhiên tìm kiếm. Lúc ban đầu, chúng ta còn hy vọng có thể ở bên hồ gặp một hai ở nghỉ phép Quý Hôn, khả cho là chúng ta chỉ điểm bên mê. Nhưng hai buổi tối rất nhiều mấy giờ sau khi đi qua, bên hồ thủy chung chỉ có hai chúng ta quý anh, Vân Mộng này bên mê như trước vẫn duy trì bên mê bản sắc.

Lục Hồ nói: "Ta dẫn theo này đến, có thể trợ giúp chúng ta định vị." Hần móc ra một bản tay biểu dạng bảo bối.

Cẩn thận nhìn, thì ra là khối kim chỉ nam.

"Xem, cái phương hướng này là nam." Lục Hồ có chút đắc chí vừa lòng nói.

Ta tiếp nhận kim chỉ nam, ở trong tay lung lay một trận, sau đó đưa cho hần xem nói: "Sai lầm rồi, ngươi xem, cái phương hướng này mới là nam đâu!" Quả nhiên, chăm chọc chỉ vào cùng vừa rồi hoàn toàn bất đồng phương hướng.

Lục Hồ kêu lên: "Điều này sao có thể!"

Ta nói: "Xem ra cái kia kêu sáo lão bằng hữu nói không sai, nơi này dù sao không là Địa Cầu, mặc dù có từ trường, cũng là rối loạn bộ từ trường. Cho nên cần nhờ kim chỉ nam chỉ điểm phương hướng, nhất định là càng chỉ càng choáng váng."

"Vậy ngươi cảm thấy, chúng ta như vậy mù quáng mà đi xuống, hiệu quả sẽ như thế nào?" Lục Hồ xuất ra nhất hộp hạnh nhân que chocolate, lập tức có hai căn biến mất ở trong miệng anh đào của ta.

"Không được tốt lắm, ta đều nhanh muốn rút lui có trật tự," vấn đề này kỳ thực ta sớm nghĩ tới. "Nhưng là chúng ta phải đi xuống, vô luận nhiều mù quáng."

"Các ngươi lên đại học người, lo lắng vấn đề xác thực không giống người thường, lại còn muốn kiên trì mù quáng đi xuống. Đây là vì sao?"

"Đầu tiên... Thật không rõ ngươi lại còn muốn hỏi vì sao! Nhớ lại ngươi một chút đời này có bao nhiêu lần cơ hội cùng giang y hoa hậu giảng đường tân bộ đầu? ! Chủ yếu nhất, " ta phụ ghé vào lỗ tai hắn, nhẹ giọng nói, "Ta có cảm giác, có người ở nhìn chăm chăm chúng ta."

Lục Hồ về sợ hãi cả kinh: "Ngươi không là đang nói đùa?" Hắn thật sự hiểu rất rõ ta, biết ta mở vui đùa chẳng phân biệt được trường hợp thói quen tốt.

"Thật sự, tuyệt đối không là mở vui đùa. Chẳng qua, của ta loại cảm giác này, mình cũng thật không xác định, có điểm giống trong tay ngươi này kim chỉ nam, nhưng là, cảm giác là chân thật ... Theo đêm qua bắt đầu, ta thậm chí có thể cảm giác, nhìn chăm chăm người của chúng ta luôn luôn đi theo chúng ta, ở nơi này phụ cận, nhưng là, một khi chúng ta rời đi thế giới này, loại này bị nhìn chăm chăm cảm giác cũng theo biến mất." Nói thật, ta cũng không biết tại sao phải sinh ra loại cảm giác này, đại khái bệnh tâm thần bác sĩ sẽ có là tốt hơn giải thích.

Lục Hồ thật kính ngưỡng liếc nhìn ta: "Ngươi càng ngày càng tiếp cận vu bà trình độ, xem ra đi theo ngươi tân bộ tuyệt đối đúng vậy."

Đáng tiếc, cho dù ta thật là vu bà, cũng nhất định là ngành nghề bại hoại, tuy rằng loại này bị nhìn chăm chăm cảm giác luôn luôn đi theo ta, khi chúng ta tỉnh bị lực tấn đập đường hồi phủ thời điểm, vẫn không có người nào theo âm thầm nhảy ra tự giới thiệu một chút.

Cho nên ta cơ hồ tốt ra kết luận, nếu Hoắc Tiểu Ngọc bản thân không hiện thân, chúng ta mặc dù ở Vân Mộng bên hồ lưu gày chân, cũng vô pháp ở tháng 9 28 hào phía trước hoàn thành của chúng ta sứ mệnh, ngăn cản tai nạn bùng nổ xuống đến thư đào trên người.

Sự thật lại chứng minh, của ta kết luận luôn hạ đắc quá sớm.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Chính văn (ba mươi mốt)

Tháng 9 25 ngày

Đem ta theo "Lợn chết cảnh giới" tỉnh lại đều không phải điện thoại di động ta thượng đồng hồ báo thức tiếng chuông, mà là một trận điên cuồng tiếng đập cửa. Tức nhất chính là, các bạn cùng phòng cũng không biết đi chỗ nào luyện tập buổi sáng, trong ký túc xá không có người khác quản môn - - gõ cửa người đồng thời ở kêu "Phi Phi mở cửa", cho nên đành phải thiên kinh địa nghĩa từ ta đến khó khăn bò xuống giường đi mở cửa, biên khai biên oán giận: "Sáng tỉnh mơ, gọi là gì môn nha!"

"Thanh cái gì sớm nha!" Khô Liên Trà xông tới, "Ngươi xem, đều mấy giờ rồi."

12:30, ta thừa nhận, đích xác không tính lớn sáng sớm.

"Ngươi thế nào đi lên?"

"Song song đem thẻ từ cho ta, nàng hôm nay về nhà, muốn ta đến chăm sóc ngươi." Khô Liên Trà tùy tiện ở sách của ta trước bàn ngồi xuống, ta đây mới chú ý tới, nàng dẫn theo một cái so nàng người còn lớn hơn túi xách. Ta biết, bình thường, như vậy túi xách lý giả bộ là nàng cosplay nói cụ.

"Nói như vậy, ta cùng song song tới hôm qua nói chuyện, ngươi cũng biết."

"Đúng vậy, về ngươi cùng Lục Hồ thế nào ở Âm Dương giới lý không có cách loạn chuyển. Còn có, cảm giác có người ở thành của các ngươi sao, cũng không lộ hình dáng, làm hại ngươi cùng tiểu Hồ từ nghĩ thần thiết đều không được..."

"Ta cũng không nói này!" Ta lập tức cắt đứt Khô Liên Trà ý nghĩ kỳ quái.

"Này còn cần ngươi nói rõ sao? Tỷ cũng không phải khuyết thiếu thường thức người." Khô Liên Trà bắt đầu trở mình nàng mang đến túi, "Cho nên đâu, ta liền xung phong nhận việc, tới giúp ngươi nhóm chuyện này, kỳ thực cũng là giúp của chính ta vợ, hi vọng các ngươi mau mau tìm được cái kia sát hại chí hào nữ nhân điên."

Ta có chút không sở được đầu não: "Ngươi thế nào bang vợ pháp?"

Khô Liên Trà lạnh nhạt cười: "Phát huy của sở trường ta nha. Ngươi có nghĩ tới hay không, vì cảm giác gì có người ở rình coi, biết rõ Hoắc Tiểu Ngọc sẽ ở đó cái bên hồ thượng ở, lại tìm không thấy, đừng nói tìm không thấy nàng, các ngươi ngay cả một bóng người một cái quý ảnh đều nhìn không thấy?"

"Bởi người khác không muốn làm cho chúng ta thấy!"

"Yes! Bởi vì các ngươi hai cái Kim Đồng Ngọc Nữ rêu rao khắp nơi, chỗ tới người bất kể là ai, đều sẽ không chủ động hướng các ngươi đầu thành đi."

"Ý của ngươi là..."

"Hai người các người, phải cũng ngốc từ một nơi bí mật gần đó, như vậy Hoắc Tiểu Ngọc cũng tốt, bên hồ cái khác dân bản xứ cũng tốt, cũng có thể tự do hoạt động, như vậy các người mới có cơ hội." Khô Liên Trà nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

"Nghe vào không sai, nhưng là người có cái gì biện pháp hay, vẫn có Harry Potter ẩn thân y có thể cho ta mượn nhóm dùng một chút?"

Khô Liên Trà thần bí mỉm cười: "Nói đúng, ta thật sự có kiện ẩn thân y có thể tặng cho người nhóm."

Ở cửa ta kinh ngạc trong ánh mắt, Khô Liên Trà móc ra một chi tranh sơn dầu bút.

"Nếu ta đã tỉnh mộng, không nhìn lầm, này hình như là cây bút, không là ẩn thân y." Ta ngồi ở giường dưới trên mép giường, ý đồ làm cho mình càng thanh tỉnh chút.

Khô Liên Trà lại từ trong bao lấy ra một quyển tạp chí, mở ra sau, chỉ vào một trương sách tranh: "Nhìn xem này tấm tranh, có phát hiện gì không."

Ta nhìn lướt qua: "Không phải là một cái giá hàng, mặt trên đóng các màu đồ uống..."

"Lại cẩn thận nhìn!" Khô Liên Trà giục trứ.

Ta nhìn chăm chăm kia cái giá hàng tiếp tục xem, mắt đều xem hoa, rốt cục xem ra môn đạo: "Nơi này cất giấu một người!" Một người, trên người trên mặt, đều phác họa thành bối cảnh thượng đủ màu đủ dạng đồ uống bao trang đồ án, cho nên cùng chính cái giá hàng hòa làm một thể, chỉ có bối cảnh tro sắc chân hơi có bại lộ.

Tranh vẽ chú giải là "Nghệ thuật gia Lưu Bột lân ẩn thân thuật đánh sâu vào thị giác".

Ta dần dần hiểu Khô Liên Trà ý tứ: "Người cấp cho ta hoá trang... Cũng chính là nguy trang một chút, nhưng ta ở cái thế giới kia ẩn thân?"

Khô Liên Trà cười phìén đáo tạp chí trang kế tiếp, lần này ta đem so với góc có châm chích, lập tức nhận ra, là nghệ thuật gia ẩn thân ở trong một rừng cây, của hắn bộ phận thân thể cùng màu xám thân cây một khối, mặt khác bộ phận thân thể tắc cùng lá xanh bối cảnh dung hợp. Nàng nói: "Ta nhớ được người nói về, cái thế giới kia khắp nơi đều là hôi mông mông, các người hai ngày nay tản bộ bên hồ, bối cảnh là nhò sơn, khi thì sẽ có mấy cây cây khô, đúng hay không?"

Ta gật đầu xưng vâng

Khô Liên Trà nói: "Căn cứ của người miêu tả, sáng sớm hôm nay, ta tìm chúng ta giang diễn múa mỹ chuyên nghiệp một vị lão huynh vẽ một bức sáng ý đồ, người nhìn một chút, có cảm giác hay không?"

Ta chờ Khô Liên Trà theo của nàng túi bách bảo lí lấy ra một quyển bức tranh, ai biết nàng chính là lấy ra một máy tiểu Laptop, mở ra, nhưng ta xem trên màn hình một bức họa.

Màu xám bầu trời, màu xám đồi núi, màu xám cây khô, nổi sừng mù hôi mông mông mặt nước.

"Rất có cảm giác !" Ta khen không dứt miệng.

"Nói cho ta, ngày hôm qua người mặc chính là cái gì quần áo?"

Ta nghĩ nghĩ: "Món đồ hồng nhạt tay áo dài T, thuộc màu hồng phấn quần Jeans..." Ta biết vấn đề chỗ .

Khô Liên Trà không có buông tha ý của ta: "Xem ra người là e sợ cho không bị người khác nhận ra nha người! Người nói người là đi tìm quý, mặc như vậy ngăn nắp làm gì? Thân cận sao?"

Ta nỗ lực duy trì thể diện nói: "Mặc đồ đồ là tránh ma quỷ thôi..."

"Vậy người phong kiến mê tín có thể cùng song song có vừa so sánh với. Tốt lắm, hôm nay người lại muốn đi vào cái thế giới kia lời nói, để cho ta tới phụ trách chuẩn bị của người trang phục và đạo cụ."

Ta nhìn Khô Liên Trà cái kia bàn tay to túi, trong đầu lại toát ra không lâu nàng vì Dương Song Song hóa cạc cạc trang điểm, không khỏi rung mình một cái, cảm thấy muốn nhường nàng đến "Chuẩn bị trang phục và đạo cụ", giống như so đi tìm cái kia quý nữ còn muốn khủng bố.

"Thật sự có này tất yếu sao?" Ta còn ý đồ trốn tránh.

"Nếu người nghĩ tìm được cái kia Hoắc Tiểu Ngọc lời nói."

Ta biết bị buộc lên tuyệt lộ, thở dài nói: "Người đã muốn làm chuyện tốt, liền làm về nhà đi, người cấp cho hai người hoá trang."

Hai giờ sau, ta cùng Lục Hồ xuất hiện lần nữa ở Vân Mộng bên hồ thời điểm, ngay cả bản thân ta đều nhìn không thấy mình.

Nước Vạn công viên tường niệm rời xa phố xá sầm uất, chung quanh có rất nhiều hoang tàn vắng vẻ góc, cung cấp cho Khô Liên Trà cũng đủ rộng lớn

"Về tranh" không gian. Muốn dựa theo ý của nàng, ở trong ký túc xá liền cho ta hoá trang, kết quả có thể tưởng tượng, ta sẽ mặt xám mày tro một đường đi xuống lầu, đi ra trường học, ngoại trừ khiến cho vậy xem, hoàn toàn bại hoại của ta mỹ danh ngoại, không có bất kỳ kết cục tốt. Ta nói phục nàng mang theo sở hữu trang phục và đạo cụ đến nước Vạn công viên tưởng niệm cùng Lục Hồ gặp mặt, sau đó ngay tại chỗ hoá trang, ít nhất sẽ không hù dọa đến vô tội quần chúng.

Không phải không thừa nhận, Khô Liên Trà ở cosplay phương diện rất có trời phú, chẳng những chu đáo, hơn nữa tay chân thật nhanh, đương nhiên, Âm Dương giới một mảnh tro đen bối cảnh cho nàng cung cấp không tính là khó khăn quá lớn. Cho nên chúng ta nhắm mắt lại, ở trong đầu trống rỗng lí tiến vào Âm Dương giới sau, cảm giác mình thật sự "Không tồn tại".

Khô Liên Trà ở trên người chúng ta dùng là màu xám, là cái loại này gần như trong suốt cạn bụi. Chúng ta mang theo như vậy sắc thái, nếu đứng ở một gốc cây cây khô biến, cảm giác chính là cây khô can hơi chút lớn hai vòng, nếu ngồi ở đồi núi dưới chân trên một tảng đá, cảm giác chính là tảng đá hơi chút lớn hai hào; nhiều hơn thời điểm, chúng ta tựa như hóa ở tại màu xám trong không khí.

Chúng ta ở Vân Mộng bên bờ chậm rãi đi rồi một trận, Lục Hồ nhẹ giọng hỏi: "Người... Cái loại này bị người đánh cắp xem cảm giác, còn có không?"

Ta tận lực không mãnh liệt quay đầu, mọi nơi dò xét, tầm nhìn ngoại trừ một mảnh hôi mông mông cùng trên mặt nước đầm đầm sương mù, không có thấy bất cứ sinh vật nào. Ta nói: "Bị theo dõi cảm giác nhưng thật ra không có... Nhưng cảm giác nơi này không có gì cả, hình như là trong đó không thể giới. Kỳ thực ngẫm lại xem, có ai sẽ sinh hoạt tại như vậy một cái lại ẩm ướt lại ư ẩm hồ đầm lầy. Đây Vân Mộng trong nước tổng không nhất thiết cả tòng tung hoành, đây hồ từ lí chạy hải sản đi..."

Lục Hồ bỗng nhiên bưng kín của ta miệng, nhẹ giọng nói: "Đừng nhúc nhích! Vừa động đừng nhúc nhích!"

Của ta xác thực cũng cả kinh không thể động đây: chỉ thấy Vân Mộng phía trên sương mù dày đặc đang lúc, chậm rãi thăm dò một cái dài nhỏ đầu, hoặc là nói, một cái dài nhỏ cổ, trên cổ một cái giống đầu rắn một loại lạnh lạnh đầu. Cái kia cổ như thể dài, nhưng lại thân lên bờ, ở ta cùng Lục Hồ trước mặt từ từ xẹt qua.

Nếu không là Khô Liên Trà hoá trang, chúng ta tất nhiên sẽ bị nó chú mục, sau đó thì sao, nó sẽ như thế nào? Ta đột nhiên có loại cảm giác, đây không phải là cái loại này tính tình ôn hòa động vật.

Ta nhẹ giọng nói: "Đây con quái vật, bộ dáng của nó, thế nào như vậy nhìn quen mắt?"

Lục Hồ nhẹ giọng nói: "Hồ Lochness trách."

Cũng không phải là sao! Ta kém chút kêu lên thanh đến, tuy rằng đến nay chỉ nhìn thấy vài thước trường cổ cùng đầu nhọn, ta có thể khẳng định này sinh vật cùng trước kia xem qua hồ Lochness trách bức họa cực kì tiếp cận.

Không cần phải nói, đây là con đã từ vong quái thú, thậm chí, đã ở trên địa cầu tuyệt tích động vật.

Dài gáy quái thú thượng chưa hoàn toàn nhập vào Vân Mộng mặt nước, ta lại suy nghĩ kêu lên thanh.

Ba cái "Người", từ trên mặt nước kia đoàn trong sương mù đi ra.

Các người cũng biết, ta là cái loại này tự cho là gặp qua ở chợ đất cô nhóc, ít nhất không là lần đầu tiên ở nơi này quỷ trong thế giới nhìn thấy "Người xa lạ", nhưng nhường ta ghen hòng nhìn trần trời cũng không phải là ngoại ý muốn nhìn thấy ba cái "Người", mà là thấy ba vị này, thế nhưng từ trên mặt nước đã đi tới.

Lúc còn rất nhỏ xem tiểu thuyết võ hiệp, giống như có "Trên nước phi" hoặc là "Trên nước phiêu" linh tinh khinh công cao thủ, nhưng mặc dù khi đó tuổi trẻ, cũng biết nếu nói đạp nước không dấu vết, đều cùng sáo cụ ông lời nói giống nhau thái quá. Nhưng là hôm nay tận mắt nhìn thấy ba người lục chân, như vậy tùy ý dẫm xuống mặt nước theo trong sương đi qua lại đây, của ta xác thực mắt choáng váng.

Bọn họ là ai?

Bọn họ theo trong sương đến, cho nên ta thấy không rõ mặt của bọn họ mục. Bọn họ sau khi lên bờ, luôn luôn đưa lưng về phía chúng ta ở đi về phía trước, ta chỉ có thể nhìn rõ thân ảnh của bọn họ, tam con thân ảnh màu trắng. Ta chỉ có thể giả thiết đây là tam vị nữ tử, bởi vì phiêu phiêu dục tiên trường bào màu trắng thượng, là tam đầu như bọ tóc đen. Càng làm ta kinh ngạc, là các nàng thân gấp, tựa hồ có một vòng nhân nhạ vàng sáng, cho nên trong thế giới này tuy rằng vĩnh viễn đều là trời đầy mây, vô cùng vô tận Địa Âm khói mù, này ba cái thân ảnh lại phá lệ bắt mắt.

Ta nhẹ giọng nói: "Chúng ta theo sau."

Lục Hồ chỉ nói hai chữ: "Không tốt." Căn bản không động ồ.

Ta hận tiểu tử này tiêu cực, nhưng nhìn về phía trước liếc mắt một cái, cũng phải thừa nhận của hấn khách quan: kia tam con bóng trắng như là ở ngự phong mà đi, nhìn qua không có ở ra sức bốn chạy, nhưng so với ta chạy gầy chân đều nhanh thượng không biết gấp bao nhiêu lần. Chúng ta nếu như đi đuổi theo, rất giống so Khoa Phụ chạy đến chậm mấy trăm lần, còn muốn đi truy mặt trời, điển hình không biết tự lượng sức mình.

"Chẳng lẽ khiến cho tốt như vậy manh mối theo mí mắt hạ trốn?" Ta tức giận nhỏ giọng nói, "Ít nhất hẳn là gọi lại các nàng, hỏi một chút các nàng lai lịch, thuận tiện hỏi hỏi có hay không nhìn thấy Hoắc Tiểu Ngọc. Các nàng nói không chừng đều biết đâu, đều là mặc áo bào trắng đồng phục."

"Người nghĩ gọi lại các nàng lời nói, có thể thử xem, ta cảm giác ngoại trừ đã thảo kinh xà, sẽ không có kết quả gì, không bằng lại nhẫn nại đợi chút."

Ta nghĩ nói: chờ cái đầu của người! Cách số hai mươi tám chỉ còn ba ngày, bọn người được rất tốt, ta khả không chờ nổi. Nhưng biết mình như vậy thật không có hàm dưỡng, cũng vu sự vô bổ, không bằng giống hần nói, lại nhẫn nại đợi chút - - ít nhất Khổ Liên Trà đúng bệnh thì thuốc thập phần hữu hiệu, chúng ta ăn thân sau, không quá nửa giờ, đã nhìn thấy nhiều ít ngày cũng chưa có thể thấy này nọ.

Nói như vậy, đi qua này thiên, sở dĩ không thu hoạch được gì, thật là nhân vì của chúng ta tồn tại nương Vân Mộng vùng sinh vật nhóm cực kỳ khó chịu, bọn họ nhất định trời sinh ngưng ngưng, không chịu xuất ra lấy bộ mặt kỳ nhân, nói không chừng, này đàn sinh vật trung, cũng bao gồm Hoắc Tiểu Ngọc.

Của ta lí giải, cái gọi là "Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến", chỉ là nhỏ xác suất trùng hợp. Bất quá, hôm nay, là "Nói Tiểu Ngọc, Tiểu Ngọc đến", nhất định không giống như là trùng hợp.

Sẽ ở đó tam con tiên nhân một loại bóng trắng so phi điều còn nhanh biến mất ở chúng ta tầm nhìn sau, một cái khác chúng ta mong nhớ ngày đêm bóng trắng xuất hiện.

Là nàng, Hoắc Tiểu Ngọc!

Tuy rằng cùng Hoắc Tiểu Ngọc gặp mặt quá hai lần, nhưng đều là người sống ta chết giao chiến trung, hôm nay, đây là lần đầu tiên ôn hoà nhã nhặn quan sát vị này Đồi Đường già cả mỹ nữ. Cùng vừa rồi kia ba vị ra Thủy Phù Dung bất đồng, nàng đều không phải theo trên nước phiêu đến, mà là từ trong nước từng bước một đi lên bờ đến. Mái tóc dài của nàng, dính Vân Mộng trạch hơi nước; của nàng màu trắng váy bào, cũng như ở trong nước cán tắm, triều triều dán tại nàng đã lồm chồm trên người. Nhìn nàng gầy yếu thân hình khoác y phục ẩm ướt, ngay cả ta này người đứng xem đều không tự chủ được rung mình rét run, nhưng nàng, phảng phất cũng không có thấy ra một chút hàn ý, đi sau khi lên bờ, ở một gốc cây cây khô biên ngồi xuống, chẳng biết lúc nào, tái nhợt như cốt trong tay đã nhiều ra một cây lược, nàng bắt đầu nghiêng đầu, chải vuốt này ướt sũng tóc dài.

Lục Hồ dùng nhẹ chỉ có hai chúng ta tài năng nghe thấy thanh âm nói: "Xem, hiện tại, mới là chúng ta hần là xuất thủ thời điểm." Ta thậm chí có thể cảm giác, hần đã siết chặt rãnh tay lí chủy thủ, tùy thời sẽ nhào tới, đem cái chuôi này bảo nhận cắm vào này sát hại hần sinh đôi muội muội hung thủ trong ngực.

Hoắc Tiểu Ngọc hiển nhiên không có cảm giác đến theo chúng ta nơi này truyền đến sát khí, nàng giống gì một cái thích chưng diện yêu sạch sẽ nữ hài tử giống nhau, ngưng thần chải vuốt trứ tóc dài. Nàng nắm lược thủ, thon dài ngón út hơi hơi vênh lên, mềm mại vòng eo cực kì phối hợp bán xoay xoay, ta hoàn toàn có thể tưởng tượng nàng năm đó làm cho người thích thương yêu nhất cử nhất động, khuynh quốc khuynh thành ý vị, người như vậy nhi, là một đoạn ác mộng một loại tình cảm, "Mai thân lệ quý mục nan minh", chẳng lẽ bởi vậy liền hận thế gian mọi người?

Ta bỗng nhiên đề xuống chuẩn bị xông lên trước Lục Hồ, nhẹ giọng nói: "Chúng ta chờ một chút, không cần đã thảo kinh xà, người có biết, số hai mươi tám còn chưa tới."

Không biết, trên thế giới hay không có cái gọi là "Cố ý nói lời miệng". Ta biết, có mấy lời, đã không thể giấu diếm nữa.

"Cái gì đã thảo kinh xà? Chẳng lẽ..." Lục Hồ đại khái cảm giác được ta muốn cung khai, hạ thấp giọng, "Người nhưng thật ra thực nên cho ta hảo hảo giải thích một chút, số hai mươi tám hàm nghĩa."

"Chín tháng số hai mươi tám, là một cô bé khác cũng bị làm hại ngày... Nàng, tựa như muội muội người, còn có Khổ Liên Trà bạn trai Cố Chí Hào, hội ngộ hại." Ta vừa nói, một bên ở tu chỉnh trứ tìm từ.

"Làm sao người biết?"

"Ta có thể thấy... Ta từng đã trong mộng thấy nàng mộ bia... Ta cũng thấy qua Lục Sắc cùng Cố Chí Hào mộ bia, chẳng qua đó là ở sự phát sau, bọn họ bị hại sau, vu sự vô bổ; nhưng cô bé này, kêu thư đào một nữ hài tử, của nàng mộ bia, của nàng từ kỳ, là ở chín tháng số hai mươi tám. Ta không có bất kỳ chứng cứ nào, không có bất kỳ đạo lí có thể dùng mà nói phục bất luận kẻ nào, nhưng cục công an hình cảnh đội trưởng Ba Du Sinh trên cơ bản tin lời của ta, bọn họ ở cường điệu bảo hộ thư đào. Ta... Cùng người, ở cường điệu ngăn cản Hoắc Tiểu Ngọc lại hành hung."

Lục Hồ thật lâu không nói chuyện, chính là ngờ ngác nhìn ta, giống tòa con tò te - - trải qua Khổ Liên Trà cho chúng ta tỉ mỉ "Lau xuống nề" sau, muốn làm bộ như con tò te, thật đúng không tính là quá khó khăn. Khi hần dần dần bắt đầu lúc nói chuyện, cũng chỉ là vài cái mơ hồ không rõ câu đơn: "Mộ bia", "Người nhìn thấy của nàng mộ bia", "Chín tháng số hai mươi tám".

"Vì sao không sớm chút nói cho ta?" Lục Hồ thanh âm lại bắt đầu hơi lạnh.

"Ta... Ta sợ người làm ta là siêu cấp bệnh tâm thần người..."

"Chúng ta cùng nhau đến này Âm Dương giới đến bao nhiêu lần, ta chẳng lẽ còn sẽ hoài nghi gì khác kỳ quái thị giác sao? Ta đây chẳng phải là đem chính mình cũng làm bệnh tâm thần người sao?" Lục Hồ hoàn toàn cũng không bị thuyết phục.

"Ta... Thật sự không biết nên nói như thế nào." Nghĩ đến khả năng cũng bị vội vã nói cho hần biết ta nhìn thấy sở hữu mộ bia, trong lòng ta nan nhận lấy cái chết, giống như là muốn bị Lục Hồ chui thủ đâm vào tâm phế cảm giác.

Đúng vậy, ta, thật sự không biết nên nói như thế nào.

Lại qua thật lâu, Lục Hồ rốt cục còn nói: "Người a, người này Phi Phi, cái gì cũng tốt, nói đúng là nói áp a áp ứng."

Ta hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, lắp bắp hỏi: "Ta thật sự cái gì cũng tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chính văn (ba mươi hai)

Tháng 9 26 ngày

Ta đã xin chỉ thị Ba Du Sinh, lại xác định kế hoạch của chúng ta là tránh cho đả thảo kinh xà, nhẫn nại quan sát. Khi ta phát phát hiện ý nghĩ của chính mình cũng được xưng thần thám Ba Du Sinh không mưu mà hợp thời điểm, cái loại này tự hào cảm, to như vậy giang y thân thể dục đều không chứa nổi.

Lục Hồ ở tiểu nhà ăn cùng ta cùng nhau cật dạ tiêu thời điểm, còn chưa phải ngừng kháng nghị: "Nhưng người có nghĩ tới hay không, hiện tại tuy rằng chúng ta có thể thấy nàng, liên tục hai ngày đều là ở chỗ đầu, ngủ ngon, làm bữa lâu bầu..."

"Người ta hình như là ở niệm thơ nga, có điểm cao nhã..."

"Bất kể nàng niệm cái gì... Nếu chúng ta cái gì cũng không làm, đến số hai mươi tám ngày nào đó, nàng đột nhiên biến mất, làm sao bây giờ? Đến chỗ nào lại đi tìm nàng?"

"Vậy người có nghĩ tới hay không, nếu lúc này chúng ta xông lên cùng nàng liều mạng, nàng có thể sẽ đem chúng ta đánh cho đầu rơi máu chảy không nói, mặc dù nàng không có đem chúng ta một chút no tẩu, sợ chúng ta, trượt chân chui vào Vân Mộng dưới nước, từ đây không bao giờ nữa xuất ra... Qua số hai mươi tám cũng không đi ra, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Huống chi nếu thật là đánh nhau, của nàng giúp đỡ có thể so với ta nhóm nhiều, nhớ được mấy vị kia bộ xương khô sao? Nhớ được kia hai cái Hắc Vô Thường sao? Ta còn không tính cả công đĩa a, cương thi a cái gì." Bên cạnh có một bàn tiểu tình lữ nghe được chúng ta chậm rãi mà nói bộ xương khô tiểu quỷ cương thi cùng đánh nhau, rất ngưỡng mộ cau mày xem chúng ta hai mắt.

Lục Hồ trên cơ bản bị thuyết phục: "Nhưng là, ta chính là không cam lòng, rõ ràng nhìn sát hại muội muội ta hung thủ ở đằng kia ông ọ làm đáng, ta lại cái gì đều không làm được."

"Chúng ta đương nhiên có thể có điều làm, chẳng qua thời cơ chưa tới, người chẳng lẽ không muốn biết nàng còn có bao nhiêu giúp đỡ? Người chẳng lẽ không muốn biết nàng số hai mươi tám kế hoạch? Người chẳng lẽ không muốn làm nàng rời xa Vân Mộng thời điểm, ở một cái nàng vô pháp dễ dàng trốn thân địa phương, mới hạ thủ giáo huấn nàng? Cho nên, chỉ có nhẫn nại quan sát, thắng lợi cơ hội mới có khả năng buông xuống." Ta nghe vào giống bộ đội thủ trưởng.

"Số hai mươi tám ngày đó đâu?" Lục Hồ chờ thủ trưởng chế định kế hoạch tác chiến.

"Thật giống như ta chỉ có thể ngược gây, trốn học một ngày, hai mươi tư tiểu nhìn chăm chăm Hoắc Tiểu Ngọc lập. Cũng may từ chúng ta hoá trang sau, nàng không lại trốn tránh chúng ta, hơn nữa giống như của nàng 'Lên bờ điểm' thật cố định, dễ dàng cho chúng ta giám thị. Như thế nào, người có hay không suy đến kiên trì không xong hai mươi tư lúc nhỏ giám thị?"

Lục Hồ nói: "Phép khích tướng đối với ta vô dụng, chỉ cần người có thể đáp ứng, số hai mươi tám đi qua, khiến cho ta xông lên cùng nàng kết giao một chút..." Hắn theo bản năng sờ sờ đai lưng, nơi đó hệ bảo bối của hắn chúi thủ.

"Ngoại trừ Phi Phi, người còn muốn cùng ai kết giao một chút?!"

Ta cùng Lục Hồ cùng nhau kinh quay đầu, thì ra là Khổ Liên Trà cùng Dương Song Song không biết lúc nào đã đi đến phía sau chúng ta.

Dương Song Song nhấn lại cái mũi nói: "Hai chúng ta động tay động chân đại sống người tới các người phía sau, các người đều một chút không tri giác, kia ở Âm Dương giới lý, nếu mặt sau lặng yên không một tiếng động đi tới hai cái ác quỷ, các người sẽ như thế nào?"

Ta nhìn xem Lục Hồ: "Còn có thể như thế nào, thuận tiện theo chân bọn họ đi gặp Diêm vương gia."

Hai cái bóng đèn lại đây ngồi xuống, ở bên cạnh chúng ta một tả một hữu địa điểm lượng. Khổ Liên Trà nói: "Như thế nào, ta cho các người hoá trang còn đủ tiêu chuẩn đi."

Ta cho nàng một cái ôm thật chặt nói: "Thật sự rất hoàn mỹ, chúng ta giấu ở phía sau cây hoặc là tảng đá mặt sau, liên tục hai ngày, cũng không bị phát hiện. Nói thật, vẫn không nhúc nhích thời điểm, ta đều rất khó nhận ra Lục Hồ đâu."

Khổ Liên Trà nói: "Đừng quên, bất lấy cái kia Hoắc Tiểu Ngọc thời điểm, nhất định phải thay ta hết giận, hảo hảo hỏi một chút nàng, chí hào cùng nàng có thù oán gì..."

Tháng 9 27 ngày

Cố Chí Hào cùng Hoắc Tiểu Ngọc không có bất kỳ thù hận; Lục Sắc cùng Hoắc Tiểu Ngọc cũng không có gì thù hận; thư đào cũng là như thế. Đáng tiếc đáng tiếc chính là, này đó tuổi sống linh động trẻ tuổi người, chính là đây bàn quân cờ trung tùy thời khả bỏ khả bỏ quên trung một cái, ngay cả vị kia dị thường sinh động Âu Dương Phi cũng không ngoại lệ, mặc dù hẳn cho tới bây giờ còn có như vậy điểm ngày tận thế tâm địa, cũng không có khả năng vì bọn họ thôn thức vượt qua một phút đồng hồ.

Huống chỉ hẳn sớm mất đi cuối cùng về điểm này lòng từ bi.

Này hẳn, cùng với hẳn là thế nào nghĩ, ta Âu Dương Phi lại thần thông, ở tháng 9 27 hạo ngày đó, cũng hoàn toàn không biết được. Nhưng không lâu chuyện sau, quy nạp tổng kết, ta đại khái nắm giữ chút mặt mày, ở trong này, vì ghi chép nối liền, cô vọng viết xuống đến.

Hắn đặt khách phòng ở kim thân đại tửu điểm lầu 26. Lúc ấy hẳn điện thoại đặt phòng thời điểm, vì che dấu thân phận, hẳn riêng dùng đất được cận bà gia hương thoại cùng đặt phòng tiểu thư nói chuyện với nhau, vị kia người phục vụ cư nhiên dám can đảm hỏi hẳn: "Lầu 26 đều là khách quý phòng cùng tổng thống phòng, ngài nhất định phải đỉnh tầng lầu kia thượng khách phòng sao?" Hẳn tưởng tượng thấy bản thân một quả đấm theo điện thoại đầu kia vuron ra, đánh cho cái kia xu lợi người phục vụ rằng rơi đầy đất - - theo hẳn lúc tuổi còn trẻ tính tình, chẳng sợ muốn bôn ba ngàn dặm, hẳn cũng sẽ đuổi tới Giang Kinh, tự mình nhường rằng rơi đầy đất một màn phát sinh. Nhưng hẳn sớm là cái hoàn toàn mới người, chính là từ trong kẽ răng bài trừ một câu tiêu chuẩn tiếng phổ thông: "Chỉ cần có lầu 26 có phòng trống, triệu nam hướng, người liền cho ta đỉnh thượng, vô luận giá bao nhiêu, ta không phải ít người một phân tiền."

Giờ phút này, hẳn giống con điều hầu một loại quan sát Giang Kinh - - không biết bao nhiêu người ta nói hẳn giống cái loại này ác điều, hẳn cảm thấy loại này so sánh chẳng những không là mạo phạm, mà là loại cực chuẩn xác công bằng đánh giá. Ưng, vĩnh viễn là cao cao tại thượng, tiêu sái tự nhiên bay lượn, như không trung Vương tộc, làm nó phát hiện con mỗi thời điểm, sẽ không chút lưu tình cúi người nhất kích, nhất kích công thành, lại phản hồi không trung rong chơi.

Tựa như hẳn.

Điều hầu rất ít nhất kích không trúng, điểm ấy, cũng giống hẳn.

Hắn khó có thể hình dung, Giang Kinh tòa thành thị này, ngay tại mí mắt hẳn phía dưới, đã trải qua nhiều biến hóa lớn. Nhưng đây không phải là hẳn chú ý yếu điểm, ánh mắt của hẳn, chăm chú nhìn ở một tòa tương đối "Thấp bé" khách sạn đại lầu thượng.

Thị cục công an nhà khách, tổng cộng chỉ có mười hai tầng. Nửa mới nửa cũ trát phấn, cũ kỹ kiểu dáng, này trảng thị cục công an tam sinh, kẹp ở quanh thân bảy tám nhà hào hoa khách sạn bên trong, giống một vị tư sắc bình thường nữ hải đứng ở một đám supermodel trong lúc đó, phá lệ có vẻ xấu xí. Nhưng này tòa không chớp mắt nhà trọ, ngày mai sẽ có một việc không giống bình thường đại án phát sinh - - nếu tin tức chuẩn xác, cái kia kêu thư đào nữ hải không lâu sẽ vào ở nhà này nhà khách, sau đó nhận cục công an 24 lúc nhỏ giám sát bảo hộ. Trong khách phòng của nàng, sẽ có thực khi theo dõi video clip, của nàng cửa thậm chí khách phòng nội, có bao nhiêu cảnh sát bảo tiêu? Này đã không lại trọng yếu, này dù sao không là một cái lấy nhiều người thủ thắng trò chơi.

Đó là một hoàn toàn do hẳn thiết kế trò chơi.

Com chiều là ở trong khách phòng một mình ăn, ăn là Giang Kinh trước mắt nóng bỏng nhất bạo nhà hàng "Ngự thiện căn tin" lí khó nhất đỉnh đến "Tiểu mẫn hán toàn tịch", vốn là ba mươi ba món ăn, hẳn chủ động yêu cầu giảm đến nhị mươi Lục Đạo, xem, hẳn đôi 26 mấy cái chữ này có tiếp cận biến thái mê tín.

Yêu cầu "Ngự thiện căn tin" đem "Tiểu mẫn hán toàn tịch" duy nhất đưa đến khách phòng tới đỉnh com trong điện thoại, nhà hàng trường ca lúc ban đầu cho là hẳn là đang nói đùa, kém chút muốn cúp điện thoại, nhưng nghe nói hẳn nguyện ý trả giá sau, cũng liền vui vẻ đáp ứng. Dựa theo phản phó của hẳn, đưa com tới cửa tiểu nhị đem một cái xe đẩy nhỏ lẳng lẳng lưu tại cửa, lấy đi hờ khép khe cửa đang lúc một cái thật dày phong thư. Trong phong thư là vượt qua trọn bộ tiểu mẫn hán toàn tịch gấp hai kim ngạch, đưa com tới phục vụ sinh cười nở hoa.

Hắn cạnh cửa sổ độc hưởng "Tiểu mẫn hán toàn tịch", thuận tiện quan sát đến dưới lầu lui tới chúng sinh. Theo lầu 26 nhìn xuống, chúng sinh trên căn bản là Vân Vân chúng sâu, hẳn tuy rằng đích xác có một đôi ung giống nhau lợi hại hai mắt, hay là cần thị lực trợ giúp. Trợ giúp của hẳn là một trận quân dụng đan đồng kính viễn vọng, làm này sử dụng có điểm đại tài tiểu dụng, nhưng ít ra rất đặc lực. Điều chỉnh tốt khoảng cách cùng phương hướng sau, hẳn có thể rõ ràng thấy rõ cục công an nhà khách đại môn khẩu xuất nhập mỗi một người, mỗi một phó gương mặt.

Ha, nàng tới!

Đôi cô gái này quan sát đã không chỉ một lần, mặt nàng mục sớm thật sâu chiếu vào trong đầu của hẳn, làn da hơi đen, ngũ quan xinh xắn đáng xem lại, đáng người linh lung. Thư đào, năm 1992 6 nguyệt 16 ngày ra đời, không đầy mười tám tuổi thời điểm liền rời xa lão gia, bắt đầu thường trú các gia tửu lâu K sảnh. Nhưng nàng cuối cùng vẫn còn bị cục công an người tìm được, từ giờ trở đi, bắt đầu toàn bộ thiên giám hộ.

Thư đào bên người ít nhất theo cả trai lẫn gái mười tên đồng phục cùng y phục thường cảnh sát, nàng tiến vào chiếm giữ tới thời gian cùng địa điểm đều thật chuẩn xác - - thuyết minh của hẳn tình báo thật chuẩn xác. Hẳn tổng có thể được đến tình chuẩn tình báo, càng là lần này cục công an giữ bí mật công tác căn bản chính là bình thường, một ít trọng án tổ ở ngoài phổ thông cảnh sát nhân dân cũng biết chuyện này, đều bị quán vào bảo hộ công tác, đại khái là bởi vì hẳn nhóm căn bản không biết đang cùng ai giao tiếp, hung thủ là người hay quý, bọn họ hoàn toàn bị lừa chẳng biết gì.

Đây là hẳn ham thích nhất trò chơi, người là thịt cá, ta vì dao thót.

Sau hai giờ lí, hần nhìn ra, có ít nhất ba bốn mươi vị các màu cánh viên ra vào nhà khách lâu môn, trong đó còn bao gồm năm gần đây thanh danh lên cao Ba Du Sinh. Hần vô pháp tưởng tượng, Ba Du Sinh như vậy một kẻ thư sinh, làm sao có thể trở thành hình trình đội trưởng, có lẽ thật là thời đại khác nhau thôi.

Hai giờ sau, hần đem "Tiểu mẫn hán toàn tịch" phần món ăn nhĩ mười Lục Đạo thức ăn điểm tâm đưa và trái cây trở thành hư không, bàn cốc bát đĩa trang quay về rương lớn lí, đặt ở xe đẩy nhỏ thượng, ở lại khách phòng cửa. Tới lấy đẩy xe nhà hàng phục vụ sinh, còn tưởng rằng trong khách phòng liên hoan chính là nhất bàn lớn nhân vật thần bí đâu.

Tẩy sạch dùng com sau hai tay, hần mở ra trên bàn học một cái hộp da, từ bên trong lấy ra một cái trụ hình tinh tế túi gấm, túi gấm lí là con dài nhỏ hộp gỗ. Như vậy hộp gỗ, các người có lẽ đã gặp - - ít nhất nghĩ đến quá, đúng là điều về một ít kỳ quái hoa văn, quái thú dị thảo cái loại này hộp gỗ, ta ở Âm Dương giới lí, một vị cổ phục lão nhân tại trước khi chết thác ta trông nom, nhưng sau đó không lâu mất trộm cái loại này hộp gỗ.

Sau đó, hần dè dặt cẩn thận theo hộp gỗ lí rút ra một quyển bức tranh.

Nhìn đến đây, thông minh người nhất định phải nói, ta sớm đoán được! Chính là cái này hộp gỗ, bên trong chính là kia tấm có Hoắc Tiểu Ngọc bức tranh! Chính là theo Âu Dương Phi bên giường vứt bỏ kia cái hộp gỗ từ!

Thật xin lỗi, chỉ đúng rồi như vậy một chút.

Này cái hộp gỗ từ, đích xác cùng mất trộm kia cái hộp gỗ từ giống nhau như đúc, nhưng hần biết, không đồng dạng như vậy, là đồ vật bên trong. Hần rút ra kia cuốn bức tranh, triển khai, khe khẽ thờ dài.

Hần bình thường thờ dài, không là đa sầu đa cảm, mà là thoả thuê mãn nguyện, bản thân đối với mình bội phục về nhà, này phạm phu tục tử có thể nào kháng trụ của hần cái loại này không thể không nề hà cảm thán.

Có thể nói, các người cũng không có đoán sai, đây chính là kia tấm ở Austria nhà bảo tàng lí mất đi Đường Đại cổ họa, nguyên họa lên, Hoắc Tiểu Ngọc ở mẹ già cùng tiểu nha hoàn đến đỡ hạ, lâm chung hàm oán, nhìn phụ tâm lang đi xa bóng lưng.

Nhưng là, nếu người cho rằng đây là tấm có Hoắc Tiểu Ngọc bức tranh, vậy người liền mười phần sai .

Đây là một bức không có Hoắc Tiểu Ngọc bức tranh.

Có phải không phải hôn mê?

Kỳ thực rất đơn giản, bức tranh hay là bức họa kia, Hoắc lão mẫu hay là Hoắc lão mẫu, nha hoàn hay là nha hoàn, chính là giờ phút này, bức họa kia thượng, đã không có Hoắc Tiểu Ngọc thân ảnh!

Của hần thờ dài, đương nhiên cũng không phải là bởi vì Tiểu Ngọc biến mất - - Tiểu Ngọc ở theo chỉ thị, chấp hành năng ứng tẫn nhiệm vụ, sẽ không thất thủ.

Khách phòng trên tường, vì phụ phong nhã, dán nhất Trương Minh đại tranh sơn thủy phục chế phẩm, hần đem trong tay mình bức họa kia động ở đồng dạng vị trí, chống má thường thức - - hần đã xem qua không biết bao nhiêu lần, mỗi lần xem, đều đã dâng lên một loại tự hào cảm, thậm chí linh cảm.

So như lúc này, hần lại tới nửa linh cảm, bước nhanh đi đến bên cửa sổ, theo kính viễn vọng lí nhìn xuống. Công an nhà khách cửa, dừng một chiếc hình trình đại đội chuyên dụng SUV, hai nam một nữ ba gã mặc đồng phục cảnh sát lên xe.

Đi qua này hai giờ lí, nhiều lắm cảnh tượng như vậy.

Nhưng hần đột nhiên cảm giác được có chút không đúng.

Hần vội vã điều chỉnh kính viễn vọng thị giác, rốt cục phát hiện một ít bất thường đích tình huống.

Xem ra, hần đánh giá thấp Ba Du Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Chính văn (ba mươi ba)

Tháng 9 28 ngày

Lấy của ta Tề Thiên hồng phúc, tam điểm ngũ dân nhạc gần đây giống như càng ngày càng náo nhiệt , tầm thường một tuần nhĩ cư nhiên cũng có diễn xuất, Lục Hồ ban đêm 11 giờ rưỡi tả hữu mới đuổi tới giang y cửa. Dẫn hần tới là cùng tam điểm ngũ dân nhạc đang đứng ở mỗi tình đầu giai đoạn Công

ty Địa Nhạc một vị tiểu đầu mục khai một chiếc SUV, ta cùng Khổ Liên Trà không nói hai lời bỏ lên xe. Ta vừa vào xe đã nói: "Nước Vạn công mộ đi thôi?"

Vị kia Công ty Địa Nhạc tiểu tổng sừng sốt, bỗng nhiên hiểu được nguyên đến chính mình đúng vậy ca, quay đầu hỏi: "Các người nhị vị là... Ta có thể cự tuyệt tái sao?"

Lục Hồ vội nói: "Hai vị này là bằng hữu của ta. Nếu không tiện, chúng ta có thể bản thân đi đánh."

Kia tiểu tổng cười cười nói: "Tiểu Hồ tử người còn rất có năng lực."

Lòng ta thuần khiết, còn không có đại nghe hiểu, Khổ Liên Trà phản ứng mau: "Người đừng cả đầu nước bản, nhưng đừng hướng trên người chúng ta phun, ta nhưng là phụ nữ có chồng."

Lục Hồ cũng nói: "Chính là, người chó nói nhầm, thật sự chính là bằng hữu bình thường."

Ta nghĩ thầm: thật sự chính là bằng hữu bình thường? Nhưng ta không nói ra, chỉ sợ thêm phiền, đem lửa giận đưa tặng cấp vị kia lái xe tiểu luôn nói: "Người rốt cuộc có đi hay không? Chúng ta thật sự cũng có thể bản thân đi đánh."

Người nọ đòi một vòng mắt mặt, đương nhiên cũng không tốt chối từ, thúc đẩy xe nói: "Không nên như thế, lên một lượt ta xe, còn có thể cho các người đêm hôm khuya khoắt tìm ra thuê đi, ta đây liền mang bọn người đi qua... Các người đã trẻ thế này đi nước Vạn công viên tưởng niệm làm gì?"

Ta nói: "Bên cạnh ta vị này phụ nữ có chồng, là đại danh đỉnh đỉnh cosplay nữ hoàng, đêm nay đi theo nàng đi công viên tưởng niệm bên cạnh tập cái Thiên Nữ U Hồn tiết mục. Chờ của chúng ta video clip gấp máy internet đi."

Khổ Liên Trà không có nhân rồi, xe nhất thúc đẩy, nàng liền bắt đầu cho chúng ta hoá trang. Nàng hiện tại đã là vô cùng thuần thực, chờ xe đứng ở công viên tưởng niệm ngoài một bên khi, ta cùng Lục Hồ đã là bộ mặt toàn bộ bụi.

Lục Hồ đổi lái xe tiểu luôn nói: "Phiền toái người mang vị này tỷ quay về giang diễn đi, chúng ta đến lúc đó bản thân thuê xe quay về Giang Kinh."

Lái xe tiểu đầu mục cau mày nhìn hắc màu xám Lục Hồ: "Người này diễn chính là kia ra a? Không giống Thiên Nữ U Hồn, đồ giống đốt than ông."

Ta nói: "Cám ơn người, cẩn thận lái xe, đừng đùa giỡn tư tưởng xấu nhì."

Chúng ta tiến vào bụi thế giới địa điểm cách Hoắc Tiểu Ngọc thường xuyên nổi trên mặt nước đồ bộ Vân Mộng bên bờ thật tiếp cận, chúng ta tránh ở một góc cây khô phía sau cây, ta nhìn một chút trên cổ tay đồng hồ điện tử, rạng sáng 12:47. Bình thường ta chưa bao giờ đeo đồng hồ, chính là đi động đến nơi này cái thế giới kì dị liền mất đi sở hữu công năng, không có tín hiệu, không có đường dẫn, cho nên biểu hiện không ra "Thượng giới" thời gian. Ta cũng từng ý đồ dùng đi động chụp ảnh, chiếu ra ngoài chính là một mảnh đen kịt. Lục Hồ mang quá một cái máy ảnh kĩ thuật số, nhưng mặc dù đèn flash sáng lên, vỗ tới vẫn chỉ là nhất mảnh hắc ám, giống như nơi này nước từ trên núi chảy xuống cỏ cây cũng chỉ là ảo giác.

Lục Hồ hỏi: "Đêm hôm khuya khoắt, Hoắc Tiểu Ngọc hội đi ra sao?" Cửa hán bản khoản không phải không có lý, mấy lần trước thấy Hoắc Tiểu Ngọc, đều là giờ Bắc kinh buổi sáng, giữa trưa cùng chạng vạng. Đây đều tại ta lần trước bị Đổ lão sư xao quá cảnh báo sau, không dám ở nửa đêm xuất hành. (hôm nay tình huống đặc thù, ta ở ngày hôm qua ngay tại ký túc xá tuyên cáo thân thể tình huống cực kém, cần đến ta tiểu cô Âu Dương San gia tu dưỡng một ngày, 28 hào cả ngày xin phép.)

Ta nói: "Vấn đề là, Hoắc Tiểu Ngọc như vậy nửa người nửa quỷ tên, nhu buồn ngủ sao? Phải biết rằng sở hữu phim ma quỷ trong chuyện xưa, quỷ đều là ban đêm xuất động... Lần trước ở nề lung pha Cổ Chí Hào ngộ hại địa phương, ta cũng vậy vào buổi tối cùng nàng lần đầu tiên tiếp xúc thân mật." Ta lại theo bản năng sờ sờ cổ, tiếp tục nhìn chăm chăm Vân Mộng phía trên kia phiến vĩnh viễn lái đi không được sương mù dày đặc.

Đại khái nửa giờ đầu tà hữu, mí mắt ta bắt đầu trầm trọng thời điểm, Lục Hồ bỗng nhiên nói: "Có người hướng bên chúng ta tới!"

"Người có thể xác định là 'Người' sao?" Ta nỗ lực đuỗi đi buồn ngủ, mở to hai mắt nhìn phía hắc ám.

Lại là quen biết đã lâu! Chỉ thấy từ đằng xa bay tới tam con bóng trắng - - sở dĩ có thể xác định là bóng trắng, hoàn toàn bởi vì ba người kia bóng dáng thân chu vàng sáng, tại đây gần như đêm đen nhánh lị, cơ hồ như là tam ngọn đèn sáng - - là chúng ta mấy ngày trước đã gặp tam tập thuần trắng trường bào, tam cuốn như bọc tóc đen, ba cái ngự phong mà đi mạn diệu đáng người.

Đáng tiếc lần này, ta vẫn không thể nào thấy rõ các nàng dung nhan, còn chưa phải biết các nàng là nam hay là nữ, là xinh đẹp hay là xấu xí. Bởi vì các nàng qua lại tốc độ thật sự quá nhanh, ta tại mặt bên quan sát thị giác cũng cực không như ý. Các nàng thân ảnh rất nhanh nhập vào Vân Mộng phía trên sương sắc lị, không có nước thanh truyền đến, cũng không biết các nàng là chui vào trong nước, hay là đập nước độ hồ, đến bờ đối diện, tiếp tục phi hành.

Các nàng là ai?

Nhân rồi cũng là nhân rồi, ta ở trong đầu cẩn thận chải vuốt này cổ quái thế giới hết thấy, chuẩn bị vì Âu Dương Phi hỷ "Địa tâm du ký" đánh một chút nghỉ sẵn trong đầu.

Đầu tiên là một mảnh kia cơ hồ vô cùng tận bãi tha ma, tuy rằng nhìn như hoang vắng vút đi, kỳ thực phần mộ hạ hồn vẫn như cũ có sức sống, bọn họ thậm chí có tổ chức có kỷ luật, làm tụ hội tiếng chuông gõ vang sau, bọn họ sẽ theo mô lí bỏ ra đến, đến chung hạ tập hợp. Bọn họ nhìn qua ham hòa

bình, cho nên khi bọn họ phát hiện công đĩa dấu vết, không hiểu mà đến thi thễ, cảm giác được thái bình xã khu ngưng hẳn. Khi bọn hắn một vị người dẫn đầu Địch Nhân Kiệt ngộ hại sau, bọn họ tựa hồ biến mất, mặc dù chung tiếng vang lên, bọn họ cũng không có tái xuất hiện, vô luận là ai hại Địch Nhân Kiệt, nhất định cũng uy hiếp được khác phần đông hồn sinh tồn.

Bọn họ hiển nhiên là núp vào, trốn được người nào vậy?

Bãi tha ma ngoại, bên ba một đoạn sau, người sẽ thấy này phiến Vân Mộng đậm lớn, chúng ta ở trong này thấy quá một cái dài gáy thủy quái, căn cứ Địch Nhân Kiệt manh mối, cũng phát hiện Hoắc Tiểu Ngọc. Hoắc Tiểu Ngọc là cái oán quỷ, nhưng vì sao bất hòa phần đông oán quỷ cùng nhau sinh hoạt tại cái kia bãi tha ma lí đâu? Này Vân Mộng lí, ngoại trừ quái vật kia cùng Hoắc Tiểu Ngọc, còn có khác "Sinh vật" sao? Còn có cùng Hoắc Tiểu Ngọc cùng loại oán quỷ sao? Rất khó tưởng tượng Hoắc Tiểu Ngọc này đơn bạc thân hình có thể chiếm lấy to như vậy Vân Mộng trạch, trong hồ hơn phân nửa còn có khác yêu boi lợi hộ gia đình, nhưng bọn hắn ở nơi nào? Vì sao ta một cái đều nhìn không thấy?

Kia tam con phá sương mà ra lại bỗng nhiên biến mất bóng trắng, các nàng là ai? Là Vân Mộng hộ gia đình, hay là tầm thường người qua đường, với vàng phi hành mà qua, chính là chạy đi làm?

Tiểu Hồ ca ở một bên đột nhiên nói: "Sớm biết rằng hắn là uống nhiều điểm nhi cà phê."

Ta nghĩ hắn nhất định là đêm nay punk thời điểm hựu binh hựu khiêu cực khổ, giờ phút này mí mắt bắt đầu punk, vì thế ôn nhu nói: "Người đánh buồn ngủ đi, ta đến nhìn chăm chăm, có biến đánh thức người."

Lục Hồ gật gật đầu nói (ta thấy không rõ hắn gật đầu, chính là đoán): "Được rồi, ta trước chop mắt nhĩ, đợi lát nữa đổi người."

Rất nhanh, dựa vào rễ cây tiểu Hồ ngáy o o.

Không biết qua bao lâu, mọi nơi vẫn là hoàn toàn yên tĩnh, mí mắt ta cũng bắt đầu rút lui có trật tự. Ta lại nhìn đồng hồ tay một chút, 2:23 phân.

Ta đang chuẩn bị đánh thức Lục Hồ đổi đổi, nàng xuất hiện.

Hoắc Tiểu Ngọc, quần áo áo bào trắng, trần trụi hai chân, xuất hiện tại bên bờ. Hôm nay, của nàng thật có chút bất đồng, tóc dài khấp tại mặt sau, có vẻ càng trang trọng chút. Hay là, biểu thị nàng muốn chính thức xuất thủ? />

Nàng đi về phía ta!

Trước đem theo đôi lữ tiểu từ trừ bỏ, sau đó đi làm "Chính sự".

Hiện tại đánh thức Lục Hồ đã không còn kịp rồi, khoảng cách càng ngày càng gần, vừa động đạn nhất định sẽ bại lộ ta đây giả cây thân phận. Ta siết chặt nắm tay, chuẩn bị nàng đi đến bên cạnh thời điểm tiên phát chế nhân cho nàng một quyền.

Theo sau ta mới phát hiện, nàng đều không phải đi về phía ta, mà là hướng bên cạnh ta này cây đi tới. Nhanh đến trước cây, nàng đột nhiên thả người nhảy, nhảy lên ngọn cây.

Ta bởi vì không dám hiện ra chân thân, cho nên không biết nàng ở đầu ta đỉnh trên ngọn cây làm cái gì, có lẽ là ở đẳng bàn đu dây, có lẽ là ở trở mình bỏ nhào, có thể xác định, là nàng ở ca hát.

Nàng hát là cái gì, ta chỉ có thể nghe cái đại khái, hảo ở phía sau Lục Hồ tỉnh lại, sau hai chúng ta thăm tra bút ký, rốt cục có thể đem trong miệng nàng hát từ ghi chép xuống:

Oanh đề yếu kém

Đêm xuân khó khăn vui mừng tình mộng

Vui mừng tình mộng

Bá Lăng sau cơn mưa

Tái kiến như đường ruộng

Nhất giang ai oán dư đầy nắm

Thiên thu niệm niệm buồn thừa thốt

Buồn thừa thốt

Từ sai tâm khóa

Cự ái như hôm qua

Kia tiếng ca, bất quá như là nhà bên nữ tử tùy ý ngâm nga ra, nhưng tình ý thiết thiết, ruột mềm trăm chuyển, giống như nàng ở chân thành trò chuyện kia

không nên phát sinh xót xa chuyện cũ, lo lắng sẽ rơi xuống vài giọt lệ, cầu nguyện, nhường bi thương cùng oán hận, có thể giống triển miên âm phù như vậy bay đi, càng xa càng tốt, trọn đời không thấy, nhưng mà ở bất hủ luân hồi lý, rõ ràng như mới hay là kia phân cự ái.

Ta bắt đầu cũng không có nghe hiểu mỗi một chữ, phía sau cũng miệng vụng về lưỡi ngu biểu đạt không rõ Sở Ca lý hàm nghĩa, đành phải nhường trong hốc mắt này ẩm ướt gì đó đến thuyết minh.

Lục Hồ nhẹ giọng hỏi ta: "Người khóc?"

"Không.. Không có a." Ta hoảng loạn đi lau xuống khóe mắt nước mắt, nhưng bị hắt bắt được thủ. Hắn nói: "Đừng lau, đem trang điểm lau quệt, chúng ta liền hiển nguyên hình."

Ta nói: "Ta thế nào có loại cảm giác... Nhất là nghe nàng hát bài hát này về sau, sinh ra một loại đặc biệt mãnh liệt cảm giác, cảm thấy nàng không giống như là cái loại này sẽ hung ác giết người... Quý."

"Nhớ được lần trước ở mễ lung pha, là ai kháp cổ của người, cơ hồ bóp người đến con sóc? Còn có ở muội muội ta trước mộ..." Lục Hồ xem ra không có như vậy dễ dàng mắc mưu.

"Người nói này đó cũng không tệ... Có lẽ, là ta bị tiếng hát của nàng mê hoặc. Cảm giác nàng thật là cái rất trọng tình cảm người, đồng thời, giống như lại rất hướng tới tốt đẹp."

Lục Hồ nói: "Nàng chính là rất coi trọng tình cảm, mới có thể có yêu mới có hận, biến thành cái lệ quý, gieo hại đời sau!"

"Người có thể hay không nhẹ giọng chút? Không biết nàng ngay tại chúng ta trên lầu?"

"Không quản được nhiều như vậy, hôm nay chính là số hai mươi tám, nàng ở nơi này nhi, chúng ta cùng nhau đem nàng đồng phục, nhất lao vĩnh dật, thừa lại này chừng hai mươi mấy giờ, ngủ, lên lớp, khai khánh công yến, làm cái gì đều so ở chỗ này nghe của nàng nửa đêm tiếng ca mạnh hơn."

Ta chỉ hảo lại dùng lời nói thăm thía miệng nói: "Tiểu Hồ bạn học, chúng ta đều nhẫn nại chờ nhiều ngày như vậy, lại chờ mấy giờ lại tính cái gì? Đứng hay không? Người thấy được của nàng khinh công thôi, người nghĩ rằng chúng ta hai cái bản thủ bản cước tên, liền thật có thể đem nàng 'Đồng phục' sao? Nàng nếu muốn trốn, nếu muốn trốn, chúng ta có khả năng bắt lấy nàng sao? Đừng quên, nàng đã không phải là giống chúng ta như vậy thân thể phàm cốt. Nhưng lần này, nàng lại biến mất thời điểm, chúng ta nhất định đuổi kịp nàng, chẳng sợ nàng tiến vào Vân Mộng trong nước... Ách, người sẽ lặn nước không?"

"Lặn nước tính cái gì? Ta còn sẽ bắt tôm đầu."

"Thật tốt quá! Thật không nghĩ tới người là vị ngư dân đại ca." Ta thật không nghĩ tới lục thượng hồ còn có thể lặn nước.

Lục Hồ nói: "Người nghe không hiểu đi! Ta là nói, ta nhất đi vào nước đã bắt mùi quáng... Ta nhưng là chỉ ruộng cạn hồ."

Ta thất vọng ở trên đầu hắt gõ một cái, nói: "Đành phải chờ nàng nhích người thời điểm tùy cơ ứng biến, tóm lại hôm nay muốn theo sát của nàng mỗi một bước."

Nhưng là chúng ta thế nào cũng không nghĩ tới, hôm nay thiên nhai ca sĩ nữ Hoắc Tiểu Ngọc mỗi một bước chính là... Không từng bước, từng bước bắt động, một tắc cũng không rời. Nàng cứ như vậy, ngồi ở cạnh cây khô đầu, râm rì, hát vô số không biết tên dân ca, tiếp tục nhớ kỹ toàn bộ thơ Đường, mãi cho đến mặt trời lên cao - - đương nhiên trong thế giới này là không có mặt trời, chẳng qua là sắc trời hơi hơi sáng một ít, cảnh vật chung quanh sắc điệu, từ tro đen biến thành bụi bụi, đồng hồ của ta cũng nói cho ta, giờ Bắc kinh 8:36.

Trong thời gian này, ta cũng ngủ gật nhi, cảm giác như vậy thủ vững cương vị một ngày, người sẽ buồn ra bệnh đến.

"Ngày đều mấy giờ trôi qua, nàng thế nào không nhúc nhích ổ đâu?" Ta tự hỏi.

Lục Hồ nói: "Có lẽ, hành hung thời gian, hẳn là ban đêm đi, muốn không phải là rạng sáng, muốn không phải là đêm khuya."

Có đạo lý, Lục Sắc chết vào rạng sáng, Cố Chí Hào chết vào đêm khuya.

"Nói như vậy, chúng ta ban ngày ban mặt nhìn chăm chăm nàng, không có quá đại ý nghĩa."

"Nhưng ai có thể cam đoan nàng sẽ không giữa ban ngày ban mặt gây đầu?"

Ba Du Sinh hoàn toàn cũng là muốn như vậy.

Thị cục công an hình trình đại đội sáu gã y phục thường, theo kim thần đại tửu điểm ba cái bất đồng môn tiến vào, ở trước thang máy cùng Ba Du Sinh tập hợp. Bảy tên công an sau khi tiến vào thang máy, Ba Du Sinh khảm 26 lầu cái nút.

Khách sạn đại đường các nơi cùng với các thang lầu cửa, garage tầng ngầm miệng, đều từ hình cảnh cầm giữ, khách sạn trong một khắc kia bị toàn bộ phong bế, thiên la địa võng, con chuột cũng đi không thoát được một cái.

Trải qua hơn nửa đêm phân tích, Ba Du Sinh đem mục tiêu tập trung ở kim thần đại tửu điểm 2626 hào khách phòng.

Phân tích quá trình thật phức tạp, chuyện ta sau nghe ba đội trưởng thấu triệt sau khi giải thích, cũng là nửa hiểu nửa không. Trên căn bản là như vậy ý nghĩ đầu tiên, Ba Du Sinh vẫn cho rằng, Lục Sắc, Cố Chỉ Hào bị hại án tử, không chỉ do ác quỷ hành hung. Hoắc Tiểu Ngọc lâm chung đồ sẽ không vô duyên vô cớ theo Austria nhà bảo tàng biến mất, trải qua Austria cảnh Phurong Chứng thực, đó là cùng nhau tỉ mỉ bày ra trộm cướp án. Ta sau lại hay là "Bội bạc" nói cho Ba Du Sinh, hai muội đang giải phẫu lâu lọt vào cương thi cùng bộ xương khô cướp giết trải qua, từ giữa hẳn cũng không nan phân tích ra, di động bị che chắn, công tác nguồn điện bị kéo, đại môn bị phong tỏa, cũng có thể là người vì. Càng không cần phải nói đến trộm kia hộp gỗ, dùng chuyên nghiệp trèo tường công cụ tiến vào ký túc xá, thậm chí ý đồ phi lễ với ta, cũng không thể dùng thần quái để giải thích.

Nếu đây hết thấy đều có vì sao dấu vết, như vậy đối thư đào bảo hộ, ngoại trừ phòng bị ác quỷ đột nhiên xuất hiện, cũng muốn cảnh giác vạn ác đứng đầu - người.

Cho nên nhiệm vụ của ta là nhìn chăm chăm thần quái loại sinh vật Hoắc Tiểu Ngọc, Ba Du Sinh lo lắng hết lòng, muốn đào móc ra ở trong đám người đầu sỏ gây nên.

Hôm nay, thật sự nhường hẳn tìm được.

Ba Du Sinh cùng của hắn trình thám nhóm, đối công an nhà khách phụ cận làm kín đáo tuần tra. Bọn họ cho ra kết luận, có thể vô già lan quan sát được công an nhà khách cửa xuất nhập động tĩnh, có Ngũ gia tân quán đại lâu. Mỗi tòa lầu lớn lí, chỉ có bộ phận phòng có thể trực tiếp nhìn đến công an nhà khách, theo mấy chục đang lúc đến mấy trăm đang lúc không đợi. Bọn họ trước đó liền cùng này Ngũ gia khách sạn chào hỏi qua, nếu gặp được vào ở này đó gian phòng nhân vật khả nghi, nhất định phải kịp thời thông tri cảnh sát. Về phần thế nào cái khả nghi pháp, cảnh sát cũng chỉ có cái mơ hồ khái niệm, tỷ như khó phân biệt thật giả căn cứ chính xác kiện cùng chi phiếu, mang theo hung khí, lén lút chờ đại đa số rất khó định lượng định tính chỉ tiêu.

Nhưng là mãi cho đến buổi chiều, các gia khách sạn tuy rằng đưa lên một ít khả nghi nhân tuyển, nhưng cảnh sát trải qua điều tra sau, đều nhất nhất bài trừ. Đào mắt đến đêm khuya, chính thức tiến nhập chín tháng hai mươi tám ngày.

Tiếp tục bài trừ khả nghi nhân sĩ, tiếp tục thất vọng, đào mắt Đông Phurong tiệm bạch.

Ba Du Sinh ngao đắc đồ lên hai mắt theo công an nhà khách lầu 9 nhất gian phòng khách nhìn ra ngoài, lẳng lặng suy xét.

Nếu khí tượng dự báo chuẩn xác, này chính là Trung thu mùa mưa tiến đến phía trước người cuối cùng quang minh ngày, ông trời nên sẽ không như thế trên cọt người, tại như vậy một cái tốt đẹp ngày mùa thu lí, nhường vừa ra bị kịch phát sinh.

Việc còn do người. Người này, hẳn rút cuộc ở nơi nào?

Hoặc là, đứng như mặt ngoài hiện tượng sở biểu hiện, hết thấy đều là cái kia Hoắc Tiểu Ngọc oan hồn đang làm trò quỷ?

Hắn vô pháp bị thuyết phục.

Hoặc là, Âu Dương Phi trạng thái tinh thần mới thật sự là dị thường, hoặc là, là cái thật thất bại "Tiên tri", thư đào sẽ bình an qua hết một ngày này.

Sau đó thì sao? Hay không nhu muốn tiếp tục đối nàng tiến hành theo dõi bảo hộ?

Nhưng nếu bất hạnh thật sự phát sinh, vậy kế tiếp chính là càng khó giải quyết vấn đề: thế nào bảo đảm còn dư lại này thanh niên, này trên mộ bia tên, có thể không giẫm lên vết xe đổ?

Trực giác của hắn nói, Âu Dương Phi thấy rõ ràng, hung án sẽ liên tiếp phát sinh, trừ phi hắn có thể thành công ngăn cản.

Trực giác của hắn đồng thời nói, nhất định có người, có ánh mắt, nhìn chăm chăm cảnh sát cùng thư đào nhất cử nhất động.

Người ở chỗ?

Ánh mắt của hắn, rơi ở phía xa nhất tầng trên nhà cao tầng. "Buồn cười! Cự nhiên đã quên nhà kia!"

"Nhà kia" chính là nơi xa "Kim thần đại tửu điểm". Kim thần đại tửu điểm không có tiến vào lúc ban đầu Ngũ gia hoài nghi đối tượng, là vì nó khoảng cách công an nhà khách xa xôi, chớ nói mất thường, chính là tầm thường kính viễn vọng, cũng vô pháp thấy rõ công an nhà khách tình huống của bên này.

Nhưng nếu như là không tầm thường kính viễn vọng đâu?

Ba Du Sinh tâm rùng mình, lập tức nhường một vị hình trình đội trình thám điện thoại liên hệ trước tửu điểm đài, hỏi ngày gần đây hay không có thể nghi nhân sĩ đặt phòng.

Không có, trước sân khấu người phục vụ tiểu thư trong giọng nói hơi khinh miệt: "Có thể có thực lực vào ở kim thần đại tửu điểm người, đều không phải là làm người ta khả nghi... Ít nhất, chúng ta tôn trọng mỗi một vị khách hàng, sẽ không tự dưng đi hoài nghi bất luận kẻ nào."

Đáng tiếc, tiểu thư mảnh khảnh cánh tay ninh bắt quá cục công an đại thô chân, bọn họ hay là cung cấp hôm nay sở hữu vào ở khách sạn khách nhân danh sách cùng với chứng minh thư tin tức, nhất là cùng công an nhà khách xa xa nhìn nhau một nhóm kia khách phòng.

Tất cả chứng minh thư tin tức đều kiểm tra không có lầm - - vị kia ung giống nhau lão huynh đỉnh đầu có ít nhất hơn mười tám thẻ căn cước, đều là chính quy hóa - - tựa hồ lại không có gì đột phá miệng. Ba Du Sinh đem người chuẩn bị cáo lui trước, bỗng nhiên đối trực ban quản lí nói: "Ta nghĩ cùng sở hữu ở đời công nhân ngắn gọn tâm sự, phiền toái người triệu tập một chút."

Hắn từng cái cùng các công nhân viên tán gẫu hai ngày nay công tác, rất nhanh thu hoạch mấy cái thú vị tin tức, tỷ như có vị lão huynh chỉ định muốn đỉnh lâu 26 dựa vào nam khách phòng, đất nữa cũng muốn đỉnh; tỷ như còn có vị lão huynh đỉnh "Ngự thiện căn tin" một bộ "Tiểu mãn hán toàn tịch", có phục vụ sinh thức xe đẩy tới đưa cơm cho hắn.

Sau lại phát hiện, hai vị này lão huynh, kỳ thực đều là một người.

Ở tại 2626 người truyền đạt đang lúc.

Cho là có vừa rồi nhắc tới một màn kia: Ba Du Sinh mang theo sáu vị đặc lực Can Tương, đi tới 2626 hào cửa phòng.

Một vị mặc Tây phục y phục thường hình cảnh vỗ vỗ môn, kêu lên: "Tề tiên sinh, ta là VIP phục vụ bộ phận quản lí, phiền toái ngài mở cửa dùm." 2626 người truyền đạt đang lúc đăng ký chính là một vị tên là đủ hiên người, chứng minh thư biểu hiện, là vị Sơn Tây tới lữ khách. Vừa rồi một vị công nhân mơ hồ đối với hắn có điểm ấn tượng, giống như chừng bốn mươi tuổi, người không tính là cao lớn, nhưng bộ dạng rất tức giận phách, giống như trời sinh chính là làm lão bản bộ dáng. Hắn mặc cực kì khảo cứu, vàng nhạt sắc tây trang, chất liệu vải vừa thấy chính là quý trọng phẩm.

Không ai mở ra môn, bên trong cũng không có gì động tĩnh.

Kia hình cảnh lại gõ cửa một trận, quay đầu nhìn xem Ba Du Sinh, Ba Du Sinh gật gật đầu, tất cả mọi người rút tay ra thương. Gõ cửa hình cảnh xuất ra chìa khóa mắc kẹt chà một chút, khóa cửa thượng đèn xanh sáng, cửa mở. Mọi người lục tục dừng mãnh vào, xếp thành chiến đấu trên đường phố trận hình, thương chỉ chung quanh.

Không ai. Vô luận 2626 hào trong phòng ở chính là ai, không có cấp bọn hình cảnh lưu lại bất kỳ manh mối. Người đi, phòng không, đi được sạch sẽ.

Thu thập vân tay, hiện trường lấy mẫu, chu đáo, những thứ này là theo sau chạy tới công an nhân viên kỹ thuật nhiệm vụ. Ba Du Sinh giờ phút này trong đầu, chỉ nghĩ đến một vấn đề: hắn là ai vậy?

Một loại mãnh liệt điểm xấu cảm giác rồi đột nhiên dâng lên, Ba Du Sinh bỗng nhiên lao ra khách phòng môn, đồng thời bấm một số điện thoại: "Tiểu Hà, hội báo một chút thư đào đích tình huống."

"Không thành vấn đề, băng theo dõi cho thấy hết thấy bình thường."

"Chú ý nghiêm gia phong tòa lâu môn, người lập tức tiến vào kia gian phòng, xác thực chứng thư đào an toàn! Ta lập tức tới ngay."

Kỳ thực, từ lúc hôm qua bảy giờ tới nhiều, thư đào liền đổi lại một bộ công an đồng phục, cùng một nam một nữ hai gã công an cùng nhau, đi ra công an nhà khách, lên công an một chiếc Tiệp Đạt, thẳng đến thị cục công an.

Nói cách khác, tuy rằng thư đào giống trông khua chiêng tiến vào công an nhà khách, nhưng sau đó không lâu, liền vụng trộm rồi đi nhà trọ, sửa đầu thị cục công an đại lâu.

Thị cục hình trình đại đội tăng tệt thượng, có ít nhất bảy tên cảnh sát suốt đêm bảo vệ thư đào. Năm tầng một gian trong phòng hội nghị, lâm thời kéo vào nhất ghé sofa giường, thư đào bị cho hay, nằng đánh phách ở trong này "Ủy khuất" một đêm.

Thư đào một đầu nằm ngã xuống giường, lại chậm chạp vô pháp đi vào giấc ngủ.

Đổi lại người, nếu người tin tưởng cái kia tiểu vu bà giống nhau nữ hài lời nói, người chỉ có một ngày rưỡi ngày thời gian có thể sống, nếu người có biết có người nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm của người nhất cử nhất động, nếu người cảm thấy nhân sinh của chính mình từ đầu tới đuôi tựa hồ cũng là sai lầm cùng bị kịch, người có thể sẽ ngã đầu liền ngay ở ó ó sao?

Mấy ngày qua... Từ cùng ta nói qua nói, biết mình từ kỳ tới nay, thư đào suy nghĩ rất nhiều, cơ hồ đem kiếp trước kiếp này kiếp sau đều muốn một lần, càng nghĩ càng cảm giác mình thật đáng buồn, nhất sự không thành không nói, sợ viễn gia nhân không nói, tức nhất chính là nhìn không thấy tương lai, một lòng muốn thay đổi bây giờ tình huống, lại không còn cơ hội. Cho nên khi chiều hôm qua tìm được Ba Du Sinh thời điểm, Ba Du Sinh lập tức hiểu được tinh thần của nàng trạng thái, bị vây cực độ yếu ớt dưới.

Hắn và nàng, liền đang chiêu đãi sở khách phòng trung, hàn huyên thật lâu, cụ thể đã nói những gì, Ba Du Sinh không có hướng ta cẩn thận hội báo, chỉ biết là bề ngoài cường hắn thư đào chảy rất nhiều lệ. Đồng thời, Ba Du Sinh bởi vì nàng hay là nghe lọt được khuyên bảo, đối tượng lai có một phần mong đợi.

Chỉ cần có thể tránh thoát này nhất "Cướp".

Có đôi khi ta thật là thật sâu hối hận, không nên nói ra của ta cặp kia Âm Dương Nhãn thấy này đáng chết mộ bia. Từ giờ trở đi làm sao bây giờ? Một đám nói cho này trên mộ bia có tên thanh thiếu niên nhóm, các người sắp chết? Nhìn xem thư đào, ta cảm thấy nếu còn làm như vậy đi xuống, quả thực chính là ở hủy người không biết mỗi một.

Cho nên Lục Hồ, tha thứ ta, vẫn không thể nói cho người biết. Ít nhất hôm nay.

Thư đào đúng là vẫn còn đang ngủ, nàng làm cái dạng gì mộng, hoặc là có hay không nằm mơ, không ai có thể biết, nhưng ta có một loại cảm giác, nàng nhất định mơ thấy bà nội của nàng.

Bởi vì nàng tỉnh dậy thời điểm, cảm thấy cái kia mộng vẫn còn tiếp tục.

Nàng là cùng y ngủ, khi tỉnh lại dụi mắt, biết mình còn an toàn thật sự sống trên thế giới này, ngoài cửa sổ là hơi có chút âm trầm thiên. Cùng nàng cùng nhau ở Bắc Giao phòng cho thuê các nữ hài tử nói về, Giang Kinh xú danh rõ ràng ngày mùa thu mùa mưa lập tức sẽ đến. Ít nhất tâm tình nàng không lại giống hôm qua như vậy âm trầm, nàng theo túi du lịch lấy ra một quả cái gương nhỏ, nhưng lại soi gương lộ ra hơi hơi nụ cười.

Sau đó nàng bắt đầu chải đầu, cầm lấy nửa mặt đồ dùng, đi tới cửa. Lập tức có vị nữ cảnh sát cho nàng mở cửa, mang nàng đi toilet.

Chỉ mười phút đồng hồ sau, nàng đã trở lại, rửa mặt chải đầu đi, cả người thanh xuân hơi thở có thể xuyên thấu theo dõi video clip màn hình.

Trên bàn đã thả bát sữa đậu nành cùng một cái bánh rán trái cây, thư đào nhìn mê hoặc nhiệt khí mềm rũ xuống, tựa hồ có chút không biết làm sao, đại khái, từ nãy nãy qua đời, nàng còn không có thụ quá như vậy khoan đãi.

Này đó, đều cực kỳ rõ ràng hiển lộ ở theo dõi trong video. Theo dõi trong phòng, đồng thời có ba vị cảnh sát nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm màn hình. Mà ở kia cửa phòng họp miệng, lại có hai nam hai nữ bốn gã võ trang hình cảnh bảo vệ.

Điểm tâm dùng đi, nàng ở trong phòng hội nghị đi tới lui vài vòng, có chút vô nghĩa chán nản bộ dáng, lấy điện thoại cầm tay ra đến, đại khái nhớ tới cảnh sát luôn mãi dặn, hôm nay trong vòng tối hảo không muốn cùng liên lạc với bên ngoài, đành phải lại thu. Nàng từ trong bao lục ra nhất quyển tiểu thuyết, lách qua trên ghế tràng kỷ lật xem. Thẳng đến nhất nữ cảnh sát xuất hiện tại trong phòng.

"Thư đào?"

Thư đào ngồi dậy, nhìn thoáng qua vị kia nữ cảnh sát. Nàng phát hiện mỗi lần cùng nàng giao tiếp đều là bất đồng nữ cảnh sát, hộ tống nàng theo nhà khách dời đi tới là một cái, cho nàng an bài dùng chân chính là một cái, mang nàng đi đi toilet chính là một cái, thu thập bát đĩa đi lại là một cái. Vị này nữ cảnh sát giống như đã từng quen biết, nhưng cùng phía trước này cũng không giống nhau. Cô gái này cảnh dáng người cao gầy, làn da óng bạch, cùng cái kia thấy mộ bia mòm quạ đen tiểu vu bà y học sinh Âu Dương Phi là cùng một loại hình.

"Có chuyện gì nhĩ sao?"

"Có người tới thăm ngươi, có thể mang nàng đi vào sao?"

Thư đào theo bản năng liếc mắt nhìn băng theo dõi đầu, hỏi: "Ai a? Ngươi cảm thấy... An toàn sao?"

Người nữ kia cảnh nói: "Là người nhà của ngươi ... Nếu ngươi lo lắng, ta có thể luôn luôn bồi ở trong phòng"

"Gia nhân... Ta không có nói cho chúng ta biết người trong nhà kia..." Sau đó nàng ngậy ngậy cả người, nguyên bản giống như hột hạnh dạng tròn tròn ánh mắt mở càng lớn.

Đi tới là một vị lão thái thái, tóc trắng xóa.

Lúc này, theo dõi trong phòng cảnh sát tiểu Hà nhận được ba du sanh ở kim thần đại tửu điểm 26 lâu vỏ hột sau cú điện thoại kia, trong điện thoại, Ba Du Sinh nói: "Chú ý nghiêm gia phong tòa lâu môn, người lập tức tiến vào kia gian phòng, xác thực chứng thư đào an toàn! Ta lập tức tới ngay."

Thư đào tiếp tục tại trong chân kính trầm mặc, không biết qua bao lâu, mới kêu lên thanh: "Nãi nãi..."

Tiểu Hà lập tức cầm lên đi gọi nghe điện thoại cơ: "Có biến, tiến vào, tiến vào!"

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Chính văn (ba mươi bốn

Hoặc Tiểu Ngọc cái hát tiếp tục đang tiến hành, kể vừa rồi kia khúc nghe được ta rơi lệ nguyên sang "Bồ Tát rất" sau, nàng lại trở mình hát chút truyền lưu đời sau lão tình ca, tỷ như có nhất thủ là như vậy: "Gối trước phát tần muôn vạn nguyên, muốn hưu thả đợi thanh sơn lạn, trên mặt nước, quả cân di động, chờ một mạch Hoàng Hà hoàn toàn khô. Hưu tức nào có thể hưu, thả đợi canh ba gặp ngày." Còn có Lý Bạch nhất thủ: "Yên thảo như bích thò, Tần tang thấp cảnh xanh. Lâm quân nghi ngờ về ngày, là thiếp đoạn trường khi. Xuân phong không nhận thức, chuyện gì nhập là màn?" Còn có một thủ là: "Bốc được với eo núi ngày, thu Giang Phong lãng nhiều. Ba Lăng một đêm mưa, đứt ruột Mộc Lan ca." Đại khái là năm đó Lý ích đi xa thời điểm, nàng sẽ nóng ruột nóng gan nhớ.

Của ta tình yêu bị nằng tức tức oai oai dày vò, rớt cục đến gần cục hạn. Nhìn xem bên cạnh tiểu punk, đã sắp bị này đó oán phụ ca xướng ngắt đi. Ta lẩm bẩm nói: "Nàng thể nào không dứt đầu!"

Lục Hồ nói: "Mỗi ngày ca hát? Cái này chẳng lẽ chính là nàng mỗi ngày cuộc sống? Rất buồn tẻ điếm." Giống như hẳn cuộc sống của mình không là mỗi ngày ca hát dường như.

Nhưng những lời này đột nhiên đề tỉnh ta: đi qua trong mấy ngày, ban ngày cũng tốt, buổi tối cũng tốt, chúng ta đến nơi đây thời điểm, đều là mọi âm thanh đều tịch, sau đó nàng xuất ra rầm rì một trận, đỉnh nhiều giờ, sau đó cũng nặng tân biến mất ở Văn Mộng trung, nhưng hôm nay giống như bất đồng, chiếu này xu thế, tựa hồ muốn hát mãi một ngày.

Hào muốn biết có hai cái không tình nguyện người nghe muốn chờ đợi cả một ngày dường như.

Nàng hành vi thay đổi thuyết minh cái gì?

Là muốn hướng thư đào khởi xướng tiến công đâu? Hay là đơn giản hơn nói, nàng thật sự muốn hát cho chúng ta nghe.

Nàng có ý ở hát cho chúng ta nghe! Nàng kỳ thực sớm phát hiện chúng ta ở bám đuôi.

Không ổn! Ta âm thầm nhớ kỹ.

"Ta khả năng muốn trở về một chuyến." Ta xem biểu, 9:09. "Người có thể hay không ở chỗ này thủ trong chốc lát, ta quay về nhà mình thể giới đi, sau đó cấp Ba Du Sinh gọi điện thoại, thương lượng bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ... Ta đột nhiên cảm thấy, manh mối không lớn đối."

Lục Hồ nói: "Không thành vấn đề. Phải nhớ kỹ trông rỗng."

"Toái miệng hồ!" Ta nhẹ nhàng đẩy hẳn một chút.

Ta trở lại hiện thế, phát hiện mình ở chiều dương bên hồ một chỗ bãi vắng vẻ. Ta lập tức bấm Ba Du Sinh di động: "Ba đội trưởng, ta có một vấn đề..."

Ba đội trưởng nói một câu nói, di động của ta rơi ở trên mặt đất.

Thư đào thấy nải nải rõ ràng đứng ở trước mặt nàng, ta đoán trong lòng nàng không biết có phức tạp hơn, trong ánh mắt nàng hiển nhiên có thật sâu nghi hoặc, nhưng rõ ràng hơn chính là mãnh liệt cực kỳ hướng tới cùng thiết tha. Của nàng cảnh giác tuyến bị mãnh liệt tới kích động phá tan, đây là tích lũy mười năm tương niệm loại tình cảm, nàng lại kêu một tiếng "Nãi nãi", nhào tới ôm chặt kia tóc trắng xoá lão nhân.

Nàng ngăn ngăn khi còn sống lí, có lẽ cùng đại đa số phạm phu tục tử giống nhau, đã làm rất nhiều quyết định sai lầm, nhưng này thâm tình nhất ứng, là nàng từ lúc chào đời tới nay làm sai lầm lớn nhất quyết định.

Chờ cửa cảnh sát nghe được chỉ lệnh vọt vào phòng họp thời điểm, thư đào biến mất.

"Thư đào không thấy nữa! Bảo hộ đối tượng mất tích, lập tức phong tỏa đại lâu!"

Lúc này, mỗi một tắc quang Âm Đô như bảo vật chui, nhưng theo dõi trong phòng kỹ thuật cảnh quan hà cang hay là nhìn chăm chăm màn hình mà ngo ngẩn cả người. Nàng vô pháp tin tưởng phát sinh trước mắt hết thảy: hẳn ngay cả mắt đều không có nháy mắt, thư đào liền như vậy biến mất, mà trước đó, không có cang nhiều dự triệu - - ngoại trừ thư đào bản thân cùng chính mình nói nói mấy câu, nàng lúc ấy thậm chí cho rằng thư đào trái với quy định, tự tiện tự cấp người nào đó gọi điện thoại.

"Có chuyện gì không?"

"Ai a? Người cảm thấy an toàn sao?"

"Gia nhân... Ta không có nói cho chúng ta biết người trong nhà kia..."

"Nãi nãi!"

Sau đó nàng về phía trước chột bở nhào về phía trước, hai tay vây quanh, bế cái không - - trong phòng hội nghị ngoại trừ nàng, đương nhiên không có người khác - - nàng cứ như vậy biến mất.

Ta trở lại kia khóa cây khô bên cạnh, chẳng quan tâm cùng thủ vững cương vị Lục Hồ chào hỏi, hướng về phía trên cây cạm ngầm thấp hát Hoắc Tiểu Ngọc kêu lên: "Nàng ở đâu? Người nói cho ta, nàng ở đâu? !" Thư đào biến mất, ta bỗng nhiên cảm giác, là ta mất đi nàng! Cho nên hai mắt của ta lí ảm ứot , của ta lòng ngực tràn đầy, ta tùy thời sẽ nổ mạnh, sẽ điên mất.

Hoắc Tiểu Ngọc phảng phất không có nghe thấy của ta nổi giận, nàng còn tại ngâm nga trừ này âm dương quái khí dân ca, giống như cao thấp năm ngàn năm, chỉ có nàng một cái thương tâm người, giống như không biết, vô tội người phụng bồi nàng loại này nhảm chán trò chơi, kết quả là càng nhiều khóa thương thấu tâm

"Người là bảng quảng cáo, đúng hay không, người đã sớm biết chúng ta đang giám thị người, người cố ý đem chúng ta tha ở trong này, đúng hay không? Người từ đầu tới đuôi đều là bảng quảng cáo! Người... Ta vốn đang đồng tình của người, xem ra người thật là cái tội ác tày trời nữ quỷ! Chết đi người!"

Nói cho ta? Nàng ở nơi nào!"

Ba Du Sinh nói cho ta thư đào bới hơi lên ở trong không khí thời điểm, ta lập tức nghĩ đến, nàng nhất định là bị dẫn tới này từ vong thế giới! Hiện tại ta nhu phải biết rằng, nàng bị mang tới nơi nào, đây là duy nhất có thể cứu của nàng cơ hội, tuy rằng ta biết có thể cứu của nàng cơ hội cũng sảo túng tực thế, thậm chí, đã quá muộn.

"Quá muộn."

Ta cả kinh hướng lui về phía sau mấy bước, Hoắc Tiểu Ngọc không biết khi nào thì, đã bay xuống ngọn cây, đến trước mặt của ta.

Ta có thể nghe thấy Lục Hồ vọt tới, trong tay nhất định nắm bắt thanh chủy thủ kia. Ta đưa ra song chưởng, ngăn cản hắn, hỏi: "Vì sao nói như vậy? Nàng rốt cuộc đi đâu vậy? Ngươi tại sao muốn trợ Trữ vì ngược, tại sao muốn như vậy?"

"Này không phải của ta lựa chọn..." Hoắc Tiểu Ngọc dừng một chút, "Nhưng là... Là sự lựa chọn của ta."

"Ngươi không nên cùng ta chơi chữ, nói cho ta, giúp ta một chút, cứu cứu nàng!"

"Ta cần nhất trợ giúp thời điểm, có người hay không giúp ta?" Hoắc Tiểu Ngọc bỗng nhiên bưng kín mặt mình, "Ta biến thành phát hiện ở cái dạng này, lại có ai có thể giúp ta một chút!"

"Có lẽ ngươi có thể lo lắng làm một chút việc thiện, nói không chừng sẽ thay đổi vận khí." Ta nghĩ cười lạnh, lại không cái kia tâm tình, "Nàng ở đâu? !"

"Không còn kịp rồi. Các nàng mang nàng rồi đi các ngươi thế giới sau, nên cái gì cũng không kịp ."

Ta đột nhiên cảm giác được, ta đối Hoắc Tiểu Ngọc cảm giác, xem ra cũng không thái quá, nàng tuy rằng từng đã cơ hồ muốn bóp chết ta, nhưng nàng tựa hồ có nan ngôn chi ẩn.

"Vậy ngươi nói cho ta, tại sao muốn giết những người này? Vì sao ngươi nhiều lần muốn bóp chết ta?"

"Ta không nghĩ bóp chết ngươi, ta chỉ là muốn dẫn ngươi đi gặp một người. Mà những người đó..." Nàng nhìn thoáng qua Lục Hồ, sau đó lại nhìn chăm chăm ta, "Các ngươi những người này, nhất định là phải chết , không ai có thể ngăn cản."

Bỗng nhiên, một trận thê lương tiếng chim hót vang vọng giữa không trung, thanh âm kia, tê tâm liệt phế, nhường ta đây cái người nghe, cũng có một loại tê tâm liệt phế cảm giác. Ta ngưỡng vọng, tự thiên mà giáng xuống , là một cái khổng lồ quái đản, giống chim ưng, nhưng so chim ưng hung thần gấp trăm lần, rất xa, ta có thể thấy nó một đôi đỏ tươi ánh mắt.

Ta đã thấy nó, hoặc là nói, giống nó như vậy một con chim, ngay tại ta lúc ban đầu Âm Dương Nhãn mở ngày đó, thấy nó tham dự phân thân cái kia tóc dài quần trắng nữ tử. Hiện tại ta có thể khẳng định, lần trước thấy cái kia bị phân thân nữ tử, không là Hoắc Tiểu Ngọc, nhưng này dạng chim, ta sẽ không nhận sai!

Hoắc Tiểu Ngọc trên mặt hiện ra một mảnh kinh hoàng, nàng nói: "Các ngươi nếu muốn chết ngay bây giờ lời nói, cứ tiếp tục ở tại chỗ này đi!" Xoay người biến mất ở tại Vân Mộng trạch phía trên kia phiến lá đi không được trong sương mù.

"Cứu ta... Từ Ngọc Sai..." Đây là theo trong sương bay ra năm chữ, như là Hoắc Tiểu Ngọc cấp của chúng ta di ngôn.

Ba du người học nghề đầu cảnh lực toàn bộ động viên, đại bộ phận ở thị cục công an trong đại lâu trực tầng trực thất tìm kiếm, còn có một bộ phận phụ trách lâu ngoại cùng phụ cận ngã tư đường phong tỏa tìm kiếm. Vừa rồi video clip theo dõi thất cùng phòng họp án phát hiện trận vài vị cảnh sát xử lý tốt đình đầu công tác sau, cũng tham dự mặt bố trí.

Kết quả là không thu hoạch được gì.

Ba Du Sinh vội vàng phụ trách điều hành, nhưng các nơi hội báo truyền đến, toàn là phản đối tin tức, hắn nghĩ nghĩ, quyết định hay là quay về theo dõi thất cẩn thận xem xét án phát trước vài phút lục tượng, tìm kiếm chút manh mối. Hắn đi gọi nghe điện thoại theo dõi tổ kỹ thuật viên hà cang: "Tiểu Hà, lập tức trở về theo dõi thất, ta muốn học tập một chút video clip."

Hà cang lên tiếng, nàng liền ở trong đại lâu tham gia tìm tòi, 2 phút sau liền trở về theo dõi thất.

Môn vừa đẩy ra một nửa, nàng liền phát ra một tiếng thật dài kêu sợ hãi.

Ta tuyệt đối không có khoa trương: cảnh sát, cang là nữ cảnh sát, nhìn thấy ngoài ý liệu mọi người khủng bố cảnh tượng, cũng sẽ phát ra cùng thường nhân giống nhau kêu sợ hãi.

Đóng lộ video clip vẫn tập trung có trong hồ sơ phát , năm tầng kia đang lúc phòng họp. Hà cang lâm lúc rồi đi, trên màn hình không ai, ngoại trừ cái bàn ghế sofa, thư đào vật phẩm tùy thân, không còn vật khác. Nhưng giờ phút này, phòng họp trên bàn dài, nằm nhất bộ xương khô!

Ta gặp được Ba Du Sinh thời điểm, cảm thấy dụng tâm lực mệt nhọc hết sức đến miêu tả bản thân vô cùng chuẩn xác, đồng thời cũng biết, ta nhiệm vụ hôm nay cũng xa chưa kết thúc. Ta có ý thức nhìn một chút Ba Du Sinh mặt, kinh dị phát hiện trên mặt của hắn cư nhiên cũng tràn ngập tâm lực mệt nhọc hết sức. Xem ra hắn đều không phải trong tưởng tượng của ta sắt thép vệ sĩ, hắn cũng là cái có cực hạn người. Nhưng trong mắt hắn, không có sau

khi thất bại uể oải, không có bất lực tuyệt vọng.

"Người xác định... Muốn nhìn đoạn video kia?" Ba Du Sinh hỏi ta.

"Nếu ta thật có thể lựa chọn, đương nhiên không nên nhìn. Nhưng là, ta có lựa chọn khác sao?" Ta là không lớn am hiểu che dấu uể oải cùng tuyệt vọng. "Lại nói, trước kia lại không phải là không có xem qua, đừng quên, cũng là người trừ hoạch kế, nhưng ta xem Lục Sắc bị hại trước đoạn video kia."

Ba Du Sinh nói; "Đoạn này lục tượng... Có thể sẽ có chút bất đồng... Dù sao người tự mình quần vào này khỏi án tử điều tra cùng dự phòng, cùng thư đào cũng đã gặp mặt, cho nên tâm lý, sẽ rất bất đồng."

"Nhưng là, ta phải xem đoạn video này, đúng hay không? Bởi vì chí quan trọng yếu."

"Cảm ơn của người lí giải."

Ba Du Sinh quay đầu ý bảo hà cang, hà cang bắt đầu truyền phát đoạn video kia.

Nhìn đến thư đào có chút hậm hực nhưng vẫn tràn ngập sinh cơ mặt, nhìn nàng diễm tĩnh tựa vào trên ghế tràng kỷ liếc nhìn tiểu thuyết, nghĩ đến nàng sau đó không lâu liền biến thành nhất bộ hài cốt, hai mắt của ta bất tri bất giác lại nước mắt tràn đầy.

Ba Du Sinh đành phải kêu ngừng, cho ta cũng đủ thời gian lau lệ, ổn định cảm xúc.

"Có thể, " ta hít sâu một hơi."Ta có thể thừa nhận." Ta chân chính muốn nói là: chẳng lẽ còn muốn ta lại trải qua một, hai, ba, tứ... Tám lần đã kích như vậy sao? Ta có thể cam đoan với người, ngay cả lộn chết không sợ phỏng nước sôi sáo lão già già, phỏng chừng cũng chịu không nổi như vậy lặp lại trọng kích.

Video clip tiếp tục ở thả, thẳng đến kia bộ hài cốt xuất hiện.

Ba Du Sinh nói: "Pháp y bộ phận các đồng nghiệp đang ở giây phút càng không ngừng phân tích thí nghiệm, tin tưởng hẳn nhóm rất nhanh có thể cho ra kết luận, này bộ hài cốt hay không thuộc loại thư đào. Lần này sẽ dễ dàng rất nhiều, chúng ta có đại lượng thư đào DNA hàng mẫu..."

Cái gì DNA đều vô dụng đo lường, ta cũng biết kia bộ hài cốt là thư đào.

Ba Du Sinh cùng hà cang, này đó "Bình thường" người, nhìn không thấy cái kia cao gầy vóc dáng mỹ nữ cảnh sát, nhìn không thấy tóc trắng xoá lão thái thái, giả mạo thư đào nãi nãi, nhưng ta có thể thấy. Không thể tranh luận, đây là ta trời phú, cũng là của ta bất hạnh.

Ta hướng Ba Du Sinh miêu tả hai vị hung thủ hình dạng, nói cho hẳn biết, hung thủ không là chỉ biết hát oán phụ tử Hoắc Tiểu Ngọc, Hoắc Tiểu Ngọc chính là kéo theo ta cùng Lục Hồ hai cái hài tử gốc một cái kẻ sách người thi hành. Ta còn nói cho hẳn biết, ngay tại thư đào về mặt ôm lên giả nãi nãi trong nháy mắt, các nàng ba cái, cùng nhau biến mất, hơn nữa cũng không trong phim mà như vậy lưu lại một đạo Thanh Yên. Các nàng tám chín phần mười phải đi cái kia bất âm bất dương thế giới, nhưng ta không thể nào cứu giúp. Qua một trận, bộ xương khô cứ như vậy trống rỗng xuất hiện ở trên bàn hội nghị, không có bất kỳ dấu hiệu.

"Nói cách khác, thư đào bị hai nữ nhân này... Nữ quý, dẫn tới cái kia Âm Dương giới, không biết các nàng đối nàng làm cái gì tay chân, chờ nàng lại bị đuổi về nhân gian, là được nhất bộ hài cốt, Lục Sắc cùng Cố Chí Hào, hơn phân nửa cũng là như vậy gặp được." Ta nhắc tới giải phẫu trong lâu kia ngũ cổ thi thể, đi Âm Dương giới đi rồi một vòng, độ kim trở về, là được hoạt tử nhân.

Ba Du Sinh hỏi: "Một người trong đó hung thủ, mặc chúng ta công an đồng phục?"

Ta đoán được nghi ngờ của hẳn, nói: "Thật là, ít nhất nhìn qua đúng vậy, cùng Hà tỷ đồng phục giống nhau như đúc, người nhất định cảm thấy kỳ quái, vì sao các người nhìn không thấy không thuộc về Quý Vực cảnh sát đồng phục, nhưng ta vừa rồi cẩn thận nhìn, kia đồng phục, còn có vị kia giả nãi nãi y phục trên người, đều giống như là một tầng đám sương gắn vào trên thân các nàng, tuyệt đối không phải chân chánh vải dệt, cho nên ta nghĩ, này đoán chừng là hai tên sát thủ dùng là một loại Chướng Nhãn pháp, chính là như trong thư đào, hoặc là ta, nhìn qua như là mặc đồng phục hoặc là Thư nãi nãi sinh tiền mặc xiêm y."

"Thực tà!" Hà cang thấy thán.

"Còn có cang tà đâu, " ta không biết nên nói như thế nào xuất ra của ta phát hiện mới, "Ta tuy rằng căn bản không nhận thức các nàng, nhưng ta khả có thể biết... Các nàng lai lịch."

Ba Du Sinh cùng hà cang đều trầm mặc, chính là dùng kinh dị ánh mắt cổ vũ ta đứng ở chỗ này khi còn bán cái gì cái nút.

"Hoắc Tiểu Ngọc lâm chung đồ, các người có thể lại như trong ta nhìn một cái sao?"

Hà cang rất nhanh ở trên máy tính mở ra kia tám tranh, đồ thượng, Hoắc Tiểu Ngọc đáng thương nhìn đi xa phụ tâm lang bóng dáng, bên cạnh nha hoàn cùng mẹ già thân, tựa hồ đang an ủi nàng.

"Phiền toái người đem ba người này mặt đều lại phóng đại một chút."

Hà cang theo lời làm

Là các nàng, một tả một hữu, Hoắc mẹ cùng kia người nha hoàn, đứng là đến bắt cóc thư đào hai người!

Hơn nữa phụ trách chế tạo biểu hiện giả dối, điều hồ ly sơn Hoắc Tiểu Ngọc, đây là hoàn mỹ gây tò mò ba người!

"Ta sớm hẳn là nghĩ đến !" Ta áo não nói, "Kia người nha hoàn, cũng chính là Lục Sắc trước khi chết nhất lúc trời tối thấy cái kia tai nạn xe cộ người chết, ta lần trước ở trong video gặp qua, chỉ là bởi vì cách khá xa, hình vẽ không rõ ràng, ta không có nhìn xem thật thực trứ, cho nên không có sớm đem hai người liên hệ tới!"

"Đối với mình muốn phúc hậu chút, " Ba Du Sinh than nhẹ, "Này thế nào lại là lỗi của ngươi, ngươi bây giờ có thể đem hai người liên hệ, cũng thật rất giỏi, xem như điều tra một cái đột phá. Kỳ thực, ta cũng thật uể oải, ta liệu đến có người ngoài phối hợp, ta liệu đến nếu quả thật có người phối hợp, nhất định sẽ ở phía xa quan sát của chúng ta mỗi một bước, ta thậm chí tìm được hân ở khách sạn khách phòng, lại chậm từng bước, nhường hân đào thoát, cũng làm cho hân đoán được chúng ta đối thư đào giám hộ bố trí, người này, làm việc tức gan lớn, lại chu đáo chặt chẽ..."

Ta nói: "Cho nên, ngươi cũng không thể rất quá nghiêm khắc bản thân, ngươi đối phó, khả năng không là tầm thường người."

Đúng vậy, hạng người gì, có thể giết người cho nhất bức tranh đang lúc?

Một bức họa thượng, nhảy xuống tam tên sát thủ, như vậy gây phương thức, tham án xác vác như Ba Du Sinh, lại có thể thế nào? Đối lại ta, chỉ có uể oải phần. Nhưng ta biết, Ba Du Sinh tuy rằng bình thân thư sinh trạng, cũng sẽ không dễ dàng nói bại.

Ba Du Sinh nói: "Ngươi nói chuyện, các ngươi ở cái thế giới kia giám thị Hoắc Tiểu Ngọc khi nhìn thấy cái gì?"

Ta đem mình và Lục Hồ như thế nào ngăn người nghe Hoắc Tiểu Ngọc hát tả âm quá trình tự thuật một lần, kỳ thực thật sự không dùng được nói mấy câu, chính là ngốc chờ, ngốc chờ, cuối cùng cùng với nàng đối chất, bay tới nhất con quái điều, nàng sợ tới mức chui vào Vân Mộng trạch, một câu cuối cùng "Cứu ta", thế lương tuyệt vọng.

"Ngươi nói, có một ca khúc từ đặc biệt đã động ngươi, nghe được ngươi khóc lên." Ba Du Sinh xem trước mặt bản ghi chép hỏi.

"A? Ta có nói như vậy sao?" Nhất định là ta vừa rồi giằng đến kích động thời điểm nói lời miệng. "Nhắc tới cũng kỳ quái, muốn nói của nàng oán phụ từ ta cũng nghe nhất động lớn, cổ tình bài hát đó, chữ câu chữ câu đều giống như là chui vào trong lòng ta, kỳ thực lúc ấy ta ngay cả cụ thể hát từ cũng không hoàn toàn nghe rõ ràng, chẳng qua là cảm thấy thật bị cảm động, đại khái bởi vì là nguyên sang, hoặc là kia lần điệu đặc biệt có mị lực, tóm lại ta là có điểm nước mắt lã chã. Nghe nàng khác ca, cảm giác đồ không rõ ràng."

Ba Du Sinh lại đang bản ghi chép thượng viết vài, nói: "Vậy làm phiền ngươi, cùng Lục Hồ cùng nhau nhớ lại một chút ca từ... Chúng ta bây giờ nhu phải bắt được sở có khả năng manh mối. Này Hoắc Tiểu Ngọc, có lẽ ngươi đã chú ý tới, tuy rằng có thể là cùng kia hai cái hung phạm một người, nhưng giống như có 'Dị tâm', càng là, nàng lâm biến mất trước nói câu nói kia, hiển nhiên là ở hướng ngươi cầu cứu..."

"Giống như nàng không biết ta là vang danh toàn cầu Nê Bò Tát đường như..." Ta lẩm bẩm.

"Cho nên, Hoắc Tiểu Ngọc có thể là chúng ta phá án quan trọng nhất đột phá miệng. Ngươi đã bởi vì nàng thật khả năng đã sớm xem thấu của các ngươi nguy trạng, ở sát hại thư đào trong kế hoạch, đảm đương điều hồ ly sơn nhân vật, như vậy nàng nếu quả thật có dị tâm, nhưng bởi vì vội vã cho cái gì áp lực không dám phản kháng, nàng nói không chừng sẽ tại những cái kia ca khúc lí lộ ra những thứ gì."

Ta cảm thấy ba đội trường có chút ý nghĩ kỳ lạ, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Được rồi, chờ ta cùng Lục Hồ cùng nhau gom góp một chút này ca từ đi."

"Nếu nói đến Lục Hồ..." Ba Du Sinh ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, "Ta muốn cùng hân hảo hảo nói chuyện chút, cách trên mộ bia ngày, còn có một nguyệt nhiều một chút thời gian..."

"Ba mươi sáu thiên." Ta thốt ra, không khỏi thất kinh, theo bản năng lí bản thân luôn luôn tại đếm ngược khi.

Ba Du Sinh cùng hà càng đều chú ý ta một chút, sau đó lại làm bộ không có chú ý. Ba Du Sinh nói tiếp: "Ta nghĩ, là cùng hân nói rõ ngọn ngành lúc."

"Hãy để cho ta đến đây đi." Những lời này không biết là ai bảo nó nhô ra.

Ba Du Sinh há miệng thờ dốc, đại khái muốn nói: "Ta vẫn cho là ngươi không muốn gánh chịu này khổ sai."

Ta nói: "Hãy để cho ta đến đây đi, từ ta mà nói, có lẽ hân sẽ dễ hiểu hơn."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chính văn (ba mươi lăm)

Kia mười hai toà mộ bia, hay là như vậy không còn sinh khí đứng, nhưng nếu ta đưa mắt tại đây chút tro đen đá phiến thượng nhiều lưu lại một lát, lại có thể cảm nhận được một loại dữ tợn, theo bia trên mặt phóng xạ lại đây.

>Lục Hồ ở bản thân trước mộ bia một lập thật lâu sau, một câu nói cũng chưa nói, lại đi đến Lục Sắc trước mộ, nhẹ tay chạm nhẹ vuốt Lục Sắc tên.

Ta cũng trầm mặc, lẳng lặng nhìn hân. Ta nguyện ý chờ hân chậm rãi thích ứng loại này giống như ác mộng hiện thực, dùng một đời cũng có thể.

Hân lại nhìn chằm chằm thư đào mộ bia phát ra một lát ngốc. Cuối cùng, hân đi tới cửa ta trước mộ bia, quay đầu nhìn xem ta, dường như muốn xác thực chứng một chút ta vẫn tồn tại.

Rốt cục, hân chậm rãi ngồi chồm hổ xuống, ôm đầu, phảng phất trong đầu không chứa nổi nhiều như vậy không thể tưởng tượng nổi.

Ta vẫn đang lặng lẽ đứng ở đó lí, chờ hân nói câu nói đầu tiên.

Từ nhìn thấy hân mộ bia sau, hân không có nói một câu.

Lại không biết qua bao lâu, hân rốt cục mở miệng.

"Mẹ."

Ta không biết này có phải không phải bị thương tổn người thường xuyên sẽ phát sinh "Kêu nương", nhưng ta một điểm không biết là buồn cười.

"Người... Gọi ta phải không?" Ta chần chờ hỏi. Vì có thể an ủi hân, lúc này ta liền xả thân làm một lần nương cũng không tính rất hy sinh bản thân.

"Mẹ, ta là đang gọi mẹ ta." Lục Hồ nói.

Nguy rồi! Ta sốt ruột mau muốn khóc lên. Này tin dữ, đem Lục Hồ ép điên rồi. Đáng giận đáng giận đáng giận. Vì sao không phải nương Ba Du Sinh cùng hân nói đi, tại sao muốn tự cho là thông minh dẫn hân đến xem này đó mộ bia? Ta hận chết mình, hận không thể một đầu đâm chết ở bản thân trên mộ bia.

"Lục Hồ, người không cần khổ sở..." Ta chỉ dùng tốt tới tái nhợt vô lực lời nói để an ủi.

"Nếu những thứ này đều là thật sự, nếu ta chỉ có thể sống thêm hơn một tháng..."

"Ba mươi sáu thiên." Cửa ta miệng không biết có phải hay không là đang cùng ta giận nhau, không nghe ta trung khu thần kinh chỉ phôi .

Cũng may Lục Hồ không có lưu ý, nói tiếp: "... Mẹ ta làm sao bây giờ? Ai tới chiếu cố nàng? Thân thể nàng không tốt, từ sinh hạ ta cùng tiểu sắc về sau thân thể vẫn không tốt, người cũng biết, ba ta còn cả ngày không làm việc đang hoảng. Nếu ta mất, ai tới chiếu cố nàng?"

Trong một khắc kia, ta cơ hồ muốn chung thân tương hứa cấp này vừa biết được tin mình chết tiểu punk .

"Đầu tiên, người không cần rất lấy này đó mộ bia làm hồi sự, thật khả năng chỉ là có người ở trò đùa dai; mặc dù thật sự có người sắp xếp xong xuôi muốn giết ta nhóm, chúng ta cũng còn có đầy đủ thời gian, tìm được hung thủ..."

Lục Hồ nói: "Nhưng là, chúng ta không phải là không có thử qua, thư đào sự kiện kia, chúng ta tận tâm tận lực."

"Nhưng là, chúng ta cũng có đột phá, tỷ như chúng ta biết Hoắc Tiểu Ngọc mặc dù là hiệp đồng gây , nhưng nàng tựa hồ chỉ muốn thoát khỏi bây giờ vận mệnh, cho nên hướng chúng ta phát ra tín hiệu cầu cứu."

Lục Hồ lại trầm mặc một lát, lắc đầu nói: "Ta cần chút thời gian, tĩnh táo lại, hảo hảo suy nghĩ một chút."

Chính hân khả năng không biết, biết được tin tức như thế sau, hân đã xem như xuất kỳ tình táo. Nếu đổi lại một vị thần trái qua tương đối yếu ớt, đã sớm khóc thành mịt ướt, hoặc là hoàn toàn điên mất rồi.

Ta đột nhiên nhớ tới, lúc trước ta ở vườn ươm xem thấy mình mộ bia thời điểm, kinh ngạc rất nhiều, cũng không có như cha mẹ chết; thư đào nghe ta giảng thuật nàng sau đó không lâu có thể sẽ phát sinh điều xấu sau, cũng không có hoàn toàn hồng mắt. Ngẫm lại, Lục Sắc thể nhưng dám một mình nửa đêm chạy đến nhà xác đi "Xem cái kết quả", mà Cố Chi Hào càng là cái không sợ trời không sợ đất tên... Thật giống như ta nhóm này đó trên mộ bia người, cũng có chút không chịu để tâm hoặc là to gan lớn mật.

Lục Hồ bình tĩnh một trận, bỗng nhiên nói: "Mặc dù là tận mắt nhìn thấy , ta còn là vô pháp tin tưởng..." Hân nhất chỉ này khô khan mộ bia, "Ta không thể tin tưởng, của chúng ta vận mệnh, lại bị này sắp xếp phá táng đá trước tiên quyết định. Này có phải thật vậy hay không giống như lời người nói, chính là trò đùa dai, hoặc là, chính là phô trương thanh thế, lừa gạt chúng ta?"

"Có một biện pháp, có thể giải đáp vấn đề của người."

Lục Hồ lại liếc mắt nhìn ta, lại liếc mắt nhìn bên cạnh ta xềng, gật đầu nói: "Đây là người mang xềng đến chân thật dụng ý?"

Lần này theo giải phẫu trong lâu lại đây trước, ta riêng đến vườn ươm "Mụn" một phen xềng. Vừa rồi chính là nói cho Lục Hồ, chuẩn bị dùng này xềng

phòng thân , bởi vì gần nhất tìm một vị võ thuật lão sư luyện tập xẻng pháp. Lục Hồ đại khái đã thành thói quen ta nói hươu nói vượn, làm việc thần bí phong cách, cũng không có hỏi nhiều.

Ta hy vọng có thể nhường Lục Hồ tâm tình lại thoải mái chút, đem xẻng giờ lên, sắp nhập thuộc loại của ta kia khối trước mộ bia trên đất, nói: "Ta đương nhiên không là tới tham gia trồng cây chương hoạt động . Đến đây đi, nhìn xem ta biến thành quỷ về sau bộ dáng đi."

Kỳ thực đó là một rất đơn giản lý luận: lần trước chúng ta thấy, vô số hai tay, theo dưới mặt đất vươn ra, sau đó là vô số hình người, theo phần mộ hạ bỏ ra đến, thuyết minh nơi này phần mộ hạ, hẳn là đều mai trử thi cốt, hoặc là, "Ồ" trử đã người bị chết.

Nếu của chúng ta phần mộ cũng xuất hiện tại này bãi tha ma, như vậy, nếu chúng ta thật sự bất hạnh, của chúng ta Quỷ Hồn, hoặc là thi cốt, còn hẳn là chôn ở này mộ bia hạ. Nếu phía dưới này lấy không ra từ chúng ta, nếu này mộ bia hạ ngoại trừ bùn đất hay là bùn đất, thuyết minh này phần mộ chính là cái bài trí.

Lục Hồ nói: "Muốn lấy cũng có thể trước lấy đã qua đời người chết mộ, người còn vui vẻ , làm sao có thể chôn dưới đất."

"Hoặc Tiểu Ngọc so với chúng ta còn vui vẻ đâu, chẳng lẽ không đứng đã chết hơn một ngàn năm người?"

Ta nghĩ nghĩ, hay là đối với chuẩn Cổ Chí Hào mộ đào đi xuống, trong lòng đối Khổ Liên Trà nói, xin lỗi khổ tỷ tỷ.

Không biết qua bao lâu, một cái hơn hai thước sâu hố to xuất hiện ở trước mộ bia (ta nhớ được tuyệt đại đa số này bãi tha ma nghiệp chủ đều là theo trước mộ bia mặt bò ra). Hai chúng ta thay phiên trử lấy - - Lục Hồ phải muốn cây mạnh, nhưng là chỉ đào hố to 90% tả hữu, còn dư lại 10% không đến bộ phận là ta tận hết sức lực đào lên - - nhưng vẫn là lấy đặc mồ hôi đầy người, thở hồng hển, hiển nhiên là tay chân không chăm chỉ, lao động chân tay quá thiếu biểu hiện. Hào ở trong này cấu tạo và tính chất của đất đai không khó sao cứng rắn, càng là gần nhất thường thường sẽ hạ điểm mưa, thổ địa xốp, đào lên trở ngại cũng không lớn.

Trong hố không có gì cả.

Ta nói: "Thấy thế nào đi lên, Cổ Chí Hào giống chết vô ích giống nhau, gặt liên tục xương cốt đều không tìm được." Lời nói này thật sự đuối lý, bởi vì ta phân biệt rõ Cổ Chí Hào kia bộ hài cốt giờ phút này đang nằm ở thị cục công an pháp y chỗ một cái nào đấy trong ngăn tủ.

"Có thể hay không, chúng ta lấy đặc còn chưa đủ sâu?" Đấy hố Lục Hồ lại đào mấy xẻng.

Ta kém chút nói, đủ thâm, đừng đào, lại lấy đi xuống, đợi lát nữa ta muốn đến lấy người. Nhưng nghĩ đến Lục Hồ chột nghe tin dữ, đối nhau chết việc khả năng còn không có ta da mặt dày như thế, đành phải sửa miệng nói: "Không cần thiết, cũng đủ thâm, lại lấy đi xuống, ta không có cách nào khác túm người lên đây. Hơn nữa, ta càng xem càng cảm thấy dưới đất này không có thi cốt, người xem này đó mộ bia sắp xếp liệt quá đối, như vậy hẹp không gian, khả năng không lớn thả xuống được một khối hoàn chỉnh thi cốt, quan tài cái gì liên càng không có thể."

Lục Hồ ra hố sau, phần mộ đá một cước kia mộ bia, mắng "Gạt người này nợ" .

Hắn một cước này coi như mạnh mẽ, lại đem mộ bia bị đá hơi chút chộp lên - - điều này cũng quy công ở chúng ta đào nửa ngày, mộ bia hạ đất vốn là có chút buông lỏng. Một cái ý niệm trong đầu xông tới, ta gọi: "Nếu đều thi bạo , dứt khoát đem nó đá ngã đi... Dứt khoát chúng ta đem này đó hỗn đản mộ bia đều phóng đào đi!"

Lục Hồ này hạ tinh thần tỉnh táo, kêu một tiếng hảo, dùng hân kia tiểu punk lên dây cốt một loại chân, trùng trùng đá vào Cổ Chí Hào trên mộ bia, mộ bia lại bất an hoảng động nhất hạ. Ta gọi trử: "Chờ một chút!" Vung lên xẻng, đem mộ bia cái bệ phụ cận đất xẻng đi một ít. Lục Hồ lại một chân đạp cho đi.

Mộ bia ngã xuống đất!

Ta nở nụ cười, Lục Hồ trên mặt cũng hiện ra hân hoan, mặc dù như vậy tự ta an ủi thắng lợi, ở nơi này tối tăm trải rộng thế giới, tựa hồ cũng phá lệ làm người ta phấn chấn.

Nhưng Lục Hồ nở cười trên mặt lập tức ngưng trụ, hân đi lên hai bước, nhìn chăm chăm mặt ngăn người. Ta khảm khai đèn pin, quang quyền khép tại làm Lục Hồ ngăn người nhất kiện sự việc thượng.

Này như là nhất chiếc túi to, nguyên bản bị áp ở mộ bia dưới. Nhặt lên, cầm ở trong tay, tựa hồ là da chế. Này túi da không giống chỗ tầm thường ở chỗ nó tựa hồ là một khối một khối bao da thành , không có mỡ miệng, thậm chí tìm không thấy khâu lại dấu vết - - vô pháp tưởng tượng nó sẽ thật không có khâu lại dấu vết, đại khái là đường may tinh xảo tinh mịn tới cực điểm, ta nhất thời tìm không thấy mà thôi.

Nhiều hơn nữa cảm vài cái, trong gói to tựa hồ không có gì cả.

"Của người Tiểu Đào đâu?" Ta hỏi.

"Là chủy thủ." Hắn siêng năng sửa đúng , nhưng hắn có thể yên tâm, ta lần tới nhất định phải gọi sai .

Lục Hồ rút ra thanh chủy thủ kia, ta bỗng nhiên nói: "Chờ một chút!"

"Vì sao?" Lục Hồ kỳ quái nhìn ta.

"Ồ mở ra này kỳ quái túi sách phía trước, chúng ta là không là trước hẳn là tìm hòa thượng đạo sĩ cái gì niệm kinh trừ tà?"

"Cái gì?" Lục Hồ hiển nhiên không có nghe biết.

"Không nói, ta đây là đang nói đùa... Ta nhớ tới song song tới, nàng nếu biết chúng ta như vậy lỡ mắng một đao thống khai này gói to, nhất định sẽ nói chúng ta khuyết thiếu an toàn ý thức."

Lục Hồ nhún nhún vai nói: "Chúng ta cả ngày chạy tới nơi này, cũng đã đem an toàn ý thức ném tới Vân Mộng trong hồ đi dút cá. Còn sợ này?"

Chủy thủ nhẹ nhàng liền quẹt, kia áo da đã mở miệng.

Lục Hồ chìa tay nhặt túi, sờ sờ, nhú mảy. Thủ rút ra đến khi, cầm đúng là một tấm hình!

Nhất tấm hình cũ.

Ta đưa tay điện quang chiếu định ở tấm hình, chẳng những giấy hình nhìn qua thật nguyên thủy, bối cảnh thăm thẳm hoàng bạch nhan sắc càng chứng minh đây là trương phi thường lỗi thời ảnh chụp. Đương nhiên, ta đối với này ảnh chụp lúc ban đầu phán đoán, hay là căn cứ vào người kia giống, một người mặc kimono, tay cầm trường kiếm thanh niên nữ tử.

"Nhật Bản lão Mỹ nữ? Vì sao áp ở Cổ Chí Hào mộ bia phía dưới?" Ta nói thầm trứ, "Nhưng giống như đã gặp nhau ở nơi nào."

"Người đương nhiên gặp qua!" Lục Hồ có chút kích động, "Trung học sách lịch sử thượng, thu cần! Có nhớ hay không? Thu cần chính là như vậy trang phục!"

Có đôi khi, ta không thể không bội phục, Lục Hồ vị này trung học cũng chưa tốt nghiệp đưa nhỏ, trung học sách giáo khoa tri thức so với ta vững chắc. Ta nói: "Thật là ai! Không trách ta nghĩ không ra, trong trung học ta là lý khoa ban."

Lục Hồ kỳ quái liếc nhìn ta, rất nhanh hiểu được là bản thân ta trong lòng hù, nói: "Ai cũng không vì vậy coi khinh người. Lại nói, này người trong hình, cùng thu cần, chính là trang phục tương tự, chưa hẳn là cùng một người."

Ta hỏi: "Một trăm năm trước, cả ngày dẫn theo thanh bảo kiếm kimono nữ nhân thật thông thường sao?"

Lục Hồ cười lắc đầu: "Đừng nói một trăm năm trước, mặc dù hôm nay, giống như cũng không có nghe nói Nhật Bản nữ nhân mặc kimono dẫn theo một phen AK-47."

"Cái gì là AK-47?" Ta rất nghiêm túc hỏi, sau đó ta đột nhiên nhớ tới, "Hình như là cái nhạc rock 'n roll đội, nghe Dương Song Song thư xác nhận thời điểm từng có ấn tượng."

"Ông trời, người là thật không biết à?" Lục Hồ giống như không muốn giải thích bộ dáng "Ta vẫn không hiểu, bất kể là không là thu cần, vì sao này tấm hình, muốn áp ở Cổ Chí Hào mộ bia phía dưới."

"Đúng vậy, giống như không lớn công bằng, cổ tình của hắc mộ bia dưới có trương trần quý văn vật ảnh chụp." Lúc nói lời này, cũng nhắc nhở ta khác mộ bia hạ, sẽ có cái gì đâu? "Không bằng xem xem của chúng ta mộ bia phía dưới, có hay không giấu bảo bối gì."

Lục Hồ nói: "Trước xem ta đi, gần đây."

"Đương nhiên trước xem ta!" Ta lập tức chạy đến này sắp xếp mộ bia cuối cùng, đối với viết tên của ta kia khối mộ bia, hung hăng đá một cước.

Sau đó phát ra hét thảm một tiếng.

Ta chỉ tưởng nhớ lại trước nhìn đến ta mộ bia hạ giấu bảo bối, nhưng không nghĩ tới cái kia đáng chết đá phiến thật vững chắc sắp dưới đất, không giống Cổ Chí Hào mộ bia, đã sớm buông lỏng. Một cước đá lên đi, thật giống như đá ở trên một tảng đá... Lúc này ta mới nhớ tới, thật là đá ở trên một tảng đá.

Lục Hồ ha ha cười, nhặt lên ta vừa rồi ném xềng, đi tới nói: "Đã quên nóng vội ăn không hết nóng bánh bao cô huấn luyện?" Sau đó bắt đầu lấy ta mộ bia hạ đất.

Ta chỉ dùng tốt không bị thương chân đá hắc mộ bia một chút: "Làm rất tốt sống đi."

2 phút sau, của ta mộ bia cũng ngã xuống đất.

Không ngoài sở liệu, của ta mộ bia phía dưới, cũng có một cái toàn bộ phong bế túi da. Xoa bóp, giống như cũng không có đồ gì.

Lục Hồ bày ra chủy thủ, mở ra áo da.

"Điều đó không có khả năng!" Ta kêu lên.

Trong gói to là một trương cũ kỹ trang giấy, mềm yếu, đại khái là giấy Tuyên Thành, trên giấy là tấm quần trắng tiền nữ bức họa. Của ta bức họa.

Đến lúc này người khẳng định nên biết, này bạch y như tuyết cổ đại mỹ nữ là ai.

"Cái gì không có khả năng?" Lục Hồ không có nghe nói qua Âu Dương Cận này làm người ta có tật giật mình tên. "Oa, đây là người ảnh chụp đi! Thế nào với người bộ dạng giống như!"

"Khiêm tốn điểm được không được? Người xem tranh này giống niên đại, giống như hần là ta cùng nàng bộ dạng giống như mới đúng nga." Ta tức giận nói.

Này tấm tranh, cùng Âu Dương thế gia gia phả lí kia trương hoàn toàn giống nhau, nếu không là mấy trăm năm trước còn có máy copy, vậy nhất định là có người liên tục vẽ giống nhau như đúc hai bức họa. Ta hỏi Lục Hồ: "Người cổ đại có thể sao chép tranh vẽ sao?"

Lục Hồ nghĩ nghĩ nói: "Đương nhiên không phải là không có khả năng, giống như trung học trong lịch sử học qua, dùng là là khắc hầy in ấn, chính là đem tranh vẽ trước khắc vào một bản thượng..."

"Thật là bản khắc, hai tấm đồ giống nhau như đúc." Ta lẩm bẩm.

"Người gặp qua này tấm tranh?"

"Hình như là chúng ta Âu Dương gia trước kia một vị danh nhân." Ta không thể không nề hà lắc đầu, chuyển hoá đề tài. "Nên xem xem người mộ bia phía dưới, là vị ấy mỹ nữ ảnh chụp."

"Là cái nam!" Một lát sau Lục Hồ theo của hần mộ bia hạ túi da lí rút ra nhất bức tranh vẽ chân dung cho ta xem, là vị cổ đại soái ca, hơn nữa có điểm như là dân tộc thiểu số, trên đầu đội đỉnh đầu chồn mũ da tử, sau lưng như là nhà bạt như vậy kiến trúc. Hần mặc giày ủng, trong tay cũng cầm một căn trường kiếm, hai mắt sáng ngời, tinh thần đầu mười phần bộ dáng, giống như tùy thời sẽ giống tiểu punk biểu diễn khi như vậy nhảy lên.

Ta gần sát Lục Hồ mặt quan sát một trận, nhìn xem tiểu Hồ ca đều có chút ngượng ngùng, nói: "Nhìn cái gì vậy đâu?"

"Hần bộ dạng cùng người cũng thật giống."

"Giống như hần là ta cùng hần lớn lên giống mới đúng nga." Lục Hồ không mất thời cơ trả thù.

"Lòng dạ hẹp hòi." Ta phê phán hần một chút, sau đó đề nghị: "Có muốn nhìn một chút hay không muội muội người mộ bia phía dưới..."

Lục Hồ đã đến Lục Sắc trước mộ, bắt đầu lặng lẽ lấp đất. Xeng vài cái sau, lại dừng lại bất động, phát ra trận ngốc. Ta nhẹ giọng nói: "Người nếu không đành lòng, coi như xong."

"Ta khả năng suy nghĩ nhiều quá, kỳ thực, này căn bản không phải nàng chân chính mộ, của nàng mộ rõ ràng ở nước Vạn công viên tưởng niệm... Chỉ là có chút khổ sở." Hần lại bắt đầu tiếp tục lấp đất.

Lục Sắc mộ hạ túi da lí, cũng là giống nhau như đúc soái ca giống, Lục Hồ nói: "Là cùng một người!"

"Các người là sinh đôi huynh muội, được đến đồng nhất người soái ca áp mộ phần, cũng là không kỳ quái..." Ta cẩn thận nghiên cứu trong tay ảnh chụp, "Chờ một chút, này không là cùng một người!"

Chúng ta một người cầm trong tay một bức họa giống, cho nhau đối lập. Lục Hồ nói: "Giống nhau sắc mặt, giống nhau trang phục, dựa vào cái gì nói bọn họ không là cùng một người?"

"Người có hay không chú ý tới, " ta chỉ mình trong tay bức họa kia giống, soái ca đai lưng phụ cận, "Vị lão huynh này đai lưng thượng xứng đoản kiếm, đeo vào bên trái," ta lại chỉ vào Lục Hồ trong tay kia tấm, "Mà này một vị, đoản kiếm lại bắt tại phía bên phải đai lưng thượng."

"Khả là bọn hần rõ ràng bộ dạng giống nhau như đúc!" Lục Hồ còn không có lĩnh ngộ.

Ta ở trên đầu hần gõ một cái: "Người còn không có nhìn ra sao? Bộ dạng giống nhau, nhưng không là cùng một người đích tình huống còn sẽ có nào? Bọn họ là song bào thai!"

Lục Hồ bừng tỉnh đại ngộ: "Xem ra chúng ta Lục gia có sinh song bào thai tốt đẹp truyền thống."

Ta đang chuẩn bị đem hai bức họa thu hồi túi da, đột nhiên chợt ngăn ra, hai mắt dính ở trên giấy.

"Chủy thủ! Bọn họ bên hông treo, là của người thanh chủy thủ kia!"

Lục Hồ đứng lên trước cẩn thận nhìn quá, lại móc ra dây lưng thượng buộc tốt chủy thủ vô đao. "Tà đã chết! Thật sự là giống nhau chủy thủ."

Điều này nói rõ, nếu Lục Hồ cây chủy thủ này thật là như hần theo như lời, trong nhà truyền xuống tới, như vậy hai người này song bào thai vô sĩ, thật khả năng chính là Lục Hồ tổ tiên! Còn nói mình, cái chuôi này tiểu bảo kiếm cũng có thể sẽ có một song bào thai!

Ta nói: "Ta mộ bia hạ vị mỹ nữ kia, là ta mấy trăm năm trước một vị họ hàng xa; mà đây đối với song bào thai vô sỉ, theo bọn họ mang chùi thủ xem, khẳng định cũng cùng các người thế gia có liên quan..."

Lục Hồ lắc đầu: "Nếu người quản chúng ta này hồng bút gia tên là thế gia, ta cũng không có biện pháp, nhưng ta chưa bao giờ biết mình có dân tộc thiếu số huyết thống."

"Chúng ta rất nhiều người đi qua khả năng đều có dân tộc thiếu số huyết thống, chẳng qua trăm ngàn năm qua các dân tộc thông hôn hơn, liền làm không rõ... Này râu ria, mấu chốt chính là này đó ảnh chụp cùng của chúng ta liên hệ. Ta hiện tại có loại cảm giác, này mộ bia ép xuống, khả năng đều là chúng ta tổ tiên thượng một ít danh nhân, tỷ như ta mộ bia hạ mỹ nữ, nhắc đến thật sự là tiếng tăm lừng lẫy đâu."

"Là ai? Nói nghe một chút." Lục Hồ hỏi.

"Âu Dương Cần."

Lục Hồ không hề nghĩ ngợi, nói: "Chưa nghe nói qua."

"Người chưa nghe nói qua không có nghĩa là không là danh nhân thôi!" Ta không biết tại sao muốn thay Âu Dương Cần mình bắt bớ, "Dương Song Song các nàng nói lên này Âu Dương Cần, giống như Cáp Lợi Ba Đặc Lý mặt người nhắc tới Voldemort dường như."

Lục Hồ nhìn chằm chằm ta nhìn xem: "Người bộ dạng có thể sánh bằng Voldemort xinh đẹp hơn."

"Miệng thú!" Ta lại gõ cửa hán một chút, nhưng trong lòng trang điểm.

Lục Hồ lại cúi đầu xem trong tay bức họa, bỗng nhiên nói: "Nếu vừa nói như thế, ta ngược lại cũng phát hiện một cái thú vị trùng hợp, những người này đều có nhất thanh bảo kiếm... Ngay cả Cố Chỉ Hào mộ bia hạ vị kia ngày bán mỹ nữ, trong tay cũng cầm bảo kiếm."

"Chúc mừng, chúc mừng, người rốt cục khai động não." Ta khen trứ, cầm lấy xeng, lại đi lấy thư đào mộ bia hạ đất.

Nửa giờ đầu sau, tay của chúng ta lí, lại xuất hiện bát bức họa, ngũ nam tam nữ, đều là cổ đại trang phục, nhìn qua đều thuộc loại bất đồng niên đại, điểm giống nhau là, bọn họ đều có nhất thanh bảo kiếm.

Ta nói: "Xem ra, chúng ta có rất nhiều công tác phải làm."

Lục Hồ hỏi: "Người là nói, muốn tra ra lai lịch của những người này?" Hắn dừng một chút, thanh âm trầm thấp chút nói: "Có lẽ, tra được hai vị kia dân tộc thiếu số soái ca bối cảnh, có thể dự phòng của ta tử vong?"

Ý tứ của hắn ta hiểu được: nơi này giống như không có gì Logic, mặc dù biết này đó cũ ảnh chụp chủ nhân, như thế nào đi dự phòng kia một bức họa thượng ba cái xuất quỷ nhập thần sát thủ tập kích? Càng không cần phải nói, còn có một Thần Long không thấy thủ cũng không thấy đuôi người tổ chức?

Ta nói: "Ít nhất, chúng ta lại thêm một ít manh mối. Hơn nữa lúc này, hung thủ đã không lại chỗ tối... Chúng ta đã hoàn toàn sáng tỏ, là Hoắc Tiểu Ngọc cùng một cái lão thái bà, một cái tiểu cô nương cùng nhau ở gây, tìm nàng nhóm cũng sẽ cũng có châm chích, càng là, người đừng quên, Hoắc Tiểu Ngọc ngày đó nói với chúng ta nói mấy câu, thậm chí truyền đạt cầu cứu tín tức, những thứ này đều là rất tốt đột phá miệng nha, chỉ cần chúng ta lưỡng đồng lòng, lại có Ba Du Sinh lợi hại như vậy phá án cao thủ cùng cường đại công an tài nguyên trợ giúp, vẫn rất có khả năng thành công!"

Lục Hồ gật gù đầu: "Người người này, còn rất thích hợp đi làm DJ."

Ta ở trong lòng thở dài: người biết cái gì, ta nghĩ đến tháng mười một số bốn, tâm sẽ từng trận đau, ta chính là như vậy, đem mọi người tinh thần đầu đầu đứng lên, sau đó một người mông muội ở trong chốn thất thanh khóc ròng.

Lục Hồ bỗng nhiên lại nói: "Nhưng có một chút ta không nghĩ ra."

Ta chìa tay sờ sờ của hắn bản tác đầu: "A nha, vừa sờ tất cả đều là làm bằng gỗ, mới chỉ có một chút không thông sao?"

Lục Hồ giống như không có mở vui đùa tâm tư: "Theo lý thuyết, này khối mộ địa lí, giống như mai đều là chút trần duyên chưa xong người, không tình nguyện qua đời quá xa người, nhưng vì sao, liền không phát hiện muội muội ta đâu? Hoặc là, Cố Chỉ Hào... Chúng ta ngay cả của hắn mộ phần đều đào lên, cũng không gặp đến của hắn quý ảnh nha?"

"Này nhưng thật ra ..." Ta cũng không biết trả lời như thế nào, "Có lẽ, bọn họ trước kia ở, rất giống khác phần mộ bên trong, chúng ta lần đầu tiên nói nơi này tới gặp đến Định Nhân Kiệt thời điểm, có ngàn vạn người bỏ ra đến hợp, nhưng Định Nhân Kiệt ngộ hại sau, tuy rằng tiếng chuông đương đương vang, lại không còn có người đi ra. Có lẽ, bọn họ biết nơi này đã không yên ổn, đều chuyển dời đến nơi khác đi."

Nơi khác? Kia lại sẽ là nơi nào đâu?

Không biết Lục Hồ có hay không cảm thấy ta đây lời giải thích thật gượng ép, nhưng hắn vẫn là hơi gật đầu, thở dài nói: "Người không biết, ta mỗi lần tới nơi này, đều hy vọng có thể gặp được Lục Sắc... Ta rất nghĩ tái kiến nàng một mặt."

Một câu nói này, lại để cho ta khó qua cả một đêm.

Chương 36: Chính văn (ba mươi sáu)

10 nguyệt 1 ngày

Đó là một quen thuộc lại thể giới xa lạ.

Quen thuộc màu xám, quen thuộc hắc ám, quen thuộc thể lương, quen thuộc hoang mộ phần mạc mạc, quen thuộc Vân Mộng đầm đầm.

Xa lạ thiên hỏa, xa lạ đám người, xa lạ đèn, xa lạ quái thú như nước, xa lạ kiếm khí như hồng.

Ta hiển nhiên lại đi tới cái kia âm trầm cổ quái thể giới, nhưng là chung quanh hết thảy ở giống như đã từng quen biết ở ngoài, còn có nhiều như vậy nhìn thấy ghê người.

Cùng với nói ta thân ở tại kia phiến bãi tha ma, chẳng nói là ở một mảnh chiến trường. Xa xôi chân trời, kim chi nam cũng không biết cái hướng kia, mãi mãi xa âm u thiên chi tận cùng, sóng dữ lẫn lộn có thể cắn nuốt hết thảy mãnh liệt biến lửa. Biển lửa đang ở cắn nuốt, tựa hồ đúng là trong thể giới này nguyên bản liền vắng vẻ sinh cơ.

Sinh cơ ít ỏi, có lẽ chính là biểu hiện già đời. Giờ phút này, bên cạnh ta, điên cuồng xuyên qua chạy băng băng trứ vô số đầu chưa từng thấy qua quái thú. Ta vô pháp từng cái miêu tả chúng nó hình dạng, bởi vì chúng nó qua lại như gió, ta có thể cảm thụ, chính là vô tận dữ tợn cùng sát khí.

Này đã đầy đủ!

Sau đó là ở đầu trung người - - nếu chúng ta đem thể giới này hộ gia đình đều gọi vì "Người" lời nói - - bọn họ thân ảnh phiêu hốt, cũng tràn đầy hung ác cùng tuyệt vọng. Không là đối tử vong sợ hãi, mà là một loại vĩnh hằng tuyệt vọng. Đây không phải là một hồi tranh quyền đoạt lợi, tranh thành đoạt trận chiến tranh, mà là đảo điên thể giới nhất trận đánh nhau.

Ta ý đồ thấy rõ giao chiến song phương sắc mặt, ý đồ giống hồi còn nhỏ như vậy đi nhận thiện ác thị phi, nhưng hai mắt của ta, bị khói thuốc súng cùng Liệt Hỏa sở mờ hồ.

Chờ ta dùng sức xoa nắn ánh mắt, thấy rõ trước mặt hết thảy, lại là hoàn toàn một loại khác cảnh tượng.

Phảng phất chính là trong phút chốc, khói lửa tan hết, toàn bộ thể giới quy về yên tĩnh.

Chết giống nhau yên tĩnh.

Dưới chân ta, là lần Địa Thi cốt hài cốt, người, động vật, thực vật, kiến trúc.

Đầy đất hài cốt đang lúc, ta nhìn thấy nàng, cùng hân, các nàng, cùng bọn họ.

Ta nhìn thấy Âu Dương Cần, ta nhìn thấy kia mặc kimono hiệp nữ, ta nhìn thấy vậy đối với đầu đội chồn mũ da huynh đệ sinh đôi, còn có mặt khác tám gã nam nữ, trong tay của bọn họ, là sắc bén trường kiếm. Bọn họ tựa hồ là trong thể giới này duy nhất người sống sót. Bọn họ mặt không chút thay đổi, bọn họ tựa hồ vừa tham gia hoàn một hồi sử thượng thảm thiết nhất chiến tranh, mặc dù thắng lại còn nhục, này khuyết thiếu sinh cơ thể giới, từ đây đem sinh cơ hầu như không còn, đánh mất sở có hi vọng.

Càng không cần phải nói, này chỉ còn quả to vài cái sinh linh, cũng đem vĩnh biệt cõi đời!

Đầu tiên là song bào thai trung một cái, ngực hiện ra một đoạn mũi kiếm; sau đó là vị kia mặc kimono mỹ nữ, cũng là ngực bị từ phía sau đâm thủng; sau đó là một cái râu quai nón cường tráng hán tử, của hân hình vẽ từng xuất hiện tại thư đào mộ bia hạ, giờ phút này, sọ đầu của hân đã lưu lạc ở nhất Địa Thi cốt trong lúc đó...

Đồng thời, ta thấy rõ sát thủ bộ mặt, một trương ta mỗi ngày soi gương thời điểm đều đã thấy mặt.

Âu Dương Cần!

Cũng chính là ta kêu sợ hãi hai tiếng công phu, mười hai cái hình vẽ lí cổ nhân, cũng chỉ thừa Âu Dương Cần, tay cầm lấy máu trường kiếm. Mặc dù trong chớp mắt chính tay đâm mười một người, thân thể của hân tư hay là như vậy mạn diệu, nàng hay là như vậy phiêu phiêu nhược tiên.

Ta dùng hết toàn thân khí lực, rốt cục nói ra miệng: "Âu Dương Cần, nguyên lai ngươi thật sự cùng bọn họ nói như vậy, là như vậy một cái khủng bố lại đáng giận người! Ta rốt cục hiểu được, vì sao song song không dám nói cho ta của ngươi công tích vĩ đại..."

Nàng đi lên phía trước, cuối cùng không có một kiếm mặc ta một cái thấu tâm lạnh, ngược lại dùng một loại yêu thương ánh mắt nhìn ta, giống mẹ thân nhìn tã lót trung trẻ con, yêu thương biến thành thương hại, thương hại biến thành thê lương, phảng phất càng xem ta, càng cảm thấy ta đây đứa bé khả ái nhưng thật ra là cái lớn lao bi kịch. Nàng nói: "Có một ngày người sẽ minh bạch, người có đôi khi phải làm cực độ lựa chọn khó khăn."

Sau đó nàng giơ lên kiếm, ôn nhu đâm vào của ta trong ngực.

Của ta tiếng kêu thảm thiết vang tận mây xanh.

Cũng vang vọng toàn bộ 13 hào tức xá lâu.

Một tràng tiếng gõ cửa đem ta theo kinh trong mộng tỉnh lại, ta sờ sờ ngực, sờ tới áo ngủ cúc áo, không có đụng đến một mảnh máu tươi hoặc là một đoạn thân kiếm

Lại là nhất con ác mộng.

Muốn nói gần nhất ác mộng làm không tính là thiếu, bình quân mỗi ngày hai ba cái, còn không tính mộng tưởng hão huyền đâu, nhưng này mộng mang đến cho ta cảm thụ sâu vô cùng, nhường ta run rẩy lâu nhất, thế cho nên tiếng đập cửa đạt tới kinh thiên động địa cảnh giới, ta còn chậm chạp không có phản ứng.

"Phi Phi! Mở cửa! Người làm sao vậy!"

Quen thuộc đặc không thể lại thanh âm quen thuộc, nhưng tựa hồ thật xa xôi, có chút không có thói quen.

Tại sao là bọn họ!

Ta ba chân bốn cẳng bò xuống giường, phát hiện trong ký túc xá một người cũng không có - - lẽ quốc khánh thôi, bọn nhỏ nhất định đều đi ra bên ngoài giường oai đi. Mở cửa, ta hoài nghi mình có phải không phải còn trong mộng, cửa đứng, là cùng ta sớm chiều làm bạn mười tám năm hai người, ba mẹ ta.

Ta cùng mẹ gặt gạo bé không biết bao nhiêu mấy giờ, mẩu thân nhiệt độ cơ thể rất cực nhường ta hoàn toàn đi ra tàn khốc cảnh trong mơ. Ta hỏi: "Các người thế nào đi lên?"

Phụ thân ở một bên nói: "Đi tới."

"Ta là nói..." Ta biết phụ thân đang cùng ta quấy rối, "Các người thế nào quá môn phòng cửa ải này? Các người vừa không có thể từ?"

Mẹ ta nói: "Dựa vào nàng nha."

Tiểu cô Âu Dương San theo thủy phòng đi ra, nói: "Người gác cổng a di còn nhớ rõ ta là nơi này lão hộ gia đình đâu, hôm nay quá tiết nàng tâm tình hảo, rồi hướng người rất quen thuộc, cho nên không làm nhiều người, để lại chúng ta lên đây, cấp thêm người 3 phút ngủ thời gian."

Ta nghĩ, các người nếu sớm đến 3 phút thật tốt, nói không chừng ta liền sẽ không bị Âu Dương Cẩn một kiếm xuyên tim. Ngoài miệng lại nói: "Các người Đại lão ở xa tới đến Giang Kinh, thế nào cũng không nghỉ ngơi nhiều một chút, như vậy sáng sớm liền đã chạy tới..."

Mẹ nói: "Hiện tại đã 11 giờ rưỡi..." Nàng thương tiếc đem mặt ta một bình phương millimet một bình phương millimet nghiền cứu một lần, lại xoa bóp ta lộ đang ngủ y ngoại căng tay, "Nhưng là người thế nào càng ngủ càng gầy đâu? Khai giảng mới một tháng, liền gầy thành bộ dáng này? Đến lại nhường ta xem thật kỹ xem" Nàng đứng lên, một bộ cấp cho ta làm toàn thân kiếm tra sức khoẻ tư thế.

Ta nói: "Ngài không cần lo lắng, ta ăn được ngon ngủ được, ngoại hiệu Âu Dương heo, hình thể yếu diệu là ngài cấp thiên phú của ta, cũng không phải ta tự mình hại mình kết quả."

Ba ba ở một bên không đến nơi đến chốn nói: "Hiện tại này đó tiểu nha đầu, chỉ biết giảm béo, các người là không là đều ở đây so trừ giảm béo? Lấy quán quân thôi? Thật đáng mừng."

Âu Dương San đại khái sợ ta chống đỡ không được, nói: "Trường y thứ một học kỳ công khóa đặc biệt trọng, Phi Phi gầy, thuyết minh nàng nhất định là ở chơi bạc mạng đọc sách, ta mới vừa vào học lúc ấy, một học kỳ lý gầy hai mươi cân đâu."

Ba ba liếc mắt nhìn của hần tiểu đường muội Âu Dương San nói: "Người cũng quá khoa trương, liền người điểm ấy cân lượng, lại gầy hai mươi cân, liền gầy không có."

Mẹ bắt đầu ngắm nhìn bốn phía, kiểm tra chúng ta ký túc xá hoàn cảnh. Một tháng trước, ở của ta quỹ cầu hạ, ở ta nhắc lại Giang Kinh có ít nhất nhà chúng ta hơn một trăm bảy mươi cái thân thích sau, nàng mới không có đem ta một đường đưa đến giang y ký túc xá, chính là ở nhà ga chảy nước mắt. Sau đó nàng cấp Âu Dương Thiên, Âu Dương San nhóm đánh bao nhiêu vạn lần điện thoại quấy rầy, ta không cần đếm cũng có thể đoán cái đại khái.

"Này cửa sổ thế nào thấp như vậy, nhiều nguy hiểm kia... Người ngủ giường trên a, vòng bảo hộ thấp như vậy, nhiều nguy hiểm kia... Các người đất này bản cũng thật sự là, trơn tuột, nhiều nguy hiểm kia... Hai người này nguồn điện chột mọt thế nào như vậy dễ thấy bại lộ trứ, nhiều nguy hiểm kia... Sách này giả tại sao không có cố định ở trên tường, nếu động đất, nhiều nguy hiểm kia..."

2 phút nội, mẹ một hơi chỉ ra ký túc xá hoàn cảnh bốn mươi mấy con nguy hiểm hạng mục. Ta cùng ba ba, Âu Dương San nhìn nhau cười.

Này không thể hoàn toàn trách mẹ ta, ai bảo lúc ta còn nhỏ so 99% nam hài đều bướng bỉnh đầu. Mười tám năm đến, ta đã đem nằng dạy dỗ thành có thể đến tùy thời đến thế giới các nơi tiền nhiệm an kiểm ủy chủ tịch.

Như là đột nhiên bị một cái búa tạ đập vào ngực, ta không khỏi nhớ lại cần mỗi ngày đối mặt tàn khốc hiện thực, nếu khắc sâu yêu ta, ta khắc sâu yêu cha mẹ, đã biết của ta "Từ kỳ", một cái đã trải qua ba lượt nghiệm chứng chuẩn xác "Từ kỳ", bọn họ ra sao tiêu thụ?

Tâm tình của ta rồi đột nhiên buồn bực, vừa rồi cảnh trong mơ càng là giống mãnh thú hồng thủy một loại đánh úp lại, cơ hồ muốn đem ta xông đến đứng không vững, ta ngã ngồi tại hạ cửa hàng trên giường.

"Phi Phi, ngươi làm sao vậy?" Mẹ lập tức phát hiện.

"Không có gì nha." Ta cường đánh tinh thần.

Âu Dương San vội nói: "Nhất định là đói bụng, ngươi xem này đều mấy giờ rồi, Phi Phi khẳng định chưa ăn điểm tâm đâu. Mau, mặc xong quần áo, cùng nhau đến nhà của ta đi ăn cơm trưa đi, mẹ ta phỏng chừng đã sốt ruột chờ."

Âu Dương San trong nhà, như là lễ quốc khánh thương trường - - đương nhiên hôm nay thật là lễ quốc khánh - - khắp nơi đều là người, ngoại trừ hai nhà chúng ta, còn có Nhị gia gia Nhị nãi nãi Âu Dương Thiên một nhà, ta gia gia nãi nãi cùng Nhị thúc một nhà, mấy chục người nhất bắt đầu nói chuyện, càng là Nhị nãi nãi và nhà chỉ quân cùng tam nãi nãi giương thương múa kiếm, Âu Dương Thiên cùng Âu Dương San hồ ngôn loạn ngữ, cam đoan cho người ba tháng không dám lại đi siêu thị.

Duy chỉ có ta là tịch mịch.

Từng đã, ta cũng vậy riu ra riu rít một thành viên, đối cái gì đề tài đều phải phát biểu điểm không thấy điều ý kiến, nhưng hôm nay, ta như là thiên hạ tối ngoan cô gái ngoan ngoan, lẳng lặng ngồi ở mẹ ta bên người, giống như muốn đem đi qua mười tám năm lí không có trả lại cho mẹ ôn nhu, tại đây ngắn ngủn một ngày lí đều cho nằng.

Ta nhớ tới cái kia nhìn qua đối cái gì đều chẳng thèm ngó tới tiểu punk Lục Hồ, ở biết mình "Từ kỳ" sau, phản ứng đầu tiên, chính là thống khổ nhớ kỹ "Mẹ". Hấn sợ mình bị hại sau, không nữa người chiếu cố mẹ hấn.

Đợi cho sang năm ngày mười sáu tháng sáu qua đi, nếu ta dựa theo mong muốn đi "Báo danh", ai lại tới chiếu cố mẹ ta? Ba mẹ thị ta vì hòn ngọc quý trên tay, nhưng bọn hấn có thể vứt bỏ nhất cái rương trân châu, cũng không nguyện mất đi một cái nghịch ngợm ta.

Mẹ hơn xa Nhị nãi nãi tam nãi nãi sửa cái loại này trào dâng phái, mà là tuyệt đối dịu dàng hình, nằng cười cùng thất đại cô bát đại đi nhóm hàn huyền xã giao trú, nhưng là sớm đã đem ta hôm nay "Khác thường" thu vào trong đáy mắt trong lòng. Thừa dịp không có người chú ý, nằng nhẹ giọng hỏi ta: "Phi Phi, ngươi rốt cuộc như thế nào? Thế nào an tĩnh như vậy?"

Đáng thương mẹ, nằng cho rằng không ai chú ý, cho nên câu hỏi của nằng lập tức bị Nhị nãi nãi nhận trôi qua: "Ngươi không biết đi, nằng ngoan như vậy, đã có một tháng. Ta vẫn cho là nằng là bị thi vào trường cao đẳng ép buộc hồng rồi."

Ba ta kỳ thực mới thật sự là không thấy điều, hấn nói: "Chúng ta nơi khác sinh nguyên thôi, thi Giang Kinh đại học là muốn gian nan nhiều lắm."

Nhị gia gia lập tức hiện lộ ra lão Bát quẻ sắc mặt: "Chúng ta đoán Phi Phi là yêu thương... Sớm điểm... Cũng coi như bình thường, đúng không?"

Ta trừng mắt nhìn Nhị gia gia liếc mắt một cái, kếm chút nói: "Mạng nhỏ đều nhanh không có, yêu cái đầu của ngươi a." Nhịn được, kêu oan nói: "Không có lạ, hoàn toàn là lời đồn."

Mẹ hỏi: "Phi Phi, là thật sao?" Lời đồn chính là như vậy biến thành Ương Thị tin tức. />

Ta dứt khoát nói: "Là thật."

Nháy mắt yên lặng, lúc này, một căn cây tắm roi xuống đất, đều đã có tiếng sấm một loại vang. Cả căn phòng mấy trăm hào người nhất thời đều im miệng, dựng lên lỗ tai.

"Thế nào... Ngươi thế nào cũng không nói cho chúng ta biết..."

"Không còn kịp rồi, ta lập tức liền yêu hấn, cùng hấn như hình với bóng, mỗi lúc trời tối đều ôm..."

Ba ta tiến lên một phen bịt miệng ta: "Từ từ nói, Phi Phi ngươi từ từ nói, tình tiết phát triển nhanh hơn điểm."

Mẹ mặt bắt đầu đỏ lên, giống như bị tổ giác nói chuyện luyến ái chính là nằng: "Hấn... Họ gì?"

"Cao, họ Cao, cao lớn cao."

"Tên gọi là gì?"

"Cao đêm, cao lớn cao, toán học đêm."

Trước hết cười ra tiếng chính là Âu Dương San, phòng chừng nàng đã sớm dự đoán được ta sẽ đến chiều thức ấy. Trong phòng bắt đầu tiếng cười một mảnh, kỳ thực này người ở bên trong lớn hơn hiểu biết ta tính nết, thấy nhưng không thể trách. Mẹ thờ dài nhẹ nhõm một hơi, ở trên vai ta vỗ nhẹ nhẹ một chút, nói: "Người đưa nhỏ này, chẳng phân biệt được trường hợp nói hươu nói vượn."

Ta nói: "Ta không lại nói hươu nói vượn, tất cả mọi người đã cho ta không bình thường."

Nhị nãi nãi nói: "Tốt lắm, Phi Phi cuối cùng hoàn hồn nhĩ."

Chờ mọi người lực chú ý từ trên thân ta dời đi đi, Âu Dương San nhẹ giọng nói: "Đến ta phòng ngủ đến một chút, ta có lặng lẽ nói cùng người nói."

Ta đi theo Âu Dương San, rồi đi ồn ào náo động đám người, đi vào cửa nàng kia đang lúc căng tránh gió.

Nhưng là ta vừa vào cửa, đã nghĩ ra bên ngoài trốn!

Bên trong đã ngồi một vị mỹ nữ, là một cái khác tiểu cô Âu Dương Thiển.

Muốn chạy trốn đã không còn kịp rồi, Âu Dương San xoay tay lại đóng cửa lại.

Ta xem tình thế không ổn, đành phải chủ động phóng ra: "Các người muốn làm gì nha, thế nào có điểm tam biểu diễn tại nhà thăm cảm giác?" Liên hai vị này tiểu quý cô liên cũng đủ nhường trong lòng bàn tay ta gan bàn chân cùng nhau đồ mồ hôi, lại đến cái thứ ba đường phi nhường lòng ta cơ tắc nghiền không thể.

Âu Dương Thiển thật mẩu tính cười cười nói: "Người không phải sợ, chính là cùng người tùy tiện tâm sự." Ta có loại cảm giác, con trai của nàng tiểu chương cá gây họa sau ngày sẽ rất khổ sở.

"Kia... Ôi Ôi... Vậy là tốt rồi." Ta muốn sẽ đi tin tưởng nàng nói "Tùy tiện tâm sự", vậy thì rất không có đối với địch đấu tranh kinh nghiệm." Tán gẫu cái gì đâu? Nga đứng rồi, khoan thai tiểu cô, ta đều nhanh xuất giá, người thế nào còn không có mang người soái ca về nhà đâu? Thừa dịp Quốc Khánh, gia đình đại tụ hội, gặp mặt thật tốt!"

/>Âu Dương San cười nói: "Người nghĩ tiền phát chế nhân a, đừng đi theo ta bộ này. Chúng ta chỉ là muốn quan tâm một chút, của người này bí mật..."

"Người đã nói ta có thể không nói!" Ta còn nhớ rõ không lâu cùng nàng nói chuyện.

"Đương nhiên rồi, chúng ta mới không muốn biết bí mật của người đâu." Hai cái tiểu cô đối diện, đã cho ta nhìn không thấy, "Bộc trực nói đi, chủ yếu là ta sợ người cuốn vào cái gì chuyện nguy hiểm lí." Âu Dương San trên mặt vẻ mặt, là một loại mang theo khăn trương thân thiết.

"Sẽ không lạp, người xem ta không là hảo hảo, ngay cả vết sẹo cũng chưa một cái." Ta lại theo bản năng đi sờ trên cổ sớm khép lại vết sẹo. Nguy hiểm thật! Nếu cha mẹ sớm đến một tuần, xem đến trên cần cổ đánh nhau dấu vết lưu lại, mẹ sẽ ngắt đi.

Âu Dương Thiển nói: "Nhưng là người nhìn qua đặc biệt mệt mỏi gây yếu bộ dáng, khoan thai còn nói người thường xuyên cùng thị cục công an Ba Du Sinh giao tiếp, cho nên ta lo lắng, người gặp chuyện nguy hiểm." Đúng vậy, cùng Ba Du Sinh giao tiếp chính là cùng phạm tội hình sự giao tiếp, không nguy hiểm cũng kỳ quái.

Ta chỉ đâu có: "Là cùng phá án có liên quan, nhưng ta cảm giác cá nhân nguy hiểm không lớn." Chỉ cần ta ngoan ngoãn đợi cho tháng sáu mười sáu, kỳ thực không có cái gì nguy hiểm.

Đúng vậy, của ta liên tiếp gặp nạn, đều là vì cùng Lục Hồ cùng nhau mù quáng mà ở hai thế giới trong lúc đó xuyên qua, ý đồ ngăn cản trên mộ bia tiên đoán thực hiện. Nhưng nếu chúng ta làm bộ cái gì cũng không biết, thành thành thật thật đợi cho chung kết ngày tiến đến, cuộc sống như thế có thể hay không thoải mái hơn chút?

Âu Dương Thiển nói: "Người không cần chê chúng ta xen vào việc của người khác nha, người khoan thai tiểu cô cùng ta, đều cuốn đến án mưu sát lí quá, đều có kinh sợ cảm thụ, bây giờ suy nghĩ một chút, liên lụy đến sinh mệnh an nguy, tuyệt đối không giống là trong tiểu thuyết miêu tả như vậy 'Thú vị, dù sao bên cạnh chúng ta, còn có nhiều như vậy thân nhân...'"

"Các người yên tâm đi, ta sẽ phi thường cẩn thận, không đi cuốn đến án mưu sát bên trong." Ta kỳ thực thật muốn hướng các nàng bộc trực, ta hàng đêm ở bên ngoài du dương, vì ngăn cản án mưu sát phát sinh, cũng là bởi vì ta luyện tiết tốt đẹp sinh mệnh, cùng này đó yêu ta, ta yêu các thân nhân.

Âu Dương San nói: "Người có thể không nói cho chúng ta biết bí mật của người, nhưng là người nhu phải trợ giúp thời điểm, nhất định phải người thứ nhất nhớ tới ta cùng Tiểu Thiển tỷ."

Ta cười cười nói: "Người thứ nhất nhớ tới, đến tột cùng là người, hay là Tiểu Thiển cô có?"

"Đặt song song thứ nhất." Âu Dương San nói.

"Ta nào dung lượng tiểu, một lần chỉ có thể nhớ tới một cái đến." Ta bắt đầu ăn vạ.

Âu Dương San cười lạnh nói: "Lại xấu lắm, ta muốn đem ngươi một ít 'Không đứng đắn' chuyện tình nói ra."

Ta nhảy dựng lên: nguyên đến chính mình thật sự bị điều tra. Không đứng đắn chính là tam điểm ngũ, chính là Lục Hồ đàn nhạc tên.

"Được rồi, không làm khó ngươi nhóm." Ta ra về rộng lượng, "Nhưng ta cũng có thể hỏi các ngươi một cái đứng đắn vấn đề đi?"

Âu Dương San lăm bằm lâu bầu nói: "Ta hảo muốn biết ngươi nghĩ hỏi vấn đề gì."

"Ta đây liền không khách khí... Âu Dương Cần là ai?"

Trầm mặc. Ngoài phòng là Âu Dương đại gia đình tự hội vượt qua người bình thường có thể thừa nhận huyền ảo, trong phòng, nếu như ba cái Âu Dương vô pháp thừa nhận trầm mặc.

Ta theo quần Jeans trong túi tiền lấy ra một trương giấy mở ra đến, triển triển bình, dán tại bên tai ta, đồ người trên giống, cùng mặt ta song song: "Các ngươi đừng ngưng ngưng, nói một chút đi, này 'Ta', rốt cuộc là lai lịch gì?"

Theo thể giới dưới lòng đất mang về mười hai trương ảnh hình người, ta cũng làm cho Ba Du Sinh tạm thời bảo quản. Máy tính cuồng nhân "Lão nhân gia" Trương Sinh cơ hồ lập tức bắt đầu làm hình vẽ xứng đôi, ở yêu cầu của ta hạ, Hoàng Hải đem Âu Dương Cần bức họa phóng đại chắc chắn lần sau, xử lý một chút, đóng dấu một trương lấy ra sau đầu đặc tả, cho ta lưu làm kỷ niệm.

Đương nhiên, Hoàng Hải chính là cho rằng, Âu Dương Cần bức họa, chính là người nào đó dùng ta làm người mẫu, bức tranh cái gì sáng ý đồ. Hẳn đoán hơn phân nửa sẽ cầm khai phá Game Online.

Âu Dương Thiên cùng Âu Dương San trên mặt tràn ngập kinh ngạc, nhưng không biết tại sao, ta cảm giác các nàng cũng không kinh ngạc cho Âu Dương Cần cùng của ta tương tượng, ta thậm chí hoài nghi các nàng đã sớm biết Âu Dương Cần cùng ta như là cách mấy trăm năm song bào thai, các nàng kinh ngạc, là ta cư nhiên cách Âu Dương Cần gần như vậy.

Không biết qua bao lâu, ở Nhị nãi nãi "Ăn cơm" tiếng kêu to trung, Âu Dương Thiên rốt cục mở miệng: "Ngươi từ nơi này có được này bức họa?"

Ta ăn ngay nói thật: "Bệnh tâm thần tổng viện một cái bệnh cũ người nơi đó. Xem ra, các ngươi đều gặp này bức tranh vẽ chân dung?"

Âu Dương Thiên lắc đầu liên tục: "Này tấm tranh, sinh ra không lâu sau liền biến mất - - ta nghe nói chuyện xưa là, này tấm tranh sinh ra không lâu, liền theo Âu Dương thế gia gia phổ lý xé toang, thiếu thành tro tàn."

Có lẽ trên thế giới này, này tấm tranh biến mất, nhưng là ở trong một thế giới khác, này tấm tranh còn rất lưu hành đâu. Nhắc tới cũng không kỳ quái, Âm Dương giới lý luôn có thể tìm tới theo hiện thực trên thế giới không để lại dấu vết gì đó.

"Kia ta vẫn không hiểu, các ngươi nếu chưa thấy qua này bức tranh vẽ chân dung, làm sao có thể nhận ra đây là Âu Dương Cần?"

Âu Dương Thiên cắn môi, một lát không nói, Âu Dương San vài lần nghĩ há mồm, nhưng hiển nhiên cảm thấy này gian nan nhiệm vụ, cần phải lưu cho Đường tỷ, cũng nhịn xuống không mở miệng.

Nhị nãi nãi "Ăn cơm" gọi đã là lần thứ ba. Âu Dương Thiên rốt cục nói: "Khoan thai, ngươi bắt nó lấy ra đi."

Âu Dương San gạt gạt đầu, xoay người từ dưới sàng rút ra một cái màu tím hộp da. Kéo ra hộp da, bên trong là một ít xinh đẹp Tiểu Nhật nhớ bản, tiểu gọng kính, du lịch cảnh điểm mua vật kỷ niệm cái gì, nàng từ bên trong lấy ra một cái nhật ký bản, mở ra, nhật ký bản lý không có một câu Âu Dương San tâm tình chuyện xưa - - ta thì không cách nào tưởng tượng theo ta giống nhau tính tình hướng ngoại Âu Dương San sẽ có ghi nhật ký thói quen - - chỉ có một tấm hình.

Ảnh chụp đưa tới trên tay ta, ta nhìn thoáng qua, trên ảnh chụp là một đám quen thuộc thân thiết người, vây quanh trên giường bệnh một vị sản phụ, sản phụ trong lòng ôm một đứa con nít: "Hi, ta làm là cái gì thần bí ảnh chụp đâu, này trương ta đã sớm thấy, không phải là ta sinh ra thời điểm, các ngươi tới xem ta cùng của mẹ ta thời điểm chiếu à? Đây là Nhị nãi nãi, đây là tam nãi sữa, đây là người khoan thai tiểu cô, người khi đó vẫn chỉ là các ngươi nhà trẻ hoa hậu giảng đường đi... Tiểu Thiên cô cô, người không ở này trong ảnh chụp... Bởi vì ảnh chụp là người chụp!"

Âu Dương Thiên gạt đầu nói: "Ngươi nói đều đối, nhưng ngươi nhìn kỹ một chút này tấm hình, có cái gì kỳ quái địa phương?"

Ta nhìn kỹ một chút tấm hình kia, cũng không có phát hiện đặc biệt gì chỗ... Nga! Ở mẹ ta bên người, cũng chính là ở bên cạnh ta, có như vậy một khối nhân nhật bóng trắng, giống như chụp ảnh thời điểm có chút cho sáng tỏ quá độ vấn đề. Ta hỏi: "Chẳng lẽ, các ngươi nói là này khối có hơi trắng bạch bộ phận, có phải không phải chụp ảnh vấn đề?"

Âu Dương Thiên nói: "Ta lúc ấy dùng là là đĩa ngọc cơ, tự động điều tiêu, tự động dùng hết, theo lý thuyết, hình ảnh hẳn là tương đối nhất trí, cho nên lúc đó ảnh chụp lao tới, ta phát hiện này đoàn bóng trắng, liền nổi lên chút lòng nghi ngờ. Giúp ta hướng ảnh chụp, là lúc ấy trong trường học chụp ảnh hiệp hội hội trường, bạn thân ta Diệp Hình đồng hương, kêu du thư lượng. Ta hướng hẳn chỉ ra này đoàn bóng trắng vấn đề, thỉnh hẳn nhìn xem phim ảnh có phải không phải có vấn đề. Hai chúng ta cùng nhau nghiên cứu phim ảnh, người có biết phim ảnh sắc thái hư thực cùng ảnh chụp là vừa vặn tương phản, chúng ta phát hiện ở phim ảnh thượng, này bóng trắng vị trí, kia cũng không phải là trên lý luận một đoàn tro đen bóng dáng, mà là... Ngươi chờ một chút." Nàng lấy điện thoại di động ra, page view vài cái, đưa cho ta xem: "Tóm lại, du thư lượng lại thay ta hướng in một lần, lúc này đây, hẳn dùng một ít đặc thù hóa học thuốc thử, nói chính là thử nhìn một chút, kết quả thật làm cho hẳn đúng rồi, chạy ra khỏi như vậy một tấm hình."

Trên di động, là Âu Dương Thiên điều ra ngoài một tấm hình, cùng Âu Dương San nhật kí bản lí giáp kia tương giống nhau như đúc, chẳng qua, trên tấm hình này, sẽ ở đó đoàn bóng trắng vị trí, là một cái rõ ràng hình người, tuy rằng vẫn còn có chút mơ hồ, nhưng đã có thể rõ ràng nhận ra, bạch y trắng tuyết, kia gương mặt quen thuộc, chính là ta trong tay bức họa kia thượng mặt, chính là Âu Dương Cần!

"Ý của các ngươi là..." Ta không tin mình sẽ cho ra như vậy một cái vở vẫn kết luận, "Ngay tại ta sinh ra ngày đó, Âu Dương Cần liền ở bên cạnh ta!" Ta lập tức nghĩ đến Dương Song Song nhắc tới Âu Dương Cần khi quần bách về mặt, nghĩ đến sáo nhắc tới Âu Dương Cần khi sắp hồng mắt về mặt, ta cảm giác toàn thân bộ lông đều dựng lên.

"Có làm hay không! Âu Dương Cần đã chết mấy trăm năm!"

Âu Dương San cười lạnh nói: "Ta nghĩ đến ngươi đã công khai kế thừa Âu Dương gia quý duyên truyền thống."

"Ta lại kế thừa, cũng khó tin tưởng a, này ảnh chụp nhất định là các ngươi trò đùa dai PS!"

Âu Dương Thiên nói: "Phi Phi, ngươi chẳng lẽ không tin tưởng ta? Không tin, ta chỗ này còn có du thư lượng điện thoại, ngươi có thể bản thân đến hỏi... Âu Dương Cần đã chết mấy trăm năm không sai, đây là vì sao, sự xuất hiện của nàng, không ai cảm giác, chính là bị ảnh chụp chụp được đến, tầm thường hướng ẩn còn biểu hiện không đi ra, cần đặc thù xử lý sau mới hiển giống. Này chỉ có thể thuyết minh, nàng là lấy một loại đặc thù hình tượng xuất hiện..."

"Nhưng là, các ngươi làm sao mà biết nữ tử này chính là Âu Dương Cần?"

Âu Dương Thiên không có chính diện trả lời, hỏi lại ta: "Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi là làm sao mà biết Âu Dương Cần?"

Ta ngẩn ra, lập tức rộng mở trong sáng: "Uông Lan San!"

Uông Lan San chiếm được Âu Dương Cần bức họa, trước khi lâm chung cho sáo. Đồng dạng trước lúc lâm chung, nàng nói cho Diệp Hinh thế giới kia bí mật, cũng nhắc tới Âu Dương Cần chuyện xưa. Diệp Hinh cùng Âu Dương Thiên là tình như thủ túc khuê hữu, Diệp Hinh bí mật Âu Dương Thiên nhất định biết rất nhiều, càng là Âu Dương Cần này Âu Dương thế gia "Danh nhân", Diệp Hinh tự nhiên sẽ đem về chuyện của nàng nói cho Âu Dương Thiên, thậm chí Âu Dương Cần diện mạo.

Âu Dương Thiên gật đầu nói: "Diệp Hinh sao chép nhất Trương Âu Dương Cần bức họa cho ta, cho nên ta biết của nàng diện mạo." Nàng dừng một chút, tựa hồ ở u buồn hay không muốn đem câu nói kế tiếp nói ra, "Ta thậm chí tìm được sáo... Chính là cho ngươi này bức tranh vẽ chân dung người đi... Ta hỏi sáo đòi lấy Âu Dương Cần bức họa nguyên kiện, nhưng hắn kiên trì không cho, nói Uông Lan San đã phản phò, này bức tranh vẽ chân dung không thể cho người khác, chỉ có thể cấp đòi sau một vị cùng Âu Dương Cần diện mạo không có sai biệt nữ hài."

Ta có thể cảm giác bốn đạo nóng rát ánh mắt chăm chú vào trên mặt của ta.

Ta hiểu được hết thảy: nguyên lai hai vị này tiểu quý cô đã sớm biết ta cùng Âu Dương Cần "Sâu xa", Âu Dương Cần quý ảnh xuất hiện tại cửa ta sinh ra chiếu thượng cũng không ngẫu nhiên, hơn nữa ta trưởng thành sau cùng như là phiên bản Âu Dương Cần, cho nên khó trách ta hỏi Âu Dương Cần chuyện xưa, Âu Dương San sẽ cả kinh suất rút trong tay nắm, sẽ do do dự dự không nói cho ta...

"Vậy các ngươi nhất định biết Âu Dương Cần chuyện xưa, các ngươi không cần lừa gạt nữa ta, kỳ thực ta bao nhiêu đã kinh biết đến một điểm, Âu Dương Cần chuyện xưa, tuyệt đối không là tình cảnh hài kịch."

Âu Dương San nói: "Chúng ta hỏi còn nhỏ, bị giáo huấn quá một ít Âu Dương gia cái gọi là lịch sử, Âu Dương Thanh Phong, Âu Dương Minh Nguyệt, đều là như thế này truyền xuống tới, Âu Dương Cần chuyện tình, đứt quãng nghe nói qua, nói là nàng vì bồi mọi người tín nhiệm, làm có bội nhân luân, đổi trắng thay đen chuyện, hậu quả cực kì nghiêm trọng, rất nhiều rất nhiều người lọt vào tà quỷ ác ma giết hại, bao gồm Âu Dương gia tộc nội bộ người... Thân nhân... Thân nhân của nàng đều nhất nhất chết đi, càng về sau mọi người phát hiện, nàng chính là đạo diễn sở hữu này đó thảm kịch người, là đại boss."

"Nàng kia người đâu?"

"Đương nhiên đã sớm chết, nàng sinh hoạt tại Minh mặt Thanh sơ, hẳn là bốn trăm năm trước."

Ta nhớ được Dương Song Song nói Âu Dương Cần là tam hơn trăm năm trước nhân vật, nghe vào có chút chênh lệch, nhưng ba trăm, bốn trăm, với ta mà nói đều không sai biệt lắm, dù sao là xa xôi quá khứ. Nhưng điều này sao có thể? Âu Dương Cần này có đã lâu không bỏ lịch sử nữ quý, vì sao theo dõi ta?

Hay là, của ta đại danh may mắn vinh đăng mười hai mộ bia một trong, cũng là cùng Âu Dương Cần có liên quan?

Đương nhiên là có quan, của ta mộ bia hạ, liền đề nặng Âu Dương Cần bức họa!

Là ai làm đâu? Mục đích gì đâu?

Âu Dương San cửa khuê phòng bị thô bạo đẩy ra, Âu Dương Thiên con tiểu chương cá xuất hiện tại cửa: "Ba người các ngươi, ở chơi trốn tìm sao? Tìm được các ngươi lập!"

Chương 37: Chính văn (ba mươi bảy)

10 nguyệt 3 ngày

Phụ thân mẹ sợ nhất phiền toái Giang Kinh các thân thích, nguyên vốn đã đính tốt lắm khách sạn, nhưng gần không được Nhị nãi nãi và nhà chỉ quân (Âu Dương Thiên mẹ) nhiệt tình, bởi vì nhà nàng lí Âu Dương Thiên ngày cũ khuê phòng luôn luôn không, cho nên ba mẹ ta như là bị bắt cóc đi rồi dường như đi theo Nhị nãi nãi về nhà, nhất trụ đã là ba ngày.

Ngày hôm qua bởi mẹ đi dạo Đằng Long quảng trường, tay không đi, tay không mà về. Chúng ta kỳ thực cũng không yêu mua sắm, nhưng dạo thương trường là hai mẹ con trao đổi tình cảm cùng thâm mỹ thú vị thời cơ tốt nhất. Com chiều chúng ta "Gọi lên" phụ thân, một nhà ba người ở một cái ta đã quên mất tính danh Hồ Nam đồ ăn nhà hàng, ngồi xuống chính là ba giờ sau, đem ta một tháng này cuộc sống lại bình dị một lần. Ngẫm lại thật sự là thật đáng buồn, ta trong sinh hoạt đặc sắc nhất bộ phận, lại không thể nói cho bọn hắn biết.

Tối hôm qua trở lại ký túc xá sau, Dương Song Song theo thường lệ gọi điện thoại tới, theo thường lệ cảnh cáo ta thì giữa kỳ chỉ có ngũ tuần lễ thời gian, ta nói người thế nào như vậy mất hứng a, nàng nói đây là nàng thân thánh chức trách.

Hôm nay phụ thân không biết có phải hay không là tối hôm qua còn không có tỉnh rượu, thế nhưng đề xuất muốn tham quan trường học của chúng ta, ta kinh ngạc không hiểu: "Các người hôm kia không là đã tới trường học của chúng ta, tự mình đem ta từ trên giường nín lên đến, mẹ còn tại chúng ta ký túc xá tìm được mấy vạn con an toàn tai họa ngầm, còn không có tham quan đủ a?"

Ba ba nói: "Kia không đồng dạng như vậy, lần trước tiếp lên người, rồi lập tức đi người tam nhà bà nội ăn cơm trưa, căn bản chưa nói tới tham quan nha, các người ký túc xá ta không có hứng thú, mấu chốt là trong trường học này phong cảnh danh thắng."

Ta kém chút đã nghĩ nói: "Người nghĩ làm giải phẫu lâu đúng hay không? Muốn hay không tham quan một chút ta phát hiện mình mộ bia vườn ươm?" Ngẫm lại còn chưa phải muốn quá sớm nhường người một nhà ôm đầu khóc rống mới đúng, càng là ta biết mẹ lá gan thật nhỏ, đi bệnh viện xem cái đầu thống não nhiệt bập chân đều đã run. Vì thế nói: "Được rồi, các người nếu thực có hứng thú, mang người tham quan một chút của chúng ta thư viện cùng giáo học lâu đi." Bản thân nghe đều cảm thấy chán nản đến nhà. Nghĩ đến thư viện cùng giáo học lâu, ta linh cơ nhất động, nói: "Nếu muốn đi trường học của chúng ta, ta mang bọn người nhận thức một người đi."

"Người nào?" Mẹ cảnh giác hỏi.

"Một người bạn."

Ba ba nói: "Nguy rồi, não loạn nửa ngày, người hay là yêu đương! Chúng ta không là không cùng người đã nói..."

"Là người nữ sinh lạ!"

Ta bấm Dương Song Song điện thoại đồng thời, phát hiện một người tên là Dương Song Song người cũng bấm đi động của ta. Lại có khéo như vậy chuyện! "Gặp quý!" Ta lăm lăm lâu bầu.

"Quý ở nơi nào?" Phụ thân đuổi thẳng cổ hỏi.

Ta ý bảo hắn không cần phát tạp âm, tiếp thu Dương Song Song điện thoại, hai chúng ta trầm miệng một lời nói: "Ta đang muốn tìm người!" Vô nghĩa nhị trọng hát, không tìm người gọi điện thoại làm gì?

Ta nghĩ nói: "Có thể hay không tới trường học chạm vào cái đầu?" Nhưng ta còn là đem cơ hội nói chuyện lưu cho Dương Song Song, như vậy ta có thể có cơ hội cùng nàng làm trái lại.

Song song nói: "Có thể hay không tới trường học chạm vào cái đầu?"

Hôm nay là cái quý gì ngày?

Ta chỉ đầu có: "Ta cũng đang chỉ điểm người phát ra mồi đầu, ba mẹ ta tới, bọn họ nghĩ tham quan giang y, ta cảm giác chỉ có người có thể đem giáo học lâu thí nghiệm lâu cái gì miêu tả đặc sinh động như thật... Huống chi, ta thế nào cũng phải nhường bọn họ trông thấy ta ở giang y bằng hữu tốt nhất a."

Song song nói: "Đúng vậy, ta thế nào cũng phải trông thấy ta ở giang y bằng hữu tốt nhất cha mẹ a."

Ta mau ngắt đi thôi, nói: "Người hôm nay nói chuyện có thể hay không có điểm nguyên sang a?"

Dương Song Song thật vô tội nói: "Ta thế nào không nguyên sang?"

"Đã nói rồi, người muốn tìm ta làm gì?"

"Có nhớ hay không người từng đã quăng quả nhát cây ồm dài hộp gỗ?" Dương Song Song nghiêm túc hỏi.

Ta không biết nàng trong hồ lô bán thuốc gì, ra về rất được thương tổn nói: "Ta mặc dù không có giống như người vậy chỉ số thông minh đồ ngốc, nhưng là còn chưa tới dần đến nỗi a, sự việc này đã xảy ra bất quá hai ba tuần lễ, ta làm sao có thể không nhớ rõ? Ta nằm mộng cũng muốn bắt nó tìm trở về."

Một bên mẹ lo lắng hỏi: "Như thế nào, đã đánh mất cái gì vậy?"

Ta vội an ủi nàng nói: "Không... Cái gì, liền là một cây... Một căn chiếc đĩa."

Song song nơi tay cơ đầu kia nghe thấy được, cũng nghiêm túc: "Cái gì chiếc đĩa?"

"Người chớ nói nhảm được không được!"

"Được rồi, ta hôm nay muốn dẫn người đi tìm một người, có lẽ hẳn có thể giúp ta nhóm tìm được kia căn hộp gỗ."

Dương Song Song quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, xem ra nàng đều không phải chỉ có thể làm "Toái mặt một đêm du" hướng dẫn du lịch. Nàng tuy rằng cùng ta giống nhau là tân sinh, nhưng đối với giang y hiểu biết sâu, có thể thắng được giang y hiệu trưởng. Nàng sẽ chỉ vào "Giang y thư viện" này năm viết lưu niệm, nói cho chúng ta biết đây là vài năm trước một vị lão đồng học bút tích. Vị này lão đồng học khả không giống bình thường, hẳn vừa tốt nghiệp liền làm quân y, sau lại đi theo Quốc Dân đảng quân đội đi Đài Loan, sau dựa vào không ngừng tích lũy hạ cao minh y thuật, trở thành Tướng gia vương triều chữa bệnh cổ vấn. Hẳn vẫn đối với giang y có thâm hậu tình cảm, ngay tại một lần về hành trung, cúng một khoản tiền lớn làm như sửa chữa lại củ thư viện giúp đỡ, đồng thời đề này năm chữ.

Ba mẹ nghe được mùi ngon, rất nhanh liền chuẩn bị nhận thức song song làm con gái nuôi.

Cho nên khi tham quan sau khi kết thúc, song song nói cho ta cha mẹ: "Ta cùng Phi Phi khả năng còn có chút hoạt động, các người có thể hay không yên tâm giao nàng cho ta?" Thậm chí ngay cả bảo vệ con tình thâm mẹ cũng liên tục gật đầu: "Yên tâm, Phi Phi đi theo người, chúng ta an tâm"

Này này này... Có làm hay không?

Ta đoán song song có thể là bị nàng sùng bái cái quý gì trách bảm vào người, mới có thể biến hóa nhanh chóng, thành ta Âu Dương Phi một vị thông hiểu đạo lý đối nhân xử thế đại tỷ tỷ, nhân vật đảo ngược một hồi, xem ra ta còn là đối người này mô đặc không đủ thấu triệt.

Ba mẹ tất cả dặn dò nhất định phải Dương Song Song tham gia của chúng ta cơm chiều, được đến song song tỷ tỷ cho phép sau, mới hài lòng chui vào sớm đợi đến chịu không nổi phiền trong taxi.

"Quá mệt mỏi!" Xe taxi còn không có biến mất ở trong tầm nhìn, Dương Song Song liền thở dài một tiếng. "Lắp một cái không giống người của ta, thật sự quá mệt mỏi!"

"Chẳng biết tại sao, ai bảo người giả dạng làm chiều cổ đại tỷ của ta tỷ?"

Dương Song Song nói: "Không là người nói cho ta, mẹ người đối với người cỡ nào lo lắng, nâng trên tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan cái loại này, cho nên ta nghĩ, nếu có thể đem người từ bên cạnh bọn họ điều đi một trận, nhất định phải làm cho bọn họ yên tâm kia. Đây chính là vì cái gì ta nỗ lực trang thật sự thành thực thật tự tin, thắng được bọn họ tín nhiệm, như vậy bọn họ là có thể vô ưu vô lự nhường ta mang người đi."

"Phức tạp như vậy! Ta nghĩ đến người bị một cái 'Biết chuyện quỷ' bảm vào người đâu."

"Mặc dù như vậy, ta còn là hơi kém lời miệng, có nhớ hay không vừa rồi trải qua giải phẫu lâu? Ta cơ hồ sẽ nói ra khỏi miệng, nói 'Phi Phi thường xuyên ở trong này cùng nhất vị nam sinh cùng nhau lớp tự học buổi tối'." Song song một điểm không giống mở vui đùa bộ dáng.

"Xem ra là ta phức tạp cao chiều, người không có nói ra."

"Không phải rồi, là hẳn làm ra chặt trên đầu treo bộ dáng, ta mới không nói ra miệng."

"Hắn? Cái gì hắn?"

Đầu vai bị vỗ một cái, ta vừa nghiêng đầu, chỉ biết xoay sai lầm rồi phương hướng - - nam sinh thích nhất làm nhảm chán trò chơi, cổ tình ta cuối cùng là nấc nư. Lục Hồ thanh âm ở một bên kia vang lên: "Ta lúc ấy chờ đang giải phẫu lâu, song song cư nhiên hướng ta vẫy tay, ta cảm thấy ta muốn là vừa xuất hiện, tình huống kia cũng thật phức tạp."

Ta giống kê mỏ thóc dường như liên tiếp gật đầu: "Na hội là không tưởng tượng nổi phức tạp, đáng sợ! Bao nhiêu há mồm đều nói không rõ."

Dương Song Song nói: "Ta vẫn không hiểu, có phức tạp gì?"

"Tỷ tỷ, chờ người lớn lên sẽ hiểu."

Lục Hồ nói: "Cha mẹ ngươi nhìn qua giống như rất hòa khí."

"Đúng vậy, làm sao có thể dạy dỗ ra ta đây sao nhất người nữ ma đầu ra ngoài đâu?" Ta nói, "Tốt lắm, hiện tại có thể nghe song song tỷ giảng ngươi một chút đem tổ chức chúng ta tới được mục đích."

Xe điện ngầm hoàn toàn tam tuyến là Giang Kinh xe điện ngầm hệ thống phía ngoài cùng nhất hoàn, theo mục lâm đứng xuống xe sau, ta nhìn rộng lớn mà người ở thưa thớt ngã tư đường, nói: "Nơi này thế nào so với chúng ta thôn nhi còn lạnh lùng a."

Dương Song Song nói: "Quốc khánh hoàng kim chu, tất cả mọi người hướng giang thành phố Bắc Kinh khu đi, ngươi xem nơi này cao ốc san sát, mỗi ngày thượng giờ tan việc, khẳng định thật chật chội."

"Hắn liền trốn ở chỗ này?"

Song song cười lạnh nói: "Còn sớm lắm, ngồi cho thuê, ít nhất còn có nửa giờ đầu đường xe."

Liền xem chúng ta là Quốc Khánh dạo chơi ngoại thành đi, nhưng ta còn muốn trừ ba mẹ, cảm giác cùng bọn họ cùng một chỗ giây phút đều là như vậy đáng giá không muốn xa rời, thật giống như ta mau phải rời khỏi nhân thế dường như...

Nha, ta thật là mau phải rời khỏi nhân thế!

Tài xế xe taxi nghe được chúng ta muốn đi địa phương, một bộ muốn cự tuyệt tái về mặt, thật giống như ta nhóm còn ngại mục lâm cái trấn nhỏ này không đủ xa xôi đường như. Ta khuyên can mãi, phí khí lực cũng đủ đem xe đẩy 30 phút, hắn mới thật không tình nguyện đạp chân ga.

Xe taxi lại trải qua một ít mới khai phá tiểu khu, biệt thự đàn, dần dần bắt đầu tiến vào hoang tàn vắng vẻ địa vực, hai bên là đồ ăn điền cùng hoang. Quốc lộ bắt đầu càng ngày càng hẹp, từ bằng phẳng dần dần biến thành cái hố bất bình, rất cục, nửa giờ sau, lái xe lại không khẳng đi phía trước mở.

Song song nói: "Cũng không xê xích gì nhiều, lại đi một điểm đã đến."

Ba người xuống xe, bắt đầu đi bộ đi tới, đi ở gập ghềnh lầy lội đồng ruộng trên đường, tuyệt đối là dạo chơi ngoại thành, lại thêm quân huân. Hơn nữa ta phát hiện, này lại đi "Một điểm" là vẹn vẹn nhất giờ!

Cuối cùng vất vả không uống phí, phía trước hiện ra mục đích của chúng ta, một mảnh rừng liễu.

</>Nhân dịp Trung thu, cây liễu điệp mắt đi đầu hạ cái loại này xanh nhạt, nhưng vẫn cất giữ vài phần bích sắc, phong lướt qua, vạn nhánh phấp phới, phảng phất đang nói, các người mài phá đáy giày, cuối cùng đã tới.

Ở rừng liễu trung đi qua một trận, phía trước hiện ra một mảnh hồ nước, lá sen đã thưa thớt hoàng cuốn, đài sen cũng phát hiện suy bại dấu hiệu, lại có một hồi mưa gió, là có thể chờ này nhất quý phong cảnh. Bên cạnh ao cách đó không xa, vài cọng nhìn qua chừng trăm năm tráng kiện cây già đem một gian tiểu gạch phòng vậy tới nghiêm nghiêm thực thực.

"Chính là chỗ kia?" Ta hỏi song song.

Song song gật đầu nói: "Nếu của ta điều tra công tác coi như tương đối chuyên nghiệp, đây chính là hắc ẩn thân địa phương."

Tiểu gạch phòng nhìn qua cũng có chút đầu năm, tường gạch loang lổ, sớm nhìn không ra năm đó nhan sắc, một cánh cửa khép chặt, môn cũng là còi màu cái loại này sâu màu rậm nắng, cũng là lão môn, nhưng công năng hiển nhiên hoàn hảo, ít nhất chúng ta đẩy vài cái, một điểm không có động tĩnh.

Ta nhẹ giọng hỏi song song: "Chúng ta là không là nên gọi Ba Du Sinh bọn họ đến?"

Dương Song Song lắc đầu nói: "Cục công an vừa ra động chính là máy bay đại pháo, nhất định sẽ đã thảo kinh xà, chúng ta như vậy ngược lại tương đối linh hoạt cơ động... Ba người chúng ta, tổng có thể đối phó một cái đi?"

Ta nói: "Vậy thì muốn xem Hồ ca thể nào phát uy."

Lục Hồ nói: "Hiện tại suy nghĩ nhiều như vậy cũng không dùng, muốn hay không ta đến phá cửa?"

Dương Song Song nói: "Hay là trước nghĩ biện pháp có thể lén lút chạy vào đi, xuất kỳ bất ý là tốt hơn."

Ba người chúng ta người vây quanh gạch phòng lại dạo qua một vòng, phát hiện gạch phòng đối ngoại cùng sở hữu ngũ cánh cửa sổ tử, trong đó nhất phiến, ra vẻ quan trọng, kỳ thực dùng sức kéo hai lần, liền mở ra.

"Khó trách nhiều người như vậy đi làm kẻ trộm, điều này cũng quá dễ dàng." Ta lầm bầm. Nhưng là chờ ba người chúng ta từng cái từ trong cửa sổ bò vào đi, mới phát hiện khó trách nhiều người như vậy làm kẻ trộm lại không phát tài: gạch phòng cùng sở hữu hai căn phòng nhỏ, nhưng bên trong ngoại trừ tấm vé gãy tay thiếu chân bàn ghế, không có vật khác. Bên tường tìm được mấy trăm năm trước dây đèn, kéo một chút, trong phòng tiếp tục bảo trì âm u, bởi vì đỉnh đầu phá chụp đèn hạ mấy trăm năm trước bóng đèn đại khái sớm đã bị thượng một nhóm thất vọng kẻ trộm cầm làm vật kỷ niệm. Kẻ trộm nếu ngồi tàu điện ngầm nhất giờ, ngồi nữa cho thuê nửa giờ, lại đi bộ tại trong bùn đất bốn ba một giờ, nhìn đến như vậy thu hoạch, sẽ rất chất vấn nghề nghiệp lựa chọn.

>Lục Hồ nói: "Nơi này không có khả năng có người ẩn thân, căn bản chính là cái hoàn toàn bỏ hoang phòng ở."

Dương Song Song mặt lại đỏ lên, ngay cả trong phòng âm u đều không giấu được, nàng nói: "Của ta nghiên cứu khẳng định thật tốt, ta kỳ thực tận mắt thấy hắn đi vào trong căn phòng này."

Ta lấy tay điện ở trong phòng soi một vòng, thở dài nói: "Song song tỷ, ta biết ngươi rất ít sai, ta cũng biết tiểu Hồ ca rất ít chính xác, nhưng lần này ta cũng chỉ hảo đồng ý nhà trai, bởi vì ngươi xem này mọi nơi góc, đều tích trữ rất hậu tro bụi, trên tường thậm chí có rõ ràng mốc ban, này loại điều kiện, đích xác không thể ở người, cũng khẳng định không người ở quá..."

Nói cho hết lời, ta cùng song song tựa hồ đồng thời nghĩ tới điều gì, hai người cùng nhau đi tới cửa.

Quả nhiên, cửa trên đất, không có tích bụi. Điều này nói rõ, đích xác có người thường xuyên từ nơi này môn ra vào.

"Tiểu Hồ ca, thực xin lỗi, ngươi hay là sai lầm rồi." Ta lấy tay điện chiếu cửa trên đất, đã có người tiến vào, như vậy hẳn phạm vi hoạt động, nhất định không có thật dày tro bụi.

Nói cách khác, ta lấy tay điện tìm kiếm sạch sẽ khu vực.

Cửa phòng tiến vào sau đó không lâu hướng tay phải quai, chính là cái nhỏ nhỏ phòng bếp. Trong phòng bếp ngoại trừ trên đất vài miếng ném vụn thô chén sứ cùng mặc kệ thiết oa hài cốt, không có giống dạng đồ dùng nhà bếp, chỉ có một củ kỹ bếp lò, dưới đài là đen sẫm lòng lò. Ta chú ý tới, theo cửa đến phòng bếp một đường, trên đất đều là khô tịnh, luôn luôn kéo dài đến bếp lò biên. Lại hướng trong phòng bếp xem, cũng đều là tro bụi cùng mốc tích.

Ta nói: "Xem ra, người tiến vào, phạm vi hoạt động cực hạn ở cửa cùng trước bếp lò, xem ra là cái cùng ta yêu như nhau ăn tên." Mặc dù biết này bếp lò đại khái cũng có mấy trăm năm không có khai hỏa.

Dương Song Song nói: "Ta có ý nghĩ, có lẽ có chút hoang đường..."

"Người này giấu ở bếp lò phía dưới!" Ta đoạt trước nói. "Đến, cùng nhau đẩy một chút!"

Quả nhiên, chúng ta hiệp lực hạ, bếp lò bị vòng vo 90 độ sau, hiện ra một chỗ thất nhập khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Chính văn (ba mươi tám)

"Rất kích thích!" Lục Hồ nhẹ giọng kinh thán, hiển nhiên cương thi a, bộ xương khô a cái gì với hắn mà nói còn chưa đủ kích thích.

Dương Song Song đem ngón tay dựng thẳng ở trên miệng làm chó có lên tiếng chỉ thị, ta ở Lục Hồ bên tai nói: "Ngươi nếu cảm thấy kích thích, vậy ngươi liền trước tiên đi xuống."

Lục Hồ cũng nhẹ giọng nói: "Thật giống như ta sẽ làm ngươi chiếm này tiện nghi dường như." Chia tay xuống phía dưới sờ sờ.

>Ta cũng chia tay đi xuống, mò tới một cái cầu thang gỗ, ở Lục Hồ bên tai nói: "Cẩn thận một chút." Nghĩ rằng phía sau nếu có thể có kia hai cái Hắc Quý kim tâm ti nên thật tốt, có thể buộc ở Lục Hồ trên người, mặc dù cây thang đột nhiên bị người phía dưới rút sạch, ta còn có thể lôi hắn không nhường hắn suất Thành Hồ thịt thăn.

Lục Hồ đi xuống mấy giai, tựa hồ thái bình vô sự, ta đối song song nhẹ giọng nói: "Ta cũng đi xuống, chờ ngươi thấy được tay ta điện quang chiếu đi lên, thuyết minh hết thảy an toàn, ngươi xuống lần nữa đến." Song song gật đầu, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch trứ, tựa hồ trái tim nhỏ bé kia tùy thời sẽ nhảy ra đầy đất lăn lộn.

Ta giúp đỡ cái thang nhất giai dưới bậc đi, thật dài một căn cái thang, ít nhất đi xuống bốn năm gạo mới đến đề.

Lục Hồ đã dùng đèn pin quét mắt một vòng, thở dài nói: "Đây mới là chỗ của người ở!" Ta đưa tay điện hướng về phía trước quơ quơ, sau đó không lâu truyền đến Dương Song Song đi xuống cây thang thanh âm. Đồng thời, ta cũng bắt đầu đánh giá này địa thất.

Chúng ta nhất thời không có tìm được địa thất đèn, nhưng đèn pin quang quét địa phương, có thể thấy một trương rộng mở xích đu, hai giá cổ kính tủ quày; một trương không lớn nhưng gọn gàng sạch sẽ giường, chân gấp xếp đặc nhất tề vền vẹn; nhất cái bàn gỗ, trên bàn có ba máy gong kính giá cùng nhất ngọn đèn - - không là đèn điện là ngọn đèn. Đó là một mộc mạc ở nhà chơi rộng. Ta đi đến trước bàn học, nhìn nhìn kia tam tấm hình, đều là hắc bạch lão ảnh chụp. Đồng Nam Tây Bắc đều xem qua sau, Lục Hồ nói: "Ngươi phát hiện không có, nơi này cư nhiên không có một việc đồ điện!"

Lúc này, Dương Song Song cũng buông xuống địa thất, nàng còn không có xem gian phòng này, liền phản bác: "Tiểu Hồ bạn học, ngươi lại sai lầm rồi một lần!"

Lục Hồ nào nói: "Song song bạn học, ngươi là thần thánh phương nào, ngươi còn không thấy rõ gian phòng này, nơi nào tới quyền phát ngôn..."

Dương Song Song đã khởi trong tay mình đèn pin, hướng mọi nơi góc xó soi vài cái, ngắt lời Lục Hồ lời nói nói: "Ta đã làm cẩn thận nghiên cứu, cho nên có quyền lên tiếng, ngươi nhìn một chút, đây là cái gì?"

Nàng chỉ vào góc xó một cái tứ tứ phương phương hộp gỗ. Lục Hồ nói: "Này có một chút như là đồ điện sao?"

Dương Song Song nói: "Một ngươi hay là làm âm nhạc đầu, ngươi lại nhìn kỹ một chút!" Nàng tiến lên, nhắc lên hộp gỗ nắp vung. Lục Hồ cũng đi qua, đèn pin chiếu, nhìn thoáng qua, khinh tiếng thét kinh hãi: "Là cái máy quay đĩa, kiểu cũ máy quay đĩa!"

"Các ngươi sưu xong rồi không có!" Trong bóng đêm truyền tới một khàn khàn thanh âm thô bạo. "Mau đưa của các ngươi tay bản thủ lấy ra!"

Trái tim ta đột nhiên ngừng!

Nơi này cư nhiên luôn luôn có người!

Ba người chúng ta mọi người nhất thời không có thanh âm, theo bản năng dựa vào nhau. Ta thầm kêu không tốt: người này hiển nhiên luôn luôn tại trong gian nhà này, chúng ta đèn pin chiếu sáng nửa ngày, thế nhưng không có phát hiện hân!

Ghê tởm hơn chính là, ta phát hiện hân kỳ thực luôn luôn liền ngồi ở đó trương xích đu thượng!

Chẳng qua vừa rồi xích đu đưa lưng về phía cái thang, chúng ta chính là cho rằng ghế tựa khẳng định không có người, hơn nữa, của chúng ta lực chú ý, đều ở đây phòng ở bốn phía, duy chỉ có không có chú ý phòng ở trung tâm, lại chứng minh một cái chơi trốn tìm đích thực để ý: chỗ nguy hiểm nhất ngược lại là an toàn nhất. Ta nói: "Ngươi thế nào không lẽ phép như vậy, khách nhân tới, ngươi cũng không lên tiếng kêu gọi?"

"Khách nhân? ! Chào hỏi? !" Người nọ theo xích đu thượng nhảy xuống, "Ta không có coi các ngươi như thành kẻ trộm một đám ném đến trong ao đi dút cả liền không tệ!"

Dương Song Song vội nói: "Phùng sư phụ, ngài bớt giận, chúng ta tuyệt đối không có ác ý!"

Nhìn hân còng lưng thân hình, ta lại đối Dương Song Song kính ngưỡng có thêm, hết thấy đều cùng nàng vừa rồi ở lai lịch mà nói giống nhau, chúng ta tìm được vị này Phùng sư phụ, vị này Phùng sư phụ, khả năng chính là hết thấy câu đố mấu chốt.

Phùng sư phụ. Nếu các ngươi xem qua "Kỳ án ánh trăng" kia chuyện xưa, hân không là cái xa lạ tên. Ở "Kỳ án ánh trăng" lí, hân là vị giang y giải phẫu phòng giảng dạy phụ trách tiêu bản xử lý kỹ thuật viên. "Kỳ án ánh trăng" vai nữ chính Diệp Hình cùng của ta tiểu cô Âu Dương Thiên đêm hôm khuya khoắt đang giải phẫu trong lâu tìm kiếm kích thích, gặp được thích trong bóng đêm cất thi thể Phùng sư phụ, sợ tới mức mất hồn mất vía. Nhưng sau lại, Phùng sư phụ vì nàng nhóm cung cấp trọng yếu manh mối, các nàng mới phá một cái vượt qua hai mươi lăm năm đại án.

"Đêm của các ngươi phá đèn pin đóng cửa!" Phùng sư phụ từ trên ghế nằm đứng dậy, đến bàn học bên, kia chén đèn dầu sáng lên, hân lại ngồi trở lại ghế nằm, ghế dựa phát ra thích ý kết... Kết... Vang. "Ta đương nhiên biết các ngươi không có ác ý, bằng không, các ngươi sẽ một đám chân ở trên, đầu hướng hạ treo ngược ở trên nóc nhà. Rất nhiều năm trước kia, kia vài cái tự cho là đúng hỗn đản chính là như vậy luôn luôn treo, thẳng đến..." Đại khái cảm giác mình nói được nhiều lắm, hân một trận rống giận: "Các ngươi tới làm gì!"

Dương Song Song nói: "Chúng ta muốn... Muốn biết chuyện tình thật sự nhiều lắm, một lời khó nói hết."

"Trước tiên là nói về, các ngươi làm sao tìm được tới được?"

Dương Song Song không khỏi đắc ý nói: "Nói thật, tối hôm đó đang giải phẫu lâu, ngài đọc chú ngữ hàng phục kia vài cái muốn đem chúng ta chụp thành bánh thịt cương thi sau, ta chỉ biết nên đem điều tra trọng điểm đặt ở trên thân ngài." Nói cách khác, đêm đó mấy người chúng ta đang giải phẫu lâu bị tập kích được cứu trợ, Dương Song Song chỉ biết ra tay cứu viện chính là Phùng sư phụ.

"Ngươi có phải không phải hân là cảm tạ cái kia đáng giận tác gia, đem sự kiện kia viết thành tiểu thuyết, gọi là gì "Kỳ án ánh trăng"? Theo kia quyền tiểu thuyết xuất bản sau, cuộc sống của ta liền không có an bình quá." Phùng sư phụ oán hận nói.

"Không là một cái tác gia, là hai cái, viết "Kỳ án ánh trăng" là vợ chồng hai cái... Này cũng không quan trọng, thật là bởi vì ta đối "Kỳ án ánh trăng" tương đối mê, cho nên ngài hình tượng thật sâu khắc ở trong đầu ta, tối hôm đó nương bóng đêm nhìn thấy ngài thân ảnh, ta liền đoán được là ngài... Ta biết ngài cũng là rất có quý duyên một người, "Kỳ án ánh trăng" cũng đề cập tới, ngài từng đã cùng ánh trăng xã đám kia đang giải phẫu phòng thí nghiệm bởi hồi không đi oan hồn có khơi thông, hơn nữa..." Dương Song Song đang chuẩn bị đi sờ kia đài kiểu cũ máy quay đĩa, bị Phùng sư phụ chủ thủ một loại ánh mắt cảnh cáo một chút, đành phải lấy tay nhất chỉ, "Tiêu chấy còn đem hân âu yếm máy quay đĩa tặng cho ngươi làm lưu niệm."

"Đừng chạy đề! Ta hỏi ngươi, làm sao tìm được đến của ta? Hào ngươi mất ngươi không ít tinh lực." Phùng sư phụ tựa hồ thật muốn biết Dương Song Song là thế nào đem chính mình "Khai quật" ra ngoài.

"Bởi vì ngài 'Trốn' đặc biệt hảo. Tất cả mọi người biết, ngài là sáu năm trước về hưu, khéo chính là, vừa vặn chính là ở "Kỳ án ánh trăng" quyền sách kia được xuất bản không lâu sau. Càng thú vị chính là, sau khi về hưu, liền lại cũng không người nào biết ngài đi nơi nào. Ngài cấp địa chỉ của trường học

là thật, chẳng qua kia địa chỉ, kia đang lúc nhĩ phòng ở cũ nhà nước lí, ở chính là vị cùng ngài vô thân vô cố bà cố nội, ngài chính là cho nàng chút tiền, sau đó trực tiếp đến của nàng trong hộp thư lấy ngài tiền hưu... Nga, ngài tiền hưu trực tiếp tiến vào ngài chi phiếu, ngài căn bản không dùng dòi bước có thể liệu lý hết thầy..."

Ta bỗng nhiên ngắt lời song song: "Nguyên lai, vài ngày nay, ngươi vẫn luôn đang tìm Phùng sư phụ? Nhưng vẫn gạt ngươi tình đồng tử muội Âu Dương Tiểu Phi?"

Dương Song Song ủy khuất nói: "Ta... Ngươi... Ngươi lúc ấy mỗi ngày đều muốn đi Âm Dương giới, nỗ lực đang ngăn trở thư đào bị giết, ta nơi nào sẽ lại muốn ngươi phân tâm... Ngươi đại khái bản thân không biết, ta mỗi ngày thấy ngươi, trong mắt ngươi đều cất giấu thật sâu sâu lo."

Ta biết, trong lòng ta cũng cất giấu thật sâu sâu lo.

"Ta không là đang trách ngươi." Ta vội vàng hướng song song giải thích. Của ta xác thực không có một chút trách cứ ý của nàng, huống chi, giữa có vài ngày ta còn "Âu Dương Căn" một hồi, đem song song cùng sáo đều sợ tới mức trong lòng run sợ.

Phùng sư phụ không kiên nhẫn nói: "Các ngươi có thể hay không không muốn ở ta đây cái động tiên lí tức tức oai oai?"

Dương Song Song đành phải tiếp theo đề tài mới vừa rồi nói: "Có như vậy vài ngày, ta cảm thấy hết đường xoay xở, ta thậm chí nghĩ nói cho Phi Phi, làm cho nàng cùng cục công an nói một chút, vận dụng chuyên nghiệp nhân sĩ đến tìm kiếm, nhưng nghĩ đến tối hôm đó phân phó của ngài, không thể nói cho bất luận kẻ nào, ta liền bỏ đi cái ý niệm này, đang chuẩn bị tự lực cánh sinh một hồi."

"Khó được, ngươi thật thủ tín. Thế giới này là càng ngày càng hồng бет, càng là mấy năm nay, càng là tuyên dương muốn thành tín, thành tín hơn kém. Vậy ngươi đồ nói nói, ngươi sau lại có cái dạng gì mạnh mẽ?"

Dương Song Song lại nhất chỉ cái kia lão máy quay đĩa nói: "Mạnh mẽ hay là đang trên người nó... Ta tìm một buổi tối, đem "Kỳ án ánh trăng" lí có liên quan ngài lão đoạn coi lại một lần, cẩn thận phân tích một chút, có một cái thiết tưởng. Ở "Kỳ án ánh trăng" trung, ngài nói từ Tiêu cháy quý linh đem máy quay đĩa đưa cho ngài làm kỷ niệm sau, ngài cũng thành một vị cổ điển âm nhạc kẻ yêu thích. Vì thế ta đoán, ngài sau khi về hưu, có càng nhiều thời gian thường thức âm nhạc, nhất định sẽ không để cho này lão máy quay đĩa nhàn rỗi.

"Lão máy quay đĩa cần lão đĩa nhạc. Nhưng đó là một mp3 cùng các loại điện tử cách thức niên đại, ngay cả CD đều nhanh quá hạn, đến chỗ nào đi tìm lão đĩa nhạc đâu? Ta hỏi một ít bên cạnh cổ điển âm nhạc say mê công việc, giang thành phố Bắc Kinh lí hát rong phiên cũng là còn có mấy nhà, nhưng trần phẩm nhiều nhất, ngoạn gia yêu nhất đi cũng chỉ có như vậy hai nhà điểm. Đây hai nhà điểm có thể nói phong cách dị thường khác xa, một nhà khai ở mua sắm người như dẹt cửi xanh vàng rực rỡ đại hình thương hạ Đẳng Long quảng trường lí, thật lịch sự tao nhã tên, 'Như trà âm nhạc'; một nhà lại khai ở u tĩnh văn vườn khu, đi qua pháp tô giới lí, bây giờ âm nhạc trường trung học phụ thuộc bên cạnh, thật phổ thông tên, 'Nhất mao lưu thanh'. Ủ, sai sai ngài thích nhất đi chính là nhà à?"

Ta giờ tay lên: "Dương lão sư, ta biết đáp án!"

"Phi Phi bạn học thỉnh trả lời."

"Là kia cái gì vắt chày ra nước..."

"Nhất mao lưu thanh." Cỏ tranh mao. Lục Hồ cải chính nói, "Bọn họ nơi đó cũng có chút thật tốt nhạc khí, ta có đôi khi sẽ đi vào trong đó xem trần phẩm đàn ghi-ta."

Ta liếc trắng mắt, hôn ám trung phòng chừng hấn cũng nhìn không thấy.

Dương Song Song nói: "Trả lời chính xác. Đây cũng là của ta đoán. Nhà này âm nhạc điểm là Giang Kinh nổi tiếng âm nhạc say mê công việc vương nhất mao tiên sinh khai, cầm đàn, đĩa nhạc điểm cùng âm Nhạc Thư điểm tam vị nhất thể, nghiệp vụ phạm vi tuy rằng quảng, toàn bộ điểm lại là hoàn toàn dựa theo vương nhất mao bản nhân khẩu vị đến làm, chỉ bán tinh phẩm hiếm hóa, cũng không hoàn toàn đón ý nói đùa đại chúng, lấy cổ điển âm nhạc là việc chính. Vương nhất mao tiên sinh tuy rằng qua tuổi thất tuần, lại vẫn kiên trì mỗi ngày đến ngồi công đường xử án, cùng yêu nhạc giả trực tiếp trao đổi, ta nghĩ, với hấn mà nói, này so đi già lão niên hoạt động trung tâm cũng có lạc thú."

Phùng sư phụ cười lạnh nói: "Không nhìn ra, ngươi hay là "tịch dương hồng" tiết mục người chủ trì. Vô nghĩa thật nhiều."

"Ta xem, ngài là thấy dấu vết sắp lộ ra, từ xấu hổ chuyển thành giận dữ thôi." Ta là nhất định phải che chở của ta anh em Dương Song Song.

Phùng sư phụ bảo trì cười lạnh, không nói thêm nữa. Dương Song Song nói: "Ta nói không hoàn toàn đúng vô nghĩa, bởi vì hiển nhiên vương nhất mao lão tiên sinh đối với ngài rất có hiểu biết. Hấn thậm chí biết ngài là giang y một vị kỹ thuật viên, thậm chí biết "Kỳ án ánh trăng" lí miêu tả trôi qua yêu nhạc giả đoàn thể 'Ánh trăng xã', thậm chí biết ngài nơi này có một máy đời trước kỷ bốn mươi năm đại lão máy quay đĩa, Giang Kinh vọng tộc Tiêu phủ lí lưu lạc ra ngoài. Hấn nói ngài này máy - - khó trách ngài không nhường của ta mây trắng cánh gà sờ - - bởi vì còn có thể bình thường truyền phát lão đĩa nhạc, nếu xuất ra đi bán đấu giá, giá trị tuyệt đối ở mười vạn phía trên."

"Tiền tài bị giảm giá trị cùng này niên đại âm nhạc bị giảm giá trị giống nhau mau." Phùng sư phụ như là làm bầm lâu bầu. Ta phát hiện hấn trong khi nói chuyện thường xuyên mang ra khỏi "Thế giới này", "Đây niên đại" như thế nào như thế nào không chịu nổi cảm khái, đại khái tuổi tác lớn mọi người là như thế này?

Ta dùng khuỷu tay thông thống Lục Hồ: "Tiểu Hồ đội, Phùng lão là đang khen còn ngươi."

Dương Song Song nói tiếp: "Ta hỏi Vương lão tiên sinh, gần nhất có hay không nhìn thấy Phùng sư phụ, hẳn nói trước thứ sáu vừa gặp qua ngài. Ta tính tính, trước thứ sáu, chính là chúng ta đang giải phẫu lâu bị cương thi vây công ngày đó! Vương nhất mao tiên sinh còn nói, ngài một loại cách mỗi một chu sẽ đến tiệm hán đi đào một lần đĩa nhạc, nói cách khác, ngài tiếp theo xuất hiện, vừa vặn sẽ là ở lễ quốc khánh ngày nào đó, cũng chính là hôm kia, sau lại như thế nào, còn cần ta nhiều lời sao?"

Ta vội nói: "Đúng vậy, người dù sao cũng phải chờ chút nhì cho ta nói đi. Cho nên người đại Quốc Khánh, liền canh giữ ở 'Vất chày ra nước' bên ngoài, chờ Phùng sư phụ xuất hiện. Chờ đến, người theo dõi lại đây."

Lục Hồ đích xác có đám lược, lại sửa đúng ta nói: "Là 'Nhất mao lưu thanh'." Lần này, ta gia tăng liều thuốc, đưa hán hai phó xem thường.

Dương Song Song nói: "Người đừng nói, đi hai lần âm nhạc điểm sau, ta rất có cảm giác, sau đó không lâu khẳng định cũng sẽ trở thành cô điển âm nhạc kẻ yêu thích."

Ta bỗng nhiên nghĩ tới điều gì: "Oa, cho nên ngày đó người liền một đường cùng đã tới? Đây khả đủ vất vả." Ta càng bội phục Dương Song Song.

"Kỳ thực không coi vào đâu, càng là ta là ở một cái tìm ra lời giải trong quá trình, rất thú vị đâu! Đương nhiên, ngày đó theo dõi đến nơi đây thời điểm, trời đã hơi đen, ta thật là có điểm sợ chứ." Dương Song Song trong thanh âm đích xác lòng còn sợ hãi.

Phùng sư phụ nói: "Hảo, chúc mừng người, người tìm được ta, thì thế nào?"

"Ta chỉ là hi vọng ngài có thể nói cho ta, có phải không phải ngài cầm đi kia cái hộp gỗ tử?"

Lời kia vừa thốt ra, ta cơ hồ muốn rút phá Dương Song Song mắt kính, ta trừng mắt song song: "Cái gì? Là hán? Người có biết là hán lấy?"

Dương Song Song nói: "Chỉ do đoán... Đầu tiên, theo thời gian thượng khán, có không ít trùng hợp. Nhập thất trộm cướp phát sinh ở chúng ta gặp được cương thi đồng một vòng ngũ, cái kia thứ sáu, cũng chính là Phùng sư phụ đạo đĩa nhạc điểm, đến giải phẫu lâu đến hàng phục cương thi cùng một ngày, Phi Phi giấu thật sự nghiêm mật hộp gỗ, rất có khả năng cũng là ngày hôm đó đánh mất. Kia thứ nhất bắt kẻ trộm, lục tung, động tĩnh rất lớn, nhìn qua cũng không có trộm được hộp gỗ, hơn nữa tựa hồ cũng không thêm đề ý bọn họ tồn tại; sau lại bỏ đến Phi Phi giường đi lên kẻ trộm, hiển nhiên cũng không có đặc thù; còn chân chính trộm đi hộp gỗ người, không có để lại bất cứ dấu vết gì. Cho nên nói, thứ sáu ngày đó, tới ba nhóm người đánh hộp gỗ chủ ý, chỉ có thứ nhất bắt, cũng chính là Phùng sư phụ ngài, thành công.

"Phi Phi giấu hộp gỗ địa điểm vô cùng ẩn nấp, thật hay thiết kế, mặc dù có kinh nghiệm đạo tặc, cũng chưa chắc có thể lập tức nghĩ đến đi, cho nên duy nhất khả năng, chính là trộm hộp gỗ người, không là cái tâm thường kẻ trộm, thậm chí có thể nói, không là cái tâm thường người!" Dương Song Song ánh mắt thêm mắt kính, cùng nhau thẳng tắp nhìn chăm chăm Phùng sư phụ, "Là ngài đọc chú ngữ hàng phục những Cương Thi kia hành vi, nhường ta đoán, hộp gỗ mất đi, kỳ thực không phải là bị trộm, mà là vật quy nguyên chủ. Phi Phi, nhớ được vị kia cổ phục lão nhân đem hộp gỗ ném tới trong tay người khi nói cái gì sao?"

"Tìm được thủ Linh nô!" Ta ngoan ngoãn đáp trả, cảm giác giờ phút này Dương Song Song, như là công bố một cái đại án đáp án Holmes hoặc là Poirot, ta đâu... Như là cái kẻ chày cờ.

"Đối, 'Tìm được thủ Linh nô!' người có nghĩ tới hay không, lúc ấy cổ phục lão nhân bị này hung ác linh chó sát hại thời điểm, người cùng Lục Hồ chính là đã tương du, hẳn làm sao có thể trông cậy vào người 'Tìm được thủ Linh nô' đâu? Lại có ai sẽ đem 'Thủ Linh nô' ba chữ viết ở trên trán, sau đó cùng người ở đây giang y vườn trường gặp gỡ bất ngờ đâu? Cho nên nếu nói 'Tìm được thủ Linh nô', không là muốn người Âu Dương Phi đi tìm thủ Linh nô, mà là nhường thân bí kia hộp gỗ bản thân đi 'Tìm được thủ Linh nô'."

Ta cùng Lục Hồ cơ hồ đồng thời nói: "Quá thâm ảo."

Dương Song Song nói: "Đổi loại phương pháp nói đi, cổ phục lão nhân ý tứ là, chỉ cần hộp gỗ xuất hiện tại chúng ta thế giới này, sẽ 'Tìm được thủ Linh nô', nói cách khác, thủ Linh nô sẽ bị hộp gỗ tồn tại mà hấp dẫn lại đây, cho nên, vô luận người giấu nhiều lắm hảo, thủ Linh nô đều sẽ tìm được hộp gỗ, hộp gỗ tự nhiên cũng liền 'Tìm được thủ Linh nô'."

Phùng sư phụ đem xích đu hoàng đặc xèo xèo xoay xoay một trận quái khiếu: "Cho dù ta giúp các người mấy cái này không biết tự lượng sức mình ngu ngốc giải quyết hoạt tử nhân, cho dù ta ngày hôm đó vào thành chạy thứ tập, cũng không thấy đặc ta chính là người nói cái kia thủ Linh nô, đi tìm kia cái hộp gỗ tử đi, giống như phương diện này hay là thiếu rất nhiều Logic!"

Dương Song Song nói: "Cho nên nói ta là chỉ do đoán nha, đương nhiên, ta còn là có càng nhiều không tính là thật nghiêm cần chứng cứ..." Nàng đi vài bước, thuận tay lấy ra trên bàn học nhất tấm hình cũ, nhìn nhìn, gật gật đầu, lại đưa cho ta.

Ta cúi đầu, lần đầu tiên cẩn thận nhìn này tấm hình trắng đen phiền, này thật sự là nhất Trương lão tới cực điểm ảnh lưu niệm, như là ở nhà bảo tàng hoặc là sách lịch sử thượng xuất hiện cái loại này ảnh chụp, phía trên là mười mấy cái vũ phu, quân nhân hoặc thường phục hán tử, về mặt kiên định nhìn chăm chăm máy chụp ảnh. Một người trong đó, hơi có chút thương lão, tương đương lưng còng, ta liếc mắt một cái nhận ra, chính là ở trên xích đu như đứng đồng lứa, như ngồi đồng than Phùng sư phụ!

"Này tấm hình giống như có chút tuổi đời." Ta đem ảnh chụp đưa cho tò mò Lục Hồ.

Dương Song Song nói: "Không là có chút đầu năm, mà là có thiệt nhiều thật nhiều năm đầu. Ta có thể nói cho các người biết, trong lúc này cái kia mặc âu phục, là cái hiện hách nhân vật nổi danh, các người nếu lịch sử học được thật tốt nói..."

"Ta bỏ qua!" Ta gọi nói, tiểu sử của ta học được thật sai.

"Ta nói thẳng đi, trung gian này mặc âu phục, trên môi lưu chòm râu, là Hoàng Hưng, cũng chính là Trung Hoa dân quốc khai quốc người có công lớn, cách mạng đảng chuyên nghiệp khởi nghĩa nhân sĩ; còn có bên phải đếm người thứ ba vị này mặt gầy lớn lên đẹp trai ca, chính là 'Hoa cúc đòi bảy mươi hai liệt sĩ' một trong lâm thất dân; nếu ta đổi Thanh mặt dân sơ lịch sử lại thực chút, nhất định còn có thể nói ra càng nhiều tên của người."

Ta theo mở to hai mắt Lục Hồ trong tay đoạt lại ảnh chụp, mình cũng mở to hai mắt coi lại một lần, Phùng sư phụ xác xác thật thật ở bên trong, hần và Hoàng Hưng, lâm thất dân..."Đương lão sư, ta hoàn toàn hồ đồ."

Dương Song Song giống như không có nghe gặp của ta câu cứu, chính là khí thế bức nhân nhìn Phùng sư phụ: "Ảnh chụp góc phải phía dưới thượng viết 'Tân hội năm nhâm thân nguyệt nhâm tử ngày', hần là chụp ảnh ngày đi." Nàng lấy điện thoại di động ra, "Nhường ta tra một chút lịch vạn niên, đó là 191 một năm nông lịch ba tháng hai mươi ba ngày. Hoàng Hưng tổ chức Quảng châu hoa cúc đòi khởi nghĩa phát sinh ở 191 một năm nông lịch ba tháng hai mươi chín hào, chính là tại kia trận khởi nghĩa trung, lâm thất dân ngộ hại, Hoàng Hưng bị thương lần trốn, cho nên này tấm hình, chính là ở khởi nghĩa trước trong vòng một tuần lễ quay chụp. Cho nên ta phỏng đoán một chút, ngài cũng tham dự khởi nghĩa đi, chẳng qua tìm được đường sống trong chỗ chết."

Ta nhẹ giọng hỏi Dương Song Song: "Song song tỷ, cần uống chút nước khoáng áp an ủi sao? Người nói này khởi nghĩa, ta nghe hiểu, phát sinh ở một trăm năm trước, này tấm hình, cũng là một trăm năm trước chiếu, đúng hay không? Người là nói, Phùng sư phụ đem hình của mình ps ở một trăm năm trước lịch sử lão trong ảnh chụp, đúng hay không? Làm như vậy là có điểm biến thái..."

Dương Song Song nói: "Nơi này không có ps, Phùng sư phụ ngay tại trong tấm hình này, hần tham gia hoa cúc đòi khởi nghĩa, khởi nghĩa sau khi thất bại, tin tưởng hần còn là theo chân Hoàng Hưng tham gia nhiều hơn khởi nghĩa, thẳng đến dân quốc chính phủ chính thức thành lập đi? Sau đó thì sao? Tháo phạt quân phiệt? Sau đó thì sao? Ngài đi đâu vậy? Ta ngược lại là có điểm mạnh mẽ. Cũng chính bởi vì điểm ấy mạnh mẽ, ta đã đoán thân phận của ngài." Nàng từ phía sau lưng trong túi lấy ra một trương giấy, đưa cho ta: "Phi Phi người xem, phía trên này có ai?"

Đây là trương sao chép xuống hắc bạch ảnh chụp, cũng là một tấm ảnh chung, phía trên là một ít giày Tây hoặc là trường sam váy dài nam nữ, đứng ở một tòa trước đại môn, đại môn bức hoành thượng, là "Quốc lập Giang Kinh đại học trường y" chữ, ảnh chụp hạ ghi chú "Dân quốc mười tám năm xuân". Trong đám người, ta lại nhận ra Phùng sư phụ.

Phải nói, là Dương Song Song nhận ra Phùng sư phụ!

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chính văn (ba mươi chín)

"Người chỗ nào thấy này tấm hình?" Ta kinh ngạc hỏi song song.

Song song có chút ngại ngần nói: "Ngượng ngùng, này... Ta tìm 'Quan hệ' ... Tìm một vị hiệu sử làm tiểu lão sư, thỉnh hần hỗ trợ, nhưng ta ở hiệu sử làm tra chút tư liệu, càng là giải phẫu phòng giảng dạy bao năm qua tư liệu. Bởi vì ta đối thần bí Phùng sư phụ sinh ra nông hậu hứng thú, muốn nhìn một chút hần ở giang y công tác lịch sử, không nghĩ tới một phen tìm tòi, nhìn thấy này tấm hình cũ. Kỳ thực này tấm hình cùng mặt khác mấy trương chỉ còn quả to giang y đặt móng chiếu, đều là rất được trân quý, ta cũng không có tận lực đi tìm lâu như vậy xa tư liệu. Cho nên ta vừa nhìn đến này tấm hình khi, nhìn đến Phùng sư phụ tại đây trên ảnh chụp khi, quả thực muốn dọa ngất đi! Dân quốc mười tám năm, chính là 192 chín năm, nếu Phi Phi người hiệu sử học đặc thật tốt nói, sẽ biết, giang y tiền thân chính là quốc lập Giang Kinh đại học trường y, chính là ở 192 chín năm thành lập. Này tấm hình là giang y vừa thành lập khi, bộ phận nhân viên trường học chụp ảnh chung. Ta lại tra Phùng sư phụ ở giang y nhân sự quan hệ, hần là 196 năm năm bắt đầu ở giang y công tác, thuyết minh Phùng sư phụ trở thành giang y khai hiệu nguyên lão sau, lại ẩn lui, ước chừng bốn mươi năm sau, lại lần nữa tiến vào giang y công tác. Có thể tưởng tượng, bốn mươi năm đi qua, trải qua nhiều như vậy chiến loạn, giang y thậm chí ở chiến tranh kháng Nhật thời kì một lần dời đến thành đô, đợi cho 196 năm năm, nguyên bản khai hiệu này nguyên lão, hơn phân nửa sớm không ở, không ai sẽ lại nhận thức Phùng sư phụ. Cho nên khi đó Phùng sư phụ xuất hiện, hoàn toàn là một vị Tân Giáo công hình tượng." Song song lại lấy ra một tờ giấy, đồng dạng là một tấm hình sao chép kiện, phía trên là một loạt mặc mặc nhân viên trường học nhóm chụp ảnh chung, phía dưới ghi chú rõ là "1965 năm Quốc Khánh", trên ảnh chụp lại hãy nhìn gặp Phùng sư phụ, chừng bốn mươi tuổi bộ dáng, cùng 1911 năm trên tấm hình kia, cùng với 1929 năm trên tấm hình kia dung mạo cơ hồ chút nào không có khác biệt.

Phùng sư phụ là cái trường thọ ngôi sao!

Dương Song Song đại khái đã xong nàng sở hữu điều tra trần thuật, nhìn chăm chăm Phùng sư phụ mặt, thẳng đến tránh đắc lão tiên sinh không được tự nhiên, ta thử thăm dò hỏi: "Như vậy... Phùng sư phụ... Chiếu nhìn như vậy, ngài phát hiện ở nếp nhăn trên mặt, cũng đều là già? Ngài dung mạo theo 191 một năm đến 196 năm năm cũng chưa lần lão quá, như vậy, cũng không có lý do gì, chưa tới hơn bốn mươi năm sau, sẽ có cái gì đột nhiên thay đổi."

Phùng sư phụ lạnh lùng nói: "Ta đã thành thói quen này Trương lão da, cũng không cần phải hiện tại hướng các người triển lãm biến sắc mặt, một lần nữa phục hồi như cũ đứng lên cũng không phải chuyện dễ dàng. Đúng vậy, nếu ta không thay đổi trang điểm, nhìn qua vẫn là cùng trên ảnh chụp giống nhau.

Ngươi vị này... Song song bạn học, bội phục, hừ hừ, bội phục."

Dương Song Song còn nói: "Kể tiếp liền chỉ do suy đoán hồ đoán, nếu ngài chắc là sẽ không lão, chắc là sẽ không ngưng hẳn sinh mạng, như vậy chính là hoàn mỹ 'Thủ Linh nô' nhân tuyển. 'Thủ Linh nô' tên này, Phi Phi nói cho ta thời điểm, ta còn là Hồi 1: nghe nói, thậm chí lúc ban đầu tưởng thủ lĩnh mộ 'Thủ lĩnh'. Nhưng sau lại nhìn đến ngài dạy dỗ cương thi, liền lập tức có một cái to gan đoán, ngài chính là thủ Linh nô. Lại sau lại, đã biết ngài có trường sinh thuật, thì càng đối ứng lên thủ Linh nô tên này. Ta tra xét rất nhiều văn hiến, tuy rằng cũng không có nói tới cái gì thủ Linh nô, nhưng giống như ở Balkans bán đảo, có một loại kêu 'An hồn người' đặc thù đám người, chức trách là dẫn đường trấn an chết đi linh hồn, khiến chúng nó không cần tác loạn. Cho nên ta đoán nếu nói thủ Linh nô, cùng loại này an hồn người có cùng loại chức trách. Mà một cái trường sinh người, mỗi ngày cùng người chết giao tiếp người, chẳng lẽ không đúng làm loại này thủ Linh nô người chọn lựa thích hợp nhất?"

"Ngươi có rất nhiều phỏng đoán." Phùng sư phụ nỗ lực làm ra không cho là đúng bộ dáng.

"Nhưng đều vừa đúng đã đoán đúng, đúng hay không?" Ta hỏi. "Ngươi chính là thủ Linh nô, thật là ngươi trộm hộp gỗ?"

Phùng sư phụ trừng thu hút: "Các ngươi Dương lão sư lời nói mới rồi ngươi chẳng lẽ đã quên? Không là trộm, là vật quy nguyên chủ."

"Làm sao có thể? Ta giấu đặc tốt như vậy!"

Phùng sư phụ cười lạnh: "Giấu thật tốt có ích lợi gì? Nói thiệt cho các ngươi biết, cách mỗi một trăm năm, ta đều phải bảo quản hộp gỗ một đoạn thời gian, nếu mỗi lần hộp gỗ đều theo ta giấu Miêu Miêu, công tác của ta có thể hay không có điểm thấp hiệu? Tựa như song song cô nương nói, hộp gỗ sẽ 'Tìm được ta' ... Tôi hôm đó, ta ở chấp đầu địa điểm không có chờ đến hộp gỗ, chỉ biết khuat đại phu khả năng xảy ra chuyện..."

"Khuất đại phu?" Ta cắt đứt Phùng sư phụ nói, "Cái kia ăn mặc loè loẹt lão tiên sinh là thầy thuốc? Cùng ta là đồng hành nga."

Lục Hồ nói: "Ừ, hẳn nói có thể là tam ngũ xóm đại phu Khuất Nguyên đi."

Phùng sư phụ cho ta một cái rất lớn xem thường: "Ngươi là thế nào thi lên đại học?"

"Đừng như vậy xem ta, ta là lý khoa sinh. Trong miệng hẳn vừa không có ngâm gián điệp." Ta thật muốn lên án mạnh mẽ bọn họ một chút, ai sẽ nghĩ tới cái kia chịu khổ cắn nuốt lão nhân sẽ là chết hơn hai nghìn năm Khuất Nguyên?

Dương Song Song quan tâm là một chuyện khác: "Chấp đầu? Các ngươi thế nào chấp đầu pháp? Là ngươi tiến vào Âm Dương giới, hay là khuat đại phu tiến vào nhân gian?"

"Đều không phải là." Phùng sư phụ nói, "Ta không có tiến vào cái thế giới kia năng lực, khuat đại phu cũng không có phản hồi hồi nhân gian năng lực, cho nên vốn an bài là, ở phổ y đức viện nhà xác, ta sẽ phái người đi cùng khuat đại phu gặp mặt..."

"Ngài là nói, phải một cái 'Người chết' đi cùng Khuất Nguyên gặp mặt?"

Phùng sư phụ nói: "Xem ra ngươi có thể tưởng tượng đến."

"Ngươi nhường nhà xác lý người chết tiến vào Âm Dương giới... Tựa như ngày đó đang giải phẫu lâu, có người nhường kia ngũ cổ thi thể tiến vào Âm Dương giới, bị tẩy não thành cương thi..."

"Đúng vậy."

"Như vậy, tôi hôm đó ám toán của chúng ta, là cái cùng ngài bối cảnh giống nhau người?"

"Ít nhất là tương tự... Chúng ta kéo tới xa, ta nghĩ trước giải thích hộp gỗ vấn đề, tránh cho các ngươi cho là ta là nhỏ trộm. Ta phải đi người chết không có từ Âm Dương giới thu hồi hộp gỗ, ta đã đoán khuat đại phu gặp nạn, lúc ban đầu cho rằng hộp gỗ rơi vào hiểm ác hạng người trong tay..." Phùng sư phụ nhấc tay ngắt lời ta sắp sửa hỏi ra vấn đề: ai là hiểm ác hạng người?" Hay là bởi vì ta chưa xong toàn bộ buông tha cho hi vọng, ngồi xe điện ngầm đường vòng du đăng một trận, phát hiện hộp gỗ nguyên lai ở giang y lý.

"Song song ngươi nói không sai, thủ Linh nô chức trách thật là dẫn đường người chết, an ủi Vong Linh, nhưng còn có một có thể là là trọng yếu hơn sứ mệnh, chính là nghênh đón trăm năm vừa hiện hộp gỗ. Đây hộp gỗ lý, có ta này thủ Linh nô có thể cảm ứng được sự việc, hộp gỗ đi đến nhân gian càng lâu, loại cảm ứng này càng mãnh liệt. Nói cách khác, hộp gỗ trên thế gian càng lâu, khoảng cách ta càng gần, ta càng có thể cảm nhận được sự tồn tại của nó. Hai ngày sau, ta xác định kia hộp gỗ ở giang y mười ba hào lâu nữ sinh ký túc xá, cho nên phía dưới từng bước, chính là ta tính toán thế nào tiến vào nữ sinh ký túc xá cẩn thận tìm kiếm. Đương nhiên, cơ hội không nhiều lắm, nhưng cũng không phải tuyệt vô cận hữu, tin tưởng hộp gỗ đã đánh mất về sau, cục công an cùng phi công an phá án kẻ yêu thích nhất định cũng có chút phỏng đoán." Phùng sư phụ lờm một cái Dương Song Song, tựa hồ đang kích lệ năng nói chuyện.

Dương Song Song thuận can đi: "Tại kia trong một tuần, kỳ thực có vô số khả năng, đầu tiên ngài đã có pháp thuật, không biết có thể hay không xuyên tường thuật, chui xuống đất pháp cái gì..."

"Không cần giả thần giả quỷ, làm phong kiến mê tín!" Phùng sư phụ lớn tiếng quát bảo ngưng lại.

Ta ghen hờn nhìn trần trối: "Ngươi... Ngươi... Được xưng 'Thủ Linh nô', còn không để cho người khác nói điểm mê tín? Ngươi đuổi lý không đuổi lý?"

Dương Song Song nói: "Ngài nếu sẽ không này đó đạo thuật, như vậy chính là chọn dùng tầm thường cách, ngài có thể hóa trang thành quét tước vệ sinh ... Bất quá chúng ta trong lâu vệ sinh chủ yếu là một người trung niên a đi phụ trách... Hoặc là đối Phi Phi hoặc là ta tiến hành thôi miên... Khả năng này tính cũng không lớn, hai chúng ta trên cơ bản như hình với bóng, ngài rất khó đồng thời cấp hai chúng ta thôi miên... Lớn nhất khả năng, ta điều tra phòng vấn ghi lại sau suy đoán một chút, hay là đang kia một chu thử tư ban ngày, chúng ta đều ở khi đi học, từng có một đám khoa điện công tiến vào tức xá lâu, duy tu đường dẫn, theo dây điện đến dây điện thoại, đổi bóng đèn, trọng tâm cài đặt một ít giấy điện, xử lý không ít tích lũy xuống vấn đề, ngài khả năng chính là tùy này duy tu đội cùng nhau vào. Trường học đem loại này việc vất vả bên ngoài cấp ra ngoài trường công ty đã thật nhiều năm. Ngài có phải không phải dùng xong Chứng Nhân pháp ta không biết, nhưng là tin tưởng ngài nếu đưa cho cái kia duy tu đội đốc công nhi một ít tiền, không khó đạt tới 'Năm lấy điểm nhi sống' mục đích. Ai lại sẽ hoài nghi ngài như vậy một vị cụ ông đâu? Chờ ngài đến chúng ta ký túc xá, làm bộ làm duy tu, lập tức cảm giác được hộp gỗ mãnh liệt tồn tại, cứ như vậy cảm ứng được hộp gỗ tại kia căn cột giường trung gian. Ngài còn rất có hải hước cảm, lấy đi hộp gỗ sau, còn làm như có thật buộc lại mấy tờ báo giả vờ giả vệt, làm hại Phi Phi thẳng đến thứ sáu nửa đêm mới phát hiện."

Phùng sư phụ liếc nhìn ta nói: "Vị này Phi Phi cô nương cầu thả, cấp hồng hồng có kết luận tinh thần, ta cũng tự đáy lòng bội phục."

Ta làm bộ không có nghe gặp, hỏi: "Vậy ngài nhất định nghe nói, cái kia thứ sáu buổi tối, lại có hai tốp kẻ trộm bước ngài rạp khuôn theo, đến ta ký túc xá tới chơi hỏi, tin tưởng ngài nhất định biết, sau lại kia hai tốp kẻ trộm thân phận."

"Ta là phụ trách thu hồi hộp gỗ, không là phụ trách bắt kẻ trộm." Phùng sư phụ bải làm ra một bộ không thể trả lời bộ dáng, ta đang muốn hướng hắn giải thích một chút điều tra rõ này đó chân tướng ý nghĩa trọng đại, hắn còn nói, "Bất quá, ta ít nhất có thể đoán ra, một cái trong đó là ai."

"Là ai?"

"Cái này nói rất dài dòng." Phùng sư phụ thờ dài.

"Lại dài cũng thỉnh nói một chút đi, dù sao đã nói không ít." Ta khẩn cầu trợ.

Phùng sư phụ lại thật sự không nói, mà là đứng lên, biến mất ở trong phòng cang trong góc tối. Ta đang muốn cùng đi qua kháng nghị, bị song song kéo lại nói: "Không phải lo lắng, hẳn nhất định sẽ trở lại."

Lục Hồ thừa dịp này công phu lại nghiên cứu một chút kia trương một trăm năm trước Đồng Minh hội ảnh chụp, lại nhìn một chút tám mươi năm trước kia trương giang y đặt móng chiếu, nhẹ giọng nói: "Các người có phát hiện hay không, Phùng sư phụ tuy rằng không tính là hùng tráng, hơn nữa lưng còng, nhưng có loại đại tướng phong độ."

Dương Song Song nói: "Người nếu xem qua 'Kỳ án ánh trăng', thấy bên trong miêu tả dẫn dắt theo cửa điện bộ dáng, sớm sẽ có loại cảm giác này. Hôm nay thấy, quả nhiên danh bất hư truyền."

"Theo ta thấy không như vậy thần, hẳn không phải là ngồi ở trên xích đu hoảng vài cái, thế nào liền đại tướng phong độ?"

Lục Hồ nói: "Đừng quên, vừa rồi ba người chúng ta người tiến vào, cầm đèn pin nhìn trái nhìn phải, nhưng hẳn thế nhưng có thể như vậy ngồi yên lặng, giống không tồn tại giống nhau, thiết tưởng một chút nếu là có tam người không quen biết đột nhiên xâm nhập người ti mi che dấu mặt thất, người sẽ không khăn trương sao được? Cho nên nói tâm lý của hắn tổ chất thật sự là cao..."

Một trận kéo dài tiếng bước chân ngắt lời Lục Hồ cùng Dương Song Song đối Phùng sư phụ cứng bái. Phùng sư phụ lại xuất hiện tại hôn ám dưới đèn, trong tay nâng, đúng là cái kia khắc thượng cổ hoa văn hộp gỗ.

"Các người đã phát hiện, ta là cái 'Lão bất tử', ta cũng liền không thừa nước đục thả câu. Ta, cực kỳ bất hạnh, thật là sẽ không chết." Phùng sư phụ sau khi nói xong, thờ một hơi dài nhẹ nhõm, phảng phất một cái phạm sai lầm người đem chôn dấu dưới tám lòng hồi hận phóng thích ra ngoài, dễ dàng rất nhiều.

Ba người chúng ta tuy rằng đều không phải là đũa ngọc, cũng đã từ trong đối thoại vừa rồi suy nghĩ ra này rõ ràng sự thật, nhưng nghe Phùng sư phụ chính mồm nói ra đến, hay là chấn kinh đến nửa ngày nói không ra lời, mỗi người miệng mở ra đến mức đều có thể nuốt vào cả căn hộp gỗ.

Cuối cùng, hay là ta trước tiên là nói về: "Cực kỳ bất hạnh? Ngài này khả có điểm không phúc hậu nga, nếu một người có thể Bất tử cũng coi như bất hạnh, như vậy giống ta như vậy sang năm sẽ chết người, có tính không đi đại vận?"

Phùng sư phụ cả kinh: "Người nói cái gì? Sang năm người phải chết?"

Ta thờ dài nói: "Nói rất dài dòng, hay là trước nghe ngài nói đi."

Dương Song Song nói: "Nguyên lai ngài chính là trong truyền thuyết 'Người bất tử'?"

Phùng sư phụ nói: "Ta không biết người chỉ là cái gì..."

"'Người bất tử' là quý học trung đặc biệt là một loại người, bọn họ đặc sắc là... Tựa như tên của bọn họ theo như lời, là sẽ không chết, tỷ như phương Tây quý học trung Hấp Huyết Quý, Đông Phương thần học trung tiên nhân cùng thành công luyện đan sĩ..." Dương Song Song lại bắt đầu thư xác nhận.

"Tốt lắm tốt lắm, điều này cùng ta đều không quan hệ. Ta đã ở trên đời sinh tồn hơn hai nghìn năm, đều nói cuộc sống là muôn màu muôn vẻ, ngũ quang thập sắc, nhưng nếu các người theo ta giống nhau, tự mình trải qua nhiều như vậy chiến loạn, thiên tai nhân họa, nhìn tận mắt một đám người hi người yêu về vì bụi đất, đem người cô linh linh lưu lại, có thể hay không cũng có 'Bất hạnh' cảm khái đâu?" Phùng sư phụ lại ngồi xuống, khinh khể vuốt vuốt kia

căn hộp gỗ, "Ta được đến nếu nói 'Bất tử', còn có như vậy một cái nhỏ nhỏ điều kiện: ta phải trở thành thủ Lĩnh nô, một bên an ủi chứa nhiều chột cách nhân thể hồn, một bên cùng đợi này căn hộp gỗ xuất hiện. Đây hộp gỗ mỗi trăm năm vừa ra, mỗi lần sau khi xuất hiện, đều là tình phong huyết vũ, phỏng chừng lần này cũng không ngoại lệ..."

Trước hai ngày làm cái kia mộng lại thoáng hiện ngay trước mắt, ta nhìn không được run cầm cập. Phùng sư phụ chú ý tới, nhìn ta vài lần, còn nói: "Tuy rằng ngươi tận tâm tận lực theo khuất đại phu nơi đó giao tiếp này hộp gỗ đến hiện thể đến, không thể không có công của, nhưng ẩn theo lẽ thường, ta cũng vô luận như thế nào cũng sẽ không thể đem hộp gỗ bí mật nói cho các ngươi biết, ít nhất hiện tại sẽ không... Nhưng là, tình thế ở biến hóa, cũng chính bởi vì hộp gỗ sau khi xuất hiện, ta 'Chú ý' ngươi một chút nhóm, hiểu được của các ngươi một ít tình cảnh, cảm thấy tình huống cực kỳ ác liệt, cần phải cùng các ngươi công bằng, cho nên mời các ngươi tới nơi này..."

"Mời chúng ta đến? Ngài cũng thật sẽ nói nói suông..." Ta liếc mắt nhìn Dương Song Song, bỗng nhiên hiểu được, "Nguyên lai, ngài biết song song ở tra ngại rơi xuống?"

Song song cũng có đồng dạng hiểu được: "Ta còn tưởng rằng ta thật Holmes đâu!"

Phùng sư phụ lại phát ra của hân chiêu bài cười lạnh: "Vô nghĩa, nếu ta không ở lại trọng yếu manh mối, ngươi có thể đi tìm tới sao? Đương nhiên, nên khen ngươi hay là muốn khen ngươi, ngươi hay là thật tinh linh, đoán được ta sẽ thường đi 'Nhất mao lưu thanh', nhưng có nghĩ tới hay không, ta đây sao 'Điều thấp' người, thật sự sẽ dễ dàng như vậy khiến cho người sờ vuốt đến quy luật sao? Ta dự liệu được 'Nhất mao lưu thanh' có thể sẽ là cái tìm ta đột phá miệng, muốn là dựa theo ta đã từng tác phong, sẽ cố ý dẫn lão bằng hữu vương nhất mao, cho các ngươi đến cái 'Không thể trả lời'; nhưng nếu nghĩ mời các ngươi đến, ta liền cải biến sách lược, cái gọi là cách chu thứ sáu đào đĩa nhạc lời nói, là ta thỉnh cầu vương nhất mao cho các ngươi phát ra 'Mời', vốn nghĩ đến ngươi nhóm thứ sáu sẽ cùng đi, không nghĩ tới song song bạn học thật cẩn thận, một người điều tra hảo về sau, mới mang bọn ngươi lại đây. Các ngươi cũng coi như cẩn thận, tìm được ta đây phòng ốc sơ sài nhập khẩu."

Ta hỏi: "Nếu ngài bắt đầu chú ý chúng ta, nên biết cuộc sống của ta không dễ chịu đi?"

"Ra vào cục công an, cuốn tiến hung sát án, càng không cần phải nói thường xuyên đêm hôm khuya khoắt hướng giải phẫu lâu chạy... Đây đó hẳn là xem như ngày không được tốt trời qua biểu hiện. Đây cũng là ta đánh vỡ thường quy nguyên nhân, muốn cho các ngươi nhìn xem này hộp gỗ lý giấu vật." Không hề dấu hiệu, Phùng sư phụ bỗng nhiên đứng lên, giơ lên cao cao kia hộp gỗ, ra sức đánh về phía bàn học một góc!

"Ngươi làm gì!" Ta kêu sợ hãi trứ. Kia hộp gỗ cầm ở trong tay, bất quá hai ba cân nặng, cảm giác mộc chất mỏng manh, thật nhỏ bé và yếu ớt cẩn thận, nơi nào chịu được đến như vậy mạnh đánh!

Nhưng mà, nỗ sau, kia hộp gỗ hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng thật ra bàn học góc bàn thiếu một khối.

"Xem, tâm thường kẻ trộm, cho dù lấy đến này căn hộp gỗ, cũng mở không ra, dùng gạch đập, dùng hỏa thiêu, dùng đao phách, dùng miệng cắn, dùng móng tay khu, cũng chưa dùng, trừ phi..." Hắn liếc mắt nhìn Lục Hồ, "Dùng vị này tiểu ca bên hông 'Tiết Ngọc kiếm'."

Ta cùng Dương Song Song đều nhìn phía Lục Hồ, ta nói: "Nguyên lai, kia đem Tiểu Đao kêu 'Tiết Ngọc kiếm'? Ngài cũng biết hẳn có một bảo bối?"

Phùng sư phụ nói: "Ta thấy hẳn dùng một cây chùy thủ chém giết một gã sống hài, chỉ biết hẳn từ trong nhà tìm được 'Tiết Ngọc kiếm'."

"Sống hài? Hẳn giết một cái sống tiểu hài nhi?" Ta mặc dù biết Phùng sư phụ nói là nhất bộ xương khô, nhưng ngắt lời là ta thần thánh chức trách. />

"Hài cốt hài, 'Sống hài' là số ít ăn mặc thôi đi tới đi lui bất đồng thể giới sát thủ, tiền thân một loại đều là tẩu hỏa nhập ma người tu tiên, những người này không có luyện thành tiên nhân một loại Bất Tử Chi Thân, phản ở thọ chung sau đi ra phần mộ của mình, thành sống hài. Sống hài bởi vì bộ xương khô hình tượng, các ngươi có thể lý giải chúng nó rất khó ở hiện thể sinh tồn, cho nên phần lớn thời gian đều sinh hoạt tại Âm Linh giới..."

"Âm Linh giới?"

"Chính là các ngươi - Âu Dương Phi cùng Lục Hồ - hai người các ngươi có thể tiến vào cái thể giới kia. Sống hài bình thường là bị thuê sát thủ, chúng nó nghĩ đến được bồi thường, không là danh lợi - các ngươi có thể tưởng tượng, danh lợi đối với chúng nó mà nói, đã không dùng được, cho nên có thể đánh động bọn họ, chỉ có giống nhau, cũng chính là khôi phục chúng nó thân thể."

Ta lập tức hỏi: "Nói cách khác, thuê sống hài tập kích người của chúng ta, hứa hẹn sống hài, có thể khôi phục chúng nó thân thể? Như vậy người này, khả bất quá thì, ta trực tiếp hướng hẳn đầu hàng đi."

Phùng sư phụ trợn mắt nhìn ta một cái: "Nếu ngươi thật muốn hướng hẳn đầu hàng, có phải không phải ta cũng không cần công bố hộp gỗ lý bảo bối?"

"Là tự ngươi nói lạc đề thôi, sống hài chết hài." Ta lẩm bẩm.

Lục Hồ rút ra chùy thủ bên hông, hỏi: "Nhu phải cái này sao?"

Phùng sư phụ cứng rắn nói: "Ta mới vừa nói của ngươi Tiết Ngọc kiếm có thể mở ra này cái hộp gỗ từ, nhưng chẳng phải nói đây là biện pháp duy nhất, cũng không phải nói ta cần mượn dùng Tiết Ngọc kiếm tài năng mở ra."

Lục Hồ tự đòi Phùng sư phụ "Mất mặt đại phóng đũa", toét miệng, đem chùy thủ cắm vào hông.

Phùng sư phụ đem hộp gỗ từ đặt ngang ở trên bàn viết, thủ khoát lên hộp gỗ đầu đuôi hai nơi, khép hờ hai mắt. Ta cho là hẳn nhất định phải bắt đầu đọc

chú ngữ, nhưng trước sau như một đã đoán sai. Phùng sư phụ chỉ là như vậy lặng lẽ đứng trong chốc lát, sau đó mở mắt ra, nói: "Tốt lắm, mở, các người xem một chút đi."

Ta nói: "Ngài thực hài hước, này hộp gỗ Từ Văn ti chưa động tới..."

Lục Hồ đã động tay động chân nâng lên hộp gỗ, Phùng sư phụ kêu một tiếng: "Không cần cầm lên!" Nhưng đã là chậm quá. Kia hộp gỗ kỳ thực ngay tại Phùng sư phụ ôn nhu vuốt ve hạ, sớm đã bị tháo thành tám khối tan tác giá, nếu chính là nhấc lên nắp vung, hết thầy bình an, nhưng nhất cầm lên, lập tức hồng mất, đồ vật bên trong rào rào vãi đầy mặt đất.

Trên đất bày ra chừng mười căn tế tế trường trường đầy cây thắm bằng trúc!

Ta xoay người nhặt lên một căn, ở trong tay thường thức: "Nhìn xem ta có phải không phải lấy mẫu ngẫu nhiên một cái tốt nhất ký... Giống như chính là bình thường cây thắm bằng trúc? Đây là Khuất Nguyên ở Âm Linh giới sinh mạng đại giới? Đây là làm ba nhóm kẻ trộm thèm nhỏ dãi trần bảo?"

Phùng sư phụ phần nộ gầm nhẹ: "Đem ta cũng coi như thành kẻ trộm sao?"

"Người không tính là, cho dù chỉ có hai tốp tốt lắm, liền vì trộm này đó cây thắm bằng trúc?" Cây thắm bằng trúc trình ám sắc, hiển nhiên có chút lịch sử, mãi đặc quang lưu lưu, duy nhất tương đối "Phi phạm" chỗ, là mặt trên khắc trứ chuông quay về thảo lá cây, cái loại này kêu "Tôn" ba chân thú, còn có hai cái quanh co khúc khuỷu chữ triện, chẳng qua, hai chữ này khẳng định không là ta đây cái không học vấn không nghề nghiệp tên có thể nhận ra.

Phùng sư phụ cười lạnh, xoay người từng cái nhặt lên này cây thắm bằng trúc, rất nhanh lật một lần, lấy ra trong đó một căn, đưa tới trong tay ta: "Nhìn xem này đi, coi mặt trên chữ... Ta đương nhiên không trông cậy vào người này không học vấn không nghề nghiệp cô bé có thể hoàn biết hết, nhưng nhìn kỹ một chút, có phải không phải ít nhất có chút quen mắt?"

Cây thắm bằng trúc trên có ba chữ, ta còn thật sự nhận ra được!

Bởi vì đó là của ta tên!

Ta đối chữ triện đọc viết tuy rằng không biết gì cả, nhưng "Âu Dương Phi" ba chữ còn không tính quá sống tích.

"Vì sao tên của ta sẽ tại mặt này?"

Thủ Linh nô không hề để ý ta, lại đem một khác cái thẻ trúc giao cho Lục Hồ. Lục Hồ lập tức kêu lên: "Tên của ta!"

Ta chợt nhớ tới cái gì, hỏi: "Nơi này tổng cộng có mấy cái thẻ trúc."

Thủ Linh nô cầm trong tay cây thắm bằng trúc nhét vào trong tay ta: "Chính người đếm đi." Lão nhân này cứ như vậy đáng giận, biết rất rõ ràng đáp án, chính là không chịu thông khoái nói ra.

Thật giống như ta cũng biết rất rõ ràng đáp án, hay là muốn hỏi một chút.

Tổng cộng mười hai căn.

Lục Sắc, Cổ Chí Hào, thư đào, dư Tĩnh Hoa, Bạch Liên, Vĩnh Trí... Một đám tên quen thuộc, đều đối mặt hào, vừa rồi cái kia nhường ta nhất thời không nhận ra tên, chính là hồng sáng rực, sáng rực chữ phồn thể chữ triện vừa rồi nhường ta hoàn toàn không có rõ ràng.

"Tại sao là này mười hai căn ký, vì sao đối ứng này mười hai cái tên? Này mười hai người, là ai? Vì sao theo địa ngục tới hộp gỗ lí chứa tên của bọn họ?" Vì sao trong Địa ngục có bọn họ mộ bia?

"Không là địa ngục, là Âm Linh giới!" Phùng sư phụ đại khái cho rằng cùng con người của ta thật sự là nói không rõ ràng. "Này cái hộp gỗ từ, hiện tại có thể nói cho các người biết, kêu 'An khôn hộp', này đó cây thắm bằng trúc... Nghe nói qua 'Rút thăm' này cách nói sao?"

"Ta không học vấn không nghề nghiệp, cũng đã nghe nói qua 'Rút thăm' này cách nói." Ta biết Phùng sư phụ đối với ta đã bỏ qua.

"Nói như thế, cây thắm bằng trúc thượng mười hai cái tên... Các người này mười hai người, là 'Sưu quý sử' mười hai người được đề cử."

"Rào rào", "Dùng" một trận loạn hưởng, Dương song trong hai tay vừa rồi cầm đèn pin đồng, túi sách cùng nhau quăng xuống đất, nàng biểu hiện trên mặt kinh ngạc vạn phần, thậm chí vượt qua lúc trước nghe nói ta là Âu Dương thế gia bại gia nữ thân phận một khác kia.

"Sưu quý sử? ! Phi Phi là... Phi Phi bọn họ là sưu quý sử người được đề cử? !" Dương Song Song kêu lên.

Phùng sư phụ lật lên mắt: "Bọn họ là sưu quý sử người được đề cử, người tại sao muốn kích động như vậy?"

"Ta làm sao có thể không kích động? Đơn giản là khiếp sợ! Khủng bố! Ngài biết sưu quý sử là hạng người gì sao? !" Song song thái độ khác thường âm thanh nói, xem ra vô luận này sưu quý sử là đang làm gì, tương đối nhường Dương Song Song tâm thần kích động. Nhưng nàng lập tức nói: "Đương nhiên, ngài đương nhiên sẽ biết, ngài là chương quản này đó ký ..."

Lục Hồ kinh ngạc nhìn trong tay kia căn viết bản thân tên cây thắm bằng trúc, hỏi: "Đúng vậy, này sưu quý sử là làm gì hoạt động?"

Thủ Linh nô nói: "Sưu quý sử, danh như ý nghĩa, là nhỏ thể gian ác quý tà ma cao nhân, hẳn có thể tự nhiên đi qua lĩnh người các giới, lấy này vô có thể dị thuật, cần quét âm dương hai giới ác thể lực. Sưu quý sử mỗi trăm năm mới có thể sinh ra một người, hoặc là nói, sinh ra một đám có tư chất, có tiềm năng đưa nhỏ, sau đó từ nơi này nhóm thiếu niên lý, tuyển ra một người, trở thành sưu quý sử. Giang Kinh nói, từ xưa tràn ngập ngũ hành bát quái dị tượng, tụ nhiều nhất yêu ma quỷ quái, cũng sản lượng cao sưu quý sử. Mặc dù này sanh ra ở khác thường sưu quý sử, cũng đều là đi đến Giang Kinh sau, đặc dị chỉ có thể mới có thể hiện lộ... Tỷ như Lục Hồ của người tổ tiên, đồng thời xuất hiện qua hai vị sưu quý sử, lục Đẳng Long cùng lục vọt lên hồ... Đúng vậy, cùng người Lục Hồ tên chỉ có một chữ chi kém. Đây huỳnh đệ sinh đôi hai người nguyên bản sanh ra ở Mông Cổ đại thảo nguyên, Mông Cổ đại quân quét ngang Trung Nguyên sau, huỳnh đệ hai người theo làm tướng quân phụ thân đi đến Giang Kinh sau, mới cho thấy kinh người khả năng, bắt đầu đi qua bất đồng thể giới, trừ bạo an dân, bị rất tự nhiên tuyển chọn vì sưu quý sử."

Lục Hồ rốt cục nghe rõ: "Ngài là nói, của ta tổ tiên là người Mông Cổ? Nhưng vì sao họ Lục?"

"Nguyên triều lập quốc sau, rất nhiều Mông Cổ quý tộc ở lấy Mông Cổ huyết thống vì đất tiền đồng thời, cũng lấy họ Hán. Trong đó, 'Lục' chính là tương đối thường dùng một cái họ. Trung Nguyên là một cái đại lò luyện, điểm ấy, ta so với ai khác thể hội đều sâu."

Ta tin miệng nói bấy trứ: "Không biết của ta tổ tiên, là Uzbekistan tộc hay là Triều Tiên."

Cũng vừa lúc đó, ta đột nhiên nhớ tới, Lý Minh Hoán từng đã đề cập tới, Âu Dương gia trước kia ra quá sưu quý sử, kia sưu quý sử không là người khác, đúng là người gặp người thích Âu Dương Cẩn!

"Âu Dương Cẩn!" Là ta kêu sợ hãi lúc.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Chính văn (bốn mươi)

Lúc đó, luôn luôn trấn tĩnh Phùng sư phụ cùng sống lòng sôi sục Dương Song Song cùng nhau cả kinh nhìn phía ta.

"Âu Dương... Cẩn, như thế nào?" Nhìn ra được, Phùng sư phụ là đang cố gắng khắc chế bản thân.

"Âu Dương Cẩn như thế nào? Âu Dương Cẩn như thế nào?" Trong phút chốc ta cảm giác mình đột nhiên mất khống chế, "Các người hẳn là nói cho ta Âu Dương Cẩn như thế nào! Âu Dương Cẩn là sưu quý sử, Âu Dương Cẩn là cái đại ma đầu, Âu Dương Cẩn là cái sát nhân cuồng, Âu Dương Cẩn làm cho người ta ở giữa ngục đều mang đến lớn lao tai nạn..."

"Không là địa ngục, là Âm Linh giới." Phùng sư phụ thanh âm bị của ta phần nộ gầm rú chôn vùi.

"Nhìn xem ta, xem xem ta mặt!" Ta chỉ vào ta khuynh quốc khuynh thành diện mạo, "Này Bất tử sẽ không chết lão gia gia, có phải không phải sớm đã cảm thấy ta gương mặt này giống như đã từng quen biết? Có phải không phải lớn lên giống một vị nào đó mấy trăm năm trước sưu quý sử? Ta bộ dạng cùng Âu Dương Cẩn một bộ sắc mặt, ta sinh ra thời điểm Âu Dương Cẩn đi đến bên cạnh ta chụp ảnh chung, Âu Dương Cẩn thậm chí nhờ người cho ta theo địa ngục mang đến của nàng nghệ thuật chiếu! Hiện tại ta lại thành cái gì chó má sưu quý sử chó má người được đề cử!"

Lục Hồ cũng bị của ta đột nhiên phát tác nhiếp ở, dùng một loại "Hoàn toàn mới" ánh mắt đánh giá ta.

Địa thất lý, một trận đáng kể yên tĩnh.

Thủ Linh nô Phùng sư phụ rốt cục nói: "Nếu người không có gan này sắc, hoàn toàn có thể lựa chọn không làm này người được đề cử, dù sao còn có mười một cái..."

"Ta thật có sự lựa chọn này sao?" Ta học xong Phùng sư phụ cười lạnh, "Ngài có phải không phải đột nhiên đã quên nhà trẻ cấp bậc số học? Đây mười hai người được đề cử, đã có ba cái bị giết, thế nào còn sẽ có mười một cái?" Ta từ trong ba lô lấy ra nhất xếp nhỏ giấy, ném ở kia thiếu giác trên bàn học. "Ngài không phải là bởi vì biết đã có tam người được đề cử bị hại, mới hào phóng như vậy hiện ra kim thân, mới như vậy thẳng thắn vạch trần riêng tư, bởi vì ngài lại không ngăn con sống dữ, chờ đến sang năm tháng sáu mươi sáu - - ta đoán mò một chút, kia đại khái là sưu quý sử lên ngôi ngày đi - - ngài sẽ phát hiện tất cả người được đề cử mình cũng đã thành oán quỷ!"

Phùng sư phụ cầm lấy kia chồng giấy, từng tờ một lật xem, càng xem sắc mặt càng là ngưng trọng: "Người tại sao có thể có những người này bức họa?"

"Bọn họ đều là khoá trước sưu quý sử, đúng hay không?"

"Người trả lời vấn đề ta hỏi trước đã."

Ta tức giận nói: "Ngài đều này đại bỏ tuổi người, chúng ta đừng giống tiểu hài tử như vậy cò kè mặc cả được không được? Đến mức này, ngay cả ta như vậy đứa ngốc cũng biết bọn họ chính là sưu quý sử, này cây thăm bằng trúc thượng mười hai người được đề cử, chính là này đó sưu quý sử hậu

nhân. Thật vinh quang, cũng cực kỳ bất hạnh, chân chính bất hạnh! Bởi vì này chút hình vẽ, đều là ở Âm Dương giới... Âm Linh giới một loạt mộ bia hạ phát hiện. Tổng cộng mười hai cái mộ bia, tựa như này mười hai cái thẻ trúc, mặt trên có khắc mười hai cái hồi sữ vị làm tiểu bằng hữu tên, ta, Lục Hồ, Cổ Chi Hào, thư đào, còn có Lục Hồ muội muội Lục Sắc, đợi chút, trong đó ba cái, đã xác nhận mộ bia tồn tại ý nghĩa, bọn họ bị trước sau sát hại. Hiện tại, ngài là không phải có thể giải thích một chút, là ai, tại sao muốn giết chúng ta? Tại sao muốn đem những hình này áp ở mộ bia hạ?"

Phùng sư phụ hiển nhiên là lần đầu tiên biết Âm Linh giới lí có như vậy một loạt trí mạng mộ bia, hấn lại cúi đầu lật xem này hình vẽ cùng ảnh chụp, lại ngẩng đầu nhìn của ta thời điểm, ánh mắt lộ ra là cái gì?

Hắn, cả ngày cùng tử vong giao tiếp thủ Linh nô, cư nhiên hiện ra một chút kinh hãi thần sắc.

"Người là làm sao thấy được?" Phùng sư phụ giống như đột nhiên đánh tan rất nhiều vội vàng xao động khí, câu hỏi thanh âm cũng trầm.

Ta đem ngày đó ở vườn uôm thấy hết thấy nói ra, luôn luôn giảng đến ta cùng Lục Hồ như thế nào đem này mộ bia nhất nhất đẩy ngã, phát hiện những hình này cùng bức họa.

Phùng sư phụ luôn luôn trầm mặc, ánh mắt dừng ở địa thất nơi nào đó trong bóng tối, thoạt nhìn xem giống như ở ngủ gật thất thần, nhưng ta có thể cảm giác hấn nhưng thật ra là đang kịch liệt suy xét. Chờ ta một hơi nói xong, cùng hấn trầm mặc một lát, hấn mới tự nhủ nói: "Xem ra thật là hấn, hấn kết quả muốn làm cái gì?"

Ta hỏi: "Ít nhất, ngài có thể nói cho chúng ta biết, này 'Hấn', đến tột cùng là ai?"

Thủ Linh nô Phùng sư phụ nói: "Này... Ta vừa muốn nói, 'Nói rất dài dòng', còn phải theo Âm Linh giới nói lên."

"Thật tốt quá, chúng ta đang lo đối này Âm Linh giới một chút cũng không biết đâu, chăm chú lắng nghe." Ta nói.

"Nhưng là, đối Âm Linh giới, ta cũng không lớn hiểu biết." Phùng sư phụ trên mặt ngưng trọng biểu tình không giống như là đang nói đùa.

"Ngài có phải không phải có ý lấy chúng ta vui về kia? !" Ta kêu lên.

"Các người xem, ta là cái thủ Linh nô không giả, ta trường sinh bất tử cũng là sự thật, nhưng công tác của ta cương vị là ở thượng giới, cũng chính là cái này thế giới, ta không có năng lực tiến vào Âm Linh giới, đối cái kia địa phương quỷ quái tuyệt không thực." Phùng sư phụ nghiêm mặt nói, "Bất quá, qua nhiều năm như vậy, ta còn là tin vào hệ một ít. Âm Linh giới đều không phải mọi người thường nói âm phủ, mà là ta nhóm hiện thể ở ngoài một cái khác độc lập thế giới. Nơi đó đều không phải chỉ có người chết - - qua đời linh hồn, đích xác có một phần đi Âm Linh giới, thường thường đều là chút trần duyên chưa xong linh hồn - - ngoại trừ này qua đời linh hồn, còn có rất nhiều vốn là thuộc loại Âm Linh giới sinh vật... Ai biết được, có lẽ là hiện thể trung sớm tuyệt tích sinh vật, lại xuất hiện tại cái kia địa phương quỷ quái, cũng chưa biết chừng đâu, tóm lại đi qua nơi đó mọi người nói... Nga, đã quên, hai người các người cũng đi quá nơi đó... Đều nói nơi đó âm âm u u, có các loại thập phần cổ quái sinh vật, lại là cái so hiện thể kinh khủng hơn thế giới..."

Ta ngắt lời nói: "Cư nhiên? Ngài giống như có chút bi quan nga, chẳng lẽ hiện thể thật khủng bố sao?"

"Người nếu giống như ta thống khổ đã trải qua hơn hai nghìn năm thiên tai nhân họa, nhất định sẽ có đồng cảm."

Dương Song Song khuỷu tay hướng ra phía ngoài quải, nói giúp vào: "Phùng sư phụ từng có một câu sâu sắc danh ngôn đâu, 'Làm bấy nhiêu nhất cho tới bây giờ là người, không là quỷ'."

Phùng sư phụ liếc mắt nhìn Dương Song Song, hiển nhiên cảm thấy nàng hấn là đi người phóng khoáng lạc quan tú hoặc là bệnh viện tâm thần, nói tiếp: "Âm Linh giới cùng hiện thể trong lúc đó nhìn qua không có gì khơi thông con đường, kỳ thực có thiên ti vạn lữ liên hệ, ngoại trừ một ít Vong Linh sẽ đi vào trong đó, trừ bọn người ra này đó có đặc dị năng lực người có thể ở hai thế giới xuyên qua, còn có một chút đặc thù sinh vật, tỷ như các người gặp được trời qua 'Sống hải', cũng có thể tự do lui tới hai thế giới. Liên giống chúng ta mới vừa nói đến trời qua, sống hải chặn đánh hai người các người, là bị người chi sinh, người này, đương nhiên chính là ta nói đến người kia, người kia cùng ta giống nhau, cũng không thể tự nhiên tiến vào Âm Linh giới, cho nên căn cứ của các người miêu tả, hấn thuê sống hải, là hi vọng sống hải mang bọn người tiến vào Âm Linh giới, mang đi làm cái gì, ta cũng không theo biết."

Dương Song Song hỏi: "Người này, tại sao muốn này đó sư quý sử người được đề cử nhất nhất chết đi? Hơn nữa còn là dựa theo một ít nhìn như không có gì quy luật trước thời gian chết đi?"

Phùng sư phụ nói: "Thật rõ ràng, hấn không hi vọng các người trở thành sư quý sử, bởi vì sư quý sử bị quyết định sau khi xuống tới, sẽ có được siêu phàm năng lực, đối phó tà ma ác quỷ cường đại năng lực. Cho nên ta đoán, nếu sư quý sử sinh ra sau, sẽ trở thành hấn thực hiện dã tâm chương ngại. Nói cách khác, Âm Linh giới, cùng với Âm Linh giới tà ma ác quỷ, là người kia toàn bộ kế hoạch một cái trọng yếu bộ phận."

Ta rốt cục không kịp đợi, hỏi: "Ngài hiện tại cũng có thể nói cho chúng ta biết, này 'Hấn', đến tột cùng là người nào đi?"

"Ta có thể nói cho các người biết, nhưng không biết các người sẽ sẽ không tin tưởng lời của ta."

Dương Song Song nói: "Nếu chúng ta có thể tin tưởng ngài là Bất tử thủ Linh nô, tự nhiên sẽ tin tưởng ngài nói gì lý kỳ chuyện."

Phùng sư phụ gật đầu nói: "Hào, ta đây sẽ nói cho người biết nhóm... Trước tiên hỏi một chút các người, có biết hay không, trong lịch sử, có người rất giỏi, luôn luôn hy vọng có thể giống ta như vậy, đạt được Bất tử?"

Ta trợn trừng mắt: "Lại là lịch sử? ! Bất quá, giống như tất cả không dậy nổi nhân hòa không rất giỏi người, đều hi vọng trường sinh bất lão đi, này muốn ăn thịt Đường Tăng lũ tiểu tử không đều là như vậy? Có thể nhiều hơn nữa điểm manh mối sao?"

"Hai mươi sáu. Mấy cái chữ này với hần mà nói chỉ quan trọng yếu, là hần cả đời đình."

Ta thờ dãi: "Ta chỉ biết là mười sáu, tháng sáu mười sáu, của ta quang huy xui xẻo ngày."

Dương Song Song bỗng nhiên nói: "Kỳ thực, ta ta cảm giác đã kinh biết đến ngài đang nói người nào. Ngài sớm hơn trước trong lời nói còn có chút khác manh mối."

"Nói một chút xem"

"Tần Thủy Hoàng. Ngài vừa rồi luôn miệng nói, ngài sống hơn hai nghìn năm, Tần Thủy Hoàng là cách nay hơn hai nghìn năm người, hần là Trung Quốc trong lịch sử quan trọng nhất một nhân vật, cũng là tối chấp nhất cho theo đuổi Người bất tử, Tần Thủy Hoàng vào chỗ hai mươi sáu thâm niên thống nhất thiên hạ, vừa rồi ta có chút hoài nghi ngài chính là..."

Phùng sư phụ chậm rì rì nói: "Hần, chính là người nói người này."

Địa thất lí lại là một trận chỉ có thể nghe thấy hô hấp yên tĩnh.

"Tần Thủy Hoàng!" Ta dẫn đầu kêu lên, "Ngài nói cái kia nghĩ muốn chúng ta này mấy cái mạng nhỏ đại Boss là Tần Thủy Hoàng! Ta cảm giác đang nhìn vừa ra thấp kém xuyên qua kịch!"

Phùng sư phụ không có lộ ra bị thương làm hại bộ dáng, chính là bình tĩnh nói: "Đúng vậy, người gọi hần Doanh Chính cũng có thể, dù sao, hần làm hoàng đế là hơn hai nghìn năm trước chuyện."

Dương Song Song kích động nói: "Tần Thủy Hoàng theo đuổi trường sinh chuyện thật là tràn ngập sách lịch sử, thậm chí đợi tin cái kia kêu Từ Phúc tha phương đạo sĩ, cho hần đồng nam đồng nữ cùng thuyền lớn, đi Bồng Lai đảo tìm thần tiên, nghe nói tiến vào chiếm giữ Nhật Bản, khai nguyên Nhật Bản văn minh. Nhưng Tần Thủy Hoàng bản nhân, hình như là ở một lần đi dạo trung chết bất đắc kỳ tử..."

"Sách sử thượng là như vậy viết, nhưng người song song là hảo học sinh, nhưng thật ra ngẫm lại xem, sách sử thượng viết sai gì đó còn thiếu sao?" Phùng sư phụ nói.

Ta nói: "Sách sử thượng thật sự sai lầm rồi sao? Ngài nhất định đúng không? Giống như ngài tận mắt nhìn thấy dường như..."

Phùng sư phụ trên mặt lộ ra một chút chỉ có ta như vậy hoá nhân kim tinh người mới có thể nhìn ra vẻ mỉm cười, ta một trận bởi vì kinh ngạc run rẩy: "Ngài thật là tận mắt nhìn thấy?"

"Ta cùng hần đồng thời ăn nhất viên dược hoàn, trở thành nếu nói Người bất tử, cho nên ta đương nhiên biết hần không có chết. Sách sử thượng chết bất đắc kỳ tử thuyết, nghiêm cẩn ý nghĩa đến xem cũng cũng không sai, bởi vì đây là chúng ta - - ta cùng hần còn có cho chúng ta uống thuốc người - - cộng đồng an bài một cái biểu hiện giả dối. Doanh Chính lúc ấy nhìn qua là chết, đã lừa gạt thái y cùng Triệu Cao, Hồ Hợi này đó hỗn đản, nhập liệm sau, hần lại leo ra của hần phần mộ. Kỳ thực ta cũng vậy cùng loại trải qua, nhìn qua ta là chính trị hãm hại vật hi sinh, bị bắt uống thuốc độc tự sát, kỳ thực ta không chết, trái tim ngưng đập sau một thời gian ngắn, ta lại sống lại, leo ra phần mộ của mình."

"Vậy ngài là..." Lục Hổ hỏi.

Phùng sư phụ nhìn Dương Song Song, hình như là hỏi: "Người có phải không phải lại có thể đoán ra vài phần."

Quả nhiên, Dương Song Song không phụ hy vọng của con người nói: "Nếu muốn ta đoán... Ngài ở một đám vũ phu đang lúc không chút nào hiển bày yếu tính thần kinh nhĩ, còn có ngài gặp chuyện bình tĩnh bộ dáng, còn có ngài cùng Tần Thủy Hoàng đặc thù quan hệ, ta đoán ngài chính là Tần Triều thứ nhất khai quốc đại tướng Mông Điềm!"

"Mông Điềm" hai chữ này nói ra, thủ Linh nô thân thể hơi chấn động một cái, không cần nhiều lời, đã thú nhận bộc trực.

"Oa, 'Mộng điền', thật là lãng mạn tên, hình như là thủ Đài Loan lão ca, S. H. E còn trở mình hát quá đâu." Ta ý đồ sinh động một chút không khí. />

Phùng sư phụ lắc đầu nói: "Khó trách người lịch sử thất bại, trong đầu giả bộ đều là mấy thứ này."

Lục Hổ cũng đi theo ồn ào nói: "Mông Cổ mông muội, điềm tĩnh điềm, người thật sự chưa nghe nói qua? Hần nhưng là Tần Triều thứ nhất võ tướng, uy chấn Bắc cương, phòng ngự Hung Nô lập công lớn."

Ta hiểu được: "Nga, chính là cái kia 'Không gọi hồ ngựa Đệ Âm Sơn'?"

Lục Hổ vỗ một cái ót nư: "Người xâu điều, trong thơ nói cái kia là Hán triều Lý Quang, Âu Dương nữ sĩ..."

Ta gõ một chút Lục Hổ nói: "Hần không cho các người tổ tiên tiến quan, người có cái gì tốt đặc ý?"

"Hung Nô cũng không phải Mông Cổ, mặc dù là nhằm vào Mông Cổ, đó cũng là lịch sử, ta có cái gì tốt oán giận."

Phùng sư phụ lại bắt đầu lắc đầu: "Hai người các ngươi xong chưa?"

"Vậy ngài cũng nhanh chút nói xong ngài chuyện xưa đi! Vì sao này có được thiên hạ Doanh Chính sẽ cùng mấy người chúng ta tiểu hài tử không qua được?" Ta hỏi.

"Vấn đề chính là, hần hiện tại không lại có được thiên hạ, cũng không thể có được thiên hạ." Phùng sư phụ nói.

"Nghe không hiểu."

"Lúc ấy Doanh Chính có hai lựa chọn, hoặc là từng bước một ở ồm đau hành hạ trung đi hướng tử vong, chịu đựng một thân khó khăn, làm cuối cùng hai năm Đế Quân; hoặc là ăn kia trường sinh thuốc, thực hiện hần Bất tử tâm nguyện, thiên thu vạn thế trừ hàng ở nhân gian, nhưng lại không có thể có được Cửu châu Hoa Hạ, chấp chương thiên hạ. Các ngươi nhưng thật ra nói, hần sẽ chọn cái nào?" Phùng sư phụ quét ba người chúng ta liếc mắt một cái, biết lòng của chúng ta suy nghĩ: còn phải hỏi sao, đương nhiên là lựa chọn Bất tử!" Nhưng các ngươi không biết, đối Doanh Chính mà nói, này cũng không phải là cái không cần nghĩ ngợi có thể làm ra lựa chọn. Hần tại vị gần bốn mươi năm, đem chư hầu cắt cứ Chiến quốc hỗn loạn thế gian biến thành thiên hạ nhất thống, thành là thứ nhất đại toàn quyền quân chủ, đột nhiên muốn thả bỏ quên có hết thảy, nói dễ hơn làm! Nhưng là, một cái trường sinh người bất tử, không ly khai ngôi vị hoàng đế, lại là cỡ nào nguy hiểm đáng sợ chuyện! Ngu muội con dân sẽ cho rằng hần là chân mệnh thiên tử, hần có thể vô chừng mực độc quyền chuyên chính, hưởng chỉ hần tại vị khi phép nghiêm hình nặng, đốt sách chôn người tài, suu cao thế nặng, rất nhiều người độc sách đã đem hần quan lấy bạo quân tên, chiếu cái kia xu thế, hần lại có được bất tử kim thân nói, chỉ có khả năng càng ngày một nghiêm trọng, thậm chí sẽ đồ thân sinh linh. Cho nên, cho ra trường sinh thuốc người buộc Doanh Chính làm lựa chọn, hiện tại xem ra, thật là sáng suốt thấy xa."

Ta hỏi: "Nhưng là Doanh Chính không cam lòng, đúng hay không? Nhưng ta vẫn không hiểu, cho dù hần hai ngàn năm sau còn muốn chiếm cứ thiên hạ, cùng chúng ta lại có quan hệ gì? Cùng suu quý sử lại có quan hệ gì?"

"Doanh Chính ăn trường sinh thuốc khi, ưng thuận hứa hẹn, trọn đời không vì quân vương, không chương thiên hạ, nhưng ở đi qua hai ngàn năm rồi, hần liên tiếp thiết kế, làm cho mình gián tiếp thực hiện cùng thân thể của hần giống nhau chưa chết đã tâm. Lấy một thí dụ đi, cho các ngươi hiểu biết một chút tâm tư của hần... Các ngươi đã nhìn không ít lão ảnh chụp, ta sẽ thấy cho các ngươi xem một trương." Phùng sư phụ đi đến bàn học bên, từ trên bàn nhất chông trong giấy rút ra một trương giấy.

Đây là nhất tờ báo cũ sao chép kiện. Tờ báo này có bao nhiêu cũ ta khó mà nói, có ít nhất hảo vài thập niên đi, tiêu đề cùng chính văn đều là dựng thẳng sắp xếp, từ phải đến trái liệt trứ, chữ phồn thể. Một trương không rất rõ ràng ảnh chụp bên cạnh, là đặc đại tiêu đề "Phụ trương": đại nguyên soái Trương Tác Lâm xe riêng hoàng cô truân tam lỗ cầu gặp tặc.

Lục Hồ nói: "Trương Tác Lâm hình như là bị Nhật Bản Quan Đông quân ám sát. Hình như là vì vậy lão quân phiệt còn tương đối ái quốc, đối Nhật Bản thái độ không sáng tỏ."

Phùng sư phụ nói: "Này mặt sau bối cảnh chánh trị ta thấy không rõ, nhưng ta có thể thấy rõ là người này." Hần chỉ vào trên ảnh chụp một cái mơ hồ bóng người, "Trương Tác Lâm xe riêng bị tặc là thật, nhưng thực dăng quân cao tăng rất nhiều người cũng biết, hần lúc ấy cũng không có bị nổ chết, chỉ là bị chút tứ chi thương thương tổn. Nhưng là không biết từ đâu nhĩ bay tới một viên đạn đánh trúng sau óc của hần, đây mới là một kích trí mệnh. Này tấm hình là một vị vừa đứng ở nhà ga phụ cận tùy quân phóng viên chụp, hỗn loạn trung, có lẽ là trùng hợp, đem người này cắt vào màn ảnh. Hần, vô luận ảnh chụp nhiều mơ hồ, ta cũng có thể nhận ra, hần chính là Doanh Chính."

Ta cẩn thận nhìn ảnh chụp, bị tặc hủy tàu, ray, thiết cầu bộ phận hỗn độn hỗn tạp, vài tên quân sĩ vội vàng đi vội, nhưng có một vị vóc dáng không cao, đồng dạng mặc dăng quân quân phục người, cũng đang đi cách rồi ren hiện trường, tùy thời sẽ đem ra hình ảnh.

"Ngài là nói Doanh Chính ám sát Trương Tác Lâm, vì sao?" Dương Song Song hỏi.

"Nguyên nhân có thể có rất nhiều, ta chỉ có thể lung tung đoán vài cái, tỷ như Doanh Chính ý đồ thao túng Trương Tác Lâm gặp cự tuyệt, hoặc là Doanh Chính cùng quân Nhật cấu kết ý đồ Radon bắc thổ hoàng đế Trương Tác Lâm xuống nước mà gặp cự tuyệt, hoặc là Doanh Chính hi vọng quân Nhật nhốt đánh vào, thiên hạ đại loạn, Đông Bắc là tốt nhất điểm vào, nhưng Trương Tác Lâm sẽ không dễ dàng đem ba tỉnh Đông Bắc chấp tay dâng ra... Tóm lại hần có thể có rất nhiều giết Trương Tác Lâm động cơ."

Ta kinh thán: "Người này đáng sợ! Chẳng lẽ vì có thể gián tiếp nắm trong tay giang sơn, hần cư nhiên sẽ bán nước?"

"Với hần mà nói, bán nước hay không cũng không trọng yếu, đây chẳng qua là hần một lần nữa nhất thống thiên hạ nhất con đường. Tin tưởng ta, qua nhiều năm như vậy, của hần cử chỉ hành vi, nhượng ta tin tưởng, hần vì đạt tới chính mình mục đích, sẽ đi làm hết thảy người vô pháp tưởng tượng chuyện." Phùng sư phụ tức giận nói.

Dương Song Song hỏi: "Nghe vào, ngài đối với hần ý kiến thật lớn nga. Có chút nan lý giải, năm đó, các ngươi là như vậy hài hòa... Ta là nói, ngài đối với hần, trung thành và tận tâm, hần đối với ngài cũng rất nặng lòng, ai cũng biết Mông Điềm là Tần Thủy Hoàng tín nhiệm nhất cũng nặng nhất nhậm quân sự thủ lĩnh, hần thậm chí đem thái tử Phù Tô thuận lợi vào chỗ chuyện giao phó cho ngài, cùng huynh đệ của ngài Mông Nghị..."

Song song như là đột nhiên ý thức được mình nói sai nói, che miệng, thủ Linh nô chợt ngã ngồi ở trên ghế dựa, mặt hiện lên suy sụp tinh thần bi thương sắc, ta lặng lẽ hỏi Dương Song Song: "Người lại nói cái gì rung động lòng người?"

Dương Song Song nhẹ giọng nói: "Phùng sư phụ đệ đệ Mông Nghị chân thành cường ngạnh giữ gìn Tần Thủy Hoàng con lớn nhất Phù Tô, nhưng Triệu Cao, Lý Tư đám người ủng hộ Tần Thủy Hoàng con thứ hai Hồ Hợi, hủy bỏ Phù Tô thái tử địa vị, giết Phù Tô, cũng đã giết Mông Nghị. Trong lịch sử,

Mông Diêm, chính là vị này Phùng sư phụ, cũng bởi vậy bị giết."

Phùng sư phụ nói: "Ta bị cấm chỉ đem Bất tử việc nói cho thể nhân nghe, dựa vào giả chết, tránh thoát kia một kiếp, đạt được Bất tử, nhưng thẳng đến Mông Nghi bị hại ngày đó, hắn cũng không biết bí mật của ta. Cho nên hoàn toàn có thể nói, ta là người nhu nhược, ta... Là ta lúc trước đối Doanh Chính ngu trung, đối với hắc hùng tài đại lược kính ngưỡng, vì tiếp tục ủng hộ duy trì hắc, cùng nhau phục dựng trường sinh thuốc, cũng đưa đến ta sau lại tiến thoái lưỡng nan. Sau lại ta nhận rõ Doanh Chính càng đối càng tà ác bộ mặt, cùng hắc chặt đứt lui tới, nhưng luôn luôn không có chặt đứt quan sát hắc điên cuồng hành động."

Ta ở kinh ngạc rất nhiều, vẫn muốn Doanh Chính đã tâm cùng sư quý sử quan hệ, Phùng sư phụ "Nói rất dài dòng", giảng đến vậy vẫn chưa hoàn toàn công bố đáp án, nhưng ta đã có một lần đoán: "Nói như vậy, căn cứ Doanh Chính tác phong trước sau như một, hắc muốn trừ bỏ chúng ta này đó sư quý sử người được đề cử, là vì nhưỡng ác ma bọn quý quái có thể hoành hành, tạo thành thiên hạ đại loạn, loạn thế xuất anh hùng, hắc liền có cơ hội 'Mở ra thân thủ, đứng hay không?'"

Phùng sư phụ, chúng ta bây giờ bắt đầu gọi hắc cái gì tốt đâu? Phùng sư phụ? Thủ Linh nô? Mông Diêm? Vì kỷ niệm không lâu hy sinh khuất đại phu, hay là gọi hắc thủ Linh nô đi.

Thủ Linh nô gật đầu nói: "Đối, xem ra ngươi còn đều không phải hoàn toàn không có đầu óc."

Ta ngoại trừ nổi giận còn có thể thế nào: "Chẳng lẽ ta nhìn qua giống bình hoa sao... Ta không thể nhìn đi lên giống bình hoa, đồng thời lại trí tuệ hình sao? Phải biết rằng vừa rồi cái kia tại sao muốn trừ bỏ người được đề cử giả thiết có mấy cái lỗ hổng."

Thủ Linh nô mạnh miệng nói: "Cho nên chính là cái giả thiết."

"Đầu tiên, này Doanh Chính hiển nhiên thần thông quảng đại, hắc từ một nơi bí mật gần đó, xuất quỷ nhập thần, muốn giết ta nhóm, dễ như trở bàn tay, vì sao đến nay còn nhưỡng chúng ta tiêu dao trên đời. Trên thực tế, hắc phải tới 'Sông hải' cùng chúng ta ở Âm Linh giới gặp hai cái Hắc Vô Thường, hiển nhiên chỉ là muốn tróc nã ta đến chỗ nào đi. Vì sao không thống thống khoái khoái giết chúng ta, lại muốn dựa theo cái kia riêng thời gian trình tự?" Ta đưa ra người thứ nhất trí tuệ hình vấn đề, đã quên vừa rồi đã tham thảo quá này chủ đề.

Thủ Linh nô nói: "Từ năm đó cùng nhau chinh chiến chur hầu khi lên, ta chỉ biết, lo lắng đi đoán Doanh Chính tâm tư, kết quả thường thường là... Bạch phí tâm tư. Cho nên, tại sao muốn chờ này trước đặt ra ngày, này... Chỉ có hỏi chính hắc."

Ta lại hỏi: "Còn có, hắc mặc dù trừ đi này đó sư quý sử người được đề cử, sang năm trên đời không còn sư quý sử, cũng chỉ có thể nói Âm Linh giới có thể sẽ tương đối hỗn loạn, chúng ta này 'Thượng giới' lí, có lẽ sẽ nhiều vài món quý lí quý khí án kiện, nhưỡng ba du môn sinh đầu đầu vài ngày, nhưng là chưa nói tới 'Thiên hạ đại loạn' đi?"

Thủ Linh nô nói: "Có đạo lý. Nhưng sư quý sử mặc dù chỉ là một người như thế, giống như một người như thế thiếu hụt đối toàn bộ thế giới thái bình không có hết sức quan trọng ảnh hưởng, nhưng đừng quên, sư quý sử là khắc chế tà ma quý quái, nếu quả có phi phạm ác ma không chịu chế ước, có thể hay không tạo thành chân chính 'Thiên hạ đại loạn', ta đây sẽ không hảo đoán trước. Ít nhất, ta chính mắt thấy quá, một cái sư quý sử phản bội, từng tạo thành cái dạng gì thảm kịch."

Ta cảm giác Dương Song Song run nhè nhẹ một chút, ta lại bình hoa ngốc nghếch, cũng biết Thủ Linh nô đang nói cái gì: "Âu Dương Căn, ngài lão là đang nói Âu Dương Căn đi? Nàng rất cuộc làm cái dạng gì công tích vĩ đại? Ngài nói nàng phản bội, là gia nhập Tần Thủy Hoàng đoàn fan sao? Xảy ra chuyện gì dạng thảm kịch đâu? Sinh linh đồ thân? Thiên hạ đại loạn? Trong lịch sử có hay không viết xuống này bút đầu? Đừng nói cho ta ngài không biết, ngài là Thủ Linh nô, là phụ trách chọn lựa sư quý sử, Âu Dương Căn là tự tay theo ngài đang cầm hộp gỗ lí rút đi viết nàng tên cây thăm bằng trúc, đúng hay không? Ngài không có khả năng không biết nàng là thế nào phản bội, đòi bại, đúng hay không?"

Thủ Linh nô thật lâu sau không nói, chính là nhìn chăm chăm mặt của ta lỗ ngẩn người, giống như ở cân nhắc ta đây cái bình hoa lí kết quả có thể trang bị bao nhiêu thể thảm khiếp sợ chân tướng. "Trăm vạn người chết không có chỗ chôn, có đủ hay không thảm thiết? Nhất thế giới hủy diệt, có đủ hay không đại loạn? Các triều đại cơ hồ sở hữu xuất sắc nhất sư quý sử đều chết ở trong tay nàng, có đủ hay không nhìn thấy ghê người?"

Ta có chút hôn mê. Lễ quốc khánh buổi sáng cái kia mộng vừa giống như một cái trọng quyền đánh tới, ta phảng phất lại thấy một đám sư quý sử bị đâm thủng trước ngực, còn có Âu Dương Căn trong tay lấy máu trường kiếm: "Ngài lời này nghe vào rất kỳ quái, vì sao nói, các triều đại xuất sắc nhất sư quý sử đều chết ở Âu Dương Căn trong tay? Không phải nói mỗi trăm năm mới có thể ra một cái sư quý sử? Âu Dương Căn này sư quý sử lại thế nào lại gặp trước kia cùng sau sư quý sử? Như thế nào sẽ giết những người đó?"

"Này... Nói rất dài dòng, còn phải theo..."

"Ngươi có thể nói hay không nói chút không lâu lời nói! Có thể hay không liên trực tiếp trả lời vấn đề của ta?" Ta cơ hồ là đang găm thét, không biết tại sao, gì về Âu Dương Căn tà ác thảo luận, ở ta bên tai vang lúc thức dậy, đều giống như là chuông tang Đình Đình, làm ta huyết mạch sôi sục, nghĩ muốn điên cái loại này huyết mạch sôi sục. Nhưng ta còn là nghĩ chính tai nghe thấy, rốt cuộc là kinh khủng cỡ nào.

Thủ Linh nô ánh mắt trung, là loại cái dạng gì thần thái? Kinh ngạc? Thương hại? Hắc dù sao không là Diệt Công thích rỗng ráo, hắc không có e ngại, chỉ là một loại đáng giận ngày tận thế về mặt.

"Phi Phi..." Song song không là lần đầu tiên gặp ta thất thố như vậy, nhẹ giọng hô ta.

Nhưng trong một khắc kia, ta cơ hồ cái gì đều nghe không vào.

Thủ Linh nô trong khung, nhất định hay là cái kia đã biết thiên quân vạn mã huyết chiến đại tướng quân Mông Diêm, sẽ không bị một cái nhỏ của ta cười run rẩy hết cả người hù ngã, vẫn là không nhanh không chậm nói: "... Hay là trước nói nói sư quý sử đặc thù đi. Sư quý sử trên đời chức trách là một trăm năm, quyền này thân mà nói liền không giống bình thường, các người cũng biết thế nhân có thể sống hơn trăm tuổi vốn là lác đác lơ thơ, nhưng sư quý sử chẳng những muốn sống hơn trăm tuổi, còn muốn duy trì bản thân sư quý năng lực, nói dễ hơn làm! Các người ngàn vạn không cần cho rằng, sư quý sử hết thấy đều là thiên phú, tương phản, sư quý sử chỉ có không ngừng tăng lên bản thân phẩm hạnh cùng kỹ năng, tài năng chống lại các loại hung tàn công kích cùng nhìn như tốt đẹp mê hoặc."

Nói ngừng lại, thủ Linh nô nhìn xuống không có quét ta liếc mắt một cái. Ta có thể giúp hắn bỏ sung, Âu Dương Cẩn cũng là bởi vì không có thể chống lại cái gì cái gì mê hoặc, mới có thể phản bội chính nghĩa, đi lên lạc lối.

"Sư quý sử hành sử trăm năm chức trách, đợi cho vị kế tiếp sư quý sử kế nhiệm sau, là có thể về hưu. Sư quý sử một đời gian khổ, mỗi ngày muốn đối mặt hung hiểm cùng tàn sát, muốn bỏ qua rất nhiều thế tục đích tình cảm cùng khoái hoạt, cho nên ở về hưu thời điểm, cũng có thể được đến một phần phong phú hồi báo. Bọn họ có thể được đến Bất tử."

Thủ Linh nô không nói thêm gì đi nữa thời điểm, địa thất lí lại an tĩnh được một lúc. Dương Song Song nhỏ giọng hỏi: "Ngài... Trước kia... Hay là cũng là vì sư quý sử?"

"Ngu xuẩn vấn đề! Theo các người nói qua bao nhiêu lần, ta là cùng Doanh Chính cùng nhau ăn trường sinh thuốc, mới được đến Bất tử. Nay cùng sư quý sử sau Bất tử khác nhau trời vực. Ta giống làm tặc đường như mai danh ẩn tích, nơi đó có nửa phần sư quý sử vinh quang? Nếu muốn ta lựa chọn, ta sẽ không chút do dự lựa chọn chẳng sợ không có Bất tử sư quý sử, cũng không cần như vậy nhát gan còn sống, vì đổi một cái cái gọi là 'Anh hùng' ngu trung."

"Đạt được Bất tử sư quý sử chẳng những trường sinh, hơn nữa vẫn duy trì bọn họ lúc ban đầu bắt đầu làm sư quý sử dung mạo, cho nên mặc dù bọn họ cao tuổi thiên tuế, nhìn qua vẫn như thanh niên. Sư quý sử hoàn thành nhiệm kỳ sau, chẳng những sẽ không qua đời, hơn nữa vẫn có thể mặc đi các thế giới... Tin tưởng ta, vũ trụ trong lúc đó, hơn xa chỉ có hiện thế cùng Âm Linh giới hai người này thế giới. Bởi vì nhiều lần đảm nhiệm sư quý sử đều là cực phú chính nghĩa người, cho nên bọn họ công đức viên mãn sau, vẫn sẽ nghĩa vụ phụ tá tân nhậm sư quý sử, tiếp tục diệt trừ ác ma tà quỷ trọng trách. Bất quá, có một chút cần cường điệu chỉ ra, sư quý sử tuy rằng có thể ở miễn khoá sau trở thành Bất tử, nhưng một cái trọng yếu điều kiện tiên quyết là, bọn họ phải có thể sống đến bọn họ nhiệm kỳ chung kết. Không cần ta nói, các người cũng có thể tưởng tượng đến, bởi vì sư quý sử đối mặt thường thường là tà ma trung cường lực nhất tối hung ác nhân vật, không ai có thể cam đoan sư quý sử bách chiến bách thắng. Tình huống thực tế là, trong bọn họ đại đa số, đều ở đây nhiệm kỳ chấm dứt trước bất hạnh gặp nạn." Thủ Linh nô thanh âm dần dần trở nên trầm thấp, bị thống khổ nhớ lại tàn phá trứ.

Ta hỏi: "Nhưng tổng hội có một chút người sống sót, đứng hay không?"

Thủ Linh nô gật gật đầu: "Đạt được Bất tử sư quý sử, như ta vừa rồi lời nói, đều đã nghĩa vụ trợ giúp ở nhậm sư quý sử, cho nên đối với ở nhậm sư quý sử mà nói, thành công sư quý tỷ lệ cũng gia tăng thật lớn, viên mãn vượt qua sư quý sử nhiệm kỳ tỷ lệ cũng gia tăng thật lớn, được đến Bất tử tỷ lệ cũng gia tăng thật lớn, trở thành một loại tốt tuần hoàn, thẳng đến Âu Dương Cẩn xuất hiện."

Bạn đang đọc truyện *Sư Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Chính văn (bốn mươi mốt)

Nói ngừng lại, thủ Linh nô nhìn xuống không có quét ta liếc mắt một cái. Ta có thể giúp hắn bỏ sung, Âu Dương Cẩn cũng là bởi vì không có thể chống lại cái gì cái gì mê hoặc, mới có thể phản bội chính nghĩa, đi lên lạc lối.

"Sư quý sử hành sử trăm năm chức trách, đợi cho vị kế tiếp sư quý sử kế nhiệm sau, là có thể về hưu. Sư quý sử một đời gian khổ, mỗi ngày muốn đối mặt hung hiểm cùng tàn sát, muốn bỏ qua rất nhiều thế tục đích tình cảm cùng khoái hoạt, cho nên ở về hưu thời điểm, cũng có thể được đến một phần phong phú hồi báo. Bọn họ có thể được đến Bất tử."

Thủ Linh nô không nói thêm gì đi nữa thời điểm, địa thất lí lại an tĩnh được một lúc. Dương Song Song nhỏ giọng hỏi: "Ngài... Trước kia... Hay là cũng là vì sư quý sử?"

"Ngu xuẩn vấn đề! Theo các người nói qua bao nhiêu lần, ta là cùng Doanh Chính cùng nhau ăn trường sinh thuốc, mới được đến Bất tử. Nay cùng sư quý sử sau Bất tử khác nhau trời vực. Ta giống làm tặc đường như mai danh ẩn tích, nơi đó có nửa phần sư quý sử vinh quang? Nếu muốn ta lựa chọn, ta sẽ không chút do dự lựa chọn chẳng sợ không có Bất tử sư quý sử, cũng không cần như vậy nhát gan còn sống, vì đổi một cái cái gọi là 'Anh hùng' ngu trung."

"Đạt được Bất tử sư quý sử chẳng những trường sinh, hơn nữa vẫn duy trì bọn họ lúc ban đầu bắt đầu làm sư quý sử dung mạo, cho nên mặc dù bọn họ cao tuổi thiên tuế, nhìn qua vẫn như thanh niên. Sư quý sử hoàn thành nhiệm kỳ sau, chẳng những sẽ không qua đời, hơn nữa vẫn có thể mặc đi các thế giới... Tin tưởng ta, vũ trụ trong lúc đó, hơn xa chỉ có hiện thế cùng Âm Linh giới hai người này thế giới. Bởi vì nhiều lần đảm nhiệm sư quý sử đều là cực phú chính nghĩa người, cho nên bọn họ công đức viên mãn sau, vẫn sẽ nghĩa vụ phụ tá tân nhậm sư quý sử, tiếp tục diệt trừ ác ma tà quỷ trọng trách. Bất quá, có một chút cần cường điệu chỉ ra, sư quý sử tuy rằng có thể ở miễn khoá sau trở thành Bất tử, nhưng một cái trọng yếu điều kiện tiên

quyết là, bọn họ phải có thể sống đến bọn họ nhiệm kỳ chung kết. Không cần ta nói, các người cũng có thể tưởng tượng đến, bởi vì sưu quý sử đối mặt thường thường là tà ma trung cường lực nhất tới hung ác nhân vật, không ai có thể cam đoan sưu quý sử bách chiến bách thắng. Tình huống thực tế là, trong bọn họ đại đa số, đều ở đây nhiệm kỳ chấm dứt trước bất hạnh gặp nạn." Thủ Linh nô thanh âm dần dần trở nên trầm thấp, bị thống khổ nhớ lại tàn phá trữ.

Ta hỏi: "Nhưng tổng hội có một chút người sống sót, đúng hay không?"

Thủ Linh nô gật gù đầu: "Đạt được Bất tử sưu quý sử, như ta vừa rồi lời nói, đều đã nghĩa vụ trợ giúp ở nhậm sưu quý sử, cho nên đối với ở nhậm sưu quý sử mà nói, thành công sưu quý tỷ lệ cũng gia tăng thật lớn, viên mãn vượt qua sưu quý sử nhiệm kỳ tỷ lệ cũng gia tăng thật lớn, được đến Bất tử tỷ lệ cũng gia tăng thật lớn, trở thành một loại tốt tuần hoàn, thẳng đến Âu Dương Cần xuất hiện.

"Ở Âu Dương Cần trở thành sưu quý sử phía trước, đã có tám gã sưu quý sử viên mãn hoàn thành nhiệm kỳ chức trách, đạt được Bất tử, có thể tưởng tượng, bọn họ cũng trước sau như một mà chuẩn bị khuynh lực phụ tá Âu Dương Cần. Lúc ban đầu, theo ta được biết, Âu Dương Cần cho thấy cùng đi qua này sưu quý sử giống nhau tiền minh chính nghĩa, kiên định tín niệm, kính người sưu quý năng lực - - nghe nói công lực của nàng xa xa cao hơn trong lịch sử tất cả tân nhậm sưu quý sử - - có thể nói, nàng là cái sưu quý thiên tài.

"Nhưng là, không biết theo khi nào thì bắt đầu, Âu Dương Cần thay đổi. Lòng của nàng, dần dần hướng chúng nó dựa. Ta nói 'Chúng nó', chính là sẽ làm gì một cái sưu quý sử giờ lên báo kiểm tà ma. Tệ nhất, là của nàng thay đổi không có bất kỳ dấu hiệu, bao gồm này có thể thấy rõ lòng người tiền nhiệm sưu quý sử nhóm, đều không có dự liệu được, tình thế sẽ ở trong lúc lơ đãng chuyển tiếp đột ngột. Rốt cục có một ngày, Âu Dương Cần làm ra ngũ nghìn năm qua không có một sưu quý sử có thể làm được chuyện: nàng trở thành chúng nó trung một cái, phản bội, quay giáo, người xưng hô như thế nào cũng có thể, tóm lại nàng như là một viên đột nhiên nổ tung bom hẹn giờ. Người quý đang lúc, thiện linh cùng ác quỷ đang lúc một hồi đại chiến bùng nổ, kèm theo hiện thế lý thay đổi triều đại chiến tranh, Giang Kinh vùng, thấy ngang khắp đồng, không biết bao nhiêu nghĩa sĩ cùng dân chúng vô tội bỏ mình; Âm Linh giới càng là vô cùng thâm ác, ác quỷ hoành hành, mấy ngày gió lửa, cũng không biết có bao nhiêu lưu luyện trần thế thiện linh từ đây tuyệt chuyển thế duyên phận, Âm Linh giới bị phá hư đặc chỉ còn lại có một mảnh u ám.

"Mà Âu Dương Cần, tự tay mở giết này đạt được Bất tử sưu quý sử, từng đã cho nàng vô tư trợ giúp thầy tốt bạn hiền nhóm - - bọn họ nguyên bản đã là đao thương bất nhập, chỉ có sưu quý sử trong tay mộc kiếm sẽ xuyên phá bọn họ linh trảo - - nàng thậm chí bội cách nhân luân địa sát hại người nhà của mình, vốn có quỹ duyên Âu Dương thế gia cơ hồ tuyệt đại..."

"Tốt lắm! Đủ rồi! Đừng bảo là!" Này kêu to người là ta sao?" Đem hết thầy lỗi, thiên hạ hèn hạ nhất chuyện đổ lên một người trên đầu là dễ dàng nhất! Một cái từng đã sưu quý sử, 'Vinh quang' sưu quý sử, làm sao có thể đột nhiên trở nên so tà ác nhất ma quỷ tệ hơn? Các người có nghĩ tới hay không, nàng có thể hay không có thường người không thể hiểu nan ngôn chi ân?!"

Địa thất lý mặt khác ba người đều kinh ngạc nhìn ta, xem ra của ta tiếng kêu có tuyên truyền giác ngộ lực ảnh hưởng.

Nhưng thủ Linh nô hay là gắng giữ tinh táo nói: "Người muốn biết Âu Dương Cần, ta liền nói cho ta người biết, nghe nói Âu Dương Cần, người cần gì phải kích động như thế, thì ngược lại chứng minh, nói cho người biết này đó chân tướng thời cơ vẫn không được thực."

Nếu lúc này trong tay ta có chỉ thạch kê, ta nhất định sẽ hung hăng hướng trên tường đập tới, ta ngược lại là muốn nhìn, thành thực hay không, vì thế ta nỗ lực nhường thanh âm trở nên rất lạnh: "Như vậy thâm thiết lịch sử, đối với ta một cái tổ tiên như vậy chữ bói, ngại nhưng thật ra nói nói, cái dạng gì thời cơ mới là tối thành thực?" Ta lại chuyển hướng Dương Song Song: "Song song, người nguyên bản chỉ biết việc này, đúng hay không? Ngày đó ta người lần đầu tiên gặp mặt sau, người có biết ta là Âu Dương gia một thành viên sau, liền đối với ta làm 'Chiều sâu điều tra', thật người ta, đúng hay không? Giật mình phát hiện nguyên lai ta cùng Âu Dương Cần bộ dạng giống nhau như đúc, đúng hay không? Người kiên quyết không chịu nói cho ta Âu Dương Cần chuyện xưa, cũng chính là nguyên nhân này, đúng hay không? Người sợ ta không chịu nổi Âu Dương Cần loang lổ việc xấu... Nga, sai lầm rồi, hẳn là tăng lớn tăng lớn việc xấu! Đúng hay không?"

Ta không dám nghĩ tới giống lúc này trên mặt là cái dạng gì biểu tình, mặc dù ta không lâu vừa được xưng là bình hoa, giờ phút này bình hoa cũng nhất định vận vẹo thành nước sôi bình, tóm lại Dương Song Song trên mặt chỉ có một loại biểu tình: sợ hãi! Cái loại này cảm giác sợ hãi giống như đã từng quen biết, nghĩ tới, tựa như lần đó sáo nhận ta "Khảo vấn" khi biểu tình.

Thủ Linh nô nhàn nhạt nói: "Người chẳng những bộ dạng cùng Âu Dương Cần giống nhau như đúc, tức giận khi vẽ mặt cũng giống nhau như đúc."

Ta cười lạnh nói: "Tốt, ta đây dứt khoát đến cái giẫm lên vết xe đổ, liền hoàn mỹ."

"Phi Phi!" Luôn luôn im lặng Lục Hồ đột nhiên kêu lên, "Phi Phi người điên rồi sao? Người là Phi Phi, là Âu Dương Phi, người... Người là ta thích nữ hài, không cần đi cùng một cái chết đi mấy trăm năm lão bà liên lụy cùng một chỗ được không được?!"

Trong phút chốc, ta như ở trong mộng mới tỉnh.

Lại là đáng kể trầm mặc.

Thủ Linh nô gấp ta an định xuống dưới, cười lạnh nói: "Đừng quên, ai cũng không thể cam đoan người nhất định sẽ trở thành sưu quý sử."

"Sang năm tháng sáu mươi sáu chính là ta tử kỳ, mạng nhỏ cũng không có, còn sưu cái quý đầu a?" Ta lập tức cảm giác nói sai, nhìn trộm xem Lục Hồ, Lục Hồ vẽ mặt mê hoặc - - cũng khó trách, đi qua này một giờ lý, trong đầu của chúng ta bị đột nhiên chất đầy quá nhiều cổ quái lý kỳ, quá khó khăn tiêu hóa "Thân thế", sưu quý sử, người được đề cử, quả thực như là một vị nạn đồ si nhân đang nói mộng, vài cái càng si người nghe được mùi ngon.

Lục Hồ nói: "Sưu quý sử người được đề cử, cứ như vậy một đám bị giết chết, ngài lão cũng nhanh thất nghiệp thôi, này cây thăm bằng trúc sẽ là ai lấy

mẫu ngẫu nhiên đâu?"

Thủ Linh nô thần sắc ngưng trọng, đem cây thăm bằng trúc từng cái để vào trong hộp gỗ - - ta đây mới chú ý tới, không biết khi nào thì, thủ Linh nô đã chữa trị hộp gỗ. Hắn nói: "Xem ra, ta hiện tại cũng nhiều hạng nhất trọng trách, liên là bảo vệ các người này đó người được đề cử. Đầu tiên, ta muốn tra rõ ràng, Doanh Chính nghĩ muốn giết các người mục đích thật sự, tuy rằng ta biết, hắn muốn giết các người ước nguyện ban đầu nhất định là vì của hắn 'Phục quốc nghiệp lớn', nhưng ta còn là nghi không ra, hắn kết quả là cái dạng gì kế hoạch."

Dương Song Song hỏi: "Kia... Thượng một lần sư quý sử đâu, nếu hắn có thể giúp một chút..."

"Hắn đã sớm hi sinh vì nhiệm vụ." Thủ Linh nô thờ dài, "Nói đến Phi Phi bạn học không cần lại tức giận, Âu Dương Cần sau, lại có quá tam nhiệm sư quý sử, nhưng đều trắng niên mất sớm. Có một loại cách nói là, Âu Dương Cần tuy rằng đã diệt vong, nhưng của nàng âm hồn vẫn khóa tương lai sư quý sử, làm cho bọn họ đều... Không được chết già."

Ta nghĩ nói, là này đó sư quý sử bản thân trình độ không được đi, lại đem thất bại trách nhiệm đều đẩy ở chết trên người. Nhịn nhẫn, vẫn không có đưa cái này bực tức phát ra tới, hỏi: "Âu Dương Cần nếu hư đến nhà, không từ thủ đoạn, hắn là vĩnh hằng xưng bá âm dương nhị giới mới đúng, thế nào mai danh ả tích, đến bây giờ chỉ còn lại chút truyền thuyết?"

"Nàng đã chết." Thủ Linh nô chỉ nói như vậy ba chữ, xem ra không có tâm tư quá nhiều miêu tả Âu Dương Cần tử trạng.

Ta nói: "Nhường ta đoán đoán nàng chết bộ dáng, nàng có phải không phải giống gặp nào đó khổ hình như vậy chết đi? Sẽ ở đó cái Âm Linh giới lý, có hung ác quái điều từ trên trời giáng xuống, xé rách của nàng tứ chi, có một loại như con rắn kêu công đĩa ghê tởm tiểu động vật cắn thực máu của nàng thịt, đó là một loại tách rời, một loại lăng trì, trên căn bản là ta có thể nghĩ đến tàn khốc nhất chết kiểu này."

"Lẽ hình! Người từ nơi này nghe được?"

Ta nói: "Ta không có nghe nói, ta tận mắt nhìn thấy." Ta miêu tả ở vườn uơm thấy Âu Dương Cần bị phân thân cảnh tượng. Ta liếc mắt nhìn Dương Song Song, tuy rằng ánh sáng ám nhìn không thấy trên mặt nàng huyết sắc thay đổi, nhưng theo biểu tình thượng khán, nàng cách ngắt chỉ có từng bước xa.

Thủ Linh nô hít sâu một hơi, nói: "Đây là Âm Linh giới đang lúc tàn khốc nhất hình phạt. Trong truyền thuyết, là do Âm Linh giới tới làm người ta sinh sợ hãi ác chim 'Niếp cốc' cùng tới làm người ta... Ghê tởm động vật 'Công đĩa' đến thi hành. Nghe nói bị dùng xong lẽ hình rửa người, một thân tuyết Bạch Tổ Y bị trời trời buộc, nhiếp cốc cùng công đĩa có thể theo ngoài trăm dặm cảm ứng được lẽ hình rửa kêu gọi, ừ ừ kéo đến, đối thụ hình người tiến hành công kích... Nhưng kỳ quái là, Âu Dương Cần gặp lẽ hình, đã là ba trăm năm trước chuyện, người tại sao sẽ ở không lâu thấy?"

Ta nói: "Lúc ấy người của ta cũng không có tiến vào Âm Linh giới, cảm giác như là ở xem phim đường như. Không cần phải nói, nhất định là một loại thả về."

Thủ Linh nô trầm ngâm nói: "Thả về... Vì sao?"

Song song đột nhiên mở miệng hỏi: "Đã có người đang Âu Dương Cần trên người dùng xong nếu nói lẽ hình rửa, như vậy hạ rửa người là ai? Có phải không phải Âm Linh giới có cái gì chấp pháp cơ cấu?"

"Chấp pháp cơ cấu?" Thủ Linh nô lại bắt đầu chiêu bài cười lạnh, "Âm Linh giới đặc sắc cũng không cách nào vô thiên, nơi nào sẽ có cái gì chấp pháp cơ cấu! Ở Âm Linh giới, theo sư quý sử cùng ác quỷ tà ma, công lực đạt tới nhất định chiều sâu sau, tiếp theo học hội hạ lẽ hình rửa. Theo ta phỏng đoán, cấp Âu Dương Cần hạ lẽ hình rửa nhất phương, hoặc là nàng ở tà ma trên đường đồng lửa, hoặc là trong truyền thuyết linh lung cung nga."

Trong đầu ta bay nhanh liên tưởng, thốt ra: "Linh lung cung nga, có phải không phải cũng là một thân quần trắng, chạy như bay giống nhau, ba người đồng hành, đều là tóc dài, giống tiên nữ giống nhau?"

Thủ Linh nô hỏi: "Chẳng lẽ lại là người tận mắt nhìn thấy?"

Ta nhất chỉ Lục Hồ: "Tiểu tử này cũng cùng ta cùng nhau dính phúc được thấy đâu."

Lục Hồ hỏi: "Này đó cung nga, luôn chính nghĩa nhất phương đi?"

Thủ Linh nô trừng mắt nhìn Lục Hồ liếc mắt một cái, giống như hắn vừa nói gì đó nên thụ lẽ hình lỗi nói: "Chính nghĩa? Các người những hài tử này có phải không phải ý nghĩ đều đơn giản như vậy? Chẳng lẽ trên đời chỉ có chính nghĩa cùng tà ác chỉ phân sao? Linh lung cung nga chưa nói tới chính nghĩa tà ác, các nàng không tranh sự đời, quá bản thân thanh tịnh ngày, niệm kinh luyện pháp, tu thân dưỡng tính. Các nàng có cực pháp lực cao, nhưng sẽ không nhảy ra giúp đỡ chính nghĩa, cũng sẽ không thể cùng người sống vai đấm máu chiến đấu hăng hái. Nhưng các nàng cũng phi hoàn toàn không có tác dụng," thủ Linh nô vuốt ve trên bàn hộp gỗ, "Cách mỗi trăm năm, chính là các nàng, chọn lựa sư quý sử người được đề cử, đem này cái hộp gỗ giao phó ở người mang tin tức trong tay, chuẩn bị cùng ta liên lạc."

Ta bưng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai các nàng chính là chủ sử sau màn..."

Thủ Linh nô lại cho ta một cái "Ý nghĩ thế nào đơn giản như vậy" xem thường, nói: "Nếu các nàng là nếu nói 'Chủ sử sau màn', như thế nào sẽ không cuốn vào thị phi chính chiến?"

"Các nàng nếu là cung nga, như vậy hoàng đế là ai đâu? Hắn nhất định là đại Boss."

Thủ Linh nô cơ hồ muốn lên đến mở cho ta sợ hãi : "Linh lung cung nga chỉ là một tên, người bảo các nàng linh lung tiên nữ hoặc là linh lung phi tiên cũng có thể; ta lớn như vậy mấy tuổi, còn chưa nghe nói qua Âm Linh giới có cái gì hoàng đế." Lần tới ta lại nói "Ta lớn như vậy, cũng chưa như thế nào như thế nào" thời điểm, nhất định sẽ nhớ lại thủ Linh nô những lời này, tương đối một chút.

Trên mặt ta nhất định hay là tràn ngập hoang mang, thủ Linh nô còn nói: "Nghe nói linh lung cung nga có không gì sánh kịp biết trước lực, bảo trì loại này biết trước lực máu chốt liền là không thể cuốn vào tình thế phát triển bên trong, điểm ấy người hẳn là hiểu không?"

Ta chỉ đầu có: "Đừng quên, ta chỉ là bình hoa nga."

Thủ Linh nô không thể không nề hà lắc đầu nói: "Tỷ như một cái dự Ngôn gia, đoán trước đã có một vụ tai nạn xe cộ, đoán trước đến người nào đó muốn xảy ra tai nạn xe cộ, sau đó buộc người nào đó ngày đó không ra khỏi cửa, tai nạn xe cộ vì thế không có phát sinh, kết quả đầu?"

"Tai nạn xe cộ không có phát sinh, giai đại hoan hi ... Nga, hiểu! Tiên đoán không được !"

"Hoàn toàn chính xác!" Thủ Linh nô khích lệ lí khẳng định có chút chê cười thành phần, ta làm bộ nghe không hiểu. "Cho nên nói, chân chính đứng đầu tiên tri, cũng không sẽ cuốn vào tình thế phát triển, sẽ không làm lợi qua, lấy bảo trì tiên đoán đơn độc tình khiết chuẩn xác."

"Hoặc là cho mình tìm một thấy chết không cứu lấy có." Ta lăm bằm một câu, lại hỏi: "Như vậy xem ra, hạng người gì có thể trở thành sư quý sử người được đề cử, đều là mình mình bên trong quyết định tốt, linh lung cung nga chính là cảm giác một chút..."

"Trên căn bản là như vậy, người có thể nói là mình mình bên trong an bài, trên thực tế vẫn có quy luật, nói ví dụ, người bây giờ đã kinh biết đến, đang tiến hành này mười hai người được đề cử, tổ tiên cũng đều đã làm sư quý sử, nói cách khác, đều có sư quý đệ tử gen."

Ta khinh thường: "Lão tử anh hùng nhi hảo hán, phong kiến thừa kế luận?"

"Người tên là nó di truyền học cũng rất chuẩn xác."

Ta tiếp tục sự suy nghĩ của ta: "Được rồi, nói này đó cung nga, cảm giác sư quý sử người được đề cử danh sách, làm tốt cây thăm bằng trúc, nhờ người chuyên giao cho người... Trời ạ, nếu các nàng thật là như vậy siêu cấp tiên tri, nhất định cũng đoán trước ra khuất đại phu bị kia tam con đại phối cầu ăn luôn... Các nàng hoặc là làm bộ không có chuyện gì dường như nhường khuất đại phu hướng răng nanh hạ chui!" Ta phát hiện chân chính làm người ta sờn tóc gáy chuyện.

Thủ Linh nô thờ dãi: "Các nàng nói không chừng cũng đoán trước ra, người sẽ 'Trùng hợp' trải qua nơi đó, đem 'An khôn hợp' đưa hiện thế đến."

Một cái càng sợ hãi ý niệm dâng lên: "Mộ bia! Kia mười hai cái mộ bia, chúng ta dự định từ kỳ, có thể hay không cũng là các nàng lập? Các nàng là tiên tri, có thể tính ra của chúng ta từ kỳ! Các nàng đã sớm tính đến, chúng ta này đó người được đề cử sẽ một đám bị giết chết!"

Thủ Linh nô lớn tiếng nói: "Không cần quá sớm có kết luận!"

"Lời này ngài hẳn là nói cho này nếu nói tiên tri!" Ta cũng không khách khí.

"Ồ Âm Linh giới cây mộ bia, không giống như là linh lung cung nga phong cách. Ta còn là càng hoài nghi, đây hết thầy cùng Doanh Chính có liên quan. Càng là, của các người gặp được trung, tỷ như cương thi, sống hài, đều có của hắc đầu ẩn..."

"... Dùng một bức cổ họa giết người đầu? Hẳn có phải không phải cũng có năng lực này?" Dương Song Song đem thư đào bị giết tình tiết vụ án miêu tả sau, lại hỏi, "Thoạt nhìn, ngài cùng hẳn, chẳng những nhận được Bất tử, còn chiếm được pháp thuật?"

Thủ Linh nô khép hờ hai mắt, hảo giống như vậy có thể nhường chuyện cũ hiện lên, chậm rãi nói: "Kỳ thực, lúc ban đầu thủ Linh nô phần này công tác, là Doanh Chính."

Ta lại là ngẩn ra, này nhất buổi chiều đến, tại đây đang lúc nhỏ nhỏ địa thất, chúng ta nghe đến quá nhiều không thể tưởng tượng nổi.

"Ta nói đầu, bầu trời sẽ không rơi xuống McDonald, không ai sẽ bạch cho các người sống lâu nhiều năm như vậy." Không biết ta những lời này có tính không đối với hẳn an ủi.

"Lời này đồ một điểm không sai. Doanh Chính năm đó vì đạt được cuồng đại hướng tới Bất tử, đồng ý buông tha cho ngôi vị hoàng đế, cũng đồng ý đảm đương thủ Linh nô công tác, ta cũng cùng tiếp nhận rồi làm thủ Linh nô huấn luyện, là vì phụ tá Doanh Chính túc trực bên linh cữu. Không nghĩ tới, Doanh Chính chỉ làm hơn bốn trăm năm thủ Linh nô, làm Đông Hán suy vong, khôi nghĩa Hoàng Cân, Ngụy, Thục, Ngô tam quốc thế chân vạc sơ hiện mạnh mẽ sau, Doanh Chính phảng phất lại thấy năm đó Chiến quốc tranh hùng thời đại, không bao giờ nữa có thể an tâm làm thủ Linh nô... Hẳn tại sao có thể tưởng tượng bản thân trọn đời vì 'Nô' đâu? Vì thế, có một ngày hẳn theo chúng ta công tác mộ địa biến mất, không còn có trở về."

Dương giáo sư hiển nhiên nghe được mạnh mẽ, hỏi: "Nói như vậy, kia tám về Hoắc Tiểu Ngọc bức tranh, là Doanh Chính dùng tới thủ Linh nô tương quan pháp thuật?"

Thủ Linh nô Mông Diễm nói: "Đúng là như thế. Căn cứ các người đối thư đào tình tiết vụ án sở thuật, Doanh Chính thật có thể là dùng xong túc trực bên linh cữu thuật trung cảnh giới cực cao 'Buộc hồn pháp', chính là đem gần chết người thân thể cùng linh phách đặt ở nào đó vật dẫn trung - ở vụ án này lí, loại này vật dẫn đương nhiên chính là bức họa kia - bị cho buộc hồn pháp đối tượng, sẽ bị vây một loại thực tế tử vong nhưng có thể làm cho thân

thể cùng linh hồn bảo trì sinh động một loại đặc thù trạng thái. Trúng buộc hồn pháp người, một mặt là người chết, có thể tiến vào Âm Linh giới; cùng lúc, đến hơi thở cuối cùng thân thể cùng linh hồn thông qua vật dẫn trừ hàng ở nhân gian, cho nên bọn họ cũng có thể xuyên toa vu Âm Linh giới cùng hiện thế. Ta nghĩ Doanh Chính nhất định là nhìn trúng buộc hồn người loại năng lực này, mới 'Chế tác' bức họa kia. Buộc hồn người, cũng chính là Hoắc Tiểu Ngọc các nàng, đang tiếp thụ buộc hồn thời điểm, tương đương là đã bị kẻ làm phép một loại mê hoặc, sợ dĩ phải đối kẻ làm phép nói gì nghe nấy. Cứ như vậy, bức họa kia, liền trở thành Doanh Chính một loại hữu hiệu vũ khí."

Ta bỗng nhiên cảm giác nơi này giống như có cái gì không đúng địa phương, hỏi: "Nhưng là, nếu quả thật có tốt như vậy pháp thuật, Doanh Chính có thể chế tác vô số bức họa, chẳng khác nào hấn nuôi vô số danh sát thủ!"

"Không là dễ dàng như vậy." Thủ Linh nô trên mặt cũng có thật sâu bản khoản, "Người nói không sai, nếu Doanh Chính 'Tái sản xuất mở rộng', đích xác sẽ sinh ra vô số thụ hấn sai khiến sát thủ. Nhưng đều không phải sở hữu sắp chết mọi người phù hợp bị 'Buộc hồn' điều kiện. Đầu tiên, quan trọng nhất, là người chết bản thân muốn cam tâm bị buộc hồn. Thủ Linh nô phải hướng người chết giải thích rõ buộc hồn lợi hại - - trong mắt của ta, bị buộc hồn là có trăm tệ mà không một lợi - - bị buộc linh hồn trọn đời không được siêu sinh, không thể chuyển thế, không có thi cốt khả an táng, cho nên tâm thường người sắp chết, chỉ nếu không có ở nhân gian lưu lại cái gì thâm cừ đại hận, đều sẽ không đồng ý bị buộc hồn. Cho nên đồng ý bị buộc hồn, thể tất đều mang theo thật sâu oán khí."

"Tỷ như Hoắc Tiểu Ngọc." Chuyện ta sau Chư Cát Lượng trứ.

"Tin tưởng này phát minh buộc hồn thuật người cũng nhất định lo lắng quá loại này pháp thuật tiềm tại nguy hại tính, cho nên một cái khác phòng ngừa 'Buộc hồn pháp' tràn ra yếu điểm là loại này pháp thuật thao tác gian nan độ. Phải biết rằng chúng ta thủ Linh nô không là Đại La Kim Tiên, không có vô cùng vô tận cường đại pháp thuật, mỗi thi một lần buộc hồn pháp, sẽ tiêu hao đi đại lượng pháp lực. Cho nên Doanh Chính không có khả năng vô hạn chế tạo cái loại này buộc hồn cuốn tranh."

Ta hài lòng nói: "Khó trách đâu, bằng không Âm Linh giới ở đây ở chưa hết bãi tha ma tiểu khu nhiều như vậy không hài lòng quỷ linh, cũng có thể trở thành Doanh Chính sát thủ. Bất quá, ta vẫn một mực không rõ, bọn họ vì sao luôn luôn thủ ở nơi nào? Vì sao không giống ngài nói như vậy, nên siêu sinh siêu sinh, nên chuyển thế chuyển thế..." Ta vô pháp tin tưởng "Siêu sinh" "Hạn chế sinh đẻ" nói như vậy cư nhiên sẽ theo trong miệng ta nói ra.

"Này đối với người thể vẫn có lưu luyến hoặc là vẫn có chuyện chưa dứt, không vội cho siêu sinh chuyển thế người chết, sau khi trú ở lại Âm Linh giới, là chờ đợi có người đến 'Giải quyết' vấn đề của bọn họ." Không biết tại sao, thủ Linh nô liếc mắt nhìn ta, lại liếc mắt nhìn Lục Hồ, ánh mắt có chút lạ trách.

Ánh mắt hấn nhắc nhở ta: "Nga... Hiểu, sư quý sử! Bọn họ chờ sư quý sử để giải quyết vấn đề của bọn họ!"

"Sư quý sử chủ yếu chức trách là diệt trừ ác quỷ, nhưng ác quỷ không là mỗi thời mỗi khắc đều có, cho nên sư quý sử một cái khác chức trách, chính là trợ giúp Âm Linh giới vị ương hồn nhóm giải quyết bọn họ đi lưu trong nhân thế vấn đề."

"Tỷ như, Địch Nhân Kiệt có phải không phải bị hại chết? Có phải không phải Võ Tắc Thiên hạ lệnh giết Địch Nhân Kiệt?" Đây là ta lập tức nghĩ đến tên.

Thủ Linh nô sững sốt một chút: "Nói như thế nào khỏi Địch Nhân Kiệt? Hấn chẳng lẽ không đứng ôm chết à?"

"Đó là sách sử thượng cách nói. Ngài khi nào thì bắt đầu tin tưởng sách sử?" Ta bắt đầu điên cuồng trả thù.

Thủ Linh nô ra vẻ rộng lượng không cùng ta tranh chấp, nói: "Nói cho các người biết này đó, thật là hi vọng các người theo ta hợp tác, ngăn lại Doanh Chính đối sư quý sử giết chóc."

Lục Hồ nói: "Đồng ý, ta còn xa xa không sống đủ đâu."

Ta dùng khuỷu tay chọc hấn một chút: "Người người này, có thể hay không buồn bán đàm phán kỹ xảo a? Thế nào liền khinh địch như vậy đồng ý đâu? Ít nhất trước chờ ta hỏi lại một cái vô cùng trọng yếu vấn đề."

Thủ Linh nô nói: "Người bây giờ cũng có thể hỏi."

Ta hỏi: "Ai là đại boss?"

Thủ Linh nô nói: "Ta nghe không hiểu ngoại ngữ."

Dương Song Song nói: "Phi Phi ý tứ là, là ai, cho ngài cùng Doanh Chính trường sinh thuốc? Là ai, huấn luyện các người làm thủ Linh nô?"

Thủ Linh nô ánh mắt có chút trống rỗng. Thanh âm của hấn là vô tận phiền muộn: "Đến tốt cùng là ai đã râu ria, hấn... Đã qua đời."

Ta nói: "Đây là ta từ lúc chào đời tới nay..." Liếc mắt nhìn trên bàn thủ Linh nô "Từ lúc chào đời tới nay" lão ảnh chụp, sửa miệng nói: "Đây là ta năm nay nghe được tối vụng về lời nói dối! Một cái cho vay Bất tử thuốc người, bản thân qua đời!"

Thủ Linh nô lạnh lùng nói: "Không biết người từ lúc chào đời tới nay, hay không nghe nói qua một câu nói như vậy: trên đời này, không có gì là vĩnh hằng..."

Bạn đang đọc truyện *Sư Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 42: Chính văn (bốn mươi hai)

10 nguyệt 12 ngày

"Đối Lục Hồ bảo hộ, đang hút lấy thư đào án kiện hiểu rõ trụ cột thượng, chúng ta phải có một minh xác cùng mới tính kế hoạch." Ba Du Sinh ở trong phòng hội nghị bố trí đối Lục Hồ bảo hộ thi thổ khí, phá thiên hoang địa mời "Người ngoài cuộc", đương nhiên là ta cùng Lục Hồ. Ba Du Sinh người kia cũng không trừ tà, cư nhiên ngay tại thư đào bị hại kia đang lúc trong phòng hội nghị họp. Cũng may ba đội trưởng họp, không có gì văn chương kiểu cách, so ở trường học khai này đại hội thú vị hơn.

Tuy rằng thảo luận đề cách "Thú vị" ngàn dặm xa.

Quốc Khánh ngày nghỉ quá đặc quá nhanh, một tuần lễ sau, ta lưu luyến không rời đưa đi ba mẹ, tiếp tục đầu nhập trần ngập tuyệt vọng "Sưu quý" kiếp sống.

Vài tên nhìn qua giống nông cốt cảnh sát hồi báo cùng án kiện tương quan công tác, phòng bị tuyển chọn Lục Hồ theo dõi địa điểm, theo dõi phương án cấu tứ cùng thiết bị, đối thư đào án phát hiện trận tiền thêm một bước kiểm tra đo lường kết quả, video clip tiến thêm một bước phân tích kết quả, thư đào quan hệ giữa người với người tiến thêm một bước điều tra kết quả đội chút.

Ba Du Sinh cuối cùng hỏi: "Lục Hồ cùng Phi Phi bạn học, các người có cái gì cần bổ sung à?" Ta còn không có mạnh như vậy liệt làm người nghe kinh sợ dục vọng, trước kia liền cùng Lục Hồ giảng định rồi, tạm thời không đi công bố sưu quý sử người được đề cử thân phận, lại càng không sẽ đem Phùng sư phụ thân phận đề lộ ra đến, cùng lúc chúng ta là ở thủ nghiêm đối thủ Linh nô Phùng sư phụ Mông Diễm hứa hẹn, một mặt là tiến thêm một bước lảng tránh người nghe thể tất yếu phóng tới xem quái vật một loại ánh mắt. Huống chi, biết sở hữu bị hại người đều là sưu quý sử người được đề cử, đối cảnh sát mà nói lại sẽ có bao lớn trợ giúp đâu?

Vô luận thủ Linh nô đối với ta có bao lớn không quen nhìn, có một chút chúng ta có chung nhận thức, giải quyết trận này rất lớn nguy cơ, còn cần dựa vào chúng ta này đồ sưu quý sử người được đề cử bản thân nỗ lực, cảnh sát chỉ có thể cung cấp tài nguyên thượng trợ giúp.

Cho nên nghe được Ba Du Sinh vấn đề, ta chỉ có mỉm cười lắc đầu, nhưng lập tức nghĩ đến nhất kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, nói: "Các người nhắc tới theo dõi chuẩn bị, ta vừa vận có một tiểu nho nhỏ đề nghị, không biết nên hay không nên nói ra."

Sở hữu ánh mắt đều tập trung ở trên mặt ta. Ba Du Sinh nói: "Đương nhiên muốn nói, đây cũng là ta mời mời các người tới tham gia mục đích."

"Hảo, về theo dõi, đề nghị của ta là... Không cần theo dõi."

Không biết bao lâu, trong phòng hội nghị chỉ có thể nghe thấy trên tường đồng hồ điện tử kim giây tản bộ thanh âm, Giang Kinh thị cục công an cường đại nhất một đám hình cảnh đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm ta, bọn họ đỉnh đầu bút bi cùng laptop có phải không phải ở rục rịch? Có thể hay không cùng nhau hướng ta đập tới? Ta thậm chí có thể cảm giác bên người sớm thành thói quen tại trên sân khấu bị mọi người chú ý Lục Hồ, đều đang cố gắng "Trống rỗng", nghĩ tạm thời đến Âm Linh giới đi tránh một chút, né tránh gần xấu hổ.

"Phi Phi bạn học, mời người nói tường tận nói." Thư đào bị hại sau này hai tuần lễ lí, Ba Du Sinh cùng ta khơi thông quá nhiều lần, nhưng theo chưa từng nghe qua ta đây cái "Đề nghị". Nói thật, liền vào giờ khắc này trước, ta cùng mình khơi thông quá không biết bao nhiêu lần, cũng chưa từng có nghĩ đến quá này cô quái "Đề nghị", chính là ở vừa rồi trong nháy mắt đột nhiên bắn ra ý niệm, cũng chỉ có ta như vậy gan lớn tâm không té bình hoa, sẽ đem đột nhiên nhớ ra ý tưởng thốt ra.

Ta có ý thật khiêm tốn nói: "Kỳ thực, đây là cái thật không thành thực ý tưởng. Càng mới ta cẩn thận nghe xong các vị học trưởng lên tiếng, đối ngày đó các người theo dõi thư đào bố trí có càng khắc sâu hiểu biết, lời nói thật nói, ít nhất ta cái cửa này ngoại hán... Ngoài cửa con nhóc xem ra, của các người theo dõi hệ thống thật sự có thể xem như thiên y vô phùng, nhưng án kiện hay là đã xảy ra. Tại sao vậy chứ? Bởi vì chư vị phòng hộ thi thổ, là giả thiết hung thủ là người - đương nhiên nơi này chủ mưu thoát nhìn là một người, nhưng thực thi mưu sát, chúng ta bây giờ đã kinh biết đến, không phải người, là chúng ta nhìn bằng mắt thường không thấy gì đó. Cho nên đề nghị của ta là, không cần cảnh sát hưng sư động chúng thiết theo dõi, chư vị đem trọng điểm đặt ở tìm được cái kia chủ mưu, ta cùng Lục Hồ, sẽ nghĩ cách tìm được Hoắc... Trực tiếp giết người nữ... Sĩ. Ta cảm giác nàng giống như có cái gì khó nói chi ẩn, nói không chừng tiếp tục khuyên bảo một trận, nàng sẽ đầu thành đầu. Mặc kệ có hay không trợ giúp của nàng, đến tháng mười một số bốn ngày đó, chúng ta sẽ bảo trì hành tung bất định, cùng lúc có thể cho hung thủ cũng đi theo chúng ta một mối, nan tìm được tốt nhất cơ hội hạ thủ, về phương diện khác, chúng ta có thể tùy thời phản kích. Mục đích của chúng ta, không là gần 'Tránh thoát một kiếp', mà là muốn hoàn toàn đem tai họa ngấm diệt trừ."

Trong phòng hội nghị tiếp tục im ắng.

Ta hiểu được: điều này nói rồi, lúc này của ta xấu khả ra lớn.

Vận không nghĩ tới chính là, Ba Du Sinh mở miệng lần nữa thời điểm, nói: "Này hình như là trước mắt xem ra tối có thể làm biện pháp. Như vậy đi, chúng ta cứ dựa theo Phi Phi bạn học đề nghị, bố trí hành động của chúng ta kế hoạch... Bất quá, Lục Hồ, ta muốn cùng người hảo hảo nói chuyện, bởi vì chọn dùng Âu Dương Phi đề nghị, ý nghĩa người trực tiếp bại lộ ở trong nguy hiểm, chúng ta đối với người trực tiếp bảo hộ khả năng vô pháp triển khai, điều

này cần người cẩn thận ngắm lại sau đặt thành chung nhận thức."

Lục Hồ liếc mắt nhìn bên cạnh mỹ nữ, nói: "Ta cùng Phi Phi bạn học đã 'Cộng thực' quá nhiều lần, chủ yếu là bánh kem, bánh ngọt chocolate cái gì..."

Hội nghị sau khi kết thúc, Ba Du Sinh lôi kéo Lục Hồ đi tâm sự, ta bị "Lão nhân" Trương Sinh gọi lại: "Âu Dương đội trưởng."

Ta sừng sốt một chút, biết hẳn đối với ta vừa rồi hợp khi oai phong một cõi khác sâu ẩn tượng, liền dứt khoát đi theo ồn ào: "Lão nhân... Lão Trương đồng chí, có tình huống thế nào muốn hỏi báo?"

"Về người lần trước nhường ta ở hình vẽ kho số liệu lí muốn tìm hai người kia, chính là cái kia mẹ mẹ cùng kia tiểu nha hoàn..."

"Tìm được?" Ta một trận kích động.

"Không có."

"Ta có thể trừ người tiền thưởng sao?" Ta ta cảm giác muốn là thật làm lão bản, công nhân ngày sẽ thống khổ.

Trương Sinh cười cười nói: "Đương nhiên không thể... Ta khả cho là mình biện hộ một chút không? Hiện hữu hình vẽ kho số liệu không phải chân chính 'Bách khoa toàn thư', càng là liên lụy tới cổ nhân sắc mặt. Chúng ta lúc trước có thể tra được Hoắc Tiểu Ngọc, đã xem như thật may mắn, bởi vì vừa vặn có một bức của nàng tả chân bức tranh tồn thế, nhưng đại đa số cổ nhân, ngoại trừ số rất ít để vương tương tượng, được đến đương thời họa sĩ chuyên môn vì bọn họ bức họa cơ hội thật đúng không nhiều lắm, càng khó đắc là như vậy bức tranh còn có thể may mắn truyền lưu ngàn năm."

Ta nghĩ thâm, Hoắc Tiểu Ngọc bức họa may mắn, là chúng ta này sưu quý sử người được đề cử lớn nhất bất hạnh.

"Tuy rằng không tìm được, hay là muốn nhiều hơn cảm tạ người."

Trương Sinh nín chặt trên cảm hán mấy cây mao nói: "Bất quá, này vừa tìm, đồ cũng không phải cái gì cũng không phát hiện, ta lại tìm được một bức Hoắc Tiểu Ngọc bức họa, thú vị chính là, cũng đều là của nàng làm chung giống, đại khái là họa tượng trình độ một loại, tuy rằng vẽ ra nàng lúc sắp chết bệnh tật thần thái, nhưng gương mặt bức tranh phải cùng bản thân nàng chẳng phải giống nhau..."

"Vậy là người thế nào lục soát? Không phải nói muốn lớn lên giống mới có xứng đôi sao?"

"Vấn đề này hỏi rất hay. Ta bởi vì tìm không thấy kia một già một trẻ hai vị phụ nữ khác ảnh chụp, hay dùng lúc ban đầu kia tấm Hoắc Tiểu Ngọc làm chung bức họa bối cảnh làm cơ sở chuẩn tiến hành tìm tòi, nói cách khác, nhìn xem còn có nào tranh vẽ là có thêm cùng Hoắc Tiểu Ngọc gia cùng loại bối cảnh. Có nhớ hay không Hoắc Tiểu Ngọc làm chung đồ thượng, các nàng ba cái đứng ở cửa sổ, nhìn phía xa một cái người cưỡi ngựa? Cửa sổ bên trong có một chút ở nhà trần thiết, bức tranh đắc còn rất cẩn thận? Ta cứ dựa theo này trần thiết, tìm kiếm kho số liệu lí có phải không phải có khác tranh vẽ, có cùng loại trần thiết. Lúc ấy cảm thấy đây chẳng qua là đang tìm vận may, ôm vô cùng xa vời hi vọng, xem hay không có cùng loại làm chung đồ, có thể đem hai vị này sắc mặt nhìn xem càng rõ ràng chút. Ai biết thật sự lại tìm ra một bức Hoắc Tiểu Ngọc làm chung bức họa, Tây An thị nhà bảo tàng cất chứa. Chẳng qua, kia tấm đồ thượng, không có kia một già một trẻ cùng."

Trương Sinh mang ta đi phòng làm việc của hắn, Hoàng Hải đã ở, hai người cấp ta xem kia tấm tranh, màu vàng sẫm hình ảnh thượng là vị đơn thuần trang ốm yếu mỹ nữ, Trương Sinh phóng đại này tấm tranh, cùng Austria nhà bảo tàng cất chứa nguyên đồ, quả nhiên, trong phòng trần thiết, bao gồm nhất phiến hoa mẫu đơn bình phong, một trương bàn trang điểm, cùng trên đài một mặt gương đồng, đều đồng dạng xuất hiện tại hai bức họa thượng, ngay cả bài trí vị trí đều giống nhau.

"Ta đây lại không hiểu, " ta tự hỏi, không kỳ vọng lão nhân sẽ có cái gì đáp án, "Tại sao muốn thỉnh hai gã bất đồng họa sĩ, bức tranh hai tấm bất đồng làm chung bức họa."

"Có lẽ, Hoắc Tiểu Ngọc đối trong đó một bức không hài lòng, tìm người lại vẽ một bức." Trương Sinh đại khái mình cũng cảm thấy này cách nói có chút gượng ép, nghe vào lo lắng không đủ.

Ta chỉ vào nguyên lai bức họa kia nói: "Khả nghi chính là này bức họa, theo đạo lý nói, làm chung bức tranh giống như là muốn xông ra người chết hình tượng, không cần phải một hơi bức tranh ba người đi lên, cũng không phải ba người đều phải làm chung..." Một cái ý niệm trong đầu thăng lên đến, "Trừ phi, hai người kia thật sự cũng 'Làm chung'."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 43: Chính văn (bốn mươi ba)

10 nguyệt 16 ngày

Lục Hồ nhìn Vân Mộng trạch phát ra một trận ngốc, xem ra phải cái này ruộng cạn hồ xuống nước còn có một chút tư tưởng công tác phải làm. Hai

ngày nay chúng ta mỗi ngày đều sẽ trừu chút thời gian đến bên hồ chờ đợi, nhưng Hoắc Tiểu Ngọc luôn luôn không có xuất hiện. Đây là ta lo lắng nhất, lo lắng nặng nề trước "Nhiệm vụ" sau khi kết thúc, Doanh Chính đem nặng lại thu hồi bức tranh trung. Muốn có thể tìm tới Doanh Chính cùng bức họa kia rất tốt, khả là công an cục bày ra nếu nói thiên la địa võng, Doanh Chính vẫn giống một cái chỗ tối bóng mờ, không hề bộ dạng. Hai người thương lượng đến thương lượng đi, cảm thấy thừa lại có thể làm, chỉ có là tiến vào Vân Mộng trạch lý, nhìn xem Hoắc Tiểu Ngọc hay không còn sinh hoạt tại dưới nước.

Nếu Hoắc Tiểu Ngọc có thể sinh hoạt tại dưới nước, kia thành cái gì? Động vật lưỡng thê? Mĩ nhân (quý) cá?

"Nếu không, một mình ta đi xuống đi, người ở trên bờ giúp ta trông chừng, có người đến, người đã kêu, mỹ nữ tắm rửa, cảm tham quan!" Ta đương nhiên hi vọng Lục Hồ có thể theo giúp ta vào nước mạo hiểm, nhưng biết nếu kỹ năng bơi không tốt, cũng sẽ không có nhiều lắm trợ giúp. Ta chưa nói tới là bơi lội kiện tướng, nhưng bởi vì muốn cho tái nhợt làn da gia tăng chút nhan sắc, từ nhỏ liền bắt đầu bơi lội, coi như tương đối "Tươi ngon mộng nước".

Lục Hồ nói: "Lời nói thật nói đi, lúc ta còn nhỏ ham chơi, có một lần đi ở nông thôn bà ngoại gia, rơi vào một cái giếng lý đi, suýt nữa chết đuối, từ đó về sau, còn có điểm chứng sợ nước... Ta vừa rồi suy nghĩ, lại có cái gì tốt sợ, không điều tra rõ chuyện này, cái mạng già của ta sẽ không có, một điểm nước thì sợ cái gì chứ?"

Đáng giận Doanh Chính, đáng giận sư phụ hoàng gia huyết thống, làm hại chúng ta còn tuổi nhỏ liền cả ngày cân nhắc sinh tử đại sự!

Ta nói: "Người không cần sợ, nếu người thật sự bị ta tha xuống nước, ta sẽ bảo đảm an toàn của người... Kỳ thực chúng ta cần làm cũng không khó, chính là ghen một hơi... Người là hát Rock and roll, lượng hô hấp hẳn là không sai đi... Chúng ta một hơi chìm đến đáy nước, nhìn xem dưới nước có hay không Hoắc Tiểu Ngọc bóng dáng. Hôm nay trước thử xem, nếu cảm giác Vân Mộng đáy nước tương đối khả nghi, ta có thể đột kích huấn luyện một chút lặn nước, sau đó lưng bình dưỡng khí đẩy nước đi xuống chậm rãi tìm, khi đó, người thật sự chỉ có thể giúp ta gác canh gác."

Lục Hồ gật đầu nói: "Bắt đầu đi."

Chúng ta cởi giày, đi vào Vân Mộng thượng kia đoàn sương mù.

Muốn vào nhập Vân Mộng hồ, cũng không giống tắm thường như vậy vào nước, "Phù phù", "Rào rào", là được rồi. Vân Mộng trên có nhất tầng lớn hơi nước hình thành sương mù dày đặc, từ đằng xa, ở một ngày mờ ta thời điểm, có lẽ có thể thấy Vân Mộng chính thể thật là hồ, nhưng đến phụ cận, đối mặt không hề trong suốt độ vực sâu, người vĩnh viễn không biết thọc sâu nhảy kết quả. Cho nên chỉ có thể từng bước một từ từ sẽ đến.

Theo bên bờ xuống phía dưới, là một mảnh lầy lội như keo dán sườn dốc, chúng ta đi không vài bước, đậm đặc nề đã không quá gối đáp.

Lục Hồ nói: "Không ổn, này phiền hình như là cái loại này ăn thịt người đầm lầy, rơi vào đầm nhiệm hay không đầm nhiệm chức vụ sẽ càng hãm càng sâu."

Ta cũng cảm thấy không ổn, kêu lên: "Trở về, chúng ta bây giờ bứt ra trở về còn kịp!"

Lục Hồ mọi nơi nhìn xung quanh, nhất chỉ của chúng ta bên phải: "Là chúng ta không nhiều quan sát, nơi đó kỳ thực có tòa cầu!"

Xuyên thấu qua sương mù dày đặc, ta quả nhiên thấy cách đó không xa có tòa cầu. Bất quá, nếu trên đời có cầu hiệp hội, chắc chắn sẽ không thừa nhận đó là cây cầu, bởi vì nó nói trắng ra là liền là một khối tấm ván gỗ, tà trải tại bùn nhão phía trên.

"Nồng như vậy sương, thế nào quan sát cũng không dùng nha? !" Ta oán trách, cùng Lục Hồ nắm tay đi đến kiều biên.

Dọc theo tấm ván gỗ đi xuống dưới, vốn tưởng rằng đi cái hơn mười thước có thể đầy nước biên, ai biết, đi rồi chừng một dặm lộ, hay là không phát hiện một giọt nước - - này cách nói rất không xác thực, phải nói chúng ta thân gặp khắp nơi đều là nước, chỉ là không có thấy gì thành hình thủy vực. Sương mù càng ngày càng đậm, càng ngày càng nặng, chúng ta hô hấp hành tẩu, cũng có chút cố sức. Trên người quần áo bị dính đặc càng ngày càng ẩm, không lâu liền ướt đầm, giống như ngâm ở trong nước đường như.

Giống như ngâm ở trong nước đường như!

Ta đây mới ý thức tới, có thể hay không, chúng ta đã ngâm ở trong nước? !

Lục Hồ hỏi: "Thế nào còn chưa tới mép nước đâu? Ở trên bờ xem, giống như rất lớn một mảnh nước đâu, cách bên bờ cũng không xa như vậy a?"

Ta lại nghĩ nghĩ, hỏi hẳn, cũng là tự hỏi: "Ồ trên bờ xem hồ nước thời điểm, có thấy hay không ba quang trong vát?"

"Nơi này từ sáng đến tối đều là âm u, Ba Thập sao quang nha?" Lục Hồ cùng ta cùng một chỗ lâu, nói chuyện cũng giống ta.

"Ta có loại cảm giác, chúng ta đã ở trong nước." Ta nói ra chân thật ý tưởng, tuy rằng âm u thêm sương mù dày đặc, ta thấy không rõ Lục Hồ sắc mặt, nhưng có thể tưởng tượng trên mặt hẳn kinh ngạc, bởi vì luôn luôn nắm tay, ta có thể cảm giác hần hơi hơi run một cái. Một cái có cường độ thấp chứng sợ nước người đột nhiên biết mình đã ngâm ở trong nước, đương nhiên sẽ cảm thấy khủng bố đi.

"Có ý tứ gì?" Lục Hồ khó hiểu.

"Nói đúng là, chúng ta đã ở Vân Mộng trạch trong nước. Người trước kia gặp qua trầm trọng như vậy nồng hậu sương sao? Không có đi, kỳ thực

sương chính là nước, ta thậm chí hoài nghi toàn bộ Văn Mộng trạch chính là nhất tầng lớn mờ mịt, chẳng qua... Không biết cái gì nguyên nhân... Có lẽ chính là cái này Âm Linh giới chỗ đặc thù, chúng ta theo trên bờ nhìn qua, giống như là nhất tầng lớn nước, chúng ta không phải từ chưa từng thấy qua ba quang trong vắt, hoặc là một mảnh gương sáng một loại hồ nước sao? Không là tổng cảm thấy phía trên này sương mù đầm đầm sao? Lần đầu tiên ở nước Vạn công viên tưởng niệm xuyên qua đến cùng Hoắc Tiểu Ngọc đánh nhau thời điểm, ta giống như nhìn thấy ba quang hồ nước, nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, kỳ thực cũng chính là một mảnh hơi nước. Chúng ta bây giờ, liền ở trong nước!"

Lục Hồ suy nghĩ một trận nói: "Có đạo lý, nếu không càng đi về phía trước đi. Đến hiện tại, ta ngoại trừ đầu đầy mờ mịt, cái gì đều nhìn không thấy."

Lại đi rồi một trận, tám ván gỗ còn đang về phía trước kéo dài, giống như vĩnh viễn sẽ không đến cùng, đoán chừng là trên thế giới dài nhất tám ván gỗ đường. Lục Hồ bỗng nhiên thở nhẹ một tiếng: "Chờ một chút, ta giống như đụng phải cái gì vậy... Nga, là cây cột, nhìn xem có đầu mỗi gì đi."

Cuối cùng có thu hoạch ! Tinh thần của ta đầu lên đây, tiến đến Lục Hồ bên cạnh, quả nhiên, theo sát của hắn, là căn thô to cây cột, hai người đều ôm hết không xong, màu xám cán (giống như Âm Linh giới còn có cái gì khác nhan sắc dường như), mặc dù là hình trụ, nhưng cũng không trăm phần trăm quy tắc. Hấp dẫn ta ánh mắt , là trên cột có chút đường vân. Này đường vân cũng bất quy tắc, trên căn bản là ngang nói nói, ngẫu nhiên cũng sẽ có bộ phận loang lổ, nhìn qua cũng thật cũ kỹ.

Ta đối với cây cột sờ soạng một cái: "Không biết này đó đường vân là có ý gì, là một loại ký hiệu? Ngôn ngữ? Xem này cây cột tính chất, " ta lại vỗ một cái, "Không giống tảng đá, cũng không giống thủy nê, càng giống thuộc da... Còn có thể động!"

Này cây cột bắt đầu chuyển động!

Chúng ta lập tức chạy, biết bị này cây cột đụng một cái, khả năng sẽ vĩnh viễn ngưng lại Âm Linh giới .

Chạy ra không vài bước, ta "Oa" kêu một tiếng, dừng ngay.

Trước mặt chúng ta là một đôi đầu đại địch xông ra viên mắt, sinh trưởng ở một cái dài nhỏ đầu thượng, mơ hồ có thể thấy hợp với một con rắn giống nhau dài gầy.

Lục Hồ trầm kêu: "Hồ Lochness trách!"

Không nhận sai lời nói, đây đúng là không lâu trên bờ đã gặp đầu kia lớn lên giống trong truyền thuyết hồ Lochness trách quái thú. Chỉ có đi đến nó phụ cận, tài năng cảm nhận được nó không lộ! Vừa rồi kia căn "Cây cột", hiển nhiên là nó một chân!

Lục Hồ nói: "Hiện tại lại nhìn, nó bộ dạng càng giống nào đó khủng long!"

Ta nghi hoặc hỏi: "Lớn lên giống ai, rất trọng yếu sao?" Lại nhìn nó cứ như vậy kinh ngạc nhìn chăm chăm chúng ta, cũng không tiến công, cũng không nhường đường, giống như ở chờ chúng ta tự hành rời đi. Đánh phải trước cùng nó đàm phán: "Uy... Mời người tránh ra một chút được không được?"

Hồ trách khủng long không có nhận đề nghị của ta, vẫn si tình nhìn chăm chăm chúng ta, ta đoán nó hơn phân nửa đang suy nghĩ của chúng ta dùng ăn giá trị. Lục Hồ rút ra chủy thủ, chắn trước mặt của ta.

Ta vội kêu lên: "Không nên động võ, nhường ta trước quan hệ xã hội một chút." Rồi hướng quái vật kia nói: "Người không muốn làm cho khai cũng có thể, nhưng có thể hay không nói chuyện, gần nhất có hay không nhìn thấy Hoắc Tiểu Ngọc? Chính là một thân bạch y phục, tóc dài trung niên nữ nhân?"

"Nó nghe không hiểu ." Một thanh âm theo sương mù dày đặc lí bay tới, cả kinh ta nhảy dựng lên.

Nhưng người thế nào của ta đều nhìn không thấy.

Lục Hồ kêu: "Người nào? Người là ai?" Chủy thủ của hắn chỉ chỉ đông, chỉ chỉ tây, một bộ như lâm đại địch bộ dáng. Ta nói: "Người có thể hay không đem kia hung khí tạm thời thu?" Kia trong sương truyền đến thanh âm là non nớt giọng trẻ con, ta thấy không ra cái gì ác ý.

Ta lại bảo: "Người đó, ta nhìn không thấy người nha, người có thể không thể đi ra, chúng ta tâm sự."

"Ta ngay tại trước mặt người nha."

Đồng âm như chuông, liên vang ở ta cùng Lục Hồ trong lúc đó. Lục Hồ xoay người, ta cúi đầu xem, quả nhiên, xám trắng trong sương mù, có một xám trắng bóng dáng, nếu không phải hắn đứng vào thả gần, nếu không phải hắn một thân xám trắng áo choàng ngắn thượng hệ một cái giống bùa hộ mệnh một loại màu nâu đỏ nho nhỏ hồ lô, ta căn bản phân biệt không ra đó là một hình người.

Một cái mười tuổi tả hữu đứa nhỏ, xem mặt thượng nghịch ngợm tương hắn là nam hài, nhưng rất khó nói, bởi vì tóc của hắn biến thành một căn bím tóc, ta còn chú ý tới, không biết có phải hay không là ở xám trắng trong sương thời gian lâu lắm, của hắn tóc đen cũng có chút bụi bụi sắc điệu, của hắn cả người, cũng là bụi , gần như trong suốt.

Hắn giống như đã từng quen biết.

"Ta đã thấy các người." Đứa bé kia nhẹ giọng nói.

Ta nhớ ra rồi: "Người thì ra là ở tại chưa hết ... Kia phiền mộ địa lí, đúng hay không?"

Đứa nhỏ gật gật đầu, cười cười, nhưng không biết tại sao, trên mặt lại hiện ra sầu khổ sắc.

"Ta nói các ngươi thế nào lập tức đều không thấy nữa, nguyên lai trốn đến nơi này!" Ta liền nghĩ tới vì giúp ta truy tra Hoắc Tiểu Ngọc rơi xuống mà ngộ hại Dịch Nhân Kiệt.

"Không là né qua, là bị bắt tới." Đứa nhỏ điểm ra hắc sầu khổ nguyên do.

"Chộp tới? Ai bắt ngươi tới?" Bất cóc nhi đồng? Lá gan cũng quá lớn! Ta liếc mắt nhìn Lục Hồ, "Tiểu Hồ ca, chuẩn bị tốt dùng của ngươi chủy thủ, đem bất cóc phạm tử hình đi."

"Các ngươi đánh không lại bọn hắc." Đứa bé kia nghiêm túc nói.

"Bọn họ? Rốt cuộc là ai?" Ta nghĩ đến đối thủ còn không chỉ một cái, có chút không biết lượng sức cảm giác.

Đứa nhỏ nói: "Ta cũng không biết. Tối hôm đó, ta ở nhà nghe được tiếng chuông, liền chạy ra khỏi đến, kết quả phát hiện bọn họ ở chưa hết đánh thắng về phía trước, đem sở hữu ở tại chưa hết mọi người vòng lên đến." Ta lưu ý đến, đứa bé kia nói là "Ồ tại chưa hết người". Hắc trong cảm nhận, bản thân hay là người.

Kỳ thực đâu, có vài người, so ác quỷ còn đáng sợ hơn; có chút qua đời linh hồn, giống Dịch Nhân Kiệt, so đại đa số hiện thế người càng khả kính.

Ta hỏi: "Chưa hết nơi đó ở nhiều người như vậy, các ngươi chẳng lẽ liền khoanh tay chịu chết? Vì sao không theo chân bọn họ liều mạng?"

Đứa nhỏ lắc đầu nói, trong thanh âm tràn đầy sợ hãi: "Chúng ta không dám, bọn họ cũng có rất nhiều người, hơn nữa mạng đến rất nhiều thực hồn thú cùng đốt linh hỏa..."

Nhìn đứa nhỏ trên mặt mơ hồ khó phân rõ hoảng sợ muôn dạng biểu tình, ta cũng rung mình, "Thực hồn thú", "Đốt linh hỏa", nghe vào thật mê tín bả danh từ, ở trong miệng hắc nói ra, cũng là như vậy chân thật. Nghĩ đến chưa hết lí do là chút an bình linh hồn, những dã thú kia cùng ma trơi, cho bọn hắc mạng đến tự nhiên là không như bình thường đe dọa.

"Ngươi biết là ai để cho bọn họ tới à? Nay đem các ngươi bắt người tới, cũng là ở tại nơi này cái Âm Linh giới à?"

Đứa nhỏ nói: "Bọn họ chắc cũng là ở Âm Linh giới, không biết ai là thủ lĩnh của bọn họ, bọn họ đều mặc đội khôi giáp, mũ giáp là cái loại này có thể bao lại mặt, chỉ lộ ra hai con mắt, thấy không rõ bọn họ lớn lên trông thế nào. Bọn họ còn cầm vũ khí, giống gậy gộc, nhưng sẽ phun ra đốt linh hỏa. Chúng ta trong những người này, có mấy cái phản kháng, rất nhanh đã bị thực hồn thú ăn, hoặc là bị đốt linh hỏa đốt không có..."

Lục Hồ bỗng nhiên nói: "Phi Phi, nhường nhỏ như vậy đứa nhỏ nói mấy thứ này, giống như có điểm tàn nhẫn."

Ta gật gật đầu, nhưng đứa bé kia nói: "Kỳ thực hoàn hảo, đừng quên, chúng ta đã chết qua một lần. Chúng ta ở tại chưa hết, rất nhiều người vốn bị chết cũng rất thảm."

Lòng rồi đột nhiên run lên, chỉ thấy đứa bé kia dung mạo thay đổi, lưỡng đạo máu tươi, theo mắt đuôi mắt biên lưu lại. Khóe miệng của hắc, cũng rịn ra một mảnh ô Thanh Huyết vết.

"Ngươi xem, đây là ta trước khi chết chân thật bộ dáng." Đứa bé kia nói.

Ta ôm ngực, trấn tĩnh một trận: "Ngươi tên là gì?"

"Lam Quả Nhi."

"Lam Quả Nhi, ngươi chết đắc có oan tình?" Ta nhẹ giọng hỏi.

Lam Quả Nhi gật gật đầu nói: "Ta không biết có phải hay không là có oan tình gì, nhưng ta biết, ta là không nên chết. Trước khi ta chết, vui vẻ, không có sinh bệnh, không có gặp rắc rối, nhưng bỗng nhiên sẽ chết... Còn có, ta rất muốn của ta cha mẹ."

Ta ở trong lòng thở dài: cha của hắc nương, cũng sớm về bụi đất thôi.

"Các ngươi luôn luôn tại chờ sưu quý sử, giúp các ngươi điều tra rõ chết oan chân tướng?" Ta hỏi.

Lam Quả Nhi lại gật gật đầu: "Trước vài vị sưu quý sử cũng chưa có thể giúp được ta, bọn họ còn chưa kịp giúp ta, rất nhanh đều ngộ hại. Các ngươi là sưu quý sử sao? Bình thường chỉ có một người."

Ta cười khổ nói: "Ngươi xem ta giống sao? Còn có hắc..." Ta chỉ chỉ Lục Hồ.

"Ít nhất hắc có đem Tiểu Đào." Lam Quả Nhi nói.

"Là chủy thủ!" Lục Hồ chấp nhất củ chánh.

Lam Quả Nhi nói: "Các người nhất định muốn biết, chúng ta tại sao phải bị bắt tới đây đến."

Ta nói: "Đừng vậy, ta đang chuẩn bị hỏi đầu, bị bên cạnh ta vị này chửi thủ ca chặt đứt."

"Đi theo ta." Hắn xoay người hướng càng sâu sương trung đi đến, chúng ta theo thật sát, bởi vì nhất bắt lưu thần liền sẽ bị lạc thân ảnh của hắn. Hắn bỗng nhiên lại xoay người, chỉ vào kia dài gáy cự thú nói: "Các người không cần lo lắng nó, nó thật biết điều, chúng ta kêu nó 'Vô Tâm long', bởi vì hắn một chút cũng không hung, đối với người nào đều tốt tốt, một bộ không chịu để tâm bộ dáng."

Ta nói: "Vậy thì tốt quá, vừa rồi ta cho rằng nó sẽ ăn chúng ta đây."

"Làm sao có thể? Đừng quên, nó cũng là tuyệt mệnh, nghe nói chỉ cần ăn gió nằm sương, có thể ở trong này trừ hàng."

Lam Quả Nhi mang theo chúng ta tiếp tục đi về phía trước, cảm giác địa thế càng ngày càng thấp, lại như vậy đi xuống, đại khái thật sự sẽ tới "Địa tâm". Hắn dần dần thả chậm bước chân, nhẹ giọng nói: "Đến chung quanh đây liền phải cẩn thận, bọn họ liền thủ tại chỗ này." Ta đoán "Bọn họ" hiển nhiên là chỉ này bắt Lam Quả Nhi tới hung thần ác sát nhóm.

Lúc này chúng ta đã rời đi kia mau dài vô chừng mực tấm ván gỗ, đi ở lầy lội trên đất, hảo trên mặt đất coi như chỉ chịu đựng được của chúng ta thể trọng, không có vừa rồi cái loại này đầm lầy không định lo lắng. Lục Hồ bỗng nhiên nói: "Thật giống như ta nhóm lại đang lên trên." Ta cũng có đồng cảm, hơn nữa phát hiện, chung quanh sương không có như vậy dày đặc.

Bên tai ầm ầm truyền đến tiếng huyền ảo. Ngao mạn đặt chân bước, hỏi: "Người đem chúng ta hướng chỗ nào mang đâu?"

"Càng đi về phía trước vài bước, nhìn xuống, sẽ biết." Lam Quả Nhi nói.

Càng đi về phía trước vài bước, đột nhiên phát hiện chúng ta hình như là thân ở ở cái gì vách núi biên, phía dưới là cái thật sâu hố to, tiếng huyền ảo chính là theo phía dưới truyền đến. Trong hố sâu không còn là sương mù tràn ngập, có thể thấy vô số tựa như Lam Quả Nhi như vậy nhân nhật màu xám bóng người, xuyên qua lui tới, theo ta chỗ này từ xa nhìn lại, giống là một đám cần lao con kiến đang làm việc. Cẩn thận nhìn, có người đem trên đất đất thạch đảo lên, có người khác dùng đẩy xe đem đất thạch đẩy đi, đồ lên nhất tòa thật to đang ở dựng lên thành lũy trước. Kia tòa thành lũy - - ít nhất nhìn qua như là thành lũy nhất tòa kiến trúc - - chung quanh cũng có thật nhiều người đang cố gắng công tác, không lẽ một cái thạch cái rãnh li, giống như có người ở dùng nguyên thủy phương pháp chế tạo trú thủy nề. Còn có người đang dùng chùy tạc linh tinh công cụ, tu chỉnh trừ một ít khối lớn nhám thạch. Ở vô số khổ dịch trong lúc đó, còn du tẩu một ít binh lính bộ dáng một thân khôi giáp người, trong tay dẫn theo nhất cây trường thương giống nhau vũ khí, đen sẫm nòng súng, đại khái chính là Lam Quả Nhi nói về có thể phun ra "Đốt linh hỏa" hung khí. Có chút binh lính còn nắm một ít tiểu động vật, giống sói, giống cầu, giống hồ ly, thật sự thấy không rõ.

Ta quay đầu hỏi Lam Quả Nhi: "Chưa hết cư dân, đều bị bắt tới làm khổ dịch? Đáp đại lâu?" Ta đồng thời nghiêm nghị ý thức được, ta cùng Lục Hồ xem nào nhiệt nhìn xem đầu nhập, nếu Lam Quả Nhi có ý xấu, ở sau lưng đá chúng ta một người một cước, trong hố sẽ lại xuất hiện hai cái cu li.

Lam Quả Nhi gật đầu nói: "Không biết là muốn đáp cái gì, nghe đại nhân nhóm nói về đến, hình như là cái gì 'Vò'."

"Té đàn? Thần vò?" Lục Hồ hỏi.

Lam Quả Nhi lắc đầu: "Ta thật sự không biết."

Ta bỗng nhiên sinh ra hồ nghi: "Người vì sao có thể trốn tránh lao động?" Ta không tin này đó "Kẻ xấu" sẽ có ý thức tuân thủ lao động pháp, không thuê lao động trẻ em.

"Phi Phi..." Lục Hồ trong thanh âm có nhất vẻ kinh ngạc, một chút trách cứ.

"Ta chỉ là hỏi một câu..." Ta lập tức hiểu được Lục Hồ vì sao như vậy ý vị thâm trường gọi tên ta. Ta đến bây giờ mới chú ý tới, Lam Quả Nhi hai căn trong tay áo trống trơn.

Hài tử đáng thương, sinh tiền không biết bị cái gì dạng cự Đại Khổ sở, bị giết hại thành như vậy. Khó trách hắn chấp nhất thủ tại chỗ này, cùng đợi sưu quý sử xuất hiện, vì hắn điều tra rõ hung thủ bộ mặt.

Ta đem Lam Quả Nhi kéo đến bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Thực xin lỗi... Ta không là cái gì sưu quý sử, nhưng nếu quả có cơ hội, ta cũng sẽ giúp người tìm được người bị hại chân tướng." Ở trong nháy mắt đó, ta đột nhiên cảm giác được có lẽ làm sưu quý sử không là cái gì rất đáng giận phải đi, có thể trợ giúp Lam Quả Nhi như vậy đưa nhỏ.

Lam Quả Nhi trên mặt lộ ra vẻ tươi cười: "Vậy thì thật tốt quá, ta biết, có thể theo thượng giới tới nơi này người, đều không giống tầm thường."

Ta nghĩ, thị phi đồng tầm thường, có thể trước tiên biết mình từ kỳ thăng xui xẻo. Ta hỏi: "Ta nghĩ, chúng ta người muốn tìm, thật khả năng cũng liền ở phía dưới lam cu li, nghe nói qua một người tên là Hoắc Tiểu Ngọc nữ nhân sao? Thật gầy, trên mặt xem chừng bốn mươi năm mươi tuổi, đáng người lại giống tiểu cô nương."

"Hoắc Tiểu Ngọc? Dịch công đi phía trước giống như đang tìm nàng, hắn chính là ở giúp các người tìm đi? Đúng rồi, các người sau lại nhìn thấy Dịch đưa ra giải quyết chung sao? Chúng ta tất cả mọi người bị bắt tới, chính là không gặp đến hắn."

Ta hơi há mồm, cái mũi đau xót, lập tức quay đầu, sửa miệng nói: "Hi vọng hắn tránh thoát." Đúng vậy, hắn ít nhất có thể không cần chịu khổ dịch tàn

phá. Ta hồi tưởng một chút thời gian trình tự: Dịch Nhân Kiệt không biết như thế nào phát hiện Hoắc Tiểu Ngọc cư trú Vân Mộng trạch tung tích, nói không chừng bởi vậy mình cũng bại lộ hành tung, ở phần hồi chưa hết trên đường ngộ hại; đồng thời, Âm Linh giới lí xã hội đen tìm được chưa hết này phần miễn phí sức lao động ồ ạt, đem một đám đau khổ cùng đợi sưu quý sử oán linh nhóm mang đi đến Vân Mộng, buộc bọn họ xây dựng này cái gì "Vô". Mà Dịch Nhân Kiệt gãy giữa trở lại chưa hết, ngênh đón của hắn, chỉ có một mảnh không bài tha ma, hắn hay là nghĩ cách đem Hoắc Tiểu Ngọc hành tung thông tri ta đây cái thượng giới lai khách.

Nói như vậy, Hoắc Tiểu Ngọc từ lúc chưa hết gặp nạn phía trước, sẽ ngụ ở Vân Mộng.

Lục Hồ nói: "Nhìn như vậy đến, Hoắc Tiểu Ngọc cũng không có ở phía dưới làm cu li."

"Nói thật, nàng kia đem gãy tro xương đầu, thật đúng cu li không đứng dậy. Hiện tại xem ra, nàng nếu không là ở làm cu li, kia hơn phân nửa là thuộc loại giai tầng thống trị, cùng này khôi giáp binh là một người. Nàng hẳn là ở trứng gà bọn họ bị bắt tới phía trước liền ở nơi này." Ta hồ đoán.

Lục Hồ cư nhiên đồng ý: "Có đạo lý, đây là vì sao nàng có thể tự do xuất nhập Vân Mộng trạch."

Lam Quả Nhi nói: "Bất quá, nghe đại nhân nhóm nói, này Vân Mộng trạch rất lớn rất sâu, không biết ở bao nhiêu thiên hình vạn trạng sinh linh đâu."

Ta nghĩ sửa đúng hắn nói, nơi này chưa nói tới là "Sinh linh" đi, lại cảm giác mình rất góc Chân nhĩ, nói: "Chúng ta hay là muốn thử một lần, bởi vì chúng ta biết Hoắc Tiểu Ngọc là cùng người xấu lẫn vào cùng một chỗ."

Lục Hồ hỏi: "Thế nào cái thử pháp?"

Ta hỏi Lam Quả Nhi: "Biết này khôi giáp binh ở nơi đó nhĩ sao?"

Lam Quả Nhi chỉ vào phía dưới nói: "Bọn họ ở tại trong thành kia."

Ta đây mới chú ý tới, ở mới xây kia cái gì "Vô" một bên kia, đám sương bảo bọc một tòa rộng rãi tòa thành.

"Đi, chúng ta đến William cổ bảo du lịch một chút đi." Ta kéo Lục Hồ.

Lục Hồ tượng đầu đỉnh thượng sương giống nhau mờ mờ: "Cái gì William cổ bảo?"

Ta đây mới nhớ tới hắn là tiểu punk, không nghe Chu Kiệt Luân, thay hắn tiếc hận lắc đầu. Lại phát hiện Lam Quả Nhi đã ở lắc đầu.

"Các người tốt nhất cân nhắc lại đi vào... Ngoại trừ này vệ binh cùng thực hồn thú, đi vào cái kia thành người, không có một là sống đi ra."

Lam Quả Nhi mang theo chúng ta tiếp tục đi xuống dưới, đến công trường phụ cận, hắn lại quan sát chúng ta một phen, nhẹ giọng nói: "Ta không biết các người có cái gì năng lực có thể đi vào. Xem bộ dáng của các người, cùng người khác rất không giống nhau, sẽ bị vệ binh nhóm liếc mắt một cái liền nhận ra."

Đi xuống trên đường ta luôn luôn tại nghĩ vấn đề này, ước gì Khổ Liên Trà ngay tại bên cạnh chúng ta, có thể cho chúng ta đương trường hoá trang thành tro sắc hơi mờ, xem ra đành phải nghĩ biện pháp khác. Ta nói: "Trước mặt chúng ta này đây xe từ nhân trung, có hay không người biết?"

Lam Quả Nhi định thần nhìn nhìn, gật đầu nói: "Trên cơ bản đều biết. Chưa hết người mặc dù nhiều đặc nhiều đếm không xuể, nhưng chúng ta mỗi ngày cùng một chỗ mấy trăm năm, chậm rãi đều biết."

"Cái này gọi là dùng một đời đi mò... Như vậy đi, có thể hay không phiền toái người tên là một cái tin cậy lão huynh lại đây, nhất định phải thừa dịp vệ binh không chú ý, thúc xe trống từ đến bên kia," ta nhất chỉ phía trước một cái đồng đất trước, "Chúng ta sẽ từ nơi đó lên xe."

Kế hoạch của ta là, nhường một vị nào đó chưa hết khổ dịch thúc chúng ta đến kia tòa thành trước một cái nào đấy không bị chú ý góc, đem chúng ta "Đổ" xuất ra, sau chúng ta lại tự mình nghĩ biện pháp vào thành.

Lam Quả Nhi nói: "Hảo, vậy thì thử xem đi." Lại lập tức bị Lục Hồ gọi lại.

Lục Hồ cư nhiên phản bác Âu Dương đội trưởng nói: "Chúng ta khả năng có biện pháp tốt hơn."

Lúc này, có hai cái một thân khôi giáp binh lính đã đi tới. Nơi này là công trường bên cạnh, hai người bọn họ chậm rì rì đi thông thả lại đây, nhìn qua là ở mạn không mục đích tuần tra. Lục Hồ ở Lam Quả Nhi bên tai đích lẩm bẩm một câu, Lam Quả Nhi mặt lộ mỉm cười. Hừ! Nhất định là đang nói của ta nói vậy.

Lam Quả Nhi tùy tiện về phía kia hai cái khôi giáp binh đi qua, rất nhanh liền bị phát hiện: "Người nào!"

Ta đối với nơi này "Sinh linh" nhóm bất ai cũng kêu "Người" có chút bất mãn, ít nhất cần phải phân chia một chút người sống cùng người chết đi? Cũng may ta biết bây giờ không phải là cầu nhau thời cơ tốt nhất, nín thở quan sát đến.

"Là ta." Lam Quả Nhi thật vô tội nói.

"Lại là người này lười biếng tiểu hồn dân." Một người trong đó khôi giáp binh nói, thanh âm của hắn, đại khái là bởi vì cách thật dày khôi giáp, nghe vào

nặng nề mà xa xôi. Ta đột nhiên nhớ tới, không lâu gặp kia hai cái đứa gầy gò kim thiên ti Hắc Vô Thường, nói chuyện cũng là này nhíp điệu."Xem ra hay là muốn cho người tìm ít chuyện tình làm, gây tay thiếu chân cũng không phải gây trở ngại làm kính dăng thời."

Hai người này không có nhân tính gì đó!

Lam Quả Nhi đại khái đã thành thói quen nghe như vậy không có nhân tính lời nói, chỉ nói là: "Ai nói ta không làm kính dăng? Ta vừa rồi ở bên kia đùa thời điểm, liền phát hiện hai cây chuông quay về thảo..."

"Chuông quay về thảo? ! Trong truyền thuyết chuông quay về thảo? Có thể làm cho người tái sinh chuông quay về thảo? Cho người này tên tiểu quỷ tìm được?" Nhìn không thấy hai cái khối giáp binh che tại mặt nạ bảo hộ lí biểu tình, nhưng không khó tưởng tượng ra bọn họ kinh dị.

Lam Quả Nhi liền tiếp điểm đầu: "Ta cũng có thể gặp may mắn một hồi đi? Không tin chính các người đi qua xem."

"Không phải chúng ta không tin người... Ta liền là không tin người! Người nào tìm được chuông quay về thảo, sẽ đại công vô tư nói cho người khác biết? Không bản thân ăn luôn?"

Lam Quả Nhi nói: "Các người đội nón an toàn lên sau, có phải không phải đầu óc cũng thay đổi thành một khối thiết?" Lục Hồ nhin xuống không cười ra tiếng, chỉ chỉ ta, dựng thẳng lên ngón cái, giống như đang nói, tiểu tử này nói chuyện có của người phong phạm"... Các người đã quên, chúng ta này đó ở tại chưa hết người vốn là không vội mà chuyển thế hoặc là tái sinh, càng là giống ta như vậy tiểu hài tử, ta lại quay về nhân thế, cha mẹ sớm không ở, ta lại thiếu song chương hai tay, thế nào sinh tồn đâu?"

Hai cái khối giáp binh hiển nhiên bị thuyết phục: "Hảo, mạng chúng ta đi xem, nếu đang đùa chúng ta, đành phải mời người dùng đốt linh hỏa lấy sưởi ấm."

Lam Quả Nhi mang theo khối giáp binh đi qua chúng ta ẩn thân một tầng đá, đợi cho khối giáp binh hoàn toàn lưng đối của chúng ta thời điểm, Lục Hồ thật sự giống một cái tiểu lão hồ giống nhau mạnh mẽ nhào tới, chủ thủ sáp nhập một cái khối giáp binh hậu tâm, người binh lính kia trên người giáp y rất nặng, nhưng Lục Hồ Tiết Ngọc kiếm hiển nhiên có thể mở ra trên thế giới gì kim loại cùng phi kim loại, không cần tốn nhiều sức cắm vào. Một người lính khác còn tại xoay người tìm kiếm chuông quay về thảo, phát hiện đồng bạn ngộ hại, lấy lại tinh thần chuẩn bị la lên, lại đã là chậm quá, chỉ ở trong cổ họng "Oa" một tiếng, cũng bị Tiết Ngọc kiếm lọt vào trước ngực.

Sau nhớ tới, dùng Tiết Ngọc kiếm giết hai người này khối giáp binh tựa hồ có chút giết gà dùng dao mổ trâu, bởi vì bọn họ trúng kiếm sau phản ứng thật sự rất mãnh liệt, không có giây dụa, chưa kịp hí hống, đảo mắt liền hóa thành liên vuốt tinh nước.

Ta vội đối Lam Quả Nhi nói: "Mau che ánh mắt, này thiếu nhi không nên!"

Lam Quả Nhi thờ ơ nói: "Không cần lo lắng cho ta, ta đã thấy so này càng thâm."

Ta đối Lục Hồ nói: "Của người diệu kế, nguyên lai chính là cái này? ! Mặc vào bọn họ khối giáp, trà trộn vào tòa thành? Người liền vì vậy giết người?"

"Bọn họ không phải người kia!" Lục Hồ nói xạo trứ.

"Vậy người cũng không thể như vậy bạo lực a! Bọn họ lúc ấy lại không có tính toán thương tổn hại chúng ta?"

Lam Quả Nhi nói: "Nhưng là bọn họ thương hại quá chúng ta chưa hết người, ta dám cam đoan, nếu bọn họ nhìn thấy các người, cũng nhất định sẽ không lưu tình."

"Các người này đó nam sinh, trời sinh bạo lực khuynh hướng!" Ta không biết nên thế nào phê bình bọn họ.

Lục Hồ nói: "Ít nhất, hiện tại chúng ta có thể tương đối nhẹ nhàng tiến vào tòa thành."

"Nhưng là..." Ta cúi đầu xem kia tán rơi trên mặt đất khối giáp, sau đó ôm cái mũi đứng lên, "Này sợi mùi hôi thối, gọi người thế nào mặc kia!"

Mười phút sau, chúng ta hay là mặc vào màu xám áo choàng cùng mũ giáp, áo giáp. Về phần vậy cũng lấy làm người ta té xỉu trăm ngàn quay về mùi hôi thối, đành phải ở trong lỗ mũi nhét nhất tiểu đoàn khăn giấy đến ngăn cản một chút, hô hấp đành phải dựa vào miệng, nhưng thật ra có một mang vào chỗ tốt, vạn nhất phải lúc nói chuyện, có thể đồng dạng đặt tới địch nhân nhóm lúc nói chuyện cái loại này ông thanh vò tức giận hiệu quả.

Chúng ta nhắc tới đen nhánh Hòa Thương khi, lá gan không coi là nhỏ Lam Quả Nhi run run một chút, xem ra đêm đó ở chưa hết tàn sát vẫn như rồng hổ còn sợ hãi. Ta nói: "Cảm tạ người, vô luận kế tiếp sư phụ sẽ là ai, tin tưởng hẳn nhất định sẽ giúp cho người."

Vì không làm cho chú ý, chúng ta hai người này giả binh lính còn giả vờ giả vịt "Tuần tra" một trận, chuẩn bị thừa dịp những binh lính khác chưa chuẩn bị thời điểm, tiến vào tòa thành.

"Hắc! Hai người các người!" Có người hướng chúng ta kêu.

Nguy rồi, chẳng lẽ nhanh như vậy đã bị khám phá?

Đám đầu đi tới mặt khác hai tên lính, cũng cùng chúng ta giống nhau bao bọc kín đáo kín thực."Nên thay ca, các người tiến đi ăn cơm đi!"

Lại nhìn bốn phía, tốp năm tốp ba khô giáp binh bắt đầu rời đi công trường, đi hướng tòa thành, có khác một đám binh lính từ trong thành đi ra, khó chịu ngột ngạt thét to trứ, bắt đầu đối này khổ dịch phát uy.

Ta nhẹ giọng nói: "Thật muốn đối với những tên khốn kiếp kia phát nhất thương đốt linh hỏa, người đoán sẽ là cái gì hiệu quả?"

Lục Hồ nói: "Phòng chừng không sẽ có hiệu quả gì, ta đoán bọn họ từ đầu đến chân đều mặc trứ khô giáp, sợ đốt linh hỏa phản tác dụng lực."

"Vậy người có hay không cảm thấy kỳ quái: nhắc tới lí 'Sinh linh' nhóm đều là 'Phi sinh vật' , vì sao còn muốn ăn cơm? Bọn họ ăn cái gì đâu?"

Lục Hồ nói: "Vậy trước tiên đi bọn họ căn tin nhìn xem."

"Ta chỉ biết, nhất nhắc đến ăn người sẽ đến mạnh mẽ. Nhưng là, đừng quên, mục tiêu của chúng ta là Hoắc Tiểu Ngọc."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Chính văn (bốn mươi bốn)

Chúng ta theo đuổi trứ mặt khác một ít kết thúc công việc khô giáp binh vào thành. Tường thành là đại tảng đá đôi xây lên mà thành , ước chừng có ba tầng lầu cao, cửa thành là hắc mà rất nặng cửa sắt. Vào cửa sau, đập vào mặt chính là nhất mảnh hắc ám cùng một trận mùi hôi, muốn không phải chúng ta trong lỗ mũi đã lấp khăn giấy, nhất định sẽ lập tức bị huân ngã xuống đất.

Qua vài giây loại, ánh mắt ta mới thích ứng hắc ám. Hào ở trong này đều không phải tối đen như mực, có chút hơi yếu đom đóm cầu ở mọi nơi chạy, vì bên trong cung cấp một ít không tính là cường đại nguồn sáng.

Đây chính là ta hướng tới đã lâu ma trời!

Ta làm bầm lâu bầu nói: "Xem tới nơi này tài nguyên so chưa hết nơi đó muốn phong phú giàu nhiều lắm "

Nương ma trời ánh sáng nhạt, ta đại khái có thể thấy rõ, đối diện môn là một cái rộng rãi dừng đạo, hai bên cạnh các có một đạo tương đối hẹp hòi hành lang. Tất cả khô giáp binh đều chuyển hướng bên trái hành lang. Chúng ta vừa gặp người công phu, liền có người ở mặt sau xô đẩy: "Các người phát cái gì ngốc nha, đi mau đi mau, ta đều nhanh chết đói."

Ta thật muốn nói, gấp cái gì cấp, kia nhanh như vậy liền chết đói, các người kiếp trước là heo a? Nhưng vẫn là quản im miệng, đi theo heo đồ bên trái hành lang chỗ sâu đi đến.

Đi rồi mấy chục mét, khô giáp binh nhóm ào ào đi vào nhất căn nhà tử, trước mắt ta cũng rộng mở trong sáng một chút. Bởi vì phòng ở một mặt có mấy mặt quạt hướng phía ngoài song sắt, khiến cho nơi này ánh sáng so trong hành lang sáng ngời rất nhiều.

Ta cùng Lục Hồ sợ ngây người!

Ta lúc ban đầu cảm tưởng là: bọn họ thật là heo a! Bởi vì trong phòng cách mỗi hai thước chính là một cái thạch cái rãnh, một đám khô giáp binh vây quanh, thân đầu chia tay đi vào bắt đồ vật bên trong ăn. Vì ăn cơm thuận tiện, khô giáp binh nhóm mũ giáp cũng đã lấy xuống, liền ném ở dưới chân bọn họ. Hiện lộ ra đầu, là xen vào tươi sống đầu người cùng bộ xương khô trong lúc đó dị hình bộ dáng, tình cảnh khái quát là "Đầu đầy vết thương" - - này đầu, đồng thiếu một khối, tây thiếu một góc, tùy ý đều có thối rữa vết sẹo.

Kính khủng hơn , là thạch cái rãnh lí "Đồ ăn", là bọn hán vong ngã nhảm nuốt trung "Đồ ăn" .

Từng cổ một thi thể!

Trong bụng của ta một trận trở mình khuấy đảo, cũng may cơm trưa không có ăn cái gì sinh mạng hải sản, bằng không nhất định sẽ đại phun đầy đất.

"Các người còn đứng trứ phát cái gì ngốc? Dem đốt linh Hỏa Thương đặt ở cửa thương giá thượng - - gần nhất đã phát sinh vài nguyên nhân vì giành ăn mà tạo thành Hỏa Thương tàu hỏa sự kiện, các người này đó heo, đại nguyên soái tam lệnh ngũ thân, muốn vẫn mình dùng cơm, các người đều đem đại nguyên soái lời nói trí chi sau đâu! Còn đứng trứ làm gì? Nhanh đi ăn!" Sau lưng một cái thanh âm uy nghiêm nói.

Ta quay đầu liếc mắt nhìn, nói chuyện cũng là một cái khô giáp binh, nhưng theo giáp y chất lượng cùng treo trang sức xem, hẳn là vị lãnh đạo. Ta cùng Lục Hồ nhìn nhau liếc mắt một cái, chậm rì rì đem Hỏa Thương đặt ở cửa một cái đại thương giá thượng, đi vòng qua một cái thạch bên máng, một đám heo phía sau. Từ từ nhắm hai mắt đứng trong chốc lát, chờ vị lãnh đạo kia khinh lại lưu ý chúng ta, chúng ta lại chuyển xuất ra, đi theo vài vị đã "Văn minh dùng cơm" chấm dứt khô giáp binh, cầm lên Hỏa Thương, rời khỏi căn tin.

Lục Hồ nhẹ giọng nói với ta: "Bây giờ là tự do hoạt động thời gian."

Chúng ta không có từ hành lang đường cũ phản hồi, mà là hướng hành lang càng sâu chỗ đi đến.

Đi rồi không xa, lại là một gian phòng khác, chúng ta đẩy cửa vào xem, như là một gian khó phòng, để một ít đại thùng sắt, tàn phé đốt linh Hòa Thương cùng rách nát khô giáp, có thể dùng đến sửa chữa đẩy xe công cụ đội chút.

Cùng loại khó phòng ở trong hành lang có bốn năm đang lúc. Chúng ta càng đi về phía trước, cảm thấy địa thế ở dần dần lên cao, nguyên lai này hành lang là nắn nà hướng về phía trước .

Rốt cục, ta đẩy đủ ý thức được Lục Hồ này giả trang khô giáp binh chủ ý là hạng nào cao minh.

Chúng ta tới đến nhất phiến khép chặt song sắt cái cửa, cửa một bên kia cũng đứng hai cái hạng nặng khô giáp binh lính. Gặp chúng ta đi gần, bọn họ tứ chi cũng không có lập tức khẩn trương, thuyết minh đối với chúng ta không thể đề cao cảnh giác, triệu chứng tốt. Lục Hồ ý bảo ta không cần nói, bản thân lại hướng nội môn nhị vị chào hỏi: "Ăn rồi sao?"

Ta cảm khái: nguyên lai liền điểm ấy xã giao trình độ?

"Ăn cái gì nha? Ta đều nhanh chết đói!" Bên trong hai cái khô giáp binh hợp hát lên. Ta hoài nghi này đồ heo dạng hỗn đản vô luận ăn bao nhiêu tử thi, một ngày hai mươi bốn giờ đều giãy dụa ở đói chết ranh giới.

"Chúng ta vừa ăn xong, cho các ngươi thay ca, các ngươi đi ăn đi, từ từ ăn." Lục Hồ hào sảng nói.

Hai vị này hưng phấn mà đẩy cửa ra, lại chần chờ một phen: "Đến đói đói thời gian sao?"

Lục Hồ nói: "Đều là người mình, các ngươi gánh cái gì tâm? Ai thù này phá cửa không đều giống nhau? Các ngươi ăn xong rồi, nếu vui, có thể đi bên ngoài sai sử này chưa hết tới lớp người quê mùa, khẳng định so ở chỗ này ngăn người thú vị nhiều lắm."

Hai cái khô giáp binh hoàn toàn bị thuyết phục, đem một nhóm lớn bắt tại vòng sắt thượng chia khóa nhét ở trong tay ta: "Hảo, các ngươi không cần bỏ rơi nhiệm vụ nga, chúng ta ăn xong, rồi đi tán cái bước, lại chộp mắt nhĩ, nên đến đói đói thời gian, đến lúc đó gặp."

</>Chúng ta đem cửa sắt "Àm" một tiếng nhốt tại hai đầu heo phía sau, chờ tiếng bước chân đi xa sau, bắt đầu tiếp tục thăm dò. Nơi này hành lang giống nhau hôn ám, chỉ có chung quanh chạy ma trời chiếu sáng.

"Đây là địa phương nào, vì sao chuyên môn cần cái cửa sắt ngăn đón? Vì sao cần nhiều như vậy chìa khóa?" Ta hỏi.

Lục Hồ nói: "Vừa rồi dọc theo đường đi đều là khó phòng, nơi này khả năng cũng là cái gì trọng yếu kho hàng, này đồ chìa khóa, chính là khai các khó phòng môn, thùng ngăn tù cái gì."

"Nơi đó còn có nhất gian phòng... Thật là đã khóa lại ! Nhất định có đáng giá bảo bối, dùng này đồ chìa khóa khai khai xem!" Ta chỉ vào phía trước cách đó không xa bên hành lang một cánh cửa nói.

"Đừng vội!" Lục Hồ nhẹ giọng kêu, "Trên cửa có một tiểu song sắt, trước hướng bên trong nhìn xem là vật gì lại nói. Một đám thử này chìa khóa, rất phí thời gian ."

Chúng ta đào trứ trên cửa song sắt hướng bên trong xem, nhưng là trong phòng ánh sáng cơ hồ là số lẻ, cái gì đều thấy không rõ. Lục Hồ từ bên hông lấy ra một chi đèn pin, nịnh sáng chiếu vào đi, hai người không hẹn mà cùng thấp tiếng thét kinh hãi.

Trong phòng không là cái gì "Này nọ", mà là ba người!

Đương nhiên, dựa theo của ta nghiệm căn định nghĩa, bọn họ cũng không thể xem như người, mà như là chưa hết lão hộ gia đình. Bọn họ đều mặc trứ màu xám trắng áo choàng ngắn, co rúc ở phòng ở một góc, hơi mờ thân thể tựa hồ đã hấp hối, nhìn thấy đột nhiên thoáng hiện đèn pin quang, tựa hồ cũng không có rõ ràng phản ứng.

"Mau, tìm được chìa khóa, đem bọn họ phóng xuất." Ta đoạt lấy Lục Hồ trong tay đèn pin , bắt đầu quan sát chìa khóa cùng khóa mắt.

Lục Hồ nói: "Lại nhìn mấy gian phòng, có phải không phải còn có tù phạm." Tin tưởng hẳn cùng ta nghĩ giống nhau: nơi này hơn phân nửa là nhà giam, giam giữ không phục quân giáo khổ dịch nhóm.

Quả nhiên, chúng ta xem qua mặt khác mấy gian phòng lí cũng giam giữ trứ một ít cường bức lao động, mỗi gian phòng nhân số không đội, thiếu một hai, nhiều có tám chín cái. Bọn họ nhìn thấy đèn pin quang, cũng giống vậy thờ ơ, giống như đã hoàn toàn không có tức giận.

"Tốt lắm, nghe Âu Dương đội trưởng nói đi, chúng ta tìm ra chìa khóa, đem bọn họ đều thả, chúng ta thời gian cũng không nhiều, kia hai đầu heo tùy thời đều đã phản hồi ." Ta đang chuẩn bị chuyển tâm xứng đôi chìa khóa cùng khóa cửa, bỗng nhiên bị phía trước khác một cánh cửa hấp dẫn ở.

Cánh cửa kia, so vừa rồi sở hữu trải qua này cửa phòng cũng phải lớn hơn ít nhất gấp đôi, hơn nữa không có bất kỳ song sắt có thể rình, chỉ có nhất phiến nghiêm nghiêm thực thực, rất nặng môn, càng không giống người thường chính là, những thứ khác môn đều là màu xám đen cửa sắt, mà cánh cửa này, là lóe sáng màu bạc.

Cửa kia như là có mãnh liệt dẫn lực, đem chân của ta bước hút đi qua, ta một bên đi về phía trước, vừa nói: "Nếu trong phòng này cũng là giam giữ

phạm nhân ..."

"Kia giam giữ nhất định là vì không giống tầm thường phạm nhân." Lục Hồ đủ tư cách làm của ta tri kỷ , nói ra ta lời muốn nói.

Không lồ chìa khóa vòng lên, cơ hồ tất cả chìa khóa đều là màu xám đen thiết chìa khóa, duy nhất không đồng , là một phen màu bạc chìa khóa. Không cần nhiều đoán, chúng ta chuẩn bị trước thử cái chuỗi này ngân chìa khóa.

Thử một lần thành công!

Chúng ta dè dặt cẩn thận đẩy cửa ra, lại lập tức che hai mắt.

Ở nơi này quỷ thế giới lưu lại gặp thời đang lúc lâu lắm, ánh mắt của chúng ta đã thích ứng u ám, hôn ám, hắc ám, cho nên khi ở hiện thế xem ra kỳ thực cũng không tính mãnh liệt quang đột nhiên xuất hiện, hai mắt càng trở nên quá đáng mẫn cảm.

Gian phòng này trên đỉnh, chỉ chít chít sắp xếp đầy đoàn đoàn ma troi, bởi vì sắp hàng cực kì dày đặc, toàn bộ trần nhà tựa như một khối cực đại đèn bản, sử chính gian phòng phá lệ sáng ngời.

Rộng mở trong phòng, không có vật khác, chỉ có dựa vào tường nhất lồng sắt lớn, trong lồng là một cái màu trắng Cự đầu.

Đây chỉ là một trong nháy mắt ấn tượng. Cẩn thận nhìn, lồng sắt trung vẫn không nhúc nhích , là cái người!

Một thân tuyết trắng vậy dài, một đầu như bực tóc đen, người nọ hai tay bị xéo xuống thượng treo ngược lên, tay áo dài bất lực buông xuống, cho nên thoát nhìn xem đích xác giống con chim.

Hơn nữa, đó là từng đã sẽ bay một loại chim.

"Linh lung cung nga!" Ta nhẹ giọng kêu, "Ngươi là một vị linh lung cung nga!"

Ta cùng Lục Hồ năm đó ở Vân Mộng bên bờ giám thị Hoắc Tiểu Ngọc hành tung thời điểm, từng đã thấy ba người một tổ linh lung cung nga theo Vân Mộng phía trên bay qua, thủ Linh nô Phùng sư phụ sau lại nhắc tới loại này kỳ lạ sinh linh, nói các nàng là một đám không tranh sự đời nữ tiên tri, chính là không nghĩ tới, sẽ ở nơi này ăn chết người trong chuồng heo nhìn thấy một vị, hơn nữa không thể nghi ngờ, thân phận của nàng, là bất hạnh tù nhân.

Kia linh lung cung nga hơi hơi ngẩng đầu, hiện ra tiềm mỹ nhưng khuyết thiếu tức giận nhất gương mặt tái nhợt, một đôi không hề thần thái đôi mắt đẹp trống rỗng đặc làm cho lòng người sợ.

"Các ngươi lại muốn làm gì? Ta không có gì có thể nói ! Các ngươi còn muốn muốn ta sa đoạ thành bộ đáng gì nữa!"

Ta vội nói: "Nhỏ tiếng chút! Không cần gọi bậy! Chúng ta không là này ăn sống thịt tên, chúng ta là thượng giới người tới, là tới... Đến tra án . Ngươi thật là linh lung cung nga sao? Thế nào bị giam ở trong này?"

Linh lung cung nga đầu động vài cái, nhất định là nghe nói "Thượng giới" người tới, tâm tình kích động: "Ngươi... Ngươi là ai?"

Ta rất kỳ quái nàng vì sao không hỏi "Các ngươi là ai", tự giới thiệu nói: "Ta gọi Âu Dương Phi..."

"Âu Dương! Phi!" Linh lung cung nga kinh ngạc phản ứng đem ta cũng trấn trụ .

Trong lòng ta rung mình: thủ Linh nô nói qua, sư phụ sử người được đề cử là linh lung cung nga đoán trước ra ngoài, giả thiết tất cả linh lung cung nga đều là tiên tri, cũng biết người được đề cử thân phận, như vậy trước mắt vị này, tuy rằng thân hãm nhà tù, cũng nhất định nghe nói qua, thậm chí đoán trước ra, ta cùng Lục Hồ tên.

"Vâng, ta là Âu Dương Phi, vị này soái ca kêu Lục Hồ." Ta bắt đầu đánh giá lồng sắt, xem có cái gì không có thể xuống tay mở ra điếm vào.

"Âu Dương Phi? ! Lục Hồ? !" Linh lung cung nga hiển nhiên không là lần đầu tiên nghe quá tên của chúng ta chữ, thanh âm của nàng run rẩy, ánh mắt của nàng, theo bản năng đầu hướng dưới chân nàng."Các ngươi... Các ngươi vì sao tới nơi này? !"

"Còn có thể vì sao? Cứu vớt chúng sinh ." Ta cũng theo linh lung cung nga ánh mắt nhìn dưới chân nàng, dưới chân là một trương vẽ cái đại viên quyền đồ, vòng đồ một vòng, viết một ít chữ, ta vội vàng quét mắt một vòng, thấy được "Tử", "Xấu", "Dần ngộ" chờ chữ, thì ra là Càn Khôn bát quái, thiên can địa chi cái gì. Ta rất nhanh bắt đầu đi vào đối lồng sắt nghiên cứu, lại không có thể ở thiết nhà giam thượng phát hiện gì môn hoặc là khóa dấu vết, quả thực không thể tưởng tượng nổi! Nếu như không có môn, linh lung cung nga là thế nào bị giam đi vào đâu?"Kỳ thực, chúng ta tới nơi này, chủ yếu nhất hay là đang nỗ lực cứu cứu cái mạng nhỏ của mình. Còn có mấy cái khác người mạng nhỏ."

"Không có ích lợi gì! Không nên ở chỗ này làm trễ nải, mau rời đi nơi này, không cần lo cho ta, cũng không cần quan khác tù phạm, các ngươi đi mau!" Linh lung cung nga khẩn cầu thêm uy hiếp nói.

Ta nói: "Ngươi người này... Đây nga, không cần như vậy tiêu cực được không được? Không cứu ngươi đi, ta sẽ thật mất mặt ."

"Đây lồng sắt là mở không ra ! Ngươi cho dù có thể đánh mở, cũng cứu không đi của ta! Ngươi khả năng không biết, tầm thường nhà tù cùng trói chặt là không làm gì được chúng ta linh lung cung nga , các ngươi xem xem ta thù!"

Nàng đầu động vài cái, tay áo dài càng trượt xuống dưới rơi xuống chút, lộ ra một đoạn trắng bệch cánh tay. Cổ tay nàng, bị một căn dài nửa xích cái đinh xuyên qua, đinh tiềm dữ tợn lộ đang bị xuyên thấu làn da ở ngoài, cái đinh trên đầu hệ... Cái gì cũng chưa buộc, linh lung cung nga hai tay như là nhẹ nhàng treo ngược ở nơi nào.

"Đây là 'Nhập thần đinh', một khi bị đinh ở, ba hồn bảy vía sẽ mỗi một ngày lưu đi, khô cạn; tức nhất chính là, một khi đem cái đinh rút ra, sinh mệnh sẽ ở trong một cái nháy mắt bị nhổ đi. Cái đinh trên đầu xuyên chính là kim tâm ti, cho nên nếu không nhìn kỹ, giống như không có gì cả, kỳ thực kim tâm ti so gì dây kéo xích sắt đều cứng cỏi..." Linh lung cung nga rên rỉ.

"Không nhất thiết!" Ta cùng Lục Hồ cùng nhau kêu lên. Kim tâm ti khả là của chúng ta lão bằng hữu.

Ta nói: "Người đã nghe nói qua Lục Hồ tên, vậy nhất định cũng biết Lục gia tổ truyền Tiết Ngọc kiếm đi?"

"Tiết Ngọc kiếm?" Không biết này linh lung cung nga là cái gì tiên tri, giống như nghe được cái gì đều vô cùng "Sau biết" kinh ngạc, "Không có khả năng! Lục gia huynh đệ ngộ hại sau, hai thanh Tiết Ngọc kiếm tuyệt tích nhân gian, làm sao có thể..."

Lục Hồ giờ lên Tiết Ngọc kiếm nói: "Hỏi nhiều như vậy 'Làm sao có thể', 'Không có khả năng', không bằng tự mình thử nghiệm một chút."

Vẫy tay sau, một đoạn đáng tin rơi xuống đất, lồng sắt liền xuất hiện một cái chỗ hổng.

Nhưng không biết tại sao, linh lung cung nga trên mặt không có một chút vui sướng, ngược lại càng sợ hãi kêu lên: "Cẩn thận!"

Lục Hồ trong tay Tiết Ngọc kiếm lên tiếng trả lời rơi xuống đất.

Một cái cực đại lồng sắt từ trên trời giáng xuống, đem ta cùng Lục Hồ chụp đi vào.

Hết thấy phát sinh trong lúc điện quang hỏa thạch, lát sau ta mới biết được, ngay tại Lục Hồ dùng Tiết Ngọc kiếm làm chém sắt như chém bùn triển lãm sau, một cái mộc cầu không biết từ nơi này bay tới, đang nện ở Lục Hồ cổ tay thượng. Đau nhức dưới, Lục Hồ lại cũng vô pháp nắm giữ Tiết Ngọc kiếm, đành phải nhậm bảo bối chũy thủ rơi xuống đất.

Sau đó chúng ta cũng thành tù chim.

Lúc ban đầu khiếp sợ vừa qua khỏi, Lục Hồ lập tức xoay người lại nhốt lồng biên Tiết Ngọc kiếm, không ngờ bắt hụt - - kia chũy thủ bỗng nhiên huyền ở giữa không trung, ngay tại trước mắt chúng ta "Phi" ra lồng sắt, nó thậm chí còn trên không trung vận vẹo hai lần, phảng phất đang cười nhạo của chúng ta bất lực.

Ta vừa ngậy người công phu, một cái hắc móng thật nhanh xâm nhập lồng sắt, đem trong tay ta đốt linh Hỏa Thương theo song sắt đang lúc chụp đi.

Ta đây mới phát hiện, lồng sắt ngoại đã nhiều ra hai cái bóng đen.

"Lại là các người hai người này ma quỷ!" Ta mắng lên. Ta từng đã ở chưa hết phụ cận gặp quá bọn họ, hai cái từ đầu đến chân hắc không thấy đáy tên. Nhiều ngày như vậy không thấy, bọn họ mực sắc như trước, một cái trong đó khẽ nâng trứ song chương, như là ở dẫn dắt giữa không trung Tiết Ngọc kiếm. Không cần hỏi, nhất định dùng là là kim tâm ti. Khác một người da đen nhất tay vịn quét từ giống nhau binh khí, một tay giờ từ trong tay ta giành được Hỏa Thương, nhìn náo nhiệt.

"Nhị vị, đã lâu không gặp, tưởng niệm được ngay." Đoạt ta Hỏa Thương hắc mặt người ta nói.

"Tưởng người cái hắc đầu to, mau thả chúng ta đi ra ngoài!" Ta gọi nói.

"Chúng ta lần trước như vậy dụng tâm mời người, người cũng không hãnh diện, hôm nay chúng ta cái gì cũng chưa làm, người lại đưa mình tới cửa, thế nào bỏ được lại tha các người đi ra ngoài?" Một cái khác hắc mặt còn nhỏ tâm địa đem Tiết Ngọc kiếm hạ, dẫn theo kim tâm ti, sau đó đem chũy thủ bỏ vào nhất cái hộp gỗ lí, từ đầu đến cuối, không có chạm vào một chút thân kiếm hoặc chuôi kiếm.

Ta hỏi: "Các người thế nào nhận ra chúng ta tới?"

Một cái hắc mặt người trả lời nói: "Người nghĩ rằng chúng ta nơi này là hội chùa sao? Có thể tới đi tự do? Các người đại khái không biết, cửa thành có thiết kính chiếu yêu, có người ở chỗ tối chuyên môn phụ trách nhìn chăm chăm mỗi một cái ra vào bốn thành gương mặt..."

"Kính chiếu yêu?" Ta không thể tin được này đổi trắng thay đen thế giới, "Rốt cuộc ai là yêu ma a? Các người quản chúng ta kêu yêu ma, rất giống ta nói các người được chứng bạch tạng giống nhau buồn cười."

"Dù sao hai người các người không giống người thường, theo đi đường tư thế đến trên thân hương vị, đều thật không giống với, cho nên lập tức đã bị của chúng ta giám thị bình phát hiện."

Ta hiểu được: "Ta chỉ biết, là này hai kiện thói gặp y gây họa, nhất mặc vào chúng ta là được thói con ba ba, có thể không làm cho lòng nghi ngờ thôi!"

Hắc mặt người lắc đầu nói: "Hoàn toàn tương phản, của các người trên người xa xa không đủ thói, cho nên chúng ta nổi lên lòng nghi ngờ."

Ta cơ hồ sẽ tự vẫn, nhện này nửa ngày mùi thối, kết quả còn bị nói không đủ thối, bại lộ!

Hắc mặt người tiếp tục đắc ý nói: "Cho là chúng ta bắt đầu trọng điểm theo dõi các người, xem hai người các người là lai lịch thế nào, quan sát các người ở căn tin biểu hiện, ra căn tin sau động thái... Các người thật sự cho rằng cửa lao miệng hai vị kia quân sĩ là heo sao? Vừa nghe nói có thể đi ăn cơm, đã đem cương vị giao cho người xa lạ? Bọn họ sớm liền được phân phó, hiệp trợ chúng ta, cho các người cơ hội, dò xét của các người ý đồ đến. Thẳng đến các người xuất ra cái kia hội phóng điện ngoạn ý, chúng ta mới đoán được, có thể là các người hai người này tiểu quý. Chính các người xâm nhập này đang lúc đặc thù nhà tù, nhưng thật ra đang hà của chúng ta an bài - - đây là sở hữu nhà tù trung vững chắc nhất một cái, một khi tiến vào, có chạy đằng trời... Hắc hắc." Mafia nhất chỉ linh lung cung nga, "Nhìn thấy không, ngay cả chân chính sẽ bay mọi người phi không ra đi."

Không biết những lời này có gì buồn cười, hai cái hắc ca cùng nhau cười rộ lên, đại khái chính là nếu nói màu đen hài hước đi.

Ta chỉ đâu có: "Các người đã thành công, bắt đến chúng ta, cũng sắp đem nghỉ thả rắm thả ra đi, có yêu cầu gì? Phải nhiều tiền chuộc?"

"Âu Dương thế gia hậu nhân, quả nhiên danh bất hư truyền. Đủ lạt, đủ lạt!" Trong phòng không biết khi nào thì nhiều hơn một người, chuẩn xác điểm nói, nhiều hơn một cái cầu - - hẳn chỉ có người bình thường một nửa cao, cực đại tròn tròn đầu hạ, là tròn viên thân thể. Hắc mặc một thân màu xám nhạt trường sam, bất quá mặc ở trên người hẳn, lại trường áo đều được áo ngắn. Áo ngắn hay là che ở hai chân của hẳn, khiến cho hẳn nhìn qua càng giống một cái cầu, của hẳn hai cái ngắn ngắn cánh tay cùng một đôi tái nhợt thủ khoát lên tròn tròn trên bụng, giống như tùy thời chuẩn bị ném rỏ. Của hẳn trường sam thượng chue đầy ngũ quang thập sắc đá quý, lại là này u ám thể giới một cái dị số.

Ta nói: "Xem ra người là đại boss, nói đi, các người muốn thế nào?"

Người nọ sùng sốt: "Đại boss? Ha, cô nương ý tứ, chẳng lẽ là nói, tại hạ là này nhất Phương Thống lĩnh? Cũng không phải, cũng không phải..."

Ta cắt đứt hẳn nói: "Người cũng đừng néo lời của ta không thả, nói cho ta, các người rốt cuộc muốn thế nào? Ta biết bây giờ còn không phải của ta từ kỳ, trước đó, các người có lời gì muốn nói? Chúng ta cần thế nào đàm phán?"

Người nọ đến gần vài bước, ta xem thanh hẳn can quả cam da một loại nếp nhăn mặt cùng trên đầu hai đậu xanh đại ánh mắt, hẳn nói: "Cô nương không ngại đưa mũ giáp bắt, ít nhất ta có thể xác định thật là Âu Dương Phi đại giá quang lâm."

Ta kếm chút bật cười, tháo nón an toàn xuống, nói: "Xem đi, xem đi, cho người một lần xem đủ, qua thôn này khả năng sẽ không cái tiệm này, thật là đại danh鼎鼎 Âu Dương Phi đại giá quang lâm."

Ta tháo nón an toàn xuống khoảnh khắc, trần bì mặt rồi đột nhiên biến đổi, như là cuối cùng một giọt vô quyết nước bị vô tình ép khô sau thống khổ biểu tình, đậu xanh mắt vô hạn phóng đại thành đậu tương mắt: "Tại sao là người?!"

Nga, lại thấy Âu Dương Cẩn! Này lão quả cam thấy tận mắt quả Âu Dương Cẩn.

"Thật lâu không gặp." Ta cảm thấy đâm lao phải theo lao loại trò chơi này vẫn tương đối thú vị.

"Cao minh. Cô nương không buông tha gì một cái gây ra hỗn loạn cơ hội, liền cùng năm đó ... Nàng... Giống nhau." Lão quả cam cười lạnh nói.

"Quá khen." Ta lấy cười lạnh hồi báo, "Người nếu biết ta là Âu Dương Phi, vì công bằng khởi kiến, cũng có thể nói cho ta tên họ của người."

Lão quả cam nghĩ nghĩ nói: "Nhường ta nghĩ nghĩ..."

Ta nói: "Ta chăm chú lắng nghe, chờ người nói láo."

"Là như vậy, rất nhiều người đều đã cho ta là Đông Phương Sóc, ta giải thích thế nào cũng chưa dùng, cho nên cũng liền thói quen mọi người bảo ta Đông Phương Sóc..."

Ta thờ dãi nói: "Vậy người đến cùng phải hay không Đông Phương Sóc?" Ta nhớ mang máng Đông Phương Sóc hẳn là cái chính diện nhân vật, không nên đứng ở ta đây cái chính nghĩa mặt đối lập.

"Là như vậy, nếu ta nói ta là Đông Phương Sóc, tin tưởng người không nhiều lắm; ta nỗ lực nói cho mọi người ta không là Đông Phương Sóc, tin tưởng người thì càng thiếu; thời gian lâu dài, ta cũng không biết bản thân đến rốt cùng là Đông Phương Sóc, hay là phi Đông Phương Sóc..." Trần bì trên mặt tất cả nếp nhăn đang lúc đều mang theo bất đắc dĩ cùng chua xót.

"Được rồi, ta gọi người Đông Phương không sure đi. Nói cho ta, có cái gì muốn cùng ta đàm?" Ta đã sắp bị này lão tiểu tử ép điên rồi.

"Rất đơn giản, hi vọng hai người các người, không cần can thiệp nữa kế hoạch của chúng ta, chính là kia mười hai cái mộ bia, này từ kỳ, các người hẳn là làm bộ cái gì cũng không biết, không có gì cả phát sinh..." Đông Phương Bất Sóc ôn hoà nhã nhặn nói, giống như ở trần thuật một việc rõ ràng, hợp tình yêu cầu hợp lý.

Ta chỉ hảo lại cắt đứt hẳn nói: "Tốt lắm, xem xét chăm chút, người nhất định là Đông Phương Sóc, bởi vì người thật sự rất có hài hước cảm! Người hi vọng chúng ta cái gì cũng không làm, đầy cồi lòng vui sướng chờ đợi mình từ kỳ đã đến sao?"

Đông Phương Bất Sóc nói: "Âu Dương cô nương người không cần gấp gáp, nếu chúng ta là đàm phán, đương nhiên là hy vọng có thể hỗ trợ lẫn nhau."

"Kìa nói chuyện chúng ta có thể lấy được ưu việt đi?" Ai bảo chúng ta là đứng ở một cái trong lòng sắt đảm phán, cho nên biết rõ là đàn gậy tai trâu, cũng muốn có lệ một chút .

"Ta đoán nhĩ vị đã kinh biết đến, bao gồm các người ở bên trong mười hai toà mộ bia chủ nhân, đều là tân nhiệm sưu quý sử người được đề cử. Cũng tương tất đoán được, kế hoạch của chúng ta, là đem chư vị từng cái trừ bỏ..."

"Đồng Phương lão sư, đánh lại đoạn một chút được không được, chúng ta điểm nào nhĩ chọc ngài, tại sao muốn đem chúng ta từng cái trừ bỏ? Từ nhỏ làm toán học đề ta liền không thích phép chia ."

Đồng Phương Bất Sóc hàm dưỡng tuyệt đối hảo, mấy độ bị ta cắt đứt, vẫn không tức giận, cười tít mắt nói: "Kỳ thực không khó nghĩ đến a, các người thân là sưu quý sử người được đề cử, bản thân đều là tư chất phi phạm, " hần ngừng dừng một cái, giống như đang chờ hoan hô chúng ta nhảy nhót, "Cho nên tại hạ chủ nhân, nếu thực dụng chư vị gân cốt Huyết thân khí, là được đại công cáo thành... Nguyên lai các người thật sự đoán không ra đến nha? Ta nghĩ đến người nhóm ở trên giới, tùy tiện tìm vị thân tiên phương sĩ, cũng có thể giúp các người đoán được..."

Ta thờ dài nói: "Thân tiên phương sĩ sao? Như vậy bệnh tâm thần người bệnh đã rất ít ..." Sau đó la hoảng lên, "Dùng ăn? ! Lão bản của người muốn ăn chúng ta?"

Đồng Phương Bất Sóc đậu xanh trong mắt cũng lộ ra kinh ngạc: "Người không biết sao? Ta nghĩ đến người nhóm gặp được kia tam cổ thi thể sau, đã sớm đoán được !"

Lục Sắc, Cổ Chí Hào cùng thư đào ở ngô hại sau đó không lâu thi thể bị phát hiện, liền chỉ còn lại nhất bộ xương khô, không ai có thể cho ra giải thích hợp lý, vì sao thi thể sẽ thoái biến đặc như thế nhanh chóng, hiện tại xem ra, càng là ở mắt thấy dưới lầu "Căn tin" lí một màn sau, ta cơ hồ hoàn toàn có thể tin tưởng này "Được ăn rơi xuống" lý luận.

Nhưng ở "Thượng giới", chỉ có điên mất người mới có này tán thành.

Lục Hồ đột nhiên xông lên trước, hai tay nắm chặt song sắt, hét lớn: "Đem lão bản của người phóng xuất, ta ở nơi này nhĩ, nhường hần đến ăn ta!" Hần như là đầu thân biến thành một đầu bị nhốt ở trong lao tù Mãnh Hồ - - này so sánh không tốt, bởi vì hần thật là bị nhốt ở trong lao tù Mãnh Hồ! Ta thậm chí có thể thấy trong mắt hần chứa lệ, đáng thương hần nhất định là nghĩ tới Lục Sắc, bị ác ma rõ ràng ăn luôn. Ta nghĩ hần giờ phút này có thể không cần tương lai của mình, nhưng tràn đầy báo thù lửa giận.

Đồng Phương Bất Sóc lui về phía sau từng bước, giống như bị Lục Hồ cấm tức kinh hách, bất quá ta biết hần là đang diễn trò. "Ăn người? Người không cần lo lắng, chẳng qua thời cơ vẫn không được thực." Ta khi nào thì có thể thoát đi những lời này hành hạ?

Ta nhẹ giọng đối Lục Hồ nói: "Người không phải lo lắng, nghe một chút hần còn có cái gì quý lời muốn nói."

"Ha ha, kẻ thức thời trang tuần kiệt, năm đó Âu Dương Căn như thế, hôm nay Âu Dương Phi xem ra cũng không ngoại lệ... Kỳ thực chỉ các người phải đáp ứng không ngăn trở nữa chỉ kế hoạch của chúng ta, chúng ta có thể đem nguyên kế hoạch nhỏ nhỏ sửa chữa một chút... Người xem, chúng ta đều là thật lý tính người..."

/>Ta lạnh lùng nói: "đội một chút, các người là người sao?"

Đồng Phương Bất Sóc làm bộ không có nghe gặp, nói tiếp: "Chúng ta đều là lý tính người, không tin cái gì trước vận mệnh, tin tưởng vận mệnh là có thể thay đổi, cho nên tuy rằng các người bị an bài ở trên giới tháng mười một từ ngày cùng tháng sáu mười sáu ngày rồi đi nhân thế, kỳ thực chúng ta đại khả không cần thù nghiêm kết cục như vậy an bài. Chỉ các người phải cam đoan không lại nhúng tay, đối Lục Hồ lão đệ... Vừa rồi ta là đang nói đùa... Chúng ta hoàn toàn có thể không lại 'Ăn' người, người có thể tự tại tiếp tục sống sót, chăm sóc lệnh đường. Âu Dương cô nương, người lấy được hồi báo đem càng là kinh người. Đáp ứng của chúng ta điều kiện sau, người chẳng những sẽ không chết, hơn nữa vĩnh viễn sẽ không chết lại, nhân, vì, người, đem, thành, vì, sưu - - quý - - sử!"

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Chính văn (bốn mươi lăm)

Ngoại trừ Đồng Phương Bất Sóc, trong phòng tất cả mọi người chán kinh rồi, hai cái Hắc Vô Thường run run một trận, ngay cả linh lung cung nga cũng rồi đột nhiên ngừng đầu lên.

"Không tin phải không?" Đồng Phương Bất Sóc hiển nhiên đọc lên trên mặt ta tràn ngập khó có thể tin, "Kỳ thực thật dễ hiểu. Mười hai cái sưu quý sử người được đề cử, vốn trong đó gì một cái cũng có thể bị lựa chọn, trở thành tân một thể hệ sưu quý sử, nhưng là nếu chúng ta từng cái trừ đi sở hữu người được đề cử, cuối cùng chỉ còn Lục Hồ tiểu ca cùng Âu Dương cô nương, như vậy cạnh tranh liền cơ hồ không tồn tại . Lục Hồ tiểu ca trạch tâm nhân hậu, sẽ một lòng phụng dưỡng đường trước mẹ già, Âu Dương cô nương dĩ nhiên là là việc nhân đức không nhường ai sưu quý sử; Âu Dương thể gia từng xuất hiện qua một vị kinh thiên động địa sưu quý sử, tin tưởng Âu Dương cô nương cũng sẽ không có chút kếm cỏi. Mà Âu Dương cô nương ngày sau lên làm sưu quý sử, Âm Linh giới có chúng ta chủ nhân chống, không có nhiều lắm phiền toái, Âu Dương cô nương có thể thoải mái nhậm chức,

thắng đến nhiệm kỳ mãn, đạt được Bất tử."

Ta trầm mặc một lát, cẩn thận nghĩ Đông Phương Bất Sốc mỗi câu nói, sau đó hỏi: "Nhà ngươi lão bản rốt cuộc là ai? Là Doanh Chính sao? Ta có thể hay không cùng hắn tự mình nói chuyện?" Suir tập tất cả mạnh mẽ, nếu có thể có cơ hội còn sống, có thể tìm kiếm đối sách.

"Doanh Chính?" Đông Phương Bất Sốc nhăn nhau chuyển động, hai chuyển, tam chuyển, "Ngươi có biết đặc còn không thiếu thôi! Cũng không phải, cũng không phải! Doanh Chính chính là chủ nhân ở trên giới nhất người trợ giúp, đều không phải từng cái suir quý sử người được đề cử đều giống như nhị vị giống nhau ngoan ngoãn đưa tới cửa, đúng hay không? Doanh Chính cùng thủ hạ của hắn, đem suir quý sử người được đề cử còn sống dẫn vào Âm Linh giới, đưa cho chủ nhân. Chủ nhân hưởng dụng sau, còn dư lại thì cốt tự nhiên sẽ trở lại qua đời đích bản địa. Về phần tể chủ nhân, hắn... Hắn còn đang bế quan, tạm thời gặp không được người, chỉ cần Âu Dương cô nương cùng ta đạt thành hiệp nghị, tựa như cùng lão nhân gia ông ta uống máu ăn thề giống nhau."

"Hắn tại sao muốn ăn suir quý sử người được đề cử?"

"Còn có thể có nguyên nhân gì? Đương nhiên là tăng lên tu luyện công lực. Chờ chủ nhân đại công cáo thành, nhất thống Âm Linh giới sắp tới." Đông Phương Bất Sốc thắng thần nhường ta có chút kinh ngạc.

"Ồ ta đáp ứng phía trước..." Ta cố ý một chút, muốn nhìn được Đông Phương Bất Sốc trong mắt vẻ vui sướng, "Còn có một vấn đề."

"Tại hạ tri vô bất ngôn."

"Tại sao muốn cây này mộ bia, tại sao muốn đề nặng chúng ta này đã làm suir quý sử tổ tiên hình vẽ?"

Đông Phương Bất Sốc sắc mặt hơi đổi: "Cô nương đại khái có điều không biết, gạt các ngươi kỳ thực cũng không quá đại ý suy nghĩ, này đó các triều đại suir quý sử, tuy rằng đã qua đời đi nhiều năm, đánh mất cường đại công lực, hơn nữa khó hơn nữa sống lại, nhưng bọn hắn âm hồn không tiêu tan, du dương ở âm dương nhị giới trong lúc đó, ai cũng không biết này đó âm hồn còn có bao nhiêu năng lực, nhưng bảo thủ điểm tính toán, hay là đưa bọn họ chế ước, phòng ngừa bọn họ đối chủ nhân kế hoạch quấy nhiễu. Kia mười hai cái mộ bia, nhìn như mười hai khối tằm thường đá phiến, kỳ thực lên một lượt rửa, áp tại những cái kia suir quý sử đồ hình thượng, có thể làm cho bọn họ yên tĩnh thái bình. Bực này pháp thuật, tên là 'Áp linh'. Như vậy áp linh bia, áp linh chú, chẳng những có thể trấn trụ âm hồn, còn có thể nhường bia thượng từ kỳ thuận lợi thực hiện. Nếu chúng ta có thể lựa chọn, tuyệt không sẽ đem này đó mộ bia đứng ở chưa hết, nhưng Âm Linh giới chỉ có chưa hết kia mảnh đất, có thể dùng đến đi áp linh thuật. Phát hiện tại những cái kia mộ bia, thừa Mông cô nương bái nhận, đều ngã xuống đất, hình vẽ cũng bị lấy đi, hi..." Đông Phương Bất Sốc thán một tiếng, giống như ở ôn nhu chỉ trích: các ngươi hai người này không nghe lời đưa nhỏ nha...

Ở trong đầu ta, đi qua hai tháng này tới trải qua, vô số nghi vấn, dần dần trong sáng.

Đông Phương Bất Sốc chủ nhân, không thể nghĩ ngờ, một cái diễn đại đầu, hy vọng có thể hút "Tứ chất phi phạm" suir quý sử hậu tuyên thân thể của con người tinh túy, luyện nên cái gì vênh vào hướng pháp lực, xưng bá Âm Linh giới, cho là dùng xong áp linh chú ngữ, lập mười hai người được đề cử mộ bia, cùng lúc cam đoan người được đề cử sẽ ở từ kỳ hôm đó bị giết chết, cùng lúc ngăn cản người được đề cử tổ tiên âm hồn xuất ra can thiệp. Doanh Chính là diễn đại đầu ở trên giới sát thủ, đem suir quý sử người được đề cử từng cái đưa Âm Linh giới cung điện đại "Hưởng dụng". Bí mật này bị ta xem xét xuất ra sau, bắt đầu can thiệp sau, bọn họ giết người kế hoạch càng ngày càng gian nan, cho nên năm lần bảy lượt, cương thi, sống hài, Hắc Vô Thường, đều đến "Thỉnh" ta cùng Lục Hồ, cùng Đông Phương Bất Sốc đàm phán, đạt thành hiệp nghị, ta không can thiệp bọn họ giết người kế hoạch, bọn họ hứa ta thuận lợi trở thành suir quý sử, sau đó giống rất nhiều cảnh phi phiến lí miêu tả như vậy, tham ô hủ hóa cảnh sát cùng hắc đạo lão đại nhóm lẫn nhau lợi dụng, bình an vô sự.

Nhưng không biết vì sao, ta ần ần cảm thấy nơi này có cái lỗ hổng.

Ta nhàn nhạt hỏi: "Năm đó Âu Dương Cẩn, có phải không phải cũng tiếp nhận rồi hấp dẫn như vậy?"

Đông Phương Bất Sốc sững sờ, lập tức nói: "Tình huống cùng điều kiện không giống với, nhưng là không sai biệt lắm là ý tứ này, cho nên nói Âu Dương Cẩn là thức thời người..."

"Nhưng nàng chẳng những không có được đến thành công suir quý sử Bất tử, cuối cùng vẫn còn bị công địa cùng quái điều phân thân, như vậy 'Thức thời', khả chưa nói tới là của ta cái gì tốt tấm gương nga." Ta dùng mềm mại lại sắc nhọn ngữ điệu nói, cũng nhiều có hưng trí thưởng thức vô nghĩa lâu như vậy lần đầu hiện ra xấu hổ thần thái lão vô quỷ.

"Này... Hay là không quá giống nhau, Âu Dương Cẩn vấn đề, ở chỗ nàng lật lọng, kết quả huyền không thể vấn hồi."

"Ta tiếp tục chăm chú lắng nghe, có thể hay không kỹ càng nói chuyện?"

Đông Phương Bất Sốc viên đầu dong đưa không ngừng: "Không biết ở trên giới phong tục như thế nào, dù sao ở chúng ta Âm Linh giới, Âu Dương Cẩn chuyện xưa là cấm khu, đàm không được, ta như nhiều nói vài lời, chỉ sợ cũng bị đuổi việc."

Lão kẻ dối trá! Ta oán hận thầm mắng, ở mặt ngoài hay là hòa ái dễ gần nói: "Ngươi nói sở hữu này đó, nghe vào đều hợp tình hợp lý."

Đông Phương Bất Sốc cười cười nói: "Đúng vậy, ta cũng vậy muốn như vậy, nhưng lại có chút không phúc hậu người ta nói ta thích ăn nói bừa bãi."

"Ta thấy không rõ trong miệng ngươi có phải không phải có một ngum lòng đỏ trứng, nhưng đối với lời của ngươi, ta còn có một nho nhỏ nghi vấn? Ngươi nói này suir quý sử trên ảnh chụp đều bị hạ áp linh chú, mộ bia cũng là cái áp linh tác dụng, như vậy suir quý sử âm hồn đã bị 'Trấn' ở, sẽ không

cùng các người chống đối, đúng hay không?"

Đồng Phương Bất Sóc gật đầu nói: "Cô nương hiểu hoàn toàn chính xác."

"Nhưng là người có biết hay không, có một ngày ta bỗng nhiên 'Mở Âm Dương Nhân', nhìn thấy này mộ bia? Ta thậm chí nhìn thấy Âu Dương Cẩn bị phân thân cảnh tượng? Đó là bốn trăm năm trước chuyện đi, ta làm sao có thể nhìn thấy đâu? Người có cái gì đoán sao?"

Đồng Phương Bất Sóc sắc mặt lại một lần: "Không biết cô nương muốn nói cái gì..."

"Bốn cô nương muốn nói là, ta luôn luôn tại đoán, là ai nhường ta nhìn thấy này mộ bia, là ai nhường ta nhìn thấy Âu Dương Cẩn bị phân thân? Đối Âu Dương Cẩn hiểu biết càng nhiều, ta càng có cảm giác, đây hết thấy, đều là Âu Dương Cẩn ở trong mình mình hành vi, nàng nhường ta phát hiện này mộ bia, bắt đầu cảnh giác của các người to lớn kế hoạch; nàng nhường ta 'Ồn lại' nàng bị phân thân cảnh tượng, nhắc nhở ta nếu làm sai lựa chọn, sẽ có loại gì hậu quả xấu. Biết điều này nói rõ cái gì sao? Biết Âu Dương Cẩn âm hồn không tiêu tan thuyết mình cái gì sao? Thuyết mình người lời nói mới rồi, có độ tin cậy còn không bằng của người thân cao: cần bản không có cái gì áp linh chủ, ít nhất áp linh chủ áp không được Âu Dương Cẩn du hồn, thậm chí áp không được một vị nào đó Mông Cổ soái ca du hồn, nhắc nhở của hân hậu nhân, tìm được một phen thần kỳ đoàn kiếm; các người lại càng không sẽ ngốc đến đem một loạt sở hữu sưu quý sử người được đề cử mộ bia đều liệt ra tại chưa hết này khối hòa bình mả trung, các người làm như vậy mục đích, là hi vọng ai đó có thể phát hiện này mộ bia, mắc mưu, đem trên mộ bia ngày thật sự xem thành tử vong ngày, cho nên làm sai lầm chuẩn bị. Đây cũng nói, các người dự cảm đến sưu quý sử người được đề cử có thể sẽ trước tiên tiến vào Âm Linh giới... Đương nhiên, giết chóc ngay từ đầu, sưu quý sử người được đề cử liền có khả năng phát hiện, của các người dự cảm cũng là có căn cứ ... Chờ một chút, các người không là 'Tiên tri', của các người dự cảm làm sao có thể chuẩn xác như vậy?" Ta nhất chỉ vị kia linh lung cung nga, "Các người tất cả dự cảm, đều là theo nàng ở đâu tới đi? Các người không biết làm sao bắt ở một vị linh lung cung nga, đối nàng tiến hành nghiêm hình tra tấn, không thuộc mình tra tấn, ép nàng nói ra sưu quý sử người được đề cử tính danh cùng xuất thân, ép nàng khai báo khuất đại phu đưa tin cho thủ Lĩnh nô lệ tuyến, cũng ép nàng làm rất nhiều 'Đoán trước', đúng hay không?"

"Ta là bị buộc !" Kia linh lung cung nga vô lực âm thanh kêu.

Đồng Phương Bất Sóc quả cam nghịch ngợm dần dần trở nên tái nhợt, có điểm tiếp cận bánh quả hồng : "Cô nương chẳng lẽ nói, này mộ bia là chúng ta ở làm bộ?"

"Có phải không phải làm bộ người so với ai khác đều rõ ràng, phía trước mấy khối án giết người ngày đích xác cùng trên mộ bia ngày ăn khớp, nhưng này có thể là các người ti mi an bài, hi vọng trước vài cái 'Ăn khớp' có thể dự báo mặt sau này sưu quý sử bị hại ngày chuẩn xác. Dù sao từ giờ trở đi, ta sẽ không lại tin tưởng trên mộ bia ngày, kỳ thực bất kể là cái gì ngày, ta đều muốn ngăn cản các người!" Ta bắt đầu bảo nổi.

Đồng Phương Bất Sóc cười gượng nói: "Ha ha, lại phát hiện cô nương cùng Âu Dương Cẩn một cái bệnh chung: tự cho mình rất cao!" Ngự điệu vừa chuyên, quát lão rốt cục lộ ra dữ tợn bộ mặt: "Chúng ta không hi vọng người can thiệp, chẳng phải nói chúng ta sợ người, người bất quá là cái tay trái gả không chặt tiểu cô nương, người còn không có trở thành sưu quý sử, người còn không có gì vũ lực cùng pháp lực! Chỉ bằng người..."

"Còn có hân!" Ta ngắt lời nói, chỉ chỉ Lục Hồ.

"Mặc kệ người có bao nhiêu giúp đỡ, thật sự cho rằng có thể xoay linh lung cung nga tiên đoán sao? Của các người từ kỳ, hoặc sớm hoặc muộn, nhưng cuối cùng vận mệnh có gì khác nhau? Doanh Chính thủ đoạn các người đã kiến thức qua đi? Tại hạ đồ nghĩ thường thức một chút, người có cái gì kỹ xảo, có thể ngăn cản Doanh Chính thích khách! Càng không cần phải nói, cô nương hiện tại là của chúng ta 'Khách nhân', người đã cho ra kết luận, trên mộ bia từ kỳ không nhất thiết chân thật, như vậy các người cùng chết vào hôm nay, cũng không tính làm rối loạn kế hoạch của chúng ta." Đồng Phương Bất Sóc lời của lại chuyển thành nhu hòa, "Đương nhiên, nếu các người suy nghĩ thêm một chút ta dẫn ra điều kiện, đáp ứng, kế hoạch của chúng ta có thể tiếp tục thi hành, cô nương có thể trở thành sử thượng thành công nhất sưu quý sử, đẹp cả đôi đường, sao lại không làm?"

Trong đầu của ta, giờ phút này có vô số ý niệm ở chuyển, có vô số cái lựa chọn phải làm. Đây cái quân sư quạt mo lời nói là giả , nhưng uy hiếp của hân là thật. Nếu không đáp ứng hân, ta cùng Lục Hồ lộ liền cùng đi đến tận cùng. Ở trong một cái nhảy mắt ta thậm chí nghĩ giả dối đáp ứng, trở lại thượng giới về sau lại nghĩ biện pháp, nhưng làm như vậy rất không đúng tâm khí của ta . Huống chi, ở nơi này tràn đầy "Rùa" a, "Pháp lực" a, "Tiên tri" a cái gì thế giới, mỗi một cái hứa hẹn, mỗi một cái hành động, hay là muốn cẩn thận để nhẹ.

Hai tay của ta cầm chặt lấy nhà giam song sắt, một bộ khát vọng đạt được tự do bộ dáng, hai mắt nhìn chăm chăm nhìn bị bắt phản bội linh lung cung nga, tiếp tục ở cân nhắc.

"Có biết hay không, Doanh Chính nương tử quân thích khách trung, có một kêu Hoắc Tiểu Ngọc ?" Ta thỉnh linh hỏi một cái vấn đề kỳ quái.

Đồng Phương Bất Sóc nói: "Cô nương mới vừa nói chỉ hỏi người cuối cùng vấn đề, thế nào không dứt đâu?"

"Người đương nhiên biết Hoắc Tiểu Ngọc, nàng mấy ngày hôm trước còn ở tại nơi này nhĩ đâu, đúng hay không? Người nhất định cũng biết một loại kêu 'Hồn độn' quái thú, giống chó dữ, chẳng qua so tầm thường câu lớn gấp mấy chục, hung tàn hơn mấy trăm lần, chúng nó từng nhận của các người sai khiến, đi cướp giết khuất đại phu, ngăn cản đại biểu sưu quý sử người được đề cử cây thăm bằng trúc đi đến thượng giới, đúng hay không? Nhưng người có biết hay không, Hoắc Tiểu Ngọc cùng 'Hồn độn', mỹ nữ cùng dã thú, có cái gì chung chỗ?"

Đồng Phương Bất Sóc nhấn nại bị ta mài đại khái chỉ còn kim tâm ti như vậy nhỏ: "Cô nương rốt cuộc muốn nói cái gì? !"

"Năm mươi cân nặng Hoắc Tiểu Ngọc cùng ngũ nặng ngàn cân 'Hồn độn', bọn họ đều từng đã bị ta một quyền đánh bay. Chẳng qua đâu, của ta Thiết Quyền, cùng lúc ta còn nhỏ thành tích học tập giống nhau, không ổn định, có đôi khi sẽ xuất hiện, có đôi khi lại không thể, hôm nay ít nhiều đại thúc chỉ điểm của người, ta mới đột nhiên suy nghĩ cẩn thận: này hi nô vô thường thân lực, đều không phải của chính ta, mà là Âu Dương Cẩn 'Giao cho' của ta,

nàng tự mình bản thân đã vạn kiếp bất phục, trọn đời không được siêu sinh, nhưng của nàng âm hồn còn đang, ở trong mình mình nhìn chăm chú vào Âm Linh giới hết thấy, một hồi mới phong ba, thậm chí một hồi mới hạo kiếp. Công lực của nàng sớm đánh mất, nhưng sưu quý sử đều là tư chất phi phàm, đúng hay không? Nhất định có một phần pháp lực, hơi yếu, không dễ dàng tích lũy pháp lực, theo của nàng âm hồn bảo lưu lại đến, trợ giúp ta mở ra Âm Dương Nhân, giao cho ta thần kỳ lực lượng, chính là loại này pháp lực, đại khái cần thời gian dài tích lũy, cũng dễ dàng rất nhanh dùng hết, cho nên Âm Dương Căn thật dè dặt cẩn thận sử dụng này đó công lực, một chút cho ta dùng, chỉ có ở nguy cấp nhất thời khắc nhường ta dùng. Nhưng điểm này điểm công lực, đã đủ để đem Hoắc Tiểu Ngọc cùng hồn độn đánh bay ở giữa không trung, cũng đủ làm cho ta... Muốn nhìn ma thuật biểu diễn sao?"

Đồng Phương Bất Sóc bị ta hỏi đắc sừng sốt, cứ như vậy sừng sốt, ta đã theo lòng sắt lí đi ra, đứng ở trước mặt hắn.

Hắn bản năng xoay người muốn chạy trốn, nhưng hắn bản năng không có của ta bản năng phản ứng mau, ta đã nắm bắt cổ của hắn, nhắc hắn ở giữa không trung.

Đồng Phương Bất Sóc ở giữa không trung giãy giụa, đầu mọi nơi lắc, nhất định là ở phí công tìm kiếm kia hai cái Hắc Vô Thường. Hắn không biết, ngay tại ta nắm lên của hắn trong nháy mắt, hai cái mặt đen người đã nhào lên, chẳng qua quả đấm của ta mạnh hơn nhanh hơn, liên tục hai đánh, bọn họ một cái trong đó bắt tại giam giữ linh lung cung nga lồng sắt một góc, một cái khác khảm nhập nhà tù một bên thạch bích, từ đây có thể cải danh kêu hắc động tiên.

Lục Hồ cũng bị bắt thành linh biến hóa sợ ngây người, nhưng hắn lập tức tỉnh lại, rất nhanh lại thu hồi Tiết Ngọc kiếm.

Nguyên lai, ta vừa rời tay cầm song sắt khát vọng tự do thời điểm, nhưng thật ra là ở ném thử, trên tay ta hay không có không giống bình thường lực lượng. Khi ta cảm giác song sắt ở trong tay ta cảm giác giống như nhuyễn đường, chỉ biết của ta lý luận, ít nhất trong một khắc kia, hoàn toàn thành lập: mình mình bên trong Âm Dương Căn, biết ta ở tối tình cảnh nguy hiểm, chỉ có phóng thích này công lực, tài năng bảo trụ tánh mạng của ta.

Vì thế ta kéo cong song sắt, lập tức đi ra lồng sắt, tựa như kéo ra nhất phiến hồ khấp môn như vậy thoải mái.

Giờ phút này hai tay của ta siết chặt lấy, giữ lấy Đồng Phương Bất Sóc trên cơ bản không tồn tại ở cổ, nghĩ buộc hắn dẫn ta đi gặp chủ nhân của hắn, cái kia ăn thịt người sinh mệnh quái vật, nhưng bên tai đột nhiên truyền đến một mảnh ồn ào tiếng bước chân.

"Có thích khách!"

Xem ra Đồng Phương Bất Sóc hoặc là hai cái trứng đen khởi động cái gì báo nguy cơ quan.

Ta gọi nói: "Đi theo phía sau ta, chuẩn bị xông ra ngoài!"

Lục Hồ nói: "Người có làm hay không, nhường ta đi theo phía sau người? ! Ta dùng Tiết Ngọc kiếm cấp chúng ta khai đạo đi!" Dẫn đầu vọt tới cửa lao miệng.

Này thiếu đầu óc tiểu Hồ! Ta chỉ hảo lại bảo: "Người trở lại cho ta, đi theo phía sau ta! Ta có con tin!"

Lục Hồ giờ mới hiểu được lại đây, biết ta muốn dùng hết cây quyết làm tấm mộc.

Ta lao ra nhà tù, thoáng nhìn mắt, thấy vô số khô giáp binh tự hành lang hai bên cạnh vọt tới, đích xác có điểm chấp cánh khó thoát khỏi ý tứ. Ta nói: "Đường cũ phản hồi đi!" Ta giờ lên Đồng Phương Bất Sóc, kêu lên: "Quân gia đại nhân tới thị sát, nhường đường!" Này khô giáp binh thấy "Cao cao tại thượng" Đồng Phương Bất Sóc, quả nhiên lập tức phát ra. Đồng Phương Bất Sóc muốn cùng ta làm trái lại, bất hạnh bị ta kết trụ cổ, phát không ra tiếng ca.

"Ngăn lại bọn họ!" Phía sau có người oang oang kêu, là kia hai cái chậm quá mức tới Hắc Vô Thường. Rốt cục có chút khô giáp binh nom nớp lo sợ đổ lại ở trên đường. Lục Hồ lại xông tới phía trước, Tiết Ngọc kiếm hoa động, lập tức có mấy danh khô giáp binh ngã xuống đất, trên hành lang mùi hôi thối càng là dày đặc.

"Ai muốn lại ngăn trở, liền cho các người lãnh đạo cũng ăn kiếm!" Ta một bên xông xuống dưới, một bên kêu. Quả nhiên, không nữa xung phong nhận việc để che lộ khô giáp binh.

Ở Đồng Phương Bất Sóc phù hộ hạ, chúng ta đảo mắt chạy tới tòa thành ngoại, Vân Mộng trạch non tươi ẩm ướt không khí xông vào mũi, ta cơ hồ lập tức sẽ thề không bao giờ nữa tiến cái kia tòa thành.

Ngoài thành, lại chẳng biết lúc nào, đã đứng bụi áp áp một mảnh khô giáp binh, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Ta nhẹ giọng đối Lục Hồ nói: "Nhiều người như vậy, người chỉ có một cây chùy thủ, khả có thể có chút không đủ dùng." Vì thế kêu lớn: "Các người mau tránh ra, bằng không, của các người tiểu Boss mạng già khả năng muốn đã đánh mất!"

Khô giáp binh nhóm không có lập tức xông lên đem chúng ta ăn, nhưng cũng không có phát ra phóng sinh con đường, bọn họ chính là một đứng, đốt linh Hỏa Thương đối với chúng ta, này hơn xa triệu chúng tốt.

Phía sau, vừa rời truy chặn của chúng ta rất nhiều khô giáp binh cũng theo trong thành chạy đến. Hai mặt thụ địch cảm giác, một chút cũng không tốt.

Ta chỉ hảo lại bảo: "Ta đây là nói một lần cuối cùng, các người lại không để cho mở, chúng ta sẽ dùng cái đuôi này thượng cổ thần kiếm, đưa hắn lão cây quyết da từng mảnh từng mảnh quát xuống đến nơi!"

Một thanh âm bỗng nhiên theo tòa thành chỗ cao đáp xuống, một cái âm âm, từng chữ câu nghe vào đều giống như phá miếng thủy tinh tra giống nhau thanh âm, một cái hội trường ở lại người trong óc, ở sâu nhất đêm, tối tuyệt vọng ác mộng trung quấy nhiễu thanh âm của người. "Không cần lo cho sống chết của hân, đem thích khách bắt!"

Chuyện kể tiếp phát sinh đặc quá nhanh, ta chỉ có đầy đủ thời gian ở trong đầu nhanh chóng lướt qua một cái ý niệm trong đầu: chủ nhân của thanh âm này, liền là chân chính đầu sỏ gây nên, ăn ba người kia vô tội đứa nhỏ ác ma, hân có thể vào lúc mấu chốt, lớn mật "Đồ bỏ", vì bắt lấy chúng ta, thà rằng hy sinh bản thân quân sư quạt mo.

Hoặc là, hân quá thông minh, biết rõ chúng ta hai người này tóc máu chưa lui đứa nhỏ sẽ không lăng trì này đáng yêu lão vô quýt.

Sự suy nghĩ của ta dừng ở đây, bởi vì khô giáp binh như thủy triều xông tới, đem chúng ta cắn nuốt.

Của ta phản ứng đầu tiên, là đem trên tay cái kia trời buộc, Đông Phương Bất Sốc, giống ném bóng rổ giống nhau ném hướng nhào lên khô giáp binh, cùng ta dựa lưng vào nhau tác chiến Lục Hồ nhất định cũng chặt bị thương vài cái khô giáp binh, trong tai ta truyền đến liên tục kêu thảm thiết. Ta nhất đẳng xuất thủ, liền đối với hai cái mạnh nhào tới khô giáp binh phát ra một quyền. Bọn họ hiển nhiên là nóng lòng ở "Đại soái" trước mặt khoe thành tích, không muốn nghĩ ta cái này mới nhìn qua cũng như bọn họ đại ra nguy trạng khô giáp binh, có thể xâm nhập xông ra tòa thành, không dám nói có chút tài năng, có ít nhất một phen bán

Ta một quyền đánh ra, mục đích là đánh bay hai cái khô giáp binh, nghe vào có điểm quá mức tự tin.

Hiển nhiên ta còn chưa đủ tự tin.

Bay lên là hơn mười người khô giáp binh!

Theo ta quyền trung, tựa hồ thổi ra một cổ mạnh mẽ phong, tựa hồ ăn sống thịt khô giáp binh nhóm là máy bay giấy, máy bay giấy gặp kinh phong, dĩ nhiên là bay.

Âu Dương Cẩn, mặc kệ người khác nói như thế nào người, như thế nào như thế nào nữ ma đầu, trong nháy mắt này, ta quá yêu người! Ít nhất yêu người giao cho quyền lực của ta.

Đồng thời trong lòng ta rùng mình: đây chỉ là Âu Dương Cẩn âm hồn còn sót lại công lực, đã như thế kinh tâm động phách, như vậy khi nàng làm sự quý sử trong cuộc sống, sự nghiệp cao nhất ngọn núi thời khắc, không biết sẽ là hạng nào hải thế kinh tục!

Ở "Đại soái" đôn đốc hạ khô giáp binh nhóm không tha ta quá nhiều say mê, lại xông tới, gọi nói: "Lục Hồ, đi theo ta đi!" Lại là một quyền đánh ra.

Không khó tưởng tượng, mỗi lần có một hai mươi danh khô giáp binh bị của ta trọng quyền đánh bay trên không trung, chúng ta thì có đi tới không gian, chúng ta mượn này từng bước một "Giết khai một cái đường máu", cách xa tòa thành. Phía sau truy binh thường thường sẽ dùng đốt linh Hỏa Thương phun lửa, nhưng trên người chúng ta trên đầu khô giáp phát huy khô giáp tác dụng, chặn đốt linh hỏa.

Không lâu, chúng ta từng bước sát xuất kiến trúc công trường, khô giáp binh vòng vây càng ngày càng mỏng manh, dần dần, nằm trên mặt đất khóc thét binh lính số lượng bắt đầu vượt qua đứng thẳng truy giết binh lính của chúng ta số lượng. Ta không khỏi đắc ý nghĩ, trận chiến đầu này, chúng ta toàn thắng.

Đọc đến bây giờ, người nghĩ tất đã hiểu biết ta nhất quán đắc ý quá sớm tác phong, cũng nhất định đoán được ta được ý chỉ sau nhất định muốn bị kịch một chút.

Ngay tại chúng ta sắp sửa diệt sạch chắn ở phía trước chương ngại, ta phát hiện được ta quyền lực bắt đầu yếu bớt. Vừa mới bắt đầu một quyền có thể ném đi một hai mươi cá nhân, hiện thời một lần chỉ có thể đã đảo năm ba cái khô giáp binh, hơn nữa bọn họ ngã xuống đất sau phui mỏng một cái lại nhảy lên - - này đó khô giáp binh đặc không thương vệ sinh, kỳ thực ngay cả móng cũng chưa chụp liền nhảy lên, dẫn theo một thân nề tiếp tục vây công chúng ta.

Cũng may chúng ta trên cơ bản đã tính sát xuất vòng vây, hiện tại nhu cần phải làm là nhanh chân chạy mau.

Binh thường Lục Hồ chạy so với ta mau một chút, nhưng hôm nay trên người ta còn có Âu Dương Cẩn "Công lực" còn sót lại, chạy đến xa nhanh hơn thường nhân, thậm chí có thể dẫn một chút lục tiểu Hồ, xem ra lần tới... Nếu còn có lần tới lời nói, nếu Âu Dương Cẩn phái ta đi trộm này nọ, mặc dù bị người phát hiện, ta có thể chạy đến nhanh như vậy, cũng tuyệt đối sẽ không bị cảnh sát bắt lấy.

Vấn đề là Âu Dương Cẩn giao cho công lực của ta, đang bay nhanh thoái biến, biến mất.

Chân của ta bước càng ngày càng chậm.

Khô giáp binh nhóm lại không có một chút tính toán buông tha ý của chúng ta là.

Ta quay đầu liếc mắt nhìn, có ít nhất một hai trăm tên khô giáp binh ở truy chúng ta. Bọn họ không hổ là ăn sống thịt, bọn họ chạy tốc độ cũng viễn siêu thường nhân. Hồngбет chính là, ta hiện tại đã dần dần "Khôi phục" thành thường nhân, khô giáp binh cùng giữ chúng ta khoảng cách đang bay nhanh gần lại.

"Khoái thượng cái kia cầu gỗ!" Lục Hồ kêu, "Ngàn vạn đừng giẫm lên đến bên cạnh nê lí đi!" Đúng vậy, nếu lâm vào kia tấm ván gỗ bên cạnh nát như nê lí, tương đương đầu hàng.

Chúng ta bước trên tấm ván gỗ, trong lòng ta hơi hơi kiên định chút, bởi vì bên người dần dần bắt đầu xuất hiện sương mù dày đặc, sương mù dày đặc đối với chúng ta mà nói, là tốt nhất che dấu, đáng tiếc chỉ có thể dọc theo tấm ván gỗ đi, sương mù dày đặc tác dụng bảo vệ hay là cực kì hữu hạn.

Phía sau có tiếng âm đang gọi: "Chú ý nhìn chòng chọc mục tiêu, sương trung nếu thấy không rõ, có thể thông qua mùi, trên người bọn họ mùi thú không đủ, nhớ kỹ, trên người bọn họ mùi thú không đủ." Trong thanh âm kia tràn đầy "Trên người chúng ta mùi thú càng đồ" tự hào cảm.

Truy binh tiến dần, càng làm ta tuyệt vọng, là ta phát hiện khỏi giáp binh có năng lực ở lặn trên đất bùn bôn chạy như bay, có chút đã theo tấm ván gỗ cầu bên cạnh bực đánh lại đây, mắt thấy có thể chặn đường ở phía trước chúng ta! Lục Hồ lại mang đến cho ta nhất tin tức tốt: "Kia hai cái trứng đen cũng truy đã tới!"

Quả nhiên, thanh âm quen thuộc vang lên: "Trở về đi, trở về đi! Kim tâm ti rất nhớ các ngươi!"

Sương càng ngày càng đậm, trốn sinh hi vọng càng lúc càng mờ nhạt.

"Đi theo ta, đến phía trước dừng một cái." Một cái nhẹ nhàng nhu nhu thanh âm. Quen thuộc, nhưng ta không phát hiện bất kỳ bóng người nào.

Lam Quả Nhi! Ta mơ hồ nhận ra trong sương mù dày đặc một cái gần như trong suốt thân ảnh.

"Bảo ta hiện tại dừng lại? Ngươi có làm hay không? Nhìn thấy phía sau có bao nhiêu heo muốn ăn thịt của ta sao?"

"Tin tưởng ta, nghe ta, dừng lại."

Ta cùng Lục Hồ dừng lại. />

"Leo lên!" Lam Quả Nhi kêu.

Một căn thô to hoành cái xuất hiện tại chúng ta trước ngực, ta sừng sờ một chút, lập tức hiểu chưa thời gian lại sừng sờ, thật nhanh leo lên.

"Ôm chặt!" Lam Quả Nhi lại bảo nói.

May mắn hần nói nhắc nhở, không phải ta sẽ rơi thật thảm - - kia hoành cái dựng lên!

Ta giờ mới hiểu được, ta cùng Lục Hồ, giờ phút này đang ôm cái kia kêu "Vô Tâm long" quái thú cổ. Vô Tâm long có một cái kỳ dài vô cùng cổ, chúng ta bám tại kia con trên cổ, rồi đột nhiên lên cao, xuyên qua nồng đậm sương mù, không lâu, ta cơ hồ có thể thấy trên đỉnh đầu màu xám bầu trời.

Tuy rằng nhìn không thấy, nhưng ta có thể khẳng định, Vô Tâm long ở sai bước về phía Vân Mộng bên bờ bôn chạy, thậm chí, hần ở nùng ẩm sương bơi trong nước ra "Mặt hồ".

Truy binh mất đi chúng ta "Không đủ thôi" mùi đi sau ra nổi giận kêu sợ hãi, dần dần bị dưới thân chúng ta sương mù dày đặc mai một.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Chính văn (bốn mươi sáu)

10 nguyệt 17 ngày

"An toàn thứ nhất, an toàn tối thượng, an toàn vô giá, " cảm giác Ba Du Sinh không giống như là cái loại này tận tình khuyên nhủ người, đại khái sở hữu tiêu sái người gặp ta, đều biến thành tận tình khuyên nhủ, "Ta vốn không muốn nói điều này, nhưng nghe các ngươi nói về đến, nói là tìm được đường sống trong chỗ chết tuyệt không khoa trương, cho nên đành phải khuyên ngươi nhóm, không bao giờ nữa muốn đi đâu cái gì Vân Mộng, thậm chí, có thể lo lắng không cần lại đi cái thế giới kia. Đợi cho tháng mười một từ ngày ngày đó..."

Ta phải cắt đứt hần: "Vấn đề là, này ngày đều là bọn hần bậy bạ, bọn họ mới không cần là một ngày kia giết người đâu, đều là giả, đều là nguy trang! Cùng bọn họ con nho nhỏ tiếp xúc một chút, ta sẽ biết, bọn họ cũng không phải là đứa ngốc, bọn họ sẽ không đem kế hoạch của chính mình viết ở mây tầng đá thượng nhường ta như vậy ngốc Nữ Nữ thấy, sở hữu những thứ này đều là bọn họ mê hoặc của chúng ta đạo cụ, che giấu bọn họ chân chính gây thời gian."

"Nhưng tiền tam khôi án tử thời gian đều ăn khớp..."

Ta nói: "Đây đúng là bọn họ giao hoạt chỗ, tiền tam khôi án tử thời gian cùng trên mộ bia thời gian ăn khớp, chúng ta sẽ cho rằng, sở hữu án kiện đều là

dựa theo như vậy thời gian, như vậy trình tự tiến hành! Người suy nghĩ một chút, bọn họ đã sớm biết ta có năng lực tiến vào Âm Linh giới, ít nhất sẽ lo lắng ta nhìn thấy này mộ bia, này bí mật đi? Làm sao có thể đối này mộ bia thờ ơ, còn nhường chúng ta tìm được những người đó giống?"

"Những người đó giống đến tốt cùng là cái gì ý nghĩa?" Ba Du Sinh hỏi. Hắn đến nay còn không biết chúng ta này đó người chết cùng chuẩn người chết đều là sưu quý sử người được đề cử.

"Không có ý nghĩa gì! Kia cái quân sư quạt mo nói, mai phục ảnh hình người, đồng thời dùng xong một loại rửa, những người đó âm hồn liền sẽ không đến trợ giúp chúng ta này đó người sống, liền sẽ không quấy rối bọn họ ăn thịt người kế hoạch. Người tin tưởng sao? Dù sao ta là không tin. Ta ít nhất có thể chứng minh, tổ tiên của ta Âu Dương Cần 'Âm hồn' cũng không có bị một cái giả mộ bia ngăn chặn. Ta nghĩ, bọn họ nhất định đoán được, chúng ta này người này, sớm muộn gì sẽ biết mình cái gọi là 'Thân thể', biết của chúng ta tổ tiên ra quá 'Danh nhân', áp này bức họa, chính là làm cho bọn họ thiết này ngày nghỉ kỳ có vẻ có thể tin hơn."

Ba Du Sinh trầm mặc một lát, hỏi: "Người đã nói Âu Dương Cần 'Âm hồn' cũng không bị ngăn chặn, còn ra đến giúp người, như vậy những người khác đâu? Vì sao thư đào, Cổ Chí Hào, Lục Sắc bọn họ tổ tiên âm hồn không có xuất ra 'Giúp' bọn họ? Vì sao không có thể ngăn cản bọn họ bị hại?"

Ta sững sờ: đúng vậy, tại sao vậy chứ?"Người vấn đề này hỏi đặc rất rất rất tốt lắm."

Ba Du Sinh trên mặt không một chút có vẻ đặc ý: "Không là nghĩ làm khó dễ người nga. Chính là ta cảm thấy, này tình huống bên trong khả năng so với chúng ta trong tưởng tượng phức tạp hơn..."

"A? Còn phức tạp hơn a? Ta thế nào cảm thấy đã phức tạp đặc của ta đầu nhỏ đều không chứa nổi đâu?"

Ba Du Sinh nói: "Ta nói phức tạp, không nhất thiết là sai tổng phức tạp 'Phức tạp', mà là thân thể cùng tính chung trong lúc đó quan hệ phức tạp. Tỷ như vụ án này, trên cơ bản xem như một cái hệ liệt án giết người, chúng ta sẽ rất tự nhiên đi tìm tính chung, tỷ như, đồng dạng mộ bia, người bị hại đồng dạng sinh nhật, cùng loại niên kỷ, đồng dạng ở Giang Kinh cuộc sống địa điểm... Nhưng là, chúng ta có khả năng xem nhẹ mỗi người bị hại thân thể tính, tỷ như của người cái kia tổ tiên Âu Dương Cần, có thể hay không, của nàng 'Âm hồn' năng lực cao cho người khác đâu? Có thể hay không nếu nói phù chú đích xác tồn tại, chẳng qua đối Âu Dương Cần mặc kệ sử dụng đây? Còn có..."

Đúng vậy, Âu Dương Cần không là cái phổ thông sưu quý sử! Nàng là cái tương hai thể giới quấy đến đại loạn, nhường quá khứ tương lai sưu quý sử đều vô pháp sống sót đại ma đầu!

Ba Du Sinh nói tiếp: "... Còn có, trên mộ bia này ngày, có lẽ chính như lời người nói, là nguy trang, là dùng đến nói gạt của chúng ta giả dối tin tức, chỉ là một cái độc lập không liên hệ liên kết ngày, nhưng có thể hay không, mỗi người vẫn sẽ có cái dự định từ kỳ, cùng đội chúng ta tìm kiếm ra tính chung "

Ta ồm ồm nói: "Thật sự hi vọng ai đó có thể đến mở cho ta thông suốt." Lại hỏi Ba Du Sinh: "Tìm được hung thủ sao? Hoặc là kia tám Hoắc Tiểu Ngọc làm chung bức tranh?" Vài ngày trước, ta đã đem Phùng sư phụ thủ về Doanh Chính bức họa cho Ba Du Sinh. Ba Du Sinh không có hỏi nhiều ta từ nơi này lấy được, biết nếu ta chủ động không đề cập tới, hẳn hỏi ta cũng sẽ dùng một phen nói bậy qua loa tắc trách.

Ba Du Sinh lắc đầu nói: "Giang Kinh gần ngàn vạn người, tức liền có hình vẽ, muốn rất nhanh tìm được một người nói dễ hơn làm, nhưng chúng ta còn đang cố gắng. Ta lo lắng là, tại hạ thứ gây phía trước, vị này Tề tiên sinh khả năng đang trốn ở ngoài tỉnh thị... Xem ra, các người ở Vân Mộng cũng không có tìm được Hoắc Tiểu Ngọc."

"Chúng ta không có càng nhiều thời gian ở nhà tù trung cần thận tìm kiếm, chính cái quá trình trung nàng đều không có xuất hiện. Ta đoán nàng ở tham dự sát hại thư đào trước, đích xác ở Vân Mộng trung ẩn thân, thậm chí, là ở cái kia tòa thành trung làm khách. Mục đích cũng chính là kéo theo ta cùng Lục Hồ lực chú ý. Của nàng nhân vật rất trọng yếu đầu. Phát hiện ở hồi tưởng lại, ngày đó nếu ta cùng Lục Hồ hai mươi tư giờ đều canh giữ ở thư đào bên người, có lẽ sẽ có bất đồng kết quả." Ta đồng thời nghĩ, nếu biết Lục Hồ chân chính sắp bị làm hại ngày, ta sẽ bảo đảm hai mươi tư giờ thủ ở bên cạnh hắn.

"Nhưng nàng hay là hướng các người phát ra tín hiệu cầu cứu, điều này nói rõ, nàng hiện tại khả năng chẳng phải tự do, bằng không, nhất định sẽ xuất ra thấy các người."

"Ta lo lắng là, " ta học Ba Du Sinh lúc nói chuyện như có đâm chiêu bộ dáng, "Nàng lại bị cái kia họ Tề người thu vào bức tranh lý, hoàn toàn không thoát được thân, chỉ có chờ tiếp theo gây phía trước mới sẽ xuất hiện. Nhưng cho đến lúc này, khả năng sẽ trễ!"

Môn đột nhiên bị gõ vang, sau đó thăm dò một cái tiệm trọ đầu, là hình trình đại đội hình vẽ chuyên gia Hoàng Hải.

Ba Du Sinh hỏi: "Ta đoán đoán, nhất định là tìm đến Âu Dương bạn học ?"

Hoàng Hải ngượng ngùng cười: "Tìm hai người các người. Nghe nói nàng ở hướng ngài hội báo công tác, ta hãy cùng đã tới, thú vị phát hiện, có lẽ rất trọng yếu, có lẽ không có chút ý nghĩa nào..."

Hay dùng Ba Du Sinh máy tính, Hoàng Hải thông qua hình trình đại đội bên trong vớ mở ra hai tấm hình ảnh, một bức là Doanh Chính pháp bảo, mưu sát tổ ba người nhóm tượng; một khác tấm là trước đó không lâu vừa bị phát hiện Hoắc Tiểu Ngọc một người giống. Hoàng Hải nói: "Ta vài ngày nay, mỗi ngày đều muốn nhìn chăm chăm này hai bức họa phát một trận ngốc - - không là ta biến thái nga, là ba đội trưởng phân công xuống nhiệm vụ, muốn ta nhìn xem này hai bức họa có cái gì đáng giá chúng ta tiến thêm một bước nghiên cứu địa phương. Ta tìm ra một đồng, tựa hồ cũng râu ria, nhưng ngày hôm qua, ta lại phát hiện một điểm. Đầu tiên muốn nói rõ, bức tranh này hai bức họa người, đều là thật chú ý chi tiết họa sĩ, các người xem, trong phòng trần thiết, Hoắc Tiểu Ngọc trang sức, đều bức tranh đặc rất tỉ mỉ chu đáo, hơn nữa hai bức họa ở những phương diện này đều ăn khớp. Chỉ có một cái, "

hắn chỉ vào Hoắc Tiểu Ngọc một người giống đầu, "Các người chú ý, này bức họa lí, tóc của nàng đang lúc có một chi cái trâm cài đầu, màu đỏ tím."

"Từ Ngọc Sai!" Ta kêu lên.

Ai cũng biết Hoắc Tiểu Ngọc Từ Ngọc Sai, vậy cơ hồ là các triều đại truyền xướng Hoắc Tiểu Ngọc vận mệnh bi thảm đại biểu.

Hoàng Hải nói: "Ta đoán cũng là, nhưng là các người xem, ở khác một bức họa thượng, "hắn chỉ vào Doanh Chính mang theo ba người nhóm tượng, "Hoắc Tiểu Ngọc tóc thượng không có bất kỳ cái trâm cài đầu bóng dáng."

Miêu tả mưu sát tổ ba người nhóm tượng họa sĩ, đem Hoắc Tiểu Ngọc trong nhà trần thiết cùng nàng trang phục trang điểm đều bức tranh đặc cực kì chính xác, không có đạo lý đổ vào Từ Ngọc Sai này trọng yếu chi tiết. Khá lớn khả năng, là ở bức tranh này bức họa cùng bức tranh một người giống trong lúc đó trong khoảng thời gian này, có lẽ là cùng một ngày, có lẽ cách vài ngày, tóm lại Từ Ngọc Sai không thấy nữa.

Từ Ngọc Sai đâu? Đã đánh mất?

Hoắc Tiểu Ngọc thanh âm lại ở trong đầu nổi lên: "Cứu ta... Từ Ngọc Sai..."

Cứu vớt Hoắc Tiểu Ngọc, cùng Từ Ngọc Sai có liên quan?

Trong giây lát, Hoắc Tiểu Ngọc nguyên sang kia thủ "hồi ức Tần nga" cũng nhảy ra: "... Từ sai tâm khóa, cự ái như hôm qua."

Hoắc Tiểu Ngọc, ta tới chỗ nào có thể tìm được người?

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Chính văn (bốn mươi bảy)

10 nguyệt 22 ngày

Này thiên hạ bí mật nhất lại ám áp nhất chấp đầu địa điểm, là chủ ý của ta.

Nhưng là hứa ta không cần phải nói, người cũng có thể đoán được.

Trong không khí là quen thuộc bất quá Formalin mùi, tuy rằng đã gần đến thi giữa kỳ, nhưng dù sao cũng là cuối tuần, mười một giờ qua đi, cũng chỉ thừa ta cùng song song hai cái cương thi - ít nhất cuối cùng rồi đi vài vị bạn học là dùng xem thi thể tiêu bản thâm tình ánh mắt xem của chúng ta.

Dương Song Song đối phòng giải phẫu tình cảm vẫn không có cùng cố tạo dựng lên, nàng chim nhỏ theo cương thi một loại dựa vào ta, nhẹ giọng hỏi: "Người thực cảm thấy ở chỗ này gấp mặt thích hợp sao?"

"Không có so nơi này thích hợp hơn, đúng lúc là thứ sáu, thủ Linh nô có thể vào thành đến tập hợp, đi 'Nhất mao lưu thanh' lưu cái thanh âm, âm nhạc trong phòng ăn ăn cơm chiều, phòng tắm tắm hơi lí xử lý một chút cá nhân vệ sinh... Người xem hẳn ở chỗ đó, cơ bản vệ sinh điều kiện đều khuyết thiếu... Sống về đêm sau khi kết thúc, hẳn có thể tới nơi này ôn lại củ Nhật Huy hoàng, thật tốt nha."

"Lại đang nói ta cái gì nói bậy!" Phùng sư phụ thô ráp thanh âm "Phanh" đập tới, dọa ta đặc từ trên ghế nhảy dựng lên, Dương Song Song kinh kêu một tiếng, lung lay sắp đổ, suýt nữa trở thành lí một khối tiêu bản.

Ta kháng nghị nói: "Người này lão... Bạn học cũ, tiến vào thế nào cũng không lên tiếng kêu gọi, ý định trộm nghe chúng ta nói chuyện, đúng hay không?"

Dương Song Song chưa tỉnh hồn, lại lại bắt đầu cắn sách vở: "Không đúng a, không đúng a, căn cứ 'Kỳ án ánh trăng' miêu tả, cùng lần trước chúng ta nghe thấy, ngài hẳn là có cái loại này dong dài dây dưa tiếng bước chân a, tại sao không có ?"

Phùng sư phụ cười lạnh nói: "Chân của ta bước thanh âm, ta đến quyết định, muốn cho người nghe thấy, liền dong dài dây dưa, không muốn làm cho người nghe thấy, liền mây bay nước chảy lưu loát sinh động. Kia tiêu từ gốc đâu? Thế nào không có tới?"

Ta nói: "Ta cố ý dặn dò hẳn không nhường hẳn đến, lúc này nhất định ở ở chim mở hát đầu... Ngài không cần đối với ta trừng mắt, không nhường hẳn tới là có đạo lý. Hẳn thật có thể là tiếp theo người bị hại, cho nên ta lo lắng Doanh Chính hoặc là Doanh Chính đồng lõa, giờ phút này đang theo tung trứ hẳn, bảo đảm hẳn sẽ không chạy đến Azerbaijan đi. Nếu hẳn chạy tới tham gia của chúng ta tiểu xã đoàn, sẽ đem ngài cũng bại lộ. Cảm giác Doanh Chính cùng ngài đã thật lâu không uống rượu với nhau, đúng hay không?"

Phùng sư phụ dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái liếc nhìn ta, giống như hôm nay mới biết được ta nguyên lai cũng dài một người tên là đầu óc khí quan. Hẳn kiên trì mạnh miệng nói: "Có như vậy một điểm đạo lý. Người 'Triệu tập' cái hội nghị này, có dặn dò gì?"

Ta nói: "Đầu tiên... Ngài vì sao chưa chuẩn bị cái điện thoại đâu? Hoặc là QQ? Mỗi lần tìm ngài, đều phải thông qua lão thái thái cái kia hộp thư, liên hệ tới nhiều phiền toái!" Phát hiện bởi vì liên lạc với Phùng sư phụ, chúng ta phải ngồi giao thông công cộng nửa giờ đầu, đem thư nhét vào một vị lão thái thái hộp thư lì, Phùng sư phụ sẽ định kỳ đến lão thái thái nơi nào đây thủ tin.

Phùng sư phụ nói: "Ta không phải là không có nghiên cứu qua di động này ngoạn ý, đại khái là từ trước tới nay không an toàn nhất thông tin phương thức, so năm đó thư hỏa tốc còn chưa an toàn, ai cũng có thể trộm nghe người nói chuyện, ai cũng có thể che chắn của người tín hiệu, các người là không là không dài trí nhớ?" Ta biết hẳn nói là đêm đó đang giải phẫu lâu, Dương Song Song di động bị Doanh Chính che chắn gặp được.

Ta gật đầu nói: "Có như vậy một điểm đạo lý. Nhưng sau này trong khoảng thời gian này, nếu ngài thật sự muốn trợ giúp chúng ta, khả năng muốn phiền toái ngài nhiều lần mấy lần ngài vị kia lão tình nhân hộp thư..."

"Hô ngôn loạn ngữ! Thân là thủ Linh nô, tuyệt không có thể gần nữ sắc. Vị kia lão thái thái, chính là vị bạn cũ."

Ta ra về trong lòng run sợ liếc mắt nhìn Phùng sư phụ, phát hiện hẳn không là đang nói đùa, nghĩ rằng, nguyên lai Doanh Chính cùng Mông Diễm, từ đạt được Bất tử sau, trở thành hai ngàn tuổi lão xử nam. Ta vội dời đi này xấu hổ đề tài nói: "Thỉnh ngài đến, đương nhiên là hi vọng được đến sự giúp đỡ của ngài, ứng phó Lục Hồ chết... Lục Hồ khả năng gặp phải nguy hiểm. Đồng thời, hướng ngài hỏi báo một chút chúng ta tuần trước ở Âm Linh giới nhìn thấy cùng gặp được chuyện."

Sau hơn nửa giờ lì, ta đứng tại Vân Mộng hiểu biết, từng chút từng chút đều phòng bị thuật cấp Phùng sư phụ. Phùng sư phụ luôn luôn cẩn thận nghe, rất ít cắt đứt, sắc mặt ngưng trọng, ta thậm chí lo lắng hẳn không tin của ta miêu tả, bởi vì sự tình đều trôi qua mấy ngày, ta vẫn cảm giác đặc hết thấy giống giống như nằm mơ hư ảo.

Chờ ta tự thuật xong, Phùng sư phụ lại yên lặng suy nghĩ một trận, nói: "Xem ra, chúng ta đoán không sai, Doanh Chính quả nhiên là cùng Âm Linh giới ma đầu hợp tác hỗ ứng. Điều này cũng xác nhận của ta một cái khác đoán..."

Ta cùng song song không nói được một lời, nhìn chăm chăm Phùng sư phụ. Hẳn ngừng một chút, tựa hồ đang tiếp tục sửa sang lại ý nghĩ.

"Doanh Chính cũng không sẽ làm tổn nhân bất lợi kỳ chuyện tình, cho nên hẳn một khi cùng Âm Linh giới ác ma hợp tác, nhất định sẽ được đến điểm rất tốt chỗ. Các người biết, Doanh Chính bản người không thể đi Âm Linh giới, cho nên hẳn có thể lấy được ưu việt, không phải là ở Âm Linh giới, mà là đang thượng giới, ở thế giới này. Nói cách khác, Doanh Chính cùng Âm Linh giới hợp tác thành công, ý nghĩa hẳn có thể ở thế giới này được đến ưu việt. Các người còn biết, Doanh Chính có trường sinh, có tài phú, hẳn duy nhất muốn, là hẳn không thể thông qua bình thường cách lấy được, cũng chính là quyền lực, đối thế giới này quyền thống trị. Âm Linh giới người làm sao có thể đem như vậy ưu việt truyền cho không đi được Âm Linh giới Doanh Chính đâu? Chỉ có một khả năng: cái kia ở Âm Linh giới người hợp tác, ở hành động của bọn họ sau khi thành công, có thể tới đến thượng giới, nhường Doanh Chính giấc mộng trở thành sự thật, đạt được vĩ đại quyền lực."

Ta kinh hô: "Chiếu ngài nói như vậy, Doanh Chính thành công duy nhất có thể có thể, chính là Âm Linh giới ma đầu, đồng thời cũng sẽ trở thành chúng ta thế giới này ma đầu!"

Phùng sư phụ thở dài một tiếng: "Đây là ta lo lắng nhất! Hết thấy phăng phát ở tái diễn..."

"Tái diễn? Ngài là nói chuyện như vậy trước kia phát sinh quá? Doanh Chính trải qua chuyện như vậy..." Ta nhớ tới Đông Phương Bất Sốc một ít ám chỉ, đột nhiên hiểu, "Ngài là nói, Âu Dương Cần kia niên đại! Cùng loại sự kiện phát sinh quá!"

Phùng sư phụ lớn tiếng quát: "Không cần lung tung liên tưởng! Âu Dương Cần chuyện cùng người hoàn toàn bất đồng! Cũng không có Doanh Chính cuốn vào. Tương đối tình huống tương tự, là năm đó cũng có Âm Linh giới Quý Vương ý đồ đến nhân gian đến tác loạn, kết quả dẫn phát rồi Âm Linh giới cùng nhân gian song trọng bị kịch... Âu Dương Cần phản bội, các triều đại trường sinh suu quý sử bị giết, cũng là kia đoạn loạn thế trung phát sinh."

Dương Song Song dè dặt cẩn thận nói: "Phùng sư phụ, ngài biết đến chuyện xưa, quả nhiên so thư thượng còn muốn phong phú..."

Phùng sư phụ tuyệt không khiêm tốn nói: "Thư loại vật này chính là như vậy, một nửa là vô căn cứ, một nửa kia là tin vĩa hè."

"Nhưng là, ngài hay là muốn dẫn dắt chúng ta một chút, Âm Linh giới này chết đi Quý Hồn, nếu không là một lần nữa đầu thai, làm sao có thể trở lại nhân gian?" Dương Song Song nhất định đang vì của nàng tiếp theo thiên luận văn làm nghiên cứu.

"Này... Vẫn là một vấn đề khó khăn." Phùng sư phụ lâm vào trầm tư trung, qua một trận mới nói, "Vừa rồi nghe Phi Phi bạn học miêu tả sau, ta vẫn ở cân nhắc vấn đề này. Quá khứ tương lai... Các người không khó lắm lý giải, đã có giống Doanh Chính như vậy ở nhân gian cầu mãi trường sinh, đương nhiên cũng sẽ có quý vật ý đồ theo Âm Linh giới trực tiếp sống lại, lược qua chuyển thể đầu thai quá trình - - song song người đọc vô dụng thư rất nhiều, cho nên nhất định biết, chuyển thể đầu thai, thứ một quá trình thật rườm rà, này câu cái kia thạch cái gì canh, mặc dù mỗi dạng đều trải qua, cũng không phải mỗi người chết đều có thể thành công chuyển thể, càng không cần phải nói chuyển thể sau, trở thành hẳn hy vọng bộ đáng. Giả thiết có người nắm giữ theo Âm Linh giới trực tiếp cơ hội sống lại, hẳn có thể càng tự nhiên không chế vận mệnh của mình. Trước kia, có rất nhiều đã tâm bưng bưng Quý Vương đều thử qua, thông qua đạo pháp, tu luyện, thậm chí hy sinh bản thân quý linh một phần, thiên kì bách quái phương pháp, nhưng đều thất bại."

"Căn cứ Phi Phi miêu tả, Vân Mộng trách tựa hồ đúng là một cái Quý Vương căn cứ. Bọn họ ở kiến tạo cái gì 'Vò', hiển nhiên cùng nào đó cùng bái hành lễ hoặc nghi thức có liên quan; quan trọng nhất manh mối, là chết đi người được đề cử quy túc - - bọn họ bị Quý Vương ăn. Quý Vương tại sao muốn ăn suu quý sử người được đề cử? Nơi này chính là của ta một cái rất lớn đoán. Ngay cả Quý Vương bộ hạ đều thừa nhận, suu quý sử người được đề cử đều là tư chất phi phạm trẻ tuổi người, cho nên ta đoán, Quý Vương là ở hút người được đề cử tinh hoa, lấy đề cao tự thân công lực. Quý Vương thực nhân mục đích cuối cùng đâu? Hay là trở lại Doanh Chính động cơ thượng, hẳn nhọc lòng săn bắt suu quý sử người được đề cử, đưa vào Âm Linh giới 'Hiếu kính' Quý Vương, theo ta đối hẳn mở, động cơ 'Đon thuần' thật sự, chính là hy vọng có thể một lần nữa đạt được quyền lực. Điều này

nói rõ Quý Vương thực nhân sau, công lực tiến bộ sau, còn có sống lại sống lại hi vọng. Một khi Quý Vương trở về nhân gian, cũng chính là thiên hạ đại loạn là lúc, Doanh Chính cơ hội đã đến. Hắn và Quý Vương, nhất định có ước định, đến lúc đó sắp bị thụ lấy quyền binh. Bởi vì Doanh Chính cũng không có trực tiếp đi tranh đoạt giang sơn, cho nên không tính là vi phạm năm đó trường sinh ước hẹn, cho là hắn nhân sinh liền hoàn mỹ, ký đắc Bất tử, lại có thể ứng quyền."

Trong phòng học hoàn toàn yên tĩnh, ta cùng Dương Song Song đều ở đây lặng lẽ tiêu hóa trứ Phùng sư phụ Thiên Phương dạ đàm

Một lát sau, ta đánh vỡ trầm mặc nói: "Ta lại tổng kết một chút Phùng giáo sư ngài giáo trình - - Quý Vương muốn ăn chúng ta này mười hai người được đề cử thật Đường Tăng, như vậy có thể sống lại, sống lại? Hắn phản hồi nhân thể sau, nhất định sẽ thiên hạ đại loạn. Doanh Chính bởi vậy có thể làm tiếp hoàng đế? Cho nên Doanh Chính cùng Quý Vương liên minh, cho hắn cung cấp miễn phí cơm trưa?"

Phùng sư phụ gật đầu nói: "Đại khái chính là cái này ý tứ."

"Nhưng tại sao muốn định này ngày... Mặc kệ chuẩn xác không chính xác ngày, ít nhất là tiến hành theo chất lượng. Vì sao không làm cái đột kích, đem mười hai cái đồng nam đồng nữ cùng nhau bắt đến Âm Linh giới, nhưng Quý Vương một lần ăn no?" Ta hỏi.

Phùng sư phụ lắc đầu nói: "Thật sự nên nhường song song bạn học cho người bỏ một chút tu chân trụ cột tiết học."

"Nhớ được ngài lần trước dặn quá chúng ta không cần làm mê tín bả !" Ta còn đánh nói.

"Người này bạn học, ngoại trừ miệng lợi hại, chính là miệng lợi hại. Ta cho người biết đi, của ta phỏng đoán là, Quý Vương giờ phút này công lực còn tương đối cạn - - đương nhiên hắn hút người được đề cử tinh túy mục đích vì đề cao công lực - - công lực cạn thời điểm, tựa như thân thể suy yếu bệnh nhân, uống thuốc là nhất định, nhưng không thể đột nhiên ăn mạnh thuốc, bằng không sẽ hoàn toàn ngược lại. Theo ta đây cái lão y học sinh gốc độ xem, sư quý sử người được đề cử, đều có tố tiên này sư quý sử gen; nhưng theo song song như vậy mê tín tiêu thanh niên gốc độ xem, sư quý sử người được đề cử trên người, nhất định có tố tiên này sư quý sử bảo vệ lưu lại tinh hoa. Cho nên mỗi một vị sư quý sử người được đề cử, đối công lực còn thấp Quý Vương mà nói, đều là nhất được mạnh thuốc, hắn chỉ có thể từng bước ăn, từng bước tiêu hóa. Đây là vì sao, hắn chỉ có thể từng cái từng cái ăn các người, bằng không, người cho là hắn sẽ có này nhẩn nại?"

Của ta một vấn đề khác nổi gót tới: "Vậy tại sao không đem chúng ta sớm bắt lại, nhốt tại Vân Mộng trong phòng giam, nghĩ khi nào thì ăn liền khi nào thì ăn? Như vậy sẽ không cần Doanh Chính cùng chúng ta, cùng công an, mèo vờn chuột dường như làm trò chơi."

Tự ta cảm giác, ta vấn đề này kỳ thực rất sâu sắc, nhưng không dự đoán được, Phùng sư phụ đột nhiên cười rộ lên. Đầu tiên muốn thanh minh, cùng hắn không lâu tiếp xúc trung, chưa từng thấy hắn cười quá, vẫn cũng không nhận thức vì cái này cả đời cùng người chết giao tiếp lão tiên sinh còn có cười năng lực (nhất định là đạt được Bất tử một cái khác đại giới), cho nên ta tất nhiên là nói nhệ nghìn năm qua tối hải hước lời nói, tài năng làm vị này "Bất tử không cười người" ôm bụng cười. Mặt khác, lão nhân gia ông ta tiếng cười có điểm giống chim cú mèo tiếng kêu, có thể tỉnh lại giải phẫu trong lâu tất cả thi thể cùng thi thể linh kiện, đứng dậy đề làm tập thể dục theo dài.

"Có như vậy buồn cười thôi? !"

Phùng sư phụ rốt cục đình chỉ tiếng cười, khôi phục bình thường, hỏi: "Người, cùng Lục Hồ, gì một vị, có hay không ở Âm Linh giới du lịch vượt qua hai mươi tư giờ?"

Ta sừng sờ một chút, nghĩ nghĩ nói: "Đừng nói, còn thật không có. Ta muốn quay về ký túc xá như vậy một chút, đều bị chúng ta Đồ lão sư bắt hiện hình, phải rời khỏi nhân thể vượt qua một ngày, toàn bộ giảng y đều đã sôi trào ."

Phùng sư phụ tập quán tính lắc đầu, than thở nói: "Của người tự ta cảm giác đành phải, tốt đỉnh." Còn nói: "Ta vừa rồi cười không là người không biết... Tuy rằng người thật sự là rất không biết ... Mà là đang cười ta, đại khái là sống được lâu lắm, thật sự là lão hồ đồ, cư nhiên đã quên nói cho người biết một điểm cực trọng yếu cơ bản thường thức: các người này đó có thể đi vào Âm Linh giới người, ở Âm Linh giới lưu lại thời gian, không thể vượt qua một ngày một đêm. Vượt qua một ngày đêm sau, thân thể của các người sẽ xuất hiện không khỏe, của các người làn da tương khởi nhân, của các người cơ bắp một héo rút, của các người tinh thần đem ủ rũ, tiếp của một ngày đêm, các người có thể thích ứng nhân gian tình khí thần sẽ biến mất hầu như không còn, có lẽ các người còn chưa tính là 'Chết', nhưng khẳng định không trở về được thượng giới, trở thành Âm Linh giới một cái du hồn. Phương diện này đạo lý kỳ thực cũng rất đơn giản: các người tuy rằng thiên phú dị bẩm, có thể tiến vào Âm Linh giới, nhưng Âm Linh giới dù sao không là thích hợp người sinh hoạt dương thế, sinh thái điều kiện hoàn toàn khác nhau. Đồng lý, giống Hoắc Tiểu Ngọc như vậy người trong tranh, bị dùng xong 'Buộc hồn' thuật quỷ linh, tuy rằng ăn mặc nhập nhân thế, nhưng thời gian lâu dài, cũng sẽ xuất hiện thân thể không khỏe đích tình huống."

Ta vỗ vỗ ngực: "May mắn ta không có ý định ở Âm Linh giới mua nhà... Nói như vậy, vị kia Uông Lan San, cũng không có khả năng giống sáo theo như lời, tiến vào Âm Linh giới mười ngày nửa tháng không đi ra, nhất định cũng sẽ thường xuyên trở lại nhân gian, lấy hơi, xuống lần nữa tiềm... Cũng khó trách nàng trở nên càng ngày càng thác loạn, cũng là ở Âm Linh giới lưu lại thời gian quá lâu gây ra!"

Phùng sư phụ gật đầu nói: "Chúc mừng, người càng ngày càng khai khiếu." Trong tiếng nói lại không có một chút chúc mừng ý tứ, "Đương nhiên, còn có một ngoại lệ."

Ta lập tức hiểu: "Sư quý sử!"

"Không sai. Sư quý sử có thể liên tục ở Âm Linh giới yên yên một tháng, bất quá, một tháng qua đi, đương nguyệt lượng tròn khuyết ở đồng nhất trình độ khi, nếu hắn còn không phản hồi hồi nhân gian, trên thân thể cũng sẽ bắt đầu xuất hiện kịch biến." Phùng sư phụ nhìn chằm chằm ta nói, "Đương nhiên, phát hiện đang suy nghĩ này còn sớm. Hiện tại, người có thể tiếp tục cáo tố ta, ngoại trừ hội báo công việc của người ngoại, còn có cái gì cần ta làm?"

Này sẽ không chết lão sắc bén! Hắn làm sao mà biết của ta trong hồ lô còn có rất nhiều thuốc không có bán ra? Ta nói: "Nếu ngài nhiệt tình như vậy, ta cũng liền không khách khí. Ta nghĩ thỉnh ngài hỗ trợ... Tính toán một chút... Tính toán một chút của chúng ta từ kỳ."

Phùng sư phụ sừng sốt, khoe miệng phì vài cái, ta suýt nữa sẽ che lỗ tai, sợ kia so chim cú mèo tiếng khóc còn khó hơn nghe cười to lại lần nữa vang lên. Hắn tối chung vẫn là nhìn được, làm bộ thật khóc nói: "Ta dài quá lớn như vậy, giống như người vậy chân chính 'Chấn sống oa' người, thấy được thật đúng không nhiều lắm. Các người không là đã có từ kỳ sao?"

Ta lắc đầu nói: "Xem ra ngài vừa rồi nghe giảng bài không chuyên tâm, chúng ta lần này đi Vân Mộng, lấy được quan trọng nhất nhất cái tin tức, chính là trên mộ bia này ngày, có thể là giả!"

Phùng sư phụ nói: "Ta đã nghe người nói, nhưng không có nghĩa là người đúng! Nếu trên mộ bia ngày là giả, người giải thích thế nào tiền tam vị người được đề cử bị hại chuẩn xác ngày? Người dựa vào cái gì nói mộ bia cùng trước ngày chính là nguy trang?"

"Dựa vào cái gì? Chỉ bằng Quý Vương kia nhóm người đều không phải ngu ngốc, sẽ không không duyên vô vớ đem thời gian chính xác viết tại trên bài tử hoan nghênh sưu quý sử người được đề cử đến xem xét cái chết của mình kỳ!"

Phùng sư phụ lại bắt đầu trầm mặc, xem ra lời của ta đều không phải luôn luôn như vậy buồn cười."Được rồi, coi như người có đạo lý, vậy người nói, ta làm sao có thể giúp người coi như các người 'Từ kỳ'?"

Ta nói: "Chính như ngài theo như lời, Quý Vương ăn chúng ta, có một tiến hành theo chất lượng quá trình. Cho nên ta đoán, trước 'Từ kỳ' hay là tồn tại, chẳng qua cùng trên mộ bia viết không giống với. Đến tốt cùng là cái gì ngày, chúng ta có một rất tốt manh mối, chính là đã phát sinh trôi qua ba cái từ kỳ. Lục Sắc, Cố Chí Hào cùng thư đào đều là dựa theo trên mộ bia ngày bị giết, nếu chúng ta có thể phân tích ra, mấy ngày nay kỳ có cái gì đặc điểm, có lẽ có thể suy đoán ra còn lại người được đề cử khả năng ngộ hại chân chính ngày."

Phùng sư phụ nói: "Thế nào cái suy đoán pháp?"

Ta nói: "Nhưng là ngài biết đến, con người của ta là không học vấn không nghề nghiệp đoàn đội trưởng..."

"Ha! Vậy thì tốt quá, chúng ta cứ như vậy mất to trùng mất nhỏ đi." Phùng sư phụ hiển nhiên không tin của ta khiêm tốn.

"Nhưng ta còn là có như vậy điểm ý tưởng, còn lại, cần ngài cùng song song hỗ trợ suy đoán. Của ta điểm ấy linh cảm, còn là đến từ cho ở Vân Mộng trong ngục giam, thấy giam giữ linh lung cung nga trong lồng, trên đất có một bức đồ, vẽ Càn Khôn bát quái, thiên can địa chi cái gì. Ta lúc ấy liền suy nghĩ, linh lung cung nga sẽ không phải là thông qua này tấm đồ, đến đoán trước của chúng ta từ kỳ? Trước mắt của chúng ta manh mối chỉ có tiền tam danh người được đề cử từ kỳ, vì thế ta thỉnh giáo song song."

Dương Song Song tiếp nhận câu chuyện nói: "Ta dùng lịch vạn niên phân biệt tra xét Lục Sắc, Cố Chí Hào cùng thư đào bị hại ngày, Lục Sắc chết vào bảy tháng mười ba ngày, hoàng lịch là canh dần năm quý chưa Nguyệt Giáp tử ngày; Cố Chí Hào chết vào tám tháng ngày hai mươi một, hoàng lịch là Giáp Thân nguyệt quý mao ngày; thư đào là chín tháng hai mươi tám ngày ngộ hại, hoàng lịch là ất dậu nguyệt tân tị ngày... Này đó phá thiên can địa chi tên, thật sự là vòng miệng!"

Phùng sư phụ nói: "Vậy thì thế nào? Nghe vào chính là ba cái ngẫu nhiên, phổ thông ngày."

Ta hơi hơi thất vọng nói: "Thật không có một điểm chỗ đặc thù sao?"

Dương Song Song nói: "Phùng sư phụ, hoàng lịch thượng thiên can địa chi tổng cộng sáu mươi tổ hợp, lấy sáu mươi làm cơ sở tuần hoàn đền đáp lại, mỗi sáu mươi năm nhất tuần hoàn, mỗi sáu mươi tháng nhất tuần hoàn, mỗi sáu mươi ngày nhất tuần hoàn..."

Phùng sư phụ cười lạnh nói: "Cảm ơn Dương lão sư hoàng lịch trụ cột nhập môn giáo trình, có biết hay không ta là trong truyền thuyết 'Lão Hoàng lịch'?"

"Ngài lão kiên nhẫn chút nhi được không được?" Ta nói.

Dương Song Song còn nói: "Đang là vì ngài là 'Lão Hoàng lịch', chúng ta hi vọng ngài có thể trở về hồi ức một chút, trong lịch sử có nào đặc thù ngày, có thể sẽ cùng mấy ngày nay ăn khớp, từ giữa tìm chút liên hệ."

Phùng sư phụ lắc đầu nói: "Đơn giản là ý nghĩ kỳ lạ! Đầu tiên, cùng này đó thiên can địa chi ăn khớp ngày liền có rất nhiều cái, tiếp theo, tại những cái kia thiên chuyện đã xảy ra, không biết lại có bao nhiêu, như thế nào tìm liên hệ?"

Ta nói: "Này ta cũng thay ngài nghĩ tới, chúng ta đương nhiên muốn cực hạn tìm tòi phạm vi. Nếu mỗi vị người được đề cử đều có vị đối ứng tổ tiên ở trong lịch sử từng làm qua sưu quý sử, như vậy chúng ta có thể từ nơi này chút qua đời sưu quý sử trên người thủ. Theo trước mắt xem, chỉ cần theo ba vị sưu quý sử trên người thủ, Lục Sắc đối ứng chính là một vị Mông Cổ võ sĩ, Cố Chí Hào đối ứng chính là vị mặc kimono mỹ nữ, thư đào đối ứng chính là vị râu đại thúc. Ba người này, đều là ngài tự mình phụ trách 'Trừu' ra ngoài sưu quý sử, cho nên ngài nhất định nhận thức bọn họ. Xin mời ngài nhớ lại một chút, có nào cùng bọn họ tương quan ngày, có thể đối ứng mấy vị kia người được đề cử từ kỳ?"

Ta thế nào cũng không nghĩ tới, đề nghị này, mang đến ta sờ trải qua tới dài dòng một đoạn trầm mặc.

Phùng sư phụ không nói được một lời ở trong phòng học chậm rãi đi đi, tay hắn, nhẹ nhàng phát qua bụi giảng biên bộ xương khô tiêu bản, ánh mắt của hắn, si ngốc nhìn trên bàn học ngang dọc thi thể bộ kiện.

Thật lâu sau, hần mở miệng lần nữa thời điểm, đúng là ta bất ngờ một câu nói: "Xem ra, trước kia ta nhìn lầm rồi ngươi."

Ta cảnh giác nói: "Ngài... Ngài đây là ý gì? Thế nào... Thấy thế nào sai lầm rồi? Đem ta xem thành soái ca ?"

"Lần trước gặp mặt sau, ta đối với ngươi ấn tượng vẫn là... Tuy rằng cách nói năng cử chỉ mạnh mẽ, nhưng tâm tư so khá đơn giản, hiện tại xem ra, ta đánh giá thấp của ngươi trí biết."

Trong lòng ta nhất mỷ, lộ ra nguyên hình: "Không có quan hệ, thừa nhận sai lầm chính là hảo hải... Hảo lão đầu nhi."

Phùng sư phụ trợn mắt nhìn ta một cái, nói: "Ta tính tế nhớ lại sau... Kỳ thực có chút ngày, ta không cần tính tế nhớ lại tài năng nhớ lại, bởi vì nó đã sâu khắc sâu nhập trong đầu ta." Hần dừng lại, vì hợp hai mắt.

Ta ôn nhu nói: "Oa, Mông đại tướng quân nguyên lai còn có văn học thanh niên một mặt."

Phùng sư phụ rồi đột nhiên mở mắt ra, một điểm không văn học lại trừng ta một cái, nói: "Ngươi nói vị kia mặc kimônô nữ tử, nhưng thật ra là gần nhất một vị sư quý sử."

"Thì ra là một vị Nhật Bản bạn bè."

"Không, là lai Trung-Nhật, mẫu thân là người Nhật Bản, phụ thân là người Trung Quốc, hần gọi Hà Linh Từ." Phùng sư phụ nhìn chăm chăm mặt ta, giống như ở xem ta phản ứng.

Ta nói: "Nghe vào rất quen thuộc một cái tên..."

Dương Song Song lại kinh kêu lên: "Hà Linh Từ! Thật là Hà Linh Từ sao?"

Phùng sư phụ hỏi: "Ngươi còn nhận thức cái nào Hà Linh Từ?"

Dương Song Song lời của ta cánh tay nói: "Thật là cái kia Hà Linh Từ đâu! Kia bản kê "Nỗi đau đom đóm" trong tiểu thuyết viết đã đến, của ngươi tiểu cô Âu Dương San đã ở trong quyển sách kia mặt, ngươi chẳng lẽ chưa có xem qua?"

"Ta xem qua, chính là đã quên mà thôi, chính là cái kia có công năng đặc dị nữ thích khách đi?"

Dương Song Song gật đầu nói: "Đúng vậy, cha nàng đã tham gia Đồng Minh hội, giống như kia thứ khởi nghĩa hy sinh, Hà Linh Từ hồi còn nhỏ theo mẫu thân ở Nhật Bản cuộc sống, sau khi lớn lên tham gia kháng Nhật. Ở một lần ám sát quân Nhật nhân viên quan trọng sau khi thất bại, nàng bị nắm nhập cùng loại 731 bộ đội quân Nhật đặc thù phòng thí nghiệm, bị quân Nhật cơ thể sống giải phẫu..." Nói xong lời cuối cùng, Dương Song Song thanh âm nhỏ không thể nghe thấy, thân mình không ngừng run run.

Tuy rằng xem qua kia quyển tiểu thuyết, ta nhớ lại tình tiết, vẫn là một trận trái tim băng giá.

Phùng sư phụ thở dài một tiếng nói: "Lại nói tiếp, phụ thân của hần hà khởi xương, hay là ta ở Đồng Minh hội chiến hữu..."

Ta đột nhiên ngắt lời nói: "Không đúng sao, Hà Linh Từ nếu là sư quý sử, như thế nào sẽ dễ dàng bị bắt, lại bị giải phẫu?"

Phùng sư phụ lắc đầu nói: "Sư quý sử thần thông cùng pháp lực, chủ yếu là ở Âm Linh giới. Bọn họ ở nhân gian, trừ phi mình tu luyện thành võ lâm cao thủ hoặc là ma pháp sư, cũng không có càng nhiều siêu phàm chỗ. Muốn nói Hà Linh Từ, ở nhân gian cũng coi như thật không được rồi, chẳng những võ công tinh thực, hơn nữa luyện thành đoán trước thể sự lòng người dị năng. Chẳng qua, lợi hại hơn nữa sư quý sử, cũng không thấy đặc có thể chống cự thương pháo oai cùng người đồng thể mạnh. Tin tưởng nếu Hà Linh Từ một mặt bo bo giữ mình, đương nhiên có thể né qua đại nạn, nhưng thân là sư quý sử, quan trọng hơn một cái chính là giúp đỡ chính nghĩa, cho nên Hà Linh Từ vì cứu quốc nghiệp lớn, bị quá hoá liễu, coi như là hết sư quý sử nghĩa vụ."

"Như vậy nàng... Thế nào lại là Cố Chí Hào tổ tiên đâu? Cũng không phải cùng họ ..." Ta liếc mắt một cái thấy Phùng sư phụ trên mặt bất khả tư nghị vẻ mặt, giống như đang nói: nguyên lai ngươi so trong tưởng tượng của ta ngốc hơn, vội nói, "Đương nhiên bộp, mỗ mỗ hậu nhân không nhất thiết nhất định phải cùng họ, càng là theo mẫu hệ đi xuống..."

Phùng sư phụ trên mặt một bộ "Cám ơn trời đất, ngươi còn không có gốc đến kia nông nổi" biểu tình, nói: "Hà Linh Từ tiểu cô, cũng chính là hà khởi xương muội muội, gả nhập một cái cố họ người ta, đây là cùng Cố Chí Hào sâu xa. Kỳ thực, Hà gia cũng là cái rất có quý duyên thế gia, theo Đồi Đường khởi tự ra quá không ít có thể cùng thần Quỷ Tiên ma giao tiếp nhân sĩ... Kéo tới xa, ta muốn nói là, Hà Linh Từ là 195 linh năm qua đời..."

Dương Song Song ngắt lời nói: "Ngài lão không là đang nói đùa đi! Nếu "Nỗi đau đom đóm" kia quyển tiểu thuyết lí chuyện xưa là thật, như vậy Hà Linh Từ hẳn là tại trong lúc kháng chiến, chết vào cái kia quân Nhật đặc thù phòng thí nghiệm, 3, 4 mươi năm đại chuyện tình, làm sao có thể đến 195 linh năm? Đề giải phóng!"

"Các ngươi hãy nghe ta nói hết thôi! Hà Linh Từ thật là chết vào quân Nhật kia tòa địa hạ phòng thí nghiệm, hơn nữa thật là 193 chín năm bị hại. Nhưng các ngươi đã quên một chuyện thật trọng yếu: Hà Linh Từ là một gã sư quý sử. Sư quý sử ở nhân gian thân thể ngộ hại sau, này linh phách vẫn cự thật lớn pháp lực, khả ở Âm Linh giới gánh vác sư quý sử trách nhiệm, diệt trừ ác quỷ tà ma, thậm chí, làm đủ trăm năm kỳ hạn, vẫn khả đạt được Bất tử. Duy nhất khuyết điểm là, ở nhân gian ngộ hại sư quý sử không cách nào nữa phản hồi hồi nhân gian. Hà Linh Từ hồn tiến vào Âm Linh giới sau, vẫn làm mười một năm sư quý sử, lại lần nữa ngộ hại. Cho nên làm như sư quý sử Hà Linh Từ, chân chính từ kỳ, là mười một năm sau, vừa đúng là 195 linh

năm chín tháng ba ngày."

Ta nhớ kỹ Hà Linh Tử từ kỳ: "195 linh năm chín tháng ba ngày, vừa đúng là lục mươi năm trước! Sáu mươi năm một giáp!"

Dương Song Song càng kích động nói: "Cổ Chí Hào bị hại là tháng Tám, Hà Linh Tử từ kỳ là đầu tháng chín, chẳng lẽ nói..."

Phùng sư phụ gật đầu nói: "Các người đã đoán đúng, 195 linh năm chín tháng ba ngày, canh dần năm Giáp Thân nguyệt quý mao ngày, cùng Cổ Chí Hào bị hại ngày, vừa vặn kém một cái luân hồi, nói cách khác, Hà Linh Tử từ kỳ, cùng Cổ Chí Hào từ kỳ, thiên can địa chi niên kỉ, nguyệt, ngày hoàn toàn ăn khớp!"

Ta hỏi: "Như vậy Lục Sắc tổ tiên đâu? Thụ đào tổ tiên đâu? Bọn hán chết kỳ..."

Phùng sư phụ nói: "Ta nơi nào sẽ nhớ được nhiều như vậy? Hà Linh Tử từ kỳ ta sở dĩ nhớ kỹ, hay là bởi vì nàng dù sao cũng là con gái của cố nhân, hơn nữa ở nhân gian bị chết thảm như vậy liệt! Bất quá, còn lại sư quý sử từ kỳ, đại khái đều ở đây ba trăm năm trước..."

"Ba trăm năm đúng lúc là năm giáp!" Ta thốt ra.

"Không sai, bọn họ đều là đạt được Bất tử sư quý sử, bọn họ ngộ hại duy nhất nguyên nhân, chính là ba trăm năm trước kia trần đại loạn..." Hân dừng một chút, giống như muốn chuẩn bị cẩn thận nói dưới lời nói, "Các người đã kinh biết đến, chính là cùng Âu Dương Cần có liên quan kia trường hạo kiếp. Hơn nữa ta nhớ được, Lục gia song hùng đệ đệ thật là trước hết ngộ hại, sau đó là thụ đào tổ tiên, cái kia kêu thụ khuôn đại hồ từ.

"Bất quá, ta nhớ được tối thanh một cái khác từ kỳ..." Hân nhìn ta một cái, ta lập tức hiểu được hân đang nói người nào.

"Là Âu Dương Cần đi." Ta lạnh lùng nói.

"Âu Dương Cần chết vào Dương lịch 171 một năm tháng sáu hai mươi chín ngày, dùng thiên can địa chi mà nói, là Tân Mão năm giáp ngọ nguyệt nhâm dần ngày." Phùng sư phụ ánh mắt còn đang trên mặt ta, giống đang nhìn hân đã gặp nhiều nhất một loại người - người chết.

Ta nỗ lực bảo trì bình thản bình tĩnh: "Nhị là một một năm tháng sáu mươi sáu ngày, cũng là Tân Mão năm giáp ngọ nguyệt nhâm dần ngày. Ta, , chung kết, ngày!"

Bạn đang đọc truyện *Sư Quý Thục Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Chính văn (bốn mươi tám)

10 nguyệt 24 ngày

Bởi vì hôm nay là chủ nhật, ta như thường ngủ thẳng có thể chính thức giấc ngủ trưa thời gian, đang suy nghĩ trừ có phải không phải muốn đem ngọ ngủ chung giải quyết một chút, bỗng nhiên cảm giác giường đang kịch liệt lay động.

"Động đất sao?" Ta hỏi ký túc xá đồng nghiệp.

"Biết cách thi giữa kỳ còn có vài ngày sao? Người thế nào còn có thể ngủ tiếp tục?" Thì ra là Dương Song Song ở đông đưa giường của ta.

Ta nói: "Ta thi vào trường cao đẳng ngày đó đều hơi kém ngủ quên, chính là một cái thi giữa kỳ... Ngô, đây là cái gì?" Ta phát hiện gối đầu hạ lộ ra một đoạn giấy.

Đem một trương chiết khẩu giấy rút ra, phía trên là vài hàng cao ngất tuần lã chữ viết:

Lục Sắc, nhị là một linh năm bảy tháng mười ba ngày

Cổ Chí Hào, nhị là một linh năm tám tháng hai mươi một ngày

Thụ đào, nhị là một linh năm chín tháng hai mươi tám ngày

Lục Hồ, nhị là một linh năm tháng mười một ngũ ngày

Hồng sáng rực, nhị là một một năm tháng mười hai hai mươi ngũ ngày

Dư Tĩnh Hoa, nhị là một linh năm một tháng bát ngày

Vĩnh Trí, nhị là một một năm hai tháng mười bảy ngày

Nguyên hạo, nhị lệ một một năm tháng năm mươi ngày

Kính lại được, nhị lệ một một năm tháng năm mươi ngày

Bạch Liên, nhị lệ một một năm tháng năm mươi một ngày

Lý Tiểu Long, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày

Âu Dương Phi, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày

Ta cùng Dương Song Song cùng nhau đọc xong, cùng nhau nói: "Phùng sư phụ!"

"Mẹ ta nha!" Ta gọi nói, "Ngày hôm qua của ta áo gối sàng đan đều tân tẩm, tân đổi quá, cho nên ta có thể cam đoan hôm qua ngủ trẽ trước phía dưới gối đầu không có tờ giấy này!"

Dương Song Song cũng về mặt kinh sợ nói: "Điều này nói rõ, Phùng sư phụ là ở ngươì ngủ thời điểm đem tờ giấy này nhét vào ngươì đầu giường!"

Chúng ta đồng thanh hỏi: "Hắn vào bằng cách nào?!"

Hai người mà ngờ ngẩn cả người, Dương Song Song nói: "Bất quá, Phùng sư phụ là thủ Linh nô..."

"Có đạo lý, hắn không là phổ thông lão lưu manh... Nếu hắn có ý xấu lời nói." Ta chỉ chỉ cửa sổ, "Tối hôm đó kẻ trộm chính là như vậy lặng yên không một tiếng động từ trong cửa sổ vào, hơn nữa tiểu tử kia bắt quá là cái phạm phu tục tử, ta tin tưởng Phùng sư phụ năng lực chỉ biết so tên trộm kia lớn hơn nữa. Nhưng hắn tại sao muốn như vậy lên lút đầu? Không thể phát cái bưu kiện sao?"

Song song thật nghiêm túc nhìn ta, ta lập tức hiểu, nàng là đang nói: "Ngươi có phải không phải còn chưa ngủ tỉnh?" Ta vội nói: "Nga, đúng rồi, nhà hắn căn bản không có máy tính."

"Mặt khác, hắn nhất định cảm giác email hoặc là QQ cái gì đều không an toàn, bí mật tin tức thật dễ dàng bị chặn được. Doanh Chính nếu có thể che chắn di động, nếu muốn trộm tin hoặc là trộm số trương mục cái gì, hắn là cũng không nan." Dương Song Song nói xong, lại đem trên trang giấy danh sách một lần nữa đọc một lần.

Ta từ trong ngăn kéo lấy ra lúc ban đầu cái kia danh sách cùng ngày, đương nhiên, đây chỉ là đi chạy theo hình thức, mượn Phùng sư phụ ý thơ lời nói nói, những người này danh cùng ngày sớm thật sâu khắc ở trong đầu ta:

Lục Sắc chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một linh năm bảy tháng mười ba ngày tốt

Cổ Chí Hào chi mộ, năm 1991 sinh, nhị lệ một linh năm tám tháng hai mươi một ngày tốt

Thư đào chi mộ, 199 cây trồng hai năm, nhị lệ một linh năm chín tháng hai mươi tám ngày tốt

Lục Hồ chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một linh năm tháng mười một tứ ngày tốt

Dư Tinh Hoa chi mộ, 198 chín năm sinh, nhị lệ một linh năm tháng mười hai hai mươi bốn ngày tốt

Vĩnh Trí chi mộ, 199 linh năm sinh, nhị lệ một một năm một tháng ba mươi một ngày tốt

Hồng sáng rực chi mộ, một chín chín tư năm sinh, nhị lệ một một năm hai tháng hai mươi ngũ ngày tốt

Nguyên hạo chi mộ, 198 chín năm sinh, nhị lệ một một năm tháng năm mươi tám ngày tốt

Kính lại được chi mộ, 198 chín năm sinh, nhị lệ một một năm tháng năm mươi tám ngày tốt

Bạch Liên chi mộ, một chín chín tư năm sinh, nhị lệ một một năm tháng năm mươi tám ngày tốt

Lý Tiểu Long chi mộ, 199 cây trồng hai năm, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày tốt

Âu Dương Phi chi mộ, năm một chín chín ba sinh, nhị lệ một một năm tháng sáu mươi sáu ngày tốt

Quả nhiên, trên mộ bia, Lục Sắc, Cổ Chí Hào cùng thư đào tử kỳ là chuẩn xác, ta cùng đã qua đời công phu siêu sao tử kỳ cũng là chuẩn xác, trung gian bảy người, trên mộ bia ngày, cùng đối ứng sư quý sử tử kỳ bao nhiêu đều có xuất nhập, thậm chí ngay cả tử vong thứ tự cũng có chỗ bất đồng. Nếu của chúng ta giả thiết thành lập, người được đề cử tử kỳ cùng tiền bối sư quý sử tử kỳ nhất nhất đối ứng, thuyết minh Quý Vương cùng của hắn quân sư quật mo, đích xác dùng xong Chưởng Nhân pháp, lập này mộ bia đến mê hoặc của ta Âm Dương Nhân.

Song song như có đảm chiêu nói: "Nhưng là, Quý Vương tại sao muốn mất nhiều như vậy khí lực, thiết này đó mộ bia, bị ngươì nhìn thấy, vì sao dứt khoát một chữ cũng không nói đầu? Không là càng giấu kín sao?"

Ta nghĩ muốn nói: "Vấn đề này thật sự có chút nan... Có lẽ, bọn họ biết, trước vài tên người được đề cử bị hại sau, nhất định sẽ khiến cho thủ Linh nô chú ý, thủ Linh nô sẽ dần dần lục lọi ra quy luật, hữu hiệu ngăn cản bọn họ hành hung; mà thiết lập giả mộ bia, nhường của ta há hốc mồm thấy, chúng ta sẽ thật sự dựa theo lúc này hoà thuận tự đến dự phòng hung án phát sinh, kết quả khó lòng phòng bị, hơn nữa ngay cả mình đều làm hồ đồ, thậm chí, hoàn toàn không tin trong này có cái gì quy luật. Cũng là chúng ta vận khí tốt, tiến vào Vân Mộng sau chiếm được càng nhiều manh mối, mới có mới suy đoán. Ta tin tưởng, Phùng sư phụ lần này cấp của chúng ta ngày, là Doanh Chính chân chính hành hung ngày!"

Dương Song Song nói: "Phùng sư phụ cũng thật không dễ dàng, trong vòng một ngày đã đem sở hữu người được đề cử cùng qua đời suu quý sử chống lại hào. Tin tưởng đã nhiều năm như vậy, bởi vì mẫu hệ di truyền quan hệ, có chút dòng họ đã cải biến rất nhiều."

"Ta ngược lại là cảm giác, dò số chỗ ngồi chuyện này, hẳn từ lấy đến hộp gỗ sau liền bắt đầu tiến hành rồi, đây là lão nhân gia ông ta mỗi một trăm năm qua tay nhất kiện trọng yếu công tác nga."

Lúc này, trong đầu ta lại đi không được, chỉ có một ý niệm, Lục Hồ dự định "Tử kỳ", chẳng qua so trên mộ bia "Ghi lại" chậm một ngày.

"Quá hạnh phúc, ta có thể nhiều sống một ngày!" Lục Hồ đến căn tin đến cùng ta ăn chung, Dương Song Song trước sau như một địa điểm lượng mình làm bóng đèn. Ta cùng song song hướng hẳn hồi báo hai ngày nay phát hiện.

Ta nói: "Người đừng trang điểm." Mặc dù biết Lục Hồ chính là ở khai một cái khổ khổ vui đùa.

Dương Song Song nói: "Trọng yếu nhất là, này nếu nói 'Trước' ngày, không là cái gì 'Trên trời an bài', cũng không phải cái gì 'Tứ thần ý nguyện', mà là vì sao thiết kế, cho nên là hoàn toàn có thể nghịch chuyển."

Lục Hồ kinh ngạc nhìn song song: "Lời này thế nào nghe vào không giống như là từ trong miệng người nói ra được? Người chừng nào thì quy theo thuyết vô thần của?"

Song song mặt đỏ lên nói: "Ta luôn luôn thực sự cầu thị."

Ta đem cùng thủ Linh nô Phùng sư phụ gặp mặt chuyện nói một lần, nhắc tới Phùng sư phụ đối Quý Vương muốn ăn suu quý sử người được đề cử đoán. Lục Hồ trên mặt vu lộ vẻ kinh dị sắc, lại nói: "Vậy thì càng không thể nhường hẳn đạt được, nếu quả thật muốn chết, chẳng sợ bản thân tan xương nát thịt, cũng không cần nhường Quý Vương 'Ném đến tươi ngon'!"

Lời này đem ta cùng song song đều rung một chút, song song lầm bầm nói ra ta đồng dạng ý tưởng: "Hiện tại ta rốt cục càng hiểu, các người này đó suu quý sử người được đề cử, đích xác rất không giống người thường."

Lục Hồ hỏi ta: "Cho dù hơn một ngày, giống như tổng cộng cũng không mấy ngày, chúng ta nên thế nào ứng đối? Nhớ được người lần trước ở cục công an nói, muốn đi vào Âm Linh giới cùng Doanh Chính thủ hạ ba cái nữ sát thủ đồ máu..."

Ta nói: "Đến Vân Mộng nghỉ phép sau khi trở về, kế hoạch cải biến. Bởi vì hiện tại chúng ta hiểu được, Doanh Chính mục đích, muốn đem chúng ta bắt đến Âm Linh giới đi dứt Quý Vương, nếu rồi đến Âm Linh giới, ngược lại là cho bọn hắn tiền hậu giáp kích chỗ tốt, người suy nghĩ một chút, nếu ba cái nữ sát thủ cùng Quý Vương thủ hạ hai cái Hắc Vô Thường, khôi giáp binh, sống hài cái gì, cùng nhau ở Âm Linh giới vây giết chúng ta, kết quả sẽ như thế nào? Nhất định là chỉ còn đường chết! Ngược lại là ở trên giới, chúng ta chỉ cần đối phó Doanh Chính cùng của hắn nương tử quân, phần thắng lớn hơn."

Song song chắc chắn hai tiếng: "Phi Phi, ta cho rằng đối với người hiểu biết sâu hơn, cư nhiên không biết người hay là nữ tướng quân tài liệu."

Ta khiêm tốn cười cười nói: "Không có lạ, ta chẳng qua là may mắn ra sức học hành bánh kem quân giáo... Chocolate bánh ngọt, Tiramisu cùng hoa quả thật là ta thích nhất tam môn tiết học... Lục Hồ bạn học người nghe thấy được sao?"

Lục Hồ bạn học hiển nhiên không có nghe gặp, nghiêm túc hỏi: "Nhưng là, nếu ngày đó ở lại thượng giới, chúng ta hay là muốn kế hoạch hảo, thế nào cùng Doanh Chính bọn họ đồ máu. Cái kia đáng chết Hoắc Tiểu Ngọc thế nào cũng tìm không thấy, chúng ta không có bất kỳ nội tuyến, không có tung tích của bọn họ, làm như thế nào chuẩn bị đâu?"

Ta ra vẻ thần bí cười cười nói: "Ta đều kế hoạch tốt lắm, chỉ cần người sau khi ăn xong đi một chút bánh kem quân giáo, mang về một ít 'Giáo tài', ta liền không hề giữ lại nói cho người biết."

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Chính văn (bốn mươi chín)

11 nguyệt 5 ngày

Rạng sáng mười hai giờ.

Một ngày này rốt cục đã đến thời điểm, ta phát hiện mình ngược lại so bên cạnh Lục Hồ chặt hơn trương, một giây như một năm. Kỳ thực, ta hẳn là cảm thấy có thắng lợi cảm mới đúng, nhân vì của chúng ta suy tính đã bộ phận thành công - 11 nguyệt 4 ngày đã chính thức đi qua, quỹ ảnh cũng không thấy một cái, Lục Hồ sinh cơ bùng bùng ngồi ở bên cạnh ta.

Đồng thời, này thắng lợi cảm cũng cho ta liên tục thứ hai đêm vô pháp đi vào giấc ngủ, bởi vì phỏng đoán thành công cũng nói, đại nạn thật khả năng hôm nay tới lâm.

Bởi vì là thi giữa kỳ thời kì, nửa giờ trước mới có cuối cùng một đám nghiên cứu cục bộ giải phẫu sinh viên năm 3 hoặc năm tư lưu luyện không rời rời đi. Hiện tại chỉ có ta cùng Lục Hồ, cùng với đáng yêu thi thể tiêu bản nhóm, ngồi trong bóng đêm, chờ đợi tử thần bước chân tiếp cận.

Không lâu Dương Song Song cùng Khô Liên Trà còn ở nơi này, nhưng lo lắng đến này hai vị tiểu thư muội đối giải phẫu lâu độ cao miễn cảm, ta còn là khổ khuyên các nàng rời đi.

"Người cảm giác như thế nào?" Ta hỏi luôn luôn tại trầm mặc Lục Hồ, "Có phải không phải lòng bàn tay hẳn đều phải lưu thành thác nước phi lưu thẳng xuống ba ngàn thước?"

Lục Hồ lại trầm mặc một lát.

"Nếu không nói nói, ta sẽ biến mất nga." Ta cảnh cáo nói.

Lục Hồ rốt cục nói: "Đừng... Phi Phi, ta kỳ thực có rất nhiều lời muốn nói, nhưng ta biết người thật sự rất nhanh sẽ biến mất, cho nên nói ngắn gọn đi. Từ lần đầu tiên ở tiểu sắc mộ biên gặp người, ta liền... Thật thích người."

Không biết tại sao, vốn nên là rất đẹp thật ấm áp, trong lòng ta lại một trận khổ sở, cảm thấy con người của ta thật sự là trời sinh "Quý duyên", ngay cả cùng thích nam hài, đều là ở phần mộ biên gặp. Ta nói: "Mặt ta đều đỏ bừng."

Lục Hồ sững sờ: "Người thấy thế nào đặc gặp mặt mình?"

"Ta là nói, những lời này, ta thật thích nghe, nhưng người có biết của ta, tự ta cảm giác tốt nhất, người không nói ta cũng biết." Huống chi ngày đó ở thủ Linh nô trong tầng hầm ngầm, hẳn liền thổ lộ quá.

Lục Hồ nói: "Người khả năng còn có không biết đâu! Trải qua đoạn thời gian này hai thể giới cùng nhau ép buộc, ta phát hiện chẳng những thích người, hơn nữa đối với người tràn đầy tín nhiệm. Cho nên, làm người khác liên tiếp nhắc tới, người cùng cái kia phản bội chính nghĩa Âu Dương Cần như thế nào giống nhau, cơ hồ chính là năng chuyển thể đầu thai giống nhau. Nhưng ta cảm thấy, này đó căn bản đều là bậy bạ. Bởi vì ta tin tưởng người, ta tin tưởng người thiện lương chính trực bản sắc, hơn nữa ta tin tưởng vô luận chuyện gì phát sinh, người đều đã bảo trì người loại này bản sắc."

Ta một trận cảm động, nhẹ giọng nói: "Ta còn vẫn cho là, đối với người giấu diếm kia mộ bia chuyện tình lâu như vậy, người sẽ cảm thấy ta tới không đáng giá tín nhiệm."

"Người không chịu nói cho ta, là sợ ta bị thương tổn, đang thuyết minh người thiện lương đặc tốt đỉnh."

"Người có biết ta nghe không được khích lệ, nhất định sẽ theo sau làm sai sự."

Lục Hồ thán một tiếng, một điểm không giống hẳn punk "Bản sắc", giảm thấp xuống thanh âm nói: "Ta chỉ là muốn nói, bởi vì ta đối với người vô cùng tín nhiệm, cho nên nếu... Nói như thế, nếu ta sống bất quá hôm nay, mời người... Mời người chiếu cố một chút mẫu thân của ta... Ta biết yêu cầu này tương đối quá đáng, người hoàn toàn có thể không đáp ứng..."

Một khắc kia, ta đã lệ rơi đầy mặt, rơi lệ lòng tràn đầy, cảm tạ hắc ám, có thể cho Lục Hồ nhìn không thấy.

Ta nắm khò tay hắn nói, trong thanh âm chen lách rớt khốc nức nở: "Người nói cái gì lời nói can! Người không phải nói tin tưởng ta sao? Nên tin tưởng của ta kẻ sách, nhất định có thể chiến thắng Doanh Chính này lão bất tử, nhất định có thể đem ba người kia yêu nữ trừ bỏ."

"Ta chỉ nói là nếu, ta chỉ muốn người đáp ứng..."

"Ta đáp ứng, ta đáp ứng, ta có thể thề!" Ta tiếp ghé vào lỗ tai hắn nói, "Người không có việc gì, thật sự."

Nhưng là của ta nước mắt vì sao còn tại lưu? Lòng vì sao còn tại ần ần đau?

Lục Hồ nói: "Hảo, ta tin tưởng người, điều này nói rõ... Người nhất định phải dựa theo nguyên kế hoạch, muốn biến mất."

Vì thế, ta biến mất.

Doanh Chính nhìn kia mấy đứa bé tiến nhập giải phẫu lâu; 11 điểm 45 phân tả hữu, lại nhìn Dương Song Song cùng Khô Liên Trà đi ra giải phẫu lâu, ách nhiên thất tiểu - - này hai nữ sinh coi như có tự mình hiểu lấy, biết lưu đang giải phẫu lâu cũng là vương chân vương tay. Âu Dương Phi cùng Lục Hồ, hai người này vật nhỏ, bọn họ lại là thế nào nghĩ? Bọn họ thật sự cho rằng, trốn đang giải phẫu trong lâu, có thể bình yên vượt qua hai mươi bốn giờ sao?

Nói đi nói lại, bọn họ ít nhất không có ngu xuẩn trốn được Âm Linh giới đi, nơi đó đã bày ra thiên la địa võng, bọn họ chỉ cần ở Âm Linh giới vừa lộ đầu,

liền sẽ trở thành cá trong chậu.

Hắn bỗng nhiên cảm giác, công việc hạng này, liền cùng năm đó mình ở Hàm Dương ngoại ô vậy sẵn cảm giác không sai biệt lắm, thật sự là thật đã nghiên.

Đương nhiên, hai người này tiểu nam nữ, dù sao cũng là sư phụ sử người được đề cử, không thể coi thường. Hắn trải qua vô số trận trượng, biết khinh địch trí mạng tính, biết một lần sơ ý, thua cả ván bài đạo lý. Hắn đứng dậy, đang giải phẫu lâu bốn phía hoàn du một vòng.

Không có bất kỳ dấu hiệu.

Thậm chí không có công an bóng dáng.

Ít nhất điểm này thuyết minh, này hai cái hài tử còn có có như vậy chút ý nghĩ. Bọn họ ít nhất đã hiểu được, cùng hắn Doanh Chính so đo, dựa vào công an là không có bất kỳ ý nghĩa. Cảnh sát tham gia, chỉ làm cho hắn cung cấp nhiều hơn tiện lợi, thư đào kia nhất án chính là tốt nhất ví dụ chứng minh.

Hắn ở trong màn đêm lấy ra bức họa kia.

Hắn tinh tuyền tập.

Ai cũng sẽ không tin tưởng, hắn Doanh Chính đặc lực nhất vũ khí, đúng là một bức họa, tam người nữ tử.

Nghe vào có chút thật đáng buồn, nhưng hắn biết, này người thắng làm vua kẻ thua khấu thế giới, chờ đến ngày đó đã đến, đợi cho hàng tỉ người lại hướng hắn quý bá ngày nào đó đã đến, ai cũng sẽ không cảm thấy thủ đoạn của mình khuyết thiếu gì "Đương cương khi". Hắn đã nhớ không rõ này tam người nữ tử liên thủ, vì hắn làm bao nhiêu đại án. Các nàng là như thế giới giang, càng là như thế chân thành, so kia chút mây mưa thất thường cái gọi là anh hùng hào Kiệt Khả dựa vào hơn.

Duy nhất có chút làm hắn bất mãn là Hoắc Tiểu Ngọc, của nàng biểu hiện cứ việc như trước xuất sắc, nhưng lập trường tựa hồ có chút phiêu diêu. Hắn đồ cũng không lo lắng Hoắc Tiểu Ngọc sẽ phản bội, hắn không lo lắng tam người nữ tử trung gì một cái sẽ phản chiến, hắn tin tưởng pháp thuật lực lượng. Chẳng qua gần đây Hoắc Tiểu Ngọc trong ánh mắt, tựa hồ hơn một ít gì, đại khái là làm cho nàng một mình hành động, chung quanh trở thành cơ hội nhiều lắm chút, nhân loại chính là như vậy cái đồ dễ tiện, kiến thức càng nhiều, càng sẽ miên man suy nghĩ. "Thánh kinh" Lý Á làm Eva ăn vụng trí tuệ quả, kết cục chính là như thế. Hắn đối Hoắc Tiểu Ngọc bản khoả xa nhiều mặt khác hai nữ tử, chẳng những là bởi vì các nàng đi theo thời gian của hắn lâu lâu, hơn nữa còn là bởi vì các nàng cùng Hoắc Tiểu Ngọc sở thụ pháp thuật hoàn toàn bất đồng, bối cảnh cùng tư chất cũng hoàn toàn bất đồng.

Các nàng là trời sinh sát thủ.

Hoắc Tiểu Ngọc đầu, trong khung hay là người thiện lương, theo lý thuyết không thể trở thành hắn thuận buồm xuôi gió thích khách, nhưng nàng ở âm dương hai giới thích ứng tính càng mạnh, càng có thể tự nhiên xuyên qua, cho nên mới là hắn chân chính pháp bảo.

Hắn nhìn Hoắc Tiểu Ngọc gầy đáng người, bị trí nhớ mang về hơn ngàn năm trước Trường An.

"Người nói những lời này... Ta biết, hơn phân nửa là nhất thời nói lấy, Trường An sĩ tử nhóm cũng biết, người làm người dịu dàng, sẽ không như thế oán độc." Doanh Chính nhìn bên cửa sổ Hoắc Tiểu Ngọc bóng lưng, ôn nhu hỏi trư.

Nàng vẫn quên không được Lý ích. Không có thuốc chữa. Lý ích đã rời xa, thân ảnh đã nhập vào không lồ Trường An như dệt cửi trong dòng người, thành muối bỏ biển. Nàng còn cạnh cửa sổ si ngốc đứng.

Hoắc Tiểu Ngọc vừa đối Lý ích nói qua, sau khi nàng mất, tất yếu hóa thân lệ quý, nhường Lý ích hôn nhân lâm vào đầm lầy.

Doanh Chính biết, có yêu mới có hận lực lượng có thể cường đại đến tà khí. Theo Hoắc Tiểu Ngọc bản thân phẩm chất mà nói, nàng không là cái loại này dễ dàng vào tròng sa đoạ người; nhưng theo kia phản hận trình độ mà nói, Hoắc Tiểu Ngọc cụ bị vô hạn giá trị lợi dụng.

Hoắc Tiểu Ngọc phảng phất này mới ý thức tới phía sau vẫn ngồi như vậy một người, dờ dẫm xoay người, nhìn nhà mình trong phòng ngòai này xa lạ du hiệp nhi, màu vàng hơi đỏ bào, ý thái tiêu sái, đồng thời lại ám mang theo khí thế bức nhân khí. Không lâu, chính là hắn, đem kia phụ lòng Lý ích dụ dỗ đến nhà mình đến, thậm chí ở Lý ích do dự không lúc trước, khiêng vào gia môn cùng nàng gặp nhau.

Gặp kia cuối cùng một mặt, phun ra ngực tất cả mặt vàng.

"Đa tạ ân công hiệp can nghĩa đảm, " Hoắc Tiểu Ngọc lúc nói chuyện đã là hơi thờ mong manh."Ta vừa mới nói những lời này, là nói lấy, cũng là thật tâm nói. Bất quá, ta biết, chính là ở hứa không nguyện, trên đời này, nào có cái gì oán quý? Bằng không, làm chuyện xấu người, thế nào còn có thể như thế tiêu dao..."

"Cô nương chỉ biết thứ nhất, không biết thứ hai. Hóa thân lệ quý, dây dưa không hợp thể nhân, đều không phải vừa đọc tức thành một loại dễ dàng, cũng phi chỉ có thể hi vọng không thể làm được. Mấu chốt ở chỗ kia phân oán khí, có đủ hay không sâu." Doanh Chính cảm thấy Hoắc Tiểu Ngọc tiếng lòng đang động.

Tưởng tượng nàng năm đó sơ ngộ thiếu niên tài tử Lý ích, cũng từng như vậy tiếng lòng đại động, vật đổi sao dời, huyền lại động, tẩu cũng là hoàn toàn bất đồng lần điệu.

Hoắc Tiểu Ngọc trầm mặc mấy phần, lại mở miệng khi, ngữ khí dị thường kiên định: "Vài vị lang trung đều nói, ta đã sống không được mấy ngày. Chỉ cần có thể ra kia phân oán khí, hòa thân lệ quỷ cũng tình nguyện."

Doanh Chính trên mặt, lộ ra một chút không dễ dàng phát giác mỉm cười: "Hảo, tại hạ bất tài, vừa đúng biết một ít bàng môn tả đạo, có thể thành toàn cô nương tâm nguyện."

"Nga?"

"Kỳ thực rất đơn giản, chỉ cần vận dụng cô nương nhất kiện trần như tánh mạng tín vật, cũng dung ta vì cô nương phác hoạ nhất đồ." Doanh Chính biết mình chờ đợi nhiều năm cơ hội rốt cục đi đến.

Hoắc Tiểu Ngọc sùng sốt, theo giữa tóc lấy xuống một quả màu tím ngọc sai, nói: "Đây là ta phụ thân lúc đưa của ta, năm đó ta ở xem đèn khi vô ý thất lạc, hay là hân... Lý ích, thập đắc sau về trả cho ta, kết liễu kia đoạn nghiệt duyên... Bao nhiêu năm rồi, đây là ta tối trần như tánh mạng vật, hiện thời tính mạng của ta sắp hết, ngọc sai yên tồn?"

Doanh Chính kết quả Từ Ngọc Sai, nhẹ nhàng vuốt ve, ngón tay đứng ở ngọc sai đầy phần đuôi: "Vật ấy kỳ giai." Lại đưa mắt nhìn phía Hoắc Tiểu Ngọc: "Cô nương nghĩ rõ?"

"Ngô ý đã quyết." Hoắc Tiểu Ngọc lúc ấy cũng không biết, bốn chữ này, nhất định ngàn năm cô độc.

Doanh Chính trên mặt rốt cục lộ ra nhàn nhạt nụ cười, Hoắc Tiểu Ngọc trong lòng giật mình, nụ cười này, vì sao làm cho mình sợ?

Hoắc mẹ đang ở thu xếp chút cơm chiều, chuẩn bị khoản đãi vị kia mặc màu vàng bào khí phái du hiệp nhi - - hân thật sự là người hảo tâm đầu, đem Lý ích tên súc sinh này giống khiêng heo giống nhau khiêng nhập gia môn, là hảo là tâm bấy, cuối cùng cùng Tiểu Ngọc có cái chung kết. Đột nhiên, một trận thể lương thét chói tai truyền đến, trong tay nàng bắt bốn nhất thời tán lạc nhất địa.

Là nhỏ ngọc kêu thảm thiết!

Hoắc mẹ nhảy vào nữ nhi khuê phòng, chỉ thấy Hoắc Tiểu Ngọc ý cạnh cửa sổ, cái kia hoàng bào khách tay cầm họa bút, đang trên một trang giấy vẽ loạn.

"Tiểu Ngọc, xảy ra chuyện gì?"

Hoắc Tiểu Ngọc nhàn nhạt nói: "Ta đều sắp chết người, còn có thể ra cái gì lớn hơn nữa chuyện này?" Giống như cái gì cũng chưa phát sinh dường như.

Hoắc mẹ cảm thấy nữ nhi có chút khác thường, càng là trên người nàng, đổi lại tang phục! Nàng hỏi Doanh Chính nói: "Tiên sinh ngài đây là đang làm gì đó?"

Doanh Chính nói: "Lệnh yêu ngày giờ không nhiều, tại hạ hảo đồ xanh, vừa vận vì lệnh ái lưu dung."

Hoắc mẹ hạ giọng nói: "Hậu sự ta đã ở chuẩn bị, trước hai ngày vừa tìm họa sĩ bức tranh quá."

Doanh Chính lạnh lùng hỏi: "Ngài cảm thấy vị kia họa sĩ bức tranh đặc như thế nào?"

Hoắc mẹ ngược ngừng nói: "Trong nhà càng ngày càng túng quẫn, nói thật cũng mời không nổi hạng nhất họa sĩ, chính là tìm một vị đi khắp hang cùng ngõ hẻm..."

"Người xem ở đã hạ thủ bút, hay không như được pháp nhãn?" Doanh Chính cầm trong tay sơ đồ phác thảo cấp Hoắc mẹ xem.

Hoắc mẹ vẻ sợ hãi cả kinh: "Giống! Giống! Đây... Đây... Đây cũng quá giống, rất giống, giống nhau, ngài thật sự là tài cao!"

Doanh Chính mỉm cười: "Ngài lại cho ta một canh giờ, ta là có thể đem này bức họa hoàn công."

"Hảo, ngài xin cứ tự nhiên, ta đi chuẩn bị điểm ăn, không nhiều lắm quấy rầy." Hoắc mẹ lui ra.

Lâm rồi phòng khi, kia hoàng bào khách đột nhiên đề cao thanh âm, hỏi Hoắc mẹ một cái cổ quái vấn đề: "Ngài không đề ý ta đem ngài, cùng quý phu nha hoàn cùng nhau tái nhập bức tranh trung đi?"

"Ân công tính thân đi xa."

Doanh Chính cả kinh. Nói chuyện là Hoắc Tiểu Ngọc. Nàng liền đứng dưới tàng cây, giữa lông mày vẫn như cũ bảo bọc năm đó trước khi lâm chung nồng đậm buồn bệnh thần sắc. Đây là một không có tí xíu ánh trắng ban đêm, nhưng mặt nàng, mặc dù trong bóng đêm, vẫn có thể nhìn ra so trên người nàng tang phục càng sâu tái nhợt. Không chỉ một lần, Doanh Chính có một loại không hiểu cảm giác, cảm giác Hoắc Tiểu Ngọc đều không phải chỉ là của hân bức tranh hôn sát thủ, hay là một cái rõ ràng người. Hân biết loại ý nghĩ này buồn cười - - Hoắc Tiểu Ngọc đã chết một ngàn ba trăm năm, đây là không tranh chuyện thực, không có người nào là trường sinh bất tử.

Đương nhiên, hân Doanh Chính ngoại trừ.

Còn có Mông Diễm.

Mông Diễm, người giờ phút này ở đâu? Ta đau khổ tìm hai người ngàn năm, ngàn vạn đừng làm cho ta gặp!

Bằng không, người sẽ sống không bằng chết.

Lần trước ở nơi này giải phẫu lâu, ra mặt bắt hàng phục cương thi cái kia lưng còng lão nhân, sẽ là hấn sao?

Đùa giỡn cái gì! Lần trước gặp Mông Diễm thời điểm, hấn hay là ngọc thụ lâm phong lẫm lẫm bảy thước hấn tử, ăn kia trường sinh thuốc người, liền như chính mình, dung mạo hình thể sẽ không thay đổi. Doanh Chính sau lại điều tra, kia xen vào việc của người khác lưng còng lão nhân họ Phùng, trước kia là nơi này kỹ thuật viên, sau khi về hưu, cùng một cái đồng dạng lưng còng lão thái bà ở tại một bộ chặt chẽ tiểu nhà nước lí, buổi sáng cùng nhau đến trong công viên đi áp chân, đến chợ rau đi mua thức ăn; buổi tối cùng nhau tản bộ, sau đó đưa ngọc đường như tránh xem tivi ngủ gà ngủ gật. Người họ đương nhiên không phải là Mông Diễm!

Có thể đồng phục cương thi hoặc là điều động cương thi người, trên đời đều không phải tuyệt vô cận hữu, Doanh Chính há mồm liền có thể nói ra mười mấy cái tên, hiển nhiên vị này Phùng sư phụ là một vị giấu ở dân gian pháp sư. Hấn không có khinh thường, tối nay tới phía trước, riêng để ý bộ kia tiểu nhà nước. Phùng sư phụ cùng hấn bạn già tái diễn đồng dạng cuộc sống, tản bộ, xem tivi, lên giường ngủ.

Chờ hành động lần này sau khi thành công, sẽ tìm này lão tiểu tử tính sổ đi. Đại sự chưa, hấn không nghĩ đả thảo kinh xà, nhưng đừng tưởng rằng hấn Doanh Chính sẽ quên chuyện này, từng mất tất báo là hấn nhược điểm lớn nhất, cũng là hấn lớn nhất cường hạng. Hơn nữa hấn theo không cho là đó là một hư phẩm chất.

Nhưng bị thủ hạ nhìn ra tâm tư, là nguy hiểm tín hiệu, Doanh Chính lạnh lùng nói: "Người là đang cùng ta nói chuyện sao?"

Hoắc Tiểu Ngọc cúi đầu khinh ngữ: "Ân công thứ tội."

Doanh Chính nhìn lướt qua treo ở cạnh bức họa kia, khác hai gã sát thủ còn đang. Các nàng xuất nhập cuốn tranh, xa không bằng Hoắc Tiểu Ngọc tự nhiên, chỉ có chờ hết thấy sắp xếp ổn thỏa, cần hạ thủ thời điểm, các nàng mới có thể đi ra hình ảnh. Doanh Chính nói: "Người đã kinh biết đến nên làm như thế nào?"

Hoắc Tiểu Ngọc gật đầu nói: "Cần tuân ân công chỉ lệnh, đem bên trong lâu mỗi một gian phòng cẩn thận tìm tòi một lần. Chỉ cần không phát hiện dị thường, tiểu Thiên cùng bà là có thể tiến vào làm việc."

"Kia sẽ không cần lại ở chỗ này nhĩ nghiền ngẫm tâm tư của ta, người biết, ta chỉ để ý một sự kiện."

"Thành công hoàn thành kế hoạch." Hoắc Tiểu Ngọc nói xong, xoay người rời đi.

Hoắc Tiểu Ngọc đang thi hành ân công giao đãi nhiệm vụ khi, chưa bao giờ tư tiền tương hậu. Mục tiêu của nàng, cùng Doanh Chính "Đề ý" độ cao nhất trí, chính là xuất sắc hoàn thành kế hoạch. Hôm nay cũng là như thế.

Căn cứ trước đó bố trí, nàng vờn quanh giải phẫu lâu một chu, lại xác thực chứng không có nhân tạp nhân đẳng.

Sau đó nàng lọt vào giải phẫu lâu.

Người không nhìn lầm, không là "Đẩy cửa vào", không là "Nhảy cửa sổ mà vào", là lọt vào giải phẫu lâu.

Đây là Doanh Chính thưởng thức nhất Hoắc Tiểu Ngọc chỗ.

Kỳ thực Hoắc Tiểu Ngọc cũng sẽ không cái gì lui mặc tường pháp thuật, nàng chỉ là ở trong giây lát theo giải phẫu lâu bên tường chui vào Âm Linh giới, ở Âm Linh giới đi hai bước, lại chui về đến nhân gian - - lại trở lại nhân gian khi, cũng đã vượt qua lâu tường, tiến nhập giải phẫu lâu trong vòng. Ở phạm mắt thường xem ra, Hoắc Tiểu Ngọc tựa như xuyên tường mà vào giống nhau.

Hoắc Tiểu Ngọc dưới chân không có bất kỳ thanh âm gì, của nàng màu trắng tang váy, của nàng mặt tái nhợt, và giải phẫu lâu hành lang tường trắng hòa làm một thể, cùng nhau bao quấn trong bóng đêm.

Đêm nay mục tiêu Lục Hồ, một người tĩnh ngồi ở đó đang lúc trong phòng học, hấn chẳng lẽ cứ như vậy ngồi hai mươi bốn giờ sao?

Hoắc Tiểu Ngọc đang thi hành nhiệm vụ khi, không tư tiền tương hậu.

Cái kia bộ dạng cùng Âu Dương Căn giống nhau như đúc nữ hài nhi Âu Dương Phi đâu?

Đương nhiên là tránh ở nơi nào đó. Ghi nhớ.

Nếu đợi lát nữa tìm không thấy nàng, nhất định phải đem nhánh này sợi dây nói cho ân công.

Âu Dương Phi không là Âu Dương Căn. Ân công bao nhiêu lần nói qua. Ghi nhớ.

Nhưng các nàng bộ dạng thật sự quá giống! Có thể hay không, Âu Dương Phi là Âu Dương Căn chuyển thể đâu?

Âu Dương Cẩn là hắc bạch lưỡng đạo, nhân ma hai giới công nhận đắc tội người, của nàng âm linh thụ nguyên rửa, muôn đời không được siêu sinh, càng không cần phải nói cái gì chuyển thế. Điểm này, ân công cũng ít nhiều thứ nói qua. Ghi nhớ.

Hoắc Tiểu Ngọc đang thi hành nhiệm vụ khi, không tư tiền tướng hậu.

Nhưng vì sao ngày đó chấp hành thư đào nhiệm vụ khi, bản thân hát nhiều như vậy thương tâm khúc? Hát cho ai nghe đâu? Nàng biết rõ Âu Dương Phi cùng Lục Hồ liền trốn dưới tàng cây. Tại sao mình mở rộng cửa lòng?

Không cần tư tiền tướng hậu, chuyên chú quan sát.

Hiển nhiên, giải phẫu cuối lâu lâu không có vấn đề quá lớn, không nhìn thấy gì mai phục bóng người. Hiện tại chỉ cần cuối cùng nhìn một chút kia hai căn phòng nhỏ tử, xác định một chút Âu Dương Phi trốn phương vị, cho dù điều tra xong.

Có thể lại lên trên lầu đi một vòng, nhưng phòng chừng sẽ không cùng hành động lần này có quan hệ gì.

Nàng đẩy ra cách lầu môn gác cận một gian cửa phòng. Bên trong là hai tờ trống trơn thiết giường, trước kia đại khái là bãi phóng thi thể dùng là. Phòng ở một góc còn có một công cụ quỷ, Âu Dương Phi muốn ẩn thân, hơn phân nửa là ở nơi nào. Nàng đang chuẩn bị một thanh kéo ra kia sắt lá ngăn tù, ánh mắt lại bị ngăn tù cầm trên tay nhất kiện sự việc khóa lại.

Hoắc Tiểu Ngọc thị lực hơn xa thường nhân, trong bóng đêm, có thể thấy đó là căn tứ tác chiều dài dài và hẹp hình gì đó, ám sắc, đi ngang qua quá ánh sáng thiết bắt tay, giống như cấp sắt lá cửa hàng một phen khóa, hoành thượng một căn then cửa.

Nàng thâm cảm thấy không ổn, nhưng vẫn là run rẩy đem kia căn này nọ rút ra.

Hối hận thời điểm, đã là chậm quá. Nàng chỉ cảm thấy trong lòng một trận đại loạn, tùy theo là một trận đau nhức.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Chính văn (năm mươi)

Nhìn Hoắc Tiểu Ngọc bóng trắng theo trong bóng đêm đi tới, Doanh Chính vì thở phào nhẹ nhõm.

"Thế nào đi lâu như vậy?" Doanh Chính hai mắt, gắt gao nhìn chăm chăm đi đến phụ cận tới Hoắc Tiểu Ngọc, muốn nhìn rõ nàng là phủ có cái gì khác thường. Hắn năm đó vẫn chỉ là vị tiểu vương tử thời điểm, liền học xong sinh tồn quan trọng nhất một cái: vĩnh viễn không nên tin bất luận kẻ nào. Cũng may, Hoắc Tiểu Ngọc trong mắt, không có bất kỳ đáng giá hấn thần sắc hoài nghi.

"Cái kia kêu Âu Dương Phi nữ hài nhi, dấu đi, bảo ta tìm thật tốt khô. Nàng đại khái là nghĩ núp trong bóng tối, phục kích tiến vào giải phẫu lâu người." Hoắc Tiểu Ngọc cùng đi qua giống nhau cẩn thận chu đáo.

Doanh Chính ngừng lại nói: "Nàng kia hơn phân nửa là tránh ở cách lầu môn gác cận một gian tiêu vốn chuẩn bị thất, nơi đó có một đại sắt lá ngăn tù, vừa vặn có thể ẩn thân. Nghe được có người đến sau, nàng cũng thuận tiện tập kích."

"Ân công thật sự là thần nhân." Hoắc Tiểu Ngọc khen, "Nàng quả thật là ở trong gian phòng kia, cũng thật là tại kia cái sắt lá trong ngăn tù."

Doanh Chính cử mi: "Vậy người..."

"Ta tuần hoàn ân công dạy bảo, không đi đã thảo kinh xà. Đợi lát nữa tiểu Thiên cùng bà sau khi tiến vào, ta sẽ cùng các nàng hai đầu giáp công, cấp tiểu nha đầu kia một cái xuất kỳ bất ý."

Doanh Chính gật đầu: "Làm tốt lắm.. Bất quá, các nàng hai cái sau khi tiến vào, cần phải lấy mục tiêu là việc chính, lấy trước hạ Lục Hồ, người đồng thời đi kiểm chế Âu Dương Phi, như vậy phần thắng lớn hơn nữa."

"Tựa như lần trước giống nhau?" Hoắc Tiểu Ngọc giống như có nhớ lại.

"Tựa như lần trước giống nhau." Doanh Chính trả lời, đồng thời cảm thấy Hoắc Tiểu Ngọc vấn đề này có chút kỳ quái.

Hoắc Tiểu Ngọc nói: "Hết thấy sắp xếp ổn thỏa."

Doanh Chính chần chờ một chút, trong miệng bắt đầu lẩm bẩm.

Tiểu Thiên cùng bà từ trên tranh biến mất.

"Hành động đi." Doanh Chính trên mặt lộ ra một chút nhàn nhạt mỉm cười. Hắn biết, chiến đấu chưa bắt đầu, hắn đã đắc thắng.

Một cái cảm xúc mãnh liệt nhưng khuyết thiếu trí tuệ tiểu cô nương, nhất cái gì đều khuyết thiếu nam hài, không thể nào là đối thủ của hắn.

Tiểu Thiên cùng bà, không có ai biết các nàng chân thật tên, không có ai biết các nàng bối cảnh cùng các nàng sinh tồn niên đại, Doanh Chính mới quen các nàng thời điểm, các nàng chẳng qua là tầm thường sát thủ - - có lẽ người không tin, ở tổ quốc chúng ta thượng cổ niên đại, đã từng có một lần, nữ tính rất cường đại, âm thịnh dương suy. Khi đó, ra vẻ cường tráng nam sinh sẽ sẵn thú, nhưng đồng dạng cường tráng nữ sinh sẽ giết người, càng là các nàng đã chết về sau, du dương ở núi hoang cổ miếu, dựa vào khiếp người tình phách duy trì một đường trừ hàng nhân thể sinh cơ - - Doanh Chính đem các nàng thu làm bộ hạ sau, đem các nàng theo cô hồn đã quỷ trạng thái tái nhập cuốn tranh sau, các nàng liền trở thành có tổ chức có kỷ luật sát thủ. Ngoại trừ "Chủ nhân" ở ngoài, các nàng cũng xưng hô Doanh Chính vì "Ân công", bởi vì mỗi triều mỗi đời, đều có một chi chậm rãi pháp sư đại quân dựa vào Hàng Yêu xưa lâu lỏng cơm ăn, các nàng nếu tiếp tục bảo trì du quỷ thân phận, bị kiếm gỗ đào chém giết cơ hồ là không thể tránh khỏi vận mệnh. Mà tiến vào Doanh Chính ma bức tranh sau, các nàng chẳng những có thể tiếp tục giết người sự nghiệp, còn có thể cam đoan sẽ không rơi vào vô hạn bao nhiêu tầng địa ngục.

Các nàng hai cái, làm không được giống Hoắc Tiểu Ngọc như vậy ở âm dương hai giới xuyên qua tự nhiên, càng là ở nhân gian, các nàng không có thật thể, đã xong đã quỷ kiếp sống sau, không lại dựa vào ăn thịt người mà sống sau, các nàng là hư vô hồn, các nàng ở Âm Linh giới cùng thượng giới bên cạnh bồi hồi, nếu quả có người xem thấy các nàng, là vì này đó thẳng xui xẻo đã bắt tri bắt giác tiến nhập Âm Linh giới, tỷ như Cổ Chí Hào, Lục Sắc, thư đào.

Người một khi tiến vào Âm Linh giới, chính là các nàng con mồi.

Đó là một bảo hộ rất khá bí mật: mọi người, ở tiểu Thiên cùng bà quang lâm thời điểm, cũng có thể tiến vào Âm Linh giới!

Tỷ như chỉ cần tiểu Thiên cùng bà ở bên cạnh người xuất hiện, kỳ thực chính là các nàng đem Âm Linh giới kéo đến bên cạnh người, đem Âm Linh giới khí tràng gắn vào thân người chu. Các nàng có thể hướng người hiện hình, một khi người xem thấy các nàng, đã nói lên người vào Âm Linh giới. Bởi vì chỉ có người trúng bẫy, ngoại nhân căn bản nhìn không thấy các nàng, cho nên người cùng các nàng nói chuyện, bắt tay, thậm chí ôm ấp, ngoại nhân xem ra, chỉ biết nghĩ đến người bệnh tâm thần phát tác.

Người nhất định sẽ hỏi, nếu tất cả mọi người có thể thông qua như vậy cách tiến vào Âm Linh giới, vì sao còn là một thiên đại bí mật?

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì bị tiểu Thiên cùng bà "Lâm hạnh" trôi qua người, đều chết hết.

Chẳng những là Cổ Chí Hào, Lục Sắc, thư đào như vậy suu quý sử người được đề cử, còn có vô số "Người bình thường", này Doanh Chính "Đi tới" trên đường chướng ngại vật nhóm.

Hôm nay, giờ đến phiên Lục Hồ.

Các nàng từ trong tranh xuất ra sau, trực tiếp tiến vào chính là thuộc loại các nàng thể giới - - Âm Linh giới. Đi rồi không xa, các nàng nhìn thấy Lục Hồ, ngồi một mình ở chỗ kia ngẩn người. Đây là các nàng độc đáo vĩ đại ưu thế, cùng Âm Linh giới cái khác hồn bất đồng, các nàng có thể thấy thượng giới hết thảy, này đặc ích vụ Doanh Chính hợp nhất các nàng khi dùng là pháp thuật, lúc ấy các nàng là ở nhân gian Quỷ Hồn, bị dùng xong "Buộc hồn pháp" sau, hồn không thể ở nhân gian chung quanh chạy, nhưng cũng lấy thấy thượng giới cảnh tượng, thật giống như ở trên giới, có chút tự xưng "Khai Thiên Nhân" người, không thể vào Âm Linh giới, lại có thể thấy Âm Linh giới Quỷ Hồn hiện thân.

Này một già một trẻ hai vị nữ sát thủ nhìn nhau liếc mắt một cái, lòng có linh tê, cũng biết bước tiếp theo nên làm như thế nào.

Lục Hồ phía sau, ở từ thần (hoặc là ma quỷ) tới gần thời điểm, nghĩ chỉ có một người, một sự kiện: mẹ, mẹ thì như thế nào? Tuy rằng đã đem mẹ phó thác cấp Âu Dương Phi, tuy rằng hắn đối Âu Dương Phi tín nhiệm độ tốt đỉnh, nhưng hắn hay là nhịn không được nếu muốn, giả ngày hôm nay có một không hay xảy ra, mẹ sẽ thụ cái dạng gì đã kích?

Hắn muốn cùng người tâm sự, nhất là Âu Dương Phi.

Tâm tưởng sự thành, Âu Dương Phi lại xuất hiện.

"Dựa theo nguyên kế hoạch, người hắn là biến mất, tại sao lại chạy đến?" Lục Hồ nói.

"Chính là muốn nhìn người một chút có phải không phải an toàn. Ba người kia nữ quỷ tùy thời đều đã đã chạy tới ... Ta lo lắng... Người biết, người là ta để ý nhất người." Âu Dương Phi trong lời nói tràn ngập thân thiết.

Lục Hồ dùng hắn trong cuộc đời cho ra quá tối ánh mắt ôn nhu nhìn Âu Dương Phi, do dự một chút, hay là nổi lên dừng khí nói: "Nếu... Ta cùng người... Chúng ta đều thích đối phương, đúng hay không? Nhưng là, ta nghĩ, hôm nay có thể là của ta ngày cuối cùng, chúng ta đến bây giờ nhưng chỉ là kéo qua thôi... Giống như nhà trẻ còn không có tốt nghiệp đường như."

Âu Dương Phi nở nụ cười, nụ cười kia có thể ánh lượng tối đen phòng học: "Hảo người tiểu hư hồ!" Nhưng nàng hay là nhậm Lục Hồ sắp đến, hai mắt khép hờ, cùng đợi kia tinh khiết vừa hồn.

Kia vừa hôn chậm chạp chưa đến, đợi cho chính là một thanh sắc bén chủ thủ, đâm vào ngực của nàng thang!

Bà vốn là cùng tiểu Thiên cùng một chỗ, nhìn đến Lục Hồ một người ngồi ở chỗ kia, của nàng bản năng tự nói với mình, tiểu Thiên một người đi đối phó hẳn đã đầy đủ, nàng cần làm, là bảo đảm tiểu Thiên đắc thủ sau, mang theo Lục Hồ tiến vào Âm Linh giới khi, hết thấy vân vân vô nhất thất, ý vị này, muốn hòa Hoắc Tiểu Ngọc cùng nhau, kiềm chế hảo cái kia kêu Âu Dương Phi nữ hài. Ân công cũng không khinh địch, tựa hồ đối với Âu Dương Phi hẳn khoan cang nhiều hơn một chút, hẳn nói cô gái nhỏ chẳng những có như ý lọt vào Âm Linh giới năng lực, hơn nữa làm việc mạnh mẽ quả quyết, có cô tử khí phách, không thể khinh thường. Tương phản, bà hiểu biết Hoắc Tiểu Ngọc, nàng thiếu nhất chính là kia loại khí chất, cả ngày một bộ sầu khổ bệnh tật bộ dáng, niệm niệm lại nhai chính là kia mấy thủ tình thơ oán khúc, bởi vậy gây trở ngại nàng trở thành cao nhất sát thủ. Cho nên không thể nghi ngờ, Hoắc Tiểu Ngọc cần nhiều hơn trợ giúp. Nếu không thể hữu hiệu ngăn trở Âu Dương Phi, Lục Hồ này "Nấu chín con vịt", cũng sẽ bay đi.

Tiểu Thiên nấp đi qua đối Lục Hồ hạ thủ thời điểm, bà cũng chưa xong toàn bộ rồi đi, chỉ là xa xa quan vọng, đồng thời đi hướng Âu Dương Phi ẩn thân kia đang lúc thi thê xử lý thất hoặc là tiêu vốn chuẩn bị thất (quyết là tên là gì). Bà biết cơ bản hành động chuẩn tắc, làm việc phải đầu đuôi chiếu cố. Bởi vì nàng thân ở Âm Linh giới, hướng lên trên giới nhìn lại, giải phẫu trong lâu môn cùng tường hay là cản trở tầm mắt của nàng. Cho nên hẳn không thể đi đắc quá xa, theo dõi tiểu Thiên hành động là việc chính, một khi tiểu Thiên đắc thủ, nàng tự biết bay mau chạy tới, xác thực chứng Hoắc Tiểu Ngọc hoàn thành kiềm chế nhiệm vụ.

"Bà, người muốn đi đâu?"

Bà cả kinh, trong bóng đêm, một cái trắng bệch bóng dáng hiện lên. Là Hoắc Tiểu Ngọc.

"Âu Dương Phi đâu? Ân công không là dặn người khiến chế trụ nàng..."

Hoắc Tiểu Ngọc nói: "Ta dùng xong 'Dời thần ngũ pháp', nàng đã bất tỉnh nhân sự."

Bà lại là cả kinh: "'Dời thần ngũ pháp'? Ân công cứ nhiên dạy người 'Dời thần ngũ pháp'?!"

"Bây giờ không phải là ghen thời điểm." Hoắc Tiểu Ngọc lạnh lùng nói.

"Ta ghen với người?!" Bà cười lạnh, "Tiểu tiện nhân, chỉ bằng người cái đuôi này không đủ tam hai gậy trợ xương đầu, dính dính dán dán tính cách, chủ nhân chẳng sợ đem suốt đời sở học đều truyền thụ cho người, người cũng trở thành không xong hạng nhất sát thủ."

"Cả ngày giết giết giết, lớn như vậy bó tuổi người, có hay không cảm thấy rất thật đáng buồn a?"

Bà đang muốn tức giận, cấp Hoắc Tiểu Ngọc chưa già đã yếu mặt một điểm nhan sắc nhìn một cái, Hoắc Tiểu Ngọc bỗng nhiên nhất chỉ phòng học phương hướng: "Người thế nào ném tiểu Thiên một người! Có biến!"

Bà rung mình, vội xoay người. Hoắc Tiểu Ngọc nói không sai, trong phòng học, kinh người một màn!

Lục Hồ chủ thủ, đâm vào Âu Dương Phi trong ngực. Trong một khắc kia, chủ thủ tựa hồ dài quá rất nhiều, bà có thể thấy xuyên thấu thân thể mũi kiếm, trong bóng đêm lóe trí mạng tia sáng.

Nàng bỗng nhiên có loại cảm giác kỳ quái, kia chủ thủ cũng xuyên thấu thân thể của chính mình!

Bằng không, vì sao bản thân muốn xông tới, lại không có cách nào nhúc nhích đâu?

Nàng thậm chí có thể thấy một đoạn mũi kiếm, lộ ra ngực của nàng.

Đã ngoài miêu tả thực cảnh, có chút là ta ở đây, có chút là ta không ở tại chỗ, sau lại nghe nói, đoán, cho nên có liên quan tâm lý hoạt động, liên tính là ta đây tiểu nhân độ bụng quân tử, đương nhiên, nơi này nhân vật trung, ngoại trừ lục tiểu Hồ miễn cưỡng xem như cái quân tử, (muốn cùng bản mỹ nữ hôn môi, có nên hay không trừ phân đầu?) người còn lại vật, muốn không phải là tức tức oai oai yêu cầu nhau nữ sát thủ, muốn không phải là một bụng ý nghĩ xấu cổ đại bạo quân.

Nếu người còn thật mê hoặc, Lục Hồ thế nào dám can đảm một kiếm ám sát ta đâu? Để cho ta tới giải thích một chút. Lục Hồ thấy cái kia "Âu Dương Phi", tựa như thư đào thấy nữ cảnh sát cùng "Nãi nãi", hoặc là Lục Sắc thấy sau khi xuất ra tân bộ "Nữ bệnh nhân", đều là giả giống. Tiểu Thiên chính là cái kia "Âu Dương Phi", theo lý thuyết, lúc ấy ta không ở tại chỗ, tiểu Thiên biến thành bộ dáng của ta, tiếp cận Lục Hồ, tuyệt diệu thiết kế. Ngay tại hai người chuẩn bị hôn môi thời điểm, tiểu Thiên chỉ cần đồng loạt bắt được Lục Hồ thủ, Lục Hồ mạng nhỏ sẽ trong một khắc kia ngưng hẳn - - hẳn sẽ bị hút vào Âm Linh giới, hút vào Vân Mộng, hút đến Quỷ Vương trong miệng.

Cũng may, ta đã đại khái đoán được sẽ phát sinh cái gì, chúng ta chuẩn bị kỹ càng, tiểu Thiên trúng kế. Lục Hồ biết tới không là ta, biết là tiểu Thiên ở diễn lại trò cũ, dựa theo sắp xếp của ta, hẳn tương kế tựu kế, cùng tiểu Thiên diễn bán ra làm người ta buồn nôn đích tình cảm diễn, không mất thời cơ đem Tiết Ngọc kiềm cầm vào tiểu Thiên ngực.

Tiết Ngọc kiềm chẳng những có thể thiết thái cắt thịt cắt bánh kem, nó lớn nhất diệu dụng là có thể đủ tru diệt quỷ linh.

Cho nên tiểu Thiên lập tức biến mất. Theo thế giới này, cái thế giới kia, theo tất cả thế giới biến mất.

Lục Hồ vì muội muội của hắn báo thù, đau khổ trung vui mừng.

Kỳ thực bà mặc dù ở đây, cũng không kịp ngăn cản tiểu Thiên bị giết, bởi vì ta luôn luôn đi theo nàng, hơn nữa mặc dù nàng phát hiện ta đi theo nàng, cũng chạy không thoát của ta "Ma chương" - - đúng rồi, ta chính là bà thấy Hoắc Tiểu Ngọc.

Xem, chẳng phải chỉ có Doanh Chính lãnh đạo nữ sát thủ nhóm sẽ biến ảo, ta đây cái phàm phụ tục nữ cũng sẽ! Pháp bảo của ta, chính là Khổ Liên Trà.

Khổ Liên Trà cùng Dương Song Song hơn một giờ trước sẽ ở đó đang lúc tiêu vốn chuẩn bị trong phòng cho ta hoá trang, cẩn thận nghiên cứu và luyện tập Hoắc Tiểu Ngọc tướng mạo trang phục sau, Khổ Liên Trà đem ta phục chế thành Hoắc Tiểu Ngọc. Mặt ta hình cùng cao gầy đáng người, kỳ thực không cần thể nào hoá trang, mặc vào nhất kiện tang váy, liền trên cơ bản có thể lấy giả loạn thật, nhưng trải qua Khổ Liên Trà cao thủ như thể tân trang sau, ta hơi kém muốn soi gương kêu "Hoắc tỷ tỷ".

Cho nên bà thấy ta, chỉ sẽ cho rằng ta là Hoắc Tiểu Ngọc này "Tiểu tiện nhân", ta có mười phần phản thắng.

Đem nhất cái thẻ trúc sáp nhập bà hậu tâm.

Viết tên của ta cây thăm bằng trúc.

Ở an bài trận này phản cướp giết trong quá trình, ta luôn luôn không nắm được chủ ý, hay không muốn nhất kiện vũ khí. Đều là Âu Dương Cẩn lỗi, ở trong sinh mệnh của ta giả thân giả quý lâu như vậy, nhưng không có giống Lục Hồ tổ tiên như vậy, lưu lại kiện bảo nhận. Lục Hồ nhưng thật ra chủ động muốn đem Tiết Ngọc kiếm cho ta, nhưng ta hỏi: "Vậy sao ngươi làm?" Nhắc nhở hẩn bảo hộ trọng điểm đối tượng là hẩn mà không phải ta. Ta cũng nghĩ đến cái gì đều vô dụng mang, nói không chừng Âu Dương Cẩn giao cho của ta thần quyền sẽ lại phát uy lực. Nhưng này không đủ ôn hòa, vạn nhất Âu Dương Cẩn ở trong minh minh phạm vào vậy, quyền lực không có quang lâm giả lâm làm sao bây giờ? Chẳng những giết không được bà, ngược lại có khả năng sẽ hy sinh Lục Hồ.

May mắn ta thỉnh giáo thủ Linh nô Phùng sư phụ, hẩn ma thặng thật lâu, mới cực kỳ khó chịu nói cho ta, "An khôn hợp" lí cây thăm bằng trúc, bản thân cũng có trừ tà giết quỷ công dụng.

"Ngài thế nào không nói sớm!" Ta muốn là luôn luôn mang theo, theo Vân Mộng chạy trốn nói không chừng sẽ thoải mái hơn chút.

Hẩn chẳng những không tiếp thu sai, ngược lại đứng lý hợp tình nói: "Đây là trái với quy củ! Ân lễ thường, sư quý sử người được đề cử, đang bị lựa chọn làm như sư quý sử phía trước, là không thể dùng bản thân cây thăm bằng trúc giết quý, bằng không..."

"Bằng không như thế nào?" Ta truy vấn.

"Bằng không sẽ mất đi làm sư quý sử tư cách." Thủ Linh nô thờ dài.

"Người đến muốn chết, còn muốn cái gì tư cách nha!" Ta nói, "Cho ta đi, mất đi tư cách sẽ không làm, nếu chúng ta thành công, đem tai hoạ ngầm nhỏ, sư quý sử người được đề cử đều có thể còn sống, vậy ngài còn có cơ hội hảo hảo chọn lựa, bằng không, chẳng những đến lúc đó người được đề cử đếm là số lẻ, toàn bộ thế giới cũng không quá quan tâm bình!"

Những lời này, thuyết phục Phùng sư phụ, vì thế ta có chuỗi này vũ khí.

Ta đem kia cái thẻ trúc sáp nhập bà hậu tâm sau, nàng nhất định không thể tin được ta đây vị "Hoắc Tiểu Ngọc" làm sao có thể làm như vậy dã man chuyện, nhéo đầu vừa sợ vừa giận nhìn chăm chăm ta. Ta đầu tiên là thấy được một trương kỳ quái mặt, bên là làn da trơn nhẵn thiếu nữ một loại mặt, bên là nếp nhăn đầy đặc lão nhân mặt! Sau đó trên người nàng quần áo cũng đang thay đổi, đường áo biến mất, thay chính là một mảnh bao tải vải giống nhau rách nát áo choàng, lộ ra hai căn cánh tay, trong đó một căn cánh tay da thịt óng bạch trơn trụi, một khác căn cánh tay tắc như cành khô ma cái.

Sau đó nàng phát ra một tiếng thống khổ hí hống, khàn khàn, sắc nhọn, hai loại hoàn toàn bất đồng loại hình tiếng kêu hỗn tạp cùng một chỗ, làm trong lòng ta một trận rút chặt. Rốt cục, nàng biến mất.

Ta cúi đầu nhìn ta một thân Hoắc Tiểu Ngọc trang phục, nhẹ giọng nói: "Khổ Liên Trà, ngươi thay Cố Chí Hào báo thù!"

Ta xuất hiện lần nữa ở Lục Hồ bên người. Lục Hồ hỏi: "Lại bội phục ngươi một chút, xem ra hết thảy đều ở đây của chúng ta như đã đoán trước! Hoắc Tiểu Ngọc đâu? Nàng vốn là phụng mệnh muốn kéo theo của ngươi, nhưng nàng đã là người của chúng ta, đúng hay không? Nàng hẩn là giúp của chúng ta, đúng hay không?"

"Nàng ở trong lầu đạo qua một vòng, lại đi ra ngoài, hiện tại hẩn là đã đem Tàn Thủy Hoàng chế phục đi. Nàng khả là của ta đòn sát thủ nga." Ta rất đắc ý về phía phòng học ngoại đưa mắt nhìn.

Biết ta mỗi lần đắc ý thời điểm đều sẽ phát sinh cái gì sao?

"Ha ha, đem ta đồng phục? Hai ngàn hai trăm bảy mươi năm, chưa từng có người đem ta đồng phục quá, chỉ bằng ngươi? Chỉ bằng ngươi tiểu cô nương này?" Đây là một nghe vào làm người ta cực không thoải mái thanh âm, như là nhất con chim cú mèo cùng nhất con quạ đen bị kết trụ cổ đi sau ra nhị trọng hát.

Ta cùng Lục Hồ lao ra phòng học, kém chút lại bị trên bục giảng bộ xương khô mô hình vấp nhất ngã.

Trong hành lang, chỉ có nhất cốc đèn sáng rõ, chỉ có đủ chúng ta thấy rõ lầu cửa hai cái bóng dáng, phía trước chính là Hoắc Tiểu Ngọc, mặt sau bóng người thấy không rõ, bởi vì bị Hoắc Tiểu Ngọc tang bào che lại. Đồng thời còn có thể thấy rõ, là đặt tại Hoắc Tiểu Ngọc trên cổ một phen đao nhọn.

Ta gọi nói: "Doanh Chính! Ngươi mau thả nàng!" Biết rõ Doanh Chính làm như vậy nhất định có mục đích gì.

Doanh Chính cười lạnh nói: "Quả nhiên, ta không nhìn lầm ngươi. Ta luôn luôn tại do dự, ngươi có thể hay không làm một cái không hề liên hệ nữ quý lo lắng, cây đao này chém đi xuống, Hoắc Tiểu Ngọc sẽ vạn kiếp bất phục, vĩnh cửu thụ địa ngục khổ..."

"Ngươi rốt cuộc muốn làm gì! Ngươi đã thua, thảm bại, còn không nhìn ra được sao?!"

"Không đúng không đúng, của chúng ta giao chiến, mới vừa mới bắt đầu." Doanh Chính trong thanh âm, quả nhiên không có bất kỳ khủng hoảng.

"Thả nàng!"

Doanh Chính bắt đầu lui về phía sau: "Ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, ngươi hay là muốn trở mặt nhìn nàng chết đi, tựa như ngươi vô pháp cứu vớt thư đào giống nhau."

Hắn đang đùa hoa chiêu gì? Ta cùng Lục Hồ lẫn nhau nhìn nhau một cái, đi về phía trước hai bước, ta hỏi: "Ngươi nói cho ta biết trước, làm sao có thể nhìn ra Hoắc Tiểu Ngọc thay đổi?"

Doanh Chính nói: "Này đều phải trách ngươi đối Hoắc Tiểu Ngọc hiểu biết không đủ... Nàng nếu không là luôn luôn tại của ta pháp thuật ảnh hưởng dưới, căn bản vô pháp làm thích khách, càng không cần phải nói làm một cái thành công sát thủ. Nàng vấn đề lớn nhất, chính là còn chưa đủ hung ác. Nàng lúc trước đối bội tình bạc nghĩa Lý ích hận thấu xương, mới đáp ứng rồi đề nghị của ta, trở thành thuộc hạ của ta, khả dù vậy, vẫn chậm chạp không thể đối Lý ích hạ sát thủ, chính là ở trong mình mình đảo loạn của hân hôn nhân. Ngươi nói người như vậy, ở thoát khỏi của ta pháp thuật sau, có thể đối với ta xuống tay sao? Nàng từ trong lầu xuất ra sau, gạt ta nói đã đem ngươi đồng phục. Nhưng ta theo ánh mắt của nàng cử chỉ, có thể nhìn ra nàng ý đồ đối với ta tiến công - - nàng sinh tiền chính là danh nghệ kỹ, cũng không phải là cái gì giang hồ sát thủ - - vì thế ta tiên hạ thủ vi cường, chế phục nàng, mới không có cho các ngươi kẻ sách đặt được. Ta chẳng qua là cảm thấy có chút xấu hổ, vì sao nàng lần đầu tiên từ trong lầu lúc đi ra, không có xuyên qua. Cho nên, hiện tại nên ngươi trả lời ta, là thế nào khó hiểu trên người nàng 'Buộc hôn đại pháp'?"

Nguyên lai Hoắc Tiểu Ngọc lại đi Doanh Chính bên người, chuẩn bị bắt của hắn thời điểm, bị Doanh Chính khám phá!

Ta nói: "Hóa giải của nàng 'Buộc hôn đại pháp', có cái gì khó? Ngươi đừng quên, ta nhưng là sư quý sử người được đề cử."

Doanh Chính lại cười lạnh: "Nghĩ lừa bịp ta, nói dễ hơn làm, sư quý sử người được đề cử cũng không phải là sư quý sử, chỉ có làm sư quý sử, mới có pháp lực!"

Ta cũng đi theo hắn cùng nhau cười lạnh, nói: "Ngươi còn đã quên, ta đồng thời còn là Âu Dương thế gia hậu nhân nga, Âu Dương Thanh Phong, Âu Dương Minh Nguyệt, nghe nói qua chứ? Bọn họ không là cái gì sư quý sử, nhưng đều là cao minh pháp sư."

Doanh Chính trầm mặc, theo sau nói: "Hảo, kia mời ngươi thi pháp, xem có thể hay không đem Hoắc Tiểu Ngọc theo đao của ta hạ cứu đi!"

"Này..." Ta chần chờ nói, "Khoảng cách quá xa..."

Doanh Chính ha ha cười gượng: "Vậy hãy cùng ta đến, cho nàng thu hồn đi."

Lục Hồ đại khái đã sớm nghĩ tiến lên đi vài bước, hắn nhất định cho rằng, Doanh Chính đao trong tay, thế nào cũng sẽ không thể là Tiết Ngọc kiếm đối thủ. Vì thế không đợi ta ra lệnh, trước hết đi trên vài bước.

Ta ần ần cảm thấy không lớn hay, kêu một tiếng: "đợi một chút..."

Nhưng chậm

Bạn đang đọc truyện *Sư Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Chính văn (năm mươi mốt)

Doanh Chính đột nhiên kêu một tiếng cái gì cổ quái ngoại ngữ, Lục Hồ trên đỉnh đầu, hành lang trần nhà rồi đột nhiên vỡ ra, một cái, hai cái, ba cái... Một hơi rút xuống sáu người, sáu cái trần trụ người, sáu cái hoạt tử nhân!

"Dẫn hắn đi!" Lúc này, Doanh Chính dùng tới tiếng phổ thông. Nhưng ta biết ba chữ này, chính là đối Lục Hồ từ vong tuyên bố - - Doanh Chính có thể dùng rửa, nhường "Non tươi" thi thể biến thành cương thi, đi vào Âm Linh giới, cương thi ở Âm Linh giới bị tà thú công địa cắn qua đi, sức mạnh đại đại, phản hồi hồi nhân gian, mặc cho Doanh Chính cùng Quý Vương thao túng. Gì nhất cái cương thi, chỉ phải bắt được Lục Hồ, sẽ dẫn hắn đến Âm Linh giới. Lục Hồ một khi tiến vào Âm Linh giới, chính là vào phần mộ của mình! Doanh Chính nhưng lại trước đó ở lầu một cùng lầu hai tường kép chôn xuống này lục quả bom hẹn giờ!

Doanh Chính âm trầm trầm nói: "Âu Dương Phi bạn học, ngươi thật sự cho rằng, chỉ có ngươi sẽ bố cục quy hoạch sao? Ngươi thật sự cho rằng, ta hơn

hai nghìn năm đến không một thứ thất thủ, đều là ngẫu nhiên cùng vận khí sao?"

Lục Hồ đem Tiệp Ngọc kiểm ngăn: "Ai dám tới gần..."

Những Cương Thi kia đều là kẻ lỗ mãng, làm việc căn bản không lo lắng hậu quả, lập tức liền có hai cái hướng Lục Hồ xông lại, Lục Hồ huy kiếm, một đoạn cánh tay rơi xuống đất, kia cương thi vẫn anh dũng tiến lên; một khác cái cương thi đã một quyền đánh vào Lục Hồ bụng.

Ta xông lên trước, nhưng lập tức bị một khác cái cương thi ngăn trở, ta đem cây thăm bằng trúc đâm ra, cây thăm bằng trúc lập tức nhập vào tên kia đầu vai. Hắn mang theo về phía sau cây thăm bằng trúc lao đảo vài bước, đại khái là bởi vì còn vẫn duy trì thân thể, không có giống bà quý linh như vậy lập tức tan thành mây khói, mà là hữu hiệu lôi cuốn đi rồi ta duy nhất bình khí!

Ở Doanh Chính trong tiếng cười, lại một cái cương thi vùng quyền hướng ta đánh tới, ta khom lưng tránh thoát nhất kích, một quyền đánh trở về, hi vọng Âu Dương Cận che chở có thể ở thời khắc mấu chốt này hiển uy. Một bên tình nguyện.

Âu Dương Cận phụ trợ tựa hồ chỉ có ở Âm Linh giới đích nào đó chút thời khắc mới có thể có hiệu lực.

Nhưng lúc này, ai có thể giúp ta?

Ai có thể vẫn hồi Lục Hồ sinh mệnh?

Khóe mắt trung, Lục Hồ đã bị nhất cái cương thi chặn ngang ôm lấy. Chiếc này ý nghĩa một sự kiện: Lục Hồ sắp bị dẫn vào Âm Linh giới.

Vừa rồi hóa trang thành Hoắc Tiểu Ngọc tiến vào Âm Linh giới, cũng đã thấy, Đông Phương Bất Sốc cùng hắc mặt người, còn có này thực nhân khôi giáp binh, sớm xin đợi ở chưa hết. Lục Hồ một khi tiến vào Âm Linh giới, liền là chân chính vận kiếp bất phục.

"Âu Dương Phi, muốn cùng ta đấu, ngươi còn cần càng đầy đặn cánh chim!" Doanh Chính tuyên bố của hắn thắng lợi.

Chính là, của hắn tuyên bố quá sớm.

Bởi vì ôm Lục Hồ cương thi, đột nhiên buông lỏng tay ra, thân thể đột nhiên bay, trùng trùng suất ở Doanh Chính dưới chân.

Của ta kia cái thể trúc, theo hoạt tử nhân đầu vai bay ra, trở về thân thể hắn, theo ngực hắn xuyên qua. Vì thế, hắn lại khôi phục thành của hắn nguyên hình, một khối chân chính thi thể, ngã xuống đất bất động.

Trước mặt của ta, xuất hiện một cái thấp bé còng lưng thân ảnh.

Thủ Linh nô giận quát một tiếng, niệm câu chú ngữ, thừa lại bốn không có ngã xuống đất cương thi như là đột nhiên ý thức được bản thân chân thật thân phận, đứng ngay.

"Mông Diêm! Quả nhiên là người!" Doanh Chính cũng rống giận, "Người thể nào biến thành cái dạng này!"

Phùng sư phụ không trả lời, chính là miệng lẩm bẩm, những Cương Thi kia bắt đầu thông xuống cánh tay, cúi đầu, thậm chí ngay tại chỗ quỳ xuống.

Ta nói: "Cái dạng này làm sao rồi? Phùng sư phụ khổ tâm tổn sức, chính là chờ hôm nay đã đến, chờ cho người âm mưu phá sản!"

"Mông Diêm, người tại sao không nói chuyện! Người né ta lâu như vậy, gấp mặt lại xấu hổ mở miệng sao? Hào hảo hảo, ta thừa nhận, người nguy trang thật tốt, cho người ở dưới mí mắt của ta, lại không nhận ra người. Chẳng lẽ đây là người hơn hai nghìn năm thủ Linh nô tu hành sao?" Ta chú ý tới Doanh Chính thủy chung đem cây đao kia đặt tại Hoắc Tiểu Ngọc cần cổ, này người nhu nhược!

Ta nói: "Những lời này còn cho người, người cho là chỉ có người sẽ bố cục quy hoạch sao? Phùng sư phụ... Thủ Linh nô đáp ứng giúp chúng ta, vẫn là kế hoạch chúng ta trung một phần. Hiện tại, người cũng có thể hiểu được, Hoắc Tiểu Ngọc tỷ tỷ tại sao phải thoát khỏi của người mộng tể đi?"

"Ta không rồi!" Doanh Chính gầm thét, "Của ta 'Buộc hồn pháp' ở Đồi Đường khi đã xuất thần nhập hóa, liền tính là Mông Diêm cũng vô pháp tương tượng đến ta dùng là là cái dạng gì chú ngữ! Hắn lại có thể nào coi bỏ Hoắc Tiểu Ngọc rủa?"

Ta cười cười nói: "Đúng vậy, của người buộc hồn pháp thật là xuất thần nhập hóa, thậm chí muốn nổi bật! Đi qua buộc hồn pháp, pháp sư phải lặp lại đọc chú ngữ, thật giống như bệnh nhân tính bệnh nhân muốn trường kỳ uống thuốc, mới có thể làm cho bị buộc hồn đối tượng cố định ở vật dẫn thượng, tỷ như một bức họa thượng, đúng hay không? Mà mục đích của người, là đem Hoắc Tiểu Ngọc biến thành trường kỳ cho người cống hiến sức lực sát thủ, người không có khả năng mỗi ngày đọc chú ngữ đem năng cố định ở của người họa lên. Vì thế người khai phá một loại cao minh hơn buộc hồn pháp, đem chú ngữ thêm ở Hoắc Tiểu Ngọc thị như sinh mạng Tử Ngọc Sai thượng. Tử Ngọc Sai là Hoắc Tiểu Ngọc mỗi ngày đeo vật trang sức, nhưng có đôi khi cũng sẽ tháo xuống, có đôi khi cũng sẽ mất mát, cho nên ngọc này sai không thể cứ như vậy đội ở trên đầu."

Thanh âm của ta trầm xuống, nói ra ta vô pháp tương tượng một màn: "Người đem Tử Ngọc Sai cắm vào Tiểu Ngọc trái tim! Người này hung tàn Ma Vương! Người còn mặt dày còn sống lăm gi!" Nói càng về sau, ta cũng kêu lên.

Doanh Chính khôi phục bình tĩnh, nhàn nhạt nói: "Đây là hai bên tình nguyện giao dịch, chuyện ta trước giải thích với nàng quá."

Ta nói: "Hai bên tình nguyện? Người lợi dụng thiện lương người tuyệt vọng, lợi dụng thiện lương người khó được dâng lên hận ý, để đạt tới người càng

hiềm ác mục đích. May mắn Tiểu Ngọc tỷ tỷ lúc ấy để lại chút tâm, nói muốn viết nhất thủ tuyệt mệnh thơ, đề đang về thượng, này người còn nhớ rõ đi?"

"Kia bốn câu về sao? Ta mỗi ngày đối mặt, sớm xem ghét." Doanh Chính đủ không tốt.

"Người nói là 'Hoắc vương Tiểu Ngọc nghệ quan kinh, bạc hạnh binh sĩ khoai mã nhẹ. Từ Ngọc cây trâm cúi hận lệ, mai thân lệ mị mục nan mình' sao?" Ta hỏi, "Xem, người bị Hoắc tỷ tỷ giấu diếm được ! Hoắc tỷ tỷ viết này thủ tuyệt mệnh thơ thời điểm, đồng thời lại viết nhất thủ "hồi ức Tần nga" từ, muốn hay không ta cho người quét xoá nạn mù chữ? Cần thận nghe cho kỹ, 'Oanh đề yếu, đêm xuân khó khăn vui mừng tình mỏng. Vui mừng tình mỏng, Bá Lăng sau cơn mưa, tái kiến như đường ruộng. Nhất giang ai oán dư đầy năm, thiên thu niệm niệm buồn thừa thốt. Buồn thừa thốt, từ sai tâm khóa, cự ái như hôm qua.' như thế nào, hiểu chưa?"

Ta có thể theo Hoắc Tiểu Ngọc thân thể lắc lư nhìn ra, không biết là bởi vì phần nộ, hay là khủng hoảng, Doanh Chính bắt đầu run run: "Tiên nhân này! Thế nhưng đem của ta 'Buộc hôn mật thi' tiết ra ngoài!"

"'Từ sai tâm khóa', đúng hay không? Tiểu Ngọc tỷ tỷ đem này thủ từ viết ra sau, bí mật đăng sao ở nhất phương hân cần thượng, sùy bên hồng, như vậy không làm cho của người chú ý. Nàng sau lại đem này thủ từ học thuộc lòng sau, tuy rằng khó hiểu trong đó chỉ ý, nhưng chỉ cần niệm cấp hữu tâm nhân nghe thấy, nói không chừng có thể giải cứu nàng đi ra này trọn đời nguyên rủa.

"Này 'Hữu tâm nhân', đương nhiên chính là ta cùng bên người vị này tiểu Hồ ca. Tiểu Ngọc tỷ tỷ tuy rằng luôn luôn tại người buộc hôn chú ngữ dưới sự khống chế, nhưng năm rộng tháng dài, nhất định cũng chán ghét sát thủ cuộc sống, nàng không giống bà cùng tiểu Thiên, hai vị kia nữ sĩ là trời sinh sát nhân cuồng, làm không biết mệt . Mà Tiểu Ngọc tỷ tỷ bản tính là thiện lương , cho nên của người chú ngữ cường đại trở lại, cũng chiến thắng không xong thiện lương bản tính. Nàng bắt đầu bàng hoàng, bắt đầu do dự, bắt đầu tìm kiếm tân sinh đường. Nàng đọc lên này thủ từ sau, ta cùng Lục Hồ nhớ kỹ, từng câu từng chữ phân tích, sau lại gặp Phùng sư phụ... Mông đại tướng quân sau, hần nhắc tới buộc hôn pháp gian nan cùng đối pháp lực tiêu hao, ta vì thế đem một cái to gan giả thiết đề xuất, này giả thiết, chính là người khả năng phát minh một loại có thể ngăn năm buộc hôn làm bằng mây, cùng với Tiểu Ngọc tỷ tỷ từ trung ngụ ý, 'Từ sai tâm khóa', chính là Từ Ngọc Sai cấp tâm đã khóa lại. Mông Diêm tướng quân cư nhiên đồng ý, nói nếu trên đời thực sự có người có thể làm như vậy, vô luận theo pháp lực thượng cùng thủ đoạn tàn nhẫn thượng, đều phi người mạc chúc."

Doanh Chính đột phát một trận cuồng tiểu: "Ngàn năm tri âm, may mắn được như thế! Không cần hỏi, xuống tay moi tìm lấy ra từ sai , cũng không Mông Tướng quân mạc chúc!"

Ta nói: "Đúng vậy. Chúng ta đem Tiểu Ngọc tỷ tỷ dụ dỗ đến chuẩn bị thất, thậm chí dùng xong một quả Từ Ngọc Sai phục chế phẩm đưa ra ở trước mặt nàng, rối loạn lòng của nàng thần, sau đó Mông Tướng quân thi pháp, để cho nàng hôn mê, tiếp theo, mở ra lòng của nàng khang, lấy ra kia mai thượng trữ chú ngữ Từ Ngọc Sai."

Lúc này, lục cái cương thi đã hoàn toàn khôi phục bình tĩnh, phỏng chừng một chốc lại không sẽ đứng lên tác loạn. Phùng sư phụ thở dài một hơi, nói: "Doanh Chính, ta biết người mấy năm nay luôn luôn tại tìm ta, đến, chúng ta hôm nay, trong nơi này, đem hai ngàn năm ân ân oán oán, làm một cái kết!" Vóc người của hần, hay là như vậy thấp bé, nhưng hần nói năng có khí phách lời nói, lại làm cho hần có vẻ cao lớn uy nghiêm.

Doanh Chính cũng không chỉ ra khiếp nói: "Năm đó, người không phải của ta đối thủ, hôm nay, người như trước không phải là đối thủ của ta."

Ta gọi nói: "Người lời này có bội thuyết tiến hoá cùng chủ nghĩa duy vật, đề nghị người trùng tu ngựa nguyên!"

Phùng sư phụ nói: "Doanh Chính, nếu của người như thế tự tin, làm gì vẫn dùng nhất cô gái yếu đuối làm tấm mộc?"

Doanh Chính "Hừ" một tiếng: "Chỉ biết người có này hỏi, đối với ta dùng phép khích tướng, khi nào thì dùng được quá?"

Ta gọi: "Buông nàng ra, nàng vốn chính là vô tội, bị người lợi dụng, cho người làm nhiều chuyện như vậy!"

"Im miệng!" Doanh Chính kêu lên."Đây là ta cùng Mông Diêm trong lúc đó chuyện, người sớm làm cút ngay!"

"Người im miệng!" Bao ta im miệng cũng chưa từng có dùng được quá."Người này tự đại cuồng, có phải không phải cho rằng thiên hạ chuyện tình, chỉ có hai loại? Một loại là có liên quan tới người , một loại là không liên quan gì đến người ? Đừng quên, thế giới này, cái thế giới kia, còn có hàng tỉ cái bất đồng người, muôn hình muôn vẻ người, bọn họ đều có cuộc sống của bọn họ, đều có bọn họ hi vọng ái ô! Người năm đó đem Hoắc Tiểu Ngọc biến thành của người sát thủ khi, có nghĩ tới hay không, linh hồn của nàng cũng cần nghỉ ngơi? Người bây giờ dùng đao cường bức trữ nàng, có nghĩ tới hay không, nàng cũng sẽ e ngại, nàng cũng sẽ thật sâu hối hận, trở thành người tên hồn đản này thích khách? !"

Trong lúc nhất thời, giải phẫu lâu trong hành lang an tĩnh lại, giống như tất cả mọi người ở nhắm mắt của ta ngẫu hứng diễn thuyết.

Kỳ thực đây chỉ là gió lốc trước bình tĩnh.

Ra ngoài dự liệu của ta, Doanh Chính đột nhiên buông lỏng ra Hoắc Tiểu Ngọc, nói: "Hảo, ta nghe Âu Dương bạn học, ta còn cấp Hoắc Tiểu Ngọc một cái thân tự do." Lúc này ta mới nhìn rõ, Doanh Chính mặc nhất kiện bạch áo ba-đờ-xuy, thành công giả mạo bác sĩ hoặc là thí nghiệm viên.

Càng ra ngoài dự liệu của ta, Doanh Chính đem trong tay đao nhọn nhét ở tại Hoắc Tiểu Ngọc trong tay .

Đao nhất nơi tay, Hoắc Tiểu Ngọc không lưỡng lự về phía trước nhảy, nhanh đâm Lục Hồ!

"Người điên rồi sao..." Ta sợ ngây người, xông lên muốn ngăn cản nàng.

Phùng sư phụ đã chặn Lục Hổ phía trước, không biết khi nào thì bắt đầu, trong tay hắn dẫn theo một căn đèn bóng thiết côn, đem Hoắc Tiểu Ngọc một đao kia che lại, miệng niệm một câu gì chú ngữ.

Hoắc Tiểu Ngọc bỗng nhiên biến chiêu, đao nhọn chặn ngang bổ về phía Phùng sư phụ, kia nhanh nhẹn thân thủ, quả thực tựa như vô hiệp trong phim động tác. Ta giờ mới hiểu được, Doanh Chính vừa rồi đem Hoắc Tiểu Ngọc chặn tại thân tiền, kỳ thực luôn luôn tại thi pháp, tại đây ngăn ngừa vài phút trong vòng, tương lâm chung gây yếu Hoắc Tiểu Ngọc biến thành nữ phi hiệp.

Phùng sư phụ tiếp tục ở niệm chú, Hoắc Tiểu Ngọc tiếp tục xuất hiện ở chiêu, đao đao cũng là muốn kết quả thủ Linh nô mạng già.

Đồng thời, Doanh Chính miệng đã ở lâm bảm, cũng theo bạch áo ba-đờ-xuy phía dưới rút ra một thanh đại thiết chùy!

"Mông Điềm, nhớ được này thiết chùy sao?" Doanh Chính kêu lên.

Phùng sư phụ không trả lời, chính là chuyên tâm cùng Hoắc Tiểu Ngọc chu toàn. Lịch sử rất tốt Lục Hổ nói: "Chẳng lẽ là năm đó ở bắc lăng cát đối với người ám sát chuỗi này thiết chùy? Thật đáng tiếc, này chùy từ tập sai lầm rồi xe ngựa."

Doanh Chính cười lạnh nói: "Kinh Kha cùng người có đồng cảm." Từng bước bước đi qua đến, trong miệng lại bắt đầu niệm chú.

Lục Hổ cùng lòng ta ý tương thông, cùng nhau tiến lên đón.

Phùng sư phụ rống giận: "Các người lui ra, không cần vọng tự chịu chết!"

Ta quay đầu kêu lên: "Không cần lo lắng, hẳn nhất định sẽ bắt sống tù binh, sẽ không đánh chết của chúng ta."

Phùng sư phụ trong lúc bận rộn hay là đối với ta liếc mắt: "Kia sẽ không cần vọng tự bị bắt sống tù binh, hoặc là vọng tự tìm miệng vết thương!"

Lục Hổ bỗng nhiên kêu: "Cẩn thận!"

Chỉ thấy vừa rồi đã bị Phùng sư phụ trấn an tốt kia lục cái cương thi lại lung lay thoáng động đứng lên!

Phùng sư phụ chế nhạo nói: "Doanh Chính, người năm đó hùng tài đại lược đâu? Người bây giờ càng lúc càng giống người nhu nhược! Trốn ở sau lưng nữ nhân không nói, còn dựa vào mấy cỗ thi thể để làm đà thủ. Người biết rõ bọn họ đã bị ta giải hết đi Âm Linh giới năng lực, còn tình lại bọn họ, chẳng lẽ vì đánh nhau nhiều mấy người trợ giúp?"

Ta nói giúp vào: "Hắn không giống người nhu nhược, hẳn căn bản chính là người nhu nhược!" Đem cây thăm bằng trúc cắm vào nhất cái cương thi ngực, kia cương thi vốn là không đứng vững, lại nỗ lớn ngã xuống đất.

Doanh Chính nói: "Mông Điềm, một người còn là của ta thứ nhất đại tướng, cư nhiên đã quên người thắng làm vua kẻ thua khấu đạo lý." Cử đập hướng Phùng sư phụ.

Bỗng nhiên, luôn luôn tại tiến công Phùng sư phụ Hoắc Tiểu Ngọc đầu đao vừa chuyển, nhưng lại đâm hướng Doanh Chính. Doanh Chính cả kinh, nhất thời lui ra mấy bước: "Mông Điềm, không nghĩ tới những thứ này năm qua người công lực tiến bộ không ít, thế nhưng có thể ở chỉ khoảng nửa khắc chuyển không Hoắc Tiểu Ngọc!"

Khi nói chuyện, Hoắc Tiểu Ngọc lại hướng Doanh Chính công mấy chiêu. Cũng là chiêu chiêu trí mệnh.

Ta cùng Lục Hổ, vội vàng dùng cây thăm bằng trúc cùng Tiết Ngọc kiếm đem này hoạt tử nhân phóng đảo.

Phùng sư phụ tiếp tục chuyên tâm đọc chú ngữ, Doanh Chính một bên chống đỡ, cũng một bên ở niệm chú, không lâu, Hoắc Tiểu Ngọc bỗng nhiên lại xoay người hướng Phùng sư phụ chém ra một đao.

Mấy chiêu sau, lại xoay người tiến công Doanh Chính.

Ta rốt cục xem hiểu, Doanh Chính cùng Phùng sư phụ, hai người này đại pháp sư, đang dùng Hoắc Tiểu Ngọc làm môi giới, tiến hành pháp lực so đo! Đáng thương Hoắc Tiểu Ngọc, giờ phút này, chính là con rối, bị hai cường đại lực lượng vô hình điều khiển.

Hoắc Tiểu Ngọc ra chiêu càng lúc càng nhanh, Phùng sư phụ cùng Doanh Chính sắc mặt cũng càng ngày càng ác liệt, một bên sử ra tất cả vốn liếng chống đỡ, một bên còn muốn chính xác chuyên tâm đọc lên chú ngữ.

Ta cùng Lục Hổ lại phóng đảo nhất cái cương thi sau, một cái ý niệm trong đầu nhô ra, ta nhẹ giọng nói: "Người xem, bọn họ đấu pháp, giống như cần thật chuyên tâm mới được, đáng tiếc chúng ta không thể giúp, bởi vì gì động tác đều sẽ bị Doanh Chính nhìn ở trong mắt. Nhưng là nếu như từ sau lưng đột nhiên đối với hắn tập kích, hẳn nhất định sẽ khó lòng phòng bị, một cái đại phản tâm, Phùng sư phụ có thể thủ thắng!"

"Người cứ việc nói thẳng đi, thế nào từ phía sau lưng đối với hắn tập kích?"

Ta nói: "Chính người muốn bảo đảm an toàn, ta đến thực thi kế hoạch - - ta chuẩn bị tiến tiến Âm Linh giới, đi vài bước, sau đó theo Doanh Chính sau lưng nhô ra."

Lục Hồ cả kinh: "Chiều này rất tuyệt..."

Ta nói: "Không phải của ta phát minh mới. Hoắc Tiểu Ngọc chính là như vậy tiến lâu."

"Nhưng Âm Linh giới không là có rất nhiều Quý Vương người chờ ở nơi đó?"

"Người xem ta, hay là Hoắc Tiểu Ngọc mặt mày, Quý Vương những người đó không sẽ nhận ra ta tới." Ta cầm Lục Hồ thủ. "Người nhất định phải cam đoan an toàn."

Lục Hồ nói: "Người mới càng phải bảo trọng!"

Trong đầu trong nháy mắt trống rỗng sau, chân của ta đã dừng ở Âm Linh giới chưa hết trên đất.

Ai ngờ ta còn không có đứng vững, một cái lưới lớn đã từ trên trời giáng xuống, đem ta chụp cái nghiêm nghiêm thực thực.

"Âu Dương cô nương, lại gặp mặt!" Đông Phương Bất Sốc này quỷ xảo quyết thanh âm ở hướng ta chào hỏi. "Chúng ta nơi này có một từ nhi kêu 'Chui đầu vô lưới', các người thượng giới trong từ điển hay không còn có?"

"Là thành ngữ từ điển." Ta cải chính nói. Ngẫm lại cùng Đông Phương Bất Sốc giao tiếp trải qua, chẳng những là chui đầu vô lưới, hơn nữa còn là liên tục hai lần chui đầu vô lưới!

Điều này sao có thể? Ta rõ ràng hay là Hoắc Tiểu Ngọc dung mạo cùng trang phục! Doanh Chính cùng Quý Vương bộ hạ, nhất định có khác phương thức liên lạc.

"Thả ta xuất ra! Ta là Hoắc Tiểu Ngọc, Doanh Chính phái ta tới Quý Vương truyền tin." Ta tiếp tục cố gắng che dấu, bắt đầu dùng cây thăm bằng trúc cát vồng.

"Cô nương như vậy liền không đứng, nếu đã bị xuyên qua, làm gì lại ngại trang?" Đông Phương Bất Sốc nói. "Người cũng không cần phí công khí lực, đây là kim tâm ti làm vồng, người hẳn là đã sớm biết, kim tâm ti cứng cỏi vô cùng, lưới đao sắc bén đều không thể cắt vỡ, càng không cần phải nói nhất cái thê trúc."

"Lại bắt đầu khoác lác. Làm kim tâm ti gặp được Tiệt Ngọc kiếm đâu?" Ta hỏi.

Đông Phương Bất Sốc nói: "Nhưng là người không có Tiệt Ngọc kiếm."

"Ta có." Lục Hồ nói hai chữ này công phu, đã đem kim tâm ti vồng mở ra một cái động lớn, cũng đủ hai cái Hoắc Tiểu Ngọc chui đi ra.

"Bất!" Đông Phương Bất Sốc kêu lên, "Bắt lấy hắn!"

Hai chúng ta khẩn cấp chui về giải phẫu lâu hành lang.

"Nguy hiểm thật!" Ta vỗ ngực. "May mắn người tới cứu ta... Làm sao người biết ta sẽ gặp nguy hiểm?"

Lục Hồ nói: "Ta chỉ là lo lắng, hãy cùng tới. Xem ra ta người tuyệt đối không thể lại đi Âm Linh giới."

Trong hành lang, vẫn là bóng đao bóng kiếm, Hoắc Tiểu Ngọc võ thuật biểu diễn. Hiển nhiên, thủ Linh nô cùng Doanh Chính đều không có rối loạn đầu trận tuyến, thắng bại chưa quyết.

Ta nhìn hành lang đầu kia sâu và đen lâu môn, nói: "Thực hi vọng lúc này có thiên binh thiên tướng đột nhiên xuất hiện tại Doanh Chính sau lưng..."

Không biết có phải hay không là ta đã tu luyện đến đại pháp sư cảnh giới, của ta "Chú ngữ" chỉ niệm đến một nửa, lâu môn "Phanh" bị đẩy ra, hai bóng người thẳng xông tới, cùng nhau đụng phải tập trung tinh thần đấu pháp Doanh Chính ngực.

Doanh Chính một cái lao đảo, ý đồ ổn định thân hình, nhưng này hai cái thiên binh thiên tướng thể năng quá lớn, hắn rốt cục vẫn phải té ngã trên đất, chòe hấn ngãng đầu lại nhớ tới thân thời điểm, Hoắc Tiểu Ngọc đao nhọn đã nhắm ngay cổ họng của hắn.

Hai vị này Thiên Hàng Thần Binh, là Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà!

"Song song! Đau khổ! Tại sao là các người hai cái? !" Ta gọi nói. "Không là gọi các người quay về đi ngủ sao? Các người biết này có bao nhiêu nguy hiểm sao?"

Dương Song Song không trả lời, chính là cúi đầu trên mặt đất sờ soạn: "Trước giúp ta tìm được mắt kính được không được?"

Ta chạy tới gia nhập tìm kính, rất nhanh liền đi tìm, ta còn nói: "Nói đi nói lại, may mắn các người đã tới, tài năng đồng phục này đầu sỏ gây nên." Ta ôm cổ song song cùng Khổ Liên Trà: "Các người quá vĩ đại!"

Dương Song Song còn tại cả người run lên: "Chúng ta xuyên thấu qua khe cửa đã nhìn ra ngoài một hồi, người không biết, hạ bao lớn quyết tâm mới dám xông tới... Còn may mà Khổ Liên Trà..."

Khỏ Liên Trà nói: "Chúng ta kỳ thực đều nhanh đi đến song song tá túc buông tha, ngấm lại vẫn là không yên lòng, thương lượng một chút, quyết định hay là trở về, xa xa quan vọng một chút. Cũng khéo, chúng ta trở lại trước lâu thời điểm, vừa vặn thấy Doanh Chính áp trứ Hoắc Tiểu Ngọc, vào lâu môn."

Lúc này, Phùng sư phụ đi tới bán nằm trên mặt đất Doanh Chính trước mặt, Hoắc Tiểu Ngọc đầu đao vẫn ép ở Doanh Chính hầu kết chỗ: "Doanh Chính, ngươi thật không nên, đi đến nước này."

Doanh Chính cười lạnh nói: "Ngươi có phải không phải cho rằng công đức viên mãn, bắt đầu dùng giáo huấn người ngừ khí nói chuyện? Ai cũng không tư cách đối với ta dùng loại này ngừ điệu nói chuyện!"

"Doanh Chính, ngươi phải đối mặt hiện thực, đây cũng không phải là hai ngàn năm trước... Thậm chí một trăm năm trước thế giới..."

"Nhưng người, khi nào thì lần quá? Khi nào thì đình chỉ quá sa đọa? Nhìn xem ngươi sinh hoạt thế giới đi, nhìn xem "Tân Giang báo chiều" xã hội tin tức đi! Tham lam, dục vọng, ngu muội..." Doanh Chính trong mắt cũng không có bị đánh bại suy sút cùng xấu hổ, có chính là lạnh như băng phần nộ.

"Cũng có chân tình, dừng khí..." Phùng sư phụ cắt đứt Doanh Chính, "Ngươi xem bên người những hài tử này, suy nghĩ một chút, ngươi là bị ai đánh bại?"

Trầm mặc.

Chẳng lẽ Doanh Chính thật sự bị Mông Diêm lời nói đã động, bắt đầu nghĩ lại?

Một trận gần như điên cuồng tiếng cười phá vỡ trầm mặc, chim cú mèo cũng điên cuồng tiếng cười, làm ta không tự chủ được bưng kín lỗ tai. Doanh Chính ở bản thân trong tiếng cười bài trừ mấy chữ: "Ta... Bị... Đánh bại...?"

Đại khái một người cho tới bây giờ đều chiếm thượng phong người, đột nhiên thất bại một lần, liền sẽ nổi điên.

Phùng sư phụ đối với tiếng cười lại không có cùng lý giải, hần kinh hô: "Cẩn thận!"

Bạn đang đọc truyện *Sư Quỷ Thực Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Chính văn (năm mười hai)

Theo Doanh Chính bạch áo ba-đờ-xuy hạ, bỗng nhiên chui ra dài ba tấc nhất người nho nhỏ.

Thoạt nhìn xem, ta ách nhiên thất tiểu, này "Tiểu nhân", trong nhà ta cũng có một loại dường như, so này còn lớn hơn nữa chút đâu, là lớp mười năm ấy đi theo ba mẹ đi Tây An du lịch mua một pho tượng tượng binh mã phòng chế vật kỷ niệm.

Nhưng ta không có thể bật cười, bởi vì chúng ta gia kia tôn tượng binh mã vật kỷ niệm, sẽ không đi, sẽ không động, sẽ không trong nháy mắt lớn lên, lại càng không sẽ một quyền đem Hoắc Tiểu Ngọc trường đao trong tay đánh bay.

Trường đao loảng xoảng khoảng rơi xuống đất trong tiếng, Doanh Chính bạch áo ba-đờ-xuy hạ lại chui ra một đám võ trang đầy đủ tiểu tượng binh mã vật kỷ niệm, bọn họ rất nhanh "Trưởng thành", lớn lên thành Doanh Chính đã thù!

Chúng ta nghe đến Phùng sư phụ cảnh cáo sau, đã lui về phía sau vài bước, mới không có lập tức bị tượng binh mã nhóm đánh bại. Ta thật nhanh đếm một chút, tổng cộng có hai mươi sáu cái nhiều!

Này đáng giận Tần Thủy Hoàng, liên quan đã thù đều phải mang chùng của hần may mắn chữ số 26!

Doanh Chính âm âm nói xong nói mát: "Thật xin lỗi chư vị, không biết đêm nay các ngươi có nhiều người như vậy đến dự tiệc, ta mang đến Tây An du lịch vật kỷ niệm còn chưa đủ phong phú."

Nguyên lai vừa rồi đầu đao hạ trầm mặc, là Doanh Chính đang nổi lên mới công kích, có lẽ là ở im lặng nói thầm nhường này đó tượng binh mã phục sinh chủ ngữ.

"Doanh Chính... Ngươi... Nguyên lai này điện ảnh và truyền hình trong tiểu thuyết tượng binh mã sống lại cách nói, đều không phải hoàn toàn không có căn cứ. Ngươi là thế nào..." Ta lần đầu tiên theo Phùng sư phụ trong thanh âm nghe được như vậy một chút sợ hãi.

Doanh Chính nói: "Ngươi sống hơn hai nghìn năm, có hay không nghe nói qua một câu nói như vậy?" Thắng lợi luôn thuộc loại này chuẩn bị nguyên vẹn người.' đây là ta chuẩn bị hơn hai nghìn năm bí mật, đêm nay coi như số người gặp may, thấy được. Đây là người lần đầu tiên thấy, đáng tiếc chính là, cũng là ngươi một lần cuối cùng thấy."

Hai mươi sáu cái tượng binh mã sát thủ, cùng nhau rút ra trường kiếm, từng bước bước đi qua đến, giờ khắc này, hành lang có vẻ như thế hẹp hòi, chúng ta căn bản không có chu toàn đường sống.

Trong lòng ta một trận khổ sở, biết ta cùng Lục Hổ có lẽ không sẽ lập tức chết ở dưới kiếm, nhưng Phùng sư phụ, song song cùng Khổ Liên Trà, chỉ sợ khó thoát khỏi độc thủ.

Lục Hổ giờ lên Tiết Ngọc kiếm, an ủi ta nói: "Không có quan hệ, chúng ta theo chân bọn họ hợp lại một hời, ít nhất giết một hai chết lại."

Ta nói: "Người mù quáng nói cái gì nha! Tánh mạng của người, của chúng ta sinh mệnh, so này đó xác ướp khả giá trị tiền nhiều hơn!"

Lục Hổ sửa đứng ta nói: "Là tượng binh mã, không là xác ướp."

"Đều không cần động! Giang Kinh công an!" Giải phẫu lâu lâu môn lại bị phá khai, một đám súng vác vai, đạn lên nòng, mặc mũ giáp áo chống đạn đặc công tràn vào.

Doanh Chính giật quất một tiếng, niệm vài, hơn mười tên tượng binh mã võ sĩ rồi đột nhiên xoay người, múa kiếm công hướng đặc công nhóm.

Còn lại sát thủ, trường kiếm hướng chúng ta vung roi.

"Các người lui ra!" Phùng sư phụ kêu, theo sau một câu chú ngữ hô lên thanh âm, xông vào trước nhất tượng binh mã bỗng nhiên xoay người, đem một vị đồng bạn chặn ngang chặt đứt.

Lục Hổ hiển nhiên không có đem "Lui ra" chỉ lệnh nghe lọt, phản xông lên, Tiết Ngọc kiếm chém gọt chặt đứt một cái khác tượng binh mã trường kiếm sau, cắm vào đối thủ trước ngực nhuyển giáp.

Một tiếng súng vang, Phùng sư phụ tiếp tục gọi: "Mau! Lui nhập phòng học!"

Ta nhớ tới Mông Diêm năm đó chưa bao giờ đánh quá đánh bại, cảm thấy cần phải nghe lời, lại nghĩ tới, thương vang ý nghĩa có viên đạn bay, lập tức lôi kéo Lục Hổ chạy đến cửa phòng học.

Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà sớm lôi kéo Hoắc Tiểu Ngọc trốn vào phòng học, kêu: "Mau vào, mau vào!" Ta cùng Lục Hổ vọt vào phòng học sau, Phùng sư phụ cũng tùy đi sau, xoay tay lại quan trọng môn.

Cửa bị đóng cửa đồng thời, Dương Song Song kêu sợ hãi cũng lập tức vang lên: có hai đoạn thân kiếm đâm rách ván cửa, suýt nữa đâm vào Phùng sư phụ đầu vai cùng hậu tâm.

Lục Hổ còn chưa quên dùng Tiết Ngọc kiếm đem này hai đoạn mũi kiếm nạo xuống dưới.

Theo sau, có người ra sức xô cửa, ta đã tiếp đón Khổ Liên Trà, cùng nhau đẩy tới cách cửa gần nhất một cái bàn, Lục Hổ lại đây bỏ thêm đem lực, môn xem như tạm thời bị chặn lên.

Ngoài cửa bắt đầu thương tiếng nổ lớn.

Mấy sau, tiếng súng ngừng lại, cũng không nữa người xô cửa.

"Hi vọng chúng ta tới đặc không tính là quá muộn." Ba Du Sinh đứng đang cấp cứu trung tâm vệ sinh viên bên người nói. Mấy người chúng ta đều bị bắt đồng trình độ da thịt chỉ thương tổn, vệ sinh viên môn vội vàng cho chúng ta tiêu độc, băng bó.

Ta nói: "Hoàn hảo a, hết thấy đều là dựa theo ta đây cái đại đội trưởng yêu cầu làm thôi." Đoán được Doanh Chính nhất định sẽ trước đó cẩn thận quan sát hiện trường, vì không nhường hấn lòng nghi ngờ, ta cùng Ba Du Sinh thương lượng hảo, cảnh lực che dấu ở thư viện trung. Bởi vì dự liệu được Doanh Chính sẽ lại tác pháp che chắn vô tuyến tín hiệu, Ba Du Sinh cho ta một phen nhỏ nhỏ súng báo hiệu, có thể hướng thiên không thả ra từng viên yên hỏa như sao rơi hoa lửa, chiếu sáng lên bầu trời đêm.

Doanh Chính sau khi xuất hiện, ta vẫn đang tìm thời cơ, chạy đến phòng học cửa sổ thả thương cảnh báo, nhưng đầu tiên là Doanh Chính áp chế ở Hoắc Tiểu Ngọc, ta không phân thân ra được; sau đó là bọn cương thi đột nhiên xuất hiện. Phùng sư phụ hiện thân sau, Hoắc Tiểu Ngọc còn đang Doanh Chính chú ngữ không chế hạ, ta sợ cảnh sát đột nhiên đánh đến, Doanh Chính sẽ được ăn cả ngã về không "Đồ bỏ" sát hại Hoắc Tiểu Ngọc, cho nên tính toán trước theo Âm Linh giới "Đưa đồ" đến phía sau hấn đánh lén, ai sẽ nghĩ tới mình cũng suýt nữa bị Đồng Phương Bất Sóc bọn họ đầu tiên trong lưới.

Ta lại trở lại giải phẫu sau lầu, rút cục bút ra đến phòng học cửa sổ, bắn tam khóa pháo hoa, báo nguy tín hiệu. Phản hồi hành lang chiến cuộc sau, Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà ngoài ý muốn xuất hiện, ta còn tưởng rằng Ba Du Sinh đặc công nhóm ngồi hỏa tiễn bay tới đâu.

Sau đó, Doanh Chính bị đồng phục, tượng binh mã đột nhiên xuất hiện, bất quá là một phút đồng hồ trong vòng phát sinh chuyện, Ba Du Sinh mang đặc công đuổi tới, xem như thần tốc.

"Doanh Chính đâu? Lúc này tổng chộp được đi?"

Ba Du Sinh lắc đầu, ta thế nào cũng khó tin tưởng: "Đặc công hướng lúc tiến vào, hấn còn ở trong hành lang!"

"Theo đặc công đội Vương đội trưởng nói, bọn họ xem thấy các người đều trốn vào phòng học sau, mới bắt đầu kịch liệt bắn, có người thấy một cái mặc đồ trắng áo ba-đờ-xuy người..."

"Chính là Doanh Chính!" Ta gọi trứ.

"Cái kia mặc đồ trắng áo ba-đờ-xuy người ném mạnh một viên cùng loại đạn mù gì đó, sương mù dày đặc bao lại toàn bộ hành lang, hành lang đèn cũng diệt, đặc công các đội viên đành phải dùng nhìn ban đêm mắt kính, thẳng tắp bắn. Đánh gục sở hữu tượng binh mã sau, chúng ta lập tức sưu điều tra tầng dưới cùng sở hữu góc, không phát hiện gì Doanh Chính tung tích. Chúng ta đối với cái này cũng thập phần hoang mang." Ba Du Sinh đẩy ra phòng học môn, "Muốn hay không tham quan một chút hiện trường?"

Trong hành lang khói thuốc súng chưa tan hết, đã nhắc lên nhất cốc sáng như tuyết lâm thời đèn, chiếu dưới chân đầy đất toái đào phiến.

"Đào người sẽ động, thật sự là nghe những điều chưa hề nghe đâu." Ta cảm thán.

Ba Du Sinh nói: "Bọn họ... Không hoàn toàn đúng đào người. Người nhìn nhìn lại."

Ta xoay người nhìn kỹ lại, nhẹ nhàng kêu lên tiếng: nghiền nát đào phiến hạ, là nhất cổ thi thể!

Nguyên lai tượng binh mã đào chế trong thân thể, là một cái thân thể!

"Hấn có thể đem này đó thân thể thu nhỏ lại!" Ta lăm bầm lăm bầm.

"Người nói cái gì?"

Ta đem Doanh Chính thể nào nhường vật kỷ niệm kích cỡ đích tượng binh mã "Lớn lên" tình hình miêu tả một phen, Ba Du Sinh ánh mắt trung, rốt cục cũng lộ ra nghe những điều chưa hề nghe thần sắc.

Của ta tổng kết là: "Như vậy xem ra, pháp lực của hấn, khả năng viễn siêu ra tưởng tượng của ta, hấn nếu muốn làm cho mình biến mất, dùng 'Ẩn thân pháp', xem ra cũng sẽ không thể quá khó khăn. Khó trách các người này đó thần thám cũng tìm không thấy hấn."

Ba Du Sinh không có càng nhiều bình luận, chính là chỉ vào trên đất nói: "Xem, đó là của hấn bạch áo ba-đờ-xuy, cùng một cái tay nải, trong bao đeo là một ít tùy thân quần áo."

Hấn ở lẫn trốn trước, bỏ đi bạch áo ba-đờ-xuy. Vì sao? Có lẽ là sợ ở ban đêm bốn đào rất dễ thấy? Ta nhất thời nghĩ không ra.

"Vương đội trưởng nói, tiến lâu đặc công tựa hồ thấy, bị tượng binh mã đuổi giết, có năm sáu người?" Ba Du Sinh ngụ ý: vì sao ở trong phòng học, chúng ta chỉ phát hiện bốn người? Lục Hồ, song song, Khổ Liên Trà, cùng ta.

Ta nói: "Ánh đèn lờ mờ, lại có tượng binh mã ngăn chặn thực hiện, bọn họ làm sao có thể nhìn xem như vậy rõ ràng?"

Ba Du Sinh cười cười. Ta nghĩ hấn nhất định đã đoán được, Phùng sư phụ mang theo Hoắc Tiểu Ngọc, đã ở bọc đánh toàn bộ lầu hình cảnh đuổi tới trước, nhảy cửa sổ rồi đi hiện trường.

Thủ Linh nô này cô quái tính tình lão nhân, còn thì nguyện ý núp trong bóng tối, còn chưa phải nguyện nhường thân phận của mình bại lộ. Ta cũng không nguyện ảo trứ tính tình của hấn.

Xe cứu thương kêu sợ hãi từ xa lại gần. Ba Du Sinh giải thích nói: "Đêm nay thi thể nhiều lắm, kêu tứ chiếc xe cấp cứu đến hỗ trợ vận thi thể. Có người đề nghị đem những thi thể này hướng một chiếc xe tải thượng một đồng là được, ta nghĩ nghĩ, vẫn cảm thấy hấn là ẩn trình tự đến, trước gần đây đưa vào bệnh viện nhà xác."

Có hai cái cấp cứu đội viên đi tới, dùng cáng khiêng đi cuối cùng một khối khóa thân cương thi, một bên nâng, một bên ở khẩu trang hạ nói chuyện với nhau: "Mười hai hào trên xe đã đưa vào lục cụ, quá vẹn toàn, này trực tiếp đặt lên số bốn xe."

Trong lòng ta vừa động, cả kinh, tiến lên đi theo, vừa đi vừa hỏi: "Đã đưa vào lục cụ? Điều là như thế này trần trường thi thể, lục cụ sao?"

Một cái cấp cứu đội viên nói: "Đúng vậy, vừa rồi kiểm kê quá, như vậy trần trường, tổng cộng bảy cụ, hơn nữa hai mươi sáu cụ 'Tượng binh mã trang' bao vây thi thể, tổng cộng ba mươi ba cụ..."

"Không... Không đúng! Hấn không chết!" Ta kêu lên.

Cấp cứu viên nói: "Thế nào không chết? Người vừa rồi thấy, mỗi cổ thi thể chúng ta đều kiểm trắc hô hấp cùng mạch đập, đương nhiên chính là bước đầu định tính, đến cấp cứu trung tâm sau..."

"Ở nơi nào? Trang thi thể xe ở nơi nào? Mười hai hào xe ở nơi nào?!"

Ba Du Sinh theo kịp hỏi: "Như thế nào?"

Ta chẳng quan tâm trả lời, nói: "Đi theo ta xem!"

Mười hai hào xe cấp cứu sau bên phía cửa mở ra, ta thầm kêu không tốt, tiến lên, chỉ nhìn thoáng qua, lập tức xoay người hướng Ba Du Sinh kêu lên: "Mau, người mau bố trí cảnh sát, ở chung quanh tìm tòi, tìm một trần trường người!"

Bể khí già chết, là Doanh Chính đáp ứng làm thủ Linh nô kê học sau môn thứ nhất pháp thuật.

Ngàn vạn đừng tưởng rằng đây là mỗi người nhất gan cũng biết xiếc: tạm thời ngừng thờ có lẽ không có gì kỹ thuật hàm lượng, nhưng nếu muốn làm cho trái tim nhảy xong toàn bộ đỉnh chỉ, nhường sắc mặt trắng bệch, nhường môi than chì, nhường làn da lạnh như băng mất đi co dãn, vậy cũng cần ít nhất mười ngày pháp thuật huấn luyện.

Sương khói trung, Doanh Chính thật nhanh bỏ đi bạch áo ba-đờ-xuy cùng quần vận động.

Bạch áo ba-đờ-xuy phía dưới, quần vận động dưới, chính là của hần trần trường. Đây cũng không phải là hần lựa chọn "Gọi cảm một hồi", mà là hần vì mình "Khả năng" thất bại an bài hạ một cái chạy trốn đường. Nay hai nghìn năm qua hần đi thẳng ở bên bờ nguy hiểm, cũng là bởi vì cũng không khinh địch, theo không tin mình "Tất thắng", hần tài năng bảo trụ Bất tử thân. Bằng không, một kiếm phong hầu hoặc là một viên đạn xuyên tim, vô luận người đã ăn bao nhiêu trường sinh thuốc, mạng nhỏ hay là muốn ô hô.

Bởi vì muốn vận dụng cương thi, Doanh Chính liền cho mình an bài có thể dễ dàng trà trộn này "Đường lui". Hần cũng không sợ có người sẽ theo thi thể khuôn mặt thượng phân biệt nhận ra mình, bởi vì hần đồng thời cho mình chuẩn bị nhất tấm mặt nạ da người.

Vạn vô nhất thất.

Cho nên, làm cấp cứu viên đưa hần mang ra giải phẫu lâu khi, hần chỉ cần nghĩ một sự kiện: Âu Dương Phi, người không thể đắc ý quá sớm!

Xe cấp cứu thượng lộ về hai bộ dự phòng bạch áo ba-đờ-xuy. Doanh Chính mỉm cười, cái cũ không đi, cái mới không tới. Thay đổi triều đại luôn luôn như thế, ngay cả nhất kiện bạch áo ba-đờ-xuy vận mệnh cũng không thể ngoại lệ.

Cấp cứu đội viên sau khi rời đi, hần bay nhanh phủ thêm bạch áo ba-đờ-xuy, lập tức phát hiện hai cái quang chân lộ ở bạch áo ba-đờ-xuy hạ cũng quá mức gọi cảm, quá mức dễ thấy. Trong xe, không còn có vận khí tốt như vậy có thể tìm được nhất cái quần. Hần ngừng đầu, phát hiện trong buồng lái, lái xe vừa cùng cấp cứu trung tâm điều hành nói chuyện với nhau chấm dứt.

Đây cũng là vận khí tốt.

Đánh xiú lái xe chỉ dùng một quyền. Đội thượng tài xế quần, trước sau chỉ dùng nửa phút. Nếu không phải từ trong kính chiếu hậu thấy Âu Dương Phi cùng Ba Du Sinh khí cấp bại phôi chạy ra giải phẫu lâu lâu môn, hần thậm chí sẽ đem xe cấp cứu lái đi.

Hần lẩn vào đang cấp cứu đội viên trung làm bộ giúp đỡ nâng tượng binh mã trên thi thể xe thời điểm, nghe thấy Âu Dương Phi tiếng kêu: "... Ở chung quanh tìm tòi, tìm một trần trường người!" Hần ách nhiên thất tiếu.

Đồng thời kinh hãi, hưng phấn, nhiều năm qua, rốt cục lại gặp một cái đáng giá nhường hần dùng tâm đối thủ.

"Không sập điện" Phùng sư phụ địa thất lí đương nhiên cũng không có đồng hồ điện tử, chỉ có một trận lão chuông treo, phát ra đơn điệu "Đát đát" thanh. Ta hận chết này giá chuông treo, mặt trên thật học đòi văn vẻ vài cái La Mã chữ cái, nhường xem thói quen điện tử biểu hiện ta mỗi lần đều phải uống ngưng mi nửa ngày, tài năng suy nghĩ ra bây giờ là bao lâu mấy khắc.

Hơn nữa mỗi đến chính điểm thời điểm, chuông treo sẽ phát ra bố cục điệu tiếng kêu. Cố tình này bố cục điệu, có lẽ là cùng Phùng sư phụ cùng nhau cuộc sống lâu, tiếng kêu trung cũng dần theo chút khàn khàn, nghe lần một lần hai coi như đáng yêu, nghe hơn, càng là đêm hôm khuya khoát lí nghe được, sẽ làm người ta nổi cả da gà.

Cùng Doanh Chính kịch chiến, đã qua hơn hai mươi mấy giờ, giờ phút này, cách rạng sáng mười hai giờ, chỉ còn lại có 4 phút !

Thật kích động lòng người thời khắc, Lục Hồ lại có vẻ dị thường trấn tĩnh. Có lẽ, tìm được đường sống trong chỗ chết sẽ cho người một loại siêu hiện thực cảm giác đi.

Địa thất lí, ngoại trừ Phùng sư phụ bên ngoài, song song cùng Khổ Liên Trà đã ở, cũng đều thường thường nghĩa một cái kia chuông treo.

Càng là tới gần kia thời khắc mấu chốt, mọi người tựa hồ cũng càng khàn trương e rằng nói. Ta đánh vỡ trăm mặc nói: "Phùng sư phụ, ngài cảm thấy, lần này Tiểu Ngọc nàng, là cam tâm tình nguyện đi rồi?"

Phùng sư phụ nói: "Nàng đối quá khứ sám hối không thôi, ta luôn mãi an ủi..."

Ta hơi kém muốn nói: "Ngài cũng hội an an ủi người a?" Hay là thật thành thực quần ở miệng mình.

"... Ta cẩn thận cùng nàng giải thích qua hết thấy, đối nàng dùng xong thường quy tức trực bên linh cửu thuật. Tin tưởng nàng lúc này đã bình thân an bình đi."

"Đi đâu nhĩ đâu? Ngài cho tới bây giờ không nói với chúng ta hiểu được quá. Khẳng định không phải là sai tổng phức tạp vừa đen ám Âm Linh giới, bởi vì nơi đó đều là chút không nhiều yên ổn linh hồn chỗ ở. Như vậy sẽ là chỗ nào đâu? Âm phủ Địa phủ sao? Tầng mười tám địa ngục? Cầu Nại Hà..." Ta không ngừng đặt câu hỏi.

Phùng sư phụ nói: "Xem ra song song giáo sư về điểm này bã người đều học."

"Ai bảo ngài lão cũng không nhập học đâu?"

Phùng sư phụ nói: "Không ra tiết học, là vì ta căn bản không biết!"

"Ha ha, " ta giả cười hai tiếng, "Ngài là thủ Linh nô, trấn an Vong Linh người thứ nhất, lại không biết Vong Linh bị trấn an sau đi nơi nào?"

"Người nói ta đang nói láo sao? !" Phùng sư phụ lộ ra của hắc Mông Diêm thức hung tướng.

"Không dám, chính là rất khó tin tưởng..."

"Đừng quên, ta chỉ là người bình thường, một cái sống được có điểm chán ngấy người thường. Ta muốn phải đi Vong Linh nhóm đi địa phương, chẳng phải là cũng thành Vong Linh ? Đồ là các người trung một cái, có lẽ ngày sau sẽ trở thành sư quý sử, nói không chừng có thể mở Vong Linh trở lại chân tướng, đến lúc đó, đừng quên nói cho ta nghe." Phùng sư phụ nói, nghe vào hay là như vậy nửa thật nửa giả.

"Nói không chừng? Ngài là nói sư quý sử cũng không thấy đặc sẽ biết Vong Linh hướng đi của?" Dương Song Song hỏi.

Phùng sư phụ nói: "Sư quý sử cá nhân tạo hóa cùng tu vi cũng đại hữu bất đồng, bọn họ chủ yếu chức trách là ở nhân gian cùng Âm Linh giới."

Dương Song Song che đầu nói: "Trời ạ, nói như vậy, chúng ta thật nhiều năm qua truyền lưu này sau khi tình trạng, tỷ như Âm ti, địa ngục, chuyển thế, Thiên đường cái gì, đều là sai!"

"Không nhất thiết đều là sai, chẳng qua là lấy bất đồng hình thức tồn tại." Phùng sư phụ nói câu huyền hoặc khó hiểu lời nói.

Lục Hồ bỗng nhiên nói: "Cái dạng gì hình thức tồn tại, nói không chừng ta đợi lát nữa sẽ biết đâu."

Ta lại liếc mắt nhìn đồng hồ treo tường, cách rạng sáng còn có khoảng chừng nửa phút, thế nào cảm giác đã nói nửa ngày bảo đâu!

Ta gõ Lục Hồ tiểu Hồ đầu một chút nói: "Nói hươu nói vượn, nói như vậy ừ rồi lời nói, lập tức thời gian đã đến, chúng ta sẽ thắng lợi!"

Lục Hồ nói: "Mặc dù ta hôm nay có thể tồn sinh hạ đến, cũng chưa nói tới cái gì thắng lợi nha, Doanh Chính hay là chạy trốn."

Ta thờ dãi nói: "Như thế , ngay tại phía dưới mí mắt của ta trốn!"

Phùng sư phụ cười lạnh nói: "Người đây cũng đừng quá khiêm nhường. Doanh Chính muốn sống sót, có ngàn vạn loại phương pháp, bất kể là người ở đây trận hay là ta ở đây, hắc đều có thể toàn thân mà lui. Khi hắc đem tượng binh mã biến thành sắt thủ trong nháy mắt, ta sẽ hiểu, pháp lực của hắc đã vượt quá xa tưởng tượng của ta."

Dương Song Song nói: "Không chỉ là Doanh Chính, còn người nữa nhóm nói cái kia Quý Vương đâu! Còn có... Chúng ta đến nay không biết là ai bò lên Phi Phi giường..."

Ta vội ngắt lời nói: "Người có thể hay không đổi loại phương thức miêu tả a..."

Khàn khàn bố cục điều tiếng kêu bỗng nhiên trên mặt đất trong phòng vang lên, ta nhất nhảy dựng lên, đồng thời kéo tựa hồ vẫn đắm chìm ở lo lắng chờ đợi trung Lục Hồ.

Dương Song Song cùng Khổ Liên Trà cũng nhảy lên, mấy người chúng ta giống tiểu punk nữ fan giống nhau, lôi kéo Lục Hồ hoan hô: "Thành công! Thành công!"

Chúng ta thành công chiến bại trước "Tử kỳ", chúng ta chính thức hướng tử thần tuyên chiến!

Hoan hô nhảy nhót trung, ta bỗng nhiên cảm giác thân mình huyền ở giữa không trung, tỉnh táo lại mới phát hiện, mình bị Lục Hồ ôm thật chặt, ôm ở giữa không trung.

Hắc buông ta xuống, cùng ta bốn mắt nhìn nhau thời điểm, ta nhìn thấy hắc trong mắt nước mắt. Ta nghĩ hắc giờ khắc này, nhất định có ngàn vạn loại tình tự, đối Lục Sắc tường niệm, đối với mẫu thân an tâm, đối với ta ... Cái gì, đành phải chờ chính hắc nói.

"Cảm ơn người làm hết thấy. Ta sẽ dùng cả đời đến cảm tạ người." Đây là Lục Hồ ôm ta, ở bên tai ta nói một câu nói, chỉ có một mình ta có thể nghe thấy.

Ta tựa đầu tựa vào trên vai hắc thật lâu sau, chợt nhớ tới cái gì, cũng ghé vào lỗ tai hắc nhẹ giọng nói: "Đừng quên, còn có các nàng, còn có hắc."

Dương Song Song nhỏ giọng nói: "Bọn họ đây coi như là làm gì nha?"

Khổ Liên Trà nói: "Người không là đeo mắt kính thôi, cái này gọi là thâm tình ôm nhau, không tính là nhi đồng không nên."

Như vậy ôm ấp, thắng lợi vui sướng, không biết qua bao lâu, Phùng sư phụ khàn đục thanh âm truyền đến: "Được rồi, chúc mừng đến đây là kết thúc, nên thảo luận bước tiếp theo kế hoạch."

Đuôi lục

Hắn trong bóng đêm, lắng nghe bố cục điều chung tề mình, trong lòng dâng lên một loại cảm giác khác thường.

Lại là một cái quá sớm chúc mừng. Hắn cười thâm.

Đồng thời, hắn cảnh giác, mấy cái này nhìn như tầm thường người, sẽ trở thành một cỗ không tha bỏ qua lực lượng.

Hắn thành công trên đường lực cản.

"Nên thảo luận bước tiếp theo kế hoạch." Cái kia kêu Phùng sư phụ, lại bảo Mông Diêm, lại bảo thủ Linh nô tao lão đầu tuyên bố.

Đúng vậy. Hắn biết, hết thầy mới vừa mới bắt đầu.

(thứ nhất bộ phận hoàn)

Bạn đang đọc truyện *Sưu Quý Thực Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.